

အထွတ်ထွတ်အမြတ်အမြတ်

အထွတ်ထွတ်အမြတ်အမြတ်

BURMESE CLASSIC

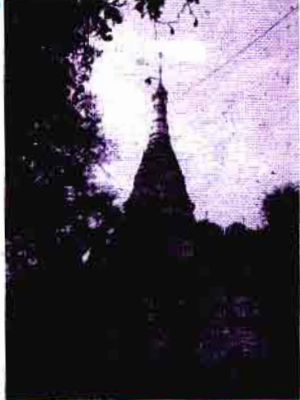

နယော တံသ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC

ရှန်အောင်မြင်ဂါထာတော်

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါပေ ရက္ခတ္တ နိစ္စံ၊ ဝေဗ္ဗောပေ ရက္ခတ္တ သဒါ၊
သံဃောပေ ရက္ခတ္တ ဒိနေ၊ သုခိဒိယာ ယုကော ဘဝေ။
- ၂။ မာရာဥဝ နာဠာဂီရိ အင်္ဂုလိစိဉ္စ သစ္စကံ
နန္ဒော ပနန္ဒ ပြဟ္မဉ္စ၊ ဇယော ဇယတု မင်္ဂလံ။

အနက်

၁။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေ- အကျွန်ုပ်အား၊ နိစ္စံ-အပြု ရက္ခတ္တ-စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေသတည်း။ ဝေဗ္ဗော- တရားတော်မြတ်သည်။ မေ- အကျွန်ုပ်အား။ သဒါ-အခါ ခပ်လိမ်။ ရက္ခတ္တ- စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေသတည်း။ သံဃော- သံဃာတော်မြတ်သည်။ ဝေ- အကျွန်ုပ်အား။ ဒိနေ-နေတိုင်း၊ နေတိုင်း။ ရက္ခတ္တ- စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေသတည်း။ (အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်) သုခိဒိယာယုကော- ချမ်းသာလျက် အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ ဘဝေ ဘဝါပီ-မြင်ရပါလိမ့်။

၂။ မာရာဥဝ နာဠာဂီရိ-မရ်နတ်တစ်ဖြာ၊ အာဠာဝတဘိလူ၊ ဝိက်ရှူးခဲရှူး၊ နာဠာဂီရိဆင်ကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂုလိစိဉ္စသစ္စကဉ္စ-အင်္ဂုလိမာလ မားပြလူဆို။ ကိုယ်ကျိုးဆုံးရှာ စိဉ္စမာတ၊ ဒိန်းမလှနှင့် ပါဒဆိုးညစ်သစ္စကဆို၊ ပရိပိုဏ်ကိုလည်းကောင်း။ နန္ဒောပနန္ဒပြဟ္မဉ္စ- တန်ခိုးထန်သော နန္ဒောပနန္ဒ၊ ခေါ်ကြထင်ရှား၊ နတ်နဂါးနှင့်၊ တရားအလွဲ အစွဲသန်လှ ဗကပြဟ္မာကိုလည်းကောင်း။ ဇယော- အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ (မေ-အကျွန်ုပ်အား) ဇယတုမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၁။ ဗုဒ္ဓေါပေ = ဗုတ်ခေါပေ
- ရက္ခတ္တနိစ္စံ = ရက်ခတ္တနိတ်စ်
- ဝေဗ္ဗောပေ = ဝမ်မောပေ
- ရက္ခတ္တသဒါ = ရက်ခတ္တသဒါ
- ၂။ မာရာဥဝ = မာရာဥဝ
- နာဠာဂီရိ = နာလာဂီရိ
- အင်္ဂုလိစိဉ္စ = အင်္ဂုလိစိန်စ
- နန္ဒော = နန်ဒေါ
- ပနန္ဒ = ပနန်ဒ
- ပြဟ္မဉ္စ = ပြန်မင်စ
- မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ

ယော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ ဇင်း

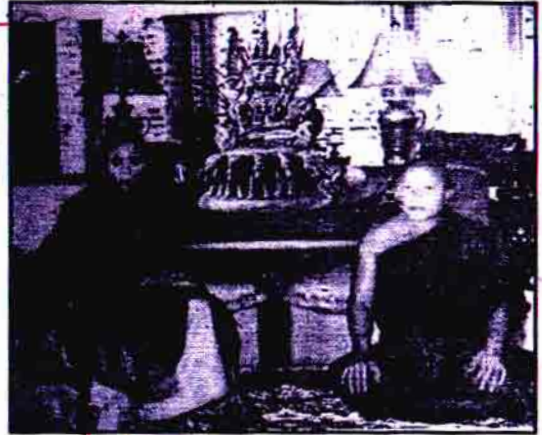
www.burmeseclassic.com

နတ္ထုရောင်ပြည်

လောကီပညာရပ်သစ်စတင်

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training(London)

M.C.P.A. A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ် ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

အိတ်ကုသဆရာ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးထိန်းကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

စာစာညွှန်ချုပ်

ဦးကျော်စိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်ဇ(L.L.B)ကိုစိုးထန်း။

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရန်းကယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိ မြန်မာဂုဏ်ထူး)]

ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ

(နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာစုံပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

မြန်ချီရော့များ

ယဉ်ကျေးဝေ

တွန်းပျူတာစာမိ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာမိလုပ်ငန်း

မပါမောင်(အရူးမောင်)တန်းတွင် သာသနာပြုစဉ်က
ဂုဏ်ထူးဆောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာယနှင့်
တောင်ပွားဆရာတော် ဦးသုဒဿနကိုအား...
- စာ-၅၃

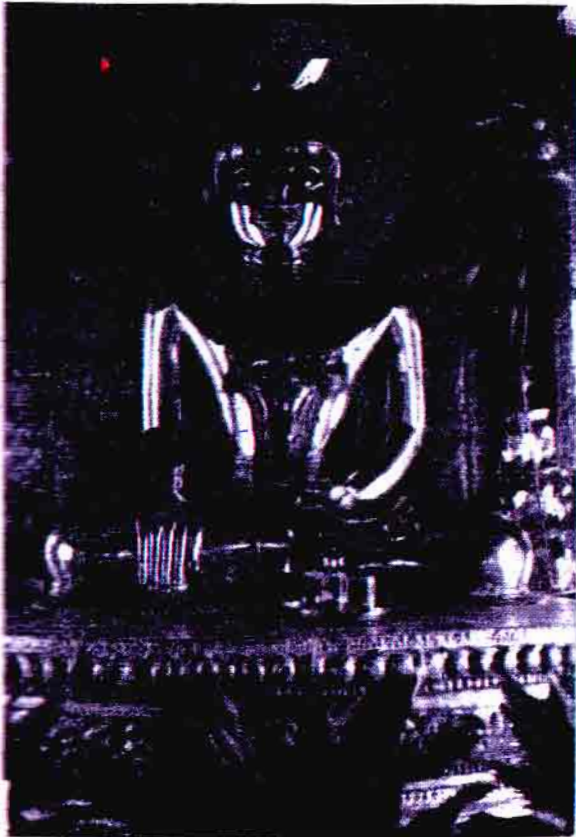
ထုတ်ဝေသူ
ဦးစင်မောင်ဝင်း(မ)ဦးကျော်စိုးသိန်း(၀၀၇၃၃)
နက္ခတ္တရောင်ပြည်မဂ္ဂဇင်းတိုက်၊
၂၀၁၂ ခု လမ်း ရန်ကုန်မြို့၊
အထွတ်နှင့် မျက်နှာစုံ(ဖေဖိုက်
ဦးကျော်မင်းမိုး(၀၀၄၅၃) နိဗ္ဗေတ္တာဝန်တိုက်၊
အမှတ် ၁၇/က၊ ၅၆-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊
ပုဗ္ဗန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ယန္တရားပြန်ချီရော့
နင်းဝေပေ
ရှမ်းတောင်ကယား မြန်ချီရော့
မိလ္လာနာဝေ (တောင်ဦး)
ဝင်္ဂီနဒီစာပေပြန်ချီရော့(တောင်ဦး)
မြန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြန်ချီရော့
ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
မြန်ချီရော့
ကျော်စိုးသိန်းစာပေ ၂၀၁၂ ခု လမ်း ရန်ကုန်မြို့
☎-၀၁၂၄၂၂၀၄၊ ၀၉ ၇၇၆၃၄၆၇၅၊ ၀၉ ၉၇၂၀၃၅၃၄၀။

ကြော်ငြာအာဝန်ခံ
ယဉ်ကျေးဝေ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
အမှတ် ၃၆၂
တန်ဖိုး - ၂၂၀၀ကျပ် (မြန်ချီရော့)
[နှစ်ထောင့်နှစ်ရက်ကျပ်]
အုပ်ရေ
၀၀၀၀
☎-၀၁၂၄၂၂၀၄၊
၀၉ ၇၇၆၃၄၆၇၅၊ ၀၉ ၉၇၂၀၃၅၃၄၀။

www.burmeseclassic.com

ပဟုနိုဓကတွင် ပါဝင်သော
ဤစေ့ပုနိုသွန်းဓကထက်မြတ်ကို
သူရိယစက္ကပင်းမြတ်သည် ... ၈-၉

ဈေးရောင်းကောင်းစား
အကြေးလည်း မဆုံးခဲ့စာဟာ
ဒီပေါက်ဇွယ်ကွင်းထိုးကြောင့်လို့ ... ၈-၁၇၇

★ ရွှေအုခြင်းရောင်ခြည် ★

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
သမားတော်တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း ဆရာဦးကိုကိုကြီး
(တဆ-၀၃၂၁)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော
ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ
[မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၂၀၃

🌸 ပညာဝေးရောင်ခြည် 🌸

ယာယီခရီးမသွားမီ သတိထား [စလင်း ဦးကျော်] ၁၇၃
ရေတွင်း ရေကြော ရှာနည်း [စံထွန်းသာ] ၁၇၅

🌸 လက္ခဏာရောင်ခြည် 🌸

ဗွေကောင်းလား ဗွေဆိုးလား
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၃၀
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၃၀၉
ရန်ကုန်မြို့၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရွှေဥမင်တောရ
ဆရာတော် ကမ္ဘဉ္စာနာစိရိယာ ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒာဝိသိ
လက္ခဏာတော် [ဦးဝင်မောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း] ၁၂၉
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညီကြစို့ ၁၈၈
တေစေက္ကိဆရာတော်ကြီး၏ လက္ခဏာနှင့် ထူးခြားချက်များ
[လက္ခဏာသုတေသီ] ၂၁၃
တစ်ချက်ကောင်းဟောကွက် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၂၂၁

🌸 ယမ်းချွန်ရောင်ခြည် 🌸

စမ္မာနဂိုရ် လဝွန်းဖျည်း နန်းဦးစေတီ(၁) [ခွန်စိုင်းဝင်း] ၃၃
စပါးပတောင်နို့ သာသနာ့အောင်မြေ
လေးသွန်းခံတောင်ခရီး(၁) [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၄၉
ငါးမည်ရ ရွှေမြို့တော်(၂) [နိုင်မင်ညို] ၁၂၁
သိရိမ္မောသောကမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်သော
မြသိန်းတန်စေတီတော် [မင်းနွယ်စိုး-ဝက်လက်] ၂၀၉

○ ဆယူးကဏ္ဍရောင်ခြည် ○

မိုင်သုန်ဘိုးဘိုးကြီး ကျောက်မြို့ဟောင်း
[လွယ်ကောင်းအောင်] ၁၇
ပင်းယမြို့ဟောင်းမှ မင်္ဂလာသေချာဆရာတော်
အရှင်ဉာဏစက္ကအား ဖူးမြော်ကြည်ညိုခြင်း (၁)
[စရီးသည့်သုတေသီ] ၂၅
လှော်ကားဥယျာဉ်လမ်းမှ နှစ်ကိုရ်ရှစ်ဆူစေတီတော်(၂)
[စံထွန်းသာ] ၅၇
ရှေးခေတ် သိုက်နန်းရှင် ဥစ္စာစောင့်တို့ တည်ခဲ့သော
ဘုရားများ(၂) [ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၆၅
ခေမိတ မြတင်းတောင်တောရ ဆရာတော် ဦးသာသနအား
ဝါရဝပြု ဖူးမြော်ခြင်း(၂) [စင်ညိုလယ်] ၉၇

၂ ချစ်လျှောက်ခြင်း

သေချာတင်သော အနုရာယ်တင်တံဆိပ်တော် [အုံကြွယ်] ၁၉၃
 ယာဠေစောင့်နတ်ငယ်လေး [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၂၃၃
 တိုက်တွေ့ကြ၍ ယုံလိုက်ပြီ
 [လင်းထက်-အင်းတော်ကြီး] ၂၄၆
 ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး ပြန်နိုင်းသောလမ်းမှ
 ပြန်ခဲ့သဖြင့် အန္တရာယ်မှ တင်းလွတ်ခဲ့ခြင်း [ချို-အမရပူရ] ၂၅၅
 အံ့ပွားနန္ဒော၏ နောက်ဆုံးနေ့
 [စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၂၈၆

* ကျင့်စဉ်များခြင်း *

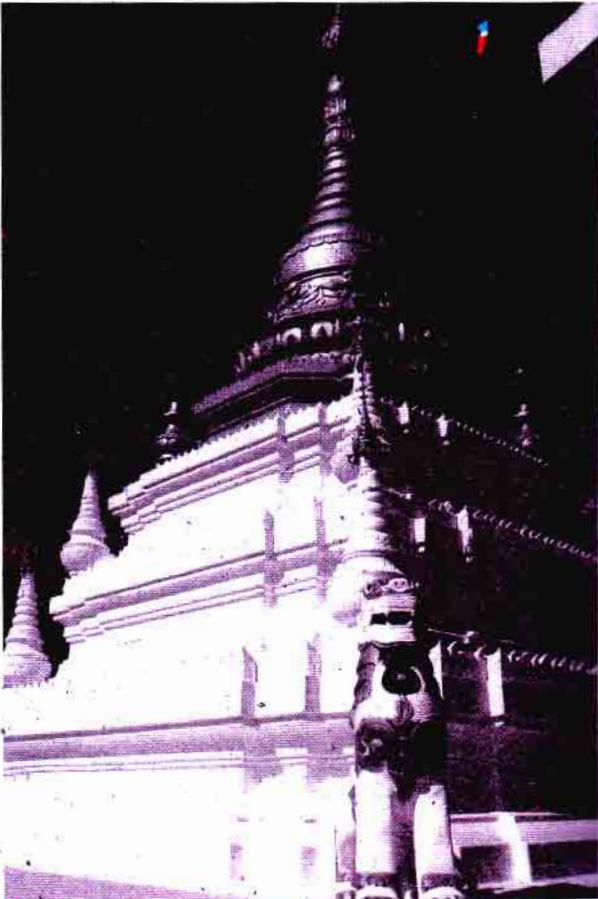
လာဘ်လာဘာ ရွှင်လန်းစေမည့် ပဋ္ဌာန်းပုတီးစိပ်နည်း [သန်းသုတ] ၁၀၃
 သမဏသုခဆရာတော်ကြီး ဦးဝါသဝ၏
 ရွှေတိုဆူကျင့်စဉ် [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၃၇
 သရကင်္ဂု ရွတ်ဖတ်ပုံ ကျင့်စဉ် နည်းမျိုးစုံ
 [ကသာ သင်းမွှေး] ၁၆၈
 ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး မိုးမြင့်သော ကောင်းကျိုး
 ချမ်းသာ ပွင့်လန်းကာ ဘေးရန်တင်းပါစေကျင့်စဉ်
 [အောင်နန္ဒာ-ကျိုက်လတ်] ၁၉၀

● အစီအရင်များခြင်း ●

တစ္ဆေသရဲနှင့် အမှောင်ပယောဂ
 တင်းစေမို့ အစီအရင် [အုံကြွယ်] ၆၃
 နေ့ခုနစ်နံ့ သစ်ပင်စိုက်ဖို့ မီးပွားတိုး
 [မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၁၄၉
 မြတ်ပဋ္ဌာန်း အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ညက်ပွင့်ကံပွင့်
 အဓိဋ္ဌာန်အစီအရင်များ [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၆၄
 ထွတ်သွားသူများ ပြန်လာစေသော ယတြာအစီအရင်
 [ဂါမဏီစော်-ဝိဇ္ဇာဓရ စစ်ကိုင်း] ၁၈၀
 နုငယ် နုတွင်းပိတ် အစီအရင်တစ်နည်း
 [မောင်ဘုန်းမြင့်-သင်] ၁၈၅

□ အပျိုရက်များခြင်း □

တူမှတို့ ထိုက်မှစံ ညက်တူယူ [အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၇၀
 ဦးဘညွန့်၏သွပ်ရတနာ အပိုင်း(၃) ဦးမင်းစင်-ရွှေနဝင်း၊ ၁၃၂-
 သိဒ္ဓိဝင် ကျွန်းနတ် [ရဲမျိုးသူ-ဗောဓိမြိုင်] ၁၅၇-
 သဗ္ဗသိဒ္ဓိပြဒါး ခံရည်လောင်းနည်း [နေမင်းသူရိယ] ၂၀၈
 ၄ နက္ခတ္တများခြင်းခြည့်မဂ္ဂစင်း

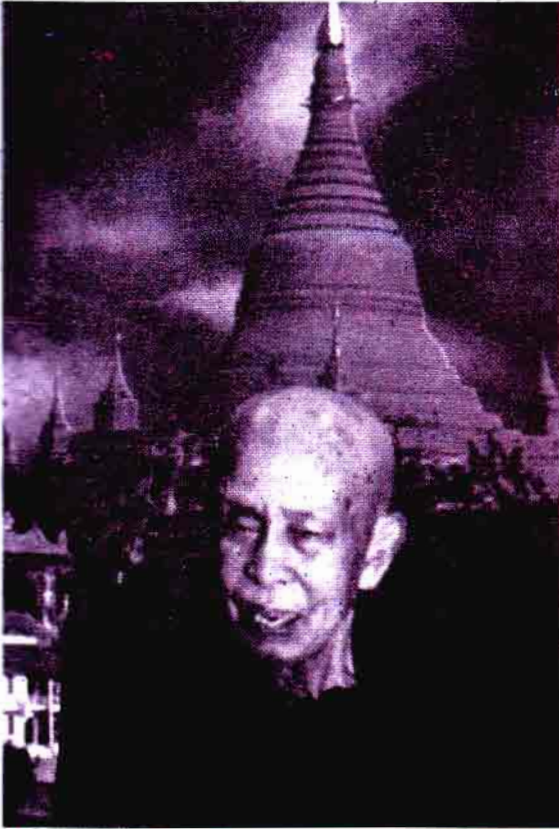

**ဤမယ်နတ်ပေး စေတီကျွန်းတော်မှာ
 တိတ်ဆိတ်ဘေးချမ်း၍ ကပ္ပဋ္ဌာန်း
 သောက်တည်အားထုတ်ပါက... ၈-၁၀၅**

**နမ့်ပျားဟိုရိုး ရေထွက်တွင်
 ဒေသခံပျားပု နဂါးပင်းသမီးပေးကို
 ပူဇော်သမားသည်ရို... ၈-၁၂၃**

* ဂါယာပစ္စန္ဒ်ရောင်ခြည် *

သူခိုးရန်မှ ကာကွယ်ပေးသော ဂါယာပစ္စန္ဒ်
[ဝင်းအင်ကြင်း] ၈၆
ချောင်းဖျားဆရာတော်ကြီး ခိုးမြင့်တော်မူသော
ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်စေသော ဂါယာတော်
[မောင်အောင်ကျော်-အိမ်မဲ] ၁၈၂
မတူညီသော ဂါယာတော်တစ်ပုဒ်
[ကိုလှသန်း-မ/ဥက္ကလာ] ၂၂၂

* ဆေးနည်းတိုရောင်ခြည် *

ဖျက်စိအမြင် ကြည်လင်စေသည့် စံပယ်ဖျက်စဉ်း
[ရွှန်စိုင်းဝမ်း] ၈၇
ဆံပင်ပေါက် ဆံပင်နက် သိပ်မခက်
[သာထွေးအောင်မြင့်စိန်-မအူပင်] ၁၄၈
ဇူးနာပျောက်ဖို့ ဆေးနည်းတစ်လက်
[ပန်းတနော် နောင်လတ်] ၂၁၆

◆ ဆေးပေးရောင်ခြည် ◆

သံပရာသီးအကျွဲ အဖိုအနတ္ထ [ကိုထွန်း-မင်းလှ] ၁၉၈
ရှမ်းပြည်နယ်မှ လေးငန်းဆေးတော်ကြီး
[စိုးစိုး-ရွှေ မင်းလှ] ၂၁၅
ငှက်ဖျားပျောက် ဆေးနည်းတစ်လက်
[မောင်သက်ထွန်း-စီးကုန်း] ၂၂၀
ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်အတွက် ဆေးမခက်
[သစ်စင်း-ကြေးမြေ] ၃၀၆

* ဝိသုဒ္ဓိပုထုရောင်ခြည် *

သုံးပန်လှသိုက်နန်းဦးမှ ထူးဆန်းသည့်
သင်္ကေတအမှတ်အသားများ(၁)
[အောင်ချစ်ကြည်-ကြို့ပင်ကောက်] ၂၂၅
ဝမ်းဆက်နီနီနှင့် တွေ့ပုံဆန်းကြယ်(၂)
[ဝသုန် သက်လွင်] ၂၃၆

🍵 ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် 🍵

မီးပွားတို့တဲ့ အိမ်စောင့်ဂုမုန်း
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၁၈၉

✦ ဓမ္မသုတရောင်ခြည် ✦

ဆေးပိစ္စာဘိုးဘိုး (သို့မဟုတ်) ရေစင်ဆရာတော်
[ဟုဂုဇ်မီ] ၂၀၁
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက ၅

**ဒုန္ဒရက်ငြောက်ညတွင်
ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဆွဲထုတ်ခြင်းခံရ၏ နောက်ဆုံးတွင်
သရာတော်ကြီး၏ ဘန္တိနှင့်ပစ္စာတ...** ၈-၂၅

**ဤအောင်ငြိမ့် ငဝတီတော်အား
ဖူးမြော်ကန်တော့ရာ
အောင်ငြိမ့်အစွန်း ငဝတီဘက်ခြမ်းတွင်...** ၈-၃၄

† ထူးခြားစွမ်းရည်များဖြင့် †

သီလရှင်ခွင့်လာရင် ဝေးလိုက်ပါဆိုသော
အဘွား၏ ဝိန္တရပစ္စည်းများ(၁)
[ဒေါ်ကဉ္စာစာရီ-မောရဝတီ] ၇၃
ကျောင်းဆရာဟောင်းတစ်ဦးထံမှ ရှေးပညာ
ဆေးအင်းပုရပိုက်များ [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၁၅၃
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော အဆောင်ကျောက်မျက်
များအကြောင်း(၂) [အောင်စ-LL.B] ၁၆၁
မြို့တစ်ကောင်နှင့်တူသော နွယ်ကွင်းထိုး
[သာထက်စော်-မကျေ] ၁၃၇

✦ ကုသမှုများဖြင့် ✦

ညောင်းကိုက်ဝေနေရာအတွက်
အသပြာကုန်သော ကုသနည်း [ခင်ထွန်း] ၂၃၂

○ ဆုထေးဆရာများဖြင့် ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထိုမြို့လက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၄၅

○ မြစ်ချင်းဖြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်များဖြင့် ○

တောင်ကန်စွန်းရွတ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်၏
[အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၁၆၉

* ထိရောက်စွာဖြင့် *

တွဲနွား သွေးဝမ်းကျရောဂါ [ငွေသိန်း-တိ/ဓမ္မ/ကျ] ၂၃
တွဲနွား အနာပေါက်ပြီး ပိုးတွယ်နေလျှင် [ကိုစနေ] ၁၆၀

☒ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့် ☒

မြို့မြောက်ဦးမှ ထူးခြားဘုန်းရှိ ဓနုမုန့်
[စောထွေးသျှင်-မြောက်ဦး] ၉
မင်းဝံတောင်မှ မယ်နတ်ပေးစေတီ [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၁၀၅

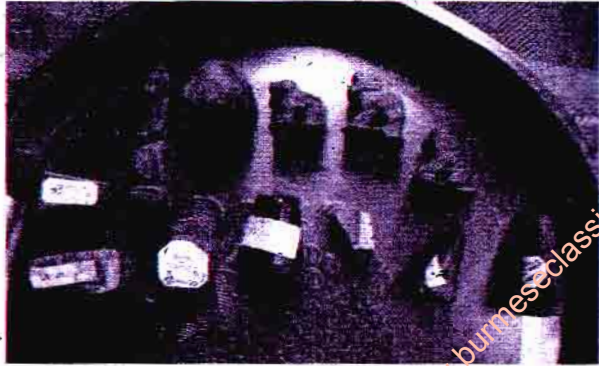
* အောင်မြင်စွာဖြင့် *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြင်နှင့်
ရှိပူဇော် ဝါထာတော်များ(၄၃)ကျော်စေတီတော်]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉
မြန်အောင်မြို့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် ပရိသတ်က
ဓာတ်ကြီးကိုးကိုင်စေတီတော် [ခင်-စာသင်း၊ ဝေရာမြေ] ၃၀၃
၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

**စာစီစာကုံးများနှင့် အထူး
ကျေးဇူးတင်
ဖြေဖြားစာစာများ... ◀ ၈-၁၀၂**

**မြိုင်စိုင်း မော်ဂျီပွင့်များ
ဆေးပြာ ဝက်ပြာများ ပါဝင်၏ စက်မှုပညာပေးစာစု
အခြားအမျိုးမျိုး... ▶ ၈-၁၅၃**

မထုပေါ်
ဆုတောင်းခြင်း
မှ
စနေပုဒါ
ပယ်ပေါက်
ခြင်း၏

၄၀-၉၄

ရွေးက
 အမြောက်
 ဖယ်သံ
 ကြားချသည့်
 ဟု
 ဆိုသော
 ကျောက်မြို့ဟောင်း
 မှ
 ကျောက်အမြောက်
 ဖြစ်သည်...

၄၅-၂၂

ကျောက်မြို့ဟောင်း
မှ
မိမိကိုယ်ကို
ဘုရားမင်းအတွက်
မိန့်
မပုလော်မိ
ဘုရား
ဝတ်တက်ခဲ့ရာ
နေရာဖြစ်သည်

၄၆-၂၂

◆ သီလေးပျောင်းခြင်း ◆

ထိက်ပွင့် ဆုတောင်းပြည့်အခါဌာန် [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၁၀၇
 ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
 ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၉၂
 ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထိထိုးလိုက်
 ရွှေချယ်ပါ ဤဝကန်း [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၂၄

* မိုက်ပျိုးရေးပျောင်းခြင်း *

တောင်သူဦးကြီးတို့အတွက် ကြက်သွန်ဖြူပိုးသတ်ဆေး
 (Garlic Pesticide) [တနိုင်းခေ] ၁၃၂

○ အင်းစာပျောင်းခြင်း ○

ကမ္ဘဝါစာထဲမှ ကမ္ဘဝါအင်းတော်ကြီး
 [ဆရာ ဦးစန်းယု-ခေတ်မီအဘိဓမ္မာတောင်သာ] ၁၂၅
 ကျန်းမာရေးတောင်းစေတတ်သော အင်းနှင့်ဝါတာ
 [ခေတ်မြင့်-မြင့်မြို့] ၂၃၀
 အစွမ်းထက်သည့် အကာကြီးစမ [နေဝန်းသစ်] ၂၃၇

👉 ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပျောင်းခြင်း 👈

ပွေးတောက်တုန်းစွာ အလင်္ကာရာမကျောင်းဆရာတော်
 အရှင်မုနိန္ဒ၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဘဝဖြစ်စဉ်တော်များ(၁)
 [ဝံထွန်းသာ] ၄၀
 ရွာမိဿာ ရွှေသိမ်တော်ကျောင်းမှ
 ဆရာတော်အရှင်မဟိန္ဒအား ဂါရဝပြု ပူဇော်မှုဇော်(၂)
 [စောသိင်းလ] ၈၁

+ ထူးခြားဆန်းကြယ်ပျောင်းခြင်း +

နတ်ဝင်သည်(သို့မဟုတ်)တစ္ဆေဘဝက လာတဲ့သူ(၃)
 [ထွန်း-နောင်ချို] ၂၄၁
 သိပ္ပံနဲ့ အတိတ်ကံ [ပန်းတနော် နောင်လတ်] ၂၄၉
 အစိန္တေယျ [အောင်သိန်းဟန်] ၂၅၈
 ထူးဆန်းစွာ လှုပ်ရှားနေသော ကြီးတစ်ချောင်းနှင့်
 ကြီးဆက်ရှိသူများ [ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၂၆၅
 သုသာန်တစ်ရာဆရာတော် သုသာန်အထွေအကြွ
 ဖြစ်ရပ်များဆန်း [ဦးသန်းစိုး-ချောင်းနက်] ၂၉၇

○ အပေးအခြေပျောင်းခြင်း ○

ဖန်ခါးကုန်ပေါင်း(ကျည်းပေါင်း) ဘာတွေကောင်း
 သိရှိသူ ပညာရှင်များမှ ပြေကြားပေးကြပါရန်
 [စိုးလင်းအောင်-မြန်မာ့လင်] ၁၁၀
 နက္ခတ္တပျောင်းခြင်းမဂ္ဂစာအုပ် ၇

❖ **နေ့ပည့်ချ်းအဝထမ်းညွှန်ရောင်ခြည်** ❖

၂၀၁၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအတွင်း
နေ့တောင်းရက်သာ နွေ့ချယ်ပါ [သုခစုစံ-ကျိတ်လတ်] ၄၄
၂၀၁၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟူဂျင်းစီ] ၁၄၃
၂၀၁၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၈၄
၂၀၁၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီးဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၀၆

❖ **မြန်မာ့ကျေးဇူးတော်ရောင်ခြည်** ❖

မြန်မာ့ကျေးဇူးတော်ရောင်ခြည် စာတတ်ပိန္နဲဆရာများ၏
ပေစင်တွက်ပုံ အစုံစုံ [မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်] ၁၃၀
အစွပေဒ ခေါ် သက်ရောက်ဆိတ်ပေဒင်
တွက်နည်း ဟောနည်း [ကောင်းခင်-သွတ်မြေ့ ဝက်လက်] ၃၀၅

❖ **ကျန်းမာရေး စာပေရောင်ခြည်** ❖

၂၀၁၆ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ ကျန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၂၀၀

❖ **စိရ္မာပရောင်ခြည်** ❖

ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာအရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ(၃)
[စစ်ကိုင်းတောင် သမဏသုခဆရာတော်ကြီး] ၁၁၃
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၁၃
ကျွန်ုပ် ကြုံတွေ့ဖူးသည့် ဘိုးမိယ [ဦးကျော်-သိုင်းသာယာ] ၂၅၈
ကျွန်တော်တွေကြုံခဲ့ရ အဘကြီး(သို့မဟုတ်)ဘိုးတော်ကြီး
[အောင်ကျော်မင်း-ခေတ္တ တောင်ကြီး] ၂၅၄
ကူညီတယ်ဆိုရုံ ဘိုးပေါက်ဆိန်
[ဒေါ်သုမနုစိတ္တ-B.Sc.,H.G.P,Dip.Ed] ၂၀၉

● **ပရလောကရောင်ခြည်** ●

စွဲလမ်းခြင်းဟူသည် [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၂၃၁
ပွန်းတီးရန် နယ်ခြေ [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၅၂
မွေးရာပါတဲ့ အတတ်ပညာ [စောစိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၄၃
မယ်လူဖူးသောင်းဘေးက ပရလောကသား၏ခေါ်သံ
[ချစ်ဆိုင်း] ၂၈၁
စွဲမိအမှား [ဘိုဌေး-တနင်္သာရီ] ၃၀၀

မိကျောင်းကန်မှ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ [စိုးရာစာ] ၂၉၅
ဓနုဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အရာတော်ဖြီး
၅
ယယ်ဖီ
အရာတော်
ညွှန်ပြသည့်
၄၃၄၃
၅၄
ကျင့်ဖြတ်
အိမ်ထင်းချ်းဖြောင်း
ဖြေဖြားဆံ
စာ-၄၁

ဒီကပုန်းရဲ့
ထူးခြား
တကတော့
ဒီမိဖု
မီးပွား
လားဘိလား
စိုးပွား
တေထယ်
စာ-၁၈၉

ဒီ
တောင်ကန်စွန်းရွက်
က
ဆီးနဲ့တောက်ကပ်
ကျောထိတွေ့
အတွက်
အတော်
ကစွမ်းထက်ကပ်
စာ-၁၆၉

မြို့မြောက်ဦးမှ

စောစွာ (မြောက်ဦး)

ထူးခြားသွန်းဖို ဝန်ထမ်းများ

စန္ဒမုနိဆင်းတုတော်သည် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦးမြို့၊ ဗန္ဓုလကျောင်းတိုက်၌ ကိန်းဝင်စံပယ်လျက်ရှိသည်။

ဗန္ဓုလ ကျောင်းတိုက်ဆိုသည်မှာ လေးမြို့ခေတ်တွင် ဗန္ဓုဝရဟန္တာမထေရ် ကြွရောက်လာခဲ့ပြီး ထိုတောင်တန်းတွင် သီတင်းသုံးခဲ့ရာမှ အစပြုပြီး ထိုရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကို အစွဲပြုပြီး ထိုတောင်ကိုလည်း “ဗန္ဓု”တောင်၊ ထိုမှတစ်ဆင့် ကာလကြာသော် ဗန္ဓုလတောင်ဟု ပြောင်းရွှေ့ ခေါ်တွင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ညောင်တီခေတ်၌ စန္ဒသူရိယမင်းလက်ထက်တွင် ဘုရားရှင် ကြွရောက်လာပြီး မဟာမြတ်မုနိသျှင်ပင်ကို မဟာသက္ကရာဇ် ၁၂၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှစ၍ ပဉ္စလောဟာရတနာများဖြင့် သွန်းလုပ်ခဲ့ရာ ကြာသပတေးနေ့တွင် ပြီးစီးအောင်မြင်ကြောင်း သိရပါသည်။

အဆိုပါ မဟာမြတ်မုနိကို သွန်းလုပ်ရာမှ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရတနာရွှေငွေများကို ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်များအား ပေးလှူသော်လည်း ရဟန္တာအရှင်သူမြတ်များက လက်မခံကြပါ။

သို့ဖြစ်၍ နောင်တွင် မင်းနှင့်တကွ များမတ်ပြည်သူတို့ မဟာကျန်ရစ်ပွားဆင်းတုတော်များ သွန်းလုပ်ပူဇော် ကိုးကွယ်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ “ကတညုတ” တောင်တော်ခြေရင်းတွင် တွင်းကြီးတူးဖောက်၍ ထားခဲ့ကြောင်းကို ရမ်း

ပြည် “ဦးစံတင်” က...
...ဘုရင်ဘုန်းကို သူရိယစန္ဒာ ကြည်ဖြူလျှင် ရဟန္တာအား များပြားရွှေငွေ ကိုးကွယ်ကို ငိုလှဲခြေသယ်ပြီး သီလီစုံ၊ ကတညုတတောင်လှေခြေရင်း တွင်းကြီးတူးဖောက်

အစရှိပြီး ကဗျာလင်္ကာဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့လေသည်။

စန္ဒမုနိအစ ညောင်တီက
သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၂၂၂
နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

www.burmeseclassic.com

အဲဒီမှာ ရောသိမ်းရင် အနှစ်
အင်္ဂါ ခြောက်ခုကို ထည့်ထည့်
နဲ့ "သုန္ဒရီ" မင်းလက်ထက်၌
ခံနိုင်ရည်ရှိပြီး "သိရိဗွာသောက"
မင်းကြီး၏ လျှောက်ထား တောင်းပန်
ချက်အရ ကိုးတိုင်းကို ပြောနသို့
သာသနာပြုရန်နှင့်...

ညောင်တော်ရခိုင်ပြည်နယ်မှ "မဟာ
မြတ်မုနိ" ရုပ်ရှင်တော်ပုံကို ကူးယူရန်
ကြံ့ရောက်လာကြသော အရှင်မောဂ္ဂလိ
ပုတ္တဖာရိယမထေရ်နှင့် အရှင်ဗဟုလ
မထေရ်မြတ်တို့ ဦးဆောင်သော
ရဟန္တာများထဲမှ "စန္ဒမုနိ၊ သကျမုနိ၊
ရာဇမုနိ၊ ခေဝမုနိ၊ စူဠာမုနိ" ဆိုသော
မုနိငါးဆူကို ပုံတူကူးပြီး ဘေးလောင်း
တော် စန္ဒသုရိယမင်းလက်ထက်က
မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကို သွန်းလုပ်
ခဲ့စဉ်က ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရတနာတို့
ဖြင့် အဆိုပါ မုနိငါးဆူကို သွန်းလုပ်
တော်မူခဲ့လေသည်။

ဤပထမဦးဆုံးသော မဟာကျန်မုနိ
ငါးဆူလုံးသည် လည်ရစ်သုံးရစ်ပါရှိ
ခြင်း၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏ ရင်အုံ
ကဲ့သို့ ရင်အုံတော်မိုးမောက် ဖြိုးဝေခြင်း၊
ထက်ဝယ်ပွဲခွေ စံပယ်တော်မူခြင်း၊
ကြာသင်္ကန်းတော် တစ်ကိုယ်လုံး ဝတ်
ဆင်ထားတော်မူခြင်း၊ စမ္မုခဏ်တော်မှာ
လခြမ်းသဏ္ဍာန်ရှိတော်မူခြင်း စသော
အင်္ဂါရပ်များနှင့် ပြည့်စုံကြသည်။

သူရိယစက္က မင်းတရားကြီးသည်
မဟာကျန်မုနိငါးဆူအား မဟာမြတ်
မုနိ၏ မဏ္ဍိုင်ငါးရပ်အဖြစ် "သရီ
ချောင်း" မြစ်၏ လက်ဝဲလက်ယာ
ကမ်းတစ်လျှောက်တွင် တည်ထား
ကိုးကွယ်ခဲ့လေ၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် မဟာမြတ်မုနိ
ဘုရားကြီးနှင့် မဟာကျန်မုနိငါးဆူကို
"မဟာမုနိစက်" ဟု၍လည်း ရခိုင်
၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ မဟာမုနိစက်ရုပ် ၇၂ ရုပ်မှ ဆာပင် ရုပ်ငယ်
ဓမ္မာနိဂါးကုရင် ဧပယ်ခဲ့သော မဟာမုနိစက် အတွဲမြင့်ပုံ

တိုင်းရင်းသားတို့က ခေါ်ဝေါ်ကြသေး
သည်။

မဟာမုနိစက်တွင် ပါဝင်သော ဤ
စန္ဒမုနိသွန်းစက်တော်မြတ်ကို သူရိယ
စက္ကမင်းမြတ်သည် မဟာမုနိကုန်းတော်
၏ တောင်ဘက်အရပ် "ဖီပါပဗ္ဗတ"
(ယခု မြောက်ဦးမြို့နယ်တောင်ဦး
ကျေးရွာအနီး စန္ဒမုနိကုန်းတော်)
တောင်ကုန်းပေါ်တွင် ကျောက်လိုဏ်ဂူ
ပြုလုပ်ပြီး ကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

**စန္ဒမုနိဆင်းတုတော်၏
လက္ခဏာတော်ကြီးငယ်များနှင့်
အတိုင်းအတာပမာဏ**

ဤဆင်းတုတော်မှာ ခြေထပ်ပလ္လင်
ခွေ "ပဇင်္ဂမုဒြာ" ပုံတော်မျိုးဖြစ်ပြီး
မျက်လွှာတော်ချထားဟန်၊ စျားနံသမာ
ပတ်ဝင်စားနေဟန်၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ
သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူ
တော်မူနေဟန် သွန်းလုပ်ထားသည်။

သွန်းစက်တော်မြတ်၏ မျက်လုံး၊
မျက်အိမ်၊ မျက်ရစ်၊ မျက်လွှာ၊ မျက်ခုံး၊
နာတံ၊ နှုတ်ခမ်း၊ မေးချိုင်း၊ ဆံလိပ်၊
ဆံခွေ၊ ဆံရစ်များနှင့် ဆင်းတုတော်ကို

ဖိပြင်စွာ သွန်းလုပ်ထားသည်။

ရောင်လျှံတော် (မုနိတော်) ထဲတွင်
ဘုရားရှင်၏ သင်္ဃိရောင်မွေတော်များ
ကို ဌာပနာထည့်သို့ထားသည်။ နဖူး
တော်နှင့် ဆံရစ်တော်ကြားတွင် ကြာ
လက်သဖွယ် သင်းကျစ်တော်
တစ်ရစ် ပါသည်။

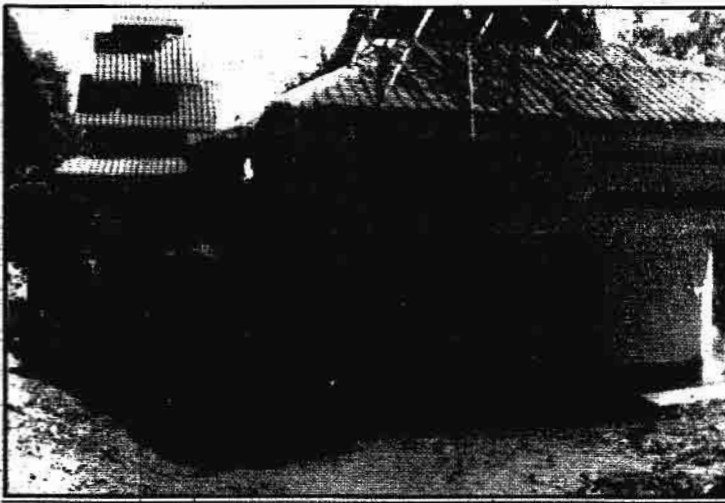
နားပေါက်တော်သည် ဥရုဝေဠ
မဟာကဿပရသေ့ကြီးတို့နှင့် ကျင်
လည်ခဲ့ဖူးသော ဘဝဖြစ်စဉ်ကို ဖော်
ညွှန်းနေသည်။

ပါးလွှာသော ကြာသင်္ကန်းအောက်မှ
မဟာပူရိသ၏(၃၂)ပါးသော လက္ခဏာ
ကြီးနှင့် (၈၀)သော လက္ခဏာတော်
ငယ်တို့ကို အထင်းသား ဖူးတွေ့နိုင်
သည်။

လက်ဝဲဘက် လက်မနှင့် လက်
ချောင်းများကြားတွင် ဖိညှပ်ထားသော
သင်္ကန်းစက် ပန်းပွင့်သဏ္ဍာန် ပြုလုပ်
ထားပြန်သည်။

စန္ဒီမာ-မဏ္ဍုလ လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့
ပိုင်းစက်သော မျက်နှာတော်ရှိခြင်း၊
မျက်မှောင်တော် နှစ်စက်သည်
လဆန်းငါးရက် လကဲ့သို့ ရှိတော်မူ

ယခုစန္ဒာမုနိတရုဏ်သီလဝံသော သီလတော်ကြီး

စန္ဒမုနိသွန်းစက်တော်၏

ဒေသစာရီဥပဒေ

ဤ စန္ဒမုနိသွန်းစက်တော်ကို ညောင်တီခေတ်မှစ၍ ဝေသာလီ၊ လေး မြို့ခေတ်များတိုင်အောင် ရခိုင်မင်း အဆက်ဆက်တို့သည် မဟာမြတ်မုနိ နှင့်အတူ ပူဇော်ဆည်းကပ်ခဲ့ကြသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၇၉၂ခုနှစ်တွင် ဘုရင် "မင်းစောမွန်" သည် လောင်း ကြက်မြို့တော်ဟောင်းမှ မြောက်ဦးမြို့ တော်သို့ ပြောင်းရွှေ့နန်းစံခဲ့ရာ စန္ဒမုနိ ဆင်းတုတော်မြတ်ကို ရဟန္တာ အရှင် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိထေရ်နှင့် အရှင်ဟဟုလ မထေရ်တို့ ရုပ်တန်တော်မူခဲ့သော ဗားဘုတောင် (ငပါးဘူ)တောင်သို့ ပင့် ဆောင်ကာ ကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၁၄ ခုနှစ် (ခရစ် ၁၈၅၂) တွင် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲအပြီးတွင် မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်းနှင့် ရခိုင်ဒေသသည် နယ်ချဲ့အစိုးရလက်အောက် ကျရောက် လေတော့သည်။

ထိုအခါ နယ်ချဲ့အစိုးရသည် သူတို့ ၏ အုပ်ချုပ်ရေး ယန္တရားလည်ပတ်ရေး အတွက် ကြေးပိုက်ဆံ၊ ကြေးအမြောက် များနှင့် ကြေးအမြောက်ဆန်များပြုလုပ် ရန် မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းနှင့် ရခိုင် ဒေသရှိ ကြေးဆင်းတုတော်များ၊ ကြေး ခေါင်းလောင်းများ၊ ကြေးအိုး၊ ကြေး ခွက်စသည်များကို အတင်းအဓမ္မ သိမ်း ယူပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံ "ဘုံဘိုင်" မြို့သို့ "ရွှေချိန်" အမည်ရှိ သင်္ဘောဖြင့် တင်ပို့ ခဲ့ကြသည်။

ယင်းတို့အနက် ထင်ရှားသော ကြေးဆင်းတုတော်တစ်မျိုးမှာ "မာရ် အောင်မြင်" ဘုရား၊ (လေ့ရှိပြည် တော်မြန်ဘုရား) ရန်ကုန်

နက္ခတ္တပျော်ခြေဦးပုဂံမင်း ၁၁

ခြင်း...

ပါးပြင်တော်နှစ်ဖက်သည် လည်း လဆန်း ဆယ့်နှစ်ရက်လကဲ့သို့ တိတိ ဖြိုးဖြိုးရှိတော်မူခြင်း...

နာခေါင်းတော်မှာလည်း ရွှေချိန် တောင်းပမာ ဖြိုးဖြိုးမောက်မောက် ရှိတော်မူခြင်း...

မေးစေတော်သည် ကောသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးစေအလား တိတိ ဝန်းဝန်းရှိတော်မူခြင်း...

လည်ပင်းတော်သည် မုရိုးစည် (စည်တစ်မျိုး၏အမည်) သဏ္ဍာန် လုံးလုံးဖြိုးဖြိုး ရှိတော်မူခြင်း...

ကောသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏ ရင်အုံ ကဲ့သို့ ရင်အုံတော် မှိမောက်ဖြိုးဝေခြင်း၊ သားမြတ်တော်အစုံသည်လည်း နွား လားဥသဘာမျက်လုံးပမာ ရှိတော်မူ ခြင်း...

ဝါးတော်နှစ်ဖက်သည် နွားလား ဥသဘာ နှာရောင်ကဲ့သို့ လျော့လျော့ ရှိတော်မူခြင်း၊ ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ လက်မောင်းတော်အစုံနှင့် သွယ် ပျောင်းပြီး အချိုးအစား ပြေပြစ်လှသော လက်ချောင်းတော်များရှိခြင်း...

ဖမိုးတော်နှစ်ဖက်ဖြိုးခြင်း၊ ပန်းခတ်

နှစ်ဖက် ဖြိုးခြင်း၊ လည်တော်ဖြိုးခြင်း၊ လက်တော်နှစ်ဖက်ဖြိုးခြင်း စသော လက္ခဏာတော်(၁၁၈)ပါး အင်္ဂါရပ် များနှင့်အညီ ရခိုင်ဗိသုကာ ပန်းတည်း ပညာရှင်များ၏ အံ့မခန်းလက်ရာကို ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

သွန်းစက်တော်မြတ်မှာ ရွှေစင်အတိ ဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသကဲ့သို့ သပ္ပာယ် လှပြီး မျက်နှာတော်မှ ရွှေရည်များ တစ်စက်စက် ယိုဖိတ်နေသည့်လား ထင်မိပျောင်းများ ဖူးမြော်ရပါသည်။

ဆင်းတုတော်မြတ်၏ အတိုင်း အထားများမှာ...

***

၁။ ဣဝရ်တော်အမြင့်	(၄)ပေ (၁၀)လက်မ
၂။ နှုန်းနှစ်ဖက်အကျယ်	(၄)ပေ
၃။ ရင်အုံဆော်အကျယ်	(၅)ပေ
၄။ မျက်နှာတော်(ဆံစပုဇွန်အထိ)	(၁)ပေ (၁)လက်မ
၅။ နှာတော်အရှည်	(၁၀.၅)လက်မ
၆။ နှာခေါင်းတော်အရှည်	(၄)လက်မ
၇။ ခါးထော်ထုံးပတ်	(၄)ပေ (၁)လက်မ
၈။ လက်မောင်းတော်ပတ်စည်	(၁)ပေ (၁၁) လက်မ
၉။ ဖမိုးတော်အကျယ်	(၂)ပေ (၁၀)လက်မ
၁၀။ မျက်နှာတော်အထူ	(၁)လက်မ
၁၁။ စပုဇွန်အမြင့်	(၂)လက်မခန့်ရှိလေသည်

ငိုလ်တထောင်ရှိဘိလင်ပြန် ရှိုင်းဘုရား၊
မြောက်ဦးမြို့ ထူကန်သိမ်မှ "မဏ္ဍိုင်"
ကြေးဆင်းတုဘုရားနှင့် အံတော်
သိမ်မှ ဗတ်ရပ်(ရပ်တော်မှ) ဘုရား
ကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

ရခိုင်တိုင်းရင်းသားတို့သည် မိမိတို့
၏ အထွတ်အမြတ် ကိုးကွယ်ရာဖြစ်
သော ဆင်းတုတော်များကို အရည်ဖျော်
ပြီး ကြောပိုက်ဆံများနှင့် ကြေးအမြောက်
များ ပြုလုပ်ရန် သိမ်းယူခြင်းကို အလွန်
ခံပြင်းကြသည်။ ရင်ထုမနာ ဖြစ်ကြရ
သည်။

ထိုအခါ မိမိတို့ အလေးအမြတ်ထား
ကိုးကွယ်ကြသည့် ကြေးဆင်းတုတော်
များကို လက်လှမ်းမီသလောက် နည်း
မျိုးစုံဖြင့် ဝှက်ထားခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ ဝှက်ထားသော ကြေးဆင်းတု
များအနက်မှ မြောက်ဦးမြို့ ကျောက်
ရစ်ကောကျောင်းတိုက်မှ ရေတံခါး
ဘုရား လက်ကောက်ဈေးကျောင်း
တိုက်မှ မြောက်ဦးခေတ်လယ် ကြေး
ဆင်းတုတော်ကြီးနှစ်ဆူ၊ ညောင်ပင်
ဈေးကျောင်းတိုက်မှ "ရွှေဂူတောင်
နန်းဦးဘုရားကြီး" နှင့် ဗန္ဓုလကျောင်း
တိုက်မှ စန္ဒမုနိဆင်းတုတော်ကြီး
စသည်တို့မှာ လူသိရှင်ကြား ကျော်
ကြားလှချေသည်။

ဤသို့ မြောက်ဦးသားတို့သည်
သက်စွန့်ဆံဖျား ဝှက်ထားခဲ့ကြသော
ဆင်းတုတော်များအနက်မှ စန္ဒမုနိ
ဆင်းတုတော်အား ဝှက်ထားခဲ့ကြပုံမှာ
တစ်နည်းတစ်ပုံ စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ကောင်းလှချေသည်။

မြောက်ဦးမြို့ တောင်ရပ် ရပ်ကွက်မှ
ကုန်သည်ကြီး ဦးသာထွန်းဦး၊ ဦးချီး
မောင်၊ ရွှေပန်းထိမ်ဆရာကြီး ဦးသာ
တောတို့ ဦးဆောင်ပြီး ဟူးဘူတောင်၌
စံပယ်နေသော စန္ဒမုနိကိုယ်တော်ကြီး

ကို တိတ်တဆိတ် ပင့်ဆောင်ပြီး ဟူး
ဘူတောင်ခြေရင်း၌ စီးဆင်းနေသော
"ဆည်ဝ" ရျောင်းထဲတွင် မြှုပ်နှံ
ဝှက်ထားလိုက်ကြလေ၏။

ထိုရောင်းထဲ၌ (၁၀)နှစ်ခန့်ကြာ
သောအခါ ထိုဆင်းတုတော်မြတ်မှာ
ဆားငန်ရည်ကြောင့် ပျက်စီးသွားမည်
ကို စိုးရိမ်၍ အဆိုပါ လူစုသည် ဗန္ဓုလ
ကျောင်းတိုက်၊ တောင်ဘက်(၈)ကိုက်
ခန့် အကွာ၌ရှိသော "ဘုရားများသိမ်"
သို့ ညအချိန် တိတ်တဆိတ် ပင့်ဆောင်
ကြပြီး အပြင်မှ အင်္ဂတေဖုံးအုပ်ကာ
ကျောက်ဆင်းတုအသွင်ဖြင့် ဝှက်ထား
လိုက်ကြသည်။

သို့သော် ဘုရားရှင် ပေါ်တော်မူရန်
အချိန်တန်လာသောအခါ "လူမင်း
ဘုန်းကြီး နတ်မင်းမနေသာ" ဆိုသလို
ဘုရားရှင်၏ ဘုန်းတော်အနန္တတို့
ကြောင့် သာသနာတော်စောင့် နတ်
ဒေဝါများက ကူညီမ၊ စရမြ် ဓမ္မတာပင်
ဖြစ်ချေသည်။

**ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၀ ပြည့်
နှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၂)ရက် (၂၇-
၄-၈၈) တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်စောစော
တွင် ဗန္ဓုလဦးပွင်းကြီး ဦးစက္ကပါလ
သည် ဘုရားများ သိမ်အတွင်း တံမြက်
စည်းလှည်းနေစဉ် ကြွေမျက်လုံးတော်
တစ်ဖက် ပြုတ်ကျနေသည်ကို ထူးဆန်း
စွာ တွေ့ရှိရလေသည်။**

မျက်လုံးတော် ပြုတ်ကျနေသော
ဆင်းတုတော်အား ဂယနဏ လေ့လာ
ကြည့်ရှုသောအခါ ကြေးဆင်းတုတော်
ကို အပြင်မှ အင်္ဂတေဖုံးအုပ်ထား
ကြောင်း တွေ့ရှိရလေသည်။

အကြောင်းကို ဦးစက္ကပါလသည်
ထိုစဉ်က ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး
ဖြစ်သော **ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတအား** လျှောက်
ထားလေရာ ဆရာတော်ကြီးက စန္ဒမုနိ

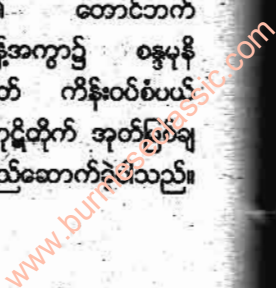
သွန်းစက်တော်မြတ်၏ သမိုင်းကြောင်း
ကို ပြန်ပြောပြောပြလေတော့သည်။
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊
ကဆုန်လပြည့်ကျော်(၇)ရက် (၇.၅.၈၈)
နေ့တွင် ဦးပွင်းကြီး ဦးစက္ကပါလသည်
အပြင်မှ ဖုံးအုပ်ထားသော အင်္ဂတေ
များကို ဖြည်းညင်းစွာ ခွာချလိုက်သော
အခါ အလွန်တရာ သပ္ပယ်လှသော
ကြေးဆင်းတုတစ်ဆူ ဖြစ်နေကြောင်း
မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးတွေ့လိုက်ရပါ
တော့သည်။

ထိုသို့ ဘုရားရှင်ပေါ်တော်မူကြောင်း
သတင်းသည် ခဏချင်းပင် တောမီး
ပမာ ပျံ့နှံ့သွားလေရာ ဘုရားဖူးလာ
ရောက်ကြသော ပရိသတ်မှာ ပျားပန်း
ခပ်မျှ စည်ကားနေလေတော့သည်။

ထိုအခါ ဘုရားများ သိမ်အတွင်း၌
နေရာမဆုံသဖြင့် ဗန္ဓုလကျောင်းတိုက်
အောက်ထပ်သို့ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်
လဆန်း(၄)ရက် (၁၉.၅.၈၈)
ကြာသပတေးနေ့ ညနေ (၂)နာရီ
(၄၀)မိနစ်တွင် ယာယီပြောင်းရွှေ့
စံပယ်စေခဲ့ပါသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၁ ခုနှစ်၊
တန်ခူးလဆန်း(၁၁)ရက် (၁၆.၄.၈၉)
တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အနည်းငယ် ပျက်စီး
လျက် ရှိသည်များကို မြောက်ဦးမြို့နယ်၊
ညောင်ပင်ဈေးရပ်ကွက်မှ ပန်းတဦး
ဆရာကြီးဦးကျော်အေးက ရှေးမူမပျက်
ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။

၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်
ကျော်(၆)ရက် (၈.၈.၉၃) တနင်္ဂနွေနေ့
နံနက် (၉)နာရီ (၉)မိနစ်တွင် ဘုရား
များသိမ်တော်၏ တောင်ဘက်
(၄.၅.၆)ကိုက်ခန့်အကွာ၌ စန္ဒမုနိ
ဆင်းတုတော်မြတ် ကိန်းဝပ်စံပယ်
တော်မူရန် ဂန္ဓကုဋ်တိုက် အုတ်မြစ်ချ
ပြီး စတင် တည်ဆောက်ခဲ့ပါသည်။

ကိုလိုနီကာလ၌ ကျောက်ဆင်တူးထွက်ခဲ့ပြီး
ဈေးအင်္ဂါတူးထွက်ခဲ့သော တက္ကသိုလ်

၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လကွယ် (၁၅.၉.၉၃) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နေ့လယ်(၁) နာရီ (၃၀)မိနစ် (၄)စက္ကန့် အချိန်တွင် ဂန္ဓကုမ္ပဏီတိုက်ရှိ ရှေးဟောင်းပလ္လင်ပေါ်၌ ပင့်ဆောင်စံပယ်စေခဲ့ပါသည်။

**စန္ဒမုနိသျှင်တော်၏ ထူးခြားသော
ဝိသေသ လက္ခဏာတော်များ**

မြို့မြောက်ဦးမှ ဤစန္ဒမုနိသျှင်တော်သည် - အခါအားလျော်စွာ တန်ခိုး ပြာဋိဟာ ပြသတော်မူလေသည်။ ယင်း တို့အနက်မှ ထင်ရှားသော ဝိသေသ လက္ခဏာတော်အချို့ကို ဖော်ပြပါမည်။

စန္ဒမုနိ ဂန္ဓကုမ္ပဏီတိုက်အတွင်း၌ ကြမ်းခင်းအင်္ဂါတေ ပြုလုပ်နေချိန်ဖြစ်၏။ နောက်ဆုံး တနင်္ဂနွေထောင့်(အရှေ့ မြောက်ထောင့်အရပ်)၌ အင်္ဂါတေခင်း ရန် (၄)ပေပတ်လည် စတုရန်းတစ် ကွက်စာ ကျောက်စရစ်များ လိုအပ်နေ ၏။

ထိုအချိန်အခါသည် မြောက်ဦးမြို့ တောင်ရပ်ကွက်တွင် မီးလောင်ပြီးစ ဖြစ်၍ အိမ်တိုက်တာ အဆောက်အအုံ များကို ပြန်လည်ထူထောင် ဆောက် လုပ်နေချိန်ဖြစ်၍ ကျောက်စရစ်၊ သဲ၊ အုတ် စသည်တို့ကို ရရှိရန် မလွယ်ကူ

ချေ။
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် (၁၀)ရက် သောကြာနေ့တွင် “နတ်တို့ဖန် ရေကန်အသင့် ကြာအသင့်” ဆိုသလို မည်သည့်အချိန်က မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ် လာရောက်ချပေးသွားသည် မသိသော ကျောက်စရစ် လှည်းနှစ်စီး တိုက်စာခန့် ကို ဗန္ဓုလကျောင်းတိုက် တည်ရှိရာ တောင်ခြေရှိ လှေကားရင်း၌ အဆင် သင့်ပင် တွေ့ရှိရလေသည်။

“ရေငတ်တုန်း ရေတွင်းထဲကျ” ဆိုသလို လိုအပ်သည့်အချိန်တွင် လိုအပ်ချက်ကို သမာဒေဝနတ်များက ကူညီမစခြင်း ဖြစ်ချေ၏။

ဦးပဉ္စင်းကြီး ဦးစက္ကပါလသည် ကျောက်စရစ် ချပေးလာသူကို စုံစမ်း ပါသော်လည်း မည်သူမျှ ချပေးလာခြင်း မရှိကြောင်း အဖြေသာ ရရှိပါ၏။

ဤသည်မှာ စန္ဒမုနိဘုရားအရှင် မြတ်၏ ဘုန်းတော်အနန္တကြောင့် နတ် ဒေဝါများက မ၊စကူညီခြင်းသာ ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း(၁)ရက် ကြာသ ပတေးနေ့က စန္ဒမုနိသွန်းစက်တော် အား ကျောက်ပလ္လင်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင် စဉ်ကပင် ဘုရားရှင်မှာ ညာဘက်သို့ (၂၅)ဒီဂရီခန့် တိမ်းစောင်းနေ၏။

ပဋိဂ္ဂပမကျ၍ ဦးစက္ကပါလက ပန်းရန်သမာ။ ပန်းတည်းသမားတို့အား နည်းမျိုးစုံဖြင့် တည့်မတ်စေသော် လည်း အချည်းနည်းသာဖြစ်၏။

တစ်ဖန် ၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်း လဆန်း(၁၄)ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် ဦးစက္ကပါလနှင့် ကျောင်းရှိ ဦးပဉ္စင်းများ ကိုရင်ကလေးများသည် ဘုရားရှင်၏ စမ္မာဏ်နှင့် ပလ္လင်ကြား၌ လစ်သား

တုတ်ချောင်းရှည်များ ထိုးသွင်းပြီး ကုတ်သဘောပြုလုပ်၍ စာညှပ်ပတ်ကြ သော်လည်း စောင်းမြောင်းနေ၏။

နံနက်(၅)နာရီမှ (၉)နာရီတိုင် ကြာ ခဲ့သော်လည်း ထူးခြားလှ။ ထိုအခါ လက်လျှော့ချင်သလို ဖြစ်လာကြ၏။

ထိုအခါ အရပ်ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း၊ ဥပမိရုပ်ကောင်းကောင်း၊ စင်မျက်နှာသုတ်ပဝါ တစ်ထည်ကို ခေါင်းတွင် ပေါင်းထားသော လူစိမ်း၊ တစ်ယောက်သည် ရှုတ်တရက် ဝင် ရောက်လာသည်။

ထို့နောက် ဘုရားကို လက်ယာရစ် တစ်ပတ် ပတ်ကာ ဖူးမြော်ပြီး ပလ္လင် ဝဲဘက်အစွန်ရှိ တုတ်ချောင်းရှည်ကို (၂)မိနစ်ခန့် နိမ့်တုံမြင်တုံ ပြုလုပ်ရုံမျှ ဖြင့် ဘုရားရှင်မှာ အံ့ဩဖွယ်ရာ ယခု လက်ရှိအနေအထားအတိုင်း တည့် မတ်သွားလေသည်။

ဦးစက္ကပါလနှင့် ဦးပွင့်များ ကိုရင် ကလေးများမှာ ဝမ်းသာလွန်း၍ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည် မည်သည့်အချိန်က ပြန်သွားသည်ကိုပင် သတိမပြုနိုင်လိုက် ကြ။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အမည်၊ နေရပ်လိပ်စာ တို့လည်း မမေးမြန်းလိုက်ကြချေ။ ဤ သည်မှာ “လူမင်းဘုန်းကြီး နတ်မင်း၊ မနေသာ” ဆိုသလို ဘုရားရှင်၏ ဘုန်းတော်အနန္တကြောင့် နတ်ဒေဝါ များက ကူညီမ၊ စခြင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ချေ သည်။

၁၃၅၆ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့် ကျော်(၂)ရက် ညနေ (၉)နာရီခန့်တွင် စန္ဒမုနိသွန်းစက်တော်မြတ် ကိန်းဝပ် စံပယ်ရာ ဗန္ဓုလတောင်တန်း၏ အထက်ကောင်းကင်မှ နီမောင်းသော ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်မြူး၍ တန်ခိုး ပြာဋိဟာ ပြုပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ကို မြောက်ဦးမြို့သား တချို့နှင့် မြောက်ဦးမြို့နယ် ပဒဲ(ပြတဲ) ကျေးရွာမှ ရဲစခန်းမှူးဦးဦးကျော်ညွန့်၊ ဆေးမှူးဦးဘကျော်နှင့် လောင်းရှည် ရောင်း မူလတန်းကျောင်းအုပ်ဖြစ်သူ ဦးစိန်ရွှေသာတို့မှာ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် ဖူးမြော်လိုက်ကြရသည်။

ဤသည်မှာလည်း သွန်းစက်တော် မြတ်၏ ထူးခြားသော ဝိသေသ လက္ခဏာတစ်ရပ် ဖြစ်ပေ၏။

တစ်ဖန် ၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ ကဆုန် လပြည့်နေ့ နံနက်စောစော အချိန်မှစ၍ သွန်းစက်တော်မြတ်၏ ရင်အုပ်တော် အောက် အလယ်တည့်တည့်၌ ကြာ ခေါင်းလောင်း (ပုဗ္ဗမာကြာ)ပွင့်၏ ဝတ်ဆံများသဏ္ဍာန် ထင်ဟပ်ပြီး တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြသတော်မူသည်မှာ ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ဖူးမြော်နိုင်ပါ သေးသည်။

နောက် ဘုရားရှင်၏ ထူးခြားသော ဝိသေသလက္ခဏာတော် တစ်ရပ်မှာ ၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် (၃)ရက်နေ့က ဘုရားရှင်၏ ဝဲဘက် မျက်လုံးတော်သည် ထူးထူးခြားခြား အနီရောင်သန်းပြီး တန်ခိုးကွဒ္ဒါဝါဒီ (၇)ရက်တို့၏ ပြသတော်မူ၏။

တစ်ဖန် ယာဘက်မျက်လုံးတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး (၇)ရက်တိတိ ပြသ တော်မူခဲ့သည်ကို အများပြည်သူတို့ နှင့် စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဖူးမြော်လိုက် ရပါတော့သည်။

ထို့ပြင် ၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ရက်တစ်ရက်တွင်လည်း မျက်နှာတော် ၌ အရောင်မျိုးစုံ ကွန်မြူး၍ တန်ခိုး တော် ပြသခဲ့သည်ကို ဦးစက္ကပါလနှင့် ကျောင်းရှိ ဦးပွင့်များ၊ ကိုရင်ကလေး များ ဖူးမြော်လိုက်ရသည်ဟု ဆိုပါ သည်။

၁၃၅၈ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့် နေ့မှစ၍ ရင်အုပ်တော်အောက်ရှိ ထင် နေသော ကြာဝတ်ဆံအတွင်း၌ မျက်လုံးတော်တစ်လုံး ထပ်၍ပေါ်လာ ပြီး ပြာဋိဟာ ပြသခဲ့သည်မှာ ယနေ့တိုင် အောင်ပင် ဖူးမြော်နိုင်ပါသေးသည်။

ဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ(ပုဂ္ဂလိ)သည် သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါးဖြစ်သည်။

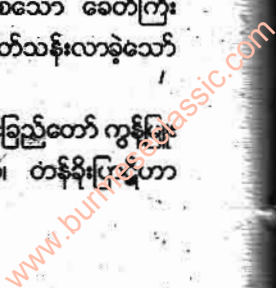
စန္ဒမုနိ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ကျောက်ဆင်းတုအသွင်ဖြင့် ဘုရားများ သိမ်တော်၌ စံပယ်နေစဉ်က ရံဖန်ရံခါ နတ်ဒေဝါများ အရုဏ်တက်ချိန်တွင် နတ်သုဒ္ဓါဆွမ်းဘောဇဉ်များ လာ ရောက်ကပ်လျှံကြသည်ကို ဆရာ တော်ကြီးသည် ကျောင်းပေါ်မှ မှုန်ဝါးဝါး မြင်နေရကြောင်း...

နတ်သုဒ္ဓါဆွမ်းတို့မှာ အလွန် မွှေးကြိုင်လှကြောင်း၊ ဆရာတော်ကြီး ၏ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ်တွင် တစ်ခါ ရံဖန်မှ အလွန်မွှေးကြိုင် သင်းယုံသော မွှေးရနံ့များကို မိမိ မရှုရှိုက်ဘူး ကြောင်းတို့ကို ဦးပွင့်၊ ဦးစက္ကပါလ အား မကြာခဏ ပြောပြဖူးကြောင်း သိရပါသည်။

ဤသည်တို့မှာ စန္ဒမုနိကိုယ်တော် မြတ်ကြီး၏ ထူးကဲလှသော ဝိသေသ လက္ခဏာတော်များထဲမှ တချို့ဖြစ်ပါ သည်။

မဟာမုနိစက်တွင် တစ်ခုခုအပါအဝင် ဖြစ်သော ဤစန္ဒမုနိသွန်းစက်တော် မြတ်မှာ ဧည့်ဝတီ၊ ဝေသာလီ၊ လေး မြို့၊ မြောက်ဦး စသော ခေတ်ကြီး (၄)ခေတ်ကို ဖြတ်သန်းလာခဲ့သော် လည်း...

ယခုတိုင်-ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူး မြဲ ကွန်မြူးလျှော်၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာ

ပြသမြဲ ပြသလျက်၊ ထူးကဲသော
ဝိသေသ လက္ခဏာတော်များကို ပြသ
မြဲ ပြသလျက်၊ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ
တို့၏ ပူဇော်ထူးကို ခံယူမြဲခံယူလျက်...

ယခုအခါ မြောက်ဦးမြို့၊ ဗန္ဓုလ
ကျောင်းတိုက်ရှိ သီးခြား ဆောက်လုပ်
လှူဒါန်းထားသော ဂန္ဓကုဋ်တိုက်
အတွင်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက် ရှိပါ
ပေသည်။

ဤမျှ တန်ခိုးတော်အန္တရာယ် ပြည့်စုံ
တော်မူသော ကြည်ညို၍ မဝနိုင်အောင်
သပ္ပာယ်လှသော ရခိုင်ဒေသ မြောက်ဦး
မြို့ရှိ စန္ဒမုနိ သွန်းစက်တော်မြတ်အား
ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
သူတော်စင်အပေါင်းတို့အား တစ်ခါ
တစ်ခေါက်လောက် လာရောက်၍
ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်ကြပါရန် စေတနာ
ကောင်းဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရ
ပါသည်။

ချစ်စွာသော နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် မွေ
ဒါနအဖြစ် စန္ဒမုနိဂါထာတော်ကို
လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါသည်။

စန္ဒမုနိဂါထာတော်

အဂ္ဂေါ စန္ဒမုနိ ဗုဒ္ဓိ
အနတ္တရာ အဂ္ဂေါပိကော။
ဟောတိ ဗေ ယံ ကုဋ္ဌံ
တံ သဗ္ဗတ္ထု။

အနက်
စန္ဒမုနိဗုဒ္ဓေါ- စန္ဒမုနိမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ **အဂ္ဂေါ**-အထွတ်အမြတ်
ဖြစ်ပါပေ၏။ **အဂ္ဂေါပိကော**-မြတ်
သော အကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ **အနတ္တရာ**
- သာလွန်မြင့်မြတ်ပါပေ၏။ **ဗေ**-
အကျွန်ုပ်အား၊ **ယံ**- အကြင်အရာကို၊
ကုဋ္ဌံ- ကုဋ္ဌန္တော အလိုရှိသည်၊
ဟောတိ- ဖြစ်၏။ **တံ**- ထိုအလိုရှိ
အပ်သောအရာသည်၊ **သဗ္ဗတ္ထု**-

ဗန္ဓုလကျောင်းတိုက်ရှိ စန္ဒမုနိဂါထာတော်မြတ်

ပြည့်စုံပါစေသတည်း။
[ဤဂါထာတော် ယိုးဒယားကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ယိုးဒယားဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]
[ဤဂါထာတော်ကို တစ်နေ့
သုံးခေါက် ရွတ်ပါက ငလိုအင်ဆန္ဒအဝဝ
ပြည့်စုံပြီး ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်း
ကင်းငြိမ်းနိုင်ပါသည်။]

စောထိုးသျှင်(မြောက်ဦး)

ကျမ်းတို
၁။ အသျှင်ဝရသမ္မောဓိ၏ “သတ္တုရူပ
ဗိသုကာကျမ်းများ”
၂။ ဦးကျော်စော်လှရေး “ကျွန်တော်
သိသော စန္ဒမုနိဘုရားကြီးသမိုင်း
စာအုပ်၊ ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ
လထုတ်”
၃။ မောင်ဒေဝ(မြောက်ဦး)ရေး “စန္ဒမုနိ”
ဆောင်းပါး၊ အမှတ်(၁)မြောက်ဦး
မဂ္ဂဇင်း(၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ်)
၄။ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တစက္ကပါလ၏
မိန့်ကြားချက်များ။
၅။ စာရေးသူ၏ ကွင်းဆင်းလေ့လာ
ချက်များ။

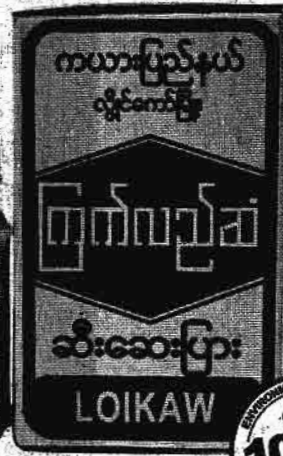

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

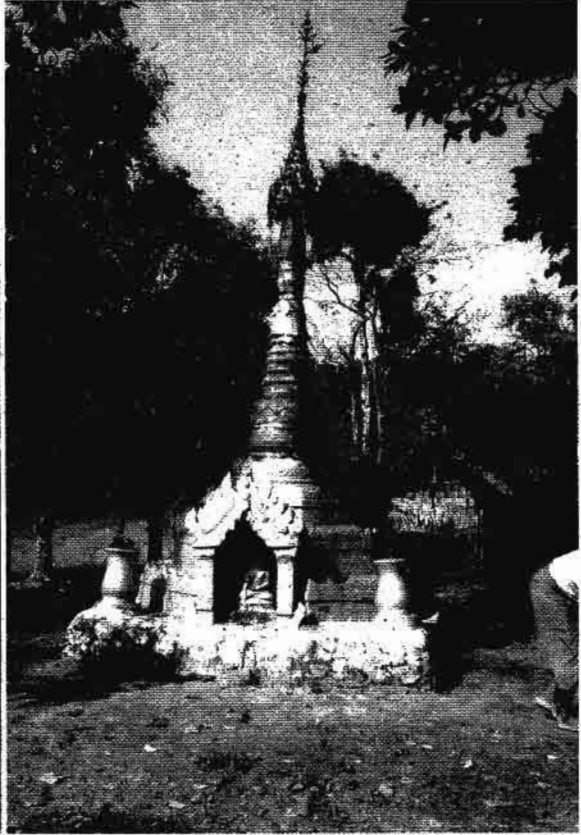
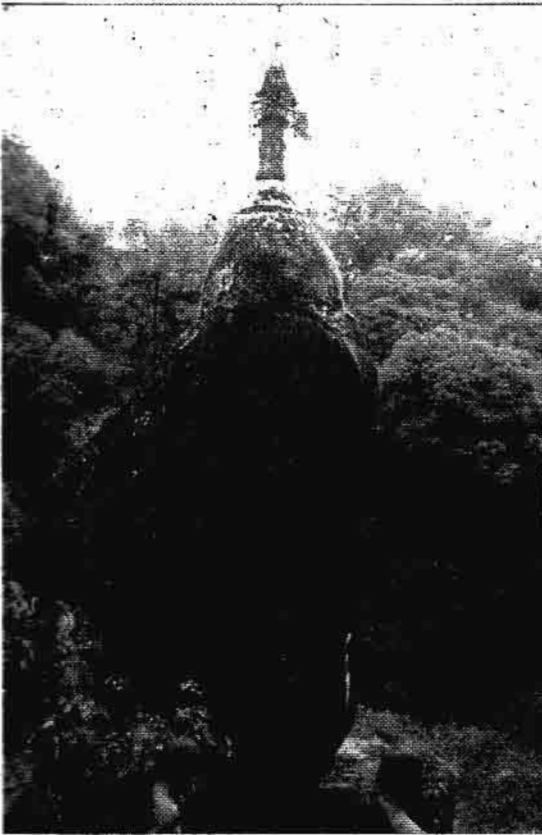

ဆုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ
ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ)ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ ဆီး(ကျဉ်၊အောင့်)၊
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မှုန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ ဇက်ကြော
တက်၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။
တိုင်းရင်းစေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes, urine-stone, urine
(red, yellow, excess, minimization,
miximization), uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating, dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.
TMR 007860 (1114)
Source-741, Dana Theikdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊ အမှတ်-၇၄၁၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

▲ မိုင်းသန်ထောက်ပင်ကြီးထိမှ ဘုရား

▲ ထောင့်ပင်ကြီးထောက်ပင်ကြီးထိမှ ဘုရား

လွယ်ကူစွာဖြေခွေး

ပုဂံ အနော်ရထာမင်းနှင့် ခေတ်ပြိုင် ဂဒူမင်း သံတုရာဇာလည်း မင်းလုပ် အုပ်ချုပ်နေခဲ့သည်။ ဟုန်းနတ်ကို ပူဇော်၏။ ကင်ပလင်းသားကို ထွင်းကာ ပုတ်သင်သားရေကို ကျက်ထားသော စည်ကြီးတစ်လုံးရှိသည်။

ဝေသာလီပြည်မှ မင်းမျိုးသူကြွယ် သည်လည်း အနော်ရထာမင်းထံ ခွင့်ပန်၍ ဗဒုံမြို့ကို တည်ခဲ့သည်။ အနော်ရထာကို ကုန်းစိုက်၍ အနော်ရထာက တိုက်သောအခါ မဟာမြိုင် ပျက်လေ၏။

မဟာမြိုင် ပျက်သောအခါ မဟာမြိုင်မင်း၏ ဘထွေးတော်၏သား

မိုင်းသန်ဘိုးဘိုးကြီး ကျောက်မြို့ဟောင်း

အဲခန်း(မမာလို ငပျင်း)နှင့် နမတော် စောပေါင်း(မမာလို မြို့သူကြီး) တူဝန်း နှစ်ယောက်ထွက်ပြေးကြရာ ရှမ်းအရပ်၊ ဝန်သိုမြို့ကို ရောက်ရှိခဲ့၏။

ဝန်သိုစော်ဘွားထံ ခွင့်ပန်ကာ ဒေါင်းမြူးချောင်းနှင့် ကိုးကန်ချောင်း အဆုံနေရာတွင် ပိန္နဲ သရက် ဥယျာဉ် ခြံမြေ စိုက်ပျိုးစားသောက်နေထိုင်ခဲ့ကြ သည်။

(၃)နှစ်အတွင်း သရက်သီးတစ်လုံး သာသီး၏။ မစားလောက်၍ ကျယ်ငယ် နှင့်စွန့်၍ ဒေါင်းမြူးချောင်းအတွင်း စွန့်ပစ်ခဲ့သည်။

ထိုသရက်သီးကို ဒေါင်းမြူးချောင်း ထဲက ဆယ်ယူကာ စော်ဘွားသမီးက စားမိသောအခါ ကိုယ်ဝန်တည်လေ၏။ ထိုကိုယ်ဝန်မှ မောက်ကူးလေး မွေးဖွားခဲ့၏။ ငိုသောအခါ ချော့မျှမရ

www.burmeseclassic.com

◆ ဝိုင်သိုတောင်ကြီး ဘုရားပူဇွန်အဖွဲ့

◆ ဝိုင်သိုတောင်ကြီးအသွားလမ်း

◆ ဝိုင်သိုရွာအရှင်ဆရာတော်နှင့်
ကျောက်မြို့ယောင်းကို လိုက်လံပေးသော
ဆရာတော်

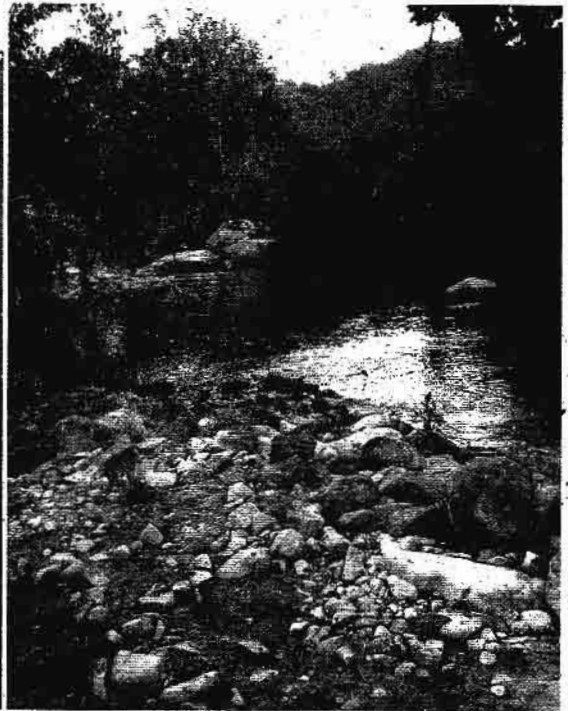
◆ ဝိုင်သိုတောင်ကြီးကို
အထေး လှမ်းမြင်ရပုံ

◆ ဝိုင်သိုရွာအရှင်ဆရာတော်နှင့် ကျောက်အထိမ်းရှိအသွားလမ်း
(တီးပိက အထပ်မြင်ပုံ)

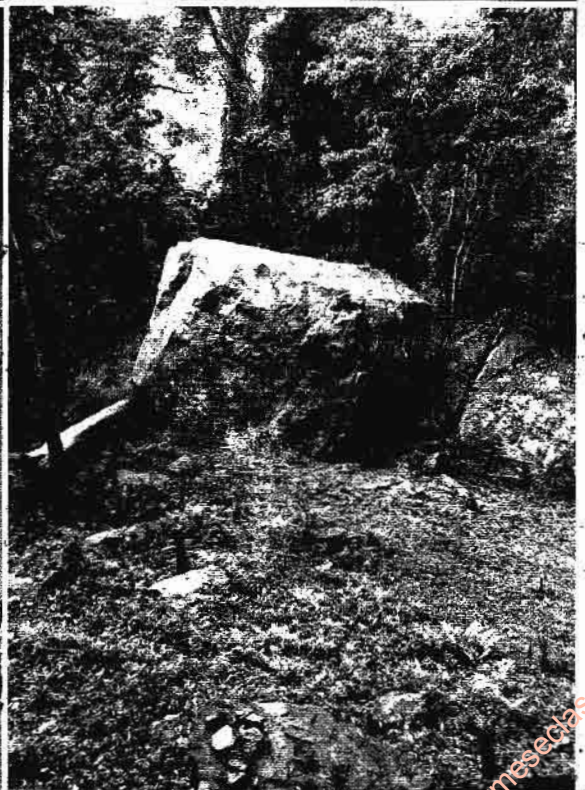

◆ မိုင်းသိုတောင်ကြီးရပ်

◆ မိုင်းသိုတောင်ကြီးအသွားလမ်းမှ ကျောင်းကျား ဗြဲဂါးကြာရပ်

◆ မိုင်းသိုပျံအကျင်းမှ ကျောက်ကောင်ရွှေငါး

◆ မိုင်းသိုတောင်အသွားလမ်း

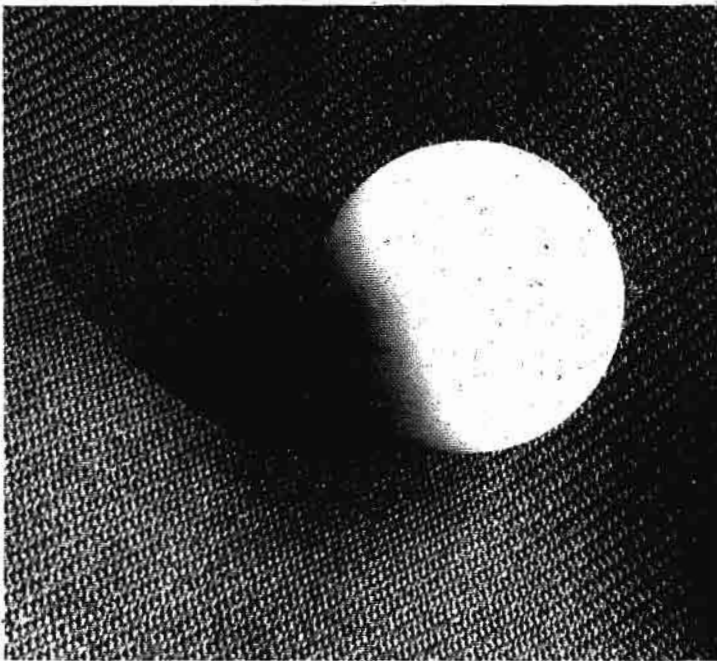

◆ လက်(၆)ချောင်းပါသော မျှောက်လက်

◆ တျောက်ငိမ်

◆ ငှက်ကျားအမြဲတောဥ

၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

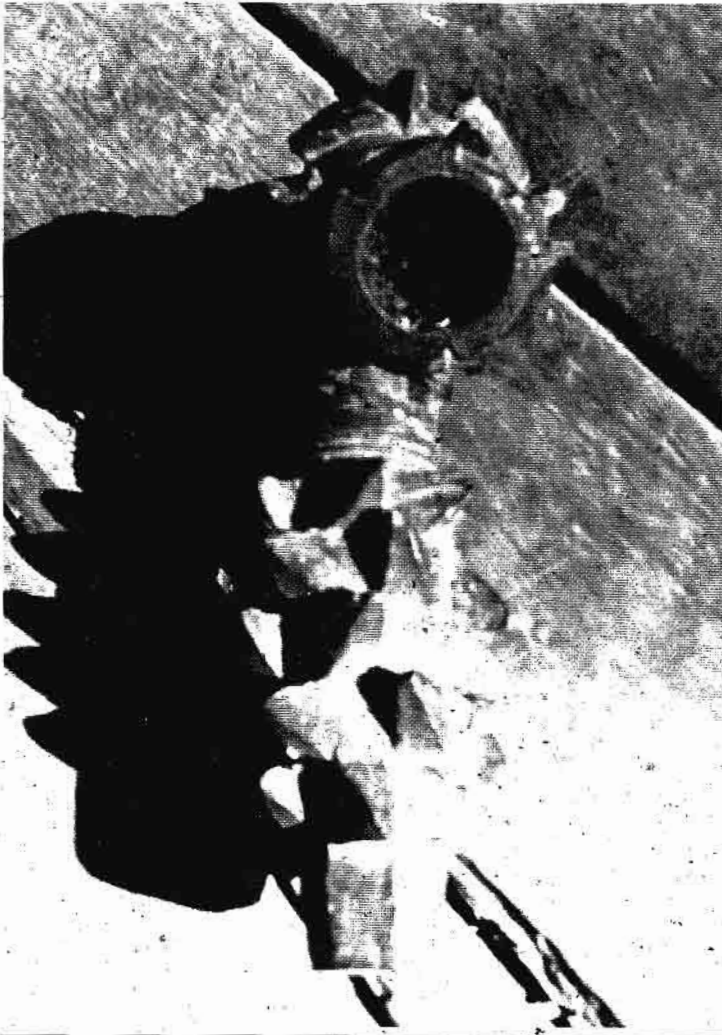
ပေ။ နံ့ပြည်စုတ်ငှက်ကို မီးဖြင့်အုံ့၍ ယူ၍ချော့မှ အငိုတိတ်၏။ (၅)ခရိုင်လုံး ချော့ရသောကြောင့် ကောင်းအယ် (ဗမာလို ချော့သား)ဟု ခေါ်ကြသည်။

ငပျင်းသည် တောင်ယာခုတ်၏။ ထိုခုတ်ထားသော သစ်ပင်များ နောက်ရက် ပြန်ပြန်ထောင်နေတာ တွေ့ကြရ၏။

နောက်ရက် ချောင်းသောအခါ မျောက်ဖြူကြီးတစ်ကောင်က “ငပျင်း သစ်ပင် ထောင် ထောင်” ဟု ဆိုကာ ဗုံတောင်ကို တီးပါက သစ်ပင်များ ပြန်၍ ထောင်ကုန်တာ တွေ့ကြရသည်။

မျောက်ဖြူကြီးကို ကော်ဖြင့် ထောင်ဖမ်းကာ ဗုံတောင်ကို လှယူကာ “သစ်ပင်များ လဲ လဲ” ဟု တီးသော အခါ သစ်ပင်များ လဲကုန်ကြ၏။

အမြင်အမှတ်

ငယ်သည် ထိုတောင်ကို ရသော အခါ လူကိုယ်နှင့်ပင် တောင်စောင့်နတ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ လူသူ ဆင်၊ မြင်း စုရုံး၍ ကိုးကန်ချောင်းဝ၌ နေလေ၏။

ငယ်သည် ကိုးကန်ချောင်းဝမှ နန်းမားချောင်းဖျား၌ ဝိန်ဘာမြို့(ဗမာ လို ကျောက်မြို့)ကို တည်၍ နေလေ သည်။

စော်ဘွားက ဆင်၊ မြင်းများ ဆက်သ ရ၏။ ထိုဆင်၊ မြင်းများကို မိုင်သုန်ရွာ သားများက ထိန်းကြရသည်။ အိမ်ခြေ (၁)သောင်း သောက်၍ရသော နတ် ရေတွင်းရှိ၏။

ထိုမြို့ကို ကျောက်သားက ကာရံ ထား၏။ ငယ် ဖန်ဆင်းသော မြို့သည် အိမ်ခြေ(၁)သောင်း ကျောင်းပေါင်း (၁)ထောင်ရှိသည်ဟု ဆိုကြပါသည်။

ပုဂံ ရှင်အလှော်နှင့် အရှင်ဓမ္မသာရ မထေရ်တို့သည် ပင်လယ်ဘူးနယ် ကျောက်မော်ရွာကို ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ပုဂံသာသနာ(သက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်) တွင် မော်ဆက်ရွာတွင် စေတီတည်ခဲ့ သည်။ မော်ရွင်ရွာတွင် ဒုတိယအကြိမ် စေတီတည်ခဲ့သည်။

စောနန္ဒသည် ငယ်ကိုပင့်လိုက် သည်။ ငယ် လာ၍ ချီးမြှင့်သည်။

ဆက်၍ ဖန်ဝိန်ရွာ ပင်လယ်ဘူး၌ တစ်ဆူ၊ နန်းမွန်ကုန်ရွာ ဖန်းမောက်၌ တစ်ဆူ၊ မန်ပီကြီးရွာ၌ တစ်ဆူတည်ရန် ပြောကာ ယျင်းကျောက်မြို့သို့ပြန်ခဲ့သည်။

ငယ်သည် မကြာမီ လူ့ဘဝမှ နတ်ဘဝသို့ ကူးပြောင်းလိုက်သည်။ ဇနီး စောခမ်းလှိုင်၊ သမီး ခမ်းတော်၊ သားတော်စောစန္ဒ၊ စောဟုန်ဖတို့ လည်း နတ်ဘဝသို့ ကူးခဲ့ကြသည်။

ငယ်သည် တရားတော် နာခဲ့ရ သောကြောင့် သောတာပန် တည် သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ငယ်သည် မိုင်သုန်ဘိုးဘိုကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မိုင်သုန်တောင်မကြီးပေါ်တွင် နေသည်။

မိုင်သုန်ရွာနှင့် (၁၄)မိုင်ခန့်ဝေးသည်။ မိုင်သုန်ရွာသည် ဝန်သိုမြို့နှင့် မိုင်(၂၀) ဝေးသည်။ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး အလွန်ခက်ခဲသည်။ မိုင်သုန်ရွာနှင့် ကျောက်မြို့ဟောင်းသည် (၄)မိုင်ခန့် ဝေးသည်။

ကျောက်မြို့ဟောင်း နေရာသည် မြို့ရိုးများ ကျောက်အမြောက်၊ ရေကန် များ၊ ဒဏ္ဍာရီဆန်သော သမိုင်းဝင် နေရာဟောင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ကျောက်မြို့ဟောင်းနေရာသည် နတ် ကြမ်းသည်။ အမှားမခံပေ။

ကျောက်မြို့ဟောင်း နေရာကို “နတ်ဝှက်တဲ့မြို့”ဟု ဆိုကြသည်။ ကျောက်မြို့ဟောင်းနေရာသည် သား တော်များ၏ နေရာဖြစ်၏။ အနီးဆုံး မိုင်သုန်ရွာနှင့် ကျောက်မြို့ဟောင်း၊ မိုင်သုန်တောင်မကြီး နေရာတို့သည် တစ်လမ်းစီ ဖြစ်ကြပါသည်။

အနီးဆုံး မိုင်သုန်ရွာကပင် သွားကြ ရသည်။ မိုင်သုန်ရွာသည် ရှေးက မြင်းကျောင်းသည်ရွာဟု ဆိုကြသည်။

မိုင်သုန်ကျောင်း၊ သမားတော် မြို့သာကထံမှလည်း နတ်ဘွား

• ဘုရားမီးပူဇော်သွားသော ကိုယ်တော်ဇနား

အမြို့တော့ အကျွန်ုပ်တို့ လက်ထောက် (၆)ရပ်သော မျောက်လက် စသည့် ပစ္စည်းများ၊ ဘုရားဟောင်းပစ္စည်းတစ်ခုခု တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ထိုဆရာတော်သည်ပင် ကျောက် မြို့ဟောင်းတောင်ပေါ် တရားအား ထုတ်ခဲ့စဉ်က လပြည့်ညများတွင်

• ဘုရားမီးပူဇော်သွားသောဇနား

ပျောက်သံကို ချောက်ထဲမှ ကြားရလေ့ ရှိသည်။

ကျောက်မြို့ဟောင်းတွင် လွန်ခဲ့ သော နှစ်(၅၀)လောက်က မိမိကိုယ် ကိုမိမိ မီးရှို့ပြီး ဘုရားမီးပူဇော်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးလည်း ပေါ်ထွန်းခဲ့ဖူး သည်။

ကျောက်မြို့ဟောင်းမှ ကျောက်အပြောက် (ကျောက် အပြောက်ပင်သံ ကြားရသည်)

ထိုအချိန်ကပင် ထိုလူက လဲကျ သီ၊ မိုင်သုန်တောင်မကြီးတက် လက်အုပ် ချိကာ လဲကျသွားပါသည်။

ပြာကျပြီးနောက် မိုင်သုန်တောင်မ ကြီးတက်မှ ဆလိုက်မီးသဏ္ဍာန် နာရီ တက်ခန့် ထိုးထားကာ တစ်တောင်လုံး လင်းထိန်နေပါသည်။

မိုင်သုန်ဘိုးဘိုးကြီးသည် တစ်နယ် လုံးကျော်ကြားပါသည်။ မိုင်သုန် တောင်မကြီးသည် ကြမ်းသည်ဟု မကြားရဘူးပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် မိုင်သုန်ဘိုးဘိုးကြီး နတ်သမိုင်း တွင် ပုဂံခေတ်က သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် များ ရောက်ရှိကာ တရားနာကြားရပြီး သောတာပန် တည်ခဲ့သည်ဟု သိကြရ ပါသည်။

မိုင်သုန်တောင်သည် လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲ၏။ ရောက်ဖို့ ခဲယဉ်း၏။ မော်နိုင်ရွာမှာတော့ မိုင်သုန်ဘိုးဘိုးကြီး နတ်နန်းရှိပါ သည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

• ကျောက်မြို့ဟောင်းမှ ဘုရားမီး (ကိုယ်တော်ကို)မီးပူဇော်သွားသောဇနား မီးပူဇော် တော်တော်ဇနား

မိုင်သုန်ဘိုးဘိုးကြီးနှင့် ဘုရားမီးပူဇော် သွားသော ကိုယ်တော်အကြောင်းတို့ကို ပြောပြသော မိုင်သုန်ရွာသားများ

ကျွန်တော် မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေး ဦးစီးဌာနမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ တစ်ကုန်းမြို့ နယ်မှာ ရှစ်နှစ်လောက် တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့ရပါတယ်။ တစ်ကုန်းမြို့က နောက်မှ မြို့ဖြစ်ရပေမယ့် စီးပွားရေး ကောင်းလို့ စည်ကားတဲ့ မြို့တစ်မြို့ပါ ပါ။

တစ်နှစ်လုံး ထွက်ကုန်ရှိတယ်။ ဆင်သေချောင်းထဲမှာ ရေမရှိတဲ့အချိန် ဆိုရင် ရှမ်းကုန်တွေဖြစ်တဲ့ ဂေါ်ဖီ၊ ပန်းမုန်လာ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ မေဖြူပန်း စတဲ့ ကုန်တွေ ထွက်ပါတယ်။

ဆင်သေချောင်နံဘေးမှာ နွယ်ရစ် ဆိုတဲ့ရွာရှိတယ်။ စိုက်ပျိုးရေးကောင်း တဲ့ရွာပေါ့။ ကုန်းသီးနဲ့ လယ်၊ ခြံထွက် သီးနဲ့ အကုန်ထွက်တယ်။ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ပြီးဆိုမှတော့ ခိုင်းကျွဲနွားတွေကို မရှိမဖြစ် အသုံးပြုရပြီပေါ့။ စားကျက် ကလဲကျယ်တော့ နို့စားနွားတွေလဲ မွေးထားကြတယ်။

အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် နေ့တိုင်း ရောက်တဲ့ ရွာကြီးပေါ့။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော် ရွာကိုရောက်ပြီး ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ကိုကျော်ဝင်း အိမ်မှာ ရေခွေးသောက်နေတုန်း နွားကျောင်းနေတဲ့ ကိုကျော်ဝင်းသား မောမောပန်းပန်း ပြေးဝင်လာပြီး...

‘အဖေရေ နွားပြာမကြီးဖယ် သွေးတွေ ထွက်နေတယ်’

လို့ ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ ကိုကျော်ဝင်း က...

‘ဆရာ ခဏနေပါဦး ကျွန်တော် နွား သွားဆွဲလိုက်ဦးမယ်’

ဆိုပြီး အမြန်ထွက်သွားတယ်။ ခဏနေတော့ ကိုကျော်ဝင်းတစ်ယောက် နွားပြာမကြီးကိုဆွဲပြီး အိမ်ပြန်လာ ပါတယ်။

ကျွဲ နွား သွေးဝမ်းကျရောဂါ

‘ဆရာရေ နွားပြာမကြီးတော့ သွေးဝမ်းတွေ သွားနေပြီ’
တဲ့...။

ကျွန်တော် နွားမကြီးကို ကြည့်လိုက် တော့ ကိုကျော်ဝင်းပြောတာ မှန်ပါ တယ်။ ဝမ်းနဲ့ရောပြီး သွေးဝမ်းတွေ သွားနေတာပါ။ သွေးဝမ်းတွေသွားရတဲ့ အကြောင်းအရင်းကတော့ အစားအစာ ကြောင့်လဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် မုသန့်ရှင်းတဲ့ အစား အစာတွေ၊ လတ်ဆတ်မှုမရှိတဲ့ အစား အစာတွေ၊ ဂေါ်ဖီထုပ် အရွက်ကြမ်း တွေ အစားများရင်လဲ ဝမ်းပျက်ဝမ်း လျော့ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ သွေးပါတတ် ပါတယ်။ ရောဂါဝိုးတွေကြောင့်လဲ ဖြစ် တတ်ပါတယ်။

ဝမ်းသွားတစ်မျိုးသွားရင် အားကုန် အားပြတ် ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ခိုင်းနွား တွေဖြစ်ရင်တော့ တစ်ပတ်လောက် အခိုင်းပျက်ပြီပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာ နိုင်ငံမှာက ရှေးရှေးတုန်းကတည်းက ဆင်သမားတော်၊ မြင်းသမားတော်ဆို ပြီး နိုင်ငံအုပ်ချုပ်မင်းလုပ်တဲ့ ဘုရင်တွေ က ဆင်တင်းကုတ်နဲ့ မြင်းတင်းကုတ် တွေမှာ သမားတော်တွေကို ခန့်ထား ပါတယ်။

ရှေးရှေးတုန်းက ဒီထိုးဆေးတွေ ဘယ်ရှိလိမ့်မတုန်း၊ မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးတွေကိုပဲ အသုံးပြုပြီး ကုသရတာ ပေါ့။ ဒါတွေကို လက်ဆင့်ကမ်းလာ

လိုက်တာ ဒီနေ့ထိပါပဲ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထိုးဆေးတွေ အသုံးပြုသလို တိုင်းရင်းဆေးတွေ၊ ဆေးမြီးတိုတွေ၊ ဆေးနည်းတိုတွေကို အသုံးပြုပြီးတော့လဲ ဆေးကုပါတယ်။

အခုလို ကျွဲနွားတွေ သွေးဝမ်းသွားပြီ ဆိုရင် လွယ်လွယ်လေး ဆေးနည်း ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လူတွေ ကွမ်း စားတဲ့အခါ စားတဲ့ ရှားစေးခဲကို အသုံးပြုရပါတယ်။

ရှားစေး ဝါးကျပ်သားကို အပူနဲ့ကြိတ် ထပ်ရည်ဖျော်ရပါတယ်။ အဲဒါ တစ်ခွက် စာပါ။

မနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် တစ်နေ့(၃)ကြိမ်တိုက် လိုက်ရင် ကျွဲနွား သွေးဝမ်းကျရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့် မယ်။

ကျွန်တော် ကိုကျော်ဝင်းရဲ့ နွားပြာ မကြီးကို ဒီဆေးနည်းနဲ့ပဲ ကုခဲ့တာပါ။ တစ်ရက်ပဲ တိုက်လိုက်ရတယ်။ နောက် တစ်နေ့မှာ ကောင်းနေပြီ။ မြန်မာတိုင်း ရင်းဆေးရဲ့ အစွမ်းသတ္တိပေါ့။

ငွေသိန်း (တိ/မူး/က)

ကျေးဇူးပြုဆောင်ပါ

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

သုတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းသားထုတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၀၀/တဆထလ/တိုး(၀၀၇၇၂)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မဇ္ဈိမလမ်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပေါ်တဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တူသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတူသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးကိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုတောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးကိုက်ကို အရပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်စောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလားတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်ပေါ်တဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အရက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိလဲမှ ပိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) ဓေတုန်ပူလွန်တဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထဓေတုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသူကံစာကံနဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးစာကံစာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) ငြိမ်မြောက်နာခိုသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုဆွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရဦးဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်နေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ခွင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) ဓမာပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှပ်ညှိပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်ထော်ဆည်း တနေ့နီးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တူသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း ထက်သာပျောက်တမ်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တမ်းပေးပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် ထုတ်ထွက်ခြင်း၊ ထုတ်အားနည်းခြင်း၊ ထုတ်လွှတ်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန့်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အဓမာမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်ခြင်း၊ အရပ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တမ်းပေးပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရန်နိင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>သေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ)၊ ဗညားလေလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>သေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဘေးကုဏ္ဍ အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကသံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မှစ၊ သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။</p>
---	--

ဝင်းယုတ်တောင်းမှ မင်္ဂလာယောကျာ်းဆရာတော်

အရှင်ဥက္ကဏ္ဍ

အား ဖူးမြော်ကြည်ညိုခြင်း (၁)

ခရီးသွားသူတော်

အမရပူရမြို့နယ်ရှိ ဝင်ရောစနစ် ကျောက်စိမ်းစေတီအား ဖူးမြော်ပြီး နောက် မန္တလေး-ရန်ကုန် အမြန် လမ်းမကြီးအတိုင်း တံတားဦးမြို့နယ် ဘက်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့သည်။

မန္တလေးဘက်ရောက်ပါက ရခိုင် ကျောင်း ခေါ် မင်္ဂလာယောကျာ်းသို့ ဝင်ရောက်ကာ ဆရာတော် ဦးဥက္ကဏ္ဍအား ဖူးမြော်ပါရန် စာတည်းချုပ်၏ အမှာစကား ရိုခဲ့သောကြောင့်ဖြစ် သည်။

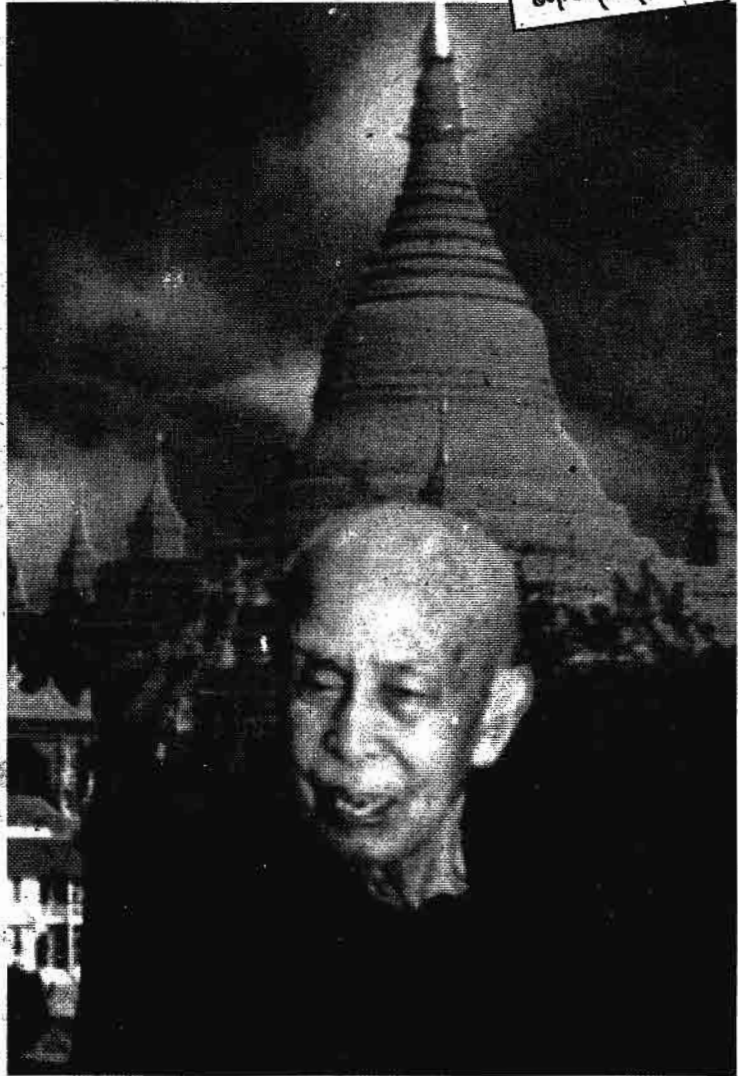
တံတားဦးမြို့ (တောင်ဘက်) အထွက် လမ်းဆုံတွင် ပင်းယမြို့ဟောင်း တည်ရာ စကားအင်းရွာလမ်းအတိုင်း နှစ်မိုင်ခန့် ဝင်ရောက်ရသည်။

ပင်းယ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်အား ကျော်လွန်၍ အောင်စည်းခုံစေတီ နံဘေးလမ်းအတိုင်း ချိုးဝင်သွားသော အခါ "မင်္ဂလာယောကျာ်းတိုက်" ကမ္ပည်းပါမုခ်ဦးနှင့် ကျောင်းအဆောက် အအုံများကို မြင်တွေ့ရသည်။

ကျောင်းအတွင်း ဝင်ရောက်သော အခါ ဆွမ်းချိန်နီးပြီဖြစ်၍ ပြင်ဆင်နေ ကြသည်။ ကျောင်းဆောင်အပေါ်ထပ် သို့ တက်မရောက်ကြည့်ပါဟု အကြံပေး ကြသဖြင့် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံး ရာ ကျောင်းဆောင်အပေါ်ထပ်သို့ သွားရောက်သည်။

ဆွမ်းကပ်သူ ရပ်ဝေး ဒါယကာ (၂၀)ခန့်ရှိ၍ ရခိုင်တိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်ကြသည်။ မကြာမီ ဆရာတော် ထွက်ကြွလာသည်။

F.4A: September, 2016.

ဆရာတော်ကြီးနှင့် အောင်စည်းခုံစေတီ

သက်တော်(၉၂)နှစ် ကျော်ပြီဖြစ် ကာ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် ကျန်းမာ ရေး အနည်းငယ် ချူချာနေသည်ဟု သိရသည်။ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ပေါ်

မှပင် ဆွမ်းဒါယကာများ၊ လာရောက် ဖူးမြော်သူများအား ကျန်းမာချမ်းသာ ၍ ဘေးဘယား ကင်းစေကြောင်း ဆုပေးတော်မူသည်။ အသံဖြင့် ဆွမ်းကပ်

www.burmeseclassic.com

ကျသဖြင့် အသံချဲ့စက်ဖြင့် ဆက်သွယ် ပေးထားသည်။

ယင်းနောက် ဆွမ်းစားခန်းသို့ကြွ၍ ဆွမ်း၊ ခဲဖွယ်၊ ချိုချဉ်၊ သစ်သီးများကို အလှူခံတော်မူသည်။ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကြောင့် ဖူးမြော်လာသူ ဧည့်သည်များအား စကားလက်ခံ ပြောဆိုနိုင်ခြင်း မရှိဟု သိရသဖြင့် ဦးချကန်ထော့ကာ အောက်ဆင်းလာခဲ့ သည်။

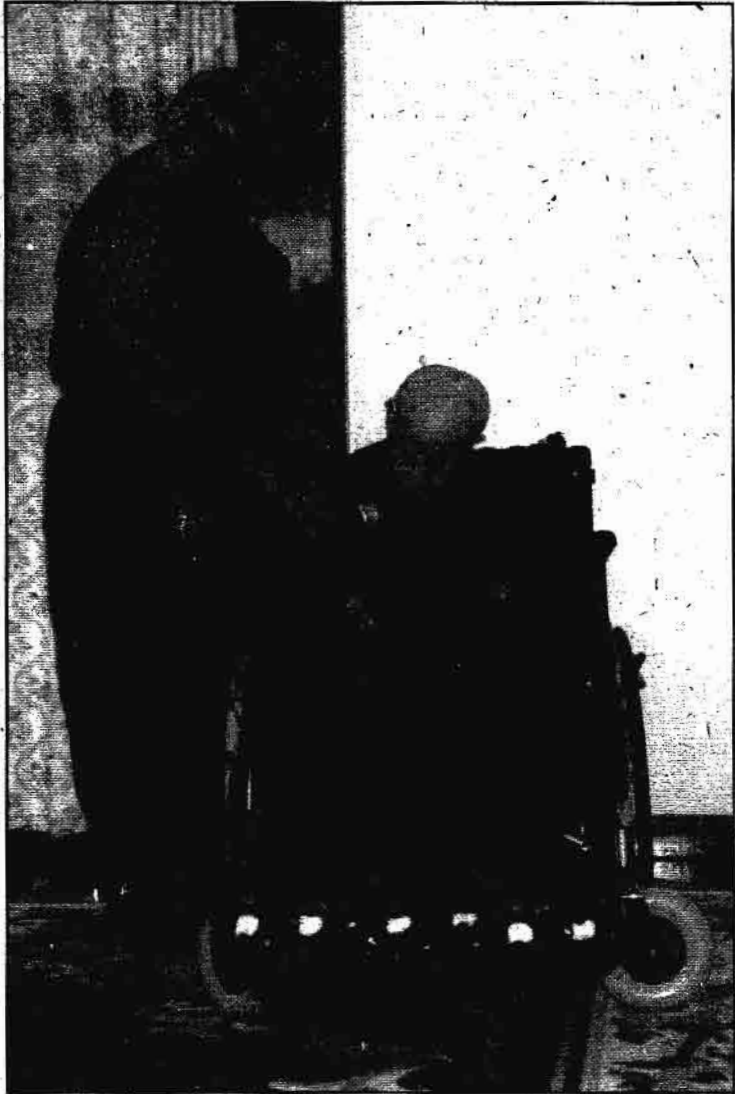
ထို့နောက် ဂေါပကရုံးခန်းသို့သွား ကာ ဆရာတော်၏ ထေရုပတ္တိစာအုပ် ကို ဝယ်ယူပူဇော်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်၏ ထေရုပတ္တိ

ဆရာတော် ဦးဉာဏစက္ကလောင်း လျာ မောင်ကျော်လှကို ရခိုင်ပြည် နယ်၊ ပေါက်တောမြို့နယ်၊ ပိန္နဲချောင်း ကျွန်း၊ တောင်ချောင်းကျေးရွာနေ ဦးမောင်ကြူ၊ ဒေါ်မနွယ်တို့မှ ၁၂၈၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော်(၇)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ နံနက်(၅)နာရီ (၅.၆.၁၉၂၃) ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ အစ်မ ဒေါ်ပန်းသန္တာနှင့် မွေးချင်းမောင်နှမ နှစ်ဦးသာ ရှိလေသည်။

အသက်ရှစ်နှစ်တွင် မိဘနှစ်ပါး ဆုံးသဖြင့် အစ်မ၏ အုပ်ထိန်းမှုဖြင့် ကြီးပြင်းလာရ၏။ (၁၉)နှစ်အရွယ်တွင် အစ်မဖြစ်သူက “စက်ကြီးနီးရွာ” မှ မစ်သာခိုင်နှင့် ထိမ်းမြားပေးသည်။ (၆)လခန့် ပေါင်းသင်း၍ အိမ်ထောင် ရေး စိတ်ကုန်၍ နှစ်ဦးသဘောတူ ကွာရှင်းခဲ့ကြသည်။

အစ်မနှင့်အတူနေထိုင်၍ လယ်ယာ လုပ်ကိုင်နေစဉ် ရွေးရွေးကိုက်ခံရခြင်း၊ ငန်းမြေကြီးလိုက်ခံရခြင်း၊ ချောင်းကူး တံတားမှ ချော်ကျော်၍ ဝါးငုတ်များ အကြား အသက်ဘေးမှ သိသိ ၂၃ နှစ်ကျော်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်မှ ထုလုပ်ချိန်နှင့်

ကလေးလွတ်မြောက်ခဲ့ခြင်းတို့ ကြုံရ သဖြင့် အချိန်မရွေး သေဆုံးနိုင်သည် ဟု သံဝေဂရလျက် အသက်(၂၅)နှစ် ရှင်သာမဏေဝတ်သည်။

ခုနှစ်လအကြာတွင် တောင်ချောင်း ရွာဦးကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်၌ ဆရာတော် ဦးဝိမလကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလျက် ရဟန်း ဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ရဟန်းဘွဲ့ မှာ ဦးဉာဏဖြစ်သည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ရသေ့တောင် မြို့၊ စစ်တွေမြို့နှင့် ဟန်အောင်မြို့တို့ တွင် တစ်ဝါစီ စာသင်ယူသွား၍ (၄)ဝါ မြောက်တွင် ရန်ကုန်၊ ခြောက်ထပ်ကြီး ဘုရားကျောင်းတိုက်သို့ သွားရောက် ကာ စာဝါဆက်လက်သင်ယူသည်။

ရဟန်း(၆)ဝါ မဝင်မီတွင် ရန်ကုန် မဟာစည်သာသနာ့ရိပ်သာသို့ ကြွ ရောက်၍ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်သည်။

တော်ကူးဆရာတော်အား

ဇူဇော် အားကျမိခြင်း

မဟာစည်ရိပ်သာတွင်ရှိစဉ် ရဟန်းတစ်ပါးသည် ဇွဲလုံလ၊ ဝိရိယအားကောင်းစွာ သုံးနေနှင့်နှစ်ည(နာရီ-၆၀) တိုင်အောင် ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်လေရာ ရဟန်းနှစ်ပါးကျ အချိန်ပြည့်စောင့်ကြည့်ကြရသည်။

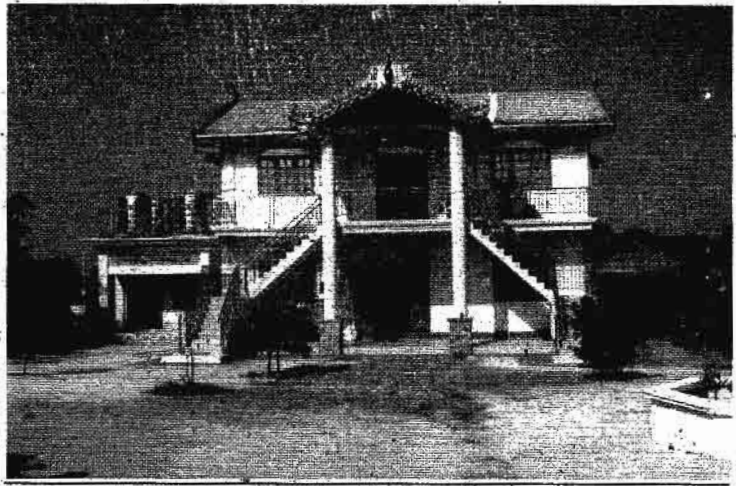
ဤကဲ့သို့ ကာလကြာရှည်စွာ အားထုတ်သူ လူယောဂီ၊ ရဟန်းယောဂီများကို ဆရာတော်ကြီးအမိန့်အရ အချိန်ပြည့် စောင့်ကြည့်ပေးကြရသည်ဆို၏။

ဦးဉာဏ စောင့်ကြည့်ရသော အလှည့်တွင် စူးစမ်းလိုသဖြင့် ခြေလက်များပေါ်သို့ ဖယောင်းစက်ချကြည့်သည်။ လှုပ်ရှားမှုမရှိပေ။ တစ်ဖန် အပ်ချိတ်ဖြင့် ထိုးဆွကြည့်သည်။ တွန့်ရှုံ့လူးလွန်ခြင်း မရှိဘဲ ပကတိတည်ငြိမ်စွာ ရှုမှတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

နာရီ(၆၀)ပြည့်သောအခါ ကမ္မဋ္ဌာန်းသီလံ၍ လှုပ်ရှားလာသည့် ရဟန်းတော်သည် ဝေဒနာအစွမ်းများ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းမရှိ၊ ကျွင်းကြီးကျွင်းဝယ် နှစ်ခြင်းမရှိ၊ ညောင်ညွှန်ကိုးခြင်းမရှိ၊ မူးထရည်ခြင်းလည်း မရှိဘဲ ကန့်မာရွှင်လန်းနေသည်။

သို့နှင့် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၏ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းခြင်းကို လက်တွေ့ကြုံရသောကြောင့် တရားတော်၌ အပြည့်အဝ သက်ဝင် ယုံကြည်မိလေသည်။

ထိုရဟန်းတော်ကြီးသည် မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်၊ တော်ကူးသတိပဋ္ဌာန်ရိပ်သာ ဆရာတော်ကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။ မဟာစည်ရိပ်သာတွင် (၅၅)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်အားထုတ်ပြီးနောက် ခြောက်ထပ်ကြီး

မုဒုံမြို့အနီးမှ နှစ်ထပ်ကာကွင်း

ကျောင်းသို့ ပြန်လာ၏။

စတင် အားထုတ်ခြင်း

ထိုနှစ် ဆဋ္ဌမဝါဆိုသောအခါ ပေဒင်ကျမ်း၊ ဆေးကျမ်း စသည့် လောကီရေးရာ ပညာအားလုံးကို စွန့်လွှတ်၍ ပဋိပတ္တိလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ရန် ဆရာတော် ဦးအာစိတ္တထံ ခွင့်ပန်သည်။

ဆရာတော်က ဆုံးမဩဝါဒစကား မြွက်ကြားကာ ဘွဲ့မည်တွင် “စက္က” တိုး၍ “ဦးဉာဏစက္က” ဟူ၍ ဘွဲ့မည်သစ် ချီးမြှင့်ပေးတော်မူသည်။

သို့ဖြင့် ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် ရွှေတိဂုံစေတီ စနေထောင့်ရှိ တရုတ်ကြီးရေပင်တွင် ဝါကပ် အားထုတ်သည်။ တိစိဝရိတ်ဂူတင်း၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဂူတင်း၊ နေသမ္ဘီဂူတင်းတို့၌ ဆောင်တော်မူသည်။

သက်သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေးသည်။ ဗဟန်းနှင့် ဘုရားလမ်းတို့ကို တစ်လှည့်စီ ဆွမ်းခံကြရာ ဆွမ်းထပ်မင်းဟင်းတစ်ပါးစာသာ အလျှောက်၏။ ထိုမှပိုသော ဆွမ်း မုန့်ပဲသရေစာ စသည်တို့ကို အကပ်မခံဘဲ ဘုရားလှူရန် မိန့်ကြား၏။

ရက်အတန်ကြာသောအခါ ဒကာ၊ ဒကာမတို့က ကုန်းတော်သို့ လာ

ရောက် လောင်းလှူကြသဖြင့် ကုန်းတော်အောက်သို့ မဆင်းရတ် အားထုတ်ချိန် ပိုမိုရရှိလာသည်။

ဏူးဆန်းသော မာတုဂါမ

ဝါကျွတ်ပြီးနောက် စေတီဂေါပကအဖွဲ့နှင့် လုံခြုံရေး တာဝန်ရှိသူတို့အား ကြိုတင်အသိပေး ခွင့်တောင်းကာ စေတီအထက်ပစ္စယံ၌ တစ်ညတာ အားထုတ်သည်။

၁၃၁၆ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် (၉)ရက်နေ့ နံနက် (၃)နာရီအချိန်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်မြောက်၍ အထက်ပစ္စယံမှ ပြန်လည် ဆင်းသက်လာသည်။

သီတင်းသုံးရာ ဇရပ်သို့ အပြန်တွင် ရွှေငွေလက်ဝတ်တန်ဆာများနှင့် သစ်လွင်သော အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသူ မိန်းမပျိုတစ်ဦးက ခြေဖမ်းအစုံကို မျက်နှာအပ်၍ ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုယိုလေသည်။

‘အာမ ဟတုဂါမနရဟန်း၊ ဖထင်တော်ပါး၊ ခင်လဲ အကုသိုလ်ဖြစ်ပယ်၊ ဝါ ရဟန်း၊ အတွက်လဲ အကျိုးသွားလိမ့်ပယ် ဖယ်ပယ်’

ဟု မိန့်ကြားသော်လည်း မလှိုက်နာချေ။ ထို့ကြောင့် ခြေတင်ဖက်ကို

ထာဝရထက်ကြီး သီတင်းသုံးရာအောင်ထား

ဆတ်ခနဲရပ်ကာ စေတီရင်ပြင်ကို ဖနောင်ဖြင့်ဆောင်၍ ကြိမ်းမောင်းလေ မှ နောက်ဆုတ်ထွက်ခွာသွားလေ တော့သည်။

စစ်ကိုင်းတောင်မှ အရိယာ ဦးချမ်းမြ

ဦးဉာဏစက္ကသည် (၄.၁.၁၉၅၄) ကြာသပတေးနေ့တွင် ရွှေတိဂုံမှ အထက်အညာသို့ သပိတ်တစ်လုံး၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့် ခြေကျင်ကြွ တော်မူသည်။

မန္တလေးတောင်၊ ရန်ကင်းတောင်ရှိ ဘုရားများ ဖူးမြော်ပြီးနောက် စစ်ကိုင်း သို့ကူးကာ သီရိပုပ္ဖတချောင်၌ သီတင်း သုံးကျင့်ကြံသည်။

ထိုစဉ်ကာလ စစ်ကိုင်းတောင်တွင် ဦးချမ်းမြ ဆိုသူသည် ဗရာဝါသကိုစွ များကို စွန့်၍ ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်ဖြင့် ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်နေ၏။ သူ့ အား "အရိယာဦးချမ်းမြ" ဟု ခေါ်ကြ သည်။

သူသည် အာဂန္တုရလန်းအသစ် တစ်ပါး ဆွမ်းခံရပ်လာပါက သင်္ကန်း တစ်ခု၊ ထီးတစ်လက်၊ ဖိနပ်တစ်ရံ

လှူဒါန်းလေ့ရှိ၏။ ဦးဉာဏစက္ကသည် စမ်းသပ်လို သဖြင့် သူ့ထံသို့ ဆွမ်းခံကြွ၏။ ဦးချမ်းမြ သည် မိမိကျောင်းရှေ့သို့ ဆွမ်းခံရပ် လာသည် အာဂန္တု သူစိမ်းရလန်းကို ဖူးရသည်နှင့် လှူဖွယ်ပစ္စည်းယူကာ တစ်ခုချင်း ဆက်ကပ်သည်။

ဦးပဉ္စင်းက လှူပြီးသော ပစ္စည်း တစ်ခုချင်းကိုယူ၍ မနီးမဝေး မြေပြင် သို့လွှတ်ပစ်ကာ အခြားဇရပ်တစ်ခုသို့ သွားရောက်ထိုင်နေလိုက်၏။ ဦးချမ်းမြ သည် အလှူပစ္စည်းများကို ကောက်ယူ ၍ ဖုန်အနီကံများ သုတ်သင်ကာ...

'အရှင်မြတ်ဘုရား တပည့်တော် အလွန် တရာ ဝမ်းမြောက်လှပါသည်။ ထွာတစ်ခု ထည်နှင့် ကုသိုလ်နှစ်ပါ ရည်မှာ ဤ တစ်ကြိမ်သာ ရှိသေး၏။ တပည့်တော်၏ အလှူကို ထပ်မံ ယူတော်မူပါဘုရား' ဟူ၍ ဆက်ကပ်ပြန်လေသည်။

အလှူအတန်းအပေါ်တွင် စောနာ သဒ္ဓါ မပျက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပေတကားဟု ချီးမွမ်းတော်မူကာ နောင်တွင် တပည့် ဒါယကာများ စစ်ကိုင်းတောင်သို့ သွား မည်ဆိုပါက...

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် အရိယာဦးချမ်းမြကို

ဝင်ရောက်တွေ့ဆုံဖို့ ဟု မှာလေ့ ရှိလေသည်။

ပုပ္ဖိတောင်နတ်နန်းတွင်

ဦးပဉ္စင်းသည် မန္တလေး စစ်ကိုင်း တွင် (၅.၅.၁၉၅၅) နေ့၌ ပုဂံသို့ကြွသည်။ ရွှေစည်းခုံဘုရား၊ တန်ကြည်တောင် တို့၌ သီတင်းသုံးအားထုတ်ခဲ့၍ (၂၉.၄.၁၉၅၅)နေ့ညတွင် ပုဂံမှ ထွက် ခွာသည်။

(၁၈.၁၉၅၅)နေ့တွင် ပုပ္ဖိတောင် သို့ ရောက်၏။ ထိုစဉ်က ပုပ္ဖိတောင် တွင် ဘုန်းကြီးဦးဂျော်နီ ကျောင်းတစ် ကျောင်းသာရှိသေး၏။

ဘုန်းကြီးဦးဂျော်နီထံ ခွင့်ပန်ကာ **ပန်သံမောင်တင့်တယ် မောင်နှမ ကြီးမိုးသည် လိုဏ်ဂူအတွင်း သီတင်း သုံးကျင့်ကြံသည်။ ပုပ္ဖိရံ ဂူလိုဏ် ဌာနများအားလုံးအနက် အကြမ်း တမ်းဆုံးဟု နာမည်ကျော်ကြား သော လိုဏ်ဂူဖြစ်သည်။**

ပထမသုံးညတွင် ကြမ်းတမ်းသော စကားသံဖြင့် မောင်းနှင်ထုတ်ခြင်း ခံရ၏။ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက် တရားကို သာ ရှုမှတ်၏။ ဒုတိယ သုံးညတွင်မူ ဟိန်းသံ၊ မိုးကြိုးသံ၊ ပေါက်ကွဲသံများ ကျယ်လောင်ဆူညံစွာ ပေါ်ထွက်၏။

ခုနစ်ရက်မြောက်ညတွင် ကိုယ်ထိ လက်ရောက် ဆွဲထုတ်ခြင်း ခံရ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဦးပဉ္စင်း၏ ခန္တိနှင့် မေတ္တာက အနိုင်ရသွားသည်။

မောင်တင့်တယ်နှမအား တရား ဟော ချေချွတ်တော်မူရာ ထိုအချိန်မှ စ၍ လိုဏ်ဂူတွင် သူတော်သူမြတ်တို့ လာရောက်၍ တရားအားထုတ်ပါက အနှောင့်အယှက်ဖော်ခြင်း မပြုတော့ သေး။

ယင်းနောက် ထိုနှစ်ဝါ(သတ္တမဝါ) အစုဂေါထကုန်း၌ ကပ်ဆိုသည်။ ထိုစဉ်ကာလ ဘုမ္မိရတ်တို့က လှူဖွယ် ပစ္စည်းများ တောင်လိုပုံအောင် လာ ရောက်ကပ်လှူကြ၏။

ထိုတုန်းတော်မှစ၍ နောက်ပိုင်း ယနေ့တိုင်အောင် ဦးဉာဏစက္ကသည့် ပစ္စည်းလာဘ်လာဘာ ချို့တဲ့ရှားပါးခြင်း မရှိတော့ချေ။

စက္ကန်းတဲတောင်မှ စပါးကြီးမြေ

ထိုနှစ် ဝါကျွတ်သောအခါ (၅.၁၁.၁၉၅၅)နေ့တွင် ပုဂံ၊ ကျန်စစ် သားဥမင်သို့ကြွ၍ (၅)ရက်ကြာ တရား ဟောကြားပေ၏။ ထိုမှ မင်းဘူးမြို့ စက္ကန်းတဲတောင်သို့ ကြွရောက်အား ထုတ်တော်မူသည်။

(၁၂.၁၁.၁၉၅၅)နေ့ည စက္ကန်းတဲ တောင်၌ ကျင့်ကြံအားထုတ်စဉ် စပါး ကြီးမြေကြီးတစ်ကောင် ရောက်လာ ကာ ဦးပဉ္စင်း၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဆွဲ ဆန့်၍ ခြေထောက်မှ စပါးမျိုးသည် တရားအမှတ် မပျက်စေဘဲ သမာဓိ ကို ထူထောင်နိုင်ခဲ့သည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ချိုင်းအောက်သို့ ရောက်သော် ဆက်၍မမျိုးနိုင်တော့ဘဲ ပြန်လည် ထွေးအန်ခဲ့လေသည်။

ထိုမှ အထက်စက်တော်ရာတောင် ၏တောင်ဘက် ရသေ့တောင်နှင့် မုဆိုး တောင်အကြား မတ်စောက်သော ချောက်ကမ်းပါးနံရံရှိ လိုဏ်ဂူသို့ကြွ ရောက်အားထုတ်ပြန်သည်။

(၁၅.၁၁.၁၉၅၅)နေ့တွင် စတင် ရောက်ရှိကာ (၂၉.၁၁.၁၉၅၅) တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တွင် အထက်စက်တော်ရာသို့ မြန်ကြွကာ မိမိ၏ ဒုက္ခဥသက်နိုးကို စက်တော်ရာ စေတီသံတိုင်အတွင်း ထည့်သွင်း လှူဒါန်းခဲ့သည်။

◆ သီရိတော်

အလောင်းတော်ကဿပသို့

အထက်စက်တော်ရာမှ မုံရွာဘက် သို့ကြွ၍ အလောင်းတော်ကဿပသို့ တောလမ်းအတိုင်း ကြွရောက်ဖူးမြော် ခဲ့သည်။ လမ်းတွင် ဝိဇ္ဇာရေဦးရွှေဘ နှင့်တွေ့၍ လမ်းညွှန်ပေးခဲ့သည်။

အလောင်းတော်ကဿပ လိုဏ် အနီးသို့ ရောက်သော် အမည်မသိ ဝိတ်ဖြူဝတ် ဥပါသကာက ညွှန်ပြ သဖြင့် လိုဏ်ဂူကို မြင်တွေ့ရ၏။

အဓိဋ္ဌာန် ပြုကြည့်သောအခါ အလောင်းတော်ကို ဖူးမြင်ရသဖြင့် တည်နေပုံကို နောင်လာနောက်သား တို့ သိရှိနိုင်ရန် ဤသို့ မှတ်သားခဲ့ သည်။

“တောင်ကြိုကား ကမ်းပါးယံ လိုဏ်ဂူ အတွင်း ကြေးညောင်စောင်း၌ လဲလျောင်း လျက် ဖူးတွေ့ရ၏။ တောင်သို့ပျက်နာလှည့်ကာ အနောက်သို့ ခေါင်းပြု၍ ယာန်စောင်းဖြင့် လျောင်းနေ တော်မူသည်။ ပျက်လုံးစေတီ ယွတ်တဖွင့် ရှိ၏။

ယာလက်ပါးပြင်ကို ခေါင်းအုံး၍ ဝဲလက်က တင်ပါးထက် တင်ထားသည်။ အရပ်တော်

အားဖြင့် ယခုခေတ် အတိုင်းအတာ (၁၂) တောင်(၁၈-၉)ခန့်ရှိ၏။

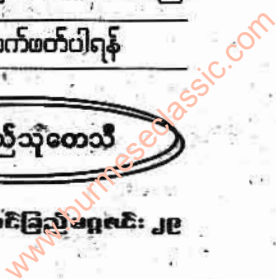
ကိုယ်လုံးစေတီ ရွှေရောင်အဆင်းရှိကာ ရှေးစက်ပျက်၌ စိန်ရောင်ပြရောင် အဆင်း ရှိသော ဖယောင်းအလင်းတိုင်နှစ်ရောင် ထိန်းလင်းနေသည်။

အလောင်းတော် နောက်ကျောဘက် ထောင်နံရံကြားမှ နေပျား စီးကျလာကာ အလောင်းတော်ကို လက်ယာရစ်လှည့်ပတ် စီးကာ နောက်ကျောသို့ပင် စီးဝင်သွား၏။ ရှေး ရေခဲရည်တူမျှ အလွန်အေး၍ ဝန်းကျင် ရေလျှမ်းနေသဖြင့် ထိခြင်းပါးပါးဖြင့် ဖူး၍ မရပေ။ အထောင်လျက် မတ်တတ်ရပ် လျက်သာ ဖူးမြော်ရ၏။ မတ်ရစ်ပင် တရား ရှုပတ်ခဲ့ရသည်။”

သုံးရက်သုံးညတိုင်အောင် ဖူးမြော် အားထုတ်ပြီးနောက် ပြန်ရန်ကန်တော့ ဝတ်ဖြည့်စဉ် သာသနာအတွက် ဤဌာနမှ အမှတ်တရပစ္စည်းဝတ္ထု တစ်ရာရ ရလိုကြောင်း တမ်းတမိသည်။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

ခရီးသည်သို့တေသီ

မွေကောင်းများ မွေဆိုးများ

ဆရာကြီးအောင်မြင်
(ဥပဒေဆွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

'ဒီမွေက ပတ္တမြားမွေ ဟုတ်ပါသလား အကျိုးပေးကောင်းတယ်လို့ ကြားဖူးတယ် ပုန်ပိသလားဆရာ'

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုနေရာကို သေချာ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးလိုက်ပါသည်။ ပတ္တမြား မွေဆိုသည်မှာ လက်ချောင်းထိပ်တွင် တွေ့ရတတ်သော ခရုပတ်မွေအမျိုး အစားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပတ္တမြားမွေက လက်ဖဝါးပြင်ပေါ် တွင် ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ အများအား ဖြင့် တနင်္လာဂြိုဟ်နှင့် သောကြာဂြိုဟ် ခုံတို့တွင် ရှိတတ်ကြသည်။ ထိုဂြိုဟ်ခုံ တို့ကို ပို၍ အားရှိ၊ အားမဲ့ ဖြစ်စေနိုင် သည်။

အချို့မွေများသည် အရောင်ပြောင် လင်းနေပြီး အဖျက်လမ်း၊ အဖျက်သင်္ကေတများ လုံးဝ ကင်းရှင်းနေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပတ္တမြားမွေမှာ အကျိုးပေး ထက်မြက် သော "မွေကောင်း" ဖြစ်ပါသည်။

အချို့ပတ္တမြားမွေမှာ အရောင်မှိန် ဖျော့ပြီး အဖျက်လမ်း၊ အဖျက်သင်္ကေတ များပါ ရှိနေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော ပတ္တမြားမွေမှာ အကျိုးဖျက်သော "မွေဆိုး" ဖြစ်ပါသည်။

'ဒီကောင်မတော့ မွေဖောက်နေပြန် ပြ'

'ဒီကောင်က မွေဆိုးပါတယ်' အထက်ပါကဲ့သို့ လူကြီးသူများ မြည်တွန်တောက်တီးပြောသောစကား မျိုး ကြားဖူးကြမည်ထင်ပါသည်။ ခစ် ဆိုးဆိုးကလေးများကို ညွှန်းဆိုကြောင်း

အသက်(၄၀)ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး က ကျွန်ုပ်၏ လက္ခဏာဗေဒင်ဟောခန်း သို့ လာရောက်တွေ့ဆုံရင်း သူမ၏ ဘယ်ဘက်လက်ဖဝါးပြင်ကို ဖြန့်ပြန့်

တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံအထက်နား၊ ဦးခေါင်း လမ်းအဆုံးပိုင်းရှိ တစ်နေရာကို လက် နှင့်ထောက်ပြကာ အောက်ပါအတိုင်း မေးပါသည်။

သိနိုင်သည်။

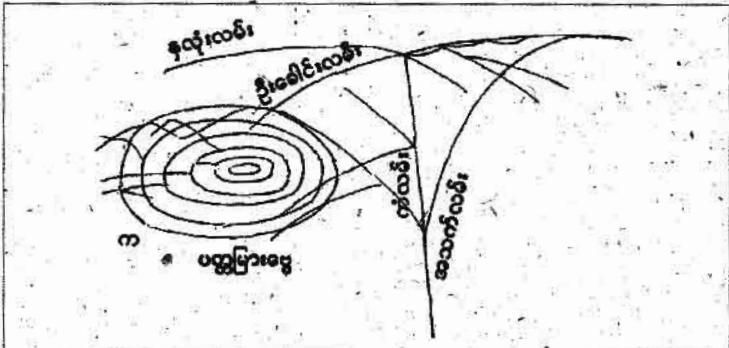
ယခု အမျိုးသမီး၏ ဘယ်လက်ဖဝါး ပြင်တွင် တွေ့ရှိရသော ပတ္တမြားဓမ္မမှာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း၊ အဆုံးပိုင်းက ဖောက်ဝင်နေခြင်း၊ လက်ဖဝါးစောင်းမှ အဖျက်လမ်းငယ်များက ပတ္တမြားဓမ္မ အတွင်းသို့ အပြတ်ပြတ်ဖြင့် ထိုးဝင်နေ ခြင်း...

ဓမ္မ၏အနီးဝန်းကျင်မှာ ကန်လန်ပျဉ်း နှင့် အဖျက်သင်္ကေတအချို့ ရှိနေခြင်း တို့ကြောင့် ဤဓမ္မမှာ "ဓမ္မကောင်း" မဟုတ်ပါ။ ဓမ္မ၏အရောင်ကလည်း မှိန် နေသည်။ ထို့ကြောင့် "ဓမ္မဆိုး" ဟုသာ သတ်မှတ်ရလိမ့်မည်။ "က" အက္ခရာ * * *

ကောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ကောင်းများ အထူး ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြင့် ထိုဓမ္မနေရာကို အာရုံပြုဆုတောင်းပါက ဓမ္မဝန်းကျင်ရှိ အဖျက်လမ်း၊ အဖျက်သင်္ကေတများ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားခြင်း၊ ဓမ္မ အရောင်လင်းလက်လာခြင်းများ ဖြစ် လာနိုင်ပါသည်။

ထိုအခါ ပတ္တမြားဓမ္မသည် "ဓမ္မ ဆိုး" အဖြစ်မှ "ဓမ္မကောင်း" အဖြစ် သို့ ပြောင်းလဲလာမည်ဖြစ်သည်။

လက္ခဏာရှင်၏ အတွေးအခေါ်၊ အဆုံးအဖြတ်မှန်ကန်လာခြင်း၊ စိတ်ကူး စိတ်သန်းကောင်းများ ဖန်တီးဖြစ်ပေါ် လာခြင်းတို့ကြောင့် အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး အလုပ်အကိုင်၊ ကျန်းမာရေး

သူမ၏ နုလုံးလမ်းကြောင်းပြတ် ခြင်း၊ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းနှင့် အသက်လမ်းကြောင်းကို နုလုံးလမ်း ဖောက်ဝင်ပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ်ဆုံထဲအထိ ရောက်နေခြင်း...

ဦးခေါင်းလမ်းတွင် ကျွန်းများ၊ အဖျက်လမ်းများရှိခြင်း၊ ကံလမ်းနှင့် အသက်လမ်းတို့မှာ အဖျက်လမ်းများ ရှိခြင်းတို့ကို ပေါင်းစပ် သုံးသပ်ရလျှင်...

အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေးတို့မှာ အဆုံးအဖြတ် အထူးအထူး မှားယွင်းခြင်း ကြောင့် အမျိုးသားများကြီးကြီး၊ ကျန်းမာရေးထိခိုက်ခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲ ရခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်။

ဘာသာရေးကိုးကွယ်ခြင်း၊ အကျင့်

တို့ပါ အဘဏ္ဍာဘက်က ပြောင်းလဲတိုး တက် ကောင်းမွန်လာပေလိမ့်မည်။

"ဖျက်အစဉ်၊ ပြင်ခဏ" ဆိုသော စကားအတိုင်း မိမိတို့၏ ဘယ်ညာ လက်ဖဝါးပြင်တို့မှာ "ဓမ္မဆိုး" ရှိနေပါ က "ဓမ္မကောင်း" ဖြစ်လာအောင် နည်းယူ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ သတည်း။

အောင်မြင်ကျော်ကြား၊ ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ခံရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော စာမူများကို မူပွား ထားကြပါရန်နှင့် မရွေးချယ်ပါက ပြန်လည်ပေးပို့မည် မဟုတ်ပါကြောင်း အသိ ပေးအပ်ပါသည်။

ပေးစာအတွက်...

နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမလိုတဲ့

သမားတို့စေးတိုက်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နံ သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ် တို့မြှေး သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဦးလှိုင်) နေအိမ်ကျင့်သိန်းသာစု (သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မှထုတ်လုပ်သော အစားအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေးပြား၊ ငှက်ရှားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေးဆေးလျက်ဆေး၊ အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားတို့ အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၀၀ Y၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ချွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သူငယ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးဓာတ်ကြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နှာစေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ခေါ်ဝင်စင်ဓမ္မာ၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစွာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၀၀ Y၀၀၉၀၉၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေညက်ခဲ့သော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိမ်ရေးပျက်ခဲ့သော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်ဝေးအေးစု၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေး ၀၅၀၂ Y၀၀၉၀၉၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှဲရွဲတက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချို့မျိုးမြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငံနေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ် နင်းရှင်းခြင်း၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၃၀၀ Y၀၀၉၀၉၅

ဝိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့ မဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေစာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကိုသို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိန်နှင့် အင်ပျဉ်းများ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း၊ အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

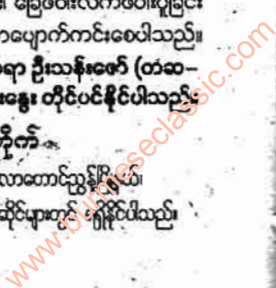
ဦးသန်းဇော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အဖြေကျော်လေးဆေးလျက်ဆေး ၀၃၀၀ Y၀၀၉၀၉၄

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းဗီးနှောရာ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားမှာနွံ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တံဆိပ် ၀၂၉၀၂) ဝုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားတို့စေးတိုက်

အမှတ်(၄၅) (၁၀)လမ်း၊ ဟံသာရေအနီး၊ ဟံသာတောင်ညွန့်ရိပ်သာ၊ ရန်ကင်း၊ ဖုန်း ၂၀၀၄၀ အပြန်ဖြင့် ပြန်ယူဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါသည်။

ဝဗ္ဗာနဂိုရ် လက္ခန်းဗျဉ်း နန်းဦးဦးဝေဟီ

(၁)

နန်းဦးဦးဝေဟီ

ဝဗ္ဗာနဂိုရ် လက္ခန်းဗျဉ်း

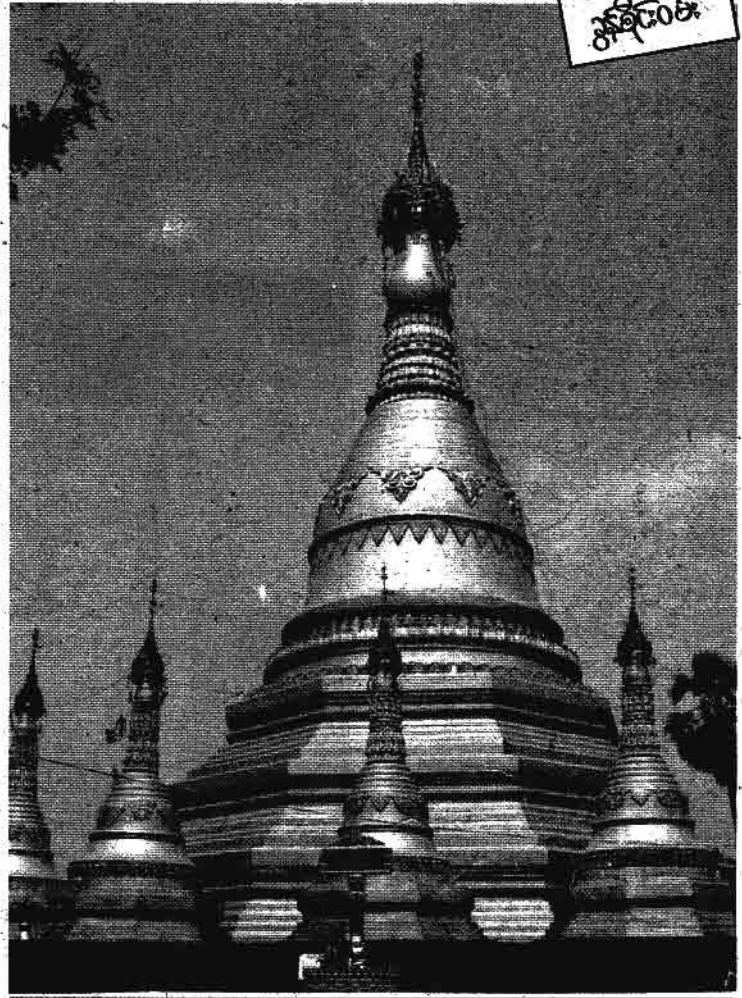
သထုံရာဇဝင်၌ ဖော်ပြချက်အရ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် သုတိန္ဒနဂရခေါ် သုဓမ္မဝတီ သထုံပြည် ရှင်တိဿရာဇာမင်းကြီး နတ်ရွာစံ သဖြင့် များမတ်များက ရသေ့ပြု၍ အားထုတ်နေကြသည့် ဘားတော် တိဿနှင့်သီဟ ညီနောင်နှစ်ဦးထံ သွားရောက် လျှောက်ထားကြသည်။

ရသေ့ညီနောင်က လောကီစည်းစိမ် ကို စွန့်ပယ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် တီးနန်းဆက်ခံရန် ဖွေးစားသား နဂါးဥ ဖွား တိဿကုမ္မာအား နန်းအပ်ရန် သဘောတူ အကြံပြုကြသည်။

ထို့ကြောင့် တိဿကုမ္မာသည် တိဿဓမ္မသီဟရာဇာမင်းအဖြစ် သုဓမ္မ ဝတီပြည်ကြီးကို ဆက်လက်စိုးစံသည်။

ယင်းမှ (၈)ဆက်မြောက်မင်းကား “အကိုရ” မင်းဖြစ်သည်။ ထိုမင်းသည် စာရေးတိမ်းစောင်း မကောင်းကျင့် လျက် စေတီပုထိုးကို ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ရသေ့ရဟန်းတို့ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း ခြင်း စသည့် မကောင်းသော အကျင့် ရှိသဖြင့် မိုးကြိုးပစ်ခြင်း၊ လောင်စီး ကျခြင်း၊ မြေပြိုမြေမျိုခြင်း စသည် ဖြစ်ပွားလျက် လူအများ သေကျေ ဖျက်စီးကြ၏။

တိုင်းပြည်ကပ်ဘေး အသွယ်သွယ် ကျရောက်၏။ ထိုမင်းလွန်၍ သူ၏သား ဥပဒေဝ နန်းစံသောအခါ သာသနာ F.5A. September, 2016.

ဝဗ္ဗာနဂိုရ် လက္ခန်းဗျဉ်း နန်းဦးဦးဝေဟီ

၁၉၁ ခုနှစ်၌ ညီတော်ဥဒိန္ဒရာဇာမင်း သည် သုဓမ္မဝတီမှ အရှေ့တောင် ထောင့်အရပ် (၁၂)တိုင်ခန့်အကွာ အဿကထာနဒီ (ယခု သံလွင်မြစ်) ကမ်းနဖူး၌ ညေဝတီမြို့ကို တည်

ထောင်သည်။ ညေဝတီမှာ မာဂဏာသာဖြစ်၍ စိုက်ပျိုးရာမြေဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်ဆို ၏။ ညေဝတီမြို့တွင် ဥဒိန္ဒရာဇာမင်းမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျံစင်း ၃၃

www.burmeseclassic.com

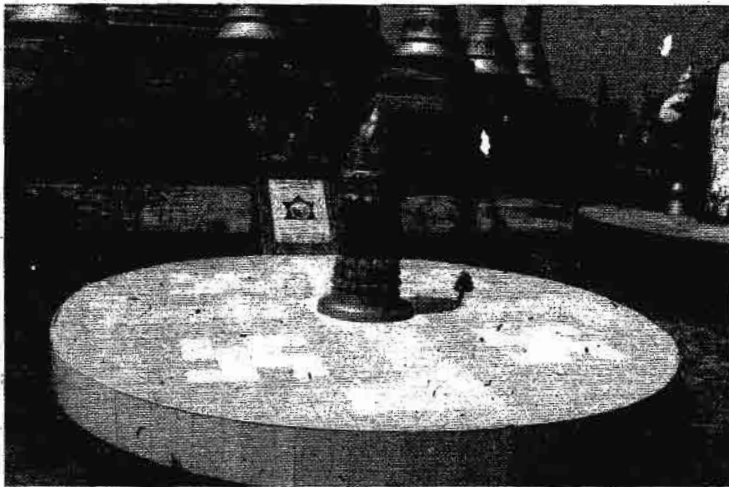
သားမြေးအစဉ် (၁၂)ဆက် အုပ်စိုးခဲ့ကြ
သည်။
၁။ ဥဒိန္ဒ
၂။ အဇိတ္တ
၃။ ယထာ
၄။ ယာသီဟ
၅။ ဘဒြိပ
၆။ ဌာတ
၇။ ဓမ္မ
၈။ သာရိပုတ္တ
၉။ ကလျာဏ
၁၀။ ကလျာဏအပွ
၁၁။ ညောတီ
၁၂။ သိန္နဂါ

တို့ ဖြစ်ကြ၍ သိန္နဂါမင်း၏သား
တော် သမလနှင့်ဝိမလတို့သည်
သာသနာ သာသနာ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလတွင်
ဥဿာမြို့သစ်ကို တည်ထောင်၍
ဟံသာဝတီမင်းဆက် စတင်ခဲ့သည်။

သိန္နဂါမင်းသည် နဂါးဥဖွား သတို့
သမီးငယ်အား မိဖုရားမြှောက်ရာ
သမလနှင့်ဝိမလ အမြွှာညီနောင်
ဖွားမြင်သည်ဆို၏။ ထို နဂါးဥဖွား
မိဖုရားသည် ဥရောပရေးထုံး (Serpent)
မာဂဓရေးထုံး (Champa) ဓမ္မာ ခေါ်
မြွေနဂါးကို ကိုးကွယ်ယုံကြည်ကြသည့်
လူမျိုးစုအနွယ်ဝင် လူသားစစ်စစ်ပင်
ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ ဗီယက်နမ်တောင်ပိုင်း
ကမ္ဘောဒီးယားဒေသများ၌ နေထိုင်ခဲ့ကြ
ရာမှ ယခု ထိုင်းနိုင်ငံ မဲနန်၊ ချောင်ဖရား
မြစ်ဝှမ်းတို့ကို ဖြတ်သန်းပြီးနောက်
မြန်မာနိုင်ငံစစ်တောင်းမြစ်နှင့် သံလွင်
မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ (သထုံခရိုင်)သို့
ရောက်ရှိ အခြေချနေထိုင်ကြသည့်
မွန်ခမာစကားပြောသူများ ဖြစ်ကြ
သည်။

ဥဿာ(ပဲခူး)ကို တည်ထောင်မင်းပြု

◆ ထောင်မြို့
◆ လယ်တီဆရာတော် အမွှာယုန်ကင်းတံဆိပ်

သော သမလ၏သားတော် “အဿ
ကုမ္မာ”သည် ဥဿာကို ရန်ပြုလာ
သည့် ဘင်္ဂလားကျန်သည်တို့၏ သူရဲ
ကောင်း “လန်ဘား”ကို စစ်ထိုး
အောင်မြင်သည့် ကျော်စောသတင်း
ကြောင့် ကမ္ဘောဒီးယားမင်းသမီး
ဇာစ်ပါးသည် မိမိတို့အမျိုးအနွယ်
(နဂါးမျိုး)တူ အဿကုမ္မာနှင့် လက်
ဆက်ရန် ဥဿာသို့ လာရောက်ခဲ့သည်
ဆိုလေသည်။

သမလ၊ ဝိမလတို့၏ မယ်တော်

နဂါးဥဖွား မိဖုရားကို အကြောင်းပြုကာ
သိန္နဂါမင်း လက်ထက်တွင် ညောင်တီ
သည် ဓမ္မာနဂိုဏ်(ဓမ္မာနဂရ)ဟုလည်း
ခေါ်တွင်ခဲ့ကြသည် ဆိုလေ သည်။

ထို့အပြင် မွန်တိုင်းရင်းသားများက
ညောင်တီဟူသော မာဂဓဘာသာ
ဝေါဟာရကို မွန်ဘာသာဖြင့်
“ဒုတ်ဝေါဝ်”ဟု အသံဖလှယ်ကာ
“ချုံဒုတ်ဝေါ” (ချုံ-မြို့)ဟုလည်း ခေါ်
ဝေါ်ကြသည်။

သာသနာ ၁၈၂၅ ခုနှစ်၊ ကောဇာ

www.burmeseclassic.com

ထေရီအကျောက်မှ ကမ္ဘာ့ပုဂံရုပ်လုံးများ

ထေရီကမ္ဘာ့ပုဂံရုပ်လုံးများ

၆၄၃ ခုနှစ်၊ အေဒီ ၁၂၈၁ ခုနှစ်တွင် "တတော့ဝန်း" ရွာဇာတိ "မကဗျ" သည် မုတ္တမမြို့ကို "ဝါရီရူ" အမည်ဖြင့် မင်းပြုသောအခါ မြို့ရံ(၃၂)မြို့တွင် စမ္မာနဂိုရ်မြို့သည်လည်း "လကွန်း ဗျည်း" ဟူ၍ တစ်မြို့အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ညောင်တော်၊ ချုံဒုတ်ပေါင်း စမ္မာနဂိုရ်၊ လကွန်းဗျည်းဟူ၍ မြို့ အမည်များ ရှိခဲ့ရာမှ ယခုအခါ "စမ္မာ နဂိုရ်လကွန်းဗျည်းမြို့" ဟုသာ တွင်ခေါ် သိရှိကြသည်။

လကွန်းဗျည်းမြို့ကို ကုန်းဘောင် ခေတ် စစ်တမ်းများတွင် တွေ့ရှိရကာ အင်းဝ-ပဲခူး တိုက်ပွဲများတွင် လကွန်း ဗျည်းမြို့သည် အရေးပါသော တပ်စခန်းမြို့ ဖြစ်ခဲ့သည်။

အင်္ဂလိပ် ကိုလိုနီဖြစ်လာသော အခါမှ "စမ္မာနဂိုရ်" တိုက်နယ်ရွာကြီး အဖြစ် ဗြိတိသျှဘားမားဂေဇက်တီး ယားတွင် တွေ့ရှိရသည်။

၁၈၇၇-၇၈ ခုနှစ် မှတ်တမ်းအရ လူဦးရေ(၄၄၀၂)ယောက်၊ လူ့ခွန်တော် (၄၂၂၇)ရူပီးနှင့် မြေခွန်တော် (၃၈၉၃)

ရူပီး ကောက်ခံရရှိကြောင်း ဖော်ပြ ထား၏။

ထိုစဉ်က စမ္မာနဂိုရ်တိုက်နယ်တွင် မုတ္တမကျွဲခြံကျေးရွာ၊ အိဗျစ်ရွာ၊ ကျောက်စရစ်ရွာတို့ ပါဝင်လေသည်။

မြို့ဟောင်းဆိုသို့

စမ္မာနဂိုရ်လကွန်းဗျည်း မြို့ဟောင်းသို့ ပေါင်-မုတ္တမ(ရန်ကုန်-မော်လမြိုင်) အဝေးပြေးကားလမ်း၊ နွားလပို့တောင်၊ ဆံတော်ရှင်မှစဉ်း အလွန်ရှိ နတ်ကြီးချောင်လမ်းဝမှ လည်းကောင်း၊ မုတ္တမမြို့အနီး ဇင်းဘာလမ်းခွဲ အတိုင်းသော်လည်း ကောင်း သွားရောက်နိုင်သည်။

ပေါင်မြို့မှ (၈)မိုင်ခန့် အကွာရှိ နတ်ကြီးချောင်ရွာ လမ်းဝမှတောင် အရှေ့သို့ ထွက်ခဲ့ရာ ဆိုင်ကယ်ခရီး နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် ဆင်ရွာ၊ အုန်းတစ်ပင်ရွာများကို ကျော်လွန်၍ ပေါင်မြို့နယ် ပတ်လမ်းသို့ ရောက်ရှိ သည်။

ထိုလမ်းသည် မုတ္တမ၊ မုတ္တမ ကျွဲခြံရွာ ရွာများမှ စတင်ကာ မြောက်

ဘက်သို့ က၊တိုက်၊ က၊တွန်ရွာများ အထိ ပေါက်ရောက်သည်။

က၊တွန်ရွာလမ်းဝ (က၊တွန်တောင် ကျော်လမ်း)မှ မော်လမြိုင်-ရန်ကုန် အဝေးပြေးလမ်းမသို့ ပြန်ထွက်ပေါင်းခဲ့ သည်။

ထိုလမ်း၏တောင်ဘက် (လက်ယာ ဘက်)သို့ကွေ့ကာ အလောင်းမင်း တရား နတ်ရွာစံခဲ့သည် ကင်းရွာ (လမ်းဝ)၊ နတ်မှော်ရွာ၊ ကျိုက်ရွာ၊ ကျိုက်မာရွာများကို ကျော်လွန်၍ ဓာတ်တော်ရွာသို့ ရောက်သည်။

ဓာတ်တော်ရွာသည် စမ္မာနဂိုရ်မြို့ ဟောင်းတွင်း အနောက်မြောက်ထောင့် မြေညီ၍ နှောင်းပိုင်းကာလ တည် ထောင်နေထိုင်ကြသော ကရင်ရွာလေး ဖြစ်သည်။

စမ္မာနဂိုရ်မြို့ပုံသဏ္ဍာန်မှာ စတုဂံပုံစံ ဖြစ်သည်။ သို့သော် အရှေ့ဘက် သံလွင်မြစ်ကမ်းဘက်တွင် မြို့နယ်နိမိတ်

သုံးဘက်တွင်သာ တွေ့ရသည်။ ကာလကြာရှည် ရေတိုက်စား၍ ပြိုပျက်သွားဟန်ရှိသည်။ သို့မဟုတ် မူလတည်စကပင် ဖြစ်ကမ်းဘက်၌ မြို့ရိုးမထားရှိခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

မြို့ပုံစံမှာ လေးထောင့်ဖြစ်သော်လည်း လေးဖက်ညီ စတုရန်း မဟုတ်ဘဲ တောင်မြောက် အလျားရှည်ပုံစံရှိသည်။

အနောက်တောင်နှင့် အနောက်မြောက် မြို့ရိုးထောင့်များမှာ ထောင့်မှန် (၉၀)ဒီဂရီ မဟုတ်သော အနည်းငယ်ကျယ်သည့် ထောင့်ကျယ် အပိုင်းကွေးသဏ္ဍာန်ရှိသည်။

မြို့ရိုးသုံးထပ်၊ ကျုံးသုံးထပ် တည်ဆောက်ခဲ့ကာ ရှေးအုတ်ချပ်များနှင့် မြေကို ရောထားသည်။

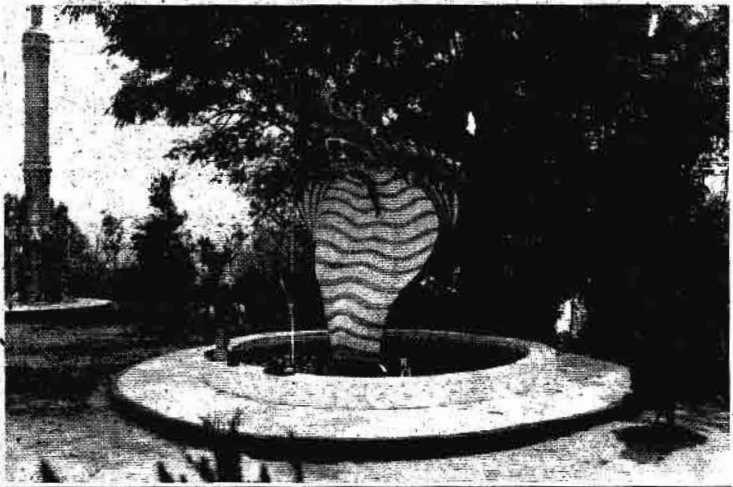
မြို့လယ်တွင် ပေ(၂၀၀)ခန့် မြင့်သော တောင်ထွတ်သုံးလုံး ဆက်ထားသည့် တောင်စွယ်ရှိကာ ထိုတောင်စွယ်ကို ဗဟိုပြုလျက် မြို့ပြအိမ်ခြေများ ဝန်းရံထားဟန်ရှိသည်။

ကောင်းကင်မြေပုံအရ တောင်မြောက် (၁၅)မိုင်ခန့်ရှည်၍ မြို့ဧရိယာ ၈က(၃၀၀)ခန့် ရှိသည်ဆို၏။

ဘုရင့်နောင်မင်း တည်ခဲ့သော ကမ္ဘောဇသာဒီမြို့ကြီး၏ အရှေ့ဘက်ကပ်လျက်ရှိ ဥဿာ(ပဲခူး)မြို့ဟောင်းနှင့် ပုံစံတူ၍ အရွယ်မှာလည်း ဆတူခန့်ရှိသည်။

သမလ၊ ဝိမလ ညီနောင်သည် ခမည်းတော် သိန္နဲကင်္ဂါ၏ စမ္မာနဂိုရ်မြို့အတိုင်း တည်လုပ်ခဲ့သည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိသည်။

မြို့ရိုးများမှာ ရေတိုက်စားမှုနှင့် စပါးစိုက်ပျိုးမှုများကြောင့် အပိုင်းပိုင်း ပြတ်လျက်ရှိသော်လည်း မြို့ရိုးသုံးထပ် ပုံသဏ္ဍာန်ကို ခန့်မှန်းကြည့်ရှုနိုင်ပေ

နန်းဦးစေတီကုန်းတော်

သည်။ တောင်ဘက်မြို့ရိုးများမှာ ပို၍ ကောင်းမွန်ပီပြင်မှုရှိသည်။

နန်းဦးစေတီကုန်းတော်

မြို့ဟောင်းအလယ် တောင်ထိပ်သို့ဆုအနက် မြောက်ဘက် တောင်ထိပ်အထက်တွင် နန်းဦးစေတီ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က ထိုစေတီပြိုပျက်နေစဉ် ပြန်လည် တည်ဆောက်ရန် တူးဖော်စဉ်က ကျောက်သေတ္တာတစ်လုံးကို ဖော်၍ ရှိရာ၌ အတွင်း၌ ဘုရင့်နှင့် မိဖုရားရုပ်တုဟု ယူဆရသော လူရုပ်နှစ်ခုကို မြင်တွေ့ကြရ၏။

ဘုရင့်ရုပ်တုမှာ ပုပုဝဝ ဗိုက်ရွဲ ပုံသဏ္ဍာန် ရှိသည်ဆို၏။ ထိုအရုပ်နှစ်ခုမှလွဲ၍ အခြား အထောက်အထားကမ္ဘည်းပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရပေ။

ထိုကျောက်သေတ္တာနှင့် ရုပ်တုများကို နန်းဦးစေတီအသစ်မွမ်းမံ တည်ဆောက်သောအခါ ဌာပနာပြု ပူဇော်လိုက်ကြကြောင်း သိရ၏။

မြို့ဟောင်းအတွင်းမှ မြေအိုးအစများ မှိုကြီးသွားဟုခေါ်ကြသော

ကျောက်ခေတ်ပုဆိန်များ၊ မြေဆေးတံအကျိုးများ၊ ကျောက်ပုတီးများ စသည်တို့အပြင် ပျူခေတ်လက်ရေးစင်းအုတ်များကိုလည်း အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ကင်းရွာ၊ ကျောက်စရစ်ရွာများမှ တူးဖော်ရရှိခဲ့သည်ဆိုလေသည်။

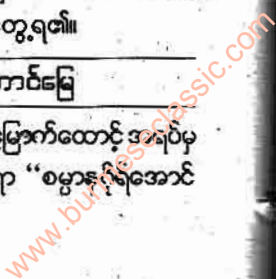
ထိုပစ္စည်းများအား မှတ်တမ်းတတ်ပုံ ရိုက်ကူးလိုသဖြင့် စုံစမ်းကြည့်ရာ ယခင် ပြည်သူ့ကောင်စီခေတ် လူမှုရေးကော်မတီမှ သုတေသနပြုရန် ပေါင်မြို့သို့ ယူငင်သွားကြကြောင်း ပြောပြကြလေသည်။

ရှေ့တော်မောက်ဝယ်

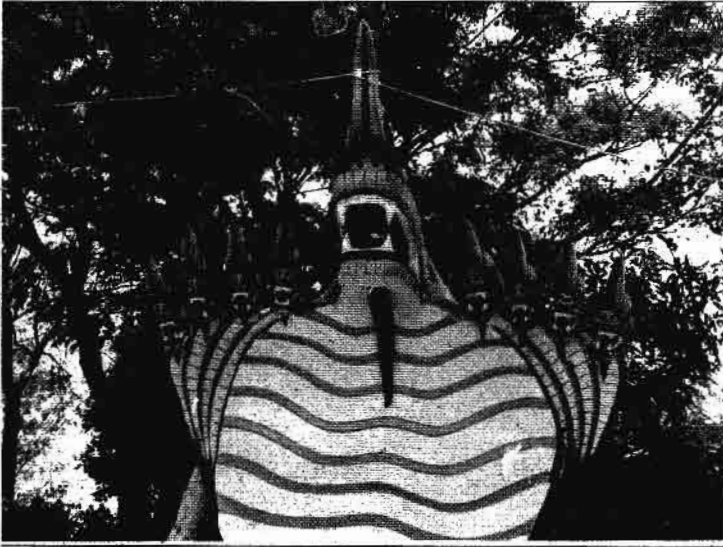
စေတီကုန်းတော်သို့ တက်ရောက်သွားသောအခါ ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ၌ ပြန်လည်မွမ်းမံသည်ဆိုသော နန်းဦးစေတီတော်အား ကိုး မြှင့်နဝင်အုတ်ခုံခံ၍ ပစ္စယံသုံးဆင့်အထက်ခေါင်းလောင်းမောက်စေတီ ပေါက်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဒဘာင်မြေ

စေတီအရှေ့မြောက်ထောင့် ဒဘာင်မှ စတင်ကြည့်ဆိုရာ “စမ္မာနဂိုရ်အောင်

• နဂါးကိုထောက်ပံ့

၆၂၀တို့၌ ဖော်ပြထားလေသည်။ ထူးခြားသည်ကား လယ်တီဆရာတော်၏ တံဆိပ်တော်၌...

ပထရပ မြွေ မဟုတ်ပေ။ ပါရိသော်လည်း ယခုတွေ့ရသည့် တံဆိပ်တွင်...

ပဂဝရပ မြွေ မဟုတ်ပေ။ မြင်တွေ့ရလေသည်။

စေတီတော်

စေတီတော်မှာ အုတ်ခုံခံ၍ ပစ္စယသုံးဆင့်အထက် ခေါင်းလောင်းမှောက် စေတီပေါက်ထားသည်။ အောက်ခြေအုတ်ခုံမှာ ကိုးမျက်နှာ၊ ကိုးမြောင့် နဝင်ပုံစံဖြစ်ကာ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်မှ စတင်ကာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊ တနင်္လာဂြိုဟ်၊ ကိုက်ဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်၊ စနေဂြိုဟ်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ ရာဟုဂြိုဟ်၊ သောကြာဂြိုဟ်ဟူ၍ (၉)လုံး၊ ဂြိုဟ်တိုင်(၉)တိုင် ပြုလုပ်ပူဇော်ထားလေသည်။

စေတီရင်ပြင် အရှေ့ဘက်အစွန်းတွင်...

“ဗျာနဂိုဏ်းပာဏိပတ် နန္ဒဗိသုဏ္ဍာန်ပြည့်စေတီ”

ဟူသော ကမ္မည်းစာတိုင်ရှိ၏။ အောက်ခြေအနီးတွင် သမင်ရပ်လုံးနှစ်ခုနှင့် တောင်ဘက်တွင် နတ်မင်းလေဦးရံထားသည့် တံခွန်တိုင်တို့ကို တွေ့ရသည်။

အရှေ့ဘက် အောက်ခြေတွင် သံလွင်မြစ်ကြီး ရစ်ပတ်စီးဆင်းလျက်ရှိ၍ မြစ်ပြင်၌ လှေအချို့ကို တွေ့ရ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်ကာလက မော်လမြိုင်မှ ဘားအံသို့ ရေလမ်းမှ သင်္ဘောစီး၍ သွားကြရ၏။

ထိုအခါ မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ဆန်တက်လာသော သင်္ဘောသည် မြစ်အကွေ့ အနောက်မြောက်ထောင့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်အရောင် ၃၇

မြေ'ဟူသော ကမ္မည်းနှင့် အဝိုင်းပုံကြွေပြားခင်းထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

အောင်မြေမှ စေတီတော်အား ဖူးမြော်ကန်တော့ရာ အောင်မြေအစွန်း စေတီဘက်ခြမ်းတွင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ အန္တရာယ်ကင်းတံဆိပ်တော်ကို တနင်္ဂနွေပင်လျှောက် မြင်ရသည်။

ဤစေတီတော်နှင့် လယ်တီဆရာတော်တို့ ဆက်စပ်မှု ရှိမရှိကို မသိရှိရပေ။ လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ ဘဝဖြစ်စဉ်မှတ်တမ်း၌ စမ္မာနဂိုရ်နန်ဦးစေတီအကြောင်း မတွေ့ရှိရချေ။

လယ်တီ ဆရာတော်ကြီးအား ကြည်ညိုလေးစားမှုဖြင့် အန္တရာယ်ကင်းတံဆိပ်တော် တန်ဆာဆင် ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်ဟန်ရှိ၏။

အန္တရာယ်ကင်းတံဆိပ်တော်

လယ်တီဆရာတော်၏ အန္တရာယ်ကင်းတံဆိပ်ဟု ဆိုသော်လည်း လယ်တီဆရာတော် စီစဉ်သုံးစွဲတော်မူခြင်း မဟုတ်ပါ။

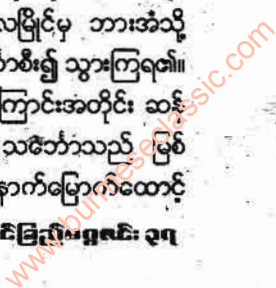
၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် လယ်တီဆရာတော်ကြီးသည် မော်လမြိုင်မြို့ကျိုက်သန်လန်တောင်ထိပ် အလံတိုင်

ဘုရားအနီးရှိ ဝါဆိုကျောင်းတွင် ဝါကပ်ဆိုတော်မူကာ ရောဂန္တရဒီပနီကျမ်းကို ပြုစုတော်မူခဲ့သည်။

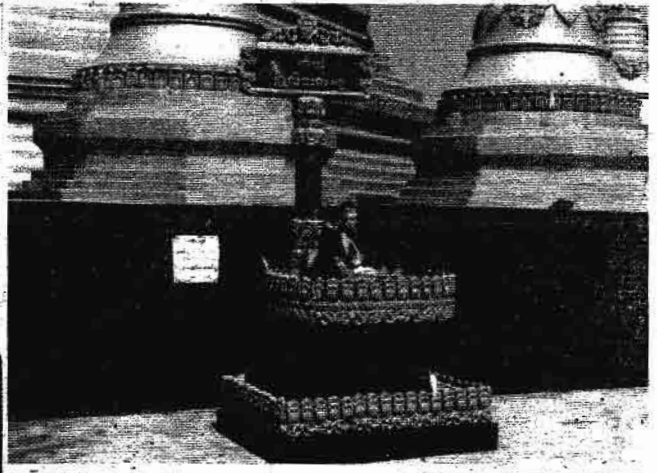
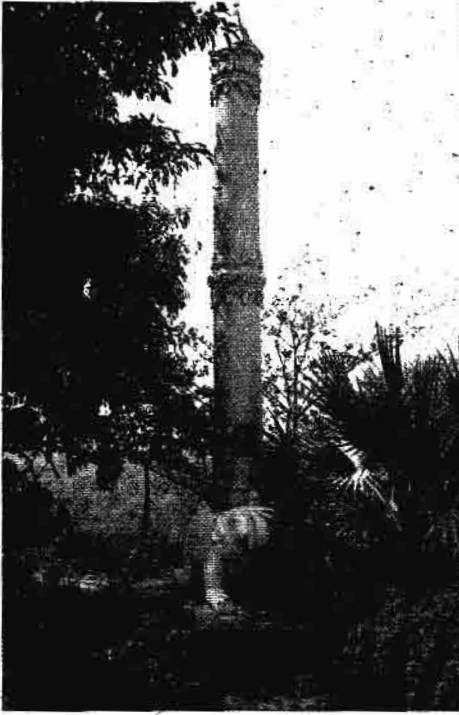
ထိုအခါ ထိုင်းနယ်စပ်တွင် နေထိုင်သော ဘရသေ့ဆရာတစ်ဦးသည် ညအခါ တိတ်တဆိတ် လာရောက်၍ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ကာ “ပထရပ” စမစာလုံးကို ကပ်လှူသည်။

ဆရာတော်သည် ယင်းအက္ခရာစမတံဆိပ်ကို ခဲစက္ကူတွင်ရေး၍ လက်ပွဲပြုလုပ်ပြီးနောက် ဘုရားရှေ့တော်တွင် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ၂၄ ပစ္စည်းတို့ကို ရွတ်ဖတ်မန်းမှတ်ပြီးနောက် မိမိထံလာ၍ဖြစ်စေ၊ တရားပွဲ၌ဖြစ်စေ နွားသား၊ ကျွဲသား ရှောင်ရန် ကတိထားသူတို့ကို တစ်လုံးစီ ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုပထရပ စမအက္ခရာကို လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီးက ပြုပြင်၍ ဤအန္တရာယ်ကင်း တံဆိပ်တော်ကို အသုံးပြုခဲ့သည်ဟု ဦးအောင်မွန် (မြတ်ဆုမွန်) ပြုစုရေးထားသည့် လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ ဘဝဖြစ်စဉ်စာအုပ် စာမျက်နှာ-၆၁၈၊ ၆၁၉။

ကိုတိဗျာန်တိုင်

ထင်္ဂင်တံခွန်တိုင်

ကမ်းနဖူးရှိ၍ ဤစေတီတော်အား ဦးဆိုက်ကာ ဤမှအထက်ရှိ "နတ်မှော်" ဆိပ်ကမ်းတွင် ကုန်စည်၊ ခရီးသည် တင်ချရန် ရပ်နားလေ့ရှိကြသည်။

ထိုမှ ဓားလွယ်ခုတ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ "ထုံးအိုင်" ဆိပ်၊ ယင်းမှ ဘားအံသို့ ခုတ်မောင်းလေ့ရှိ၏။

ယခုအခါ ကုန်းလမ်းခရီးကိုသာ အားပြုလျက်ရှိကာ မြေပြင်တွင် တံငါ လှေများ "ထုံးအိုင်" နှင့် ဓာတ်တော်၊ နတ်မှော်ရွာများသို့ ပြေးဆွဲသည့် စက် တပ်လှေငယ်အချို့သာ မြင်တွေ့ရ တော့သည်။

လျှေဥပမာ

၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က ဓာတ်တော် ရွာနေ ဦးစောပန်းတင် လိုက်ပို့ပေး သဖြင့် နန်ဦးစေတီသို့ အဖူးအမြော် ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ရှေးဖော်ကြီး ကော်သူးလေကျော်စန်းပွင့်နှင့် အတူ

၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထိုစဉ်က မြို့ရိုးတံခါးများရှိ ရှေး အုတ်ချပ်ကြီးများ၊ မြေပုတီးစေ့များ၊ မြေဆေးတံများ၊ မြေအိုးမြေခွက် အပိုင်း အစများကို မှတ်တမ်းပြုနိုင်ခဲ့သည်။

စေတီကုန်းတော်တွင်ကား အဝိဋ္ဌာန် ဝင်အားထုတ်နေသည့် အာဂန္တူရဟန်း တစ်ပါးကို ထန်းလက်ငယ်ကျောင်း ငယ်အတွင်း ပူးတွေ့ရ၏။ လှူဖွယ် ပစ္စည်း၊ ဝတ္ထုငွေများ ကပ်လှူသော အခါ လက်ခံ၍ ချက်ချင်းပင် ပြန်လည် စွန့်လှူတော်မူသည်။

ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် ပြုသော်လည်း ဆောင်းပါးတွင် ဖော်ပြခြင်း မပြုပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ၏။ "တောင်လျှောက်" ရဟန်းတော်ဖြစ်သည်။ (လူသူ အရောက်အပေါက် နည်းပါးသော တောင်တန်းတစ်လျှောက် ခြေကျင် ကြွကာ အဝိဋ္ဌာန်ပြု တရားအား ထုတ်သည့်ရဟန်းဖြစ်သည်။)

ဝါးကြမ်းခင်း ထန်းလက်မိုးကာ

ထားသော တစ်ပါးကျောင်းအတွင်း၌ ဒုက္ခသင်္ခါန်တစ်ထည်နှင့် သပိတ် တစ်လုံးသာရှိ၏။ ခေါင်းအုံးအဖြစ် အသုံးပြုဟန်ရှိသော ဝါးမိုးခြမ်းအပိုင်း ကလေးသည်သာ တစ်ခုတည်းသော ပရိဘောဂဖြစ်သည်။

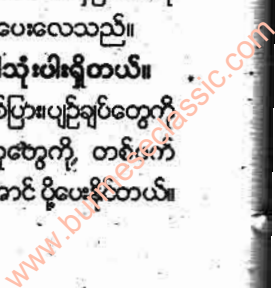
ခေါင်းရင်းနံရံ၌ (ပြက္ခဒိန်မျက်နှာဖုံး) ဘုရားပုံတော်ကားချပ်တစ်ခုကို နီးစပ်၍ ညှပ်ကာ ပူဇော်ထား၏။ ဆွမ်းအာဟာရ နည်းပါး၍ တုံ့လှကြောင်း ကြားသိရ သဖြင့် ခရီးဆောင်မုန့်ခြောက်များ ကပ်လှူသော်လည်း "နေ့ရှိညစာ မထားပါ" ဟု မိန့်လျက် ပြန်စွန့်တော် မူခဲ့သည်။

'ဒကာတို့ အလှူကို ဦးပွင်း အလှူခံပြီးပြီ ပို့ဒါနပြောက်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဦးပွင်းက လဲ ဒကာတို့အတွက် တစ်ခု ပြန်စွန့်လှူရ တယ်'

ဟု အမိန့်ရှိကာ လှေဥပမာကို ဟောကြားသြဝါဒပေးလေသည်။

'ရလှမှာ အင်္ဂါသုံးပါးရှိတယ်။

၁။ လှေဆိုတာ သစ်ပြားပျဉ်ချပ်တွေကို ပေါင်းဖွဲ့ပြီး လှူဇာတို့ တစ်ဖက် ကမ်းရောက်အောင် ပို့ပေးနိုင်တယ်။

အကျွန်ုပ်တို့ သံလွင်မြစ်

ဒီဥပမာအတိုင်းပဲ တရားကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်ကြံအားထုတ်သူဟာ အကျင့် သီတင်း၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ် အသွယ်သွယ်ရှိတဲ့ တရား တွေနဲ့ ပေါင်းဖွဲ့ပြီး နတ်လူအပေါင်းကို သံသရာရဲ့ တစ်ဖက်ကမ်းရောက် အောင် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ပါတယ်။

၂။ လှေဟာ လှိုင်းတံပို။ မုန်တိုင်းတွေ၊ ဝဲဩဇာတွေကို သည်းခံကျော်လွှား ရသလို၊ တရားကျင့်ကြသူကလဲ ကံလေသာ အနှောင့်အယှက် လှိုင်းတံပိုး လောကဝံလှိုင်းတံပိုးတွေ ကို သည်းခံကျော်လွှားရတယ်။

၃။ လှေဟာ ကမ်းလမ်းမမြင်အောင် ကျယ်ပြောတဲ့ သမုဒ္ဒရာမှာ ရေ ဘယ်လောက်နက်နက်၊ လှိုင်းတံပိုး ဘယ် ဘယ်လောက်ထန်ထန်၊ ငါး လိပ်၊ ငါးမန်း၊ မကရ်တွေ ဘယ် လောက်ဆိုးဆိုး လှော်ခတ်သွားနိုင် သလို...

တရားကျင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာလဲ အကြောင်းခြင်းရာ (၁၂)ပါးရှိတဲ့ သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို ထိုးထွင်း သိနိုင်အောင် ကောင်းစွာ ကျင့်ရပါ တယ်။

လှေကို အကြောင်းပြုပြီး ငြိမ်းအေး တဲ့ ဓမ္မအရသာကို ကောင်းစွာ ခံစားနိုင် ကြပါစေ။ ဒါကို ဦးပဉ္စင်း တီထွင် ဟောကြားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရား ရှင်လဲ ဟောခဲ့ဖူးသလို အရှင်နာဂသိန် လဲ ဟောခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကဲ...ဒကာတို့ ခန္ဓာဝန်ကို လွယ်ကူစွာ ထမ်းဆောင် နိုင်ကြပါစေ'

ဦးပဉ္စင်းက တရားထိုင်ရန် ပြင်ဆင် နေသဖြင့် အလိုက်သိစွာ ကန်တော့၍ ထွက်ခွာခဲ့ရသည်။ ဦးစောပန်းတင် က...

'ဦးပဉ္စင်း ရောက်ခါရက်တွေမှာ ငါလဲ ကုန်းပေါ် မရောက်ဖြစ်လို့ ပယ်လိုက်ဘူး။ ဘုရားကပ်ထားတာ သုံးရက်ကြာနေပြီဖြစ် တဲ့ ကောက်ညှင်းပေါင်းကလေးကို ဆွမ်း အဖြစ် ဘုဉ်းပေးနေတာ မြင်ရလို့ ရောက် ရက်တွေမှာ တစ်ပါစာ ဆွမ်းထပ်မာင်းကို သတိထားပြီး လာပြီဖြစ်တယ်။

အဓိဋ္ဌာန်ရက်စေပြီး ပြန်ကြတဲ့အထိ မပေ ကြဖို့ အိမ်ကိုပဲ မှာထားတယ်' ဟု ပြောပြသည်။ အရှင်ကုဗ္ဗတဟု ဘွဲ့မည်ရှိ၍ ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ် ဆေးတောင်ခေါ် (မွန်ဘာသာအခေါ် အပေါ်ဖြင့် တစ္ဆေတောင်)တွင် ရက်ရှည်

အဓိဋ္ဌာန်ပြီးမြောက်၍ ထွက်ကြွလာ သည်။

တောင်စဉ်လျှောက်ကာ သာမည ဆရာတော်ထံ သုံးရက်သီတင်းသုံး၍ ဩဝါဒခံယူပြီးနောက် 'ကျော့ကျိုက်၊ ထုံးအိုင်ရွာများကို ဗြဟ္မသန်းလျှောက် ဤ ကုန်းတော်သို့ ကြွရောက်လာသည် ဆို၏။ ဥပမိရုပ်သွင်တော်မှာ သာမည ဆရာတော်နှင့် ဆင်ဆင်တူပါသည်။

ထိုအရှင်၏ ဓာတ်ပုံ နဂုတစ်ဖလင် ကိုသာ သိမ်းဆည်းထားခဲ့သဖြင့် ယခု အခါ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းအဖြစ် ဖော်ပြနိုင် ခြင်းမရှိတော့ပေ။

နဂါးရေကန်

စေတီတော် အရှေ့တောင်ထောင့် အရပ်သို့ ရောက်သောအခါ စက်ဝိုင်းပုံ ရေကန်အတွင်း နဂါးတစ်ကောင် ပါးပျဉ်းထောင်နေဟန် ရုပ်လုံးကို တွေ့ရသည်။ ဦးခေါင်း ကိုးလုံးရှိသည်။ မုခွလိန္ဒာသတ္တာဟ စံပယ်တော်မူဟန် ရည်ညွှန်းခြင်းမဟုတ်ဘဲ နဂါးချည်း သီးသန့် ပြုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်ပွင့်ထွန်းစဉ်ကာလ ဤ နေရာသည် မုတ္တမတောင်တန်း၏ အောက်ခြေ၊ အဿကဏ်နဒီမြစ်ဝ ကျွန်းပေါ်ဒေသဖြစ်လေရာ ပင်လယ် ပျော်နဂါးတို့ ရောက်ရှိ ပျော်ပါးကြသည် ကို ရည်ညွှန်းသည်ဟု ယူဆရသည်။

နဂါးမများသည် ဝိဇ္ဇာဝိသုဒ္ဓိများနှင့် ပျော်ပါး၍ ရသော ဥများကို ကမ်းခြေ၌ ဥချထားရစ်ကြလေရာ နဂါးဥဖွား သားများ ပေါက်ပွားခဲ့ကြသည်။

ရွှေလဆက်စပ်ပါရန်

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်တမ်း ၀၁၀၆ (၆၆) ၀၀၂၅၃၃ လိုင်စင် ၀၀၃၈ (၇၆)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား . . . . မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယ်တိုင်တင်ခဲ့ ဆရာကိုယ်တိုင်ရရှိခဲ့တဲ့ . . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ဘာအကုသေးရမလဲပြောပါဦး”
 “တကြားတော့မဟုတ်ပါဘူး . . . . ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆို တော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . . ”
 “မပေါနဲ့ ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့ လိုအပ်နေပြီ . . . ”
 “ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆိုမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခံယူပြီး၊ ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့ ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ဒါနဲ့တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရဲ့လား”
 “ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . ”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုမန် များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ခံပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပဲနဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . . ”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”
 “ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးပဲပါလားတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကို တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝင်ခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး၊ သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရှေးအယ်မုမုနီကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရှိမမှတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ . . . . .**”

ပင်ရင်း 'ဝင်း' ဆေးတိုက်
 ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၇၇
 ပြန်ချိရေ - ဒေါက်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်
 ၄/၀၀၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 ၀/၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀
 ၀၀၀၀ ၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀

နိဒါန်း

တောင်တွင်းကြီးနယ်၊ ဆတ်သွား
ကျေးရွာရှိ ဂန္ဓာရုံဘုံကျော်တာရသို့
ချောက်ရှိခိုက် ဆရာတော် ဦးဝိလာသ
င်းတိုက်အုပ် စာချဆရာတော် ဦးသုမန
က္ခိ၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ဝွေးတောက်ကုန်း
၃ အလင်္ကာရာမကျောင်းသို့ သွား
ချောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်နှစ်ပါးက ဆတ်သွား
ကျေးရွာ ဘူတာလမ်းနေ ကလောင်ရှင်
ဝရာမ အဆွေကြည်ထံသို့ တယ်လီ
ဖုန်းဖြင့်မိန့်၍ အကြောင်းကြားပေး
သည်။ အဆွေကြည်က ဝွေးတောက်
ကုန်းရွာ လမ်းညွှန်နှင့်တကွ ဆရာတော်
ဝရှင်မုနိန္ဒ ထေရုပ္ပတ္တိ ရန်ငါးသည့်
နရာများကိုပါ ပြောပြ ကူညီပေးလေ
သည်။

‘ဆတ်သွားရွာ အရှေ့တောင်ဘက်၊
မြောင်းပေါင်အတိုင်း သွားလို့ရပေမယ့်
ပမ်းကကျဉ်းပြီး အကွေ့အကောက်
ဥတယ်။ တလောက မိုး ဆက်တိုက်
၃ထားလို့ ဗွက်တွေလဲ ရှိနိုင်တယ်။
မြောင်းက နက်တော့ အကွေ့မှာ
က်နာချင်းဆိုင်က ဆိုင်ကယ်၊ စက်ဘီး
ဘစ်ခုခုနဲ့ တိုးရင် အန္တရာယ်များပါ
တယ်။’

ဆတ်သွား အထက်တန်းကျောင်း
မြောက်ဘက်က မြေလမ်းဆိုရင် ဗွက်
တွရှိပေမယ့် လမ်းကျယ်ပြီး အဆင်
ပြေနိုင်ပါတယ်’

ဟူ၍ အကြံပေးသဖြင့် ယင်းလမ်း
တိုင်း ခရီးနှင့်ခဲ့ကြသည်။

ရွှံ့ဗွက်များမှာ အတန်ပင် မြောက်
သွ.နေပြီဖြစ်၍ သုံးလေးနေရာတွင်
င်းလျှောက်ရသည်မှလွဲ၍ အဆင်
ပြေစွာ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

လမ်းဆုံး၍ ယာခင်းတစ်ခင်း လွန်

ဝွေးတောက်ကုန်းရွာ အလင်္ကာရာမကျောင်းဆရာတော်

အရှင်ဓမ္မနိဗ္ဗိ

၏ ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဘဝဖြစ်စဉ်တော်များ (၁) ခံယူနိုးသာ

◀ ဝွေးတောက်ကုန်းရွာ အလင်္ကာရာမတိုက် ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မနိဗ္ဗိ

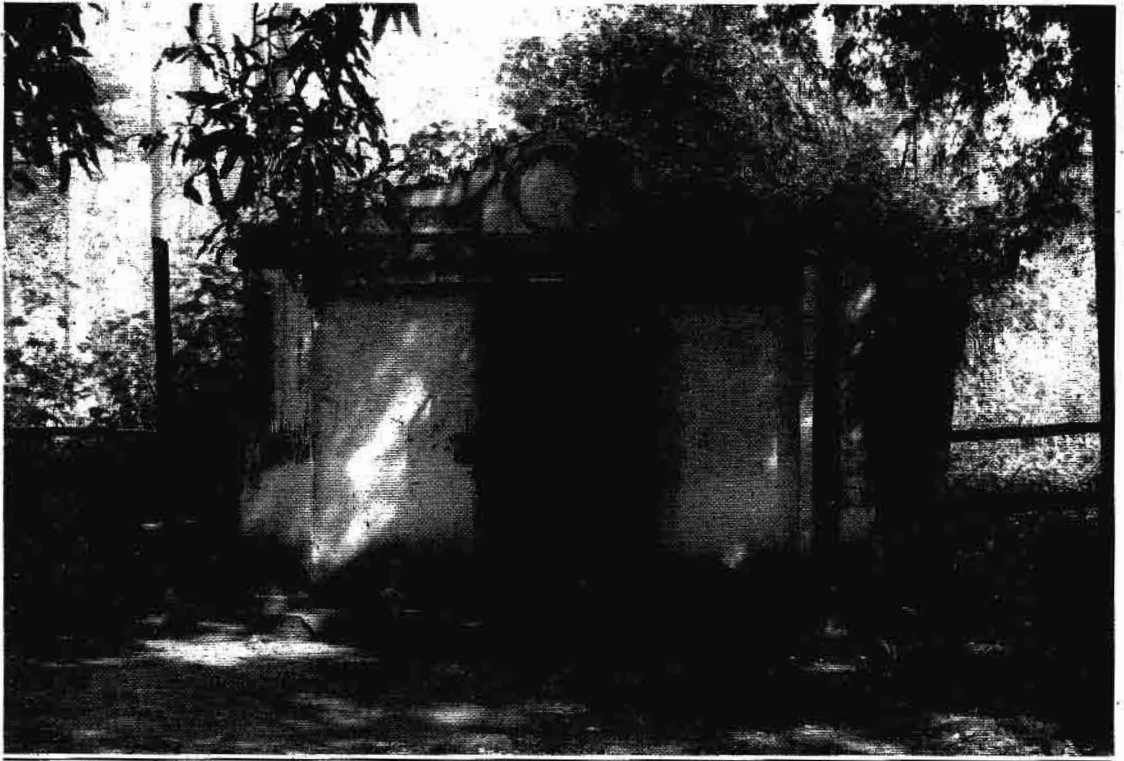
သောအခါ ကျုံးကျေးတံတား တစ်ဖက်
တွင် အလင်္ကာရာမကျောင်းကို မြင်
တွေ့ရလေသည်။

ကျောင်းတွင်းရောက်၍ စုံစမ်းကြည့်
သောအခါ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မှာ

ကထိန်ကိစ္စဖြင့် ထွက်ကြွနေကြောင်း
သိရကာ ဦးပဉ္စင်းလေးတစ်ပါးက
စားပွဲခင်း၊ လက်သုတ်ပဝါများနှင့်
စာအုပ်များ ထည့်ထားသည့် မိန့်
တစ်လုံးအတွင်း ဓမ္မနောဏ် ရှာဖွေပေး

www.burmeseclassic.com

ဆရာတော် အရှင်မုနိန္ဒ ဗိမာန်တော်

သည်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ထေရုပ္ပတ္တိ စာအုပ်တွေ အတော်များများရှိပါတယ်။ လာတောင်းတဲ့သူရှိရင် ပေးလိုက်ပေမယ့် လေး၊ ငါးအုပ်လောက် ကျန်သေးတယ် ထင်တာပဲ။

ဦးပဉ္စင်းလေးနှင့်အတူ စာအုပ်အားလုံးကို စိစစ်ရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့ရပေ။ သို့ဖြစ်၍ ဦးပဉ္စင်းကလေးအား နှုတ်ဆက်ကန်တော့ကာ ကျောင်းဝင်းအရှေ့ဘက်တံခါးမှ ထွက်ကာ ငွေတောက်ကုန်း ရွာကလေးအတွင်းရှိ ဆရာမ အဆွေကြည် လမ်းညွှန်လိုက်သည့် ဦးစိန်ဝင်းအား ရှာဖွေရာ အခန့်သင့်ပင် တွေ့ရှိရသည်။

စာပေဝါသနာရှင် တစ်ဦးဖြစ်ကာ စာအုပ် စုဆောင်းထားသဖြင့် ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်ကို ငှားရမ်း

၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုနိုင်သည်ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဦးစိန်ဝင်းမှာ အသက်(၅၀)ဝန်းကျင်ခန့်ရှိ၍ ဖော်ရွေတတ်သူဖြစ်သည်။ မုနိရေခွေးကြမ်းများ ဧည့်ခံတည်ခင်းကာ စာအုပ်ကို ရှာဖွေပေးသဖြင့် ကူးယူမှတ်တမ်းပြုနိုင်သည့်အပြင် သူ ကြုံတွေ့ရသမျှကိုလည်း ပြောပြသည်။

ဈာပနအခမ်းအနားမှ ထူးခြားမှု

ဆရာတော် အရှင်မုနိန္ဒသည် သက်တော်(၉၁)နှစ်၊ ဝါတော်(၇၁)ဝါအရ (၁၉-၁၁-၁၉၉၅)ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူရာ (၅-၂-၁၉၉၆)နေ့တွင် အန္တိမဈာပန အခမ်းအနားကျင်းပရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ ပုပ်ပျက် တောင့်တင်းခြင်းမရှိဘဲ တစ်လပြည့်မြောက်သောအခါ ရုပ်ကလာပ်

တော်၏ ရင်ပိုင်း၊ သင်္ကန်း လွတ်နေသော နေရာများ၌ နှိပ်ပွင့်များ ထူးခြားစွာ ပေါက်လာသည်။ အမြင့် သုံးလက်မခန့်ရှိ၍ ဖွေးဖွေးဖြူနေသည်ဆို၏။

ထို့ကြောင့် မီးသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း မပြုဘဲ ဗိမာန်အောက်လှုပ်၍ မှန်ခေါင်းဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းနှိပ်ပွင့်များသည် (၅)လခန့်ကြာမှ ညှိုးကြော့သွားကြသည်ဟု သိရသည်။

ဈာပနအခမ်းအနားတွင် အောင်ကိုမြင့် ရေးသားပူဇော်သည့် ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိစာအုပ်ကိုလည်း မေ့ဖန်ဖြုတ်ရာ ကျွန်ုပ် လေ့လာခွင့်ရသော စာအုပ် ဖြစ်လေသည်။

ထေရုပ္ပတ္တိစာကျမ်း

ဆရာတော်လောင်းလျာကို တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊ ဆတ်သွားတိုက်နယ်၊ ကြံစုကျေးရွာအုပ်စု၊ ငွေတောက်ကုန်း

ရွာနေ ဦးအောင်ဇော်လေး၊ ဒေါ်ပြည် တို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၈ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆုတ်(၈)ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ ငယ်မည် မောင်သက်စိန်တွင်၍ မွေးချင်း (၇)ဦး အနက် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။

အသက်(၁၆)နှစ်အရွယ်တွင် ဝှေးတောက်ကုန်း ကျောင်းတိုက်တွင် သာမဏေဝတ်ရာ ရှင်မုနိန္ဒာ့မည် တွင်၏။

၁၂၈၇ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း(၁၀) ရက်နေ့တွင် တောင်တွင်းကြီးမြို့နယ်၊ လယ်သာတိုက်၊ စန်းဖျား ဆရာတော်ကြီးအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ဝှေးတောက်ကုန်းကျောင်းခဏ္ဍာသိမ်၌ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိ၏။

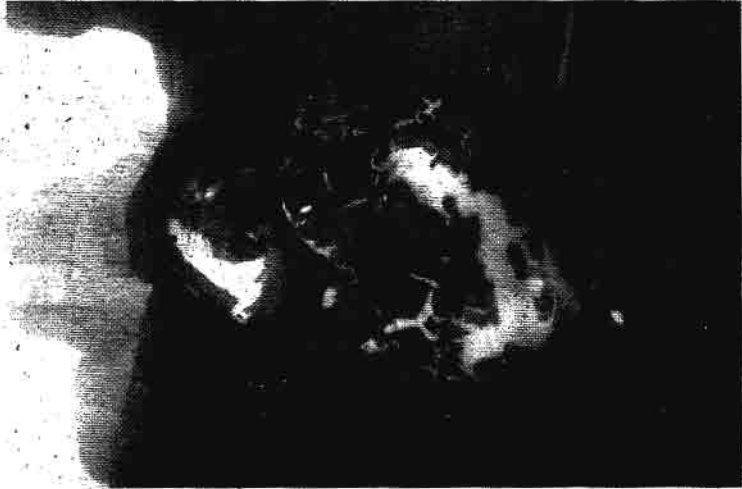
ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ဝှေးတောက်ကုန်းကျောင်းတွင် (၁)ဝါ၊ တောင်တွင်းကြီးမြို့ ရတနာဗိမာန်ကျောင်းတွင် (၃)ဝါ စာပေသင်ယူသည်။ အဆိုပါ ရတနာဗိမာန်ဆရာတော် ဦးမာလာ ဝံသက...

‘ဗျာပဏ္ဍိတေယျာ ဗွင်းမောင်ဥပ္ပလနံ ကိုရင်မောင်မုနိန္ဒာ့တို့ယာ သံဃာတော် ပုံစံအကျဆုံး’

ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ဖူးသည်။ သာမဏေဘဝကပင် ရတနာဗိမာန်ဆရာတော်ထံ စာဝါသင်ယူခဲ့ဖူးလေသည်။

ထို့နောက် ပခုက္ကူတွင်(၅)ဝါ၊ မန္တလေးတွင် (၄)ဝါ စာဝါသင်ယူသည်။ မန္တလေးတွင် စာသင်နေစဉ် ဝှေးတောက်ကုန်းကျောင်း ဆရာတော် ဦးစန္ဒက “ခဏလာခဲ့ပါဦး”ဟု မိန့်မှာ သဖြင့် ပြန်လာခဲ့ရာ အရှင်မုနိန္ဒာ့အား ကျောင်းအပ်ကာ ဆရာတော် ဦးစန္ဒတော်ရ ဆောက်တည်ခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်ဦးမုနိန္ဒာ့သည် အလင်္ကာရာမတိုက်ခေါ် ဝှေးတောက်ကုန်း

◆ မုနိသိင်္ခတွင် ရုပ်ကလာပ်တော် ဦးဆောင်ခြင်း

ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အဖြစ် (၅၇)နှစ်မျှ သီတင်းသုံးပြီးနောက် သက်တော် (၉၁)နှစ်အရွယ်၊ ဝါတော် (၇၁)ဝါအရ ၁၃၅၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ်(၁၄)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် (၉)နာရီ (၄၀)မိနစ်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသည်။

အာလင်္ကာရာမကျောင်းတိုက်

ဝှေးတောက်ကုန်း ကျောင်းခေါ် အလင်္ကာရာမ ကျောင်းတိုက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဦးစိန်တင်က ဆက်၍ ရှင်းပြပေးသည်။

ပုဂံမင်းလက်ထက်(၁၂၀၈-၁၂၁၄) တွင် နိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ ရုံးဂိုဏ်း သာသနာပြုများ စေလွှတ်ရာ ဆရာတော် ဦးဝဏ္ဏဝေသည် တောင်တွင်းကြီးမြို့၊ ဆတ်သွားအိုင် ဝှေးတောက်ကုန်းရွာသို့ ကြွရောက်တော်မူရသည်။

ဆရာတော်သည် ပုဂံမင်းမှ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်အထိ နှစ်စဉ် မန္တလေး နေပြည်တော် သုဓမ္မာအစည်းအဝေးကြီးသို့ ဘုရင် ဗင်္ဂဆောင်ချက်အရ ကြွရောက်တော်မူရသည်။

တစ်နှစ်သော ကာလတွင် နေပြည်

တော်ရောက် အရှင်ဝဏ္ဏဝေအား ငယ်ရွယ်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦး လာရောက် ကန်တော့သဖြင့် မေးကြည့်ရာ “ဘုရင့်မိဖုရား၊ မိစာပါဘုရား”ဟု လျှောက်၏။

‘မိစာဆိုတော့ တောစာလား၊ မြို့စာလား’

မိဖုရားမိစာ မျက်နှာအိုလျက် ပြန်သွားတော့သည်။ ဤတွင် ကျောင်းစာရေး ဦးရွှေဖျင်က သွားရောက် ရှင်းပြသည်။

တောစာကား အဆောင်မရသော မိဖုရားငယ်ဖြစ်၍ မြို့စာမှာ အဆောင်ရ မိဖုရားဖြစ်ကြောင်း သိရလေမှ မိဖုရားမိစာလည်း မိမိ၏ အခြေအနေကို နားလည်သဘောပေါက်ကာ မင်းတုန်းမင်းကြီး ကြွအလာတွင် တော်ဝင် မိဖုရားအဖြစ် မြှောက်စားရန် ပူဆာလေရာ တရားဝင် မြှောက်နန်းဆောင်ရ မိဖုရား(မြို့စာ) ဖြစ်သွားလေသည်။

မြှောက်နန်းမိဖုရားမိစာက ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဦးဝဏ္ဏဝေ သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းဝိဟာကို အလျားအနံ့ခြေလှမ်း (၂၀၀)စီ စတုရန်းပေ ကာပတ်လည်တွင် ကျုံးဖုန်းရံ ဦးသင်းစေ

ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့သည့် ကျောင်းတော်

လျက် ကျွန်းကသေးပမာ စီမံကာ သစ်ပင် ပန်းမုန်အစုံအလင် ကျောင်း ဥယျာဉ် ဖန်တီးလှူဒါန်းသည်။

ကျောင်းတော်ကြီးနှင့် လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်၊ နှစ်ကျိပ်ရစ်ဆူ ရုပ်ပွားတော်၊ သတ္တဋ္ဌာန စံပယ်ဟန်တို့ကို ဗိသုကာများ စေလွှတ် သွန်းလုပ် စေခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ၁၂၃၃ ခုနှစ်တွင် မိဖုရား မိစာနှင့် ဆရာတော်ဦးဝဏ္ဏဝေတို့ ညှိနှိုင်းရွေးချယ်ကာ အလင်္ကာရာမ ကျောင်းတိုက် စတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကာ ဝှေးတောက်ကုန်းရွာဦး၌ ရှိသဖြင့် ဝှေးတောက်ကုန်း ကျောင်းဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ဦးမုနိန္ဒသည် ပဉ္စမ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်လေသည်။

ကျောင်းတော်တွင်

ထို့နောက်တွင် ဦးစိန်ဝင်းအား

၄၄ နာမဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နှုတ်ဆက်ကာ အလင်္ကာရာမကျောင်း ဝင်းသို့ ပြန်ဝင်၍ သာမဏေတစ်ပါး၏ အကူအညီဖြင့် ဆရာတော်၏ ဗိမာန်သို့ သွားရောက်ကြည့်ညှိသည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်း ငြောက်ဘက် ကျောက်တန်း၊ ဘုတ်တိုက်ဗိမာန်အတွင်း၌ မုနိန္ဒနှင့် ပုဆိပ်ထားသည်။ (၁၈)နှစ် မှ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဟော ရှမ်းကလောင် တော်သည် ငြောက်သွေ့၍ ထံထံများ ကိုမူ ထင်ရှားစွာ မြင်သည်။ မျက်လုံး နှုတ်ဆင်းမှု၊ ချိန် ထိမ်းခြင်း မရှိပေ။

ထို့နောက် ဆရာတော် သီတင်းသုံး ခဲ့သည့် တိုက်ခံနှစ်ထပ်ကျောင်းကြီးကို တတ်ပုံမှတ်တမ်းပြု၍ အရှေ့ဘက်ရှိ လျောင်းတော်မူရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော် သည်။

ဦးစိန်ဝင်းက ဤလျောင်းတော်မူ ၏ မျက်နှာတော်သည် သက်ရှိထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးမြော်ရသည့်ပမာ ကြည်ညိုဖွယ် သပ္ပာယ်လှသည်ဟု

ဆို၏။ လျောင်းတော်မူ တန်ဆောင်း၏ ခြေရင်း၊ တောင်ဘက်တွင် နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူ ရုပ်ပွားတော်များ စံပယ်တော်မူ ကြသည်။

ယင်းတန်ဆောင်းနှင့် ဆက်လျက် တောင်ဘက်တွင် သတ္တဋ္ဌာနရုပ်ပွား တော်များ ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည်။ တန်ဆောင်းထောင့် တစ်နေရာတွင် အရိမေတ္တေယျ အလောင်းတော်နတ် သားရုပ်တုကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ထိုမှ အနောက်ဘက်တွင်ကား အမိုးလည်ပေါ်တင်ထားသော သိမ် တော်ကို မြင်ရသည်။ မဟာသုမင်္ဂလ သိမ်တော်ဟုတွင်၍ ဆရာတော် အရှင်မုနိန္ဒ ရဟန်းဖြစ်ရာ သိမ်တော် ဖြစ်သည်။

သိမ်၏ အနောက်ဘက်ဘက်လျက် တွင် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်ငယ်နှင့် တင်ပျဉ်ခွေ

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ပွားတော်ကြီးနှစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။ ဆရာတော်ဦးဝဏ္ဏမေဇ ဝတင် သီတင်းသုံးတော်မူသော အချိန်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူပြီးဖြစ်သော ရှေးရုပ်ပွား တော်များဖြစ်၍ ပုဂံခေတ်လက်ရာဟု မှန်းဆကြသည်။

အလင်္ကာရာမဆရာတော်၊ သံဃာ တော် အဆက်ဆက် ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ကြ သဖြင့် မူလအခြေအနေနီးပါး ဖူးမြော် လေ့လာနိုင်လေသည်။

ထိုမှ အနောက်ဘက်မြေပြင်တွင် ရှေးဟောင်းလက်ရာ “ဘုရားကုန်း” ခေတ်ီမှာ ယိုယွင်းပျက်စီး၍ ဖောင်းရစ် တော်အထက် မြက်ချိုထီးဖြင့် စံပယ် တော်မူရရှာလေသည်။

အနီးတွင် သင်ပုတ်ပလ္လင်အဖြစ် ပြုလုပ်ထားသည့် ဗန်းရွက်ဘီလူးမ ရုပ်တုမှာလည်း ရေညှိဖုံး၍ ညှိုးငယ်စွာ မြင်တွေ့ရပေသည်။

ယင်းနောက် ကိုရင်ကလေး ဦးဆောင်မှုဖြင့် “မုနိရှင်ကြီး”ဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လှူထားသည့် တင်ပုဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ဦးစိန်ဝင်းထံတွင် လေ့လာခဲ့ရသော အောင်ကိုမြင့်၏ ဆရာတော် အရှင် မုနိန္ဒ၏ ဘဝမှတ်တမ်းစာအုပ် စာမျက် နှာ(၄၅)၌ ဤသို့တွေ့ရှိ ရေးကူးခဲ့ရ သည်။

မုနိရှင်ကြီး တန်ဆောင်သည် တာရာ တံခါးများ ထပ်ထားပြီး သော့ခတ်ထားသည့် ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးပူပြိုက်လည်း ဖြစ် သည်။ ထိုအထဲတွင် ဘုရင့်ခေတ်က ထွင်ထူ ထားသော သစ်ထွင်းရှေးဟောင်းလက်ရာ များ အစုံရှိသည်။ ရှေးဟောင်းပွတ်ခံ နွယ်လိပ် ဝီရိယူးလည်း ရှိသည်။

ဘုရင့်ခေတ်က အသုံးအဆောင် ရှေး ဟောင်း ညောင်စောင်းများ ခုတ်များလည်း ရှိသည်။ အခြား တန်ဖိုးမယိနိုင်သော ရှေး

အလင်္ကာရာမကျောင်းအဝင် အလင်္ကာဘက် ကြည့်ကုတ်တား

ဟောင်းလက်ရာများစွာရှိသည့် ယဉ်ကျေးပူ ပြိုက်ဖြစ်သည်။

ထိုမုနိရှင်တိုက်ခန်းသည် ရှေးဟောင်း ပစ္စည်းများနှင့် ရောနှောထားသဖြင့် မုနိရှင် တော်ပြတ်ကိုပါ သော့ခတ် အပိတ်ခံထားရ သည့်ဘဝတွင် စံပယ်နေရ၏။

ဟု ပါရှိလေသည်။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ရှေးသားသည်ဖြစ်ရာ ယခု (၁၈)နှစ် အကြာ ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် မုနိရှင်အား လွတ်လပ်စွာ ဖူးမြော်ရသော်လည်း ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများကို မတွေ့မမြင် ရတော့ချေ။

ထို ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာတော်အရှင်မုနိန္ဒ၏ ရိုးသားလှသော အမြင်၊ စိတ်သဘော ကို ကြည်ညိုဖွယ်ရာအဖြစ် ဖော်ပြလို ပါသည်။

ဆရာတော်ဦးမုနိန္ဒ အနီးတွင် အနှစ် သုံးဆယ်လုံးလုံးနေပြီး ကလေးတွေကို စာသင်ပေးသော ဆရာကြီးဦးမြသောင်း က သူ ပင်စင်ယူပြီးဖြစ်၍ ဆရာတော် အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့သည်။

‘ဆရာကြီး ဦးပွင့်ဆီက ဘာအလိုရှိ သလဲ လိုအပ်တာ ပြင်ပြင်သယူယူပါ။ သော့ ခတ်ပထားပါဟု။ ဘုရားပူဇော်ချင်ရင်လဲ

ပင့်သွားနိုင်ပါတယ်။ သူတို့ပြောတဲ့ဟိုပြိုက် ယဲက ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဆိုတာတွေတော့ ဘယ်သူ့ ယူရတာတဲ့။ ယူရင် ရဲတိုက်ပယ် ပြောသံ ကြားတယ်။

အခု ဒီ ဦးပွင့်ကျောင်းပေါ်မှာ ရိုသယူ ကတော့ ဆရာကြီး အလိုရှိတာ အသုံးလို တာ ယူပါ။ ပစ္စည်းဆိုတာ အများပိုင်ပဲ။ ဆရာကြီး နောက်ပလာတော့ဘုန်းဆိုရင် လိုချင်တာယူပါ’

ဆရာတော်ကြီးက တစ်ခုခု စွန့်ပေး လိုသည်။ ဘာကို စွန့်ရမည် မဝေခွဲ တတ်သဖြင့် ဤသို့ မိန့်ခြင်းဖြစ်သည် ဆို၏။ [အောင်ကိုမြင့်၏ ဆရာတော် ဦးမုနိန္ဒ ဘဝမှတ်တမ်း စာမျက်နှာ-၇၂ မှ ထုတ်နုတ်ပါသည်။]

ကြည်ညိုဖွယ်ရာများ

ဦးစိန်ဝင်းထံမှ မှတ်တမ်းပြုခွင့်ရခဲ့ သည်များအရ ဆရာတော်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာများကို ဖော်ပြပါမည်။ ဆရာတော်သည် နည်းနာ ဂိုဏ်း ဂဏ အစွဲမရှိပါ။ လယ်တီဆရာတော်၏ စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုလေ့ရှိသဖြင့် ဒကာ တစ်ဦးက လယ်တီနည်းနှင့် ကွဲပြားပါ သလားဟု မေးလေ့့ကရာတွင်

ဓမ္မတောက်ကုန်းရွာသား ဦးစိန်ဝင်း

လယ်တီဆရာတော် ညွှန်ပြသည့် ဗုဒ္ဓနည်းနှင့် ကျင့်ကြံသီတင်းသုံးကြောင်း ဖြေကြား၏။

ဝိုင်းများ ကွဲပြားနေသည်ကိုလည်း ဘုရား တပည့်သားတွေ့ရသည့် နိဗ္ဗာန်ကို ဦးတည်တာ အတူတူပဲဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ဒန္တိပါရမီရှင်

ရှင်မုနိန္ဒ သာမဏေဘဝဖြင့် တောင်တွင်းကြီးမြို့၊ ရတနာဗိမာန်ကျောင်းတွင် စာဝါ သင်ယူစဉ်က စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်သည်ကို မတွေ့မမြင်ကြရ။ သီတင်းသုံးဖော်များ ကိုယ်နောက်ပြောင်ရာတွင်လည်း စိတ်ဆိုးသည်ကို မတွေ့ရချေ။

သို့ဖြင့် ရှင်မုနိန္ဒ အိပ်ပျော်နေစဉ် ခြေချောင်းများအကြား ဝါဂွမ်းစ ညှပ်ကာ မီးရှို့၍ အဝေးမှ ချောင်းကြည့်နေကြသည်။ ခြေချောင်းများကို မီးလောင်သဖြင့် လန်နီးလာသောအခါ “ဟာ တယ်ပြီး ပူပါလား” ဟု ညည်းညူကာ မီးငြိမ်းသတ်သည်။

စိတ်ဆိုးသည့်အမှုအရာ မမြင်ရသဖြင့် သူငယ်ချင်း သာမဏေများ

ပုန်းအောင်းနေရာမှ ထွက်လာကာ “မီးရှို့တာ ငါတို့ပဲ” ဟု ပြောသော်လည်း ဒေါသမထွက်ဘဲ ပုံမှန်အတိုင်း ခေါ်ပြော ဆက်ဆံလေသည်။

ရှင်မုနိန္ဒ သာမဏေဘဝကပင် အနေအေး၍ ဝိနည်းကို အလွန် လေးစားလှသဖြင့် ဆရာခံတော် ဦးမာလာဝံသကိုယ်တိုင် ဦးပဉ္စင်း အရှင်ဥပ္ပလနှင့် အတူ သံဃာတော် ပုံစံအကျဆုံးပဲဟု ချီးမွမ်းခြင်းခံရလျက် အရှင်ဥပ္ပလသည် နောင်တွင် ဆူးကောက်ကြီး (ဆတ်သွားရွာ အနောက်ဘက်၌ ရှိသည်) ဆရာတော် အရှင်သူမြတ်ဟု အများ ကြည်ညိုလေးစားကာ ရဟန္တာဟု သမုတ်ခြင်း ခံရလေသည်။

ရဟန်းဘဝရောက်၍ တစ်ဝါအရတွင် ရတနာဗိမာန်သို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်ကာ စာသင်ယူစဉ်တွင်လည်း ဆွမ်းကျွဲပြီး၍ အပြန် သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းသို့ ကြွစဉ် ဦးပဉ္စင်းအချို့က ရှင်မုနိန္ဒ ဒေါသထွက်သည်ကို မြင်လိုလှသဖြင့် ကျောင်းအပေါ်ထပ်မှ ရေပုံးအပြည့် ရေများလောင်းချသည်။

တစ်ကိုယ်လုံး စိုရွှံသွားသည်

ရှင်မုနိန္ဒသည် ရုတ်တရက် အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လျက်...

‘အရှင်ဘုရားကို သည်ခံတော်ပူကြပါ။ အရှင်ဘုရားကို ရေရွှန်းချက် တပည့်တော် ဖြတ်သွားမိပါယ် ဘုရား’

ဟု တောင်းပန်လေရာ စနောက်လိုသော ဦးပဉ္စင်းများမှာ အံ့အားသင့်ကြလေသည်။

ဆောင်းရာသီ ကုန်ခါနီးတွင် ရတနာဗိမာန်ကျောင်းဝင်းတွင်းရှိ မန်ကျည်းပင်များမှ မန်ကျည်းသီးများ ဆူဖြိုးချိန်တွင် ကျောင်းသားများက တုတ်ချောင်း၊ ခဲလုံး စသည်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်ယူကြသည်။

တစ်ချိန်တွင် ရှင်မုနိန္ဒ မန်ကျည်းပင်တစ်ပင်အောက်မှ ဖြတ်သွားစဉ် ကျောင်းသားများ ပစ်လိုက်သော ခဲတစ်လုံးက ဦးခေါင်းသို့ မှန်၏။ သွေးများယိုစီးကျလာသဖြင့် ဒဏ်ရာကို လက်နှင့်အုပ်ကာ နောက်ကြောင်းပြန်ကြွခဲ့သည်။ ကျောင်းသားများအပေါ် ငြူစုမာန်မဲခြင်း မရှိပေ။

ပညာသင်ရာမှ ပြန်လာ၍ ဝှေးတောက်ကုန်း အလင်္ကာရာမကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်လာချိန် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ တစ်နေ့တွင် ကုဋိမုအပြန် ကျောင်းသား ကိုရင်ကလေးများ ပစ်ပေါက် ဆော့ကစားနေကြသော ဆီးဖြူသီးတစ်လုံးသည် ဆရာတော်၏ နားထင်ကို အရှိန်ဖြင့် ထိမှန်လေရာ မူးပြီး လဲလှလှဖြစ်သွားသည်။

ကျောင်းသား ကိုရင်များ အလွန် တရာထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေကြသဖြင့်...

ရွှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွင်း

လှေကင်းရက်သံ ရွေးချယ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် မိုးလင်းအိပ်ရာမှ ထ မျက်စိနှစ်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...။ ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသောနေ့ရက်များကို သေချာကနသိရှိစေရန်အလို့ငှာ စေတနာရှေ့ထား လက်ဆောင်ပါးကာ ရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကို မှု-မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံထွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

စက်တင်ဘာလ(၁၅)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၁၅)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၁) ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်း မွေးရက် (၂၃) နှင့် ပေါင်းလျှင် (၂၄) ရ၏။ ယင်း (၂၄) ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၄ = ၆ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် စက်တင်ဘာလ(၁၅)ရက်နေ့တွင် (၆)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

သော အကူအညီများ ရရှိခြင်း၊ ပီပီကူ အကူအညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းသည့် အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာများ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းမောတသဖွယ် အမြဲအပျက်များ တိုးလီးတန်းလန်း ဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ၊ ယထာဝရသော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ရခြင်း၊ ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး၊ ပညာရေး၊ ဆရာဝန်နှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

မကောင်းရက်စရာရက်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြားမြောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလှလှကော လောကအလယ် ဝုဏ်တင့်ကြယ်သည့် လောကီပညာ အကျိုးထည်။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု ထောက်ပံ့ ပြည့်ပါစေ။

❖ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ❖

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
				1	2	3
				၁	၂	၃
4	5	6	7	8	9	10
၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀
11	12	13	14	15	16	17
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
18	19	20	21	22	23	24
၉	၁	၂	၃	၄	၅	၆
25	26	27	28	29	30	
၇	၈	၉	၁	၂	၃	

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထား

သုခရစ်(ကျွန်ုပ်လယ်)
နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၇

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

မှတ်ပုံတင် - ၀၁၄၄၂၀၁၈၇၉၆၊ လိုင်စင် ၇၂၅၁၁၊ စာအထလစုစီး (၁၃၅)

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ရင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥပု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝဇီတောက်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျံခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအောင့်ခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အအစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းတို့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါသက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
“သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

“ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။”

“ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ ရူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခုန်မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးရုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝ၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။”

ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတူဗျာ။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရရနိုင်မှာလဲ။

“အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဗီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောဂါတစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးဗျူဟာ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဗျူဟာ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဗျူဟာထုတ်လုပ်ရေး။

အမှတ်-(၅/၂၆) ငမာတပ်အဖြစ်၊ မြောက်ပုဂံလမ်းဦးမယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဝန်းထ - ၆၃၁၀၇၊ ၀၉-၅၀၀၆၅၂

ဖြန့်ဖြူး ထောင်ယဉ်တင့်

စပါးတောင်ရိုး သာသနာ့အောင်မြင်

လေးသွန်းခံတောင်ဆိုး (၁)

အရှေ့ရပ်ဝန်း ရိုးအာကာအောက်
ဝယ် ပုလဲရောင်ငွေနှင့် မှုန် ဖြူဖွေးဝေ
ခြာ တဖွဲ့ကျလျက်ရှိ၏။ ဆောင်းလေ
အေးက ရင်ဝယ်တိုးကာ ကိုယ်စိတ်
ချမ်းမြေ့ရွှင်လန်းစေ၏။

စပါးတောင်တန်းတစ်လျှောက် နင်း
မှုန်ပဝါ လွှမ်းကာခြုံလျက် ရှိ၏။ စပါး
တောင်ရိုးတစ်လျှောက်တွင် ကြည်ညို
စရာ၊ ကြည်နူးစရာ များပါပေသည်။
ကြည်ညိုစရာဆိုသည်မှာ သပ္ပာယ်လှ
သော ရှေးဟောင်းစေတီများဖြစ်၍
ကြည်နူးစရာဆိုသည်မှာ စေတီ၊ ပုထိုး
များကို တည်ထားခဲ့သော ရှေးခေတ်
ထားဝယ်သားတို့ကို တမ်းတရခြင်းဖြစ်
၏။

ကြည်ညိုစရာကို တွေးရသည်မှာ
ဖူး၍ တွေး၍ ကုန်နိုင်ပါတော့မည်လား
ဟု စာရေးသူ အောက်မေ့မိ၏။

စပါးတောင်ရိုးသို့ လွန်ခဲ့သော
၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့က
နတ်ရေကန်တောင်စေတီ ရွှေထီးတော်
တင်ပွဲ အလှူမင်္ဂလာပွဲသို့ သွားရင်း
နောင်တော်စေတီ သာသနာ့အောင်
မြေသို့ ဘုရားဖူးရောက်ခဲ့သည်။

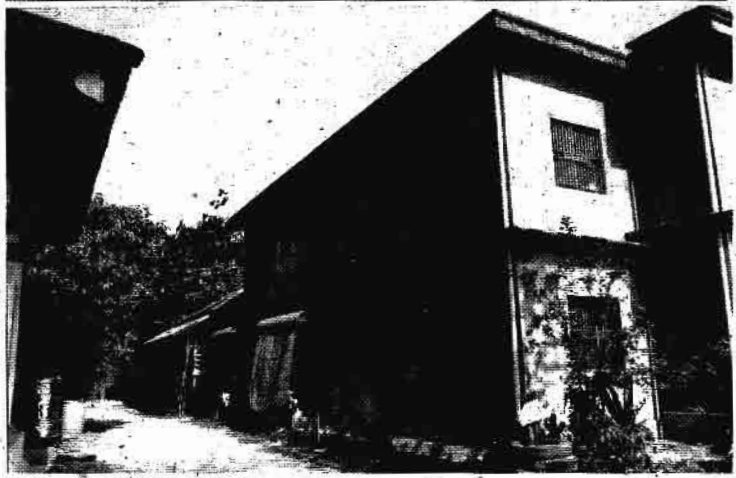
ထိုနောက်ပိုင်းကာလများတွင် စပါး
တောင်ရိုးတစ်လျှောက်သို့ ဘုရားဖူး
အကြိမ်ကြိမ်ရောက်ခဲ့သေး၏။

ယခုနှစ် ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲ
လပြည့်ကျော် (၉)ရက်နေ့မှာ နှမတော်
ရှင်ဇောမြစိမ်းရောင် ဆုတောင်းပြည့်
စေတီ၌ ရွှေထီးတော်တင် အလှူမင်္ဂလာ
ပွဲသို့ သွားရင်းဖြင့် လေးသွန်းခံသာသနာ့
အောင်မြေစခန်းသာဆီသို့ ဘုရားဖူး
F.7A. September, 2016.

ထားဝယ်-သတ္တလမ်းပေါ် (လှေကန်ကောင်လမ်းပေါ်)မှမြင်တွေ့ရသော
ပေါတောင်(အလှူပုထိုးတောင်)မြင့်တွင်

ဣန္ဒြေသယံမဟာရာဇာဓိပတိတော် ကျောင်းကြီးကို တွေ့ရမည်

သွားချင်သေးသည်ဟု စိတ်ကူးနေမိ၏။
စာရေးသူ၏ စိတ်ကူးပုံဖော်မှု အစီ
အစဉ် ဆန္ဒပြည့်ဝလေပြီ။ စပါးတောင်
(အရှေ့ပုပ္ပား)သို့ ဘုရားဖူးခရီးသွားရန်
ညီဖြစ်သူ ဦးကျော်သက်က ဖိတ်ခေါ်မှု
ပြုခဲ့ပါ၏။
ထို့ကြောင့် ဦးကျော်သက်၏ ဆိုင်

ကယ်ဖြင့် စပါးတောင်ရိုးတစ်လျှောက်
သို့ ဘုရားဖူးခရီးတစ်ခေါက် ထွက်ခဲ့ရ
ပြန်ပါသည်။

စာရေးသူသည် တစ်နေ့ တစ်ရက်
တာကာလအတွင်း စပါးတောင်ရိုး
တစ်လျှောက်ရှိ ဘုရားပေါင်းစုံသို့
အကုန်အစင် မရောက်နိုင်ငြားလော့

◀ စပါးတောင်ပေါ် ကားလမ်း လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရမည်

◀ ဆင်တောင်အောင် အရှေ့ဘက် တောင်တန်းပေါ်ယံပတ်ကားလမ်းကို မြင်ရမည်

လည်း ရသလောက် အချိန်အတိုင်း အတာလေးမှာပင် ဖူးသင့်ဖူးထိုက် သည့် ဘုရားများကို ဖူးမြော်လေ့လာ ခွင့်ရဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

စပါးတောင်ပေါ် ရောက်နေသည့် အခိုက်အတန့်သည် တန်ဖိုးရှိသော ကြောင့် မိမိမြင်ကွင်းရှေ့မှာ ပေါ်လာ သည့် စပါးတောင်ပုံရိပ်များကို ဒုသာရုံ ယူရင်း စပါးတောင် အငွေ့အသက်များ ကို နမ်းကာ စပါးတောင်ပိညာဉ်ကို ရနိုင်သလောက် ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါ သည်။

စပါးတောင်(အရှေ့ပုပ္ပါး)ကို လွမ်း တိုင်း စပါးတောင်(အရှေ့ပုပ္ပါး)နှင့်

ပတ်သက်သည့် စာတွေ့၊ ကဗျာတွေ့ကို ရှာဖွေဖတ်ရှုရင်း “စပါးတောင်(အရှေ့ ပုပ္ပါး)” ကို စာတွေ့နှင့် ချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရ ပါ၏။

စပါးတောင်ရိုးရှိ စေတီ၊ ဘုရားများ ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ဖူးမြော် ခံစားရ တော့မည်ဖြစ်၍ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှာ လိုက်ပါလာရင်း စပါးတောင်တန်း ဆင် ခေါင်းတောင် သာသနာ့အောင်မြေနှင့် နီးလာလေ စာရေးသူ၏ ရင်ခိုက်သံတွေ မြန်လေလေ ဖြစ်မိ၏။

‘က္ခန္ဓာယယုဟာဂုဏ်သာရတိုက်ကျောင်း’ ဟူသော စာတန်းထိုးထားသော ကျောင်းအတွင်းထဲသို့ ဝင်လာချိန်မှာ

စာရေးသူ ရင်ခိုက်သံတွေ အထွတ် အထိပ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ချေပြီ။

တစ်ရိပ်ရိပ်ပြေးနေသော စာရေးသူ တို့၏ ဆိုင်ကယ်သည် ဆင်ခေါင်း တောင်တောရ သာသနာ့အောင်မြေထဲ သို့ ဝင်သွား၏။

ထိုစဉ် ကားလမ်းညွှန်ပြနေသော လူတစ်ဦး၏အနီးမှာ ဆိုင်ကယ်စက်ရှိန် လျှော့ကာ ထိုးရပ်လိုက်ပါ၏။

ထို့နောက် ဆင်ခေါင်းတောင်အရှေ့ ဘက် တောင်ကမ်းပါးယံပတ် ကား လမ်းအတိုင်း နောင်တော်တောင် (အလယ်တောင်)၏ တောင်ဘက် တောင်ခြေတွင် ကိန်းဝပ်သော စကြာ ရှင်ဘုရားစေတီ ကိန်းဝပ်ရာသို့ ဦး တည်၍ စာရေးသူတို့ ထွက်ခွာလာကြ ပါသည်။

စပါးတောင်ရိုး တောင်ပေါ်ကား လမ်းတစ်လျှောက်တွင် စကြာကုန်း တော်ပေါ်ရှိ မိကျောင်းဘုရား၊ အောင်သိန္နီဆူတောင်းပြည့် စကြာ ရှင်စေတီ၊ စုပုံတောင်စေတီ၊ ရှမ်း ဘုရား၊ အောင်သိန္နီစေတီ၊ အောင် တော်ပူစေတီ၊ နတ်ရေကန်တောင် စေတီတို့ကို ဖူးမြော် ဖြတ်သန်းလာရ ၏။

နောင်တော်စေတီ (အလယ်တောင် စေတီ)ကုန်းတော်ပေါ်သို့ ရောက်သော အခါ တောင်ဘက် စပါးတောင်ရိုး တစ်လျှောက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်မိ၏။ မနက်ခင်း နေရောင်အောက်မှာ စကြာကုန်းတော်ပေါ်ဝယ် ဖြူဖွေဝင်းဝါ ကြည့်ညိုဖွယ် သပ္ပယ်စွာ စကြာရှင် စေတီကို ဖူးရ၏။

ဧရာဝတီ တောင်ကုန်းပေါ်က အောင်သံဝရ ဧရာဝတီဆင်ပျားရှင် စေတီ၊ မြစ်မီးရောင်မင်းသမီးများ၏ သိုက်နန်းအဆောက်အအုံ၊ မြစ်မီး

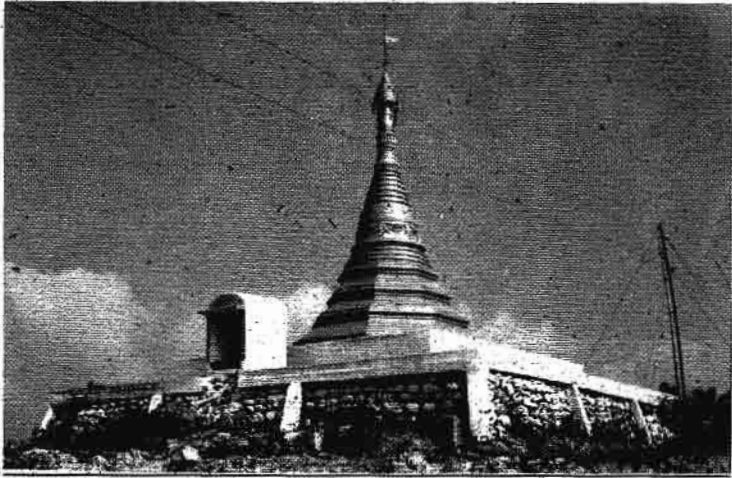
ရောင်တောင်ကုန်းပေါ်က နှမတော် ရှင်ဇောမြစိမ်းရောင် ဆုတောင်းပြည့် စေတီတို့ကို လှမ်း၍ ဖူးမြော်နေရ၏။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၈၄၅ ခုနှစ်မှာ မင်းရှင်ခံသည် စပါးတောင်ထိပ် (အလယ်တောင်)၌ နောင်တော်စေတီ တော်ကိုလှူဒါန်းကောင်း...

မင်းရှင်ခံ၏နှမတော် ရှင်ဇောသည် မြစိမ်းရောင်သိုက်နန်းချုပ် တည်ရှိရာ တောင်ကုန်းပေါ်၌- စေတီတစ်ဆူကို လှည်းကောင်း တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ သည်ဟု ထားဝယ်သမိုင်း မှတ်တမ်းစာ စောင်တို့တွင် လေ့လာမှု ပြုခဲ့ရပါ၏။ ထို့ကြောင့် မင်းရှင်ခံနှင့် မင်းရှင်ခံ ၏နှမတော် ရှင်ဇောတို့ စေတီများ တည်ထားမှုကို ခြိတ်မြို့လက္ခဏာ ဆရာညွန့်က ဤသို့ ကဗျာရေးစပ် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်မှာ...

ပျိုးတောင်ထယ် မောင်နှမ
တည်ကြံအညီ
စေတီနှစ်ဆူ
ကျွတ်ဆုပျာလျက်
ဖြစ်သမျှကြောင်း ကောင်းစွာဆင်လာ
ပျိုးတောင်ထွတ် တပွတ်ပွေရာ
သိုက်တောင်နှံ့ ထိုက်ချက်ညီညာ
နောင်တော်ကြီး တည်ပြုရှိနေတာ၊
နောင်တော်ကြီးမှ ဒဏ်ပျော်၏
တောင်ဘက်ကိုးကွန်း လှမ်းသွားလေသော်
နှမတောင်ထိပ် ရောက်လိမ့်မည်နှင့်
ဆိတ်ငြိမ်လို့ အားထုတ်နေဖို့တော်၊
ဟူ၍ ဖြစ်၏။ *

နောင်တော်စေတီ (အလယ် တောင်စေတီ)၏တောင်ဘက်ခြေတွင် တွေ့ရသော ကုန်းတော်ကို ရက္ခန်းစင် ဆရာတော်ကြီး ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၁၈ ခုနှစ်မှာ စပါးတောင်တန်းသို့ သာသနာပြုရောက်ရှိစဉ်က ထိုကုန်း တော်ကို **“စကြာကုန်း”**ဟု သမုတ်

◆ နောင်တော်စေတီအား ဖူးမြော်
◆ နောင်တော်စေတီတောင်ဘက်ထိမှ စကြာရှင်စေတီလမ်းညွှန်ကို တွေ့ရပေ

ခေါ်တွင်စေခဲ့ကြောင်း ဆိုပါသည်။ မနက်ခင်း နေရောင်ခြည်အောက် မှာ စကြာကုန်းတော်ပေါ်ဝယ် ဖြူဖွေး ဝင်းပ သပွယ်ကြည်ညိုဖွယ် ဖြစ်နေ သည့် စကြာရှင်စေတီကို နီးကပ်စွာ အာရုံပြု ဖူးမြော်ရန် စာရေးသူ အလယ် တောင်ကုန်းထိပ်ပေါ်မှ ဆင်းသက်လာ ရသည်။ စာရေးသူ **“စကြာရှင်စေတီတော်”** ဟု စာတန်းရေးထိုးထားသော ဆိုင်း ဘုတ်တိုင်ဘေးမှ ကပ်ကာ ဝေ့ချက် လှမ်းလျက် ဘုရားတောင်ကုန်းပေါ်သို့

တက်ရောက်ပါသည်။ စကြာရှင်စေတီတော်အား ဦးသုံး ကြိမ်ချကာ ကန်တော့ရင်း ခေတ္တဝေတ ဘုရားအာရုံပြုနေမိပါသည်။ စကြာရှင်ဘုရားကို မော်ဖူးရင်း စာရေးသူ၏ မျက်လုံးတို့သည် စကြာ ရှင်စေတီတော်မှ မခွာပါ။ ပုဂံမြေက အာနန္ဒာစေတီနှင့် ရွှေစည်းခုံစေတီတို့ကို တစ်ဆူစီ ဘုရား ဖူးရသကဲ့သို့ မဟုတ်ဘဲ နှစ်ဆူစလုံးကို တစ်နေရာတည်းမှာ ပေါင်းစိပ်၍ ဖူး မြော်နေရသလို ကြည့်ညိုပီတိ ဖြစ်ရ

◆ ဘောင်တော်ဆင်္ဂတောင်ကျွန်းပေါ်မှ ကြော့ရှင်ဆင်္ဂတော်အား ဖူးရှာခြင်း

◆ ဘောင်တော်ဆင်္ဂတော်(အလယ်ဘောင်ဆင်္ဂတော်)ဘောင်ကျွန်းပေါ်မှ ဘောင်တော်မြင်ကွင်း

ပါ၏။

ဘုရားဖူးတို့သည်လည်း စာရေးသူ လိုပင် စကြာရှင်စေတီကို လှည့်ပတ် ကြည့်ကာ အာရုံယူရင်း ဖူးမြော်မဝ တာသာ ရှိကြပေလိမ့်မည်ဟု တွေးမိ ၏။

“စကြာတောင်တွင် တရုတ်တွေ ဘုရားလာတည်မည်”ဟု ရက္ကန်းစင် တောင်ဆရာတော်က နှုတ်အမိန့်ပြုခဲ့ ဖူး၏။ ထို့ကြောင့် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၃၅ ခုနှစ်မှာ မန္တလေးက တရုတ် သူဌေးတွေ ရောက်လာ၏။

စကြာတောင်(၁) သိန္နိတောင်(၁) မြင့်တောင်တွင် ကြော့ရှင်ဆင်္ဂတော်ကို ၁၂ နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာနီး

တည်ခြင်း” ထို့ကြောင့် ရက္ကန်းစင်ဆရာ တော်ကြီး၏ နှုတ်အမိန့်အလင်း။

သို့နှင့် ရက္ကန်းစင်ဆရာတော်ကြီး၏ ဘဝဖြစ်စဉ် အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို ဖော် ညွှန်းပြဆို ပူဇော်မှုပြုလိုပါသည်။

ရက္ကန်းစင်ဆရာတော် လျောင်းလျာ မောင်ကွန်းကို စဉ်ကူးမြို့နယ်၊ မွေပုံကန် ကျေးရွာနေ ဦးရာကျော်၊ ဒေါ်ငွေနှင်း တို့က မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့ကြောင်း...

ရက္ကန်းစင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ ၏ မွေးသက္ကရာဇ်သည် “ဥဒြကျော် တက်၊ ငါ့အသက်”ဟူ၍ နေ့နံသတ် မှတ်ရေတွက်ချက်အရ ငါ၏ မွေး သက္ကရာဇ်ခုနှစ်သည် ကောဇာ

သက္ကရာဇ် ၁၁၂၃ ခုနှစ်ဖြစ်သည်ဟု ရက္ကန်းစင်ဆရာတော် သက်တော် ထင်ရှား ခန္ဓာဝန်မရမီ မိန့်မှာခဲ့ကြောင်း...

မောင်ကွန်းအား ကျောင်းသား အရွယ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ရှမ်း မြောင်ရိုးဆရာတော်ကြီးထံတွင် အပ် နံကာ ပညာရည်နို့ သောက်စို့စေ ကြောင်း...

မောင်ကွန်း(နောင်တွင်) ရက္ကန်းစင် ဆရာတော် ဦးဩဘာသသည်လည်း မဆုတ်မနစ်သော လုံ့လဝီရိယစိုက် ထုတ်၍ ပညာကို ကြိုးစားသင်ကြား သောကြောင့် အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် အပြင်အောင်ခြင်။ အတွင်းအောင်ခြင်။ နမက္ကရာ ပရိတ်ကြီး။ လောကနီတိ၊ သဒ္ဒါ၊ သင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းများကို တတ်ကျွမ်း ပြီး နှုတ်ထက် အာရုံဆောင်နိုင်ကြောင်း...

ရှမ်းမြောင်ရိုး ဆရာတော်ကြီးသည် မောင်ကွန်းအား ကျောင်းသားဘဝမှ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ တက်ရောက် စေပြီး ရှင်ဩဘာသ၊ ဘဝဖြင့် လောကုတ္တရာ စာပေများ၊ အခြား သောဆေးကျမ်း၊ ဗေဒင်ကျမ်းနှင့် လောကီပညာရပ်များကိုလည်း သင် ကြားပေးကြောင်း...

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၂ ခုနှစ် တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၍ မဟာမြိုင် ရက္ကန်းစင်တောင်တွင် ပါရမီ ဖြည့်ဆည်းကျင့်ကြံကြောင်း...

လူအမည်မောင်ကွန်း၊ ရဟန်းအဖြစ် သို့ရောက်သောအခါ ဦးဩဘာသ ဟူသော ဘွဲ့နာမကို ရှမ်းမြောင်ရိုး ဆရာတော်က ချီးမြှင့်ခဲ့ကြောင်း...

ဆရာတော် ဦးဩဘာသသည် ကိုရင်ကြီး တစ်လှည့် လူဝတ် တစ်လှည့် ဖြင့် နယ်စုံလည်ပတ်သွားလာ နေထိုင် ခဲ့ကြောင်း...

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၈ ခုနှစ်

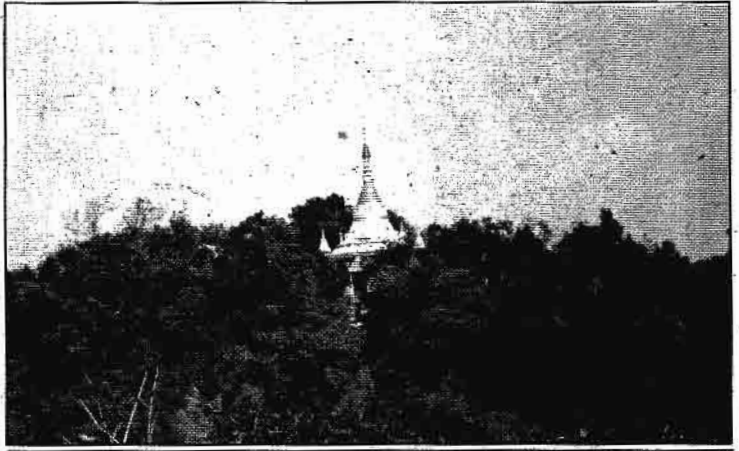

တွင် အောင်သိန္နီ ရက္ကန်းစင်တောင်၌ သိန္နီပေါက်မြောက် အောင်မြင်၍ ထိုမှ အင်ကြင်းမြိုင် ရက္ကန်းစင်တောင်သို့ ကြွရောက်ကာ ဝိဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်ပွားများကာ ကျင့်စဉ် စခန်းပေါက်မြောက်ခဲ့ကြောင်း...

မြန်မာဂန္ထဝင် လောကီပညာနယ် တွင် ဂန္ထီရပညာဖြင့် ထင်ရှားကျော်ကြား သော ဆရာတော်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကြောင်း...

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၈ ခုနှစ်တွင် ထားဝယ်မြို့ တောင်ပွားကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ဦးသုဒဿနနှင့် အတူ ရက္ကန်းစင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ သည် စပါးတောင်တန်းတွင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်မှု ခဲ့ကြောင်း...

ရက္ကန်းစင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ သည် တောင်ကြီးမြို့၌ နောက်ဆုံး

◀ ဩဘာသတောင်တန်းထိမှ ဘေးထော်စင်တော်အား လှမ်းကြည့်မြင်ရမည်

ဘုရားတည်သွားကြောင်း။ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့် ကျော်(၃)ရက် (၂၄-၄-၇၀) စနေနေ့ နေ့လယ်(၂)နာရီအချိန်တွင် တောင်ငူ မြို့ ဒေါ်ကြည်နေအိမ်၌ ခန္ဓာဝန်ချတော် မူခဲ့ကြောင်း...

ရက္ကန်းစင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ

နှင့် ရင်းနှီးအကျွမ်းတဝင် ရှိခဲ့ဖူးသူ ကယားပြည်နယ်၊ လွယ်ကော်မြို့နေ ဦးစိုးတင့်သည် ထားဝယ်မြို့ စပါး တောင်(အရှေ့ပုပ္ပိုး)တန်းပေါ်ရှိ နမ တော် ရှင်ဇောမြစ်မီးရောင်ခေတီသို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိခဲ့စဉ်က စာရေးသူ အား ပြောပြခဲ့ဖူးသည်ကို အမှတ်ရစေ

▶ ဇယားတောင်(အရှေ့ပုပ္ပိုးတောင်)တန်းတွင် သာသနာပြုစဉ်က ရက္ကန်းစင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသနှင့်

တောင်ပွားကျောင်းဆရာတော် ဦးသုဒဿနတို့အား ဖူးတွေ့ရမည်

[အရှေ့ပုပ္ပိုးတောင်(ဇယားတောင်)လက်ကမ်း စာအောင်မှ ထင်မိရိုက်ကုထားသော ဓာတ်ပုံဖြစ်ပါသည်]

ရက္ကန်းစင်ဆရာတော်နှင့် တောင်ပွားဆရာတော်ဦးသုဒဿန

▲ ဇရာဝဏ်ဆင်ရုပ်တုကြီးကို ထိပါးမာမားခြင်းဖြင့်

သိကြားမင်းရုပ်တုကျွေးဖောက်တွင် မုတ်တမ်းကမ္ဘာ့ဥပဒေကျိုးစီးမှုကို တွေ့ရရင်

ပါသည်။

ထို့နောက် အောင်သံဝရဇရာဝဏ် ဆင်များရှင်စေတီ ကိန်းဝပ်ရာ

ဇရာဝဏ်တောင်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ ဇရာဝဏ်တောင် မြောက်ဘက်

တောင်ခြေကားလမ်း၏အနောက်ဘက် တောင်ကုန်းမြင့်ဆီမော့၍ ကြည့်ရှုမိ၏။

တောင်ကုန်းစောင်းပေါ်၌ တောင် ဘက် မျက်နှာစာမူလျက်အမြင့်(၉)ပေ

ခန့်ရှိသော ဇရာဝဏ်ဆင်ရုပ်တုကြီးကို အဝေးကပင် ထီးထီးမားမား မြင်ရ၏။

သို့နှင့် စာရေးသူ ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ ဆင်း၍ နေရစ်ခဲ့ကာ ထိုဆင်ရုပ်တုရှိရာ

အဆောက်အအုံအတွင်း ဝင်ရောက်၍ လေ့လာမှုပြုရ၏။

ဇရာဝဏ်ဆင်ကြီး၏ မျက်နှာသည် ဆင်ဦးခေါင်းသုံးလုံးပုံ၍ ခြံခြံ ကိုယ်

ထည်တစ်ခုတည်း ခြံခြံလျက် နှစ်လျှောက် မှာထူးခြားသော ဆင်ရုပ်တုကြီးတစ်

ဆင်ဦးခေါင်းသုံးလုံးမှာ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သော ဆင်ဖြူရတနာသုံးစီး

ပမာဖြစ်သော သာသနာတော် အဋ္ဌနံ ရှည်တည်တံ့စေမည့် အာယုအသက်

နှင့်တူသော ဘုရားရှင်၏ ဟောဖော် ညွှန်ပြသည့် အဆုံးမတော် ပိဋကတ်

သုံးပုံကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

ခေါင်းတောင်ခြေ ပိဋကတ်တို့ကို တွေ့ရ၍ ဆရာဝန်တစ်ပါး ထိပါးကိ

မူပါသည်။ ထိုဆရာဝန်ကား ဦးဗုဒ္ဓ ငံသ ဖြစ်၏။ ပိဋကတ်သုံးပုံကို (၁) နှစ်သုံးစာဥပဒေနှင့် အာဇာနည်တို့ဖြစ်၏။

ထိုဆရာဝန်အား ဆင်ဖြူတော်နှင့် ခိုင်းနှိုင်း၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာ

တော် ဖရိယတ်၊ ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေ (၃) ရပ် ထွန်းကားခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဆင်ဦးခေါင်း(၃)လုံးနှင့် ကိုယ်ထည်တစ်ခုတည်းဖြင့် ဆင်ရုပ်တု

ကို ပြုလုပ်ထားရှိခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။

ဤဆင်ရုပ်တုကြီး၏ အရှေ့ဘက်၌ တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ရပ်လျက်

ရှိသော သိကြားမင်းရုပ်တုကိုလည်း မြင်ရ၏။

သိကြားမင်းရုပ်တု၏ ရှေ့မှောက် တွင် အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာပြုထား

သော ကောင်းမှုမှတ်တမ်း ကမ္ဘည်း ကျောက်စာတိုက်ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ဇရာဝဏ်ဆင်ကြီး၏ ရှေ့တည့် တည့်(တောင်ဘက်)တွင် မှတ်စောက်

သော တန်ဆောင်းလှေကားကြီးကို အဝေးကပင် မြင်နေရ၏။

ဇရာဝဏ်တောင် အရှေ့ဘက်ခြမ်း ရှိ ကားလမ်းသည် မြောက်တောင်

ဖြောင့်တန်းလျက်ရှိ၏။ အရှေ့တောင်ဘက် အစွန်ရောက်

သော် တောင်ဘက်သို့ ကွေ့သွားရ၏။ တောင်ကုန်းထိပ် မြောက်ဘက်ခြမ်း

မြေပြန့်နေရာ၌ အောင်သံဝရ ဇရာဝဏ် ဆင်များရှင်စေတီကို လှမ်း၍ မော့၍

ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။ တောင်ဘက် ကားလမ်းအတိုင်း

ခရီးဆက်သွားလျှင် နှမတော်ရှင်ဇော မြစ်စီးရောင်စေတီသို့ ရောက်ပါသည်။

စာရေးသူ ကားလမ်းအတိုင်း ရှေ့ ဆက်မသွားတော့ဘဲ ဇရာဝဏ်ရုပ်တု

ကြီးရှေ့ရှိ တန်ဆောင်းလှေကား အတိုင်း တက်ရောက်ပါသည်။

တန်ဆောင်းလှေကား ခရီးတစ်ဝက် အရောက်တွင် မြောက်ဘက်ခြမ်း မြင့်

ကွင်းဆီကြည့်မိ၏။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း-လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေထို

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ပျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် “ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတော့ပါ့မလား” ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ဪ... ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ’ စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်’ ‘ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ’

‘ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ရေ။ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ’

‘ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်’ ‘ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းစေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်။ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ တောင်းတာ’

‘စဉ်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။ ဇက်ဖိလေး သုံးဆောင်ပါဦး’

‘ကျေးဇူးပဲ အစ်မ။ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေ့မိလား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်။ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အဲထိုင်လေး အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသံမီးတွေက နှင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျော့ဘာလဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ’

စကြာမင်း

‘သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းပူ၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ခုံးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညှာကိုက်ခဲ၍ ဖအိ မသာ တိုင်ခိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒူးလာကိုက် ညောင်းညှာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို ဝှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ’

‘ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ’

‘ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်’

‘ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ’
‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ’

‘ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး’

‘ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဖက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညှာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒူးလာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခဲစာနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ’

‘ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး’

‘ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေစဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ တိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေစဉ် မှီဝဲသုံးစွဲခင်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်’

‘ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေအောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ’

‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် “စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး” ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ’

မင်ရင်း-မြန်မာ့စွယ်စုံ

စကြာမင်း

တိုင်းရင်းဆေးထိုက်

အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနလမ်း၊
 သန္တာပျက်တိုင်းအနီး၊ ပြောက်တိုက်လမ်း၊
 ဖုန်းလင်းတိုက်၊ ၀၂၂၅၀

ကျော်ကားဥပုဉ်လမ်းပု

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော် (၂)

ခံယူနိုးသာ

ယခင်ပုဂံအဆတ်

ပုံစံတူစေတီများနှင့် စမတံဆိပ်

သိကြားမင်း စမတံဆိပ် ခတ်နှိပ် ပူဇော်ခဲ့သော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီများ ပုံစံတူစေတီတို့ကို မြောက်ဘက်မှ စတင်ကြည့်ညိုရာ အရှေ့မြောက် ထောင့်အရပ်မှ စတင်၍...

၁။ ပုဂံစူဠာမထီစေတီတော်

(တာ၊ ၀၊ ၇၊ ၀၀)

[ပုဂံ၊ ညောင်ဦးမြို့၌ စံပယ်၏။]

၂။ အညာသီဟတော စေတီတော်

(သာ၊ မမ္မူ၊ ခွေ၊ ၀)

[သပိတ်ကျင်းမြို့ အောက် တစ်မိုင် အကွာ တတိယမြစ်ကျဉ်းအနီး ရော ဝတီမြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းနား၌ စံပယ်၏။ သပိတ်ကျင်းမြို့မှ စက်လှေ ကြိုဖြင့်သွား၍ ဖူးမြော်နိုင်သည်။]

၃။ ရွှေသာလျောင်းစေတီတော်

(ပိ၊ ရှ၊ ဟော၊ ၂)

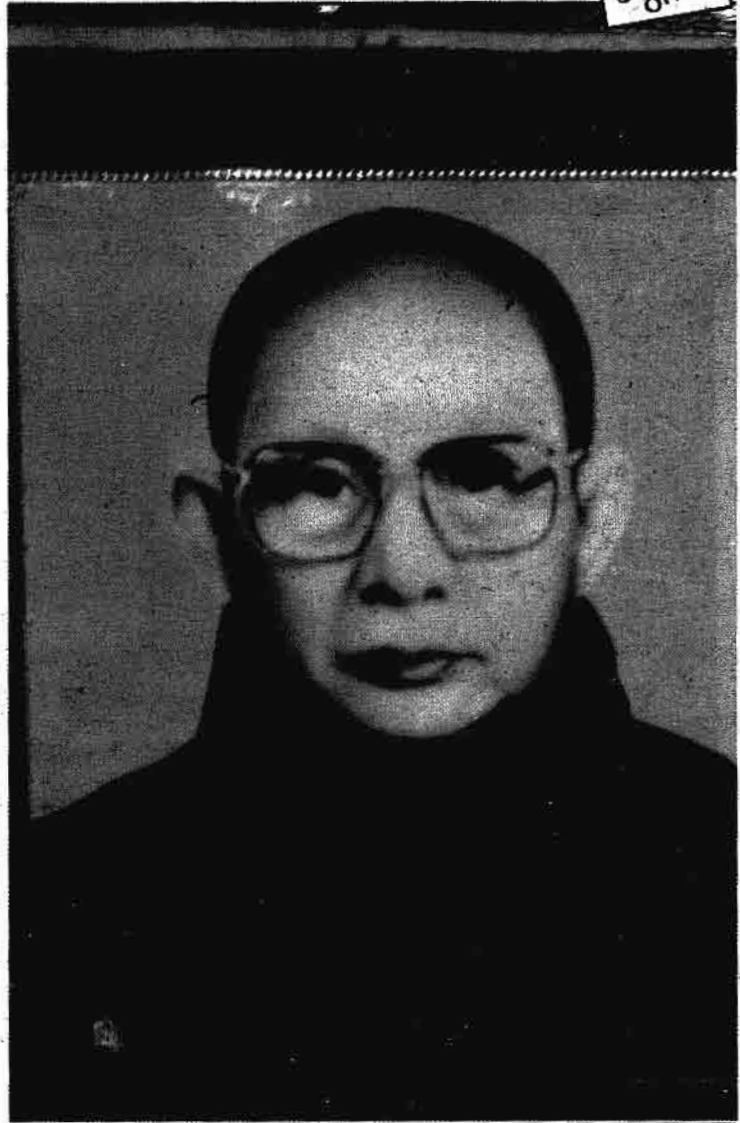
[ကျောက်ဆည်မြို့ ရွှေသာလျောင်း တောင်ထိပ်တွင် စံပယ်တော်မူသည်။ စောင်းတန်းလှေကားဖြင့် တက်ရောက် နိုင်သည်။ တောင်တက်ကားလမ်း လည်း ဖောက်လုပ်ထားလေသည်။]

၄။ အထက်စက်တော်ရာ

(ကော၊ လာ၊ ၀၊ ၂)

[မင်းဘူးမြို့နယ် မန်းစက်တော်ရာ တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

နွေရာသီလမ်းဖွင့်ချိန်တွင် မော် တော်ယာဉ်များဖြင့် သွားရောက်နိုင်၍ သင်္ကြန်ကာလပြီးနောက် မိုးရာသီကုန်

• သန္တရတော် အရှင်စန္ဒာမာရလင်္ကာ

သည်အထိ လမ်းပိတ်ထားသည်။ တောင်ကျရေနှင့် ချောင်းကြီးရေလျှ မှိုသောကြောင့်ဖြစ်သည်။]

၅။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်

(ဗု၊ ဒွ၊ ပိ၊ ၂)

[ရန်ကုန်မြို့တော်၌ ထင်ရှားသော

• နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံစံ ၅၇

www.burmeseclassic.com

၁။ သိမ်တွင်းဘုရားဝန်ဆောင်ခြင်းကွင်း

၂။ ခန္တီးဆရာတော် ရုပ်ကလာပ်

အဓိကရစေတီတော်ကြီး ဖြစ်တော်မူသည်။]

၆။ ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော်

(ဣ၊ အ၊ မ၊ ချာ)

[မြန်ပြည်နယ်၊ သထုံခရိုင်၊ ကျိုက်ထိုမြို့မှ ကင်ပွန်းစခန်းသို့ ကားဖြင့် သွားရ၏။ တောင်တက်ကားလမ်းရှိ၍ ရာသီမပြတ် ဘုရားဖူး စည်ကားသည့် စေတီတော်ဖြစ်သည်။]

၇။ တရုတ်နိုင်ငံစွယ်တော်

(ဟ၊ ဝံ၊ ဟ၊ ဟာ)

[တရုတ်နိုင်ငံ၊ ပီကင်းမြို့ အနောက်ပိုင်း “ပါးတာ့ရှုလင်းကွင်း”ဘုန်း

ကြီးကျောင်းအတွင်းရှိ စေတီထော်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ဤစွယ်တော်ကို ဖူးမြော်ကြည်ညိုရန် ကြိုတင်လျှောက်လွှာတင်၍ တစ်ကြိမ်လျှင် သုံးရက်သာ ဇနထိုင်ဖူးမြော်ခွင့်ပေးသည်။

ဆရာတော် ဦးဂန္ဓာသာရသည် ထိုနှစ်ကျိပ်ရစ်ဆူစေတီများအား သွားရောက်ဖူးမြော် တစ်ဆူလျှင် (၅)ရက်ကြာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည်လေ့ ရှိသဖြင့် အခက်ကြုံရသည်။

သို့သော် သုံးရက်စေ့မြောက်သော

အခါ ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ရောက်ရှိလာကာ မေတ္တာရပ်ခံပေးသဖြင့် (၅)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ပြုည့်မြောက် အောင်မြင်ခဲ့သည်ဟု ဦးဆိုင်းက ပြောပြသည်။]

ဤမြောက်ဘက်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူကြသော စေတီ(၇)ဆူကို နံနက်(၆)နာရီမှ (၉)နာရီအချိန်အတွင်း ရှိခိုးပူဇော်ကာ အဓိဋ္ဌာန်ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်ရသည်ဟု ဆို၏။

အနောက်ဘက်တွင်...

၈။ ပုဂံရွှေစည်းခုံစေတီတော်

(အာ၊ သော၊ မာ၊ ဝ)

[ပုဂံညောင်ဦးတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသော အဓိကရ စေတီတော်တစ်ဆူဖြစ်သည်။]

၉။ ပင်းယ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်

(သ၊ သ၊ သံ၊ သေ)

[တံတားဦးမြို့နယ်၊ စကားအင်းရွာတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသော အဓိကရ စေတီကြီးတစ်ဆူဖြစ်သည်။]

၁၀။ ပုခန်းစည်သူရှင်စေတီတော်

(ဇ၊ ဝ၊ ဇာ၊ ဂံ)

[ပခုက္ကူမြို့မှ ရေစကြိုမြို့အသွားလမ်းပေါ်ရှိ ပုခန်းကြီးရွာ၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ကားလမ်းနံဘေးတွင်ရှိ၍ အလောင်းစည်သူမင်း ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်အစစ်ကိုလည်း ဖူးမြော်နိုင်သည်။]

၁၁။ အောက်စက်တော်ရာ

(န၊ န္ဓ၊ ဝ၊ ထ)

[မင်းဘူးမြို့နယ် မန်းစက်တော်ရာတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။]

၁၂။ ရွှေမော်ဇောစေတီ

(ဇ၊ ရ၊ ဝ၊ ထ)

[ပဲခူးမြို့လယ်၌ စံပယ်တော်မူသော အဓိကရစေတီကြီးတစ်ဆူဖြစ်သည်။]

ကရိုက်ထီးရိပ်တံတူ

ယင်းဝေတီတောက်ခံနှင့်
ယိုးယားပြည် ဆံတော်ရုပ်တူ

တောက်တက်တောက်ရုပ်တူ

၁၃။ မုတ္တမ ပြေညီနိုးတန်စေတီ
(ဝေ၊ ဒါ၊ ဒ၊ ယ)

[သထုံခရိုင်၊ ပေါင်မြို့နယ်တောင်
ဘက်စွန်း သံလွင်မြစ်ကမ်းနဖူး မုတ္တမ
မြို့ဟောင်းတွင် စံပယ်တော်မူသည်။]

၁၄။ ယိုးယားပြည်ဆံတော်စေတီ
(ဇ၊ ဝံ မာ၊ ဟ)

[တိုင်းနိုင်ငံ၊ ရှင်းမိုင်မြို့အနီး
“ဝပ်ထရာထက်” တွင် စံပယ်တော်မူ
သည်။ ဤစေတီများကို မွန်းလွဲ(၃)
နာရီမှ (၆)နာရီအချိန်အတွင်း ပူဇော်
အဓိဋ္ဌာန်ပြုသင့်သည်ဆို၏။]

တောင်တက်ဖွင့်...

၁၅။ အင်းဝရွှေစည်းခုံစေတီ
(သု၊ ဒါ၊ ဝ၊ ဟံ)

[တံတားဦးမြို့နယ်၊ အင်းဝမြို့
ဟောင်းတွင် စံပယ်တော်မူသည့်
အဓိကရေတော်ကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်သည်။]

၁၆။ ရွှေယင်မြော်စေတီ(ဥ၊ ဝ၊ ဟ၊ နိ)

[သာစည်မြို့၊ အနောက်မြောက်
တောင် (၄)မိုင်ခန့်အကွာတွင် စံပယ်
တော်မူသည်။]

၁၇။ ကွမ်းရွာ ရွှေတန်တစ်စေတီ
(ထိ၊ ထ၊ မ၊ စ)

[ပခုက္ကူမြို့အနီး ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက်
၌ ကိန်းဝပ်တော်မူ၍ အလောင်းစည်သူ
မင်း ကိုးကွယ်သည့် သရက္ခန်စစ်ရုပ်ပွား
တော် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ မြန်မာ
မူ ပန်းပုလက်ရာ တံကဲနာမည်ကြီး
သည့် ရှေးစေတီတစ်ဆူဖြစ်သည်။]

၁၈။ ပြည်မြို့ပြည်ဆံတော်စေတီ
(သု၊ သု၊ ဇ၊ ဝံ)

[ပြည်မြို့၌ စံပယ်တော်မူသော
ရွှေဆံတော်စေတီကြီးဖြစ်သည်။]

၁၉။ ကျိုက်ပွန်ဘုရား
(အ၊ ဟံ၊ ဘ၊ ဇွေ)

[ပဲခူးမြို့အနောက်ဘက်အနီး စံပယ်
တော်မူသော ကျောချင်းကပ် တင်ပျဉ်
ခွေ ရုပ်ပွားတော်လေးဆူဖြစ်သည်။]

၂၀။ ဇင်းကျိုက်ဆံတော်စေတီ
(စေ၊ အာ၊ မာ၊ သော)

[သထုံခရိုင်၊ ပေါင်မြို့နယ်အတွင်း
ပေါင်မြို့ မြောက်ဘက်(၅)မိုင်အကွာ
တွင် စံပယ်တော်မူသော ဆံတော်ရှင်

စေတီဖြစ်သည်။

ပေ(၃၀၀၀)ကျော်မြင့်သော တောင်
ထိပ် ရင်ပြင်တော်သို့ တောင်တက်
ကားလမ်းရှိသည်။ စောင်းတန်း
လှေကားဖြင့်လည်း တက်ရောက်နိုင်
သည်။]

၂၁။ ထားဝယ်ပြည်ဆံတော်စေတီ
(မံ၊ သွ၊ ထိ၊ ထု၊ သံ)

[မွန်ပြည်နယ်၊ ရေးမြို့အောက်ဘက်
ထားဝယ်မြို့မရောက်မီ “ကလီနီ
အောင်” အရပ်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်
တော်မူသော ဆံတော်ရှင်စေတီဖြစ်
သည်။ ကုန်းတော်၌ အစဉ်ကြီးထွား
လျက်ရှိသော ကျောက်ရှင်များရှိသည်။

ဤတောင်တက်ရှိ စေတီတော်များ
ကို နံနက်(၉)နာရီမှ (၆)နာရီအချိန်
အတွင်း ပူဇော်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သင့်သည်
ဆို၏။]

အရှေ့တက်ဖွင့်...

၂၂။ ရွှေတရံစေတီ(ဟေ၊ မိ၊ မိ၊ ဣ)

[မန္တလေးမှ မေ(ပြင်ဦးလွင်)မြို့သို့
အတက်လမ်း၊ ပုလဲမိကြီးမြို့နယ်၊

အင်္ဂါနာမတရားနှင့် ယဇ္ဇန္တီ ၅ ဦးရုပ်တု ကနဦးများ

နက္ခတ်ဗိသုကာနည်းစံတူ

ရထားမင်း၏မိဖုရား စောမွန်လှ ကောင်းမှုစေတီဖြစ်သည်။

၂၃။ ရွှေမင်းဝံစေတီ (ဥ၊ မွှာ၊ ဝ၊ မွဲ) [မြစ်သားမြို့နှင့် ပြင်စည်မြို့ဟောင်း

ကြား ရွှေမင်းဝံတောင်စွယ်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ကုန်းတော်၌ သော့တံကြီးတစ်ချောင်းကို ထူးခြားစွာ တွေ့နိုင်သည်။ တောတောင်အလယ် ရှုခင်းသာယာထူထူးသောစေတီ ဖြစ်သည်။

၂၄။ လယ်ကိုင်း ကျောင်းတော်ရာ

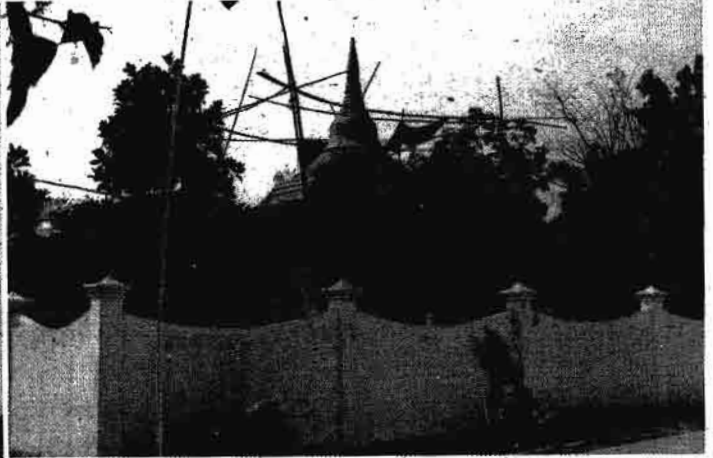
အုန်းချောရွာအနီး ဒုဋ္ဌတီမြစ်ကမ်းအနီး၌ စံပယ်တော်မူသည်။ အနော်

မဟာသေနာမာပွင့်

၆၀ နက္ခတ်ဗိသုကာနည်းစံတူ

◆ ငှက်ပျံပုဆိုးပညာ ထောက်ပံ့ဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့

◆ ဝန်ထမ်းများမှ တာဝန်ယူ၍ ဖွဲ့စည်းထောင်စည်း၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းတည်တင်

စေတီ(ပု၊ ည၊ ခေ၊ ဣ)

[ပွင့်ဖြူမြို့နယ်၊ လယ်ကိုင်းကျောင်းတော်ရာ၌ စံပယ်တော်မူသည်။ မင်းဘူးမြို့ဝန်းကျင် “ရုံလေးရုံ” စေတီများအနက် တစ်ဆူအပါအဝင်ဖြစ်သည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ကြွရောက် သီတင်းသုံးတော်မူရာ အရပ်တွင် အထိမ်းအမှတ်

စေတီ တည်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။
၂၅။ မြတ်စောညီနောင်စေတီ (ဗော၊ မိ၊ သေ၊ ဌ)

[တောင်ငူမြို့အရှေ့ဘက် (၆)မိုင်အကွာတွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသည့်

ဆံတော်ရှင်စေတီနှစ်ဆူဖြစ်သည်။
၂၆။ ကျိုက္ကမီရေလယ်စေတီ (စ၊ ဘ၊ က၊ သ)

[မွန်ပြည်နယ်၊ သံဖြူဇရပ်မြို့နယ်၊ ကျိုက္ကမီမြို့အနီး ပင်လယ်ပြင်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

ဆံတော်(သ)ဆူ ဌာပနာထားသော ကေဒဿကေသ ဆံတော်ရှင်စေတီ

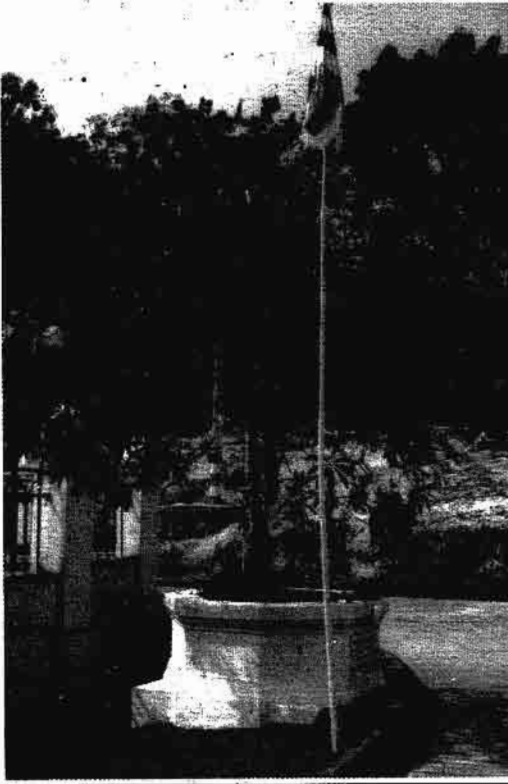
◆ သရက်ဦးပင်

◆ စာဉ်ပင်

◆ မဟာလှူကားပင်

သားလက်များကိုင်

ပူဇော် အဓိဋ္ဌာန်ပြုရသည် ဆိုပေသည်။

သိကြားမင်း စမတံဆိပ်ခတ်နိုင်ပူဇော်ခဲ့သော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစေတီတော်များအား ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပူဇော်သူများစွာရှိကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်းရှိ (၂၅)ဆူကိုသွားရောက်ပူဇော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ကြသော်လည်း ပြည်ပနိုင်ငံများရှိ (၃)ဆူအတွက် အခက်အခဲတွေ့ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် ခန္တီးဆရာတော်က ထို(၂၅)ဆူစလုံးသို့ ကိုယ်

တပေါင်းတည်း ပူဇော်နိုင်ကြပြီဖြစ်၍ ကိုယ်တော်တိုင် သွားရောက်ကာ ဓာတ်သက်ယူပူဇော်ခဲ့သည့် ခန္တီးဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်ကြောင့် မူလစေတီများ၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပူဇော်သကဲ့သို့ တူညီသော အကျိုးကျေးဇူးများကို မျှော်လင့်ကြည်ညိုပြည့်ဝနိုင်ကြပေသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်စား ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်အား သက်ရှိထင်ရှားရှိသည့်အလား သဒ္ဓါထက်သန်စွာ ရှိခိုးပူဇော်၍ ဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမဩဝါဒများကို လိုက်နာကျင့်သုံးသူသည် ဘုရားရှင်အား ထင်ရှားဖွားတွေ့ရသကဲ့သို့ အကျိုးထူး ခံစားရနိုင်သည်နှင့် ပမာတူလေသည်။

တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်

ဤနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စေတီတော်သည် မှော်တီမြို့နယ်၊ လိပ်ပင်ကုန်းကျေးရွာအုပ်စုအတွင်း ကိန်းဝပ်တော်မူကာ လှော်ကား အမျိုးသားဥယျာဉ်လမ်းမှ အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

လောကီမျက်နှာစာ အသီးသီး၌ ကြုံဆုံနေရသော အမှုကိစ္စ၊ လိုလားအပ်သော ဆန္ဒများအတွက် ပူဇော်ဆုပန်နိုင်သည့်အပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ရင်သွေးငယ်များအတွက် ဘာသာရေးအသိပညာ၊ ဗဟုသုတ တိုးပွားစေနိုင်သည်ဖြစ်ရာ လှော်ကားဥယျာဉ်သို့ အပန်းဖြေလာစဉ် ခရီးကြို၍ဖြစ်စေ၊ သီးသန့်ရည်ရွယ်၍ဖြစ်စေ လေ့လာကြည့်ညိသသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဖြစ်ကာ ဒီရေတက်သော်လည်း ကုန်းတော်မနစ်မြုပ်ဘဲ ရာသီမရွေး သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်သည်။]

၂၇။ ဇင်းမယ်လစန်းစေတီ

(အာ စိ၊ ဣ၊ ယျ)

[ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ချင်းမိုင်(ဇင်းမယ်)မြို့အနီး “အရိပုန်ချိုင်း” အရပ်၌ စံပယ်သည်။]

၂၈။ ရခိုင်ဘုရားကြီး(မှ၊ ဒွ၊ ဂ၊ ထ)

[မန္တလေးမြို့တွင် စံပယ်တော်မူသည့် မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်ကြီးဖြစ်၏။ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ကျောက်တော်မြို့အနီး စံပယ်တော်မူရာမှ တိုးတော် ပဒုံမင်းလက်ဆက် အိမ်ရှေ့စံကိုယ်တော် ဦးဆောင်ကာ မန္တလေးသို့ ပင့်ဆောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။]

ဤစေတီတော်များအား နေ့လယ် (၁၂)နာရီမှ (၃)နာရီအချိန်အတွင်း

တိုင် ကြွရောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုအားထုတ်ကာ ပုံစံတူစေတီများကို စုပေါင်းပူဇော်ထားသည် ဖြစ်ရာ ဤစေတီတော်ကြီး၌ (၂၈)ဆူ - ပြည့်စုံအောင် အဓိဋ္ဌာန်ပြု အားထုတ်နိုင်ကြစေရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ထိုစေတီများသည် နောက်ခံသမိုင်းဖြစ်စဉ်တော်အရ အစဉ်အလာကြီးမား၍ အံ့ဖွယ်ထူးခြားမှုများစွာ ဖြစ်တည်တော်မူကြသည်ဖြစ်ရာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပူဇော်ကြသူတို့အတွက် အကျိုးထူးများစွာ ခံစားရရှိကြသည်။ (ထိုစေတီတစ်ဆူစီအား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ သွားရောက်ပူဇော်ကာ လမ်းညွှန်ဆောင်ပါးများ ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။)

ယခု နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်းတော်တွင်

မရလောကသား ပြိတ္တာဘုံ သရဲ၊ တစ္ဆေ မှင်စာ၊ ဘီလူး၊ သဘက် စသည်တို့မှာ လူသားများလောက် အဆင့်မမြင့်သော်လည်း သူတို့စွမ်းသမျှ ဖြင့် အနှောင့်အယှက်ပေးတတ်ကြ သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ခြောက်လှန့်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်ထင်ကြကာ အကူအညီ တောင်းခံသူများလည်း ရှိတတ်သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ယင်းသည် လုပ် ဆောင်မှုများကို လူတို့က ခြောက်လှန့် သည်ဟု သတ်မှတ်ကြသည်။ ဘထွေး နှင့် အတူနေစဉ် အတွေ့အကြုံလေးကို ဖောက်သည်ချပါမည်။

တစ်နေ့။ ထိုတစ်နေ့သည် ဗဟု သုတတိုးသည့်နေ့လေးဟု ဆိုချင်ပါ သည်။ ညနေ(၆)နာရီခန့် ဘထွေးအိမ် မြောက်ဘက် လမ်းကြားရှိ နွားခြံထဲသို့ နွားအုပ်များ သွင်းချိန်ဖြစ်သည်။

နွားများသိမ်းချိန်နှင့် မရှေးမနှောင်း ပင် ဘထွေးခြံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ် သော ကိုရင်ဝင်းအိမ်ဆီမှ ကြောက်လန့် တကြား အော်ငိုနေသော ကလေးငယ် ၏ အသံကို ကြားရသည်။ ခဏအကြာ ဘထွေးကို လာခေါ်ကြသည်။

ဦးကြီးဩဘာ... သားငယ်ရယ်လေ တမာပင်ကြီးဆီ လက်ညှိုးထိုးပြီး ကြောက်တယ်၊ ကြောက်တယ် အော်ငို နေလို့ လိုက်ကြည့်ပေးပါဦးရှင်'

ဟု မိန်းမတစ်ဦး လာခေါ်သည်။

ဘထွေးက လိုက်ခဲ့ရန် လက်တို့ခေါ် သဖြင့် အိမ်ရှေ့ကအိမ်ကို ကူးလာခဲ့ကြ သည်။ (၅)နစ်ခန့်ရှိမည့် ကလေးငယ် မှာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာ အော်ငိုနေ သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဘထွေးက ကလေးငယ်၏ ခေါင်းကိုကိုင်ပြီး...

'သားငယ်လေး ဘာမှမကြောက်နဲ့ ဘာဘရှိတယ်။ သား ဘာတွေမြင်ရ

တစ္ဆေသရဲနှင့် အစွန်ပယောကရင်ခေါ် အိမ်အရှင်

တွေ့ရသလဲ ဘာဘကို ပြောစမ်းကွယ်' ဟု ဆိုတော့ ကလေးငယ်က အိမ် ဘေးရှိ တမာပင်ကြီးကို လက်ညှိုးထိုး ခဲ့...

'ဘာ... ဟိုမှာ ယင်းယင်းအကောင်ကြီး မျက်လုံးပြူးကြီးနဲ့ သားကို ခြောက်ပြနေ တယ်။ သားကြောက်တယ်၊ ကြောက်တယ်' အော်ပြီး ဘထွေးကို ဖက်ထား သည်။

'ဟေ့မောင်ရင်... မင်းတို့အိမ်မှာ "ရှာလကာရည်" ရှိသလား၊ ခွက်ကလေးနဲ့ ထည့်ယူခဲ့စမ်းကွာ'

ဟု ဘထွေးက ခိုင်းလိုက်ရာ ကိုရင်ဝင်း က ဖန်ခွက်တစ်လုံးဖြင့် ရှာလကာရည် ကို ထည့်ကာ ယူလာပေးသည်။

ထိုရှာလကာရည်ခွက်ကို ကိုင်ကာ ကလေးငယ်ကို တွေ့ရသည့်အကောင် ကြီး ဘယ်နေရာမှာရှိသည် သေချာစွာ မေးပြီး ဘထွေးသည် တမာပင်ရှိရာကို သွား၍ ရှာလကာရည်နှင့်ပက်လိုက်ရာ "အား" ခံသော အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

မည်းမည်းသဏ္ဍာန်ကြီးတစ်ခု ခြံထဲ က ပြေးထွက်သွားသည်ကိုလည်း အားလုံးက မြင်လိုက်ရသည်။

'ကဲ... မကောင်းဆိုးပါးကောင်တွေ၊ ထွက် သွားပါပြီ။ နောက်ဆိုရင် နွားတွေ ခြံထဲသွင်း တဲ့အချိန်တွေမှာ သတိထားကြ မကောင်း ဆိုးပါးတွေ ကပ်ပါလာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လဲ "ခွာရိုင်သွင်းချိန် ပြီးထွက်နဲ့ ဖုတ် သထက်တွေပါတတ်တယ်" လို့ စာဆိုရှိတာ ပေါ့'

ကိစ္စတွေ မရှိပါဘူး။ သရဏကို ရွတ်ပေး

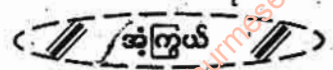
ရှာလကာရည်နဲ့ မက်ပေးရင်တော့ ဘယ် တစ္ဆေသရဲမှ မခံနိုင်ပါဘူး ပြောရတော့တာပါ ပဲလေ'

ဘထွေးက ဆက်ပြောပါသေးသည်။ 'အေး... ဝါပြေများ မကောင်းဆိုးပါး အန္တရာယ်ကင်းစေဖို့ အဆောင်ကောင်း လေးတစ်ခု ပေးရဦးမယ်ဗျာ။ မောင်ရင်နဲ့ မလှမွန်ကော မှတ်ထားကြ ကလေးတွေ အပြုထွက်တိုင်း သူတို့နဲ့ မပြုမိဘဲ သရဏကို သုံးပါရွတ်ဆိုပြီး "နယ်နယ်မိတ်" (၆) ရေးပေးလိုက်စမ်း။ အမှောင်ပယောကတင် မကတူး။ ဘယ်ရန်သူမျိုးကမှ မဟပ်ရောက် မနှောင့်ယှက်နိုင်ဘူးကွာ'

"နယ်နယ်မိတ်" ဆိုတာက "န" အက္ခရာ ကို ခေါင်းလေးက စရေးပြီး ခြေထောက်ဆွဲလို တစ်ဆက်တည်း နယ်ကို ကွင်းနဲ့ ပိတ်တာ ကို ခေါ်တာကွယ်။ နယ်ထဲ ဘေးရှိလို ဆိုနိုင်သလို ဘရာဇုတ်တော် (၃)ပါး(၄)ကို ညွှန်းထားတာဖြစ်လို့ အဝှမ်း ထက်ပြက် အဆောင်ကောင်းလို့ မှတ်ထားကြပေတော့ ကွာ'

ကိုရင်ဝင်းတို့မိသားစုကို နှုတ်ဆက်ပြီး တူအရီးနှစ်ယောက် ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ခြောက်... ဘထွေးဩဘာတိန်း ပြော သည့် မြန်မာရိုးရာ သိမှတ်ဖွယ်ရာများ ကလည်း မှတ်၍မကုန် ယူ၍ မခန်းပါ ကလား။

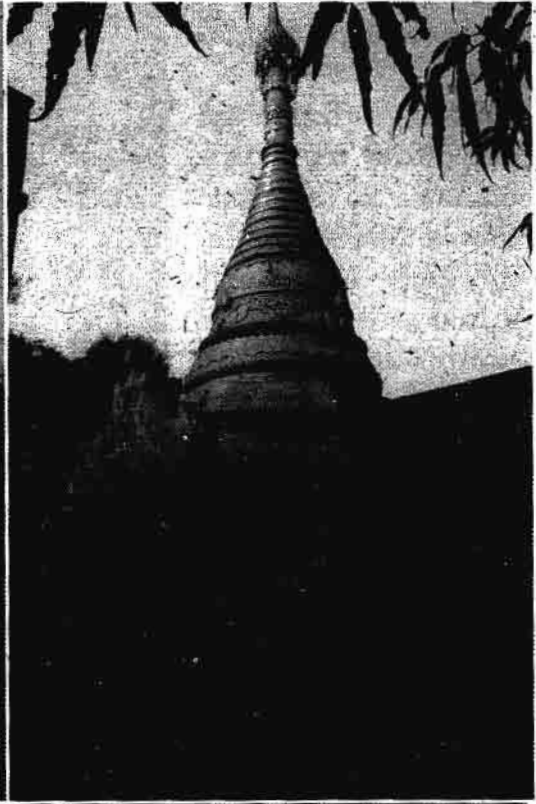
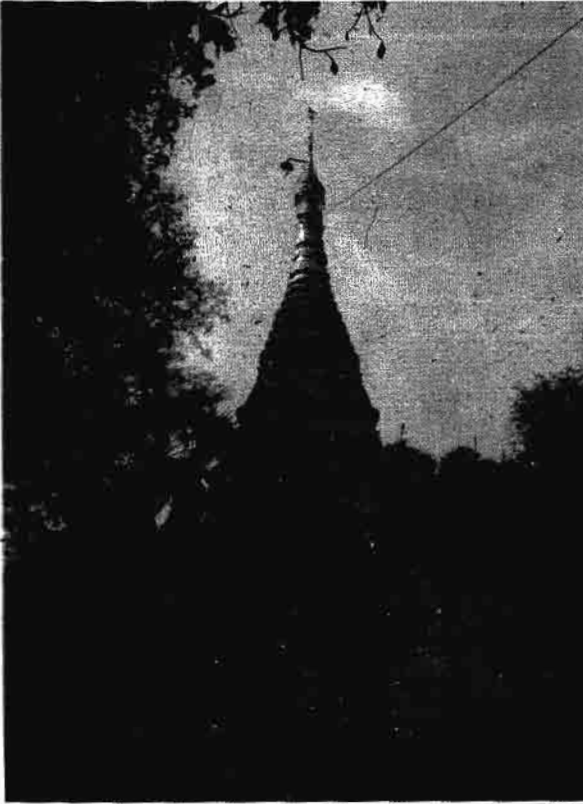
ရေးထွဲနည်း

◆ ဖိစောကတောင်အတွင်းမှ ကိုးစောင်းပြည့်စေတီ

◆ ဖိစောကတောင်အတွင်းမှ ရှစ်ဖျော်ရာစေတီ

ရွေးခေတ်

ကောဇိန် (သခွတ်မြေ) ဝတ်လက်

ဆွိုက်နန်းချင်ညွှာစေတီထို့ စာညှိခဲ့သော ဘုရားများ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ဟု အသိပေးပြောလိုက်သည်တွင် ခရိုင်တစ်ခါ ဖိုးရှုတ်မြင်ခဲ့ရသော အမျိုး ဝမ်းလေးသည် ချုံစပ်မှ ပေါ်လာ က...

‘နေ...နေပါဦး ဝိမာန်၊ ဆရာတော်ကို လျှောက်တင်ပေးပါ ဒီပစ္စည်းတွေက သိုက်နဲ့ ပေါက်ပါဦး။ အစ်မတို့ ဝိုင်းတဲ့ ပစ္စည်းတွေပါ’

9A. September, 2016.

ပိုတဲ့ရတနာတွေကို အကုန်ရောင်းပြီး အစ်မ တို့ လူတကာနေခဲ့တဲ့ ဖိစောရွာမှာ ဘုရား တစ်ဆူ ထပ်ပြီး တည်ပေးပါလို့ ဝိမာန်က လျှောက်ပေးပါနော်’

‘အဲ...အဲ...ဟုတ်ကဲ့ အစ်မ၊ အဲဒီ ဖိစောရွာက ဘယ်အရပ်မှာလဲဗျ’ ဥစ္စာစောင့်မလေးသည် မောင်ဖိုးရှုတ် ၏အမေးကို ရီရဝတမ်းတသော မျက်ဝန်းတစ်စုံနှင့်ကြည့်ကာ သက်ပြင်း

တစ်ချက်ကို ချပြီးမှ...
‘အင်း...နှစ်ပေါင်းငါးရာကျော်ရှိပြီ ဆိုတော့ အစ်မတို့ ဖိစောရွာကြီးဟာ ပျက်စီးခဲ့ပါပြီ ဝိမာန်ရယ်၊ အခု ဝိမာန်ရဲ့ဆရာတော် သီတင်းသုံးတဲ့ကျောင်းရဲ့ အရှေ့နားဆီ တစ်ခေါ်လောက်သွားရင် အဲဒီ ဖိစောရွာ ဟောင်းနေရာကို ရောက်ပါပြီ ဝိမာန်၊ အဲဒီရွာဟောင်းနေရာမှာ အပုတ်အသား အနေနဲ့ လူတို့ရဲ့ အသွင်အဆောင်ပစ္စည်း နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၅

အကျိုးအပံ့တွေကို ရှာဖွေရင် တွေ့နိုင်ပါ တယ်။

အဲဒီ ဇီးတောရွာဟောင်းနေရာမှာ စေတီ တစ်ဆူ တည်ပေးပါ။ အဲဒါမှ ရွှေငွေပစ္စည်း ပိုနေသေးရင် အခု အစ်မတို့ရှိနေတဲ့ တောမအရပ် သိုက်ဟောင်းနေရာမှာ အစ်မ တို့ကို ရည်စူးပြီး စေတီတစ်ဆူ ထပ်ပြီး တည်ပေးပါ။

စေတီကိုလဲ “တောမစေတီ” လို့ ဘွဲ့တော် သမုတ်ပြီး အစ်မတို့ကို ကုသိုလ်ဆက်ပေး ပါလို့ ဆရာတော်ကို စုံအောင် လျှောက်တင် ပေးပါ။ ပိုမောင်ရယ်။ အစ်မတို့လဲ ဒီကုသိုလ် တွေနဲ့ မင်းတို့ဆရာတော် ဒီနှိုင်းပေးတဲ့ နေရာကို ပြောင်းခွင့်ရမှာပဲ။

ရှည်လျားစွာ ပြောဆိုတောင်းပန် လေရာ မောင်ဖိုးရှုတ်သည်လည်း...

‘ကောင်းပါပြီ အစ်မရယ်။ ကျုပ် ဆရာတော်ကို လျှောက်တင်ပေးပါမယ် ဗျာ’

မှတ်ချက်။ ။(ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသားဆို၍ ထိုခေတ်ထိုအခါ က တန်းကျောင်းတို့ မပေါ်သေးရာ အများအားဖြင့် အသက် တစ်ဆယ့် လေးနှစ်၊ တစ်ဆယ့်ငါးနှစ် အရွယ် အထိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ကျောင်းနေကြရပါသည်။)

မောင်ဖိုးရှုတ် ဝန်ခံစကားပြောအပြီး ဌ မိန်းမပျိုလေးသည် မောင်ဖိုးရှုတ်၏ မျက်စိအောက်မှ ရုတ်တရက် ပျောက် ကွယ်သွားလေတော့သည်။

* * *

ဇီးတောစေတီတော်နှင့်

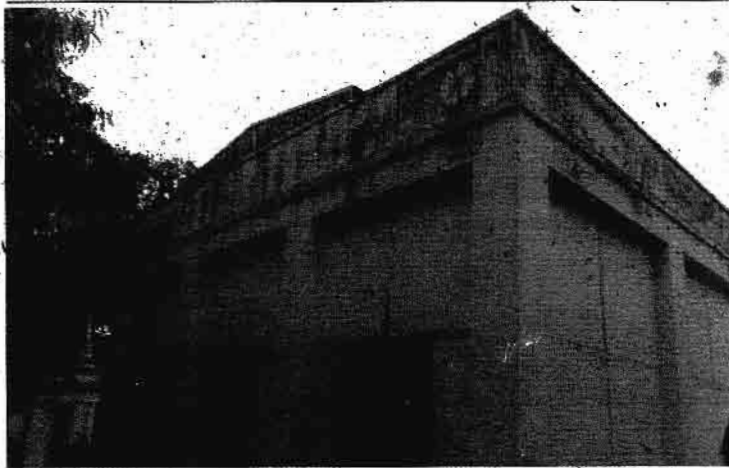
ဇီးတောတောရသို့

မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံတို့ကို ရိုက်ကူး ပြီး မှတ်တမ်းမှတ်ရာတို့ကို စုံလင်စွာ ရသည်နှင့် စာရေးသူတို့လည်း အင်ကြင်းပင်ရွာ “သာသနာ့ဂုဏ်ရည်

၆၆ နက္ခတ္တမောင်ခြင်္စာမဂ္ဂဇင်း

◀ အင်ကြင်းပင် သာသနာ့ဂုဏ်ရည် ကျောင်းတိုက်အတွင်းမှ ဆရာတော် သီတင်းသုံးသည့်ကျောင်း

◀ အင်ကြင်းပင် သာသနာ့ဂုဏ်ရည် ကျောင်းတိုက်အတွင်းမှ သီတင်းသော်ကဆံ့

ကျောင်းတိုက်”အတွင်းမှ ထွက်ပြီး ဇီးတောစေတီနှင့် ဇီးတောတောရ ကျောင်းရှိရာ ဝက်လက်ရှိမ္မကား ကား လမ်းအတိုင်း အရှေ့ဘက်သို့ ခရီးဆက် ခဲ့ကြသည်။

ကားလမ်းပေါ်၌ လေးဗာလုံခန့် စီး အပြီးတွင် လက်ယာဘက်လမ်းချိုး တောလမ်းလေးအတိုင်း ဖွဲပြီး ဝင်ခဲ့ရာ မကြာမီမှာပင် သရက်ပင်ကြီးများနှင့် အုပ်ဆိုင်းနေသော “**မဟာအောင်မြေ ဇီးတော တောရကျောင်း**” သို့ ရောက် ရှိခဲ့ကြ၏။

ထိုကျောင်းမှ ဆရာတော် “ဘဒ္ဒန္တ ခေမိန္ဒာ” အား ဝတ်ပြုပြီး လာရင်း အကြောင်းကို လျှောက်တင်ကာ ဇီး တောစေတီနှင့် ဇီးတောကျောင်းသမိုင်း ကို မေးမြန်းလျှောက်ထားသည်တွင် ဆရာတော်ဦးခေမိန္ဒာမှ...

‘အကာ...ဘုန်းကြီး သိသလောက် ပြောရ ရင် ဒီကျောင်းထင်ရဲ့ အရှေ့ဘက် ဟလှမ်း ဟမ်းက စေတီဟာ ဇီးတောစေတီတော် ပေါ့။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းသုံးရာလောက်အကြို က ဥစ္စာစောင့်တွေရဲ့ ကုသိုလ်နဲ့ အင်ကြင်း ပင်ကျောင်းထိုက် သမရိုးဆရာတော်ဦးဆောင်

▲ စီးတောတောင်တိုက်မှ တစ်ရာတည်းသော မုန့်ကပ်သောဆည်တစ်ခု
● ဘုရားရှိခိုးတိုက်၊ ဝိသုဒ္ဓိတောင်၊ ဟူးကီးတောင်တို့မှ

ပြီး တည်ခုံတယ်လို့ပဲ သိရတယ်။
တိပိဋကဆရာတော် "ဦးသုဇာတ"က
အပ်ကြင်ပင် အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ရှေးဟောင်း
စေတီ ဆယ်နှစ်ဆူ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းတတ်တဲ့
အထဲမှာ ဒီ ဇီးတောစေတီလဲ တစ်ဆူအပါ
အဝင်ပဲ။ အဲဒီတုန်းက ကျောက်စာတစ်ချပ်
ပေါ်လာလို့ ဆရာတော် သိသိဆည်းထားခဲ့
တယ်။
ဟုမိန့်ကာ ကျောက်စာချပ်ကို ယူပြ
၍ စာရေးသူတို့ ဖတ်ကြည့်ရာ...
ကျောက်စာမူရင်း အရေးအသား
မှာ...
"ဇယျာဘုသဗ္ဗမာ်လံ လွန်ကဲသော်
နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော်လောက်က တည်ထား

ကိုးကွယ်သော ဆည်တော် စောရစေတီ
တော်ကြီး ပြုပူနှစ်ကွဲအက်၍ ထီးပုဂ္ဂိုလ်
တော်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ ကျွန်ုပ်လတ်ပြီ ယူရုံဆရာ
တော်ဘုရားကြီးကို အကြီးအမှူးထား၍
ဦးဇာကရဦးဆုပုလ္လနှင့်တကွ အပ်ကြင်ပင်
ပလိုင်ကန်ပင်ရွာ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ
ကြီးငယ်တရုတို့ ထပ်ပဲ ပြုပြင်ကုရာ ယုဝ
ခုနှစ် တပိုတွဲလွန်း ဘဲရက်နေ့တွင် ပြီးစီး
ထမြောက် အောင်မြင်သည် လူရှင်နတ်လူ
သာဝုခေါ်စေသော်...
[မုရင်းသတ်ပုံအတိုင်း]
ဟူ၍ ဖတ်ရှုရပါသည်။ ထို့နောက်
ဆရာတော်ထပ်မံ၍ မိန့်သည်မှာ...
ဇီးတောကျောင်း တည်ခဲ့သည်နှစ်

ကို မသိသော်လည်း ပထမဆရာတော်
"ဦးသုဇာတ"၊ ဒုတိယဆရာတော်
"ဦးစောတီပိလ" ယခုသူ့လက်ထက်
အထိ ဆရာတော်သုံးဆက်ရှိပြီ ဖြစ်
ကြောင်း...

ပထမဆရာတော်နှင့် ဒုတိယ ဆရာ
တော်တို့ စေတီတော်နှစ်ဆူ တည်ခဲ့
သည်ဟု မိန့်ကာ ကျောင်းအဆောက်
အအုံ၏ တောင်ဘက်တွင် ကန်ပေါင်
ပေါ်ရှိ စေတီတော်တို့ကို လိုက်ပို့၍ ဖူး
မြော်ခဲ့ရပါသည်။

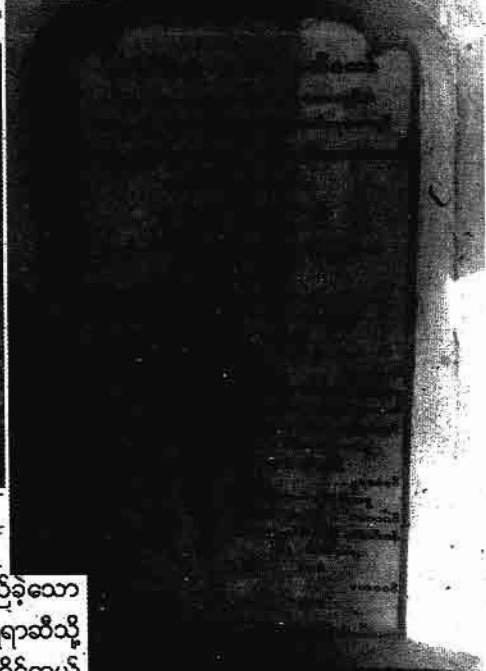
ထို့နောက် ပထမဆရာတော်
ဦးသုဇာတ တရားကျင့်ကြံကြီးကုတ်
အားထုတ်ခဲ့သည့် အနောက်ဘက်
ကန်ပေါင်ပေါ်မှ လိုဏ်ဂူတို့ကိုလည်း
လိုက်၍ပြပါသည်။ ဂူတစ်ဂူသာလျှင်
မပြုမပျက် တွေ့ရ၍ ကျန်သော ဂူတို့မှာ
တော့ အုတ်ပုံတသို့ ရောက်နေပေပြီ။

ထိုမှတစ်ခါ ကျောင်းအရှေ့ဘက်ရှိ
ဇီးတောစေတီတော်သို့ သွားရောက်
ဖူးမြော်ရာ ဖန်ခါးပင် အပင်နှစ်ဆယ်
နီးပါးမျှ တံတိုင်းသဖွယ် ဝိုင်းရံ ပေါက်
နေသည့်အလယ်မှ စေတီတော်မြတ်ကို
ဖူးမြော်ရပါသည်။ ဘုရားဝတ်ပြုပြီး
သည်နှင့် ကျွန်ုပ်မှ...

အရှင်ဘုရား ဆရာတော်ကျောင်းနဲ့
ဒီစေတီတော်ဝန်းကျင်မှာ ထူးခြား
ဖြစ်စဉ်လေးတွေရှိရင်လဲ မိန့်ပါဦး
ဘုရား

ဟု မေးလျှောက်ရာ...
"ဒီလိုအားကြီးရုံ ကျွန်ုပ်လက်ထက်တော့
ယုတ်ဘူး တစ်ခါက ဒီဘုရားမှာ သစ်စေး
သည်နှစ်ယောက် ညအခါတည်ခိုခဲ့တယ်တဲ့
ညအခါနီးဆိုတော့ ဘယ်မှ ထပ်တည်ခိုရင်
ဒီဘုရား အာရုံခံထဲမှာ တည်ထားဖို့ တူပါ
တယ်။
အဲဒီတစ်ယောက်က ညအခါသွားတော့
ဘုရားနဲ့ ယိုးဒယားမှာ ဖြစ်တော့ ငါ့သား

▲ စီးတောမစေတီတော်အတွင်းမှ တစ်ဖက်

တောမစေတီ မှီးတောတွင်းမှ ကျောက်စာ

နေတဲ့ ကြက်ရန်းပင်ကြီးတစ်ပင် တွေတယ်
တဲ့ ကြက်ရန်းပန်းရနံ့တွေကလဲ ထူးဆန်းစွာ
အလွန်မွှေ့ကြိုင်နေလေတော့ အောက်ကြွေ
နေတဲ့ အပွင့်တစ်ပွင့်ကို ကောက်ယူမွှေ့ကြည့်
ပြီး အိတ်ကပ်ထဲ အမှတ်မထင်ထည့်ထားခဲ့
တယ်။

မနက်လင်းတော့ အိတ်ကပ်ထဲမှာ ခုလုလု
နေလို့ နှိုက်ပြိုကြည့်တော့ ရွှေပန်းလေး
တစ်ပွင့်ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတော့ ညက
တွေ့ခဲ့တဲ့ ကြက်ရန်းပင်ကို သွားရှာရာ လုံးဝ
မတွေ့ရတော့ဘူးတဲ့။

ဆရာတော်ကျောင်းမှာတော့ တချို့သူတွေ
ဥစ္စာစောင့်ဆွဲကို ဆွေးနွေးတယ်ပြောကြတယ်။
ဆရာတော်ကတော့ မေတ္တာဘာဝနာ ပြုတ်
ပွားနေတော့ ဘာမှ ပြကြံဖူးပါဘူး။

မဟာအောင်မြေ ဇီးတောကျောင်း
မှာ ဆရာတော်နှင့် ခန်းနေဦးပွင်းလေး
တစ်ပါး သီတင်းသုံးနေသည်ကို ဖူး
တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

* * *

သိုက်နန်းမေပာင်းနေရာ

တောမစေတီတော်သို့

ဥစ္စာစောင့်တို့ ကုသိုလ်နှင့် သုံးဆူ
ဝေ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြောက် နောက်ဆုံးတည်ခဲ့သော
“တောမစေတီတော်” ရိုရာဆီသို့
စာရေးသူတို့သုံးယောက် ဆိုင်ကယ်
နှစ်စီးနှင့် ဦးတည်ထွက်ခဲ့ကြ၏။

အင်ကြင်းပင်ရွာမှ အထွက်
ကတည်းက လှည်းလမ်းကလေး
အတိုင်း အရှေ့မြောက် ဆင်နင်းရွာရှိရာ
ဘင်သို့ စီးနင်းခဲ့ကြသည်တွင် လမ်း
ကြောင်းကျဉ်း၍ ကျောင်းဆရာလေး
သည် အသက်အရွယ်ကြီးသော ကျွန်ုပ်
အထွက် နှီးရိမ်ကာ ကျွန်ုပ်၏ နောက်
တွင်းစီရိုင်လိုက်ခဲ့သော ကိုကိုအောင်
(မြဲကန်သာ)ကို သူ့ဆိုင်ကယ်သို့ ရွှေ့
ပြောင်းစီးစေခဲ့၏။

တစ်မိုင်ခွဲခန့်မျှသာ စေးသော ခရီး
ကို လမ်းကြောင်းကျဉ်းပြီး အကွေ့
အပတ်များသဖြင့် နာရီဝက်နီးပါးမျှ စီး
ခဲ့ရသည်။

ဥစ္စာစောင့်တို့၏ကုသိုလ် နောက်ဆုံး
တစ်ဆူဖြစ်သော တောမစေတီတော်
သို့ ရောက်ပါပြီ။

ကုန်းမို့ ယောင်ယောင်လေးပေါ်တွင်
ထုံးဖြူဖြူဖွေးဖွေးနှင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ
ဖူးမြင်ရ၏။ ထိုစေတီ၏ မြေတော်ရင်းမှ

မြောက်ဘက်ကို ရှုလိုက်လျှင် စိမ်းစို
ညိုဖိုင်းနေသော ထန်းပင် ထန်းတောတို့
၏အလယ်မှ ဆင်နင်းရွာကို လည်း
ကောင်း...

အရှေ့ဘက်ဆီမှာ ဆိုလျှင်လည်း
တောင်တန်း တောင်စွယ်နိမ့်နိမ့်တို့က
မြောက်မှတောင်သို့ သွယ်တန်းနေ၏။

အနောက်တောင်ဘက် တို့တွင်
လည်း ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရွာစဉ်စုလေး
တွေက ဟိုတစ်စုသည်တစ်စု တစ်ချိန်
ကဆိုလျှင် ဤနေရာသည် သစ်ပင်
တောအုပ်တို့နှင့် တောကြီးမျက်မည်း
နေရာဖြစ်သည် မှန်သော်လည်း ယခု
အခါမှာတော့ ခေါင်းတုံးကွက်ကြား
တောင်ယာခင်းများသာ တွေ့ရတော့
၍...

‘ဪ...သက်ရှိသက်မဲ့ ဘယ်
အရာမှ အစဉ်မမြဲသော သင်္ခါရ
သဘောတရားပါလား’

ဟု စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲ၌ စော
ကြောဆင်ခြင်၍ ဘုရားဝယ်ပြုအပြီး

ဦးသာကောင်းမှ မွှားရုံ

၂ ဘင်ကြိုင်ပင်ကျောင်းထုတ်တော်ဦးသာ

ဥစ္စာစောင့်က နိုင်ငံကျူးပြီး
ထောင်မှ သွားလျှောက်ထား
နိုင်တဲ့ အဆွေသတ္တိ ရှိတယ်
နော်

သူတို့ကုသိုလ် စေတီသမိုင်းတွေကို
ရေးပြီး သူတို့ရဲ့ ကောင်းမှုတွေကို
ထပ်မံပြီး အမျှပေးဝေတော့မယ်ဗျာ'
ကျွန်ုပ်မှ ထိုသို့ စကားကို အဆုံး
သတ်ပြီး ဆိုင်ကယ်ကိုယ်စီနှင့်
အပြန်လမ်းသို့ မြန်းခဲ့ကြလေတော့
သတည်း။

* * *

ကောင်းမှုကုသိုလ်အားလုံး သာဓုခေါ်
နိုင်ကြပါစေ။

ကောင်းခန့် (သခွတ်မြေ)
ဝက်လက်

စာကြွင်း။ ။ ရှင်ပင်ပုည ဘုရားပွဲ
တော်ရက်သည် နှစ်စဉ် တော်သလင်း
လဆန်း(၇)ရက်၊

မီးတော ဘုရားပွဲရက်သည်
နှစ်စဉ် မဟုတ်သော်လည်း တပေါင်း
လပြည့်နေ့တွင် ကျင်းပသည်။
တောမစေတီ ဘုရားပွဲသည် တန့်တွဲ
လပြည့်နေ့တွင် နှစ်စဉ် ကျင်းပ
ပူဇော်ပါသည်။

ကိုကိုအောင်မှ...

'ကဲ ကျောင်းဆရာရေး... ဒီနေရာနဲ့
ဒီဘုရားရဲ့ ထူးခြားချက်တစ်ခုလောက်
ရှိရင် ထပ်ပြောပါဦးဗျာ'

ဟု မေးရာ ကျောင်းဆရာမှ...

'ရှိပြီလားဗျာ တိပိဋက ဆရာတော်ကြီး
ရှိစဉ်က အင်္ဂါဂြိုဟ်ပင်ရွာအနီးတစ်ဝိုက်က
ရှေးဘုရားဆယ်နှစ်ဆူကို ပြုပြင် ထီးတင်ခဲ့
တယ်။ ဒီထောမစေတီတော် နောက်ဆုံး
ဆိုပါတော့ ဒီဘုရားပြုပြင်စဉ်မှာ ဆရာတော်
ကျွန်ုပ်အရှေ့မကောင်းလို ဘန်ကောက်
ဆေးရုံမှာ ဆေးကုနေစဉ်ကပေါ့။

အဲဒီအိမ်မှာပဲ တစ်ညမှာ ဥစ္စာစောင့်ပလေး
က ဆရာတော်ကို ထောမစေတီ ပြီးစီး
အောင်ပြင် ထီးတော်တင်နိုင်အောင် ဆောင်
ရွက်ပေးပါလို့ တကယ်လိုလို အိပ်မက်လိုလို
လျှောက်ထားသတဲ့။

ဆရာတော်ကလဲ ပြီးစီးအောင်ပြင်ခေရု
ပါယ်လို့ ထာနေယူလိုက်သတဲ့။ ကဲ ဒီက

ပြောပြရာ ကိုကိုအောင်မှ...

'ဒါကတော့ကွာ သူက ဗိဇာဋ္ဌာနကို
ပိုင်လို့နေမှာပေါ့'

ဟု အရွှန်းဖောက်ရာ စာရေးသူ
ကျွန်ုပ်မှလည်း...

'အင်း... ဗိဇာဋ္ဌာနဆက်ဆိုတာ တော်
တော် ဧည့်ဆန်းတယ်ဗျာ။ အထူးသဖြင့်
ယခုလို ကုသိုလ်ပဋ္ဌာန်းဆက်ပေါ့။ ဒါ
တွေက တွေ့ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ ကြုံခဲ့တဲ့ ပဋ္ဌာန်း
ဆက်ကို ဆိုရမှာပေါ့။

ကဲ... အခုကြည့်လေ ခင်ဗျားတို့
ကျွန်တော်တို့သုံးယောက်ဟာ ပဋ္ဌာန်း
ဆက်ကြောင့်သာ ဒီနေရာတွေကို အခု
လိုရောက်ခဲ့ကြတာပေါ့။ ဒါကလဲ ဘဝါ
ဘဝတွေက ဒီဥစ္စာစောင့်တွေနဲ့ ကျုပ်
တို့သုံးယောက်ဟာ ဆွေမျိုးမတော်ခဲ့
ဘူးလို့ ဘယ်သူငြင်းနိုင်မလဲ။

ကျုပ်ကတော့ ဘဝတစ်ခုခုမှာ ဆွေ
မျိုးတော်စပ်ခဲ့တဲ့ သူတို့အကြောင်းနဲ့

၂၀၁၅

စောလှသန်း
(မင်းဘူး)

တူမှတို့ ထိုက်မှစ် အာဏာတူယူ

၇၀ နာရီကျော်မြောက်မြောက်

အားထုတ်ကြပါသည်။
ထိုသို့ အားထုတ်ကြရင်း ဓာတ်လုံး
လေး တေဇာမီးဝင်၍ အစွမ်းထက်
လာပြီဆိုလျှင် **တူမှတို့ ထိုက်မှစ်**
သဘာဝအရ ဓာတ်လုံးပိုင်ရှင်၏ စိတ်
လှုပ်ရှား နှလုံးသွင်း မှားယွင်းမှုကြောင့်
တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဓာတ်လုံးမှ စွန့်ခွာ
သွားသည် ဖြစ်ရပ်များကို ကြားရ
သိရပေသည်။

ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင် (မော်ကွန်းဝင်
ပထမဆင့်)သည် ဂျပန်တော်လှန်ရေး
ကာလအတွင်း မင်းတုန်းနယ် မထုံး
ချောင်းဘေး ရွာလေးတစ်ရွာတွင်
တာဝန်ကျပါ၏။

ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင်အား
မြန်အောင် ဆရာတော်ကြီးမှ
သံပရာတစ်ထောင်ဖြင့်
မိုးဖုတ်ထားသော ပြဒါး
ဓာတ်လုံးတစ်လုံးကို
ပေးစွန့်ထားပါသဖြင့်
ဗိုလ်ကြီးကျင်မောင်သည်
ယင်ပြဒါးဓာတ်လုံး
လေးကို ကိုယ်နှင့်မကွာ
ဆောင်ထားပါ၏။

ထို မထုံးချောင်းဘေး
ရွာလေး၌ အသက်(၅၀)ကျော်
သူကြီး ဦးမြသီး ရှိပါသည်။ သူကြီး
ဦးမြသီးသည် ရွာသူကြီးအလုပ်များ
အပြင် ဓားပြတစ်စုကိုဖမ်းရင်း ဂူကြီး
တစ်ဂူထဲမှ နာဂဒီဗွရင်ရသေ့ ရေး
သားထားသော **အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်**
ထိုးနည်း ပေပုရိုက်များကို ရခဲ့
သဖြင့် ဓာတ်ထိုးသည် အဂ္ဂိရတ်ပညာ
ကို ကျွမ်းကျင်သည်ဟု ဆိုရတော့
မည်။

ထိုသူကြီးဦးမြသီးသည် ဂျပန်
တော်လှန်ရေးအား ကူညီသူ ဖြစ်သည့်
အတွက် ရည်ရွယ်ချက်တူ အလုပ်တူ

ကျွန်တော် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊
စက်တင်ဘာလ၊ အမှတ်
(၃၅၀)၊ စာမျက်နှာ (၂၆၉) နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ **“ဗြူးလေးကျော်”**
၏ **“ရွှေရောင်ဓာတ်ထိုးလေး၏**
နောက်ဆုံးနေ့” ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရ
ပါ၏။

ထိုဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုပြီး
သကာလ ဓာတ်ပညာရှင်များ အဂ္ဂိရတ်
မီးအတတ်ဖြင့် ဓာတ်လုံးရယူရန်
အတွက် ဓာတ်ဖမ်း ဓာတ်ချုပ် ဓာတ်
သတ် စခန်းအဆင့်ဆင့်ဝင်၍ ကြိုးပမ်း

www.burmeseclassic.com

သဘာဝအရ ဗိုလ်ကြီး ကျင်မောင်နှင့် ထိထိ ဝင်ဝင် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင် ကြပါသည်။

သူကြီး ဦးမြသီးမှ ဗိုလ်ကြီးကျင် မောင်ကို ဗိုလ်ကြီးဟု မှခေါ်ဘဲ ကိုကျင်မောင်ဟု ခေါ် သကဲ့သို့ ဗိုလ်ကြီးကျင် မောင်မှလည်း သူကြီး ဦးမြသီးကို အဘိုးကြီးဟု ခေါ်လေ့ရှိပါသည်။

တစ်နေ့သောနေ့သမယ နံနက်ခင်း ရေခဲအကြမ်းစိုင်း၌...

ကိုကျင်မောင် ခပ်ဗျာနဲ့ ပြဒါးတတ်လုံးကို ကျွမ်းကိုပေးဗျာ... ခပ်ဗျာကို အလားတူ တတ်လုံး ပြန်ထိုးပေးပါယ်။

တတ်လုံးစဉ်အရ ခပ်ဗျာနဲ့ တတ်ရုပ်ကို နုနုက ရှင့်သွားအောင် တေတေ တစ်ကြည့် ချစ်တယ်။

ဟု ပြောပါသဖြင့် ဗိုလ်ကြီးကျင် မောင်မှ သူ ကိုင်ဆောင်ထားသော ပြဒါးတတ်လုံးလေးကို ဆရာဦးမြသီး လက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ပါတော့သည်။

ဓာတ်ဆရာဦးမြသီးသည် ဗိုလ်ကြီး ကျင်မောင်၏ (၁)ကျင်သားခန့်ရှိသော ပြဒါးတတ်လုံးကို...

- ၁။ စိန်ချိုပြင်သွား ၂x၂ (၂ ပုံ ၂ ခွေ)
- ၂။ ဆေးဆန်ပြင်သီလာ ၂x၂ (၂ ပုံ ၂ ခွေ)
- ၃။ ကန်ပီ ၂x၂ (၂ ပုံ ၂ ခွေ)
- ၄။ ထက်သာ ၂x၂ (၂ ပုံ ၂ ခွေ)
- ၅။ ဒုတ္တာ ၂x၂ (၂ ပုံ ၂ ခွေ)
- ၆။ ဟင်ချိုင်း ၂x၂ (၂ ပုံ ၂ ခွေ)
- ၇။ လက်ချား ၂x၂ (၂ ပုံ ၂ ခွေ)
- ၈။ နာ(ခဲစိမ်း) ၄(၄ ပုံ)

စသည် ပြဒါးသတ်ဆေးကို ဖော်၍ ဆေးကို သုံးခါခွဲပြီး ဓာတ်လုံးကို

အတွင်းမီး အပြင်မီး ကျွေးပြီးသော အခါ ဓာတ်လေးလုံးကို လက်ချားချော် နှစ်ကြည့်၏။

ပြဒါးတတ်လုံးမှ ထွက်သော လက်ချားချော်သည် နီမြန်း၍ လာချေ ငြိတည်း။

ဓာတ်ဆရာဦးမြသီး၏ မျက်နှာ သည် ရွှင်၍ ပြုံး၍ ဝင်း၍ပါလား...

ဓာတ်လုံးချော်သည်...

- ၁။ နက်လျှင်... (အစ)
- ၂။ နီလျှင်... (ပြင်)
- ၃။ ဝါလျှင်... (နိုင်)
- ၄။ ဖြူလျှင်... (အို)

ဓာတ်ဆရာဦးမြသီးသည် ပြဒါး ဓာတ်လုံး၏ အဆင့်ဆင့် ဓာတ်တက် စဉ်ကို ဤကဲ့သို့ ချော်အဆင့်ဆင့်ဖြင့် စိစစ်ရသည်ဟု ပြောပြလေ့ ရှိပါသည်။

ကိုကျင်မောင် ပြဒါးတတ်လုံးကို လက်ချား နှုတ်လို ချော်နီထွက်ရင် ဒီချော်နီကယ် ပယ်သည့်တတ်ချော်ဖြင့် ရှေးပြု ယှဉ်ပြုပြီး ထိုရပါစေ... ချော်နီထွက်ရင် ဒီချော်နီ က ပြဒါး၏ အာပေါလွန်တတ် ရုပ်ဖွဲ့စည်း ပုံကို လျှော့ချပြီး အနာဆိုင်ကစတယ်ဗျာ အဲဒီလို ပြဒါးရုပ်အခြေအနေ ဖြစ်လာရင် ပြေညက် ပျစ်စိုလို ထွက်လာတဲ့ စွင်းထွက် ရွှေရံဖွဲ့စည်းပုံနဲ့ ထပ်ဟူကတယ်လို့ ပုတ်ပါ။

ဓာတ်ဆရာဦးမြသီးသည် ဗိုလ်ကြီး ကျင်မောင်နှင့်အတူ နံနက်မိုးလင်းစာ စားပြီးတိုင်း ချော်နီထွက်သော ဓာတ် လုံးကို ကျန်းမာရေးအတွက် ရေခဲခွေး ကြမ်းစိပ်၍ သောက်လေ့ရှိ၏။

တစ်နေ့သော နံနက်ခင်းတွင် သား ဖြစ်သူကို အလိုမကျ၍ ဆုံးမပြီး သတိ လက်လွတ် အကြမ်းပန်းကန်ထဲမှ ရေခဲခွေးလက်ကျန်ကို ဆင့်ကလေး ပေါ်မှ ပက်သွန်လိုက်ရာ ချော်နီထွက် သော ပြဒါးလုံးလေးပါ မြေပေါ်သို့ ကျသွားပါလေရောလား။

.. ပြဒါးတတ်လုံး... မြေကိုကျ... ရှာမရ...

ဗိုလ်ကြီး ကျင်မောင်သည်လည်း မထုံးချောင်းဘေးရွာကလေးမှ ထွက် ခွာလာခဲ့ပြီး လျှစ်တစ်ပြက် လှုပ်ရှား တိုက်ပွဲများ၌ အောင်ပွဲအခါခါဖြင့်...

အထက်ပါ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်ကို ဗိုလ် ကြီးကျင်မောင်မှ ကျွန်တော်ကို ပြောပြ ခဲ့ပါ၍ ကျွန်တော်မှ “အတ္တနောမတီ” မိမိ ယုံဆချက်ဖြင့် ကောက်ချက်တစ်ခု ဆွဲမိပါသည်။ မှားလျှင် ပညာရှင်များ ပြင်ပေးနိုင်ပါသည်။

လောကီကမ္မရာဂံ ကမမနယ် အတွင်း ဓာတာသက်သာကြီး၍ စိတ် သက်ကြီးပါက သီလသမာဓိ၊ ပညာဖြင့် စိတ်ကို မစောင့်စည်ပါက တရားသာသနာကို သန္တိစေတော့ မညွတ်ပါက အန္တိထက်သာ ဓာတ် လုံးများသည် ဓာတ်လုံးချော်ကို တစ် နေ့နေ တစ်ချိန်ချိန်တွင် စွန့်ခွာတော့ မည်ဟူ၍သာ...

[နေ့ဦးဥဒါသံနှင့်အတူ ဗိုလ်ကြီး ကျင်မောင်(မော်ကွန်းဝင်ပထမဆင့်) အား သတိတရ...]

အောင်လှသန်း(မင်းဦး)

ကြော်ငြာစာင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ဟော့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
လုပ်နေတာလားဗျ'

အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ

ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော

မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။

ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ'

ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်

(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်

ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့
(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း

သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း

အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး

ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး

နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက်

လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းပူများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊

ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို

သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ

လျက် ဆန္ဒသူခ အိမ်ထောင်ရေးရာသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက

ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေ
ပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၇၂ နာမည်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း)
၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ

အပြားပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော့ အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ

တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်

စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်န အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ

ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်ဆာတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး၊ သန္တာပုတ်တိုင်းအနီး၊
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူလာပျဉ်းမ၊ ဖုန်း ၇၂၂၈၁၁

ကိုကြီးကောင်း

အဘွား၏ ဂုဏ်ရုပ်ပစ္စည်းများ (၁)

တစ်ချိန်က မိန်းကလေး ဖြစ်ရသည်ကို အလွန်စိတ်ပျက်ခဲ့သော စာရေးသူသည် ဗုဒ္ဓ၏ ဇာတိဒေသ သမီးတော်များကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် သာသနာပြုနည်းလမ်းများကို အသက်(၄၀)နှစ်ကျော် လာသောအခါ ကြံဆလုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ရဟန္တာထေရီများ၊ သီလရှင် ဆရာကြီးများ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ ရှာကြံဖတ်ခဲ့သည်။ အချိန်ပိုရသည်နှင့် တရားစခန်းများ ဝင်ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓ၏ တရားဓမ္မစာများဖတ်သည်။ ကျက်မှတ်သည်။

သည်လိုနှင့် အသက်(၅၀)နှစ်ပြည့်တွင် တစ်ကြိမ်၊ အသက်(၆၀)ပြည့်နှစ်တွင် တစ်ကြိမ်၊ ယခု အသက်(၇၀)နှစ်တွင် တစ်ကြိမ် သီလရှင်ဝတ်ဖြစ်သည်။

ဘဝလောကီ၏ သံသရာစက်ဝန်းထဲ လောကဝံ အဖုံဖုံနှင့် ကြုံလာသော အခါ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ဦးအနေနှင့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ စသည့် အားကိုးရာသို့ ခိုလှုံဝင်ရောက် အေးရိပ် ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းများကို ဗုဒ္ဓ၏ ဇာတိဒေသသမီးတော်များက လမ်းညွှန်ပြသခဲ့သည်။

နောက်ကြောင်း မအေးစရာ သံယောဇဉ်များကြောင့် ရာသက်ပန် မဖြစ်သော်လည်း ပါရမီတစ်ခု၏ လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ထိုက်ထိုက်တန်တန် သံသရာခရီးကြမ်း၏ အေးငြိမ်းရာကို ရှာဖွေတွေ့ခဲ့ရပါသည်။

(၁၀)နှစ်တစ်ကြိမ် သီလရှင်ဝတ်ခြင်းနှင့် ကြားကာလများတွင် စဉ်ဆက်မပြတ်သော တရားဓမ္မများ၏ ပံ့ပိုးမှု

အထွေထွေ

ကြောင့် အိမ်မှာနေရင်း သီလရှင်လို စောင့်ထိန်း ဆောက်တည်လို့လည်း ရသည်က မိန်းကလေးဘဝအဖြစ် ရင့်ကျက်စွာ သိမြင်လာရသော အသိတရားတစ်ခု တိုးပွားလာရသည်။

သက်ကြီးသူတို့၏ သီလရှင်ဘဝကား ဤသို့ပါတည်းဟု မှတ်ယူရင်း ဒီတစ်ခါ သီလရှင်ဘဝဖြင့် ဆွေမျိုးတို့ အိမ်သွားဖြစ်ပါသည်။

သီလရှင် ခွင်းလာရင် ပေးလိုက်ပါတဲ့

ဒီစာ ခေါင်းစဉ်လေးအတွက် စာရေးသူ၏ ငယ်စဉ်ဘဝကိုပါ ရေးပြပါမှ ပြည့်စုံပေမည်။

စာရေးသူ ဒုတိယတန်း စာသင်နေဆဲ အမေ ကွယ်လွန်သွားပါသည်။ စာရေးသူ၏ဇာတိ ဘီးလင်းမြို့မှာ အမောက် အမျိုးများက ခြေသံကြီး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပွန်း ၇၃

www.burmeseclassic.com

▶ GEORGE V KING EMPEROR

▶ VICTORIA QUEEN

ဘက် ဗိုလ်ချုပ်လမ်းမြောက်ဘက်မှာ ရှိပြီး အဖေဘက်အမျိုးများက လေသံ့ ကျောင်း ခုရင်းဘက်မှာ ရှိပါသည်။

အမေဘက်က မြောက်ပိုင်း အဖေ ဘက်က ထောင်ပိုင်းဖြစ်သည်။ စာရေး သူတို့ မောင်နှမ(၃)ယောက်တွင် အစ်ကိုက အမေ မကွယ်လွန်ခင် လေသာကျောင်းတွင် ကိုရင်ဝတ်ပြီး အမေ ဘဝကူးကောင်းအောင် လုပ်ပေး ရင်း ဘုန်းကြီးကျောင်းပညာရေးဖြင့် ဆက်နေသည်။

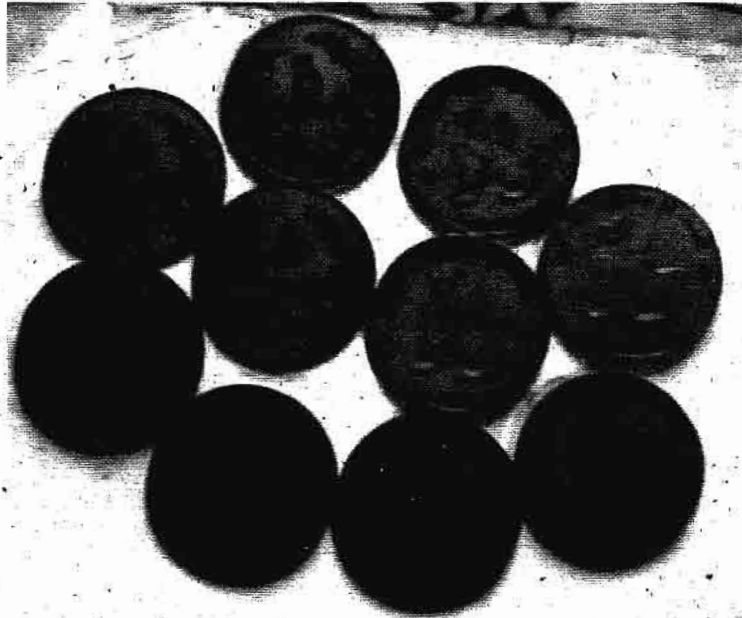
မောင်လေးကို အမေဘက်က အကြီးက သားယောက်ျားလေးမရှိလို့ ခေါ်ထားလိုက်သည်။ စာရေးသူကို အဖေဘက်က အဘွားနှင့် နေရပါ သည်။

တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဖြစ်သော အဘွားသည် စာရေးသူကို ဆေးဖော် ခြင်းကိစ္စနှင့် လက်တိုလက်တောင်း မှန်သမျှ စာရေးသူကို အကုန်ခိုင်းပါ သည်။

ပရဆေးပစ္စည်းများ သွားဝယ်ရ ခြင်း၊ ဆေးထောင်းခြင်း၊ သနပ်ခါးသွေး

၆၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

▶ ဘုရားရုပ် ကျွမ်းကျွမ်း ထွက်သည်

ခြင်း၊ ရေခပ်ခြင်း၊ မီးဖိုချောင်ကိစ္စ လိုအပ်သည်များ သွားဝယ်ပေးရခြင်း၊ ဘုရားဆွမ်းပန်းကိစ္စ ပိုင်းလုပ်ပေးရ ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အဘွားအိပ်ချိန်တွင် နင်းပေးရခြင်းတို့ကို နားချိန်မရှိအောင် ဖယ်ဆက်သလိုခိုင်းတာ အကုန်လုပ် ပေးရပါသည်။

ကျောင်းသွားချိန်သာ နားရပါသည်။ ထို့ကြောင့်ထင်သည် အဘွားလုပ် ဆောင်သမျှ အကုန်တတ်နေရပါ သည်။

စာရေးသူငယ်စဉ်က စကားပြော လျှင် မိမိအမည် ခင်ဝင်းထည့်ပြီး ပြော လေ့ရှိပါသည်။

‘ခင်ဝင်းကလေး’

‘ခင်ဝင်း လှုပ်ပေးမယ်’

‘ခင်ဝင်း သွားပေးမယ်’

စသည်ဖြင့် ပြောရာမှ မြန်မြန်ပြော
သောအခါ...

‘ခွင်းကလေး’

‘ခွင်းလှုပ်ပေးမယ်’

‘ခွင်းသွားပေးမယ်’

ဆိုပြီး “ခင်ဝင်း” ကနေ “ခွင်း” ဖြစ်
သွားပါလေရော။

ထိုမှစ၍ စာရေးသူကို “ခွင်း” လို့ပဲ
ခေါ်ကြသည်ကို ကျေကျေနပ်နပ်ပဲ
လက်ခံခဲ့ပါသည်။

အဘွားတို့ဇာတိ ရန်ကုန် မင်္ဂလာဒုံ
သို့ ပြောင်းသွားသောအခါ စာရေးသူ
မှာ ဘီးလင်းမြို့အမောက်က အမျိုး
တွေနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

အဘွားသင်ပေးခဲ့သော ပရိတ်
ပဋ္ဌာန်း ဂါထာများကြောင့် ထင်သည်။
စာရေးသူ မော်လမြိုင်မြို့မှာ အခြေချ
ဘဝတက်လမ်းများ လှမ်းဆွတ်နိုင်ခဲ့ပါ
သည်။

မိသားစုတာဝန်၊ ဘဝတာဝန်များ၏
နွဲ့ထဲ ရုန်းမရအောင် နှစ်သွားပြီးနောက်
အဘွား အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်
တစ်ခေါက်သာ အဘွားဆီ ရောက်ခဲ့ပါ
တော့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် အဘွား ဆုံးသွားပြီး
လောက်သာ ကြားမိလိုက်ပါတော့
သည်။

စာရေးသူ သီလရှင်ထံခြင်း၊ ပထမ
အကြိမ်နှင့် ဒုတိယအကြိမ် ဝတ်ခြင်း
တို့မှာလည်း အဘွားတို့အိမ်သို့
မရောက်ဖြစ်ခဲ့တော့ပါ။

အဘွား၏အိမ်တွင် အဒေါ်၏ သမီး
သားများ၊ စာရေးသူ၏ တစ်ဝမ်းကွဲ
မောင်နှမများနေကြပါသည်။ စာရေး
သူနှင့် ရွယ်တူတွေ၊ ငယ်စဉ်က စာရေး

◆ စာရေးသူ သီလရှင် နုပွား
အသက်(၇၀)ပြည့် အမှတ်တရ

◆ ထောင့်တက်ပြီး
မူလသို့ အထောက်အထား

သူကို သူတို့အလုပ် အတိုအတွာတွေ
အကုန် လုပ်ခိုင်းစွမ်းသည့်အတွက်
စာရေးသူ လျှို့ဝှက်က သိပ်မကျေနပ်ခဲ့
လို့ မသွားခဲ့ပါ။

ပြီးတော့ စာရေးသူ၏အဖေကို
အဘွား၏အမွေများ မပေးခဲ့ဟု အဖေ
မဆုံဆင်က ပြောသွားသောကြောင့်
ဖြစ်ပါသည်။ အဖေက အရက် အလွန်
သောက်သောကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါ
သည်။

ယခု (၃)ကြိမ်မြောက် သီလရှင်ဝတ်
ချိန်မှာတော့ စိတ်က အဘွားတို့အိမ်ကို
သွားချင်စိတ် ပေါ်နေသည်။

ကံကောင်းထောက်မစွာပဲ မွေ
မိတ်ဆွေ ဒေါ်လှစို၏ ခေါ်ဆိုမှုကြောင့်

အောင်ဇေယျမေ့ရိပ်သာ၊ ရှေးဟောင်း
ဘုရားများပူးရန် မော်ဘီသို့ သွားရင်း
မင်္ဂလာဒုံ အဘွားတို့အိမ်ကို သွားဖြစ်ခဲ့
ပါသည်။

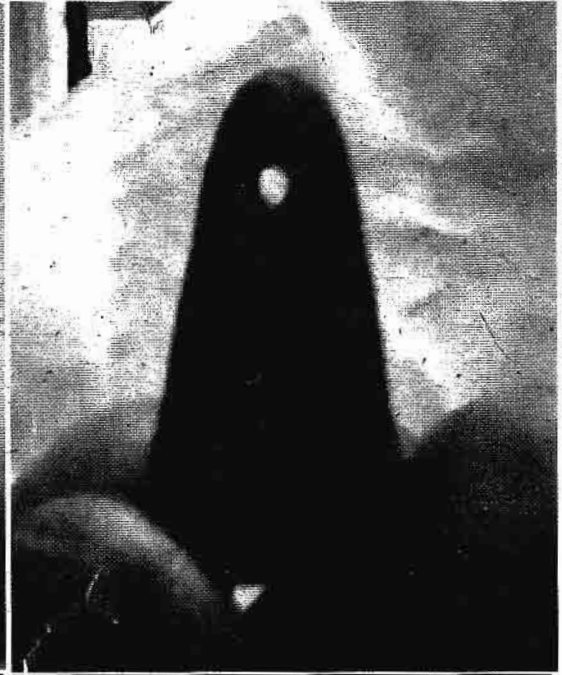
တစ်ဝမ်းကွဲညီမ အဖျိုကြီးက ဘုရား
စင်အောက်ရှိ ဝီရိလေးထဲမှ အထုပ်များ
ကို သော့ဖွင့်၍ ဆွဲထုတ်ပေးပါသည်။
“သီလရှင်ဝတ်ခဲ့ ခွင်းလာခဲ့ရင် ပေး
လိုက်ပါ” တဲ့။ မျက်ရည်စမ်းစမ်းနှင့်
ပြောလာပါသည်။

အထွားနည်းသော အမွေများ

အထုပ်များကို တစ်ခုစီ ဖွင့်ပြပါ
သည်။

၁။ လည်ပင်းဆပ်ရည်ရည် ပန်းခက်ဖျားနာသော

◆ ထေးတော်ကြီး ထောက်ထိုင်ခြင်း

◆ ထေးတော်ကြီး အထောက်အပံ့

- ၉။ မြေအိုးတစ်လုံး
- ၂။ ငွေဒင်္ဂါး (၂) ပြား
- ၃။ ဆေးတော်ကြီးတစ်ခု
- ၄။ ဆင်အံတစ်ခု
- ၅။ ကျောက်ပျဉ်ကြီးတစ်ခု
- ၆။ နီလာကနတ်ပန်းလေးတစ်ပွင့်နှင့် သရသင်္ဃာတစ်ခု
- ၇။ ပုလဲဆံထိုက်တစ်ခု

ထိုပစ္စည်းများ အားလုံးကို အဘွား ရှိစဉ်ကတည်းက မြင်ဖူးထားပြီးသား ပါ။ ယခုအချိန်မှာ စာရေးသူအနေဖြင့် ဝိုင်ခြင်း၊ ရယ်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ လိုချင်ခြင်း၊ တစ်မက်ခြင်းတို့ မရှိသလောက် ဖြစ်နေသည့်ကာလတွင် အဘွားက ဘာကြောင့် ဒီပစ္စည်းတွေ သီလရှင်ခွင်းလာရင် ပေးလိုက်ပါလို့ ပြောသွားတာလဲ။

စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ အဘွားက စာရေးသူ့ရဲ့ လက္ခဏာ၊ ဇာတာများ အားလုံးတွက်ချက် မှတ်သားထားဖူးသည်။

ပြီးတော့ အဘွားက ဘာသာရေး

လုပ်သည်။ ဝိပဿနာ လုပ်သည်။ ဒါကြောင့်များ ကြိုသိနေတာလား။ အတွေးပေါင်းများစွာနှင့် အဘွားပေးသည်များကို ဘာအကြောင်းများရှိမလဲဟု စဉ်းစားတွေးခေါ် အဖြေဖော်နေပါတော့သည်။

ပေးခဲ့သမျှ အတွေးတစ်စပြင့် ရေးပြလိုက်ပါသည်။

၁။ နီပည်ပင်း ဆင်ရှည်ရှည်

ပန်းခက်များပါသော မြေအိုးတစ်လုံး

ထိုမြေအိုးလေးနှင့် စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က လငပုလဲဖမ်းလျှင် အဘွားက ငွေဖမ်းသည်ဟု ပြောပြီး ဂါထာရွတ်၍ ငွေပြားတစ်ပြားစီ အိုးထဲသို့ ထည့်ပါသည်။

သူများအိမ်တွေ သံပုံးတီးပြီး လငပုလဲဖမ်းခြင်းမှ လွတ်အောင် စွမ်းဆောင်နေသည့်အချိန်မှာ အဘွားက မှောင်သွားသည့် လမ်းကြီးကို ကြည့်ပြီး မြေအိုးကို ရင်ခွင်ပိုက်ထားသည်။

ထိုမြေအိုးကို ငွေအိုးဟု အဘွားက

ပြောပြထားပါသည်။ ငွေဒင်္ဂါးပြားများ ထည့်ထားသော ဖလားကြီးကို စာရေးသူက လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ကိုင်ကာ အဘွားနားမှာ ရပ်နေရပါသည်။

ရွတ်ဆိုသော ဘုရားတိုင်

ဂိုဏ်းဂါထာတော်

- ၁။ နမော တေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္တ၊
ဝိပုပုတ္တောလိ သဗ္ဗဓိ၊
သမ္မာဓ ပပိယန္ဓောတ္ထိ
တဿ ဓမ္မ သရဏံ တဿ
- ၂။ တထာဂတံ အရဟန္တံ၊
စန္ဒိမာ သရဏံ ဂတော၊
ရာဟု စန္ဒံ ယုတ္တသ္မာ
ဗုဒ္ဓိ လောကာနုကာပုကာ။

အနက်

- ၁။ ဝိရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နမော၊ ရိုသီးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗဓိ၊ ဘဝည့်/တစ်ပြိုင်တွယ်သာ စွဲကပ်

www.burmeseclassic.com

အဘွား၏ ဝါပြန်

တတ်သော ကာမုပမိ၊ ခန္တုပမိ၊ ကိလေသုပမိ၊ အဘိသင်္ခါရပမိ ဟူသော ဥပမိလေးပါးမှ။ **ဝိပ္ပဗုတ္တော**၊ လွတ်မြောက်သည်။ **အသိ**၊ ဖြစ်ပါ၏။ (အဟံ) တပည့်တော်သည်။ **သမ္မာပေဋိပဇ္ဇော**၊ အကျဉ်းအကျပ်သို့ ရောက်သည်။ **အသ္မိ**၊ ဖြစ်ပါ၏။ **တဿမေ**၊ ထို တပည့်တော်၏။ **သရထံ**၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ **ဘဝ**၊ ဖြစ်တော်မူပါဘုရား။

၂။ **အရဟန္တံ**၊ ပုဇွန်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ **တထာဂတံ**၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ **စန္ဒိမာ**၊ လ(နတ်သား)သည်။ **သရထံ**၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ **ဂတော**၊ ရောက်တော်မူ၏။ **ရာဟု**၊ ရာဟုအသူရိန်။ **စန္ဒံ**၊ လ(နတ်သား)ကို။ **ပဗ္ဗညုဿု**၊ လွတ်လိုက်ပါလော့။ **ဗုဒ္ဓိ**၊ ဘုရား

ရှင်တို့သည်။ **လောကာနုကာမ္မကာ**၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဟူသော လောကကို အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်၏။

[ဤဂါထာတော် ဝါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းနှင့် ပါရဝိပဇ္ဇာစင်တို့၏ ဝါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မြွေစရိယ(ပဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

အခက်အခဲကို လွတ်မြောက်စေသည်။ ရာဟုဖမ်းတဲ့ လမင်းကြီးကလဲ အကျဉ်းအကျပ်က လွတ်စေသတဲ့၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းမှု ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး အန္တရာယ်စက်ကင်းက လွတ်မြောက်စေသတဲ့၊ မကောင်းတဲ့ အနှောင့်အဖွဲ့ကလဲ လွတ်ကင်းသတဲ့၊ လမင်းကြီးက လင်ပုပ်ဖမ်းခြင်းက

လွတ်မြောက်သလို ဒီအချိန်မှာ ငွေအို၊ ငွေဒဂါး ဘုရားတိုင် ဂါထာတို့ရွတ်ပြီး စိမ်ထားတဲ့ ငွေပြားတဲ့။ ငယ်စဉ်က အဘွားပြောပြလို့ သိခဲ့ရသည်။

အဘွားသည် လင်ပုပ်ဖမ်းစဉ် ဂါထာရွတ်၍ ဖမ်းထားသော ငွေပြားများကို ရင်းနှီးသူများအား အဆောင်အဖြစ် တစ်ပြားစီ ဝေငှလေ့ရှိသည်။ **စီးပွားရေးကောင်း၊ ရောဂါပျောက် အဆောင်ကောင်းတဲ့။**

ကနတ်ပန်းပါသော အိုးကို ဆောင်ထားလျှင် ကံကောင်းစေသည်ဟု သိရပါသည်။ **မင်္ဂလာအခြံအရံတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။**

နေကြတ်လျှင်လည်း အဘွား၏ အစီအရင်ကိုလည်း သုတအဖြစ် ဝေငှလိုက်ပါသည်။

နေကြတ်ခြင်း စ၊ သည့်အချိန် (သို့မဟုတ်) နေမင်းကြီး လုံးဝမှောင်သွား သည့်အချိန်မှာ ဖယောင်းတိုင်(၆)တိုင် ဘုရားမှာ ပူဇော်ပြီး...

‘နေမင်းကြီးနဲ့ ပျောက်ဆုံးသွားသည့် အလင်းရောင်အစား ထွန်းညှိပေးပါသည်’ ဟု ပြော၍ ဆုတောင်းပေးပါသည်။ ဖယောင်းအနီး၊ တနင်္ဂနွေထောင့်(သို့မဟုတ်)အိမ်ဘုရားမှာ ပူဇော်ဆုတောင်းပေးပါသည်။

ဆုတောင်း ထွန်းညှိပေးသော သူမှာ အကျိုးထူး ခံစားရသည်ဟု သိရပါသည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ အထူး လုပ်ဆောင်သင့်ပါသည်။

၂။ ငွေဒဂါး(၂)ပြား

ငွေဒဂါးပြားများမှာ အင်္ဂလိပ်ခေတ် သုံး ငွေဒဂါးပြားများ ဖြစ်ပါသည်။
 GEORGE V KING EMPEROR (ခေါင်းဘက်)
 ONE RUPEE INDIA 1919

(ကျောဘက်)

● VICTORIA QUEEN(ခေါင်းဘက်)

ONE RUPEE INDIA 1862

(ကျောဘက်)

ဘုရင်ပုံနှင့် ဘုရင်မပုံများဖြစ်သည်။ အဘွားက တစ်ကျပ်ငွေဒဂါးဟု ခေါ်ပါသည်။ ငွေအစစ် ဖြစ်ပါသည်။

ငွေအစစ်၊ လမင်းစန္ဒာ တနင်္လာ ၂-၈၈၈န်း အားလုံးတို့ အကျုံးဝင်သဖြင့် အဘွားပေးခဲ့တာလားဟု တွေးနေမိပါတော့သည်။

စာရေးသူသည် ကိုယ့်အိမ်နှင့်ကိုယ် ဖြစ်လာသောအခါ လပုပ်ဖမ်းချိန် အဘွားလုပ်သကဲ့သို့ ငွေဖမ်း၍ ဝေငှပါသည်။ တင်းပြည့်ကျပ်ပြည့် ဖြစ်စေရန် တစ်ကျပ်ပြားဖြင့် စီမံရပါသည်။

❖ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် (ခေါင်းဘက်)

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၄ ခုနှစ် (ပန်းဘက်)

❖ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ၁၉၄၅ (ခေါင်းဘက်)

၁- တစ်ကျပ် (ပန်းဘက်)

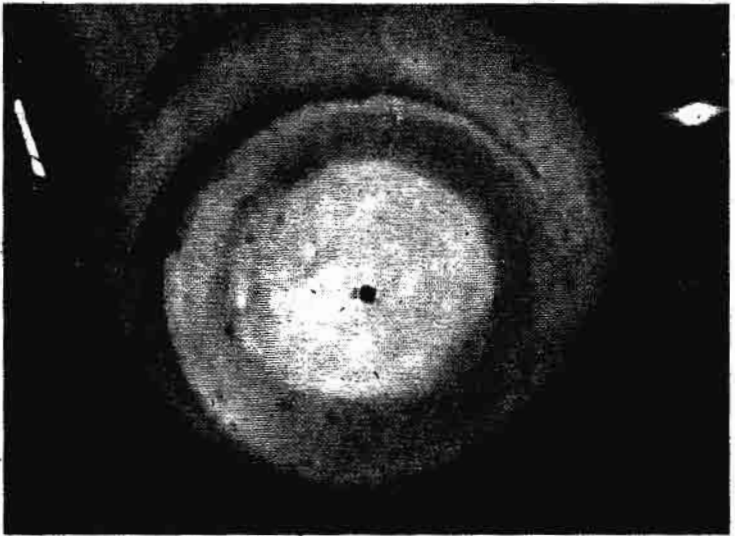
သက္ကရာဇ် ၁၃၁၄ ခုနှစ် တစ်ကျပ် ပြားများက ငွေပါသည်ဟု သိရပါသည်။ ဓာတ်ပုံဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မြေအိုးဖြင့် ငွေအကြွေစေ့များ ထည့်ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် ကြွေကောင်းခြင်း ဓာတ်နိမိတ် လာဘ်ရွှင်ခြင်းနှင့်အတူ "အိုး" ၏ ကံကောင်းခြင်းကို ဆောင်စေသော မှုကလာအခြံအရံများအပြင်

လပုပ်ဖမ်းချိန် ဘုရားတိုင်ဂါတာ ဖြင့် ဖမ်းထားသော ငွေဒဂါးများကြောင့် အန္တရာယ်ကင်း၊ ရောဂါကင်း၊ အကျဉ်းအကျပ် အခက်အခဲ လွတ်မြောက်ခြင်း၊ ရာထူးအာဏာငွေဖြင့် အနိုင်ကျင့်ခြင်း များမှလည်း လွတ်ကင်းစေပြီး

ငွေကြေးနေပြည်ခြင်း ဓာတ်နိမိတ်ကို ရရှိခံစားစေပါသည်ဟု လေ့လာ

ရ နှစ်ကျပ်ရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

• အဘွား၏ပိုး ဝင်မှာ အပေါက်ထောက်ထားသည်

သိရှိရပါသည်။

အိုးမှာ အဘွား၏အိုးက ပိုမို အစွမ်းထက်ပါသည်။

၃။ ဆေးတော်ကြီးတစ်ခု

ဆေးတော်ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ ဖော်စပ်ရောက်ခဲ့ပြီး အစီအမံတွေများသည် ဟု ယခု အသက်ကြီးလာမှ ကြားဖူးခဲ့ပါသည်။

အသက်(၁၀၈)နှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူသော မော်လမြိုင် ကော့ပေါက်ဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဓာတ်ကဝေဘဒ္ဒန္တတ္ထမ (သက်တော်-၁၀၈နှစ် သိက္ခာတော်-၈၈၀) ထံတွင်လည်း ဆေးတော်ကြီး ဆောင်ထားသည်ကို တွေ့ဖူးပါသည်။

ဖော်စပ်နည်းကိုတော့ မသိခဲ့ပါ။ ထိုဆေးတော်ကြီးမှာ ဆရာတော်တစ်ပါး ရရှိသွားသည်ဟု သိရပါသည်။

အဘွားက စာရေးသူကို ပေးခဲ့သော ဆေးတော်ကြီးမှာ အပေါက်တွင် ကြိုးဖြင့် သိ၍ လည်ပင်းတွင် ဆွဲထား၍ ရသည်။ ခရီးဝေးသွားလျှင် လည်ပင်းမှာ ဆွဲသွားသည်။

အိမ်မှာတော့ ဘုရားစင်ရှိ ဆေးဘုရားနားတွင် ပုလင်းဖြင့် ထည့်၍ထားသည်။ ဆေးများ ဖော်စပ်ပြီးသောအခါ ဖလားထဲထည့်သည်။

ထိုဆေးတော်ကြီးကို ပုလင်းမှ ထုတ်၍ ဖလားထဲရှိ ဆေးပေါ်တင်၍ အမွှေးတိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင်း၊ သစ်သီးရေများ ကပ်လျူကာ ဆေးသိဒ္ဓိဂါတာတော်ကို ရွတ်ဆို သိဒ္ဓိတင်ပါသည်။

ဖော်စပ်ထားသော ဆေးများ ဆေးစွမ်းထက်သည်တဲ့၊ ဆေးလိုက်သည်တဲ့။

လူနာတစ်ဦးတည်းအတွက် သီးခြား ဖော်စပ်ပေးသော ဆေးဖြစ်ပါက ဆေးတော်ကြီး၏ အပေါက်ကို တောင်နှင့် မြှောက် တန်းနေအောင်ထားကာ ထိုအပေါက်ထဲသို့ လူနာ၏ မွှေးနံ့အသားကို သေးသေးလေး စိတ်ခွဲထည့်သွင်းပေးထားရပါသည်။

- တနင်္ဂနွေသား = အုန်းသား
- တနင်္လာသား = ကံဇက်သား
- အင်္ဂါသား = သီးသား
- ဗုဒ္ဓဟူး = ဝါး
- ကြာသပတေး = ပျဉ်းသား
- သောကြာ = သီးသား

စနေ = ထိန်သား၊ ထန်းသား
ထိုမွှေးနံ့အသားများကို ဆောင်ထားပြီး လိုအပ်မှ ခွဲစိတ်ယူပါသည်။ ငယ်စဉ်က နှေးဆေးဘုရားဟုသာ သိပြီး ယခုကြီးလာသောအခါမှ ဆေးသိဒ္ဓိတင်သော ဘုရားမှာ ဘောသဇ္ဇမုဒြ ခေါ် သိဒ္ဓိ လာဘာမုန့်၊ ရာဇဝါသေက ဆေး သိဒ္ဓိဘုရားဖြစ်သည်ဟု လေ့လာ သိရှိရပါသည်။

ဆေးသိဒ္ဓိဘုရားမှာ အသက်ရှည်၊ အနာကင်း၊ အဆင်းလှကုန်သော ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ မင်းဝတ်တန်ဆာ ဆင်ယင်လျက် အခြောက်အိုကို ပိုက်၍ ညာဘက်လက်တော်ဖြင့် ဆေးတော်ကို ပေးနေတော်မူဟန် ဘောသဇ္ဇမုဒြာ ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသိဒ္ဓိမုန့်တော်

- ၁။ ဣဟ ဗုဒ္ဓေါ စ ဓမ္မောစ သံယော စ သရဏံ ဝံ၊ အနေန သစ္စဝါကျေန တိကိစ္ဆာ သိဒ္ဓိရတ္ထံ ဝေ။
- ၂။ ဗာလာ သဗ္ဗ မကလျာဏံ ကလျာဏံ ပဏ္ဍိတာသဒါ၊ အနေန သစ္စဝါကျေန တိကိစ္ဆာ သိဒ္ဓိရတ္ထံ ဝေ။
- ၃။ အပ္ပမာဒါ သိဝံ သဗ္ဗံ ဟာဒါ အသိဝံ သဒါ၊ အနေန သစ္စဝါကျေန တိကိစ္ဆာ သိဒ္ဓိရတ္ထံ ဝေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ဣဟ = အိဟ
- ဗုဒ္ဓေါစ = ဗုတ်ခေါစ
- ဓမ္မောစ = ဝမ်မောစ
- သစ္စဝါကျေန = သစ်စဝက်ကျေန
- တိကိစ္ဆာ = တိကိတ်ဆာ
- သိဒ္ဓိရတ္ထံ = သိတ်ဝိရတ်ထု
- သဗ္ဗ = သပ်ဗ

- ပဏ္ဍိတာ = ပန်ဒိတာ
- အပ္ပမာဒါ = အတ်ပမာဒါ
- သဗ္ဗံ = သတ်ဝံ
- အနက်

၁။ ဣဟ-ဤလောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါစ-မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မောစ-တရားတော်မြတ်သည် လည်းကောင်း၊ သံယောစ - သံယောတော်မြတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝရံ-မြတ်သော၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာတည်း။ အနေနသစ္စဝါကျေန - ဤမှန်သော သစ္စစကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ တိကိစ္ဆာ-ဆေးကုခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓိရတ္ထံ-ပြီးစီးပါစေသတည်း။

၂။ ဗာလာ-လူမိုက်တို့သည်၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ အကလျာဏံ - မကောင်းမှုကို (ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏။) ပဏ္ဍိတာ - ပညာရှိတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ကလျာဏံ-ကောင်းမှုကို (ကရောန္တိ-ပြုကြကုန်၏။) အနေနသစ္စဝါကျေန - ဤမှန်သော သစ္စစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ တိကိစ္ဆာ-ဆေးကုခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓိရတ္ထံ - ပြီးစီးပါစေသတည်း။

၃။ အပ္ပမာဒါ - မမေ့မလျော့သော သူတို့သည်၊ သဗ္ဗံ-အချင်းခပ်သိမ်း၊ သိဝံ-ငြိမ်းချမ်း၏။ ပမာဒါ - မေ့လျော့သောသူတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ အသိဝံ-မငြိမ်းမချမ်းကြ၊ အနေနသစ္စဝါကျေန - ဤမှန်သော သစ္စစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ တိကိစ္ဆာ - ဆေးကုခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓိရတ္ထံ - ပြီးစီးပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို

နက္ခတ္တရာဇင်ဒြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရဝီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဝိယဘာဏက-ဝိယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

အားလုံး တစ်ပုဒ်ဆုံးလျှင် ပုတီးတစ်လုံးချနန်းဖြင့် တစ်ရာ့ရှစ်လုံး ပုတီးအမှတ်အသားပြု၍ တစ်ရာ့ရှစ်ခေါက် ရွတ်ဆို သိဒ္ဓိတင်ပါသည်။

ကံနှစ်ပါးဖြစ်သော ကာမေသုမိစ္ဆာ စာရာ ဝေရမဏီ သိက္ခာပဒ သမာဓိယာမိနှင့် သုရာမေရယ မဗ္ဗပမာ ဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏီ သိက္ခာပဒ သမာဓိယာမိကို စောင့်ထိန်းရပါသည်။

ဆေးတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ အဘွားလုပ်ဆောင်ချက်များကို ပြန်စဉ်းစား ရေးသားပြုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆေးတော်ကြီးကို အတော်တန်ဖိုးထားခဲ့သော အဘွားသည် မသုံးမစွဲရက်ဘဲ ဆေးများ သိဒ္ဓိတင်သောအခါမှသာ ဆေးတော်ကြီးနှင့် ဆေးများ ဓာတ်ကူး ရောနှောတတ်ပါသည်။

ဆေးတော်ကြီး၏ အောက်ခြေမှာ အနည်းငယ်သာ အသုံးပြုထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် စာရေးသူအနေနှင့် ဆေးကုစားသူလည်း မဟုတ်သဖြင့် ဘာလုပ်ရမည်ကို အချိန်နှင့် စောင့်ကြည့် လေ့လာရပါဦးမည်။

ဓာတ်ပုံနှင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ဆေးတော်ကြီးမှာ အတိုက်အခိုက်ပထမားများကို တန်ပြန်ဆေးသည်ဟု သိရပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

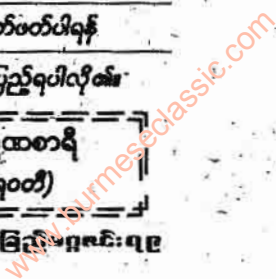
ပုဒ်အာဖြင့် ပြည့်ရပါလို၏။

၂။ ဒေါကဗ္ဗထစာရီ

(မေ့ရဝတ်)

၂။

နက္ခတ္တရာဇင်ဒြည်မဂ္ဂဇင်းရဇ

注册

商標

ရိဝိ- ကျားရတနာဆေးသည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ် ဂေရာဇ်မင်း

နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးဝေတံမြတ်ဖြစ်သည်။

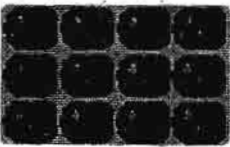
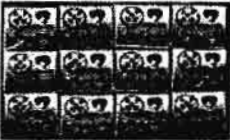
龍鳳寶

ရိဝိ- အမျိုးသားအားစေး ကျားရတနာဆေး

မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

နဂါးစာမထီရတနာ (လုံပုန့်ပေါင်)

(ယောက်ျားသုံးအဆင့်မြင့်အားဆေး) မှတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-009365 (1014)

ရိဝိ- ကျားရတနာဆေး (ပုလဲအမည်း၊ နဂါးကျားအားမာရီဆေးလုံး)သည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ်ဂေရာဇ်မင်း နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးဝေတံမြတ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် တရုတ်မှ ဟောင်းမပိသံများ၊ ချောမောလှပသည့် ဝိပဇာနည်နှင့် ကာမပျော်ပါးရာတွင် သီးသန့်အသုံးရရန် ဖြစ်သည်။

ဤလျှို့ဝှက်ဆေးသည် ယနေ့အထိ စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်ခံလာသည်မှာ အနှစ်(၄၀၀)ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး လူ့လောက၏ နတ်သီကြားဆေးဟု တင်စားခြင်းခံရပေသည်။ ဤဆေးကို ရေရည်မှီဝဲသုံးစွဲပါက အသက်ရှည်၍ အစဉ်စုပျိုစေပါမည်။ မန်ချူးမင်းဆက် ဂေရာဇ်ချန်လုံသည် ကာမစည်းစိမ်ပျော်ရွှင်၍ အသက်(၈၉)နှစ်အထိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ရိဝိ-ကျားရတနာဆေးကို ရေရည်မှီဝဲသုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဓိကကုသမှု ။ ယောက်ျား ကျောက်ကပ်အားချို့တဲ့၍ သုက်ရည်နည်းခြင်း၊ ပန်းညှိုး၍ မထိန်းနိုင်ဘဲ သုက်ထွတ်စောခြင်း၊ အားနည်းခြင်း ။ ကာမရာဂ်တို့ ပိုစေ၍ စုပျိုလာစေမည်။ ကျောက်ကပ်အားပေး၍ လူသန်စွမ်းကာ အသက်ရှည်စေမည်။

မြန်မာ့ရိဝိ- ဦးမြင့်စေ့ထီးသားများ- မြန်မာဆေးနာရီတိုင်း C-264(၁၀)၅၅ မြေအောက်ထပ် သိမ်ကြီးဆေး၊ ဖုန်း-၂၅၄၇၂၅ ငရုစေ့၊ မှီဆိုင်အမှတ်(၂၈)၊ ရေကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၄၄၊ မှီဆိုင်ဆယ်ရွှေစားတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂။ မှီဆိုင်မြန်မာဆေးဆိုင်- (၂၉)လမ်းနှင့်(၈၄)လမ်းထောင့်၊ ပန္နဲလေး၊ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်-အမှတ်(၁၀)ပင်းလမ်း၊ ဇိုင်ကုန်း၊ တောင်၊ ပဲခူးမြို့၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆။ မှီဆိုင်မျိုးဆေးဆိုင်- ၄/ကျောင်းလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ မြန်မာ့ကျောက်၊ အမှတ်(၈၁/၈၂/၈၃)လားရှိုးမြို့ပရေ၊ ဖုန်း-၀၈၂-၂၂၁၀၆။ မှီဆိုင်ကြွယ်ဆေးတိုက်-(၆)လမ်း၊ တောင်ငူမြို့၊ ဖုန်း-၀၅၄-၂၀၈၅။ မှီဆိုင်အခန်း(၈) အစေးမြေးဂိတ်ဝင်း၊ ကင်မလင်းကျွန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁။ မှီဆိုင်ကိသိန်းရွှေ-အမှတ်(၁၈၇)ရွှေပြည်သာရွေး၊ ပုသိမ်မြို့။ မှီဆိုင်ရွှေနှင့်ညိုတိုက်-အိမ်စိန်ချီ(၃၁/အေ) ကုန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၃၅။ မှီဆိုင်ရောင်-အမှတ်(၅၂/၈) ကုန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့။ မှီဆိုင်စက်ထွန်းဦး-ည/၁၅၀၊ ဦးကြွယ်လော်လမ်း၊ ဦးကြွယ်လမ်း၊ တောင်ကြီးမြို့၊ ဖုန်း-၀၈၁-၂၃၀၂၅။ မှီဆိုင်မြတ်ပန်းဆေးဆိုင်၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၀၃၄-၂၂၅၅၄။ မှီဆိုင်ဝိသယ်မမြို့ အမှတ်(၆၂/၃) ရေနံ(၈)၊ ရေချစ်ကွက်-ဦးကျော်လင်း။ မှီဆိုင်အမှတ်(၁၂)၊ ရာဇာလမ်း၊ ဝိန်းကန်ရွာ၊ ခရမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဖုန်း-၂၄၄၀၀၄။ မှီဆိုင်စကားဝါဆေးနှင့် ဆေးပစ္စည်းဆိုင်-အမှတ်(၇) မြင်းခြံမြို့၊ ဖုန်း-၀၆၆-၂၁၄၄၁။ မှီဆိုင်Topကုန်မာဆိုင်- လားရှိုးလမ်း(နာရီဝင်အနီး) မြင်းဦးရွှေမြို့၊ ဖုန်း-၀၈၅-၂၁၂၅၆။ မှီဆိုင်အိမ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂။ ၀၈၅-၂၁၂၅၆။ မှီဆိုင်ဦးစိန်သန်း+အိမ်နီဝိုင်း-ဆေးပဒေသာ ရတနာမာရီတောင်ရပ်၊ စိတ္တသုခဝေဟာ၊ ရတနာမာရီတောင်ရပ်အနီး၊ မိတ္ထီလာမြို့-ဖုန်း၂၁၃၅၂။ ဦးအောင်မြင့်နှင့်သားသမီးများ(ဆေးပစ္စည်းဆိုင်)အမှတ် (၆/၁၂)၊ ဘုတတေတိုင်ဘက်လမ်း၊ တက်ပေစံမြန်မာ့ဆေးဆိုင်လုပ်ငန်း-ဈေးအရေဘက်၊ နေပြည်တော်လမ်း၊ စစ်ကိုင်း၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၀၀၂။ ထွန်းသောင်စိတ်-ဖုန်း-၂၀၈၄၄၊ ဆောင်းလားမာရီဆေးပစ္စည်း၊ မြို့ပ ၆၃၊ အင်းဘော်ရွှေ၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆။ မှီဆိုင်ပုဏ္ဏား၊ မှီဆိုင်တော်ဆေးဆိုင်၊ အမှတ်(၁၁၁)၊ (၇)လမ်း၊ မင်္ဂလာရွက်ကွက်-ဦးတင်ဦး+အိမ်မြသန်း။ မှီဆိုင်ကျော် ကွန်ပျူတာဆိုင်-ခိုင်ချစ်လမ်း၊ ဝမ်းကောင်းရပ်၊ တာချီလတ်မြို့၊ ဖုန်း-၅၁၂၂၄။ ပဲခူးတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့၊ ဈေးအတွင်း-ဒို့ညီနောင်ဆေးဆိုင်။ မှီဆိုင်ကရုဏာဆေးဆိုင်-၃၂/အားကားအိမ်၊ သထုံတံတားလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၄၃၂။ မှီဆိုင်ဓာတ်ဆေး(မြန်မာ့ဆေးဆိုင်)အလှူကုန်ဆိုင်(၁)၊ လိင်း(အေ)၊ မှီဆိုင်အမှတ်-(၂၀)ဈေးကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၀၄။ မှီဆိုင်အင်္ဂလိပ် (ဆေးတိုက်) ထုံထုံလိမ်း၊ ဆိပ်ယေရပ်၊ မြိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၆-၄၁၀၄။

ပင်ရင်းမြန်မာ့ရိဝိ- ရိဝိဆေးတိုက်အမှတ်(၁၄)၊ ပထမထပ်၊ ထီးကမ်း(၂)လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိပင်လားဈေးအနီး၊ ဟင်းလင်းမှတ်တိုင်ဆင်း၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၅-၃၃၀ ၉၆၀၆၊ ၀၅-၅၀၅ ၁၁၀၈၊ ၀၅-၄၂၀၀ ၁၀၅၂၊ ၀၅-၄၅၄ ၉၄၂၀၄။ Ph- 09-730 98606, 09-505 8108, 09-4200.18721, 09-794 55058။

၈၀ နက္ခတ္တဇေယျ-မြတ်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

ရွာမိဿာ ရွှေသိမ်တော်ကျောင်းမှ ဆရာတော်

အာဇာနည်

သခင်ဗမာ အဆက်

အား ဂါရုဠပြု ပူဇော်မှုခရီး (၂)

စောဝိဇယ

'ဆရာတော်ဆီက သင်ယူ သိမှတ် စရာတွေကို တပည့်တော် တတ်နိုင် သလောက် ပြည့်စုံအောင် မှတ်သားချင် မိတယ်ဘုရား။ အချိန်က နည်းနေ တဲ့ အချိန်ဘုရား နောက်တစ်ခါ ပြန်လည်အားဖြင့် အိပ်ပျောက် တပည့် တော် တပည့်တော်နှင့် ရွှေဘိုရောက် ကြည့်ကာ ထပ်ပြီး ဖူးမြော်မှတ်သား ခဲ့ရစေ ဘုရား'

'ကျေးသောလက် မဆန်မီ ဆိုတာ လိုကုလားမတောင်ကို နောင်တစ်ကြိမ် လာဖို့က မသေချာဘူး။ ဒကာလေး ရွှေဘိုဘက်ရောက်ရင်တော့ ရေဦးမြို့ ကိုကူးခဲ့ပါ။ မြို့နဲ့(၈)မိုင်အကွာလောက် မှာ ရွာမိဿာရွှေသိမ်တော်ဘုရား ရှိ တယ်။ အဲဒီကျောင်းမှာ လာတွေ့နိုင်ပါ တယ်။ ရွာကို လှည်းကြိုတွေ ရှိတတ် တယ်။ ခြေကျင်လာရင်လဲ လမ်းသာပါ တယ်'

ကျွန်ုပ် သွားရောက်၍ ဖူးတွေ့ခွင့် မကြုံမီ (ကုလားမတောင်မှ ရွာမိဿာ သို့ပြန်ကြွ၍ ဝါမဆိုမီ) ကာလတွင်ပင် ဆရာတော်ကြီး ပုံလွန်တော်မူကြောင်း ကြား သိရသဖြင့် "ကျေးသောလက် ဆန်မီ" ဟူ၍ စကားဦးသန်းကာ မိန့်ကြားခဲ့သည်ကို သတိပြုမိတော့ သည်။

ကုလားမတောင်တွင် (၂၄)နာရီမျှ ဖူးမြော်ခွင့်ရစဉ် စေတီတည် လုပ်အား ကုသိုလ်ရှင်တို့၏ ရောဂါဝေဒနာများကို F.11A. September, 2016.

ဆရာတော်ဘုရား ဖိုရို

ဓာတ်လုံးစိမ်ရေဖြင့် ကုသုကယ်မပေး တော်မူသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပေသည်။ ရွာမိဿာရွှေသိမ်တော်စေတီသို့ ဆရာတော်ဦးမဟိန္ဒ သီတင်းသုံးခဲ့

ရာ ရွာမိဿာရွာသို့ ရေဦးမြို့မှတစ်ဆင့် ဆိုင်ကယ် ကယ်ရိဌား၍ အဆင်ပြေစွာ သွားရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ကျောင်းအဝင်မုခ်ဦး၏ လက်ဝဲဘက် တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့် (၄၅)တောင် နဂါးဗုဒ္ဓရောင်ခြည်ပျံရင်း စာ

ကျောက်အုတ် သိမ်တော်

သိမ်တော်အဝင်ပုန်

ရှိသော ရွှေသိမ်တော်စေတီကြီး ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ စေတီဝင်းအတွင်း စေတီ၏ အရှေ့ဘက် ကပ်လျက်တွင် သိမ်တစ်ဆောင် တည်ရှိသည်။

စေတီတော်မှာ သီရိမဇ္ဈိမသောကမင်းကောင်းမှု ရွှေမုဋ္ဌောစေတီဖြစ်၍ ပုဂံပြည့်ရှင် အနော်ရထာမင်းလက်ထက်တွင် ရှင်အရဟံဦးဆောင်မှုဖြင့် ထိပေသျှင်(ဒီပဲယင်း)နယ်၌ သိမ်(၉)သိမ် တည်ဆောက်သမုတ်သောအခါ ရွာမိဿာသိမ်(ဤသိမ်)လည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် တွေ့ရသောစေတီကို အနော်ရထာမင်း မှန်မိဿာအခါ ဤသိမ်ကို အဖွဲ့၍ ရွှေသိမ်တော်စေတီ တို့တည်တွင်ခဲ့ သည် သိမ်း

ရှင်အရဟံ သမုတ်ခဲ့သော ထိပေသျှင်(ဒီပဲယင်း)နယ် သိမ်(၉)သိမ်မှာ...

- ၁။ ဇေဠိယိမ်
- ၂။ ရွာမိဿာယိမ်
- ၃။ ဒီပဲယင်းယိမ်
- ၄။ ကံထူးယိမ်
- ၅။ မြို့ကြီးယိမ်
- ၆။ အောင်သာယိမ်
- ၇။ နန်းတွင်းယိမ်

၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၈။ ကံတွင်းယိမ်

နှင့် အမှတ်(၉)သိမ်ကို ရှာမတွေ့ရသေးဟု မှတ်တမ်းပြုထားလေသည်။

ကျောင်းတွင်း ဝင်ရောက်၍ လက်ရှိ ဆရာတော်ဦးပိသုဒ္ဓအား ဖူးမြော်လျှောက်ထားသောအခါ ဆရာတော်ဦးမဟိဒ္ဓ၏ရုပ်ကလာပ်တော် ပူဇော်ထားရာ ဗိမာန်သို့ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးနှင့် အတူ သွားရောက် ဖူးမြော်စေလေသည်။

ဆရာတော်ဗိမာန်

ဆရာတော်ဗိမာန်ကို ကျောင်းအဝင်အနီး လယ်ကွင်းပြင်၌ သီးခြားအုတ်တိုက်အဖြစ် တွေ့မြင်ရသည်။ အတွင်း၌ အဖုံးဖွင့်၍ရသော မုန်ခေါင်းအတွင်း ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ပူဇော်ထားသည်။

၁၃၆၁ ခုနှစ်တွင် ပျံတော်မူရာ ယခု (၁၃၇၅ခုနှစ်) (၁၄)နှစ်ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း ပုပ်ပျက်ခြင်း မရှိဘဲ အသားများခြောက်၍ ကျုံ့နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

မြင်းခြံမြို့၊ စွန်းလွန်းဆရာတော်

ဦးကဝိ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကဲ့သို့ပင် အကြောများ ထင်ရှား၍ မျက်လုံး၊ နှုတ်ခမ်း စသည်တို့ ချိုင့်ဝင်နေခြင်း မရှိပေ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က ရုပ်ကလာပ်တော် ခြေလက်များ ကွေးခေါက်၍ ဖူးမြော်နိုင်သော်လည်း နှစ်ကာလကြာရှည်၍ အဆီအစေး မရှိသော အစိတ်အပိုင်းများ ပျက်ကြွေမည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် ဦးပဉ္စင်းကြီးများက ကွေးခေါက်လှုပ်ရှား၍ ဖူးမြော်ခြင်းကို တားမြစ်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

(၁၀)နှစ်ကျော် ကြာလာသောအခါ ဦးများ ထိုးသဖြင့် အရောင်တင်ဆီများ သုတ်လိမ်း ကာကွယ်ထားသည်ဆို၏။ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် သက်န်းလဲလှယ်ပေးကြရာ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ တောင့်တင်းမှုမရှိ ထိုင်၊ လျောင်း၊ ကွေး၊ ဆန့်၍ ရကြောင်း မိန့်ကြားကြသည်။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဆရာတော်အား ဂါရဝပြု ဖူးမြော်ပြီး နောက် ကျောင်းသို့ပြန်လာကာ ဆရာ တော်၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ်ကို မေး လျှောက်သောအခါ မှတ်တမ်းတစ်စုံ တစ်ရာ မကျန်ရှိကြောင်း ဝမ်းနည်းဖွယ် ကြားသိရသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဟိတ်ဟန် လုပ်ခြင်း မရှိ၊ အနေအထိုင် ရိုးသား လှသဖြင့် သိက္ခာဝါတော် ကြီးရင့်သည့် ဆရာတော်တစ်ပါးအဖြစ် ရိုသေစွာ ကိုးကွယ်ခံကာ ပုံလွန်တော်မူပြီးနောက် ရုပ်ကလာပ်တော် မပုပ်မပျက် ပျော့ ပျောင်းနေသည်ကို တွေ့ရလေမှ ဝုဂ္ဂိုလ် ထူးတစ်ပါးဖြစ်ကြောင်း သိကြရသည်။ ကိုယ်တိုင်ရေး မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ လည်း မကျန်ရစ်ခဲ့ချေ။

ဆရာတော်ရှိစဉ်က ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းခဲ့သော နှစ်ထပ်ကျောင်းကြီး အတွင်း၌ ဆရာတော်၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ကိုယ်ရေး ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကို တွေ့ရ သဖြင့် ကူးယူဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျှာ မောင်ဘ အေးကို ရွှေဘိုခရိုင်၊ ဖေဦးမြို့နယ်၊ ရွာမိဿာကျေးရွာနေ အဘ ဦးကံထ၊ အမိ ဒေါ်အုန်းမိတို့မှ ၁၂၈၀ ပြည့်နှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း(၁၁)ရက် ကြာသပ တေးနေ့ နံနက်(၆)နာရီ၊ (၁၂)မိနစ်၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။

၁၂၉၂ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင် ရွှေသိမ်တော်ကျောင်း ဆရာတော် ဦးဝါယမိန္ဒထံ ရှင်သာမဏေပြုသည်။ ရွှေဘိုမြို့ မဟာဘုံစံကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးသုစိတ္တထံတွင် စာဝါ သင်ယူခဲ့သည်။

၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း (၈)ရက်နေ့၌ အောင်သာကျောင်း ဆရာတော် အရှင်သီရိမာကို ဥပဇ္ဈာယ်

ရွှေသိမ်ကျောင်းဆရာတော် ဦးကံထ၊ ဖေဦးမြို့နယ်၊ ရွာမိဿာကျေးရွာနေ

ပြုကာ ရွှေသိမ်ကျောင်းခဏ္ဍာသိမ်တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။ ဘွဲ့မည် ဦးမဟန္တ ဖြစ်သည်။

အရဟံဂုဏ်တော်နှင့်တကွ ဗြဟ္မစိုရ တရားလေးပါး၊ သူတော်ကောင်းတရား ခုနစ်ပါး လက်ကိုင်ထားကာ တပည့် ဒါယကာများကို ဆုံးမလမ်းညွှန်ခဲ့၍ ရွှေသိမ်တော်စေတီ မွန်းမြဲခြင်း အခြား စေတီများ တည်ဆောက်ခြင်း၊ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ကြိုးစား အား ထုတ်လျက် ၁၃၆၁ ခုနှစ်၊ ပထမဝါဆို

လဆုတ်(၄)ရက်၊ ကြာသပတေး ည (၈)နာရီ (၄၅)မိနစ် အချိန် သက်တော်(၈၁)နှစ်၊ ဝါတော် (၆၀) အရတွင် ဘဝနတ်ထံ ဖျံလွန်တော်မူ သည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ရဟန်း(၅)ဝါအရ ၁၃၀၅ ခုနှစ်တွင် ရွာမိဿာ ရွှေသိမ်တော်ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ဖြစ်လာရာ သမင်များ၊ ယုန်များက အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်သဖွယ် ဆရာတော်အနီးတွင် လာရောက် နေထိုင်ကြသည်ဟု သိရသည်။

◆ အပကြားများ ထင်ရှားစွာ မြင်ရမည်

ဂုဏ်တော်ပွားထံပါ

ထေရုပ္ပတ္တိမှတ်တမ်းတွင် အရဟံ ဂုဏ်တော်ကို မပြတ် ပွားများလေ့ရှိသည်ဟု ပါရှိသကဲ့သို့ ဆရာတော်အား ဖူးတွေ့ရချိန်၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို အစဉ်အမြဲ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေလေ့ရှိကြောင်း ခန်းနေဦးပွင်း များက မိန့်တော်မူကြသည်။

ဆရာတော် ခန္ဓာဝန်မချမီ တစ်နှစ် နီးပါးအလို ကုလားမတောင်ထက်တွင် ဖူးတွေ့ရစဉ်ကလည်း ဂုဏ်တော်ပွား များခြင်း ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားပေး မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား အမိန့်ရှိသလို ဓာတ်လေးပါးနဲ့ချုပ်တဲ့ ရသာယနဆေး တွေ၊ သိဒ္ဓိမြောက်ဝိဇ္ဇာခိုရ်တွေ အကြောင်း လေ့လာလိုရင် ဘယ်ကနေ စ၊ ရမ္မာလဲ’ ဘုရား’

၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ညဉ့်ဦးပိုင်းက ဒကာလေး ပုတီးစိပ် တယ်နော်။ ဘာအသားများလဲ’

‘ခရေသားပုတီးပါ ဘုရား။ နှစ်ရှည် လို့ ပြုလဲကျသွားတဲ့ ခရေပင်ကြီးရဲ့ အသားကို တပည့်တော် တတ်သလို ပွတ်ထိုးထားတာပါ’

‘အမျိုးသားပေါ့။ အေး... ကောင်း တယ်။ အမြစ်အညွန့်ညှပ်တော့ တည်မြဲ တာပေါ့။ ဘာကို နှလုံးသွင်း ပူဇော်တာ လဲ’

‘ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ပူဇော်စိပ် ပွားပါတယ် ဘုရား’

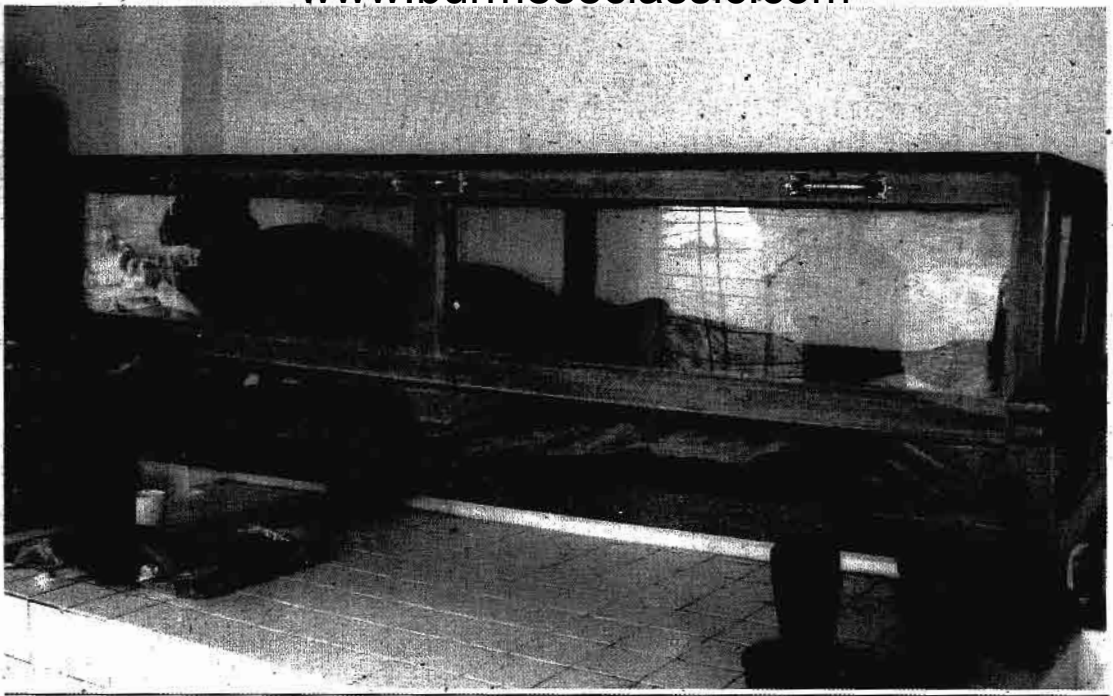
‘အဲဒါ လမ်းအစပေါ့။ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားလုံးမှာ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းက အမြတ်ဆုံးပဲ။ ဂုဏ်တော်တစ်ပါးတည်းကို ဖြစ်စေ၊ ကိုးပါး စလုံးကိုဖြစ်စေ အဆပ်ဆပ် စိပ်ပွား နှလုံး သွင်းတာကို “ထို” တယ်လို့ခေါ်တယ်။ ဘုန်း ကြီးက ကိုရင်သာဝကတည်းက အခုအချိန် အထိ နှစ်ပေါင်း (၇၀)လောက် ဂုဏ်တော်ကို

အဓိက ပွားထုံခဲ့တယ်။

ဒီလို ပွားများထုံပွားခြင်းအားဖြင့် ပုဂံ သောက၊ ဘေးရန်အသွယ်သွယ် ကင်းပြင်း စေတယ်။ စိတ်ကြည်လင်ပြီး ရုပ်အဆင်းလဲ ချစ်ခင်ကြည်ညိုစဖွယ် ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဉာဏ် ကြီးပြီး လုပ်ငန်းဆင်သမှု အောင်မြင်စေတယ်။ စီးပွားစွာ တိုးပွားပြီး ရှိပြီးသမျှ နေ့စဉ်စိပ် ယုတ်ယလျှော့ တည်မြဲစေတယ်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို အစဉ်အမြဲ နှလုံးသွင်း နေမှုကြောင့် နှလုံးသွင်းသူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ စေတီသဖွယ်ဖြစ်ပြီး လှူဒါန်းခိုက် ပူဇော် ထိုက်တယ်။ ရုပ်ကျက်လာတဲ့ အခါ စုန် အတိညာဉ် တန်ခိုးတွေ ရလာနိုင်တယ်။ သိဒ္ဓိခန်းအတွက် အဓိက အထောက်အပံ့ ဖြစ်ပေါ်တယ်ဒကာလေး။ သုတ်ပရိတ်တော် တွေ ပူဇော်တာလဲ ကုသိုလ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအပယ်ပဲ့ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် ပွားများတာကို မပေးယလျှော့ဘဲ နေ့စဉ် ပြုခဲ့ရင် ကာလကြာ ထဲ့အခါ အကျိုးထူးတာကို ကိုယ်တိုင်သိလာ

ပုဆိုးထားရာ မှန်သိင်္ဂါ

လိပ်ပယ်

ဟု မိန့်မှာတော်မူခဲ့လေသည်။

ကျွန်ုပ် လေ့လာသိမှတ်ရသမျှ အနက် ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသ အဘအောင်မင်းခေါင်၊ ရသေ့ကြီး ဘိုးသုစန္ဒီ၊ ရသေ့ကြီးဦးခန္တီ စသည့် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ ကလည်း ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း ပွားများကြရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် သကဲ့သို့...

နောင်ပိုင်းကာလတွင် ဒုတိယခန္တီ ဆရာတော်ဦးသုဇေ၊ မောင်းထောင်ရွာ အနီး ရွာမွန်သုသာန်ဆရာတော် ဦးစိစာရ၊ ရာကျော်ကျောပေါက် ဆရာ တော် ဦးဥတ္တမ(မော်လမြိုင်)၊ ဗောဓိ တထောင်ဆရာတော် ဦးနာရဒ(မုံရွာ) သုခကာရီ ဒုတိယဆရာတော် ဦးကေ သရ(ရွှေဘို) စသော ဆရာတော်ကြီး များကလည်း ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို အထူးပြု စီးဖြန်းကြရန် တိုက်တွန်း တော်မူကြလေသည်။

ကျီးနားဆရာတော်

ထို့နောက် ခန်းနေဦးပဉ္စင်း ဦးဝဏ္ဏိတက သိမ်နှင့် စေတီတော်သို့ ခေါ်သွားကာ သိမ်တွင်းသို့ ဦးစွာ ဝင် ရောက် ကြည့်ညိုကြသည်။

ဆရာတော်သည် နှစ်ထပ်ကျောင်း ကြီးနှင့် ကျောင်းအဆောင် အများပင် ရှိ သော်လည်း ဤသိမ်တော်အတွင်း၌ သာ ကြာရှည်စွာ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ သည်ဟု သိရသည်။

သိမ်တွင်း ဆရာတော် သီတင်းသုံး လေ့ရှိသည့်နေရာ၌ ဆရာတော်၏ ရုပ်တုကို မှန်ခန်းဖြင့် ပူဇော်ထားသည်။ ထိုရုပ်တွင် လက်ယာလက်ပေါ် ကျီး တစ်ကောင် နားနေပုံပါရှိသည်။

ဆရာတော် သက်တော်(၇၃)နှစ်တွင် မျက်စိတိမ်ခွဲ၍ စက္ခုနှစ်ကွင်း ကွယ်ခဲ့ သည်။ ထိုနှစ်တွင် အနီးရှိ သစ်ပင်ထက် မှ ကျီးတစ်ကောင်သည် ဆရာတော်ထံ လာရောက်ကာ အစာများ တောင်း

လေ့ရှိရာ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် လက် ဖြင့် အစာကျွေးရသည်။

လူစိမ်းသူစိမ်းများ ရောက်လာလျှင် သစ်ပင်ထက်သို့ ပျံတက်သွားကာ လူရှင်းလျှင် ဆရာတော်ထံ လာရောက် ၍ အတူနေခဲ့သည်။ သုံးနှစ်ခန့်ကြာမှ အလိုအလျောက် သေဆုံးသွားခဲ့လေ သည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်အား ကျီးနား ဆရာတော်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ ဆရာတော်သည် အပေးအကမ်း အလှူအတန်း ရက်ရော၍ မည်သူမဆို အယုတ်အလတ် အမြတ်မရွေး အစိမ်း အကျက်မရွေး ကျောင်းသို့ ရောက်လာ ပါက ကျွေးမွေး၍ တည်းခိုခွင့်ပေး သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စောသိင်္ဂါလ

သူခိုးရန်မှ

ကာတွယ်ပေးသော ဂီတာနွဲ့နွဲ့

၁၉၈၅ခုနှစ်၊ မိုးရာသီအချိန်ကာလက အခြစ်အပျက်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

အဲဒီနေ့ကို စာရေးသူ ဘယ်တော့မှ မေ့မရနိုင်ပါ။ စာရေးသူ အနှစ်သက်ဆုံး (Panasonic) ရေဒီယိုကက်ဆက်ကလေးနှင့်အတူ အဖေစီးနေကျစက်ဘီးအိမ်မှပစ္စည်းအချို့ သူ့ခိုး ခိုးခံရသောနေ့ဖြစ်၍ ဘဝတစ်သက်တာအတွက် မေ့မရနိုင်သည့် နေ့တစ်နေ့ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၈၄ခုနှစ်က ဆယ်တန်းစာမေးပွဲကို နှစ်ချင်းပေါက်အောင်မြင်ခဲ့သော စာရေးသူကို အဘိုးဖြစ်သူက ဘာလိုချင်သလဲဟုမေးရာမှ စာရေးသူတောင်းဆိုသော (Panasonic) ရေဒီယိုကက်ဆက်တစ်လုံးကို ဆုအဖြစ် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ထို ရေဒီယိုကက်ဆက်ဖြင့် မြန်မာ့အသံမှလာသော အစီအစဉ်များကို နားထောင်ရသည်မှာ အလွန်ကျေနပ်ပျော်ရွှင်စရာ အချိန်ကာလများဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာ အောင်ခင်ဆင့်၏ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဗဟုသုတများ၊ ဆရာကြီးသိပ္ပံမှူးတင်၏ သုတရေးရာ အဖြာဖြာများ၊ ဇာတ်လမ်းပမာ နားဆင်စရာ၊ ပုံပြင်လက်ဆောင်အစီအစဉ်များမှာ စာရေးသူ အလွန်နှစ်သက်သော အစီအစဉ်များ ဖြစ်ပါသည်။

ထို ရေဒီယိုကက်ဆက်ကလေးမှာ စာရေးသူအတွက် တစ်သက်ပေမေ့နိုင်သော အကောင်းဆုံးဆုလက်ဆောင်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

မိုးရာသီကာလမို့ အေးချမ်းစွာ အိပ်ပျော်ခဲ့သော စာရေးသူတို့မိသားစု

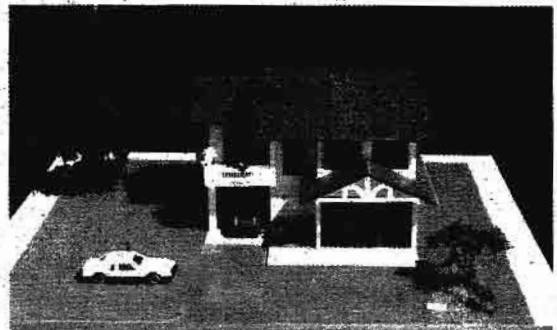
ဝင်အောင်ဖြင့်

မှာလုပ်ငန်းကိုယ်စီ ဝင်ရန် နံနက်(၇)နာရီခန့် အိပ်ရာမှထကြပါသည်။ စာရေးသူက အိပ်ရာမှထပြီး မျက်နှာသစ် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီးသည်နှင့် ရေဒီယို ထားသည်စင်သို့ သွားပြီး ရေဒီယိုဖွင့်ရန် ပြင်ပါတော့သည်။

ထားနေကျနေရာတွင် ရေဒီယိုကက်ဆက်ကလေးမရှိပါ။ ညှို့ခန်းတွင်းလှည့်ပတ်ကြည့်သော်လည်း မတွေ့ရ။ ရေဒီယိုကက်ဆက်မှာ တစ်ပေခွဲခန့်ရှိရာ အမြင်မှားသည်လည်း မဖြစ်နိုင်။ သတိရသည်နှင့် အိမ်တံခါးမကြီးပြေးကြည့်ရာစေ့ရာစေ့ထား၍ တံခါးမကြီးဘေးတွင် ညတိုင်းသောခတ်၍ သိမ်းတတ်သော စက်ဘီးလဲမရှိတော့။ ညှို့ခန်းပြန်၍စစ်ဆေးရာ နာရီနှင့် အခြားအဖိုးတန် ပစ္စည်းများလည်း မရှိတော့။ သူ့ခိုး ခိုးခံရသည်မှာ သေချာပြီ။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ သူ့ခိုးခံရခြင်း မရှိခဲ့၍လားမသိ။ ထိုအချိန်က ဝမ်းနည်းသည်ထက် မှင်တက်မိနေသည်။ စိတ်ထဲမှာလည်း ဆိုးနှင့်ဆိုး ခံစားရသည်။

စာရေးသူ အလွန်နှစ်သက်သော ရေဒီယိုကက်ဆက်နှင့် အဖေစီးနေကျ စက်ဘီးကို နှုတ်ပြောသတ်ဖြင့် ရင်ထဲနှင့်အောင် ခံစားရပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာလူကြီးများထံ သူ့ခိုးခိုးခံရကြောင်း သွားရောက်တိုင်ကြားပြီး

ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး စိတ်မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် ညခြုံချုပ်ခဲ့ရပါတော့သည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက် မိုးလင်းသည်အထိ ညက ကောင်းစွာ အိပ်ပျော်သောကြောင့် ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက်ခြင်းများ သိသိသာသာ ခံစားရပါသည်။ နံနက်(၁၀)နာရီအထိ ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက် မပျောက်ခြင်းကြောင့် ဆေးဆရာ၊ ဗေဒင်ဆရာကြီး ဦးမင်းဦး အိမ်ထံ ဆေးဝယ်ရန် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးမင်းဦးအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆရာကြီးဦးမင်းဦးအိမ်က...

‘ဪ...ဝင်းဝင်း လာလာ မနေက သမီးတို့အိမ် သူ့ခိုး ခိုးခံရတယ်ဆို’
‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး။ သမီး ရေဒီယိုကက်ဆက်နဲ့ စက်ဘီးက အဓိကပါသွားတယ်။ သူ့ခိုးခိုးခံရဘူး လို့လားမသိဘူး မနေကတစ်နေ့လုံး နေမထီထိုင်မထီ ဖြစ်နေတယ်။ ညကလဲ ကောင်းကောင်း အိပ်ပျော်လို့ ခုမနက်ခေါင်းတွေ့တာအားကိုက်နေတာနဲ့ ဆရာကြီးဆီ ဆေးလာဝယ်တာပါ။ သမီးကို သင့်တော်မယ့်ဆေးပေးပါဦး’

‘အေး...အေး ဆေးလဲ ပေးလိုက်မယ် နောက်နောင် သူ့ခိုးခိုးခံရအောင် ဂီတာမန္တန်တစ်ခုလဲ ပေးလိုက်မယ်’
‘သူ့ခိုး ခိုးခံရအောင် ဂီတာမန္တန် ရွတ်လို့ရတယ် ဟုတ်လား ဆရာကြီး’
‘သူ့ခိုးခိုးခံရကလွတ်တဲ့ ဂီတာမန္တန်

စာမျက်နှာ (၈၇) သို့

၈၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ဗျက်စိအမြင်ကြည်လင်စေသည့် စံပယ်မျက်စဉ်း

ဇာတိမြေသို့ပြန်ရန် အောင်မင်္ဂလာ အဝေးပြေးကားဝင်းသို့ လိုင်းကားပေါ် မှ ဆင်းသည်နှင့် ကိုတင်ရွှေကို မမျှော် လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသည်။

‘ဗိုလ် နှစ်ဆယ့် ဖြူကုန်တာကလွဲလို့ ငယ်ရပ်ပပြောင်းဘူး။ အခု ဒီဒီပြန်ဖို့လား။ ကြည့်ပါဦးကွာ။ မျက်မှန်ထကားကားနဲ့ မျက်စိအမြင်တာလား။’

သူ့၏အဘွားနှင့် ကျွန်တော်တို့၏ အဘွားမှာ ညီအစ်မရင်းများဖြစ်ကြ သောကြောင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ဝမ်းကွဲ တော်စပ်သည် ဆိုရပါမည်။

အဘွားတို့ ကွယ်လွန်သွားကြပြီး နောက် ဗဟိုရကိုယ်စီဖြင့် အရောက် အပေါက်နည်းကာ မဆုံးဖြစ်ကြသည် မှာ နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော်ပေပြီ။

အသက် (၅၀)ကျော်ကတည်းက စာကြည့်ရင် မျက်မှန်တပ်ရတယ်။ အခု ဘယ်ဘက်မျက်စိက ဝှမ်းစကာထား သလိုဖြစ်နေလို့ နေခံ၊ လေခံ၊ မျက်မှန် တပ်ထားတာပါ။ အစ်ကိုကတော့ ‘မျက်စိကောင်းတယ်နော်’

စာကြည့်ရင် မျက်မှန်တပ်ရတာက အသက်ကြီးပြီး မျက်စိအာရုံကြောတွေ အားနည်းလာလို့ပါ။ မြန်မာ့ဆေးနည်း ရှိပါတယ်။ ငါဆိုရင် (၇၀)နီးပြီ။ အပ်နဖား ထိုးနိုင်တယ်။

‘သောက်ဆေးလား။ ဆေးဖော်ရ တာကော လွယ်ပါ့မလား’

‘လွယ်ပါ့ မောင်ရာ။ စံပယ်နွဲ့ လတ်လတ် ဆတ်ဆတ် သုံးပွင့်ကို ချေသန့်သန့် ခွက်တစ် ဝက်နဲ့ စိထား။ ယုန်ကရပြီ စိပ် ညဘက် အိပ်ရာဝင်ခါနီးမှာ အိမ်အနံ့ မျက်စိပေး ရုံး သုံးလေစက်လေစက်ပေါ့။ ယုန်အိမ်ရာ ထရင် မျက်ချော့တွေ ပိတ်နေလိမ့်မယ်။’

အဝတ်ရှေ့တွဲပြီး ပွစပ်ပစ်ပေါ့။ အဲဒီ စယ်ရေကို နေ့တိုင်ဆပ်ပေး။ တစ်နေ့ တခြား မျက်ချော့ထွက်နည်းပြီး မျက်စိလဲ ကြည့်လာလိမ့်မယ်။ ခုနစ်ရက်တစ်ပတ် ပြည့်ရင် နားထားလိုက်။

နောက်ထပ် နှစ်ပတ် (၃၄)ရက်လောက် ကြာမှ တစ်ခါပြန်စ ခုနစ်ရက်ပြည့်ရင် ဒီလိုပဲ နားထား။ နှစ်ပတ်ပြည့်ရင်ပြန်ပေါ့။ သုံကြို ကိုးပတ်လောက်ကြာရင် မျက်စိက ပကတိ အတိုင်း အမြင်ကြည်လင်လာမယ်။ မင်းခံစား နေရတဲ့ တိမ်ရောဂါလဲ ပျောက်သွားမယ်။ ‘အပူတွေ ထွက်ကုန်တာပေါ့နော်’

အေး မျက်စိတွင်းအောင်းနေတဲ့ အပူတွေထွက်စေတယ်။ မျက်စိ အာရုံကြောကို ပြန်ပြီး ရှင်သန်အား ကောင်းစေတယ်။ ဆေးပညာ အယူ အဆအပြင် ဗေဒင်နည်းအရလည်း ကက်ကင်းဓာတ်၊ ဆောင်ထားတာကွ။ ကက်ကင်းရိုရင် ချက်ချင်းထူးသတဲ့။

“မျက်စိ-စံပယ်” ကက်ကင်း ဆောင်၍ စံပယ်မျက်စဉ်းကို အသုံးပြု ခဲ့ရာ တစ်လအတွင်း မျက်စိအမြင် အတန်ပင် ကြည်လင်လာသည်ကို ကြုံရသဖြင့် ဝေမျှပေးလိုက်ပါသည်။ ခေတ်ပေါ် ကွန်ပျူတာလက်ကိုင်ဖုန်း စသည်တို့ကို ကြည့်ရှုဖန်များသဖြင့် အာရုံလျော့နည်းခြင်းကိုလည်း ကုစား ပေးနိုင်ကြောင်း သိရပေသည်။

[အစ်ကိုထင်ရွှေအား ကျေးဇူးတင်စွာ ဖြင့်...]

ခွန်စိုင်းဝင်း

စာမျက်နှာ (၈၆)မှ အဆက်

ရှိတယ်သိ။ ယုန်ကို ရွတ်လဲရွတ်ရယ် အိမ် မြဲ တံခါးအတွင်းတက်နေ ရေးလဲ ရေးထားရယ် သိရဲ့’

‘ကောင်းလိုက်တာ ဆရာကြီးရယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ မန္တန်ကို သမီးလိုချင်ပါ တယ်။ သမီးကိုပေးပါ။ ဆရာကြီးပြော သလို သမီးရွတ်လဲရွတ်မယ်။ အိမ်၊ မြဲဝင်းတံခါးအတွင်းဘက်ကနေ ရေးလဲ ရေးထားမယ်’

‘သမီးလိုချင်ရင် ပေးရတာပေါ့ ကွယ်။ အဲဒီဂါထာမန္တန်ကို တို့ဆရာ များအဆက်ဆက် အိမ်သုံးပြုခဲ့တဲ့ မန္တန်ပဲ။ ယုံကြည်ရင် ယုံကြည် သလောက် အကျိုးပေးတယ်။ နေ့စဉ်း တောင်လပ်နဲ့စာရွက်ယူပြီး ဆရာကြီး ပြောတဲ့အတိုင်းနောက်ကနေလိုက်ရော ဆရာကြီးပြောသည်အတိုင်း မန္တန် ကို စာရေးသူလိုက်နာပြီး မှတ်သားခဲ့ ပါသည်။’

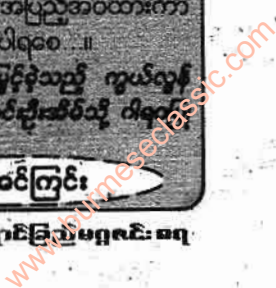
မန္တန်မှာ...
ပြု သူ့အစ စောရာ ဒီကမ္ဘာဟာ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးမင်းဦးအိမ် တာ ဂါထာကို နှုတ်တိုက်ပြောပြပြီး ဆေးလဲပေးပါသည်။

ထိုဂါထာကို စာရေးသူ ယုံယုံကြည် ကြည်ရွတ်ဆိုပြီး အိမ်၊ မြဲ ဝင်းတံခါးတို့ တွင် မြေဖြူတစ်ချောင်းဖြင့် ရေးခဲ့ပါ တော့သည်။

ထိုမန္တန်ကို ဘုရားရှိခိုးတိုင်းနှင့် အား လပ်သွတ်ရသည့် အချိန်အခါတိုင်း၊ အိပ်ရာဝင်တိုင်း ရွတ်ဆိုခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ယနေ့ထက်တိုင် သူ့နိုး ခိုးခြင်းရန်မှ ကင်းဝေးခဲ့ရပါတော့သည်။ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးလည်း သူ့နိုးရန် မှ ကာကွယ်ပေးသော အထက်ပါမန္တန် ကို ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဆိုရေးသားခြင်း ဖြင့် သူ့နိုးရန်မှ ကင်းဝေးကြစေကြောင်း မေတ္တာစေတနာ အပြည့်အဝထားကာ တိုက်တွန်းလိုက်ပါရစေ ။

ဂါထာမန္တန်ချီးမြှင့်ခဲ့သည့် ကွယ်လွန် သူ ဆရာကြီးဦးမင်းဦးစိစိသို့ ဂါထာ ရေးဖို့

ဝင်းအင်ကြင်း

ကြေးငြားဆေးပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားစေပုံ

သိပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ခြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/ခိုင်ကြီး) ဝန်းဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ညက်ကောင်းဆေး

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် အမှတ် ၀၃၁၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိခြင်း၊ နောက်ဆုံး အာအေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုက်သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ပွားကျော်နားခြင်းဟော နှလုံး၊ သွေးတိုးစီယမ်ကျော်နား မဖြည့်ပေးစေရန် ဩဇာကိစ္စကွယ်သည့် ဆေးဝါးများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအထိခံနိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းသူများ စက်ချုပ်သမားများ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်အစွမ်း သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ညက်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် အမှတ် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ ဝေဟနခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝါ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲနီးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၃)၊ ဝန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၅)၊ (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာတေးအနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးတိုက်တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးပါး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၃] [တိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထထ တိုး(၀၁၂၁)]

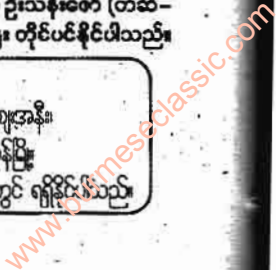
မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ထိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ပုန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နာစေး၊ နာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ဂျူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေဖြူရော မှတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကျိုက်ထီးရိုးတောင်ပုဂ္ဂိုလ်တောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်းညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သပိင်မင်းစေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ဖြိုးပူဇော် ဝါထာတော်များ (၄၃)

စောင့်ရှောက်မှု
(စစ်ကိုင်းတောင်)

စကုမော်စေတီတော်

နမောတဿ ဘဂဝတောအရဟ
တော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ချစ်ဆိုပါ။]

စကုမော်ထူပ ပဋိမံ
သောဘန် စာရ ဒဿနံ၊
သမနုဿရံ သမ္ဗုဒ္ဓ
ဂုဏေဝနာပိ အာဒန်။

မြန်မာပြန်

အဟံ-“...”နာမသမုတ် အကျွန်ုပ်
သည်။

သောဘန်-ဖူးမြင်လိုမဝ တင့်တယ်
လှသော။

စာရဒဿနံ-သပွယ်လှစွာ ဖူးမြင်
အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။

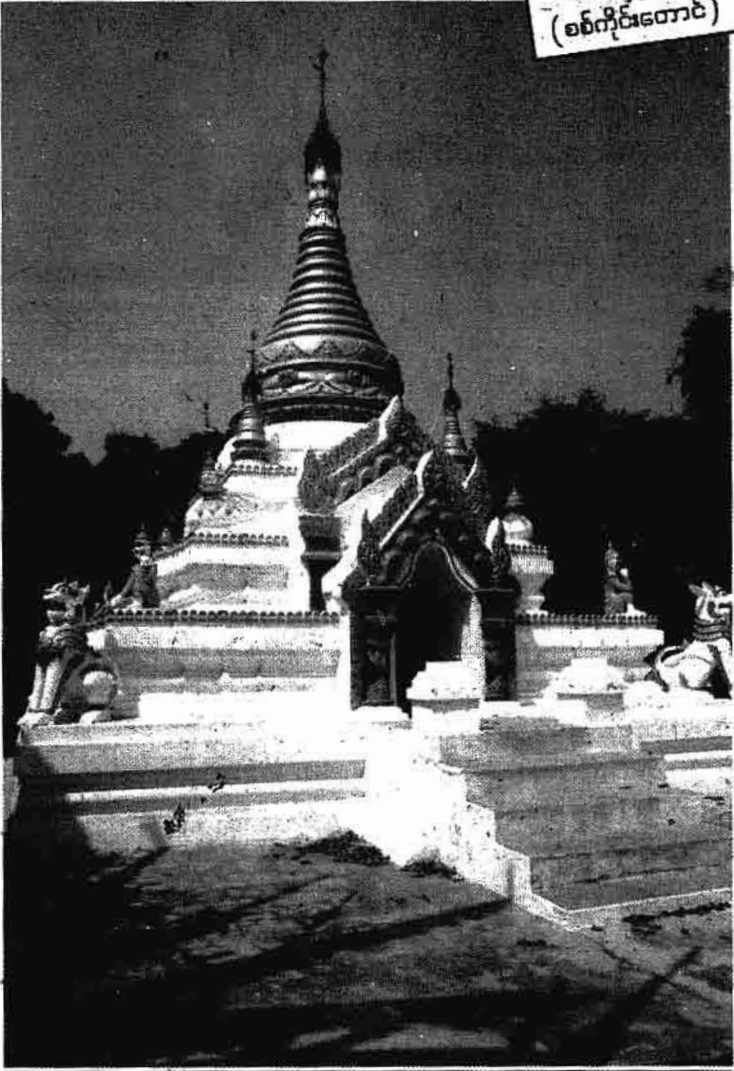
စကုမော်ထူပ ပဋိမံ-ကကုသန်၊
ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမတည်း
ဟူသော ဆင်းတုတော်တို့ဖြင့် တန်ဆာ
ဆင်အပ်သော စကုမော်ဆုတောင်း
ပြည့် ဖေတီတော်မြတ်ကြီးကို။

သမ္ဗုဒ္ဓဂုဏေ-သံ ဂုံ ပ မ မည်ကုန်
ကြသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူး
တော်တို့ကို။

သမနုဿရံ-အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်
မပြတ်အောက်မေ့မိသည် ဖြစ်၍။

အာဒန်-ကြည်ညိုဦးခိုက် လေးမြတ်
စွာ။

ဝနာပိ-ခြေလက်နဖူး တံတောင်ဒူး
ဟု ငါးဦးတည်ရှိ၊ ကော်ရော်မျိုးဖြင့်
မြို့ဦးချ ကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။
ဘုရားတည်နှစ်။ ။ သက္ကရာဇ် ၁၂၂၇
ခုနှစ်။

စကုမော် ဆုတောင်းပြည့်စေတီများ၊ ကြည်ညိုသဗ္ဗိယံစွာ ဖူးမြင်ရုံ

ဘုရားဒါယကာ။ ။ စစ်ကိုင်းမြို့ဝန်
ဦးရိုး၏ညီတော် ဆရာချစ်။
တည့်နေရာ။ ။ စကုမော်ကျောင်းဝင်း။
စစ်ကိုင်းတံတားအနီး။ ရောဝတီမြစ်
ကမ်း။
ပွဲတော်ရက်။ ။ သီးခြားမရှိပါ။

အောင်မြေ။ ။ ဖေတီတော်၏ တောင်
ဘက်မှန်ဝ။
အစောင့်အရှောက်။ ။ စန္ဒမုခိ ယက္ခ
မယ်တော်။
ထူးခြားချက်။ ။ မင်းတုန်းမင်းကြီး
သည် မန္တလေးရွှေမြို့တော်ကြီးအား
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ကျောင်း စုစု

www.burmeseclassic.com

• ကော့မာ်သုတောင်းပြဋ္ဌာန်မှ ရဟန်းဦးထော်

• ကော့မာ်သုတောင်းပြဋ္ဌာန် အောင်မြင်စွာပြုခဲ့သူ

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၁ ခုနှစ်တွင် အမရပူရ နေပြည်တော်မှ မန္တလေးမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ နန်းသစ် တည်တော်မူလေသည်။

မြနန်းစံကျော် ရွှေနန်းတော်ကြီး တည်ဆောက်ပြီးနောက် မက္ကရာမြို့နယ်၊ စကျင်တောင်မှ ကျောက်လုံးတော်ကြီးကို တူးဖော်ရရှိသောအခါ “မဟာ လောကမာရဝိနိ ကုသိုလ်တော်စေတီတော်ကြီး” ကိုလည်း တည်ဆောက် လှူဒါန်းလေ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၄ ခုနှစ်တွင် ကျောက်တော်ကြီး ရုပ်ပွားတော်ကြီးအား ထုဆစ်ပူဇော်လေသည်။ တစ်နှစ်မျှကြာအောင် ထုဆစ်ကြရလေ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပိဋကတ်ရွှေကျမ်းမြတ် သုံးပုံတို့အား ကျောက်ထက်အက္ခရာတင်၍ ကျောက်စာတစ်ချပ်လျှင်စေတီဆောင်တစ်ဆောင် တည်ဆောက်ပူဇော်လေရာ ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးကျယ်ဆုံး စာအုပ်ကြီးဟု အမည်တွင်ခဲ့လေ၏။

၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သက္ကရာဇ် ၁၂၃၃ ခုနှစ် ရောက်ရှိသောအခါ ပဉ္စမအကြိမ်မြောက် သင်္ဂါယနာ တင်တော်မူလေသည်။ ယင်းအချိန်မှ စတင်၍ မင်းတုန်းမင်းကြီးအား “ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတရားကြီး” ဟု အမည်တွင်သွားလေ၏။

ဤဘွဲ့ထူးမျိုးကား မြန်မာ့ရာဇဝင်တွင် မင်းတုန်းမင်းကြီးတစ်ပါးသည်သာ ရရှိခဲ့လေသည်။ များစွာ ဂုဏ်ကြီးမြင့်လှပေ၏ဟု ဆရာကြီးဦးဖိုးကျားက မှတ်တမ်းတင်ခဲ့လေသည်။

မင်းတုန်းမင်းကြီးကား ဤမျှမက သက္ကရာဇ် ၁၂၉၉ ခုနှစ်တွင် “မှန်နန်း ရာဇဝင်တော်ကြီး” ကိုလည်း ဆက်လက် ရေးသားစေတော်မူသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၃၅ ခုနှစ်တွင် မြန်မာ့ဋေဒဂါးများ သွန်းလုပ်ခဲ့လေ၏။

ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် မင်းတုန်းမင်းကြီးမှစ၍ သီပေါမင်းလက်ထက်တိုင် အောင် ဘုရင်၏ မင်းပိန်ပပါတ်စီရင်ပိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့သော “ရွှေတားပိုင်နေမျိုး သီရိ” ဘွဲ့ရ မြို့တော်ဝန်ဦးရီး ဟူ၍ ရှိခဲ့လေ၏။ ဦးရီးမှာ စစ်ကိုင်းမြို့သား ဖြစ်၍ ညီတော်ဦးချစ်ဆိုသူလည်း ရှိခဲ့

လေသည်။

ညီတော်ဦးချစ်ခေါ် ဆရာချစ်မှာ ဘာသာ သာသနာတော်ကို အထူးကိုးစား အားထုတ်သူဖြစ်လေ၏။

နောင်တော်ကြီး မြို့တော်ဝန်ဦးရီးမှာ ကျောက်တော်ကြီး ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား အနီးကပ် ထုဆစ်ပုံဖော် ကြီးကြပ်နေရသူ အကြီးအမှူးလည်း ဖြစ်လေသည်။

စကျင် ကျောက်လုံးတော်ကြီးအား ထုဆစ်နေရာမှ ဆောက်စာ၊ တူစာ၊ တံစဉ်းစာ၊ အကာသား၊ အနှစ်သားများကို ညီတော်ဖြစ်သူ ဆရာချစ်မှ တွေ့ရှိလေ၏။

မန္တလေးကျောက်တော်ကြီး ရုပ်ပွားထုဆစ်ရာမှ ထွက်ရှိလာသော စကျင်ကျောက်သား အစအနများကို စေတီတော်အဖြစ် တည်ထား ကိုးကွယ်ရလျှင် ကောင်းလေစွဟု ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် နောင်တော်ကြီး မြို့ဝန်ဦးရီး၏ အကူအညီဖြင့် ကျောက်တော်ကြီးမှ ကျောက်လားအနှစ်အကာ၊ တူစာ၊ ဆောက်စာများကို

◀ စကုမော်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မှ ထူးခြားလှသော မင်းရိုက်နှစ်ထင်ပါ အနိဋ္ဌာန်ဌာန

◀ စကုမော်ဆုတောင်းပြည့်စေတီမှ ထူးလှသော ရတနာထင်မြင်ရုံ လာဘာမုဒြာရုပ်ပွားတော်

သယ်ယူခွင့်ရရှိလေ၏။

သယ်ယူ စုဆောင်းထားသော ကျောက်သား၊ ကျောက်စာများကို အခြေခံ၍ တပည့်လက်သား စုံညီစွာ ဖြင့်တည်ဆောက်ကြလေရာ ဆရာချစ် +ဒေါ်ပုနှင့် မိသားစုဝင်များအားလုံး ဝါဝင်လှုပ်အား ကုသိုလ်ပြုကြလေ သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၇ ခုနှစ်အတွင်းမှာ ပင် မန္တလေးရွှေမြို့တော်ကြီး၏ သမိုင်း ဝင် သာသနာဝင်ကျောက်တော်ကြီး ရုပ်ရင်တော်၏ ရုပ်ဓာတ်၊ ဓမ္မဓာတ်တို့ ကိန်းအောင်းရာ ဗုဒ္ဓ၏ အနှစ်သာရ ပြည့်ဝလှသော အောင်ဓာတ်ကိန်း သည် "စကုမော်စေတီတော်" မြတ် ကြီးသည် ပြီးစီးသွားလေတော့သည်။

မန္တလေး ကျောက်တော်ကြီး ရုပ်ပွား တော် မပြီးစီးသေးခင်မှာပင် အလျင် စော၍ ပြီးစီးသွားခြင်းမှာ ထူးကဲလှ ပေ၏။

တန်ခိုးသြဇာအာဏာ တိက္ကမကြီး

မြင့်လှသော ဘုရင်မင်းမြတ်တို့၏ ကုသိုလ်တော်ထက် ကျော်လွန်၍ စော၍ မပြုလုပ်ရသော ထုံးတမ်းစဉ်လာ ကြောင့် "စကုမော် ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်" အား ရိုးရိုးလေးသာ မထင်မရှား အနေကစာ တင်ခဲ့ကြရ လေသည်။

နှစ်စဉ် ပွဲတော်ရက်ကိုလည်း သီးခြား မသတ်မှတ်တော့ဘဲ လျော်ကန် သင့်မြတ်သလို ကျွင်းပခဲ့ကြရလေ တော့သည်။

စေတီတော်ကိုလည်း စကုမော် အောင်မြေတွင် တည်ထားကိုးကွယ် ကြရသောကြောင့် "စကုမော် ဆု တောင်းပြည့်စေတီတော်" ဟူ၍သာ ယနေ့ထက်တိုင် ဘွဲ့မည်တွင်နေလေ ၏။

ဘုရားဒကာကြီးဆရာချစ်နှင့် ဒေါ်ပု တို့တွင် ထူးထူးခြားခြား လှပတင့်တယ် သော သမီးတစ်ဦး မွေးဖွားခဲ့လေ၏။ သမီးလေးမှာ လှပသလောက် အလွန် ယဉ်ကျေး၍ အပြောအဆို အနေအထိုင် နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းတို့ကြောင့် မိဘများ

က "မကြေးနု" ဟု အမည်ပေးကြလေ သည်။

အရွယ်ရောက်၍ ပညာသင်သော အခါလည်း ထူးချွန်စွာ ဉာဏ်ကောင်း လှပေ၏။ အပျိုဖော်ဝင်စအချိန် ရောက် ရှိသောအခါ "မကြေးနု" ၏ လှပယဉ် ကျေးသောဂုဏ်၊ ဉာဏ်ပညာ ကြွယ်ဝ သောဂုဏ်တို့ကြောင့် သတင်းကောင်း မွှေးနေလေတော့သည်။

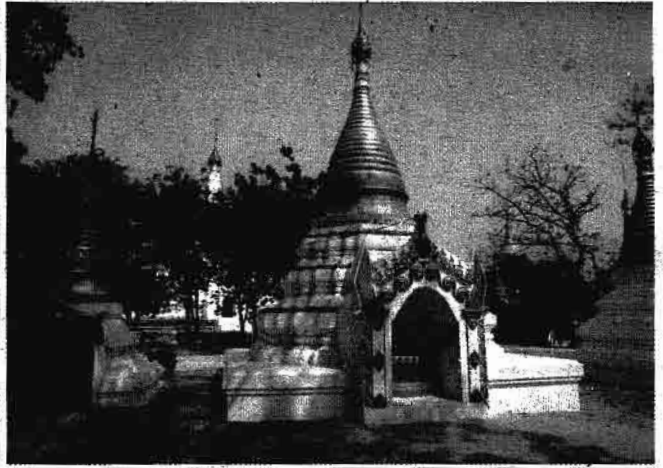
ထို ဂုဏ်သတင်းတို့ကြောင့်ပင် သီပေါမင်း၏ အပျိုတော်အဖြစ် ကောက်ယူခြင်းခံရလေ၏။ ဤသို့အား ဖြင့် မကြေးနုသည် စုစုရားလတ်၏ အပါးနေ အပျိုတော်ဘဝသို့ ရောက်ရှိ သွားလေသည်။

နန်းတွင်းသူအဖြစ် ရွှေတိုက်စာရင်း ဝင်သွားသော မကြေးနုကလေးအား ထုံးစံအတိုင်း မျှူးမတ်တို့၏ သားတော်၊ သမီးတော်များကို ပေးအပ်သည့် အမည်အတိုင်း "ခင်ခင်" အမည်တပ် ၍ အပျိုတော်ခင်ခင်စောဟု အမည် တွင်သွားလေ၏။

နန်းတွင်း၌ မိဖုရားကြီး၏အပါး၌

www.burmeseclassic.com

စက္ကမော်ဆရာတော်ပြည့်မှ အနုတ္တမတီတော် အဓိဋ္ဌာန်ဌာန

စက္ကမော်ဆရာတော်ပြည့်အတီတော်မှ
ရဟန်းတော်ဝိသေယျဋ္ဌာနရုံးမှူးတော်

ပျော်ရွှင်စွာ အမှုတော်ထမ်းခဲ့ရလေ
တော့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၄၇ ခုနှစ်တွင် နယ်ချဲ့
အစိုးရက သီပေါမင်းနှင့် စုဖုရားလတ်
တို့အား ဖမ်းဆီး၍ မဒရပ်သို့ ပါတော်မူ
သောအခါ မကြေးနုခေါ် ခင်ခင်စော
သည်လည်း အိမ်တော်ပါအဖြစ်
ထက်ကြပ်မကွာ တစ်နှယ်ငင် တစ်စင်
ပါရရှာလေ၏။

မဒရပ်မှ တစ်ဖန် ဘုံဘိုင်နယ် ရတနာ
ဂိရိသို့ ဆက်လက်၍ လိုက်ပါခဲ့ရပြန်
လေ၏။ နောင်သောအခါ အခြေအနေ
အရပ်ရပ်တို့ကြောင့် နန်းတွင်းအပျို့
တော် ခင်ခင်စောခေါ် မကြေးနုကလေး
သည် ရတနာဂိရိခံအိမ်တော်မှ ပြန်မာ
နိုင်ငံသို့ ပြန်လာခွင့် ရရှိခဲ့လေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး
မိဘများနှင့်အတူ သာယာကြည်နူးဖွယ်
မိသားစုအဖြစ် နေထိုင်ခဲ့လေတော့၏။

မိဘများက အရွယ်ရောက်နေပြီဖြစ်
သော သမီးမကြေးနုအား ဆွေမျိုးဂုဏ်

သည်။

ဦးအေးနှင့် ဒေါ်ကြေးနုတို့သည်
မိဘများ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော
စက္ကမော် ဆရာတော်ပြည့်စေတီတော်
အား ထပ်လောင်းပြုပြင် မွမ်းမံ၍
ကုသိုလ်ပြုခဲ့ပြန်လေ၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၇၃ ခုနှစ် ရောက်သော
အခါ စက္ကမော်ကျောင်းတော်ကြီးကို
ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ ဆောက်လုပ်၍
စက္ကမော်ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမ
မထေရ်အား ကျောင်းတင် လှူဒါန်းကြ
လေသည်။

စက္ကမော် ကျောင်းတော်ကြီးမှာ
သံဃာ(၁၅၀)ကျော် သီတင်းသုံးနေ
ထိုင်နိုင်သော စာသင်တိုက်ကြီးဖြစ်
လေ၏။

စက္ကမော်ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမ
မထေရ်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်အကျဉ်းမှာ အဘ
ဦးသာကျော်၊ အမိဒေါ်လွမ်းတို့မှ ၁၂၄၁
ခုနှစ် ပြာသိုလဆုတ်(၉)ရက်၊ တနင်္ဂနွေ
နေ့တွင် မြိုင်မြို့နယ်၊ ယာကြီးပြင်ရွာ

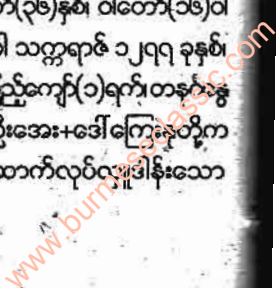
တွင် ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။

(၁၅)နှစ်သားအရွယ်တွင် ဝဲပျံ
ကျောင်းဆရာတော်ထံတွင် သာမဏေ
ဝတ်၍ သဒ္ဒါကျမ်း၊ အဘိဓာန်ကျမ်း
တို့ကို လည်းကောင်း၊ ကျောက်မီးဆရာ
တော်ထံ၌ ဋီကာကျော်၊ အဋ္ဌသာလိနီ၊
ဝတ္ထဝါစက၊ ဝိဘာတုတ္တ၊ ကစ္ဆာယနသာရ
ဂန္ထာဘရဏကျမ်း၊ ဝိထိလက်ရိုး၊
ယမိုက်အရကောက်တို့ကို တတ်
မြောက်ခဲ့လေ၏။

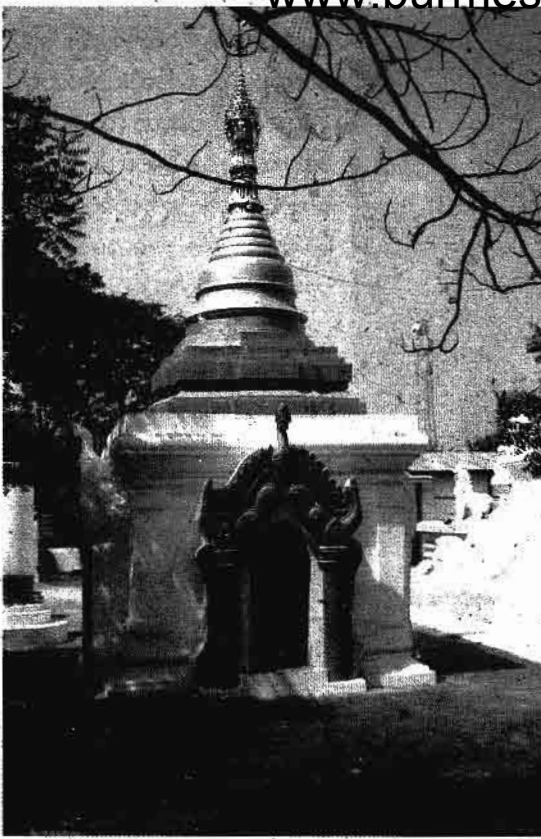
သက္ကရာဇ် ၁၂၆၀ ပြည့်နှစ်တွင်
မင်းရွာဆရာတော်၊ ပခန်းကြီးဆရာ
တော်နှင့် ခင်မွန်ဆရာတော်တို့ထံ
ရဟန်းပြု၍ ဆက်လက် ပညာသင်ခဲ့
လေ၏။

ဝါးချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီး
ဦးသောမံထံမှ လောကီလောကုတ္တရာ
ပညာအမွေခံအဖြစ် ကြီးစားအားထုတ်
လေသည်။

သက်တော်(၃၆)နှစ်၊ ဝါတော်(၁၆)ဝါ
ရရှိသောအခါ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၃ ခုနှစ်၊
တပေါင်းလပြည့်ကျော်(၁)ရက်၊ တနင်္ဂနွေ
နေ့တွင် ဦးအေးဒေါ်ကြေးနုတို့က
အသစ် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသော

စက္ကမော်ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်၏ အနိဗ္ဗာန်ဓာတ်တော် **◆** စက္ကမော်ဆုတောင်းပြည့်မှ အင်္ဂုတ္တရဝေတီတော် အနိဗ္ဗာန်ဓာတ်

စက္ကမော်စာသင်တိုက်ကြီးကို အလှူခံ
တော်မူ၍ သံဃာအပါး(၁၀၀)ကျော်တို့
အား စာပေပို့ချတော်မူလေသည်။

ဝိသုဒ္ဓိဝိနစ္ဆယကျမ်းကို ရေးသားပြုစု
ခဲ့လေရာ ကျော်ကြားလှပေ၏။ “အဂ္ဂ
မဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်” ကို
ရရှိတော်မူပါသည်။

ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတွင် သံဂီတိကာရဏ
ဩဝါဒစရိယ သံဃနာယက တာဝန်
နှင့် နိုင်ငံတော်ဝိနည်းဆိုင်ရာတာဝန်များ
ဆောင်ရွက်တော်မူလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် စက္ကမော်
ကျောင်းတိုက်တွင် သက္ကရာဇ် ၁၃၇၇
ခုနှစ်၊ နယုန်လ ပျံလွန်တော်မူသည့်
အထိ သက်တော်(၉၆)နှစ်တိုင်အောင်
စက္ကမော်ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ သက်ဆုံး
တိုင် သာသနာပြုခဲ့လေသည်။

စက္ကမော် ဆုတောင်းပြည့်စေတီ
တော်၌ နိနက်အရှုဏ်တက် တစ်ကြိမ်၊
ည(၉:၀၀)နာရီတွင် နေ့စဉ်ဝတ်မပျက်
မေတ္တာသုတ်(၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်
ခြင်း၊ အူရစ်(၁၀)မျက်နှာသို့ မေတ္တာပို့
ခြင်းတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ထား အားထုတ်
တော်မူပါသည်။

ယခုအခါ စက္ကမော်ဆုတောင်းပြည့်
စေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ နှစ်ပေါင်း
(၁၅၀)ပြည့်မြောက်ခဲ့လေပြီ။

စက္ကမော် ကျောင်းတော်ကြီးမှာ
လည်း “နှစ်တစ်ရာပြည့်” ခဲ့ပြီဖြစ်
သော်လည်း ယခုအခါ သဘာဝဘေး
ဖြင့် ခမ်းနားခြင်း မရှိတော့ပါ။

သမိုင်းဝင် သိမ်တော်ကြီးမှာလည်း
သင်္ခါရစာရား၏ ဝါးမျိုခြင်းခံခဲ့ရလေပြီ
ဖြစ်လေ၏။

စက္ကမော် ဆုတောင်းပြည့်စေတီ
အား ဦးအေး၊ ဒေါ်ကြေးနုတို့၏ အဆက်
အနွယ်တော်များမှ ဆက်လက် မွမ်းမံ
ပြုပြင်နေသောကြောင့် တင့်တယ်
သပ္ပာယ်စွာ မားမားမတ်မတ် ကြည်ညို
ဖွယ် တည်ရှိနေလေသည်။

စေတီတော်၏ ပုံဟန်မှာ...

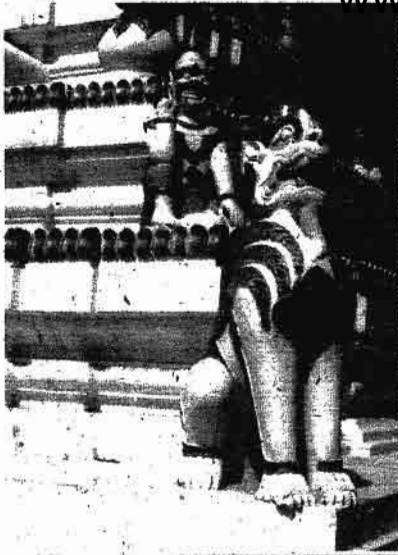
အုတ်ဖိနပ်တော်ကို မြေပြင်တစ်
သလင်းမှ နှစ်တောင့်ထွာမြင့်၍ ပါပ
ထောင့် အုတ်ခုံစွန်းများတွင် ခြင်္သေ့
တစ်စီးစီ မာန်ဖီနေပုံ ထုလုပ်ထားပါ
သည်။

ပထမပစ္စယံ၏ ထောင့်များ၌ ဒူး
ထောက်ထိုင်နေပြီး သံလျက်ကိုင်ဟန်
နတ်ဘီလူးကြီးများဖြင့် စောင့်ကြပ်နေ
ကြလေ၏။

ဒုတိယပစ္စယံ၏ ထောင့်စွန်းများ

www.burmeseclassic.com

● စကုမော်ဆုတောင်းပြည့်စေတီဆောက်စီ
ဖူးခြင်းအထက် ဘုရားကန်ပုံ

● စကုမော်ဆုတောင်းပြည့်စွာ
မန္တလေးပင်ဆောက်

တွင် ရွှေမြူတာအိုးကြီး(၄)လုံးဖြင့်
ဝမ်းစာပြည့်စုံမှုကို တန်ဆာဆင်ထား
လေ၏။

တတိယပစ္စယံ၏ ထောင့်စွန်း
အရပ်များတွင် ပွင့်တော်မူပြီးခဲ့သော
ဘုရားလေးဆူတို့အား ရည်ညွှန်း
ပူဇော်သောအားဖြင့် ရွှေစေတီလေးဆူ
တည်ရှိထားပါသည်။

ခေါင်းလောင်းမောက်၏ အခြေခံ
တွင် အရပ်ရစ်မျက်နှာတို့အား ညွှန်းပြု
ထားပြီးလျှင် ကြာပွင့်များခံ၍ ခေါင်း
လောင်းတော်ကို ဆင့်တင်ထားလေ၏။

ခေါင်းလောင်းတော်အား စိန်
တောင်ခါးစည်းဖြင့် ပိုက်စည်းပြီး
တန်းအောက်တို့တွင် နတ်ဘီလူးကြီး
ရှစ်ဦးတို့က လက်ခြင်းယှက်၍ စောင့်
ရှောက်နေဟန် မြင်တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

ခေါင်းလောင်းတော်၏ အထက်
တွင် ဖောင်းရစ် ကိုးရစ်စီပွဲ၍ ရှင်တော်
မြတ်ဘုရား၏ ကိုးဂုဏ်တော်ကို ဖော်
ဆောင်ထားပါသည်။

ကြာမောက်ကြာလန်တို့၏ အထက်
ခရေသီး၌ ရွှေထီးတော်ဖြင့် အထွတ်

ပူဇော်ထားလေရာ အလွန်လှပ၍ တင့်
တယ်လှပေ၏။

အောင်မြေသတ်မှတ်ရာ မှစ်ဦးကို
ပထမပစ္စယာတွင် လိုက်ပြုလုပ်ထား၍
နတ်ယဉ်စွာနှင့် ဆက်သွယ်ထားခြင်းကို
ထူးခြားစွာ မြင်တွေ့ကြရပါမည်။

လောကမာရဇိန် ကျောက်တော်ကြီး
ရှပ်ပွားတော်မြတ်၏ နံဓာတ်ရုပ်ဓာတ်
အနှစ်သားများ၏ အောင်ဓာတ်ကိုနိုး
အောင်းရာ စကုမော်ဆုတောင်းပြည့်
စေတီတော်မြတ်ကြီးသည်ကား စစ်ကိုင်း
မြို့၏ မော်ကိုးမော်ခံအောင်မြေနေရာမှန်
တွင် ပေါ်ထွန်းနေသည်မှာ ၁၃၃၇ ခုနှစ်၊
တပေါင်းလအခါသမယ၌ အနှစ်(၁၅၀)
ပြည့်လေပြီ။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ ဗုဒ္ဓ
သာသနာ အောင်လံတော်ကား ကမ္ဘာ
တည်နေသမျှ ရောဝတီမြစ်ကြီးနှင့်
အတူ တည်နေမည်သာဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် သမိုင်းဝင် စကု
မော် သိမ်တော်ကြီးမှာ နှစ်ပေါင်း (၅၄၀)
မျှကြာပြီဖြစ်၍ ခေတ်အလီလီကို
ကျော်ဖြတ်ရင်း လောကဝံ၏ အထူ
အထောင်းကို မလွဲမသွေ ခံစားရွေ့

လျောသွားပြီဖြစ်သော်လည်း အမည်
တော်ကား ပျောက်ဆုံးမည်မဟုတ်ပါ။

ရဟန်း၊ သာမဏေ (၁၀၀)ကျော်တို့
ဗုဒ္ဓစာပေကျမ်းဂန်များ ဆည်းပူးခဲ့ရာ
ကျောင်းတော်ကြီး ကွယ်ပျောက်သွားပြီ
ဖြစ်သော်လည်း စကုမော်ကျောင်း
ကလေးကား ရှင်သန်နေမည်သာ။

စကုမော် ဆရာတော်ကြီး မရှိစော့
သော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏ သားတော်များက
တစ်ပါးပြီး တစ်ပါး လက်ဆင့်ကမ်း
သယ်ဆောင်လာသည်မှာ အနှစ်(၄၀)
ကျော်ပေရောမည်။

စကုမော် ဆုတောင်းပြည့်စေတီ
တော်မြတ် တည်ရှိရာ သမိုင်းဝင်မှဋ္ဌော
အောင်မြေနှင့် ဂန္ဒဝင် မော်ကိုးမော်တို့
၏ အထိကရ အောင်မြေအရပ်တွင်
ဝင့်ကြားစွာ တည်ရှိဆဲဖြစ်သောကြောင့်
တစ်ခါတစ်ခါက ရောက်ရှိပါက
စစ်ကိုင်းတံတားဟောင်း၏ လက်ယာ
ဘက်တွင် ဖူးမြင်နိုင်ကြပါသည်။

ထိုတံတားကောင်းကျိုးသားပျား တို့ပွား
အောင်

လှပတင့်တယ်သော မျော်ရွှင်စရာဘဝများ
တည်ပြုအောင်

မရသေးသော စီးပွားချမ်းသာများ ရရှိ
အောင်

ကျန်းမာကြံ့ခိုင်သော ကာယအား စိတ်
ခွန်အားများကိုလိုက်ယူပါ။

လိုရာဆန္ဒများ ပျော်မှန်း ဆုတောင်း
ရင်း မြဲသားရောဝတီ၏ ဂန္ဒဝင် အလှ
တရားများကို စီးပျောခံစားလှည့်ကြဖို့
ဖိတ်ခေါ်လိုက်ရပါသည်။

အဝေရာ ဘေးမခ အေးမြချမ်းသာ
ကြပါစေ...

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

အဆီကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဝိုဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထမ္ဘ်ပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ ခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ကိုပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ကျန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး များ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် လကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်ထွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနှစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှို့ ပြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝံ့ထက် ဝံ့ ထိ ကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝံ့လာတာနှင့်အမျှ ဇီရာဂါ ဟာလံည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက တက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ရောက်သွားပါတယ်။ ဆရာကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ကို အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝံ့လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲ့ဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေဖို့ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညှစ်ထဲခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်. . . ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ. . .”

“အဲဒါဆို တားဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆိုလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက တာတွေကောင်းလဲဆရာ”

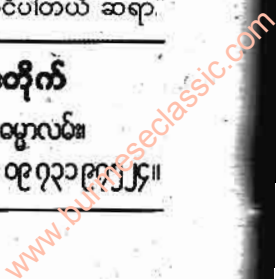
“တာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ် ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညှစ်ထဲထွဲခြောက်ခြင်း၊ အပူအပိန်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံခြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိမ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗေလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၃၁၀၃၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂၄။

ပျို့က ဖြူကင်းစောင်းစောရ ဆရာတော် ဦးသာသန

ယခင်ပေမူ အဆက်

ကျောက်ဝပ်တောင်တောရ

ဓမ္မိကတောရတွင်းရှိ ဘုရားစေတီ သာသနိက အဆောက်အအုံ အချို့ကို ကြည့်လိုလေ့လာပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီး လမ်းညွှန်သည့်အတိုင်း ငှားထားသည့် ဆိုင်ကယ်နှင့် မင်းလှ-သရက် ကားလမ်းအတိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့သည်။

မြို့တောင်ဘက် အစွန်တွင် လမ်းနှစ်မြွှာ မြင်တွေ့ရလျက် လက်ဝဲဘက် လမ်းမှာ မလွန်မြို့ဟောင်းသို့ရောက်၍ လက်ယာဘက်လမ်းကား သရက်မြို့သို့ ဦးတည်ကြောင်း သိရ၏။

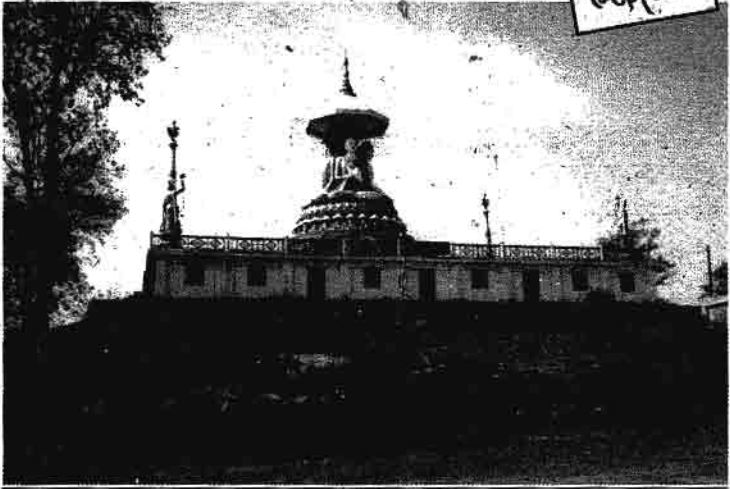
သရက်လမ်းအတိုင်း လိုက်ခဲ့သည်တွင် လမ်းဘေးဝဲယာ၌ ရေနံတူးထုတ်ငန်း(မှော်)များကို နေရာအနှံ့အပြား တွေ့ရှိရသည်။

ဆရာတော်ကြီး သာသနာပြုနေသော မြကင်းတောင်ခြေသို့ပင် လာရောက်တူးဖော်ကြသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးက သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် မပျက်စီးစေရန် မေတ္တာရပ်ခံတော်မူလေရာ မြကင်းတောင်အနီးတစ်ဝိုက် ဧရိယာ သတ်မှတ်၍ ရေနံမတူးရဟု အမိန့် ထုတ်ပြန် တားမြစ်ထားကြောင်း သိရသည်။

နေ့မှ လေ့ပျက် ဖြတ်သန်း၍ တောင်ဘုန်းအတက်အဆင်း (၂) မိုင်ခန့် ခရီး

အား ဝါထုပြု ဖူးမြော်ခင်း (၂)

ဧည့်သည်

◆ ကျောက်ဝပ်တောင်ပုထိုး
◆ ကျောက်ဝပ်တောင် အထပ်မြင့်တွင်

ပေါက်သောအခါ ကျောက်ဝပ်တောင်သို့ ရောက်ရှိသည်။
ကျောက်ဝပ်တောင်ရိပ်သာ တရား

စခန်းသည် ဆရာတော် ဦးဆောင်ဖွင့်လှစ်သော ဝိပဿနာ တရားစခန်းများတွင် အပါအဝင်ဖြစ်၍ သုခုန်

✦ ဗုဒ္ဓဗျာဓိရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉၇

www.burmeseclassic.com

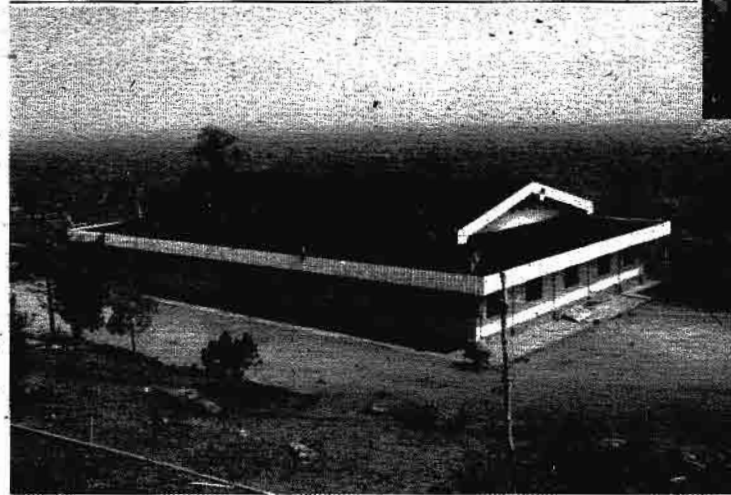

◀ ကျောက်ဝပ်တောင် အထိမ်းအမှတ်

ဓမ္မာရုံတွင်းရုပ်ပွားတော် ▶

◀ ကျောက်ဝပ်ဓမ္မာရုံ

ပြည့်နှစ်မှစ၍ တောင်ထိပ်လွင်ပြင်၌ (၂၇)ပေ အမြင့်ရှိသော ပုထိုးတော်ကြီး တစ်ဆူ တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

တောင်ထက် ရောက်သောအခါ တာဝန်ခံဦးပဋ္ဌင်း ဦးဩဘာသကို ဖူးတွေ့လျှောက်ထားခွင့် ရခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးက ဝိပာ အားထားရတဲ့ ဖရိယတ်တယျတော့များတယ်။ ပုထိုးတော် ထည့် ဖျါသေးတု။ ကျောက်ဝပ်တောင် မှာ ဖင်း တာဝန်ယူပါဆိုလို့ ဦးပဋ္ဌင်း သီတင်း

သုံးဖြစ်ပါတယ်။

ဟု အစချီကာ ဆရာတော် ဦးသာသန ကျင့်ကြံအားထုတ်သည့် ကနဦးရွှေသိမ်တော် ပဋိပတ္တိနည်းနိဿယ များကို မိန့်ကြားရှင်းလင်းပေးတော်မူ သည်။

ယင်းနောက် ထိုအရှင်ငယ် ဦးဆောင်မှုဖြင့် တောရအတွင်း လှည့် လည်ကြည့်လိုသည်။

ကျောက်ဝပ်တောင်မှာ အစောင့် ကာရက အင်အားကောင်းမွန်၍ နတ်

ကြီးသည်ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြသည်။ ၁၃၆၉ ခုနှစ်တွင် ကျောက်ဝပ်တောင် သာသနာမြေအား စတင် ထူထောင် ရာ တောင်ပတ်ကားလမ်းသစ် ဖောက် လုပ်ကြသည်။

ထိုအခါ စက်ယန္တရားကြီးများမှာ စက်ချွတ်ယွင်းမှုမရှိဘဲ အလိုအလျောက် ရပ်တန့်သွားခြင်း၊ ကုန်းလျှောအတိုင်း လျှောကျခြင်း စသည်တို့ ကြုံကာ တောင်ပတ်ကားလမ်းအသစ် ဖောက် လုပ်မှု မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။

နောက်ဆုံးတွင် မူလရှိရင်း မြေလမ်း ကိုပင် ကားလမ်းအဖြစ် မွမ်းမံဖောက် လုပ်ခဲ့ရသည်။ အနည်းငယ် မတ်စောက် သော်လည်း ကား၊ ဆိုင်ကယ်များ တက်ရောက်နိုင်သည်ကိုတွေ့ရပေသည်။

တောင်ခြေမှ တက်လာပါက ဦးစွာ ခဏ္ဍာသိမ်ကို တွေ့ရပါမည်။ ဤသိမ် တော်ကို ၁၃၇၃ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော် ဦးသာသန ဦးဆောင်ကာ တည်

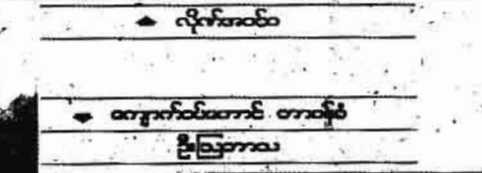
◆ ဗျာရီကွင်းခြင်ကွင်း
◆ ကျောက်ဝင်ပိုင်တော်

◆ လိုက်တောင်

◆ သီဟိုဠ် ကျောက်ဝင်ကျောင်း

◆ ကျောက်ဝင်တောင် တောင်ပုံ
ဦးဩဘာသာ

◆ နက္ခတ္တဓာတ်ခြင်ပစ္စည်း ၉၉

◆ နယုန်လဆု

◆ နယုန်လဆုနှင့် လိုဏ်တိုက်ခဲ

ဆောက်ခဲ့သည်ဆို၏။ သိမ်တော်အနီး၌ ထည်ဝါသော သာသနာ့ခံမာန်ကြီး တည်ရှိသည်။ အတွင်း၌...

◆ အထက်ပင်းလှမြို့နယ် ကျောက်ဝပ်တောင် တောရ

◆ နယ်လှဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှု လိမ္မာသင်တန်း

ဟူသော ကမ္ပည်းစာတန်းကို တွေ့ရ၏။ ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ဖွင့်လှစ်ပြီးစီးသည်မှာ ရက်ပိုင်းမျှသာ ရှိသေး၍ တေးရွာပေါင်း(၂၆)ရွာမှ ကျောင်းသားကျောင်းသူ (၈၁၀)ဦးတို့ ပါဝင်တက်ရောက် ဖြေဆိုခဲ့ကြကြောင်း သိရ၏။

ဆရာတော် ဦးသာသန၏ ဩဝါဒ ကို ခံယူကာ ဦးဩဘာသ ဦးဆောင် သော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖွင့်လှစ်ပို့ချပေးခြင်းဖြစ်သည်။ အောင် မြင်သော ဤအခြေနေက အနာဂတ် သာသနာ့ခံမာန်တွက် ဝမ်းမြောက်သာရ ခေါ်စရာ ကောင်းလှပေသည်။

ဘုရားဆောင်တွင်ကား ဓမ္မစက္က မုဒြာ တင်ပျဉ်ခွေ ကြေးသွန်းရုပ်ပွား တော်ကြီးတစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ ကျောက်ဝပ်တောင်တောရ ဝိပဿနာ တရားစခန်းကို အတာသကြိန်ကာလ နှင့် နတ်တော်လများတွင် ကျင်းပ ဖွင့်လှစ်လေ့ရှိရာ နှစ်စဉ် ယောဂီ(၃၈၀) မှ (၄၀၀)ခန့် လာရောက်၍ အားထုတ် လေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။

ကျောက်ဝပ်တောင်ပုထိုးတောင်

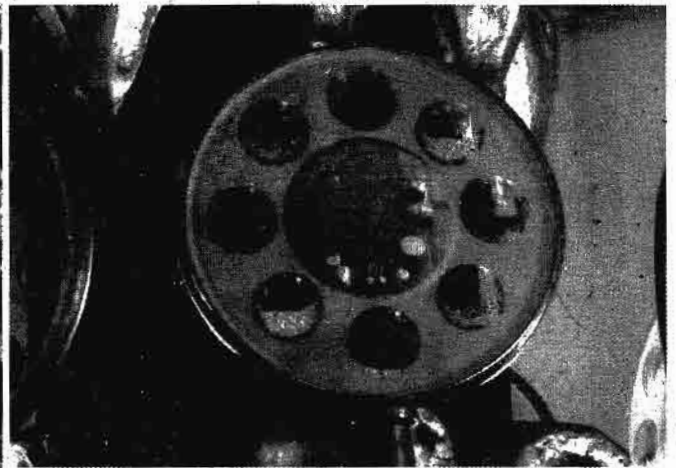
ကျောက်ဝပ်တောင်ထိပ် လွင်ပြင်

တွင် အမြင့်(၂၇)ပေရှိသော ကျောက် ဝပ်တောင် ပုထိုးတော်ကို ဖူးတွေ့ရ သည်။

၁၃၇၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လတွင် ဆောက်တည်ကာ တည်ဆောက်သူ ပန်းရန်ဆရာများအားလုံး ညတွင် တရားစခန်းဝင်၍ နေ့တွင် လုပ်ငန်း ခွင်ဝင်လျက် ဆယ်လတာအတွင်း အပြီးသတ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရ၏။

ရပ်ပြင်တော်အောက်ခြေ တောင်နှင့် မြောက်ဘက်များတွင် ယောဂီ(၉၀)ဦးစီ နေထိုင်နိုင်သော လိုဏ်ခန်းရှည်နှစ်ခု ဖွဲ့စည်းထားသည်။ အရှေ့နှင့် အနောက်ဘက်တွင်မူ ကုန်းတော် ခိုင်ခံ့ စေရန် မြေသားအမာခံသာ ဂူများရှိ၍ လိုဏ်ခန်းများ ဖွဲ့ထားခြင်းမရှိပါ။

◀ ဘုရားဓာတ်ထော်အမျိုး

◀ ဘုရားရှင်ဓာတ်ထော်အမျိုး

ငယ် ပေါက်ထားသည်။ မုန့်လေးဆူ ပလ္လင် အောက်တွင် တိုက်မ လိုက် ခန်း ထားရှိ၏။ “နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူတော့မာန်တော်” ဟု ကမ္ပည်း တင်လျက် လိုက်ခန်းအတွင်း ရုပ်ပွားတော်(၂၈)ဆူနှင့် ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ဓာတ်ထော် မွေတော်များကို ပူဇော်ထားရှိလေ

သည်။ စေတီလိုက်အတွင်း အဖြူ၊ အနီ၊ အဝါ၊ အပြာ၊ ရွှေရောင် စသည် ရောင်စုံ သပ္ပယ်လှသော ဘုရားရှင်ဓာတ်ထော် များစွာနှင့်တကွ ရှင်အာနန္ဒာ၊ ရှင်ဗာကုလ၊ ရှင်ဂဝံပတိ၊ ရှင်သီဝလီ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ ရှင်အရဟံ၊ ရှင်နာဂသိန် စသည် ခေတ်အဆက်ဆက် ရဟန္တာများ၊

ကုန်းတော်ရင်ပြင် အလယ်ပဟိဋ္ဌ တင်ပျဉ်ဆွေမုန့်လေးဆူ ကျောချင်းကပ် ပူဇော်ထားကာ မဏ္ဍိုင်ထီးတော် အထက် ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ

◀ သာတာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဓာတ်ထော်အမျိုး

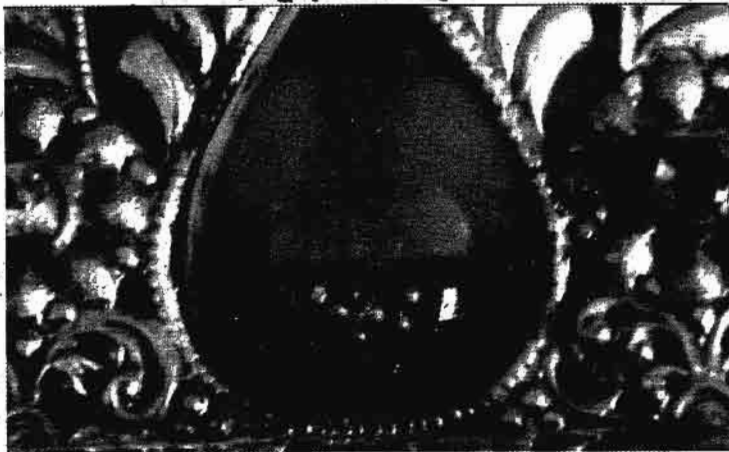

လှိုက်တွင်းရှိ ဓာတ်တော်များ ပူဇော်ထားရုံ

ရွှေရောင်ဓာတ်တော်များ

သပျ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဓာတ်တော်များကို ကမ္ဘည်းစာနှင့် တကွ ကြည့်ညှိဖွယ် ဖူးမြင်ရပေသည်။ ဓာတ်တော်များနှင့်အတူ ကြေးပြား ကမ္ဘည်းစာတန်းတစ်ခုကိုလည်းတွေ့ရ၏။

လူနတ် ပူဇော်ထိုက်သောသူ

ဓာတုဓေတီ၊ ဓမ္မဓေတီ၊ ပရိဘောဂဓေတီ၊ ဥဒ္ဓိသဓေတီဟူ၍ လေပါရှိသည်တွင် ဓမ္မဓေတီကို ကိုကွယ်လိုသောသူသည် ပရိစ္ဆသပုပ္ဖိကို ဒေသနာတော် ပီဦးတော်များကို ရွှေပြားရွှေပြားမှာရေး၍ ကိုကွယ်ရသည်ဟု ကျမ်းဂန်တို့မှာ လာသည်တစ်ရပ်...

ဓမ္မာနုဿတီ၊ တည်ရှိသောသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဓေတီ ကျောင်းနှင့် အလားတူသည်။ လူနတ်တို့ ပူဇော်ထိုက်သည်ဟု ဝိသုဒ္ဓန်အဋ္ဌကထာမှာ လာသည်တစ်ရပ်...

ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်သည် ဝိဇ္ဇာကိုယ်တော်ကိုယ်စား ဘုရားအရာ၌ တည်သည်ဟု ဖော်တော်မူသည်တစ်ရပ်...

ဤသို့ လာသော အရာများကို ထောက်၍ "ပရိစ္ဆသပုပ္ဖိ ဒေသနာ အကျင့်အကျယ် ပီဦးတော်ကြီးများကို အရကျ၍ အသက်ထက်ဆုံး အပြုဆောင်ရွက်သောသူသည် ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ ဓမ္မဓေတီကျောင်းနှင့်တူ၏။ လူနတ်တို့၏ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။"

ဟု ဖတ်ရှုမှတ်သားရပေသည်။

ကျောက်ဝပ်စောင် ပုထိုးတော်ကြီးသည် တောင်ထိပ်အမြင့်ထက် တည်ရှိသဖြင့် ဝန်းကျင်အဝေးမှပင်လှမ်း၍ ဖူးမြော်နိုင်သော ဓေတီတော်ဖြစ်သည်။

ပုထိုးရင်ပြင်ပေါ်မှ မင်းလှ-သရက် ကားလမ်းနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ မြကင်းတောင်တို့ကို ရှုမျှော်ခံစားနိုင်သည့် ရှုခင်းသာ နေရာကလေးလည်းဖြစ်လေသည်။

ရွှေလ ဆက်စတီပါရန်

စင်ညိုငယ်

သာသနာ့အလင်းစာပေ

ပဋ္ဌာန်းပုတီးစိပ်နည်း

ပဋ္ဌာန်းတရားသည် ကံဇာတာကို အထူးပွင့်လန်းစေကြောင်း သိသူ များ ကြပါတယ်။ အပွင့်ဓာတ်၊ အလင်းဓာတ် ကို ဆောင်ကြောင်းကိုလဲ သိကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပဋ္ဌာန်းတရား ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဆို ပူဇော်ခြင်းသည် ဘုန်းကံပွင့်လန်းခြင်း၊ စန်းလက်ပွင့်လန်းခြင်း၊ ဉာဏ်ပွင့်လန်းခြင်း၊ လာဘ်ပွင့်လန်းခြင်း စတဲ့ အပွင့် ဓာတ်ကို ပေးစွမ်းနိုင်ပါတယ်။

ထို့ပြင် အကာအကွယ် ခံတပ် သဖွယ် ဘေးရန်အနှောင့်အယှက် အန္တရာယ်အပေါင်းကိုလဲ ကာကွယ်နိုင် စွမ်း ရှိပါတယ်။ သို့ရာ၌ ဤနေရာတွင် တော့ အပွင့်ဓာတ် ရစေမယ့် နည်း ကောင်းကို အာစရိယဝါဒအရ တင်ပြ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားရှင်သည် ဗောဓိပင်နဲ့ ရွှေပလ္လင် အောင်မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ဤကျင့်စဉ်ကို **ဗောဓိပင်ဘုရား၊ ဗောဓိပင် ဂြိုဟ်ရစ်ခွင်ဘုရား**တွင်

ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ ဂြိုဟ်ပြေ နံပြေ စေတီတော်လို့လဲ တချို့က ခေါ်ဝေါ်ပါတယ်။

ထို ဗောဓိပင်ဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်း ကို ပုတီးစိပ်ရပါမယ်။

ပုတီးသည် (၁၀၈)လုံးဖြစ်၍ ၂၄ ပစ္စည်းကို ပုတီးစိပ်လျှင် ပဋ္ဌာန်းပုတီး (၂)ပတ်စိပ်မှအံ့ကိုက် ပါတယ်။ (၂၄x၉=၂၁၆)ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ပုတီးစိပ်လျှင်

(၂-ပတ်)ကို ပုတီး(၁)ပတ်လို့ သတ်မှတ်ရန် ဖြစ်ပါတယ်။

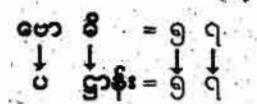
ထို့ကြောင့်... လာဘ်လာဘ ရှင်လန်းလိုသော (၇)ရက်သားသမီးများ မိမိတို့ရဲ့မွေးနေ့ တွင် စတင်ပြီး အဓိဋ္ဌာန် (၂၄)ရက် ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ ဦးစွာ သံရဏာပုံ ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဘုရားရိုခိုးခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ သီလယူခြင်း၊ အမျှဝေခြင်း စတဲ့ ရှေးဦးမြူဖွယ်များကတော့

မိမိတို့ရဲ့ ဆန္ဒသဘောမူအရ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။

ဤကျင့်စဉ်ကို နေ့သားအလိုက် လျှာရမယ့် အညွန့်ပန်းများကို ယေးဖြင့် ဦးစွာဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ပဋ္ဌာန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပြီး ဆုတောင်းပါ။ ပြီးရင် **ဗောဓိပင် ဝန်းကျင်၌ အမှိုက်လှည်းခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူလိုက်ပါ။**

ဂန္ထီရသဘောအရကြည့်ရင်...

လို့ တွေ့ရပါမယ်။

ကံကောင်းနိုင်ကြပါစေ။

နေ့အလိုက် ဆောင်ရွက်ရမည့် အချိန်ဇယား

နေ့သား	အညွန့်ပန်း	အရေအတွက်	နေ့	ဆောင်ရွက်ရမည့်အချိန်
တနင်္ဂနွေ	ကံ့ကော်	၁၅	တနင်္ဂနွေ	နံနက် ၇:၃၀နာရီ မှ နံနက် ၉:၀၀နာရီထိ
တနင်္လာ	သီရိ(ဇိ)	၈	တနင်္လာ	နေ့လယ် ၁၃:၀၀နာရီ မှ ညနေ ၃:၀၀နာရီ
အင်္ဂါ	ပိန္နဲ	၁၇	အင်္ဂါ	နံနက် ၉:၀၀နာရီ မှ နံနက် ၁၀:၃၀နာရီ
ဗုဒ္ဓဟူး	ပုဂံ	၁၉	ဗုဒ္ဓဟူး	ညနေ ၃:၀၀နာရီ မှ ညနေ ၇:၃၀နာရီ
ကြာသပတေး	သီဟိုဠ်	၂၀	ကြာသပတေး	နံနက် ၁၀:၃၀နာရီ မှ မြန်မာ့တော်ဝင် ၂:၀၀နာရီ
သောကြာ	မိတ္ထာန်	၁၀	သောကြာ	ညနေ ၇:၃၀ နာရီ မှ ညနေ ၆:၀၀နာရီ
စနေ	အုန်း	၆	စနေ	မြန်မာ့တော်ဝင် ၂:၀၀နာရီ မှ နေ့လယ် ၁၃:၀၀နာရီ

ကြော်ငြာသတင်း

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆထလ (တိုး) - ၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ၊ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တစေကာ (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၁၀/၀၀၁၁၄

“တိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်တကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စုဦးနဲ့ပါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် တိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမယ်။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဖိဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖူး၊ အသည်းအဆီဖူးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလဲခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှုန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ့်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“တိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကဲတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဝေးလံခြင်မြို့ရှိ မြန်မာဆေးဖျိုးပုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅၂/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းပကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၈၀၆၃၂

မုံရွာဆရာမိုး - ပုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၁၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

မင်းဝံတောင်မှ

မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး ဦးဝိစိတ္တ သာရာဘိဝံသ သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ သည့် ဓမ္မနာဒတိုက်ကိုကျော်လွန်၍ မင်းဝံတောင်ထက်ဆီသို့ တက်ခဲ့ပါက နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် ဂူကလေး ချောင်သို့ ရောက်ရှိပါမည်။

ဤဆရာကား မင်းတုန်းမင်းလက် ထက် နာမည်ကျော်သီလရှင်ဆရာကြီး မယ်ကင်းနှင့်ဆက်ခြင်သီလရှင်ဆရာကြီး မယ်နတ်ပေး ဇနီးတို့အားထုတ်ရာဆရာ ဖြစ်၏။ မယ်ကင်းက ယိုးပုတ္တိတွင် အား သန်၍ မယ်နတ်ပေးက ယိုးပုတ္တိတွင် အားသန်သည်။

“သီလရှင်အစ ထွင်ခေါင်က” ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း ထွင်ခေါင်ဆရာတော် ကြီး၏ ဆုံးမလမ်းညွှန်မှုဖြင့် သီလရှင် သာသနာကို စတင်ခဲ့ကြသော ရှေးဦး သီလရှင်ဆရာကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုချောင်တွင် သီလရှင်ဆရာကြီး မယ်နတ်ပေး ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ လိုဏ်ဂူကလေးရှိ၍ ယခုအခါ အုတ် တိုက်အဖြစ် မွမ်းမံပြုပြင်ထားကြသည်။

မယ်နတ်ပေးအားထုတ်ခဲ့ရာ လိုဏ်ဂူ ကလေးကို အစွဲပြုကာ “ဂူကလေး ချောင်” ဟု ခေါ်တွင်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

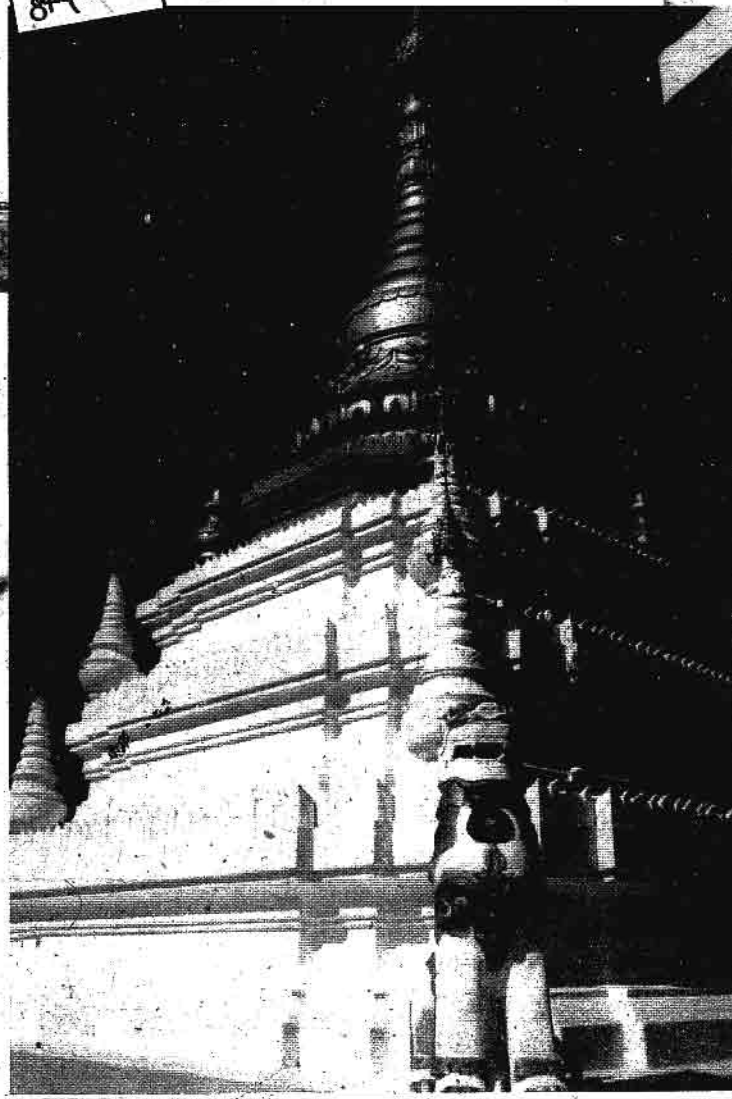
မင်းကွန်း ဓမ္မနာဒတိုက်ဆရာတော် သို့ ဝိဇ္ဇာစာရီသည် မယ်နတ်ပေး၏ အနွယ်တည် အခြေအထက်ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီး မယ်နတ်ပေး၏ တပည့် ဒေါ်သောရီ(ခေါ်) သီလရှင်ကြီး ဆရာ ထပ်။ ဆရာထပ်၏တပည့် အဘိဓမ္မာ ကျွမ်းကျင်သူ သီလရှင်ဆရာကြီး ဆရာအိ။ ဆရာအိ၏တပည့် ဒေါ်ဓမ္မစာရီဖြစ်သည်။ ဒေါ်ဓမ္မစာရီ ကား ရှင်ဝိစိတ္တသာရ သာမဏေဘဝ မှစတင်၍ မွေးစားမိခင် သာသနာ့ မယ်တော်အဖြစ် ကူညီစောင့်ရှောက် ပေးခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

မယ်နတ်ပေးဂူကလေး၏ အရှေ့ မြောက်တောင့်တွင် “သဒ္ဓမ္မဇောတိ F.14A. September, 2016.

မယ်နတ်ပေးချောင်

ဝိစိတ္တ

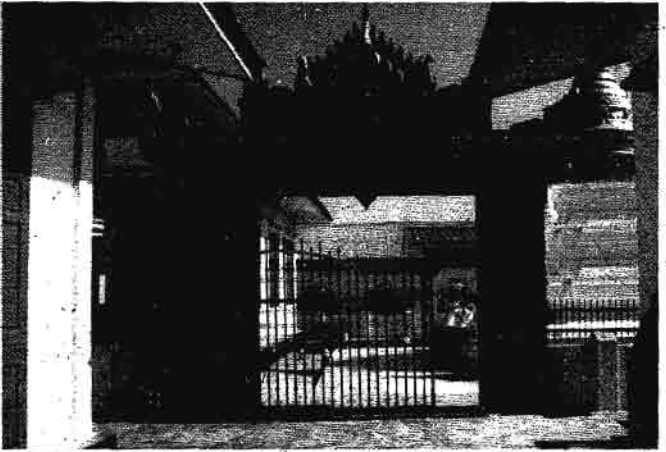
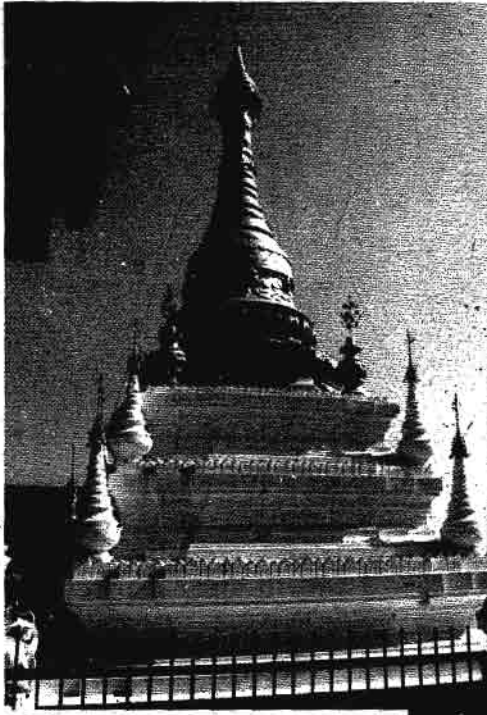

ရင်ဖြူထက်မှ ဇူဂုဏ်

ကာရံ” ကျောင်းတိုက်ရှိ၏။ တောင် အတွင်း ဆရာကြီးမယ်နတ်ပေး ဘုရား ကုန်းမြင့်ထက် တည်ထားသော အာရုံပြုလေ့ရှိသော မယ်နတ်ပေး ကျောင်းဖြစ်၏။ ထိုကျောင်းဝင်း စေတီ ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။

www.burmeseclassic.com

စေတီအဝင်နှင့်

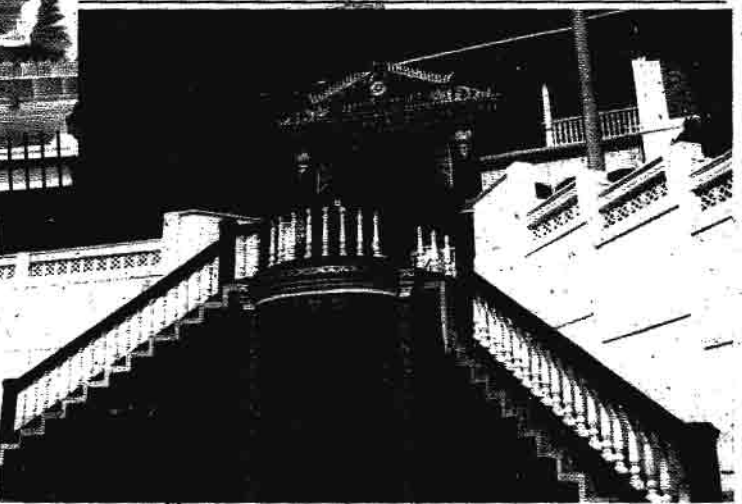
မယ်နတ်ပေးစေတီနိဗ္ဗာန်ပြင်ကွင်း
သုတ္တံစေတီကာရံအတွင်းမှင်္ဂါ

သီးခြား အရပ်ခံတိုင်းကာထား၍ အဝင်မှင်တွင် “မယ်နတ်ပေးစေတီစေတီ” ဟု ကမ္မည်းထိုးထားသည်။ စေတီတော်မှာ ခြင်္သေ့လေးကောင်ရံ အုတ်ခုံအထက် ပစ္စယံသုံးဆင့်ခံ၍ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီပေါက်ထား ခဲ့သည်။

ဖွယ်ထောင့်များ၌ တာလသာတို့များ ပူဇော်ထားသည်။ ထီးလောင်းမှောက် ထက်ပည့် ဘီလူးလက်သုတ်များ တန်ဆာဆင်ထား၏။

သီလရှင်ဆရာကြီး မယ်နတ်ပေး သည် ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ အားထုတ်တော်မူခဲ့သည်။ သတိပဋ္ဌာန် တရားလိုက်စားမှု နည်းပါးသေးသည့် ကာလဖြစ်ကာ အဖိုးသမီးများအတွင်း သီလရှင်ဘဝဖြင့် သတိပဋ္ဌာန်တရား လိုက်စားအားထုတ်သည့် ပထမဆုံး ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ခဲ့သည်။

၁၀၆ နုဗ္ဗရာဇာင်ဒြိယမဂ္ဂဇင်း

မယ်နတ်ပေးပို့ဂူ

ထိကံပွင့်

ဆုတောင်းပြည့်အိမ်တွန်

သန်းခေါင်
(ပညာရေး)

ထိကံပွင့် ဆုတောင်းပြည့်အိမ်တွန် သည်...

ထိပေါက်စေရန်အတွက် အဓိက အာသီသပြုထားသော အိမ်တွန်ကျင့်စဉ် တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလှပါတယ်။

ထို့ကြောင့်...

အံ့စရိယဝါဒအရ...

“ထိပေါက်” ဆိုသည် ပညတ် အမည်အရ စနေစ ကြာသပတေးနံ အဆုံးရှိသော (ဝါ) ကြာသပတေးနံအစ စနေနံ အဆုံးရှိသော ပညတ်ကောင်းကို ရှာဖွေရမည် ဖြစ်ပါတယ်။

ပညတ်ကောင်းကို ရှာဖွေရန် ရတနာသုံးပါး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို ဦးထိပ်ထားသည်ဖြစ်၍ ဘုရားအနေ ဖြင့် ပညတ်ကောင်းရှာရာတွင်...

“ဗျာဒိတ်ပေးဘုရား” ဟူသည့် ပညတ်ကောင်းကို တွေ့ရပါတယ်။

ထိုပညတ်နှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူ ပညတ်ကောင်းများကို ရှာဖွေရာ၌ ဓမ္မတရားတော်အားဖြင့် ပဋ္ဌာန်း၊ မေတ္တာ၊ ပုဗ္ဗဏှ၊ ဗုဒ္ဓေါ စသည့် ဂုဏ် ခြွပ်များကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ ထို့ပြင် ပုတီး၊ ပိတောက်ဟုလဲ တွေ့ရပြန်ပါတယ်။

ဤတွင်...

ထိကံပွင့်စေရန် ဗျာဒိတ်ပေးဘုရား ထံတွင် ဆုတောင်းရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တရားတော်အားဖြင့် ကံပွင့်စေတတ်တဲ့ တရားတော်ဖြစ်တဲ့ ပဋ္ဌာန်းတရားကို ရွတ်ဆိုရန် ပုတီးစိပ်ရန်လဲဖြစ်ပါတယ်။

စိပ်ပုတီးကို ရွေးချယ်ရာ၌ ပိတောက် သားပုတီးကို ရွေးချယ်ရမှာလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးစွာ...

ဗျာဒိတ်ပေးဘုရား ရှေ့မှောက်တွင် အလင်းတိုင်း၊ နို့သာတိုင်း၊ ရေတော်၊ ပန်း၊ စသည်တို့ကို သံခွါအလျောက် လှူဒါန်းပြီး ဦးစွာ သရဏဂုံဆောက် တည်လိုက်ပါ။

ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣဿိ

ဓမ္မ သရဏံ ဣဿိ

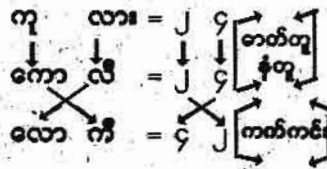
သံသ သရဏံ ဣဿိ

} [၃-ခေါက်]

သရဏဂုံသုံးပါးသည် ဗုဒ္ဓိ အက္ခရာ (၈)လုံး နှင့် အက္ခရာ(၈)လုံး၊ သံသံ၌ အက္ခရာ(၈)လုံး ပါရှိရာ စုစုပေါင်း အက္ခရာ(၂၄)လုံးဖြစ်၍ ကုလား မိတ်ဖက် ဖြစ်သလို ကောလိဓာတ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြည့်ပါ...

* * *

ထို့အတူ ပဋ္ဌာန်း၊ ၂၄ ပစ္စည်းနဲ့လဲ ဓာတ်တူနဲ့တူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါ မယ်။

ရတနာသုံးပါးကို အထွတ်ထင် သော ကျင့်စဉ်ဖြစ်၍...

- ဘုရားဂုဏ်တော်(၉)ပါး ၉-ပတ်
- တရားဂုဏ်တော်(၆)ပါး ၆-ပတ်
- သံဃာဂုဏ်တော်(၉)ပါး ၉-ပတ်
- ၂၄-ပတ်

စိပ်ရပါမယ်။ ပြီးလျှင်...

ပဋ္ဌာန်း၊ ၂၄ ပစ္စည်းကို ရွတ်ရပါ မယ်။ ဆုတောင်းပါ။

* * *

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- သွာက္ခာတော = သွက်ခါတော
- သန္နိဋ္ဌိကော = သန်ဒိတ်ထိကော
- ပဿိကော = ပတ်သိကော
- ဩပနေယျိကော = အောပနေယိကော
- ပစ္စတ္တံ = ပစ်စတ်တံ
- ဝေဒိတဗ္ဗော = ဝေဒိတင်ဗော
- ဝိညျဟိ = ဝိနိညျဟိ
- သုပ္ပဋိပဇ္ဇော = သုပ်ပတ်ပန်ဇော
- ဥပ္ပဋိပဇ္ဇော = အုပတ်ပတ်ပန်ဇော
- ဉာယပ္ပဋိပဇ္ဇော = ဉာယပ်ပတ်ပန်ဇော
- သာဓိဗိပ္ပဋိပဇ္ဇော = သာဓိပ်ပတ်ပန်ဇော
- ဧက္ခိနေယျော = ဒက်ခိနေယျော

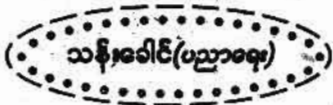
* ရာဇဂုဏ်မြည်မဂ္ဂလား ၁၈၇

၁။သော ဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၂။သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၃။သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၄။သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၅။သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဒူ(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၆။သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနတ္တရောပုရိသဒမ္ပသာရထိ (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၇။သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝမနဿာနံ(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၈။သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၉။သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၁၀။သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၁၁။သန္တိဋ္ဌိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၁၂။အကာလိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၁၃။ဇဟိ ယသိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၁၄။ဩပ နေယျိကော ဘဂဝတာ ဓမ္မော(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၁၅။ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိ ဘဂဝတာ ဓမ္မော (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၁၆။သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၁၇။ဥပ္ပုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော(ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၁၈။ဉာယံပုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၀-ပတ်
၁၉။သာမိပုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၂၀။ဧသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော အာဟုနေယျော (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၂၁။ဧသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော ပါဟုနေယျော (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၂၂။ဧသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော ဒက္ခိနေယျော (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၂၃။ဧသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော အဉ္စလိ ကရဏိယော (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်
၂၄။ဧသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော အနတ္တရံ ပုညက္ခတ္တံ လောကဿ (ပုတီးတစ်လုံးချ)	၁-ပတ်

အဉ္စလိ = အင်လေ
 အနတ္တရံ = အနတ်တရံ
 ပုညက္ခတ္တံ = ပုန်ညက်ခတ်

အေးမြစင်စင်မှာ ဒွိပါဝေ။

စာမျက်နှာ (၁၀၆)မှ အဆက်

နောက်ပိုင်းကာလ ရောက်မှသာ လယ်တီဆရာတော်၊ အင်းခန်း ဆရာတော်၊ ငှက်တွင်းဆရာတော်တို့၏ လုံ့လကြောင့် ပဋိပတ္တိသာသနာတော် ပျံ့နှံ့ဖွံ့ဖြိုးလာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မယ်နတ်ပေးသည် လောကီအလို ဆန္ဒနည်းပါးခြင်းဖြစ်လေ့ရှိသည် အား လျော်စွာ သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို သိရှိသူ နည်းလှသည်။ သို့သော်လည်း သူ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည့် လိုက်ဂူနှင့် အာရုံပြု ပူဇော်လေ့ရှိသော စေတီတို့မှာ ယနေ့တိုင် တွေ့မြင်နိုင်ကြပါသည်။

သာသနာ့အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်အစဉ်ဦး ၏ အဓိကရနေရာနှင့် စေတီတော်တို့ ဖြစ်ကြလေရာ သာသနာဝင်မှတ်တမ်း အဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ မင်းစံတောင် ၏ သမိုင်းဝင်နေရာထူးအဖြစ်သော် လည်းကောင်း သွားရောက်လေ့လာ ကြည့်ညိုသင့်ကြောင်း ဇာတ်ညွှန်းတင်ပြ ရပါသည်။

ဆရာကြီးမယ်နတ်ပေး၏ ဘဝ ဖြစ်စဉ်နှင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည့် တရားနည်းနိဿယများကို ပြန်လည် ဖော်ထုတ်ပေးနိုင်ပါက သာသနာ့ အတွက် အကျိုးများလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိရပေသည်။ သိရှိထားသူများ ကူညီပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံရပေ သည်။

မယ်နတ်ပေး စေတီကုန်းတော်မှာ တိတ်ဆိတ်အေးချမ်း၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆောက်တည်အားထုတ်ပါက သမာဓိ ရလွယ်ကြောင်း၊ ဖျှူးရတနာ ပေါ်တော်မူကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ကုဏ္ဍကက သူ့အတွေ့အကြုံအရ မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

မင်းကွန်းသို့ရောက်လျှင် ဓမ္မနာဓ ကျောင်းဝင်းအတွင်း ဝင်ရောက် ပူးမြော်နိုင်ကြပါသည်။

ဘယ်လိုလူစားလဲ

ကြည့်ပါ။

● နှလုံးလမ်းကြောင်း ရှည်လျား
ကောင်းမွန်နေကြောင်း တွေ့ရ
တယ်။ (က.က)

ဒါကတော့ သဘောကောင်း မနော
ကောင်းခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်တွေပါပဲ။

● ဉာဏ်လမ်းကြောင်းသည် တနလာ
ပြိုဟ်ခုံဆီသို့ ကွေးဆင်းနေ
တယ်။ (ခ.ခ)

ဒါကတော့
နှလုံးရှည်ကောင်းမွန်
ကြောင်းပါပဲ။

● လက်သန်းက
အပြင်သို့ ကား
ထွက်နေတယ်။
(ဂ.ဂ)

ဒါကတော့
မာယာပရိယာယ်ကင်း
တဲ့အကြောင်းပါပဲ။

ကဲ...ဒါဆိုရင်...

သူ...

ဘယ်လိုလူစားလဲ

ဆိုတာ

သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

သန့်ပညာ

မန်ဂျူးပေါင်း (ကျည်းပေါင်း) အာဇာနည်

သိရှိသူ ပညာရှင်များမှ ကြေးပေးကြပါရန်

မြန်အောင်စာတိုက်သို့ သွားတိုင်း ရေနံမြေရဲစခန်းမှ ကိုခင်မောင်ဆွေ (နယ်ထိန်း)တို့ ကွမ်းယာဆိုင်ကို ဝင်မိသည်။

လူစုံ၏။ လူစုံတော့ သတင်းစုံသည်။ ထို့နောက် ဂန္တိရဇာတ်လမ်းကုန်ကြမ်းများ...

ကိုခင်မောင်ဆွေက နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပဋိသတ်ဖြစ်၏။ လစဉ်ဝယ်ဖတ်သည်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါလာသည့် မောင်ဘုန်းမြင့် (သင်္ဃ)ရေးသော "ထိုးဖောက်အမြင်ခွက်ပေါက်အစီအရင်" ဆိုသော ဆောင်းပါးလေးကို ရှုထောင့်အမျိုးမျိုးမှ ဆွေးနွေးနေကြ၏။

ထိုအကြောင်း အကျဉ်းမှာ... ထောက်ကြွေးပေါင်းကို နွားနက်မနီရည် (သို့မဟုတ်) ကြက်နက်မသည်းခြေနှင့်ဖြစ်စေ သွေးပြီး မျက်စိကို ကွက်၍ (သူပေးထားသော) မန္တန်ကို ရွတ်ဖတ်ပါက ကောင်းကင်ကို ကြည့်လမြင်ရ၏။ ညကိုကြည့်လျှင် နေ့ကဲ့သို့ ဟက်တိုရှိသည်။ မည်သည့် အကာအဖုံးအအုပ် ရှိစေကာမူ အတားမရှိ ထင်ကုန်၏။

ထိုအစီအရင်ဖြင့် ဖားကန်တွင် ဂုင်ထိုးရာ ငွေ(၃၅)သိန်းကျော်နှင့် ရွှေထည်ပစ္စည်းများ ရလိုက်ကြောင်း။

ခိုးလုဒ်ကောင် (မြန်အောင်)

သူ၏ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားထားပါသည်။

ကျီးပေါင်းအကြောင်း ပြောရင်း လူတစ်ယောက်က ဥဒ္ဓကရီးပေါင်း ပါဆပ်ရာဇဝင်တစ်ခုကို ပြောပြပါသည်။

တစ်ခါက လယ်ထွန်သမားတစ်ယောက် လယ်ထွန်ရင်း ကြိမ်လုံး(နွားကန်)ကျီးသွား၏။ လယ်ထွန်သားသည် နီးစပ်ရာ သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ သစ်ကိုင်းတစ်ကိုင်း တက်ခုတ်၍ ကြိမ်လုံးလုပ်ပြီး လယ်ဆက်ထွန်၏။

ဘေးမှ လူများက နွားနှင့် ထွန်တုံးကိုသာမြင်ကာ လူကို မမြင်ရပေ။ နွားမောင်းသံ (နွားငေါက်သံ)တို့ကို ကြားနေရသော်လည်း လူကို မမြင်ရခြင်းမှာ ဥဒ္ဓကရီးပေါင်းအစွမ်းကြောင့်ဟု နောက်မှသိရသည်။ (ဤပါးစပ်ရာဇဝင်ကြောင့် ဥဒ္ဓကရီးပေါင်းကို ဥဒ္ဓပင်မြင်တိုင်း ကြည့်မိရာ ယနေ့အထိ မမြင်ဘူးသေးပါ။)

တစ်ခါတွင် ကုန်းတလုံးရွာ အနောက်ပိုင်းမှ ကိုစိန်သောင်းဆိုသူမှာ မန်ကျည်းကျီးပေါင်းကို ဤကဲ့သို့ ပြောပြနိုင်ပါသည်။

ကိုစိန်သောင်း... ကျွန်တော် တစ်နေ့

အသုံးလိုတာနဲ့ မန်ကျည်းပင်ပေါ်တက်ပြီး မန်ကျည်းကိုင်းတစ်ကိုင်း ဓားနဲ့ချိုင်(ခုတ်)တာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော့်အထင်တော့ လူကြီးလက်မောင်းလုံးလောက်ရှိမယ် ထင်တယ်။

တစ်မနက်လုံးလိုလို ဓားနဲ့ ခုတ်နေတာ မပြတ်ဘူးဗျာ။ နောက်မှ လူကြီးတွေက "ဟဲ့...ကောင်လေး မန်ကျည်းပင်ပေါ်တက်ပြီး တစ်မနက်လုံး တခုတ်ခုတ်နဲ့ ခုတ်နေတာ ခုထက်ထိ မပြတ်သေးဘူးလား။ ထမင်းစားမယ် ဆင်းခွဲ" ဆိုမှ ဆင်းလာတာ။ မန်ကျည်းကိုင်းက မပြတ်သေးဘူး။

www.burmeseclassic.com

ထမင်းစားပြီး လူကြီးတွေကို အကျိုး
အကြောင်း ပြောပြတော့ လူကြီးတွေက
မန်ကျည်းကျီးပေါင်းဖြစ်မယ်။ အဲဒါ
စွမ်းတယ်။ ဇိုက်တင်းပြေရင် အဲဒီ
ကျီးပေါင်းကို ရအောင်တက်ယူစမ်းလို့
ခိုင်းတာနဲ့ တက်ကြည့်တဲ့အခါ မနက်က
ခုတ်လက်စ မန်ကျည်းကျီးပေါင်း
အကိုင်းက လုံးဝ မရှိတော့ဘူးဗျာ’
တစ်ဖန် ကိုခင်မောင်ဆွေက...

‘စာရေးဆရာကြီး ဖန်ခါးကျီးပေါင်း
က ဘာတွေကောင်းလဲဗျာ’
ဟု မေးပါသည်။

‘ကျွန်တော် မသိဘူးဗျာ။ ဘာပြု
လို့လဲ’

သူတို့ဆိုင်ရှေ့တည့်တည့် လမ်း
တစ်ဖက်တွင် ဖန်ခါးပင်ကြီးရှိ၏။
စာရေးသူပင် ရှေးမှ ပြန်လာပါက
အမျိုးသမီးက တို့စားရန် ကောက်ခဲ့ပါ
ဆို၍ ခဏခဏ ဝင်ကောက်ခဲ့ရ၏။

‘တစ်နေ့ဗျာ... လူသုံးယောက် စာမလေး
ခါးထိုးလို့ ကျွန်တော်ဆီ လာတောင်တယ်။
ဖန်ခါးပင်ပေါ်တက်ပြီး ကျီးပေါင်းလေးကို
ခုတ်ယူရအတွက်’

ဘာသုံးခုလဲမေးတော့ အသုံးရှိလို့ပါတဲ့
ဘာသုံးမှာလဲ အသုံးကို ပြောမှ ပေးမယ်ဆို
တော့... ‘ဆရာသမားနယ် ဒီလေးတော့
ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ။ နောက် အောင်မြင်ရင်
ကျွန်တော်တို့ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ပေးပါ
မယ်’တဲ့။ အသုံးကိုတော့ လျှောက်သွား
တယ်။ ကျီးပေါင်းကိုတော့ ခုတ်သွားတယ်ဗျာ။
‘ကိုခင်မောင်ဆွေကလဲ ကျွန်တော်
တို့ ခေါင်းစားစရာတွေ လာမေးနေ
ပြန်ပြီ’

‘မသိဘူးလေ... ခင်ဗျားက စာရေး
ဆရာဆိုတော့ သိများသိမလားလို့ပေါ့’
‘ဘယ်တော့ အစုံသိမလဲဗျာ။ ဒါပေမယ့်
နေ့ဦး ကျိရပညာတွေကို မသိရင် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်ပတ္တလင်ရှိတယ်။ ဖန်ခါးကျီးပေါင်း

ဘာတွေကောင်း’ဆိုပြီး တစ်နိုင်ထံလုံးမှာ
ရှိတဲ့ ပညာရှင်တွေထံ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ပတ္တလင်ကနေ အကြံတောင်းခံလိုက်ရင်
တစ်နေ့ ပေါ်လာမှာပေါ့ဗျာ’

ကိုခင်မောင်ဆွေပြောသည့် ဖန်ခါး
ကျီးပေါင်းအကြောင်းက အသွားအပြန်
လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ခေါင်းထဲ
ရောက်လာသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သွား
နေကျလမ်း ဖြစ်သော်လည်း လမ်းမှား
၍ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ရသည်။
ဖန်ခါးကျီးပေါင်းက ထောက်ကြံ
ကျီးပေါင်းကဲ့သို့ လောင်းကစားဘက်
တွင် စွမ်းလို့လား။ ကိုခင်မောင်ဆွေက
ရဲမို့လို့ ပြောမသွားတာလား။

ကျီးပေါင်းကို တွေးကြည့်မိ၏။
တနင်္လာနှင့် ကြာသပတေးဖြစ်၏။
ဖန်ခါးက ကြာသပတေး+တနင်္လာဖြစ်
၏။ ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်ဖြစ်သည်။

ကားမူး၊ ကားပျောက်၊ ကားပျက်၊
ငွေမူး၊ ငွေပျောက်၊ ခြံမူး၊ ငှက်ဖျား၊
ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းပေါက် စသော ပညတ်
အသုံးများက ကျီးပေါင်းနှင့် ဓာတ်တူ
နံတူ ဖြစ်နေ၏။ ဖန်ခါးနှင့်ဆိုလျှင်
ဓာတ်ပြန်ဖြစ်နေသည်။

မြွေကိုက်၊ ဗိုလ်ခွဲ၊ မှုခင်း၊ ပေါင်ကျိုး၊
မျက်စိခွဲ စသော အသုံးများက ကျီးပေါင်း
နှင့် ဓာတ်ပြန်ဖြစ်ပြီး ဖန်ခါးနှင့်ဆိုလျှင်
နံတူ ဖြစ်နေပြန်သည်။

အင်္ဂါစွဲကျမ်းတွင် “ကက်ကင်း
သေရှင်သူ၊ ထက်အောက် ပြန်လှန်ကျ
နံတူသတ်က အသေရ”ဟု တောင်
တွင်းအမော်ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်က ရေးသား
ခဲ့သည်။ တစ်ဖန် “စာမှာအအံ ဗေဒင်
မှာအကြံ”ဟူသော စကားကလည်း
ရှိသေးသည် ဟုတ်လော။

ဘယ်အရာမဆို ပုံသေတွက်လို့မရ
နေရာဒေသ အချိန်အခါ အခြေအနေ
ပေါ် မူတည်၍ တွေးခေါ်ယူဆ ဆင်ခြင်

နိုင်မှ မှန်ကန်ပေလိမ့်မည်။
ရှေးကျမ်းများတွင် “ပုဂံ”ကို
“ကံပွဲ”ဟူသော ဓာတ်ပြန်နှင့် ဖျက်
ဆီးခဲ့ပုံ “တောင်ငူ”ကို “ငူတောင်”
ဟု ပြောင်းပြန်ပြု၍ ယင်း ငူတောင်နှင့်
နံတူ ခံတက်ပင်ရှိရာ အရပ်မှ တိုက်ခိုက်
ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

အင်္ဂါစွဲပညာရပ်သည် သုံးတတ်
လျှင် လိုတရ(ကုဏ္ဍိယ) ဆေးတော်
ကြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျမ်းပြု
ဆရာက ဤကဲ့သို့ သံပေါက်များဖြင့်
နှောင်လူများ မှတ်သားမိစေရန် ဖော်ပြ
ခဲ့သည်။

၁။ အင်္ဂါစွဲ၊ တတ်ပညာ၊ သင်ကြားကြိုးစားကြ

၂။ တတ်သောအခါ ထိုပညာ လိုရာအသုံးများ

၃။ သုံးနိုင်သောအခါ ပစ္စည်းများ လွယ်စွာရသည်။

၄။ ပစ္စည်းရလာ ကောင်ကျိရာ ပြုရာကုသလ

၅။ ကုသိုလ်ရှိသူ ပြည်နိဗ္ဗာန် လွယ်ကူရောက်

မည်။

၆။ နိဗ္ဗာန်ရောက်လျှင် ထိုကုန်စင် ကြည်ရွှင်

ရမ်းသာရ။

၇။ ထို့ကြောင့်ပညာ၊ တတ်သင့်စွာ၊ လေ့လာ

ကြိုးစားကြ။

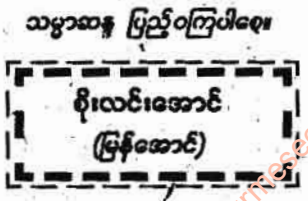
၈။ အကျိုးဆင့်ဆင့် ရေးဖော်ခွင့် အဆင့်

လိုက်နာကြ။

၉။ ကျမ်းပြုဆရာ သံပေါက်စာ ညွှန်ကာဖော်

ရေးကြ။

ထို့ကြောင့် ဖန်ခါးကျီးပေါင်းအသုံး
ကို အင်္ဂါစွဲ၊ နက္ခတ်ရနည်းပညာတို့ဖြင့်
အသုံးရှိပါက ရေးသားဖော်ပြပါဦး
ပညာရှင်အပေါင်းတို့ခင်ဗျာ...။

ကြော်ငြာအစည်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးပညာပုံတင်အမှတ် ၀၇၁၂/၀၆၀၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

'မင်္ဂလာပါ. ဆရာ'

'မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းခိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး'

'ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲတာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ'

'ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

'ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့၊ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

'အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

'အာရုံကြောတွေ့၊ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ တိုင်းခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်နန်းကျသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လှုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံတိုင်းခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

'ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

'ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ခိုဇဲပါ'

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မဖြစ်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား ဝိုဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှပဲ ရသလား ဆရာ'

'ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးပျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ဝိုဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ'

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုတေသနပင်လျှင်၊ သွက္ကပတ်တိုင်းအနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၄၁

'စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

၁၂၂ နဂုဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထွန်းစိန်

ဆရာတော်ကြီးကြီး၏ နှစ်ကုန်အထိမ်းအမှတ် (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

ထိုနေ့ ထိုအချိန်မှစတင်၍ သမားတော်ကြီးဘိုးဇော်သည် “ဗားမဲ့ဘာသာ” စကားကို ယခင်က သိနားလည်ရုံမျှဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်တိုင်သိရှိပြောဆိုနိုင်သော “ဗားမဲ့ မဟာသိဒ္ဓိကြီး”ကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရရှိလေတော့သည်။

ရဟန်းဘောင်သို့

မဖျော်လင့်ပါဘဲ “ဗားမဲ့ဘာသာသိဒ္ဓိ”ကြီးကိုအောင်မြင် ရရှိပြီးနောက် ချောင်းတစ်လျှောက် ခေါက်တံခေါက်ပြန်ဆေးကုမထွက်တော့ဘဲ သာသနာ့ဘောင်သို့ ကူးပြောင်းသွားလေတော့၏။

ဝက်ဘာတောင်၏ -တောင်စွယ်စာလေးတွင် တည်ရှိသော တစ်ပါးနေရှေးဟောင်းတိုက်အိုကလေးကို အံ့လှူခံရရှိတော်မူလေ၏။

ထို ချောင်ကလေးသည်ကား “သမဏသုခ” ကမ္မည်းတွင်သော ကျောင်းဟောင်းကလေး ဖြစ်၍ ဝုဏ္ဏကနတ်မင်းကြီးလိုဏ်ဂူ တည်ရှိသော ဌာနကောင်းတစ်ခုဖြစ်လေသည်။

ထို သမဏသုချောင်ကလေးတွင် တရားအားထုတ်၍ ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ကို ကောင်းသောသမ္မာဆန္ဒဖြင့် သာသနာပြုနေထိုင်လေရာ သက်တော်(၉၂)နှစ်တိုင် သေတစ်ပန် သက်ဆုံးအထိ ဖြစ်လေသည်။

F. 15A. September, 2016.

ဘောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

သမကသုထရာတော်ကြီး၏ ဘောင်သစ်ထောက်အံ့ ဆရာတော်ကြီး

တစ်ဖက်တွင် အဂ္ဂိရတ်ထိုးခြင်း၊ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့သူများအား ကယ်မပေးခြင်းနှင့် ဥပုသ်သီတင်းနေ့များ၌ သီလပေးခြင်း၊ ဆုံးမဩဝါဒပေးခြင်းတို့ဖြင့် လွန်စွာ စည်ကားလှပေ၏။

တပည့်ကြီးများပေါ်လာခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် သားတပည့်များ ပေါ်ထွက်လာရန် ပညာအမွေပေးကမ်းရန် အထူးလုံ့လပြုတော်မူပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၃

ပထမဆုံးတပည့်အဖြစ် မောင်ခင်မော်အား ရွေးချယ်ခဲ့လေ၏။ မောင်ခင်မော်သည် သာမန်တပည့် ဒကာအဖြစ် လပေါင်းများစွာ ကြည့်ရှု သွန်သင်ခြင်းကို ခံယူခဲ့ရပြီးနောက် စိတ်ချယုံကြည်လောက်သော အခါမှသာ ပညာပေးခံယူရရှိလေ၏။

မောင်ခင်မော်ကလည်း တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက်ဆိုသလောက် ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ရုံးသဖွယ် တစ်သေမတိမ်းလိုက်နာ ကျင့်သုံးနိုင်ခဲ့လေ၏။

သို့နှင့်ပင် (၃)ခုစားအင်းတော်မှ (၇)ခုစားအင်းတော်ကြီးအထိ ဗားမဲ့ဘာသာ အင်းတော်(၅)အင်းကို သောက်မျှီခဲ့ပြီးနောက် ရှေးဟောင်းစေတီတော်များသို့လည်းကောင်း၊ နတ်ရဲသစ်ပင်ကြီးများသို့ ပုစံမျိုးစုံဖြင့် အားထုတ်ခဲ့ရလေသည်။

(၄၅)ရက်ကြာအောင် သွားရောက်ခဲ့ရပြီးနောက် မောင်ခင်မော်အား ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ဆင်စေပြီး ယပ်အရိုးရှည်တစ်ချောင်း စွဲကိုင်စေ၍ စစ်ကိုင်းမြို့၏ နှစ်(၇၀၀)ပြည့်စာရင်းဝင်စေတီလှဘုရားမှ နတ်ရဲမန်ကျည်းပင်ကြီးသို့ အားထုတ်ခိုင်းခံရလေ၏။

စေတီလှနတ်ရဲ မန်ကျည်းပင်၌ အားထုတ်လေရာ (၉)ရက်ပြည့်သောနေ့တွင် ပုတီးပတ်များခြီးစီး၍ မေတ္တသုတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေစဉ်မှာပင် "ဗားမဲ့ဘာသာအသံ" များ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲရွတ်ဆိုလျက် ရှိနေလေတော့သည်။

ထိုနတ်ရဲမန်ကျည်းပင်ကြီးမှာ ကျွန်ုပ်၏ထူဝယ်ချင်း ကိုက်မြင့် ရုက္ခစိုးကျင့်စဉ်အောင်မြင်ပေါက်မြောက်ခဲ့ရာ ဌာနလည်း ဖြစ်လေ၏။ သူနှင့်နီးစပ်သော ဝေနေယျများအား အကူအညီပေးခဲ့လေရာ နာမည်ကျော်ကြားခဲ့ပေသည်။

၁၁၄ နက္ခတ္တဇရာင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

သဏ္ဍာန်သုတေသနတိုက်မှ ထွက်ခွာသော အခြားထုတ်ခဲ့သော နတ်ရဲမန်ကျည်းပင်ကြီး မုတ္တမအုတ်ကြီး၏ လိုက်လံသို့ အထွေထွေ မြင်ကွင်း

မောင်ခင်မော် "ဗားမဲ့ဘာသာအသံ" မှာ စစ်ကိုင်းမြို့ ပုဏ္ဏားစုရပ်မှ ပုဏ္ဏားအမျိုးသားများ၏ ပြောဆိုဟန်အသံနှင့် လွန်စွာတူလှပါ၏။

သူ၏အမျိုးသမီးမှာ ပုဏ္ဏားမျိုးနွယ်စုဖြစ်သောကြောင့် တူလေသလားဟု ကျွန်ုပ်က မေးမြန်းကြည့်သောအခါ "မဟုတ်ပါဘူး အာစရီရယ်" ဟုသာ ဖြေဆိုပါသည်။

ပုဏ္ဏားအမျိုးသား သူငယ်ချင်းများကလည်း မောင်ခင်မော်၏ ပုဏ္ဏား

စကားသံကို လုံးဝ နားမလည်ကြပါ။

"ဗားမဲ့ဘာသာပေါက်" သွားသော မောင်ခင်မော်သည် ထိုနေ့မှာပင် ဆရာတော်ကြီး၏ "သဏ္ဍာန်သုတေသန" သို့ (၃)မိုင်ကျော်ဝေးသော ခရီးကို ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဖြင့် အရောက်လမ်းလျှောက်သွားလေ၏။

နေဝင်ချိန်တွင် ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ခဲ့လေ၏။ ဆရာတော်ကြီးကလည်း ကြိုတင်သိရှိနေသောကြောင့် အမြဲအားထုတ်နေကြ

▲ သားကလေးထရာထောက်ကြီး သီတင်းလုံခဲ့သော ရှေးဟောင်း
သိင်္ဃာတိုက်အား အသစ်ပြင်ဆင်မှုရုံ
ယခုတောင်ပိုင်ဆိုင်ထောက်ကြီးနေသော
အရှင်ညောင်အေး ဖူးမြင့်ရုံ

မန်ကျည်းပင်ကြီး၏အောက်တွင် ထိုင်လျက် ဗားမဲ့ဘာသာဖြင့် တိုးညှင်းစွာ ရွတ်ဆို စောင့်မျှော်နေလေ၏။
မောင်ခင်မော်က ဝတ်ပြုလိုက်စဉ် မှာပင် ဆရာတော်ကြီးက “ယေကသျှံ ယေကသျှံ” ဟု ရွတ်ဆို၍ သာဓုခေါ်နေဟန်ရှိပါသည်။
မောင်ခင်မော်အား (၈)ခုစား အင်းကို ထပ်မံခိုမြှင့်၍ ဆရာတပည့် “ဗားမဲ့ဘာသာ” ဖြင့်ပင် တစ်ညတာလုံး ပြောဆိုနေကြလေတော့သည်။ မောင်ခင်မော်ကား “ဗားမဲ့ဘာသာ” ကြီးကို အပြီးတိုင် ပေါက်မြောက် အောင်မြင်သွားလေ၏။
ဗားမဲ့ဘာသာဖြင့်ပင် ကျွန်ုပ်၏ တူမအရင်းဖြစ်သူ ကျူရှင်ဆရာမ၏ စိတ်ဝေဒနာအား ကုသပေးရာ (၂)ကြိမ်မျှနှင့် လုံးဝပျောက်ကင်းသွားလေသည်။ တူမလေးမှာ စိတ်အထူးကုဆေးရုံ၊ စစ်ဆေးရုံတို့မှ အကြိမ်ကြိမ် ကုသ၍ မရသောကြောင့် ခြေထောက်(၂)ဖက်စလုံး စက်ဘီးသော့ဖြင့်ခတ်၍ အခန်းထဲမှာ လွတ်လပ်စွာ ထားရှိရလေ၏။

(၃)နှစ်ကျော်အောင် ကုသ၍ မရတော့ဟု ထင်မိရာမှ “ဗားမဲ့ဘာသာအင်း” ဖြင့် ပျောက်ကင်း၍ ကျူရှင်ဆရာမအဖြစ် ပြန်လည်လုပ်ကိုင်နေလေပြီ။
ကျောက်ခွဲစက်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သော မ...မှာ ရွှေစာရံအနီးမှ ကျောက်ကုန်းအား-လိုင်စင်ရရှိ၍ တူးဆွဖော်လည်း စက်သွားများကျိုးပဲ့ခြင်း၊ အင်ဂျင်များ ပျက်စီးခြင်းနှင့် လုပ်သားများအား ခြောက်လှန်းခြင်းများကြောင့် လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရမလို ဖြစ်နေရလေ၏။
ယင်းကိစ္စအား “ဗားမဲ့ဘာသာ” အင်းဖြင့်ပင် အကျိုးပြုပေးခဲ့နိုင်လေသည်။ ရေးသား၍ မကုန်နိုင်တော့ပါ။ ဒုတိယတပည့်ကြီးမှာ (ကိုဝင်း-ရွာထောင်)ဖြစ်ပါသည်။ ကိုဝင်းမှာ ငွေပန်းထိမ်၊ ကြေးဆန်းထိမ် ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။
ကိုဝင်းမှာ “ဗားမဲ့ဘာသာပေါက်” အောင်မြင်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်နှင့်လည်း အလွန်ရင်းနှီးသူဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်အား

အကူအညီများ ပေးခဲ့သူဖြစ်လေ၏။ ကိုဝင်းမှာ တစ်ကိုယ်ရည် တစ်ကာယ လူပျိုကြီးဖြစ်လေရာ ယခုအခါ ဝိပဿနာအလုပ်ကို ကူးရောက်သွားပြီဖြစ်၍ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ အလိုတော်အတိုင်း ကြီးမားပြောင်မြောက်လှသော တရားတော်မြတ်ဖြင့် ပျော်မွေ့နေလေပြီ။
တတိယမြောက် တပည့်ကြီးမှာ “ကိုတိုဝင်း-မိသုကာပညာရှင်” ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ မြေးမကလေးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုပြီးနောက် အဘိုးဆရာတော်ကြီးအား အထူးကြည်ညိုလေးစားလှပါပေ၏။
ဆရာတော်ကြီးကလည်း ချစ်ခင်သော မြေးတပည့်ဖြစ်လေ၏။ ဆရာတော်ကြီး၏ “ဗားမဲ့ဘာသာအင်းတော်” များကို သောက်မျို၍ လွယ်ကူစွာပင် ဘာသာပေါက်ခဲ့သောကြောင့် ပါရမီထူးလှပါပေသည်။
ယနေ့တိုင် “ဗားမဲ့ဘာသာအင်း” တော်ကြီးများဖြင့် အကူအညီပေး ဒါနပြုလျက် မြန်မာ့ရိုးရာ ပန်းရန်ပိသကာ

www.burmeseclassic.com

ပညာရှင်အဖြစ်ရပ်တည်နေလေသည်။
အထက်ပါသုံးဦးမှလွဲ၍ “ဗားမဲ့
ဘာသာ”ပေါက်မြောက်သူ မရှိသေးပါ။

ဆရာတော်ကြီး

ကုသခွဲသောရောဂါဆန်း

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ ကျွန်ုပ်၏
နေအိမ်အနီးတွင် စာသင်တိုက်ကြီးရှိ
ပါသည်။ ထိုကျောင်းတော်ကြီးတွင်
“ဦးသောဘာက”ဟု ဘွဲ့အမည်ရှိ
သည့် ရဟန်းတော်တစ်ပါးတွင် မယ်
တော်ကြီးမှာ အသက်(၆၀)ကျော်ခန့်
ရှိလေသည်။

ဇာတိ ပသျှူးရွာတွင် နေထိုင်စဉ်
(၁၀)နှစ်ခန့်အတွင်း ဝဲဘက်ပေါင်နှင့်
ခြေသလုံးအဆစ်များမှာ အလွန်ကိုက်ခဲ
နာကျင်လှသောကြောင့် လိမ်းဆေး၊
သောက်ဆေး၊ အပ်စိုက်မှစ၍ အနိုင်
ပညာများဖြင့်လည်း မသက်သာပါ။

နာမည်ကြီးပါရဂူကြီးများဖြင့် ကုသ
သော်လည်း ငွေသိန်း(၂၀)ခန့်သာ ကုန်
သွားရော ရောဂါကမူ ထူးခြားမှုမရှိ၊
တိုးလို့သာ ဆိုးရွားနေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဆရာတော်ကြီးထံ လိုက်ပို့
ပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာ
ဓာတ်ဖြင့် ငွေကြေး တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ
မကုန်ရဘဲ ပျောက်ကင်းချမ်းသာသွား
လေ၏။

မမြတ်မွန်ဟု အမည်ရှိသော
အမျိုးကြီးမှာ ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်း
တစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ သစ်ညိုပင်
ကျေးရွာသူဖြစ်၍ အလွန်သဘောပြုလှ
သောကြောင့် တစ်ရွာလုံးက ချစ်ခင်
လေးစားရသူဖြစ်လေ၏။

အိမ်သူအိမ်သားများနှင့် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့
အလွန်ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းများ၊
တစ်ရွာသားများနှင့် အတူရှိပါက
တကယ့် လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်
သန် နုစုရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ မုတ္တကလိုင်ကဲ့ တနီတင်မြင့်တွင်

◆ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး တော်ဘာကျောင်းတော်ဘာ၊ မြင့်ထွေရှုသောပုံ

လေ၏။ ပျော်ရွှင်ဖွယ်နေထိုင်ပါ၏။

တခြား တစ်ရွာတစ်ကျေးမှ သူစိမ်း
ထစ်ရံဆံများဖြစ်သော ကျန်းမာရေး
ဋ္ဌာနမှ လူများ၊ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်း
များမှ အမျိုးသမီးကြီးများ ရောက်ရှိ
လာပါက “ဆွဲမနိုင်ထိန်းမရ”အောင်
ကြမ်းလေတော့သည်။

ညှော်စိမ်းရောက်လာသည်နှင့် ထဘီ
ကိုချွတ်၍ ညှော်သည်ဦးခေါင်း၊ မျက်နှာ
တို့အား ရိုက်နှက်လေ့ရှိပါသည်။ ထဘီ
ဖြင့် အားရအောင် ရိုက်ပြီးနောက် ထဘီ
ကို လုံးဝပြန်မဝတ်ဆင်တော့ဘဲ ကိုယ်

လုံးတည်းဖြင့် နွားတဲတွင်သာ အိပ်နေ
လေသည်။

တစ်ကိုယ်လုံး နွားချေးများဖြင့်
ပွလန်ပေတူးလျက် စကားလည်း လုံးဝ
မပြောတော့ပါ။ ဤမျှ ဆုံးဝါးလှပေ၏။
ကျွန်ုပ်တို့ကျွေးသော အစားအစာများ
ကိုမူ အနည်းငယ် စားပါသော်လည်း
ထဘီကို လုံးဝမဝတ်ပါ။

ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်ထား
သောအခါ “ကင်ပွန်းသီးနှင့် ဓမ္မ
တရော်”အား ထုထောင်းပြီး နံ့သာဖြူ၊
ကရမက်တို့ဖြင့် ရောမွှေကာ “ဗားမဲ့

▲ သမုထသုခဆရာတော်ကြီးအားဆရာတော်ကြီးမှ တံမြက်ဆွဲပေးခြင်းကို လမ်းညွှန်ခဲ့သော ဇနီးကလေးအားသမုထသုခအဖွဲ့သားဖြင့် ထွေးလှ

ဘာသာဖြင့် ရွတ်ဖတ်လေတော့၏။ ရွတ်ဖတ်ပြီးနောက် လက်ခလယ်တို့၍ ကျွန်ုပ်အား ခိုင်းစေတော်မူပါသည်။ ထိုခေါင်းလျှော်ရည်အား ရေသန့်ဘူးတွင် ထည့်၍ ရွာသို့သွားခဲ့ရပြန်လေ၏။ သစ်ညိုပင်ရောက်လျှင် အပျိုကြီးမအား နွားချေးပုံအတွင်း အိပ်လျက် တွေ့ရလေ၏။

ကျွန်ုပ်က အသံပြုလိုက်သောအခါ မျက်လုံးကလေးဖွင့်ကြည့်ပြီး မရေရာသောအကြည့်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား တုံ့ပြန်လေ၏။ အရမ်းပင် သနားစရာကောင်းလှပါသည်။

‘ဟေ့... ဝိရွှေအောင်လေ၊ ဖုတ်မိတ်ယ် ယုတ်လား ထ...ထ’

ဟု ပြောလိုက်လေရာ အသာတကြည်ပင် ငုတ်တုတ်ထထိုင်လေ၏။ ဆရာတော်ကြီး မှာကြားသည့် အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုက ပိုင်းထိုင်ကြပြီး ကင်ပွန်းရောင်ဖြင့် သူမ၏ဆံပင်ကို သပ်ချပေးရာ ငြိမ်၍သာ ခံယူပါသည်။ မျက်နှာကိုလည်း ရေစင်ဖြင့်သစ်၍ သန့်စင်ပေးကြရလေ၏။ ထို့နောက် အဘွားပေးသော ထဘီ

အသစ်ကလေးကို ဝတ်ဆင်ပေးလေရာ လူကောင်းတစ်ဦးကဲ့သို့ ကြည်လင်နေလေတော့၏။ ညနေပိုင်းတွင် ရေမိုးသန့်စင်၍ “ဘုရားသွားရအောင်” ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလေရာ အဘွားနှင့်အတူ သူငယ်ချင်း (၂)ဦးတို့ပါ ကျွန်ုပ်တို့ (၅) ဦးသည် စိတ္တသုခစေတီတော်သို့ ရောက်ရှိကြလေ၏။

ဝတ်ပြုပူဇော်ပြီးသောအခါ ဆရာတော်ကြီး စီရင်ပေးထားသော “ဗားမဲ့အင်းတော်” ဖတ်ချပ်အား ပြာပြု၍ နံ့သာဖြူရောင်ဖြင့် တိုက်ရလေ၏။ အပျိုကြီးမမြတ်မွန်မှာ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်း လုံးဝ ကင်းစင်ချမ်းသာသွားလေ၏။

သူမသည် ရွာတွင် မွေစကြာအရွတ်ကောင်းလှ၍ အသံကလည်း ကောင်းမွန်လေရာ သစ်ညိုပင်ရွာတွင် ပျော်ရွှင်ငြိမ်းချမ်းစွာ ဘဝကို အဆုံးသတ်သွားခဲ့လေပြီ။

ဆရာတော်ကြီးကား ဤမျှ မေတ္တာစွမ်းအားကြီးမားလှ၍ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ သာမန်လူတစ်ယောက်ကို တစ်ဆင့်စေခိုင်းပြီး ချမ်းသာစေသူလည်း ဖြစ်ပါပေသည်။

ချီးမြှင့်ခဲ့သော ဂါထာမန္တန်များ

သမုထသုခ ဆရာတော်ကြီး ဦးဝါသဝနှင့် ဆရာတပည့်အဖြစ်ခံယူပြီး ဆည်းကပ်နေထိုင်ခဲ့သော အနှစ်(၂၀) ခန့်အတွင်း “ဗားမဲ့တာသာ” ကြီးလုံးဝ မရခဲ့သော်လည်း ဂါထာတော်များနှင့် အဆောင်အင်းတော်များကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိခဲ့ပါသည်။

ချီးမြှင့်ခဲ့သော ဂါထာများ

- ၁။ ပုဒ်အာ မန္တန်တော်
- ၂။ သရဏံအဂ္ဂင်ဂါထာတော်
- ၃။ စိန္တာပထဝီမန္တန်တော်
- ၄။ ဗုဒ္ဓအသံတော်ဂါထာ
- ၅။ အံ့ခံဂါထာတော်
- ၆။ တာပုတ္တဂါထာတော်
- ၇။ အာဏာတည်ဂါထာတော်
- ၈။ ပုတ္တကဂါထာတော်
- ၉။ စန္ဒာပုဒ်ဂါထာတော်

နှင့် ဆေးမန်း၊ ရေမန်းဂါထာများ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးဦးဝါသဝမှာ ဆေးဆရာကြီးဘဝဖြင့် စစ်ကိုင်းမြို့နယ်အတွင်း တောင်ရိုးတိုက်နယ်ဌာနီတွင် ဝိဝတ်တဒါနကို အထူးပြု၍ ကယ်ဆယ်ကုသလျက်ရှိနေရာ၌ ငွေကြေးအသပြာကို ဘယ်မျှဖေးပါဟု မတောင်းခဲ့ဘူးပါ။ ပေးစရာ ငွေမရှိလို့ မကုရဘူးဟူ၍ မည်သည့်အခါမျှ မရှိခဲ့ဘူးချေ။

တိုင်းရင်း ဆေးဖက်များကိုလည်း မည်သည့်ဆိုင်ကိုမျှ သွားဝယ်ခြင်း မရှိပါ။ ဖော်စပ်ရန်လိုအပ်သော ဆေးပင်၊ ဆေးရွက်၊ ဆေးမြစ်၊ ဆေးပွင့်မှန်သမျှကို တောင်ဖီလာတောင်တန်း၏ လျှိုမြောင်တစ်လျှောက်တွင် ကိုယ်တိုင်ရှာဖွေ တူးယူဖော်စပ်ပါသည်။

ဆေးပင်ရှာဖွေရာတွင် ဆေးပင်တည်ရှိရာ ဌာနီရှိ ဆေးပင်ဖောင့်ပုဂ္ဂိုလ်

နက္ခမာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၁၅

များအား မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ဂါထာမန္တန် ရွတ်ဆိုခြင်း၊ ဂါထာမန္တန်ရွတ်ဆိုခြင်း သီလခံယူ၍ မေတ္တာယူပြီးမှသာ အရုဏ်တက်ချိန်၌ ဆေးမြစ်တူး ထွက် လေ့ရှိပါသည်။

ချောင် အပိုင်ရရှိခြင်း

ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကြီးများနှင့် ကြုံဆုံရပြီး ဟးမဲ့တာသာ ပေါက်မြောက် အောင်မြင် သောအခါ သက်တော်(၇၀)မျှ ရှိနေ လေပြီ။

သက်တော် (၇၀)နှစ်ပြည့်ခါနီးတွင် ဝစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဝက်ဘာတောင် ဆရာတော်ကြီးအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘဝသို့ ရောက်ရှိပြီး ဝက်ဘာ ချောင်တွင် (၂)ဝါဆိုတော်မူ၏။

ရဟန်းသံဃာမဲ့နေသော ရှေ့ဟောင်း သမဏသုခချောင်နှင့် သိမ်တော်ကြီး အား ဝက်ဘာဆရာတော်ကြီးက အပ်နှံ တော်မူလေသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးဝါသံဝသည် သမဏသုခ ရှေ့ဟောင်းသိမ်တော်ကြီး တွင် (၁၉)ဝါ ဇုစုပေါင်း (၂၁)ဝါတိုင်တိုင် ပျံလွန်တော်မူသည်အထိ သီတင်းသုံး တော်မူလေ၏။

“သားဖြစ်သူ”ကိုပေါက်”မှာ လူပျို ကြီးလည်းဖြစ်၍ လယ်ယာများစွာ ပိုင် ဆိုင်ပါသော်လည်း၊ ခမည်းတော်ကြီး တစ်ပါးတည်း စိတ်မချနိုင်သောကြောင့် အနီးကပ်စောင့်ရှောက်လျက် ဆရာ တော်ကြီးထံမှ တိုင်းရင်းဆေးပညာများ ကို ဉာဏ်မီသရွေ့ ဆည်းပူးလေတော့ ၏။

ဆေးပညာအမွေခံခြင်း

သက္ကရာဇ် ၁၃၆၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်း လပြည့်နေ့တွင် ရဟန်းဘဝသို့ ကူး ပြောင်း၍ “ကိုပေါက်”ဘဝမှ မြင့်မြတ် လှသော “အရှင်ပညာဝံသ” ဘွဲ့မည်

၁၁၈ နက္ခတ္တချောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

◆ သမဏသုခဆရာတော်ကြီး တရားစာထုတ်ခဲ့သော ဝက်ဘာတောင်ကျွန်း

ဖြင့် သမဏသုခဆရာတော်ကြီး၏ အနားတွင် ခန်းနေကိုယ်တော်ဖြစ် သွားလေ၏။

“အရှင်ပညာဝံသ”မှာ ခမည်းတော် ကြီး၏ ဆေးပညာအချို့မှ ရောဂါ အတော်များများနှင့် “ခွေးရှူးကိုက်ခံရ သောအနာ”များကို အချိန်မီ-ရောက် ရှိလာပါက ရှင်းရှင်းပျောက်အောင် ကုသနိုင်စွမ်းရှိသောကြောင့်- ကျော် ကြားလျက်ရှိနေလေပြီ။

အလှူငွေ လက်ခံခြင်း လုံးဝမပြုပါ။ ဤသို့အားဖြင့်-စံမည်းတော်ကြီး၏ ကျေးဇူးတော်ကို ဆပ်လျက်ရှိနေလေ- ၏။ လှိုရာတွင် သမဏသုခဆရာတော် ကြီး၏ သားအရင်းဖြစ်သော်ငြားလည်း “ဟးမဲ့တာသာ” ပေါက်မြောက်နိုင်ခွင့် မရရှိခဲ့ပါ။

ဆရာတော်ကြီးသည်ကား ပျံလွန် တော်မူမည့်အချိန်နှင့် နေ့ရက်တို့ကို ကြိုတင် အမိန့်ရှိခဲ့ပါသော်လည်း အမှတ်တမဲ့သာ နေခဲ့သောကြောင့် တကယ် ပျံလွန်တော်မူသောအခါကျ မှသာ အဖြစ်မှန်ကို နားလည်ခဲ့ကြရ လေတော့သည်။

ဆရာတော်ကြီးဦးဝါသံဝ၏ မွေးနေ့

မှာ ၁၂၇၈ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့် (၁၅)ရက်နေ့ဖြစ်သလို ပျံလွန်တော်မူ သောနေ့မှာလည်း ၁၃၇၀ပြည့်နှစ်၊ တန်ဆောင်းမုန်းလပြည့် (၁၅)ရက်နေ့ ဖြစ်နေပုံမှာလည်း ထူးခြားလှပါပေ၏။

ပျံလွန်တော်မူသည့် ၁၂-၁၁-၂၀၀၈ ခုနှစ် ညဦးယံတွင် ကျွန်ုပ်အား အိပ်မက်နိမိတ် ပေးတော်မူပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက “ဆရာအောင်ရွှေ- ကျုပ် ဒီနေ့ညမှာပဲ-အောင်ပြီ” ဟု အိပ်မက်ပေးလေရာ ကျွန်ုပ်က မောင်ခင်မော်အား ပြောကြားသော အခါ ထိုင်ငိုလေတော့၏။

ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီးလည်း ပျံလွန်တော်မူသည်မှာ (၈)နှစ်မျှရှိလေ ပြီ။ တပည့်ကြီးမောင်ခင်မော်လည်း ဆရာတော်ကြီးနောက်သို့ ကောက် ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားလေ တော့သည်။

ကျွန်ုပ်အတွက် အားကိုးရာ ရွှေတောင်ကြီး ကွယ်လေပြီတကား။

စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ၍ အစေ့ရာဘေးမပေ အေးမြကြပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

www.burmeseclassic.com

ကျော်ပြောင်ချစ်

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

(တိုင်ရှင်အေးဝါးမှတ်တိုင်အမှတ် ၀၈၁၃ ၊ ၀၁၀၆၇၂) (စာအုပ်က(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂) ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိမ့်ဆုံးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောက်ချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပျံ့ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့် အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရင်ဝမ်းဗျူပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက် အအိပ်ပျက်ကာ ပိန်ခြူးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် သာသနာ့နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နုတ္တိတုံလေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျှော့ချရုံသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခင်စားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ဖို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်းလာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အခုံးနားမှာ တစ်မျှင်းမျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အားတက်သွားပြီး ဂရုစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကုန်သို့ ဖိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိတော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးလား၊ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခုလောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်းရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်းကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေအတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ... ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ” “ဖော်ဖြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။ ဖော်ဖြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေးစားပါတယ် ဆရာ”

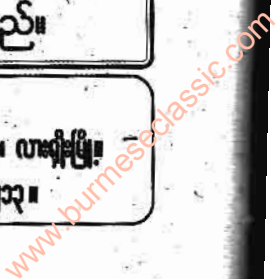
ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစားနေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့် ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ဖျော်ရွှင်မှု အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး** ဖြစ်ပါသည်။ **ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**၏ အာနိသင်ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ အသည်းကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ပိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါများအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့် မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ပါဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါးလိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

**ပိုင်ရှင်- မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သနုနု(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလာပဗြိသိန်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၆၆၃၀၃၁၊ ၀၉၇၃၂ ၄၁၀၉**

**ဝမ်းပြည့်နှယ်ဖြန့်ချိရေး- အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတလမ်း၊ ရပ်ကွက်-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၅၂ ၂၆၂၃၁၊ ၀၉၄၃၃၂၂၂၃။**

ယခင်ပုဒ် အာဆက်

ထိုထက်မှ ယနေ့တိုင်အောင် မြက်ပွားခေါ် အိမ်မိုးသက်ငယ်ကဲ့သို့ ယုတ်၍ အစိုးလုပ်ရသောမြက်ပင်မှ လွဲ၍ မည်သည့်အပင်ကြီးမှ ဟုတ်တိ ပတ်တိ မပေါက်သည်ကို မြစ်တွေ့ရပါ သည်။

ထောင်စုများ၏ မြောမြောက်တရ လူဦးတရ တိုးပွားလာ၍ နိုင်ငံရေးများ တိုးချဲ့ရန် မြေကူးပေးလာမှုကြောင့် ထိုဘက်ကြောများတွင် တက်တက် နိုင်ငံတော်မှ မည်သည့်သီအိုရီ အောင်မြင်ခြင်းထွန်းမှု မရှိကြောင်း သိရပါသည်။

အထက်ပါ စစ်ပွဲတွင် နဂါးမင်းသမီး လေး ဝင်ရောက်ကူညီပေးသဖြင့် နဂါး မြို့တော်မှ မောင်ပေါက်တို့ အနိုင်ရရှိ ခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်ပွားပြီး အေးချမ်း စွာ ပေါင်းဖက်လာကြရာမှ မောင်ပေါက် မှာ အသက်အရွယ်ကြီးနှင့် ရောထောင်း ပြီး လူတို့၏သက်တမ်း ပြည့်လေသော် တံကုန်ရလေသည်။

နဂါးမင်းသမီးလေးမှ မောင်ပေါက် ရွမ်ကလာပ်ကို မြေကြီးဖြင့် မြှုပ်နှံခြင်း မပြုဘဲ ရွှေငွေရတနာစိန်ကျောက် ထွယ်များအပြည့်ဖြင့် မြှုပ်နှံ၍ ဘောဂ ထိ နဂါးပြည်သို့ ပြန်သွားလေသည်။

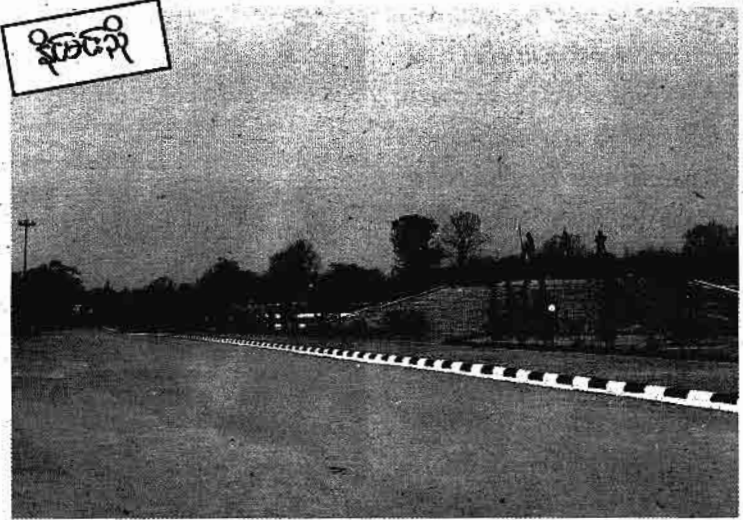
ယခု ရပ်စောက်မြို့ ပြည်သူ့ရဲစခန်း မြောက်ဘက် မြို့ကုန်းပေါ်တွင် ကြောင်လိမ်လှေကား ခေါ် ရွှေ့မင် ထော်တော်ကြီးကို စပ်လှေခန်းခမ်းရည် ခေါ် စော်ဘွားကြီး မောင်ရွှေရည်နှင့် ဘာအေဝီ စပ်လွယ်မယ် မိသားစုတို့မှ သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၁၆ ခုနှစ်၊ ဘာစာသက္ကရာဇ် ၁၁၃၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ ၁၄၅၂ ခုနှစ်တွင် တည်ထား ကျီးတွယ်ခဲ့ပါသည်။

ထို ကြောင်လိမ်(ရှေးဟောင်း ရွှေ့မင်စေတီ)တော်ကြီးမှာ ယခု

ငါးပဉ္စာရ ရွှေမြို့တော်

၂

နဂါးကို

နဂါးဟိုတို (အိ) မထုစမ်းရုံက မထုတင်မြို့ဘဝင်

နဂါးဟိုတို မထုစမ်း(ဘဝင်)

သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၅ ခုနှစ်တွင် (၂၄၁)နှစ်သက်တမ်း ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဉာဏ်တော်မှာ ဖိနပ်တော်မှ စိန်ဖူး

တော်အထိ (၉၉)ပေ (၂)လက်မ ရှိပြီး ဖိနပ်တော်တစ်ဖက် အလျားမှာ (၄၂)ပေ (၃)လက်မ ရှိပါသည်။ ပထမ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၁

www.burmeseclassic.com

ရင်ပြင်တော် တစ်ဖက်အလျားမှာ (၆၆)ပေ ရှိပါသည်။ ဘုရားပရိဝုဏ် တစ်ဖက်အကျယ်မှာ (၁၀၅)ပေအထိ ရှိပါသည်။

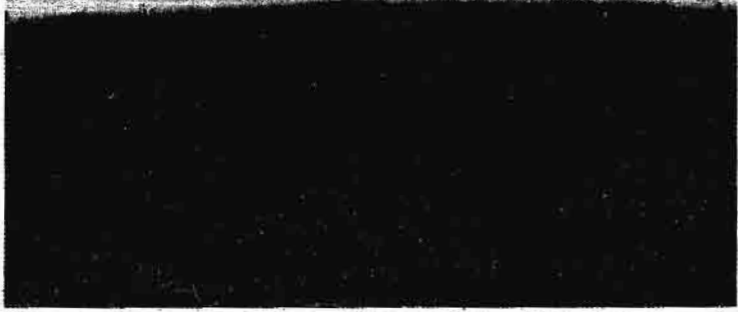
သက္ကရာဇ် ၁၁၃၄ ခုနှစ်၊ တော် သလင်းလဆန်း (၁၄)ရက်နေ့တွင် ရွှေဥမင်စေတီတော်ကို ပန္နက်တင် မင်္ဂလာ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ၁၁၃၄ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း(၁၂)ရက်နေ့တွင် ထီး တော် တင်လှူပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ (၇)နှစ် ကြာ တည်ဆောက်ခဲ့ရပြီး ရပ်စောက် (နဂါးမြို့တော်)ရှိ စေတီတော်အားလုံး တွင် အထူးခြားဆုံး ဗိသုကာလက်ရာ ဖြစ်သည့် (၁)ဆူတည်းသော စေတီ တော် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ နဂါးမလေးမှ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖန် ဆင်းပြီး ကျောက်လှေကို လာရောက် မေးမြန်းစုံစမ်းကြောင်း လူကြီးသူမ များမှ ပြောပြခြင်းကို ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။ အမှန်မှာ ကျောက်လှေ မဟုတ်ဘဲ **ကြောင်လိမ်**ဟု ယူဆပါသည်။

ထိုအနီးတစ်ဝိုက်တွင် နဂါးကျစ် ကုန်းခေါ် မြို့ကုန်းတစ်နေရာတွင် မောင်ပေါက်၏ ရတနာများဖြင့် မြှုပ်နှံ ထားသော ရုပ်ကလာပ်ကို ၎င်း ရွှေဥမင် စေတီ တည်ထားကိုးကွယ်သည်ဟု နဂါးမလေးမှ ယူဆထားသဖြင့် ထိုစေတီအနီးတစ်ဝိုက်တွင် ရှိနိုင်၍ မကြာမကြာ လာရောက် ရှာဖွေသည် ဟု ရှေးလူကြီးသူမများမှ ပြောပြခဲ့ပါ သည်။

ထို့အပြင် နောင်းလူတို့ကို နဂါးမြို့ တော်ရှိ **နဂါးကျစ်ရေ**ကို သောက်ဖူး သူတိုင်း မခွဲနိုင် မခွာရက် ဖြစ်ကြသည် ဟု ပြောဆိုကြသလို နဂါးမလေးမှာ တစ်ခါတစ်ရံ လူသားမိန်းကလေးကဲ့ သို့ ဖန်ဆင်းအယောင်ဆောင်ပြီး အင်း

၁၂၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

နဂါးမင်သင်္ဃီ မျက်စောင်းထိရာ တင်ပါးကုန်းတောင်ကြော
ထူထပ်စွာ ထူထွန်း(ရှမ်းဟုတ်ရိုး)

နဂါးမင်သင်္ဃီ မျက်စောင်းထိရာ လွယ်သာတောင်ကြော

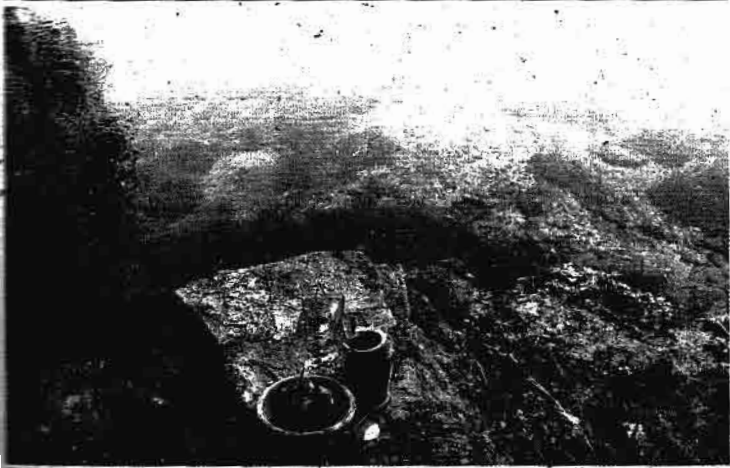
www.burmeseclassic.com

◀ ဝေဟင်သီဟ် ဇွာ မြိုင်ခုံရာ နန်းဟူးဟိုဠ် ဝေါ် ဝဠုမင်းဇာဠုဠက်

◀ ဝေသင်ဠုာများမှ နဂါးမင်းသီဟ်ဠုာကို ပုဏ်သဠုာအေဠ် နန်းဟူးဟိုဠ်ဇာဠုဠက်

◀ ဝဠုမင်း နန်းဟူးဟိုဠ် ဇာဠုဠက်အာဠ

ခေါင်းရေထွက်တစ်ဝိုက်နှင့် မြို့ကုန်းရှိ ကြောင်လိမ်(ရွှေဥမင်စေတီ) အနီးနား တစ်ဝိုက်တွင် တွေ့ခဲ့ကြသည်ဟု ရှေး လူကြီးများ၏ ပါးစပ်ရာဇဝင်အရ သိရှိ ခဲ့ပါသည်။

ဒုတိယအမည် ရသေ့ဝတီ

ဦးကုလားရာဇဝင်နှင့် မှန်နန်း ရာဇဝင်လာအရ ရသေ့ဝတီ ဟု ခေါ် တွင်သော နောက်ခံသမိုင်းမှာ ပေါက္ကံ ပြည်ကြီးခေါ် ပုဂံနေပြည်တော်ကြီးနှင့် ခေတ်ပြိုင်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

နဂါးကျစ်ကုန်းဟုခေါ်သော အရပ် ယနေ့ ရပ်စောက်မြို့ရှိ မြို့ကုန်းရပ်ကွက် အရပ်၌ ရသေ့ဝတီအမည်တွင်သော မြို့တော်ကို ကောလိယမင်းကြီးမှ တည်ထောင်ခဲ့ကြောင်း မှတ်သားသိရှိ ရပါသည်။ ထိုကောလိယမင်းမှ မြန်မာ သက္ကရာဇ် ၁၂ ခုနှစ်၊ အေဒီ ၆၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ထိုအချိန်ကာလမှာ ပုဂံပြည်ကြီး ကို တည်ထောင်အုပ်စိုးခဲ့ကြသော မင်းဆက်(၅၅)ဆက်ဖြစ်သော မင်းများ ထဲမှ ပုပ္ဖိုးစောရဟန်းမင်း(သယံရာဇာ) (၅၃၅-၅၆၂)၏သမက် ရွှေအုန်းသီး မြန်မာသက္ကရာဇ် ၂ ခုနှစ်နှင့် မင်းဆက် တစ်ပါးဖြစ်သော ညီပိတ်သုံ သက္ကရာဇ် ၁၄ ခုနှစ် မင်းဆက်နှစ်ဆက် အုပ်စိုးစဉ် ကြားကာလ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရသေ့ဝတီမြို့ တည် ထောင်သည့်ကာလမှာ ပုဂံပြည်ကြီး တည်ထောင်သော ခေတ်နှင့်အပြိုင်ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

အေဒီ ၁၄၆၇ ခုနှစ်တွင် သီပေါ စော်ဘွားနှင့် ရပ်စောက်စော်ဘွားတို့ မသင့်မမြတ်ဖြစ်ပြီး တိုက်ခိုက်ကြရာ သီပေါစော်ဘွားမှ အင်၂၀မင်းထံ စစ်ကူ

www.burmeseclassic.com

တောင်း ပူးပေါင်း၍ ရသေ့ဝတီမြို့ကို
ပိုင်းရံ တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးခဲ့ကြသဖြင့်
အေဒီ ၆၅၀ ပြည့်နှစ်မှ အေဒီ ၁၄၆၇
ခုနှစ်ထိ မင်းလုပ်အုပ်ချုပ်ခဲ့သော
ကောလိယမင်းဆက် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့
ပါသည်။ ထိုတွင် ဒုတိယအမည်ရှိ
ရသေ့ဝတီခေါ် နဂါးမြို့တော်မှာ နိဗ္ဗိတံ
ခဲ့ရပါသည်။

တတိယနာမည် ရပ်စိုက်သည်

ရှေးသမိုင်း ပါးစပ်ရာဇဝင်များအရ
ပုဂံပြည်ရှင် နရပတိစည်သူမင်းကြီး
(၅၃၆-၅၇၂)သည် ရသေ့ဝတီမြို့သို့
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၅၅၂ ခုနှစ်တွင်
ရောက်ရှိလာခိုက် မိုးခဲမြို့မှ သယ်ယူ
ဆောင်လာသော ပိန္နဲသီးကို စားပြီး
မျိုးစေ့ကို အဓိဋ္ဌာန်၍ ရပ်တော်မူလျက်
ခြေမတော်ဖြင့် စိုက်လိုက်လေရာ

◀ နဂါးပုဂံကို (ခေါ်) ထွားမိရီ သစ်ကြီးငါးကြီးပင်များ

ချက်ချင်း ရွက်လွှာ(၇)လွှာဖြင့် အပင်
ငယ်ပေါက်ပြီး အဓိဋ္ဌာန် အောင်တော်မူ
သည်ဟု ဆိုခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအခါမှစ၍
ရပ်စိုက်ဟု အမည်တွင်ခဲ့ကြောင်းကို

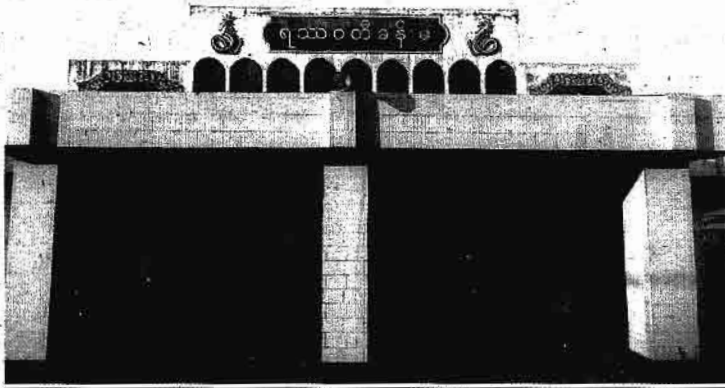
သိရှိခဲ့ရပါသည်။
ယခု နဂါးကျစ်ကုန်းခေါ် မြို့ကုန်း
ပေါ်တွင် သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၆၄၃
ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၅၅၂ ခုနှစ်၊

◀ နဂါးပုဂံကို (ခေါ်) ထွားမိရီ နဂါးသင်္ကေတ

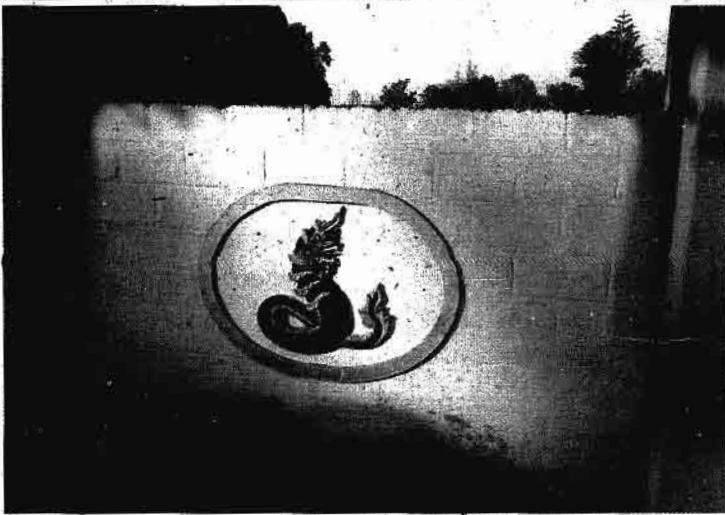

၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ နဂါးမြို့တော် ဘုရားတော်ရည် ရသေ့တော်ခန်းမကြီး နဂါးပုံစံများဖြင့် သင်္ကေတပြထားသည်

◆ နဂါးမြို့တော်(ရင်ဆောင်ရှိ) နဂါးပုံစံတော်များ
◆ နဂါးကျွန်းကုန်းပေါ်မှ နဂါးမြို့တော်ရှုပုံ

ခရစ်နှစ် ၁၀၉၀ ပြည့်နှစ်၌ ဉာဏ်တော် အမြင့် (၅၅)တောင်၊ ဖိနပ်တော် ပတ် လည်အကျယ်(၁၂၂)တောင်ခွဲ၊ ဖိနပ် တော်တစ်ဖက်အရှည် အတောင်(၃၀) ရှိ မုတ္တောစေတီခေါ် ရွှေပိန္နဲစေတီကြီး ကိုတည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

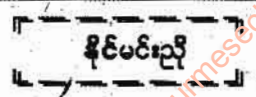
ထိုစေတီတော်ကြီးမှာ ယခု နဂါး ကျွန်းကုန်းခေါ် မြို့ကုန်းအရှေ့ဘက်ရှိ ဓာတ်ပေါင်းစုဘုရားကြီး ပရိဝုဏ် အတွင်းတွင် ခုံထည်စွာ ဖူးမျှော်နိုင်ပါ သည်။ ယခု ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်တွင် နှစ်ပေါင်း(၈၂၃) ရာစုဝင် သမိုင်းတွင်ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုနဂါးပတ်စည်သူမင်းကြီး မးသာ ရောက်မိမှာပင် ပုဂံပြည့်ရှင်မင်းကြီး (၁၃၉-၄၂၁) နဂါးကျွန်းကုန်းပေါ်ရှိ ဓာတ်ပေါင်းစု ဘုရားကုန်းပေါ်တွင် သာသနာသက္ကရာဇ် ၁၅၉၆ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၄၁၄ ခုနှစ်၊ ခရစ် နှစ် ၁၀၅၅ ခုနှစ်တွင် ရွှေစည်းခုံစေတီ တော်ကြီးကို လာရောက်တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သည်ကို သိရှိရပါသည်။

ဉာဏ်တော်(၈၁)ပေ (၅၄)တောင်၊ ဖိနပ်တော်တစ်ဖက် အလျားပေ (၄၈) ပေရှိပြီး ယခု ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၅ ခုနှစ်တွင် သက်တမ်းမှာ (၉၆၁)နှစ် သမိုင်းဝင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဖန် ရှေးကာလတစ်ခု၌ သီရိမ္မာ သောကာမင်းကြီးမှ သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၆ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ဘီစီ ၃၀၈ ခုနှစ် တွင် နဂါးကျွန်းကုန်းရှိ ဓာတ်ပေါင်းစု ဘုရားကြီးတွင် ရှစ်သောင်းစေတီတော် ကြီးကို လာရောက် တည်ထားကိုးကွယ် ခဲ့ပါသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

နိုင်မင်းညို

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတို့နဲ့”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆုံ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”
 “ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”
 “ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အနီးကီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေး။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”
 “စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊

(ယာယီတိုင်ချင်းဆေးခါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-တုသ YR 006၀၇၇)

(ယာယီတိုင်ချင်းဆေးခါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-ဖီ၀၇ Y 00၀၇၀၇)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊ ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။
 အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။
 ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ သွေးညှင်းညှာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချပါဒ်ဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”
 ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင်

အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ် ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနေရဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ၇နီး-၂၂၅၄၁

ဝန်ထုန်းမြို့ မြောက်ဥက္ကလာပရိသွယ် ရွှေခင်တောရသရာတော် မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစိုယ

ဘဒ္ဒန္တ ဣန္ဒာသီရိ

၏ လက္ခဏာတော်

ခိုခင်အောင်နန်း
(အမ.က၊ ပဒန်းတန်း)

ထေရုပ္ပတ္တိ

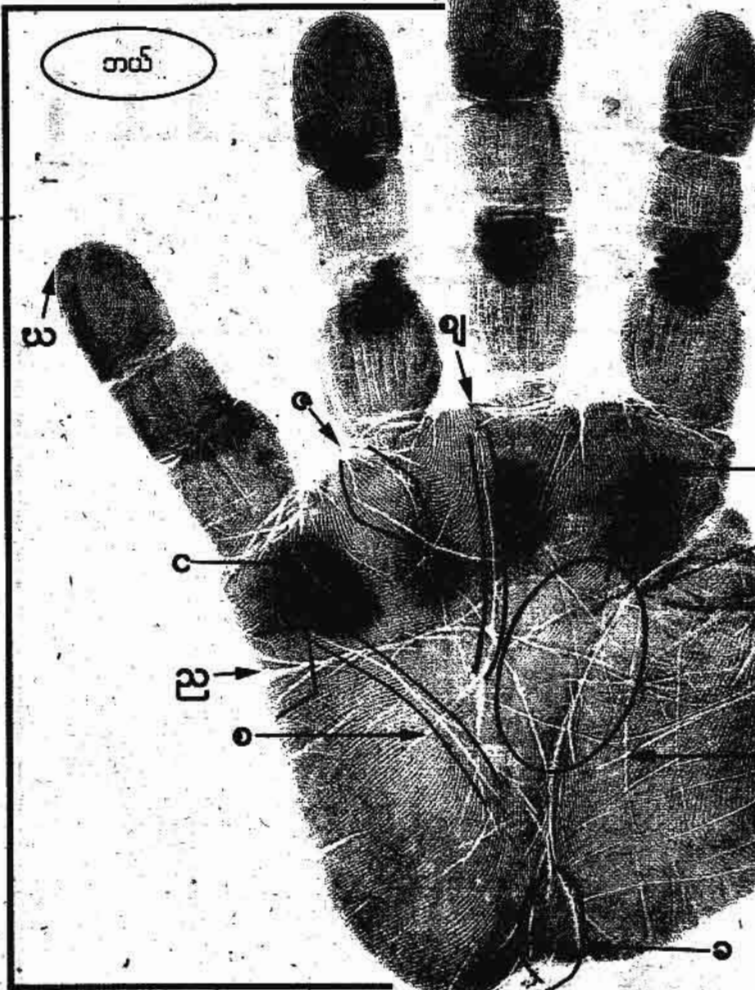
ဆရာတော်သည် ပဲခူးတိုင်း၊ ဝေါမြို့နယ်၊ ကမ်းကြီးဆိပ်ကျေးရွာနေ ခမည်းတော် ဦးသောင်း၊ မယ်တော် ဒေါ်ခင်ကြည် တို့က ၁၃၀၇ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၅)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ မွေးချင်း (၄)ယောက်ရှိသည့်အနက် သားဦးရတနာဖြစ်ပြီး ငယ်မည်မှာ မောင်အောင် ဖြစ်ပါသည်။

(၉)နှစ်သား အရွယ်တွင် ကမ်းကြီး ဆိပ်ကျေးရွာ ရတနာသီရိ (တံထိပ်) ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တခေမိန္ဒကို ဥပဇ္ဈာယ်၍ပြီး ရှင်သာမဏေ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

၁၃၂၈ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၆) ရက်နေ့ နံနက် (၈)နာရီ(၄၂)မိနစ် အချိန်တွင် မွန်ပြည်နယ် ကျိုက်တုံမြို့နယ် စစ်တောင်မြို့ အလင်းရောင်သိပ္ပံ

သဖြင့် သက်တော် (၆၀)ပြည့်နှစ်တွင် သာသနစေ သိရိပဝရ ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ တံဆိပ်တော်ကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းတော်ရာ ရွှေကျင်သုံးထပ် ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်စဉ် ရွှေတိဂုံစေတီတော် အနောက်မြောက်ရှိ ဗုဒ္ဓဇယန္တိဓမ္မာရုံတော်၌ ၁၃၃၁ ခုနှစ်မှ စတင်ပြီး ဓမ္မာစရိယ ဘီအေဆရာတော် ကြီးများ ကြီးမှူးကျင်းပသော သာသနာပြု သင်တန်းတွင် တတိယ အကြိမ် မြောက် ၌ တက် ရောက် သင်ကြား ပြေဆိုအောင်မြင် ခဲ့ပါသည်။

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ် တွင် ရန်ကုန်မြို့ ဗဟန်းမြို့နယ် ဟာမစ်တစ်လမ်း မဟာစည်ရိပ်သာ၌ ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည် ဆရာတော်ကြီးထံတွင် ပဋိပတ္တိနည်း ကျင့်စဉ်များကို နည်းခံ အားထုတ်ခဲ့ပြီး ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလမှ စတင်ပြီး ရန်ကုန်တိုင်း မြောက် ဥက္ကလာပမြို့နယ် ရွှေဥမင်တောရ မိဂံသာ ဆရာတော်ကြီးထံ၌ ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိနည်းကို ခံယူကာ သီတင်းသုံး နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှ စတင်ပြီး မြတ်ပန်းတိုင် မွေစာစောင်တွင် သန္တာနန္ဒ (မ-ဥက္ကလာပ) အမည်ဖြင့် မွေးဆောင်း ပါးများကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။

လက္ခဏာတော် လေ့လာချက်

□ ဘယ်ညာ နှစ်ဖက်လုံးတွင် အင်္ဂါ လမ်း ပါ၊ ပါတယ်။ (က)

ကျောင်း ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တနန္ဒမာလာ ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး အလင်းရောင်သိပ္ပံ ကျောင်း ခဏ္ဍသိမ်တော်၌ ရဟန်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ပဲခူးမြို့ ကြွခတ် ဝိုင်း ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ရန်ကုန် ကျောက်ကုန်းတောရ မေဒီနီမရိယတ္တိ စာသင်တိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့ ဗဟန်းမြို့ နယ် ကျောင်းတော်ရာရွှေကျင်တိုက် သုံးထပ်ကျောင်း ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် များတွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့သည်။

ပဲခူးမြို့ ကြွခတ်ဝိုင်း ပရိယတ္တိစာသင် တိုက်ကြီး၏ ပဏာနထေရ် ဘဒ္ဒန္တဇောတိ ၁၃၈ နက္ခယျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပါလ ဆရာတော်ကြီး၏ထံတွင် အခြေ ပြုတန်း ပထမငယ်တန်း၊ ပထမလတ် တန်း၊ ပထမကြီးတန်းများကို အောင် မြင်ခဲ့ပြီး ကျောက်ကုန်းတောရ မေဒီနီ ကျောင်းတိုက် နာယကဆရာတော် လေးပါးထံတွင် ဓမ္မာစရိယ (စာချ တန်း)ကို အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်း မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ် အနန်းပင်တောရ စာသင်တိုက်ကြီး၏ ပဓာနနာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ တေဇနိယထံ၌ ၁၃၆၆ ခုနှစ်တွင် ဓမ္မာ စရိယတန်းကို ဒီယနိကာယ် မြန်မာ ဂုဏ်ထူးစာမေးပွဲကို ပြေဆိုအောင်မြင်

ဒီကတော့ ဆေးရန် အန္တရာယ်ကင်းခြင်း၊ သူတစ်ပါး ပေးကမ်းပေးကြံစည်နိုင်ခြင်း၊ ဥပစ္စေအင်္ဂါ၊ ကင်းခြင်း၊ ဆေးလိုက်ခြင်း၊ ပရိသတ်ကို ခံ့ညားစေခြင်း အသက်ရှည်ခြင်း ကျန်းမာခြင်းကို ဖြစ်စေပါမယ်။

□ အသက်လမ်းကြောင်း အရင်းမှာ ကြာဖူး ထင်ရှားနေပါတယ်။ (ခ)

ဒီကတော့ တရားထူးတရားမြတ် ရစေခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အိုလာတာကောင်းခြင်း၊ စိတ်ငြိမ်ချမ်းသာစေခြင်း၊ ကိုးကွယ်သူများကိုလဲ ပယ်ကြောင့်ကြ ကင်းစေစေနိုင်ခြင်း၊ ကံကောင်းခြင်းတို့ပါ။ ရှေ့ကန်အသင့်ကြာအသင့်ဆိုတဲ့ တစ်မျိုးပါ။ [တယ်တက်တွင် သယံဇာတလမ်းကြောင်း ယခုလို သုံးသပ်ပါတယ်။ (၈)]

□ ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် ရည်ရွယ်ချက်လမ်းကြောင်း (၈၈၅) ဖြစ်စေပါမယ်။ (ဂ)

ဒီကတော့ ရည်ရွယ်ချက်ထားရှိခြင်းနဲ့ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း ပြီးပြောက်စေခြင်းပါပဲ။

□ လက်သန်းသည် အတွင်းသို့ အနည်းငယ် ယိုင်နေပါတယ်။ (ဃ)

ဒီကတော့ အနေအေးခြင်း၊ သိုလိုလိလိယိုင်နေခြင်းနဲ့ ပြုပျက်ပါ။

□ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နှင့် တွင် ဩစာလမ်းတစ်ကြောင်း ထင်ရှားပါတယ်။ (င)

ဒီကတော့ အာဝဇ္ဇန်းကောင်းခြင်း၊ စည်းရုံးရေးကောင်းခြင်း၊ ဆက်ဆံရေးပြေပြစ်ခြင်း၊ အသံကောင်းခြင်း (အသံကို အသံပြုရသော လှုပ်လှမ်းမှုများ အကျိုးပေးခြင်း၊ တရားဟော၊ တရားပြု၊ ဝေပွားစား)။

□ ရတနာတစ်တိုက် ပါရှိပါတယ်။ (ဆ)

ဒီကတော့ ထွေးကြွေးလွယ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းလေးပါး ပေါများစေခြင်း၊ ထွက်ကောင်းခြင်း၊ ထွေးကြွေးဆောင်ပေးခြင်းကို ဖြစ်စေပါမယ်။ ရွှေအိုးပြုပုံသို့ သိုရိုပြုကြပါတယ်။

[ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နှင့် မျဉ်းမတ်ပျားပါ၍ ယခုလို သုံးသပ်ပါတယ်။ ထွေးကြွေး အလျှောက်လွယ်စေတယ်။ လာဘ်လာဘ မချို့ငဲ့သော အကျိုးကို ရစေပါမယ်။ (၇)]

□ တွနက်ခွေဂြိုဟ်နှင့် ကြာဖူး သတ္တန် တွေ့ရတယ်။ (ဇ)

ဒီကတော့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ကို အားကောင်းစေပါတယ်။ ဒီကြောင့် တွဲထူးရက်ထူးရခြင်း၊ ဝုဇာသတင်းကျော်ကြားခြင်း၊ နေရာဌာနကောင်း အဆောက်အအုံကောင်းများ ဝိုင်းဆိုင်ရခြင်း၊ ဥစ္စာပစ္စည်းစုံခြင်း၊ အောင်မြင်မှုသရဖူဆောင်ရခြင်းနဲ့ သင်္ကေတပါ။

□ စနေဂြိုဟ်နှင့် တွင် နှလုံးလမ်းကြောင်းလိပ်တွင် ကြာဖူးသတ္တန် (ညာ)နှင့် တနင်္လာကစ၊ သော စနေထီးရိုး(ဘယ်) ထင်ရှားပါတယ်။ (ဈ)

ဒီကတော့ စိတ်ရင်းစေတနာသတ္တိတရားကောင်းခြင်းကို ပြပါတယ်။ ပုတ်သောက်ခြင်းအေးခြင်း၊ ကူညီထောက်ပံ့သူပေါ်ခြင်း၊ ကြည်ညိုသူများစေခြင်း၊ ပစ္စည်းလေးပါး မချို့ငဲ့ခြင်းတို့ပါ။

ဒီပြင် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ တွဲတံဆိပ်ရခြင်း၊ ပန်းဆိုးရာဇာများနဲ့ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်မှုကို ရခြင်း၊ ဩတတ်ကြွပ ကြီးပားစေခြင်း၊ ဘာသာသင်တန်းများလုပ်ငန်းများ အထူးအောင်မြင်စေခြင်း၊ ရပ်စေရာ ကြည်ညိုသူ ပို၍ များစေတတ်ခြင်းနဲ့ ပြပျက်များပါ။

□ နှလုံးလမ်းကြောင်း အရင်းတွင် မြားမြီးသတ္တန်ကို တွေ့ရပါတယ်။ (ည)

ဒီကတော့ တပည့်တန်း ပေါများစေခြင်း၊ ကြည်ညိုသူ အကာအကွယ်များ ပေါများစေခြင်း၊ မြွေရုပ်သတ် ပေါများစေတတ်သော သင်္ကေတတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ သင်၏ဘဝ သာယာပါစေ။

ဒီဂေဟောင်သန်း (အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း)

မည်သူ့ဗျာပါစင်

ရေးသား

နိုင်ပါသည့်

စာမူပုံလိုက်

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တဓာတ်မြေညီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၀၉-၁မြေညီ

၂၉-လမ်း(အထက်)

မန်းသဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့

စုန်း-၀၀ ၂၅၂၅၀၅

ကိုဘညွန့်တစ်ယောက် မထင်မှတ်ဘဲ ရူးသွပ်စွာ စိတ်ဝင်စား အင်္ဂါရတ်ပိုးဝင်သွားရာမှ ဖိုမထိုးရ မနေနိုင် ဖြစ်နေသည်။

သို့နှင့် ယခင်က အောင်မြေဗောဓိရွှေသေ့ငုပ်ပေါ်လမ်း၏ လက်ကျန်ရွှေသေ့သပိတ်ရောင် နက်ပြောင်နေသည့် ဓာတ်သား(၁)ကျပ်သားကို အရင်းတည်ပြီးနေစဉ် မီးတေဇောပေးနေသည်။

ထိုမှဆက်ပြီး ရရှိခဲ့သည့် ဝိရိယအကျိုးဆက်အနေဖြင့်...

“ရွှေသေ တေဇောရ” ဓာတ်လုံးကောင်းကောင်းတစ်လုံးတော့ ရရှိခဲ့လေပြီ။

သို့ဖြစ်၍ အခြားအခြားသော အင်္ဂါရတ် လက်ဝဲလုပ်ရတ် စားလမ်းပေါင်း မြောက်မြားစွာကိုလည်း လက်တွေ့ လေ့လာသုတေသန အဖြေရှာနေခဲ့သလို...

လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ရရှိထားသည့် “ရွှေသေဓာတ်လုံး” ကိုလည်း တစ်နေ့မပြတ် လေ့စိုတင် မီးစိုက်လာခဲ့သည်မှာ အနှစ်(၂၀)ကျော်လာခဲ့ပြီ။

ကိုဘညွန့်မှသည် ဦးဘညွန့်၊ အဘညွန့် ဟူသော အရွယ်ဖြစ်သော အသက်(၆၅) နှစ်အရွယ်သို့ပင် ရောက်ခဲ့လေပြီ။

“တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်” ဆိုသလို ယခင် မွေးရပ်ဇာတိရွာမှ အရောင်းအဝယ်ဖွံ့ဖြိုး၍ စစ်တပ်လေ့ကျင့်ရေး တပ်အခြေစိုက်ရာလှည်းကူးမြို့နယ်မှ ရွာကြီးတစ်ရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့လာပြီး ကုန်စုံဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင် ဖွင့်လှစ်ပြီး ရောင်းချလာခဲ့ရာတွင်လည်း စီးပွားဖြစ်ထွန်း၍ လိုတရလာခဲ့လေသည်။

ဆိုင်လုပ်သား လေးငါးဆယ်ယောက် သေ့ နက္ခတ္တမောင်မြဲညီမဂ္ဂလင်း

သွပ်ဇွာကူ

အပိုင်း (၃)

ပင် ထားရှုလောက်အောင် လုပ်ငန်း ဖွံ့ဖြိုးပြီး ရောင်းဝယ်ကောင်းခဲ့လေသည်။

ဤသည်တို့မှာလည်း “ကိတ်သေ ဓာတ်လုံး” ၏ အစွမ်းသတ္တိများ၏ ပုံပိုပေးမှုဟု ဦးဘညွန့်တစ်ယောက် ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် လောကဓမ္မတာလမ်းစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ချိန်တန်လို ဖြစ်ခဲ့ပြီးလေတော့ ပျက်ချိန်တန်လို ပျက်ရတော့မည့် အခြေအနေက ဆိုက်ရောက်လို့ လာနေပြီဆိုတာကိုတော့ ဦးဘညွန့် သတိမထားခဲ့မိပေ။

ဓာတ်ကောင်းတစ်လုံးကို ရရှိနိုင်ဆိုင်

ထားသည့် ဝါရင့်အင်္ဂါရတ်သမားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း ဓာတ်သေဓာတ်လုံး၏ လုံခွဲကို အခြားသောရုပ်ဓာတ်များနှင့် လုံကျင်း၍ ရုပ်ပြောင်းစေခြင်း၊ အာကာသဓာတ်များကို လုံခွဲဖြင့် မီးချော၍ ဖမ်းယူခြင်း စသော စမ်းသပ်မှုမျိုးပေါင်းစုံကို လုပ်ကိုင်လာခဲ့ရာ ထိုအထဲတွင် ရွှေသေဓာတ်လုံး၏ အစွမ်းသတ္တိမှာ “သွပ်ဓာတ်” ကို အလွန်ခိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ယင်းလုံခွဲဖြင့် သွပ်ဓာတ်အစိမ်းကို လုံထည့်ကျင်းလိုက်လျှင် သွပ်မှာ တာမ်မိတည်းနှင့် အနိုးမီးတောက်ငြိမ်းသည့် အဆင့်ကို ရပြီး ဆက်၍ (၄) သုံလောက်

ကျင်းပေးလိုက်လျှင် သွပ်သေဓာတ်လုံး (၁)လုံးအဖြစ် ရောက်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဦးဘညွန့်မှာ သွပ်သေဓာတ်လုံးကောင်းကလည်း အကျိုးပေးနေပြီး အရောင်းအဝယ် အပွင့်အလန်းနှင့် လူချစ်လူခင်ကလည်း ပေါမုပေါဆိုသလို ဖြစ်နေသည်။

ထို့ထက် ထူးခြားသည်မှာ ရွှေသေဓာတ်လုံးကို အရည်ကျိုလိုက်ပြီး အရည်ပျော်နေသည့် အချိန်မှာ သွပ်အစိမ်း သန့်စင်ပြီး (၁)မတ်သားခန့်ကို ပစ်ထည့်လိုက်လျှင်...

ထို သွပ်ဓာတ်အစိမ်းမှာ လုံးဝ အခိုးမီးတောက်မှ ကန်ထွက်မသွားဘဲ လက်ချားခဲလေးကို ထည့်လိုက်သလို "ရွှေသေဓာတ်လုံး" ၏ ပျော်ရည်ထဲတွင် ပျော်ဝင်သွားပြီး တအောင့်လောက်အကြာမှာ...

ပေါက်ပေါက်ပွင့်လေးကဲ့သို့ ဖြူဖွေး၍ သန့်စင်နေသော သွပ်ပြာအပွင့်လိုက်လေး ပြန်အန်ထွက်လာသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရလေသည်။

ထိုသွပ်ပြာသေလေးများကို လုံအအေးခံ၍ လက်ဖဝါးပေါ် ခေါက်ချလိုက်ပြီး ဦးဘညွန့်တစ်ယောက် လျှက်ဆား လျက်သလို လျှာဖြင့် လျက်ပြီး ရေခန်းကြမ်းတစ်ခွက်ဖြင့် သောက်ချလိုက်လေသည်။

ဤသို့ ရွှေသေဓာတ်လုံး၏ အစွမ်းသတ္တိဖြင့် ဦးဘညွန့်တစ်ယောက် သွပ်သေပြာရိုက်ပြီး မကြာခဏ ဆေးဝါးအနေဖြင့် သုံးဆောင်လာခဲ့လေသည်။

ဒီနေရာမှာ ဓာတ်တရားတို့၏ အကျိုးတရား အာနိသင်နှင့် အချိန်တွယ်ပမာဏချင့်ချိန် စားသုံးရမည့် အတိုင်း အတာကို "သတိမပြုမိခဲ့" လေတော့ သွပ်ဓာတ် သွပ်သေပြာက သူ့သဘော

အတိုင်း အစွမ်းပြလေတော့သည်။

"အကောင်းလွန်တော့ အထိုးဖြစ်တတ်တဲ့" သဘာဝ သဘောတရားကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ ဦးဘညွန့်တစ်ယောက် အသက်(၆၅)နှစ်ကျော် အရွယ်လိုသာ ဆိုရသော်လည်း သူ့ကို ကြည့်လိုက်လျှင် ငေးဆယ်ကျော်၊ ငါးဆယ်အရွယ်ခန့်လို လူတိုင်းက ထင်ကြလေသည်။

အရွယ်ကတင်၊ စီးပွားရေးကလည်းကောင်း၊ လူချင်လူခင်ကလည်း ပေါများပြီး အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံနေသည်ဟု ဆင်ရသော်လည်း ဦးဘညွန့်မှာ အိမ်ထောင်ဘက် နေီးသည်က လွန်ခဲ့သည့် (၃/၄)နှစ်က ဆုံးလေတော့ သွပ်ပြာ၏ အစွမ်းသတ္တိတွေကြောင့် အရွယ်တင် နုပျို ကျန်းမာနေသည်။

ထိုပြင် ကျန်းမာပြီးတော့ ယောက်ျားများ "လန်းပြာ" သည့်ကိစ္စက [ကာမဂုဏ်ကိစ္စကလည်း] သွပ်ပြာအစွမ်း၏ အဓိက အစွမ်းပြချက်ဖြစ်သည့် သုက်ပွားအားရှိပြီး အမြဲတမ်း ပန်းရွှင်လန်းနေလေတော့ ထိုကိစ္စကို ငြိမ်းသတ်ရန် အတွက် အိမ်တွင် လာရောက်ကူညီပေးနေသော ဇနီးသည်ဘက်မှ ဆွေဦးမျိုးစပ်ထော်သည် အသက်(၃၅)နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တရားဝင် လက်ထပ်ယူလိုက်ရတော့သည်။

ဒီနေရာတွင် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမလွတ်လပ်သည့်သူချင်း လက်ထပ်တာ ဘာများဆန်းသလဲဟု တွေးထင်ကြသော်လည်း ဦးဘညွန့်၏ လူမှုအသိုင်းအဝိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ ဟိုပြောဒီပြော လူမနော အပြောမလွတ် ဖြစ်နေကြလေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်၏ မေးငေါ့ပြောဆိုမှုများ၏ဒဏ်ကို ဦးဘညွန့်တစ်ယောက်

အသက်ကြီးမှ လက်တွေ့ တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်လာခဲ့ရလေရာ ထိုပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေထိုင်ရတာကို မပျော်ပိုက်လာတော့ပေ။

လက်ရှိစီးပွားရေး အရောင်းအဝယ် ကောင်းမွန်ဖွံ့ဖြိုးနေသည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးနှင့် အိမ်ဝင်းကိုပါ အပြီးအပိုင် ရောင်းချပြီး ပဲခူးမြို့ပေါ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့သည်။

ပဲခူးသို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး သင့်တော်သည့် အိမ်တစ်လုံးကို ဝယ်ယူပြီး အင်္ဂိုရတ်လုပ်ငန်းကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်နေပြီး ငွေပိုငွေလျှံများကို ဘဏ်တွင် အပ်နှံ၍ အတိုးထုတ်ယူပြီး အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ဘဝကို အခြေချတော့မည်လို့ တွေးနေပါသည်။

ထိုစဉ် မြန်မာ့ မိမိလက်ထပ်ထားသည့် (၃၅)နှစ်အရွယ် မိန်းမက ကလေးကိုယ်ဝန်ရှိလာလေတော့ အသက်ကြီးမှ မြေးမချီရဘဲ ကိုယ်တိုင်မွေးသည့် ကလေး ချီရမယ့်ကိန်း ဆိုက်ပြန်လေပြီ။

သည်တော့လည်း ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့အမှုပေပဲ တာဝန်ကျေရမှာပေါ့လိုသာ မြေသိမ်ရတော့သည်။

တစ်ခါ ကလေးငယ်လေး မွေးဖွားလာတော့ ကလေးငယ်နှင့် ဇနီးမယားလေးအတွက် တာဝန်တွေ မလစ်ဟင်းရအောင် ပြုစုပေးနေရတော့...

"ရွှေသေဓာတ်လုံး" မီးတေဇာပေးရေးအတွက် သင့်တော်မည် ထင်သည့် လူတစ်ယောက်ကို ငှားပြီး လေဖိုမီးစိုက်သည့်အလုပ်ကို ကိုယ်စား လုပ်ကိုင်ခိုင်းခဲ့လေသည်။

သို့နှင့် (၆)လလောက်ကြာသည့် အခါမှာတော့ ပြဿနာတက်လေတော့သည်။ အကြောင်းက "ရွှေသေဓာတ်လုံး" ကို လေဖိုတင် မီးတေဖိုငှားထားသည့်တူက ဒီဓာတ်လုံး အဖိုး

တန်တာကို သိတော့ အင်္ဂိုရတ်ဉာဏ် မတောက်တခေါက် အသိဉာဏ် နည်းပါးစွာဖြင့်...

သူ့မှာရှိသည့် သူများပေးထားသည့် ဘာဓာတ်မှန်း မသိသည့် ဓာတ်လုံးကို ရွှေသေဓာတ်လုံးနှင့်ပေါင်းပြီး လေဖို တင်လိုက်ပြီ။ နောက်မှ သူထည့်လိုက် သည့် ဓာတ်လုံးအလေးချိန်အတိုင်း ဦးဘညွန့်မသိအောင် ပြန်ခွဲယူမည်လို့ ကြံပြီး...

“ရွှေသေဓာတ်လုံး” နှင့် ပေါင်းလိုက် လေတော့ သွားလေပြီပေါ့။ ရွှေသေ ဓာတ်လုံးဟာ လုံးဝကို ပျက်စီးသွား လေတော့သည်။

ဒီကိစ္စကို လက်လွန်ပြီးမှ ဦးဘညွန့် သိလိုက်ရတော့ ဘယ်လိုမှ ပြန်ပြီး ဓာတ်လုံးကို အဖတ်ဆယ်လို့ မရတော့ ပေ။

ဦးဘညွန့်တစ်ယောက် မိမိ အနှစ် (၃၀)၊ (၄၀)ခန့် အရင်းတည်ပြီး ထိုးလာ သည့် ဓာတ်ကောင်းတစ်လုံးဟာ ပျက် ချင်လာတော့လည်း ဘာမဟုတ်တာ နှင့် ပျက်ခဲ့ရလေတော့ လူဟာ အရုပ် ကြီးပြတ် မတ်တတ်တောင် မရပ်နိုင် လော့က်အောင် စိတ်ဓာတ်ကျခဲ့လေ သည်။

အသက်(၇၀)နှစ်ကျော် အရွယ်ကြီး မှ မိမိကလေးရာ နှိမ့် လသားအရွယ်နှင့် အခြေခံကောင်းပြီး ဝင်ငွေဖြောင့်နေ သည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကလည်း စွန့် လွှတ်ခဲ့ရပြီ။

တစ်သက်လုံး အရိပ်တကြည့်ကြည့် နှင့် ပိုးလိုဥထားသည့် “ရွှေသေ ဓာတ်လုံး” ကလည်း မထင်မှတ်ထားဘဲ ပျက်စီးခဲ့လေတော့...

စာရှုသူများ ဦးဘညွန့်၏ လောကဓံ ဒုက္ခများကို ကိုယ်ချင်းစာ၍ ခံစားကြည့် နိုင်ပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူက အဘဦးဘညွန့် အသက်(၈၀)ကျော်အရွယ် ယခု နောက်ဆုံး ဓာတ်သိမ်းခန်းရောက်မှ တွေ့ဆုံ ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ရပြီး...

သူ၏ ဘဝဇာတ်ကြောင်းစုံကို ရင် ဖွင့်ပြခဲ့၍ ယခုလို သိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့်...

အဘဦးဘညွန့် ပြောခဲ့သည့် အင်္ဂိုရတ်ဓာတ်ပညာများနှင့် ပတ်သက် သည့် မှတ်သား သတိပြုစရာစကား မှာ...

‘မောင်ရပ်တို့လို အင်္ဂိုရတ်ပညာသင် ပါသနာရှင်လေးတွေကို အတ အထူး ပြောချင်တာက အင်္ဂိုရတ် ဓာတ်ပညာဟာ အလွန်သိမ်မွေ့ နက်နဲသလောက် စည်ကမ်း ဥပဒေထွက်ကလဲ မောင်ထိန်းစရာ များပြား လှပါတယ်။

မိမိဘဝစခန်း အော်မြင်လာလေလေ သီလ သမာဓိ ဉာဏ်ပညာကို အထူး ဖြည့်ကျပ်ပေးနိမ့်မှ တညီတတ်စာ သဘော တရားကို အမြဲ သတိထားပါ။

ပြီးတော့ ဓာတ်စာရာတွေရဲ့ အစွမ်းသတ္တိ အကျိုးအာနိသင်တွေကိုလဲ အရမ်းပဲ ပရမ်း ပတာ ပယုတ္တံကြပါနဲ့လို့ အတ မှာရှင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့...

အတကိုယ်တွေ “သွပ်ဓာတ်ကို နိုင်နင်းပြီး လိုသလို ရနေတော့” အဲဒီသွပ်ဓာတ်ရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်ကို သင့်တော်သလို အသုံး ပမုတ် အရမ်း ထင်သလို သုံးစားပါပြီ တော့...

အသက်အရွယ်နဲ့ ယူအောင် လူငယ်လူပျို

လေးများလို သက်ဓာတ်တွေ ပွားများ အာရုံ ကျန်းမာလာလေတော့ ပုထုဇဉ် ကာမဂုဏ် စိတ်ကို ဘယ်လိုမှ ချိန်နှိမ်လို့ မရဲတော့က အပြေ ပွားခဲ့တာပဲကွယ်။

အကယ်၍သာ သွပ်ဓာတ် သဘော သဘာဝကို သေချာ သတိပြုပြီး ထိန်းထိန်း သိမ်းသိမ်းနဲ့ အသုံးပြုပယ်ဆိုရင် အဘ ဘဝက ဒီလိုမျိုး ဇာတ်ထိမ်းမလှ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ အဘ ယုံကြည်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် မောင်ရပ်တို့လို လူငယ် အင်္ဂိုရတ် ပညာသင် ပါသနာရှင်လေးတွေကို အဘ က တွေ့တိုင်း ကိုယ့်ဘဝနဲ့ရင်းပြီး ရခဲ့တဲ့ သင်ခန်းစာကို ပြောပြီး အပြုသတ်ပေးတာ ပါကွယ်။

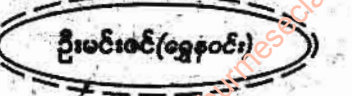
အမှန်ကတော့ အဘရဲ့ ဒုက္ခတွေဟာ သွပ်ဓာတ်ရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်ကို မဆပ်မဖြင့် သုံးခဲ့မိလို့ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ “သွပ်ဒုက္ခ” လို့ ပြော ရမှာပေါ့လေ။

က...စာရှုသူ အင်္ဂိုရတ်ပညာသင် ဝါသနာရှင်များ ခင်ဗျား... စာရေးသူ ကတော့ ကျွန်တော် ကြားနာမှတ်သား ခဲ့ရသမျှသော အဘဦးဘညွန့်၏ ဘဝ နှင့်ရင်းပြီး တွေ့ကြုံခဲ့ရသည့် သင်ခန်း စာတစ်ရပ်ကို အင်္ဂိုအတိုင်း တင်ပြပေး လိုက်ပါသည်။

ခံစားချက်ခြင်း တူညီလျှင် ပညာယူ နိုင်ကြပြီး ရင်ခန်းသံခြင်း မတူညီလျှင် လည်း သည်းခံပေးကြပါဟု လေးစား စွာဖြင့် ပန်ကြားလိုက်ပါသည်။

“ပညာပြည့်ဝ နှလုံးလှ ကျန်းမာ ရှင်လန်းကြပါစေ”

[ရွှေလတွင် အပိုင်း(၄) “သွပ်ဓာတ် မျှော်ချိန်သုံးစွဲနည်း” ဆက်လက် တင်ပြ ပေးပါမည်။]

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”
 “အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”
 “ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”
 “ရပါဗျာ... ပြောလေ”
 “ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေ့လေး... ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”
 “ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်းကြည့်ရအောင်”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်းလို့ဗျ”
 “ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”
 “ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းညို့ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”
 “အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Construction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွားဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေပြီ ဆရာ”
 “အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အံ့ထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီးထိုင်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ်တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခုံးများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ့ လေးလံ ညောင်းညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်”
 “ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”
 “ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော်ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာပေါ့ဗျ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ ဆိုလိုစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသားတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်နော် ဆရာ”
 “သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ်တယ်ဗျ”
 “ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
 “အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါအဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ်ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ်အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလအညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်းကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက်ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာမန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို အကြောလည်းပြေတဲ့ ဖြင့်ဖြင့်ဟ ဝမ်းမှန်ဆေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ .. ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့.. ဒီမှာ မြင့် မြန်မာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအဖျပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ခြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မုညခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - ကြောမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဖုန်း - ၀၁၆၃၁၀၃၁၊ ၀၉၇၃၃၅၇၂၂။

www.burmeseclassic.com

သမ္မာသုခသုတေသနကြီး

ရွှေကိုးဆူကျင့်စဉ်

မိမိတို့ နေထိုင်ရာဒေသတွင် “ရွှေဘွဲ့တော်ပါရှိသော ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင်စေတီ” တော်ကိုးဆူဖြစ်စေ၊ ရွှေဘွဲ့တော်ပါရှိသော ရုပ်ပွားတော်ထံ တွင်ဖြစ်စေ ကျင်ကြာအားထုတ်နိုင်ကြ ပါသည်။

အကယ်၍ ရွှေဘွဲ့တော် ပါရှိသည့် စေတီတစ်ဆူမျှသာ တည်ရှိပါက ရွှေဘွဲ့တော်ပါရှိသော ထိုစေတီတော် တွင်(ဥပမာ=ရွှေစည်းခုံ)၏ မွေးနံ့ ထောင့်တွင် စတင် အားထုတ်၍ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ပြီးစီးအောင်မြင်နိုင် လေ၏။

တစ်ရက်အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်စေ၊ ကိုးရက် အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်စေ အားထုတ်နိုင်ကြလေ သည်။

မိမိတို့၏ နေရာဒေသတွင် “ရွှေဘွဲ့တော်ပါစေတီတော်” လုံးဝ မရှိလျှင်လည်း စိတ်ပျက်စရာမလိုပါ။ ဘွဲ့အမည် သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိသော စေတီတော်တစ်ဆူ၏ ရုပ်ပွားတော် မြတ်အား မိမိစွမ်းနိုင်သမျှ ရွှေဆီရိုးများ ဖြင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်စား ရုပ်ပွားတော် အား “မိမိဆန္ဒရှိရာ ရွှေဘွဲ့တော်” တပ်၍ ရွှေစေတီ၊ ရွှေရုပ်ပွားတော် အဖြစ် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြလေ၏။

ရွှေဆေးဖြင့် ပူဇော်ပါက သက်န်း တော်ကိုသာ ပူဇော်ပါ။

စစ်ကိုင်းမြို့တွင် ရွှေဘွဲ့တော်ပါ စေတီတော်များ အလွန်များပြားစွာ တည်ရှိပါသည်။ ယင်းတို့တွင် “အတွင်းရွှေကိုးဆူနှင့် အပြင် ရွှေကိုးဆူ” ဟူ၍ တည်ရှိနေသော ကြောင့် ဖေယျာသားမှန်လျှင် ရွှေနှင့် မောင်းကြပါဟု ရေးရမလို ဖြစ်ပါ၏။

အောင်မြေဒေသကြီးလည်း ဖြစ် F.18A. September, 2016.

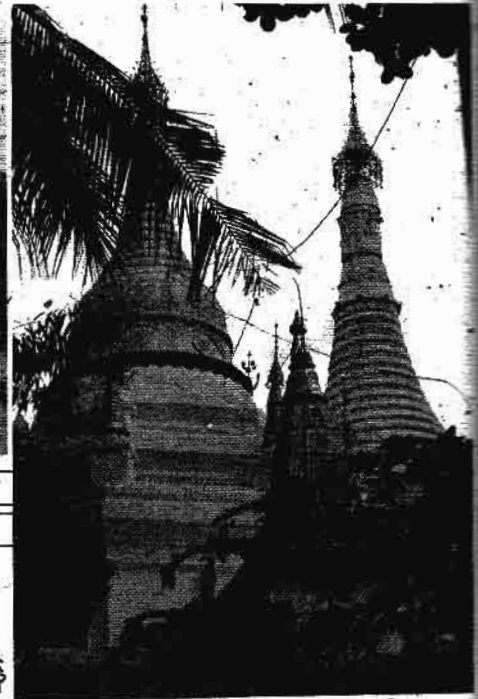
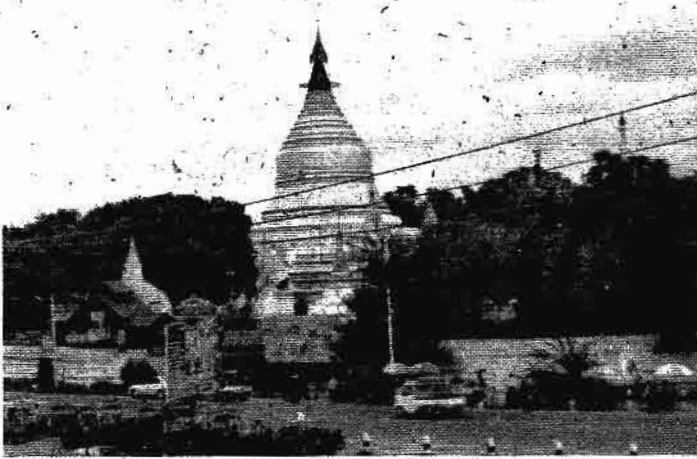
ဦးဝါသဝ၏ ရွှေကိုးဆူကျင့်စဉ်

သမ္မာသုခသုတေသနကြီးအား ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ဖြန့်ချိ

www.burmeseclassic.com

◆ ထူးဆန်းစွာပေးတော်မူခြင်း

◆ သောတာပန်အောင်မြင်ခြင်း

သောကြောင့် ဘုရားဖူးရင်း ရောက်ရှိလာသူတိုင်း ကုသိုလ်ထူးလှသော ရွှေကိုးဆူကျင့်စဉ်ကို အားထုတ်နိုင်လေသည်။

အဓိဋ္ဌာန် စတင်ရာရက်မှာ လပြည့်ရက် တနင်္ဂနွေဆုံလျှင် လွန်စွာအကျိုးကြီးပါသည်ဟု သမဏသုခဆရာတော်ကြီးဦးဝါသဝမှ အမှာစကား ရှိပါ၏။

ပထမအညီဆုံး ရည်ရွယ်သော စေတီတော်တွင်...

- ၁။ ရွှေထီးထော် ကိုးလက်
- ၂။ ရွှေဆိမ့် ကိုးထိုင်
- ၃။ ရွှေယပ် ကိုးချောင်း
- ၄။ ရွှေထမ်း ကိုးပွဲ
- ၅။ ရေတော် ကိုးခွက်

တို့ဖြင့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို ဆက်ကပ်ပူဇော်ပါ။

ပရိတ်ပြု၍ ကိုးပါးသော သီလကို ခံယူဆောက်တည်ပါ။

စေတီတော်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၊ မိမိနှင့်ဆိုင်ရာ နတ်မင်းကြီးများကို ပင့်ဖိတ်၍ မိမိ လှူဒါန်းသော လှူဖွယ်များအား အပ်နှံ၍ မြတ်စွာဘုရားထံ လှူဒါန်းစေခြင်းမှာ အကောင်းဆုံး

ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအား အသိသက်သေအရာထား၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ။

မိမိ အားထုတ်နိုင်သော ရက်အပိုင်းအခြားကို စေတီတစ်ဆူလျှင် (သို့မဟုတ်) စေတီကိုးဆူ၌ (၉)ရက်၊ (၂၇)ရက် စသဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ မပျက်မကွက် အားထုတ်ပါ။

စတင် အားထုတ်ရမည့် အချိန်မှာ နေ့စဉ် နံနက်(၆:၀၀)နာရီမှ နံနက်(၉:၀၀)နာရီအတွင်းဖြစ်၏။

နေ့အပျိုက် အကျိုးစီးပွားများ

◆ တနင်္ဂနွေနေ့တွင်...

ပညာရရှိခြင်း၊ ငွေကြေးရစရာ ရရှိခြင်း၊ စကားအပြောအဆို အောင်မြင်ခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။

◆ တနင်္လာနေ့တွင်...

မိမိအား ဆရာတစ်ဆူကဲ့သို့ ပူဇော်ခံရခြင်း၊ တပည့်အဖြစ် ခံယူလိုသူ ပေါ်လာတတ်ခြင်း၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ စကားဖြင့် လူများအား အကြံပြုနိုင်ခြင်း၊ ထူးဆန်းသောကိစ္စများ၊ နတ်ကိစ္စ

များ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါသည်။

◆ အင်္ဂါနေ့တွင်...

အနေကဇာတင်ပွဲ၊ ထီးတင်ပွဲ၊ ပရိတ်တော်ပွဲများ သဘင်တွင် ကူညီရတတ်၏။ ထီးအတွက်၊ ကံစမ်းခဲစသော ကိစ္စများတွင် ပါဝင်ရတတ်၏။ စမ်းသပ်ခံရတတ်၏။

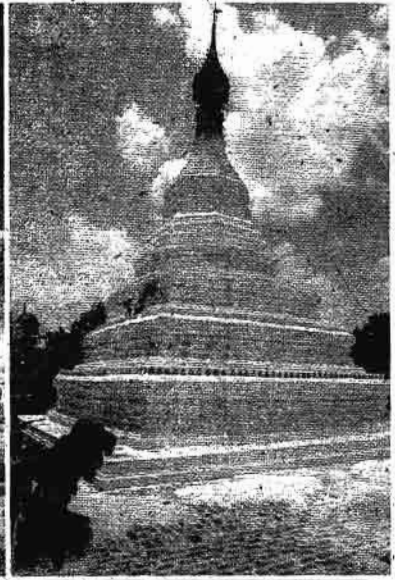
◆ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်...

ဘုန်းကြီး၊ ရဟန်း၊ အမိ၊ အဘနှင့် သီလရှိသူတို့အား ကူညီရတတ်၏။ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟများအတွက် မြေယာကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စများ ဖော်ဆောင်ပေးရတတ်၏။ အိပ်မက်၊ အာရုံစူးများ ရရှိတတ်၏။

◆ ကြာသပတေးနေ့တွင်...

အမိအတွက်၊ အမိနှင့်တူသူအတွက် စိတ်ချမ်းသာရတတ်၏။ သားသမီး စသော ငယ်ရွယ်သူတို့အတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ကြုံရနိုင်၏။ ဆရာသမား၊ ဝန်ထမ်းများမှ လမ်းညွှန်တတ်၏။ မိမိအား

◆ သွေတေတိတော်အား ဖြစ်ကြပုံ

◆ သွေကြက်တောင်တရား

◆ သွေတောင်ကျီးတေတိတော်ဖြတ်

စတရာကြံစည်သူမှ အမြင်ကြည်လင် လာတတ်၏။

◆ သောကြာနေ့တွင်...

မိမိသည် ဆရာကြီးတစ်ဆူကဲ့သို့ ခံစားရတတ်၏။ အရာရာ၌ စကား အရာအားဖြင့် အောင်မြင်တတ်ပါ သည်။ မပြီးနိုင်သော အလုပ်များကို ယေ့နိုင်စရာ ဆောင်ရွက်နိုင်လေ၏။

◆ စနေနေ့တွင်...

ပျော်ရွှင်ကျေနပ်စွာ နေထိုင်ခြင်း၊ ဘာသာရေးကိစ္စများ၊ လူမှုရေးကိစ္စ များတွင် နာမည်ရရှိတတ်၏။ မိဆိုင် ဆိုင်ကိစ္စများတွင် ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ရ တတ်၏။ အင်တာဗျူးအတွက် အကြံ ကောင်းများ ပေးရတတ်၏။

အထက်ပါ နေ့အလိုက် ကြုံဆုံ တတ်ခြင်းများမှာ မိမိ၏ လက်ရှိ အခြေအနေအပေါ်တွင် တည်မှီ၍ ပေါ်လာတတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အားထုတ်ရာတွင် ဒါနု၊ သီလနှင့် သမာဓိတရားတွင် အဓိကကျသော ကြောင့် ကြိုးစားအားထုတ်နိုင် သလောက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ

အမှန်တကယ် ရရှိပါလိမ့်မည်။

ရံဖန်ရံခါတွင် မိမိအာရုံထားသော ကြောင့် “အာရုံများ” များ ရရှိတတ် လေသည်။ အာရုံများများကို သမာဓိ အားလျော်စွာ စဉ်းစားခြင်း၊ ချင့်ချိန်ခြင်း၊ ပညာရှိများ၏ အဆိုအမိန့်များကို ခံယူ ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ပုတီးပတ်များကို မိမိနှင့် တန်သမျှ ဆွဲယူ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါ။ ရွှေစေတီတစ်ဆူ လျှင် ပုတီးတစ်ပုတ်ဖြစ်စေ၊ ကိုးပတ် ဖြစ်စေ အဓိဋ္ဌာန်အတိုင်းသာ ဆောင် ရွက်ရန် လိုပါသည်။

ရွှေတစ်ဆူတည်း ဖြစ်ပါမူ အရပ်/ ထောင့် ရှစ်အရပ်/ထောင့်နှင့် မူလ အရပ်/ထောင့်တွင် ငြီးပါစေ။

အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးနောက်သည် တနင်္လာ နေ့တွင် သာယာသော ဘုရားထည်း လည်သံများ မင်္ဂလာရှိသော ဝိတယ် များ ကျောက်သံများဖြင့် အသွေကြိုင် သင်းယုံသော ရန်ကောင်းများကို ရရှိ ခံစားရတတ်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်ယူနေ့တွင် ရွှေစေတီ၊ ရွှေတုရားအား ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အမွှေး တိုင်၊ အလင်းတိုင်များဖြင့် ပူဇော်၍

မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်း တို့အား ပျော်ရွှင်စွာ အကျွေးအမွှေး များဖြင့် အောင်ပွဲခံနိုင်ကြပါသည်။

မိမိ ယုံဖိတ်ထားသော နတ်မင်းကြီး များ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၊ ဆရာအရှင်များကို မေတ္တာပြုခြင်း၊ မေတ္တာခံယူခြင်း၊ အမှု ဝေခြင်း၊ မေတ္တသုတ်ဖြင့် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်၍ ဆုတောင်းပြီးပါက ပြန်ပို့နိုင် ကြပါသည်။

ဤကျင့်စဉ်တော်မှာ သမဏသုခ ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဗားမဲ့ အဆက်အနွယ်တော်ဖြစ်၍ အင်းဝမြို့ ဗားမဲ့ဆရာတော်ကြီး အရှင်နန္ဒသာရ၏ အဆက်အနွယ်များမှ “ဘာသာ လမ်းစဉ်” “ဗားမဲ့ပညာစဉ်” အဖြစ် ယနေ့ထက်တိုင် လက်စွဲထားရသော ကျင့်စဉ်ဖြစ်လေသည်။

စစ်ကိုင်း အောင်မြေဒေသတွင် အတွင်းရွှေကိုးဆူနှင့် အပြင်ရွှေကိုးဆူ တို့မှာ...

အတွင်းရွှေကိုးဆူ
အပြင်ရွှေကိုးဆူ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလေး ၁၃၉

အပြင်ရွှေကိုးဆူတို့၏ တည်ရှိနေပုံများမှာလည်း အတွင်းရွှေကိုးဆူစေတီတော်များကဲ့သို့ စစ်ကိုင်း ရွှေမြို့တော်ကြီးအား ဝန်းရံတည်ရှိနေပုံမှာ လွန်စွာ ထူးခြားလှပါပေ၏။

စစ်ကိုင်းရွှေမြို့တော်ကြီး၏ မြောက်အရပ်မျက်နှာတွင် ရွှေမြင်တင်၊ ရွှေရင်မြော်၊ ရွှေဘုန်းပွင့်နှင့် ရွှေပွတ်တိုင်စေတီတော်တို့က နေရာယူထားကြလေသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့၏ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်၌ ရွှေကြက်ထောင့်စေတီ တည်ရှိလေ၏။

စစ်ကိုင်းမြို့၏ တောင်ဘက်အရပ်တွင် ရွှေစေတီတော်၊

စစ်ကိုင်းမြို့၏ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်၌ ရွှေဂူကြီးစေတီတော်၊

စစ်ကိုင်းမြို့၏ အရှေ့စူးစူးအရပ်၌ ကား ရွှေကြက်ကျ၊ ရွှေကြက်ယက်၊ ရွှေစေတီတော်များက ဝန်းရံဆီးကာလျက် ယေဘုယျ ရွှေမြို့တော်ကြီးအား “မဟာအောင်မြေ” ဌာနကြီးအဖြစ် ဖော်ဆောင်နေလေတော့သည်။

မဟာအောင်မြေဌာနနှင့် ရွှေကိုးဆူကျင့်စဉ်တော်မှာ လိုက်ဖက်လှပါပေ၏။

သို့ရာတွင် မိမိ၏အဖေဟော အရှင်အဘတို့၏ အားထုတ်၍ မရသောကြောင့် ရွှေစေတီ၊ ရွှေဘုန်းတော် အားထုတ်ရပါမည်။

ရွှေကိုးဆူ ကျင့်စဉ်တော်အတွက် ပုတီးစိပ်ရမည့် ဂါထာတော်မှာ “သဗ္ဗဇယ” ရွှေဂါထာတော် ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာတော် တစ်ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး ပုတီးတစ်စေ့ချ၍ ပုတီး(၉)ပုတ် စိပ်ရပါမည်။ မိမိ၏ ရရှိသော အချိန်ကာလအားလျော်စွာ အားထုတ်ကြရပါလိမ့်မည်။

ရွှေမြင်တင်စေတီတော်

ရွှေရင်မြော်စေတီတော်

သဗ္ဗဇယေရွှေဂါထာတော်

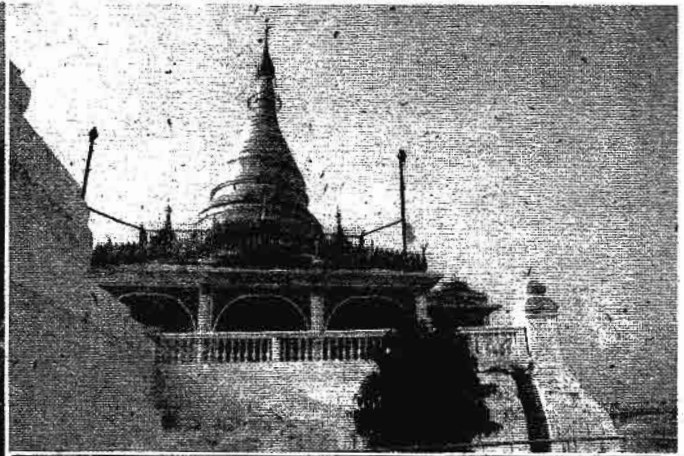
ဒိဝါ တပတိ အာဒိစ္စာ
 ရတ္တိ ဟာတာတိ စန္ဒိမာ၊
 သန္ဓေဇ္ဇေါ သတ္တိယော တပတိ၊
 စာယိ တပတိ ဗြာဟ္မဏော၊
 အထ သဗ္ဗ မဟော ရတ္တိ၊
 ဗုဒ္ဓေါ တပတိ တေယော၊
 တာဒိသံ၊ တော သဗ္ဗန္တံ၊
 ဗုဒ္ဓံ ဝန္ဓာပိ အာအံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

အာဒိစ္စာ = အာဒိတ်စော
 ရတ္တိမာ = ရတ်တိမာ
 စန္ဒိမာ = စန်ဒိမာ
 သန္ဓေဇ္ဇေါ = သန်နတ်စော
 သတ္တိယော = သတ်တိယော
 ဗြာဟ္မဏော = ဗြန်မဏော
 သဗ္ဗ = သပ်ဗ
 ရတ္တိ = ရတ်တိန်

www.burmeseclassic.com

► ရွှေကြက်ယက်ဆတ်တော်အား ဖူးမြင်ရုံ

◄ ၁၃၇၇ ခုနှစ် တစ်ခုလုံးဖြင့် ရွှေကြက်ယက်ရုပ်ပွားတော်

- ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်စော
- သဗ္ဗန္ဓ = သစ်ပန်နံ
- ဗုဒ္ဓိ = ဗုတ်ဝံ
- ဝန္ဒာမိ = ဝန်ဒါမိ

သဗ္ဗဇေယျဂါထာတော် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရာမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှပေ၏။ အခါတစ်ပါး၌ ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည် ပုဗ္ဗရုံကျောင်းတော်တွင် အရှင်အာနန္ဒာ၏ မေးလျှောက်ချက်ဖြင့် ဤဂါထာတော်ကို ဟောကြားခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်ခုသောလပြည့် ညနေ ဆည်းဆာအချိန်တွင် နေမင်းကြီး၏ ဝင်လှခါနီး တင့်တယ်လှပသောအရောင်နှင့်အတူ ထွက်ပြုစ ရွှေလမင်းကြီး၏ ရွှေရောင်အဆင်းကို လည်းကောင်း၊ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မင်းမြောက်တန်ဆာအပြည့်အစုံ၊ စစ်အင်္ဂါလေးပါးဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ ရောက်လာသော ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီး၏ တင့်တယ် ခမ်းနားမှုကို မြင်ရလေ၏။

ထို့အတူ “ကာဠု ဒါယံ ရဟန္တာ ဝဋ္ဋ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂလင်”

မထေရ်” ဈာန်ဝင်စားနေစဉ် အရောင်အဆင်း တောက်ပနေပုံကို ဖူးမြင်ရလေ၏။ ထိုအခါ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏ ရွှေအဆင်းနှင့် ထွန်းလင်းတောက်ပခြင်းမှ သာလွန်ထူးကဲလှသဖြင့် ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထား မေးလေတော့၏။

ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒီဝါတပတိ၊ အစရှိသော-သဗ္ဗဇေယျဂါထာတော်ကို ဟောကြားစော်မူခဲ့လေသည်။ ဤသို့အားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေ၏။

ဂါထာနှစ်ပုံမြတ်၏ မြန်မာပြန်အကျဉ်းမှာ...

အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ ဒီဝါ၊ နေအခါ၌။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ဓမ္မိမာ၊ လသည်။ ရတ္တိ၊ ည၌အခါ၌။ အာဘာတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ခတ္ထိယော၊ ရှင်ဘုရင်သည်။ သန္တဗ္ဗေါ၊ ချစ်ဝတ်တန်ဆာဆင်ပါမှသာလျှင်။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ဗြဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ဈာယံ၊ ဈာန်ဝင်စားမှသာလျှင်။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ အထ၊ ထိုနေ့၊ ရှင်ဘုရင် ရဟန္တာ

တို့ထက်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗမဟောရတ္တိ၊ အလုံးစုံသော နေ့ည၌ပတ်လုံး။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးတော်ဖြင့်။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူပါပေ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုကဲ့သို့သော။ တေဇ သဗ္ဗန္ဓ၊ တန်ခိုးတော်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။

ဗုဒ္ဓိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ ဝန္ဒာမိ၊ ရိုခိုးပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂလင်နှင့် ပါရမီပဂ္ဂလင်တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မြွှာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာထက-ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)]မှ မြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ရွှေကိုးဆူ ကျင့်စဉ်တော်နှင့် ရွှေဂါထာတော်မှာ ကျင့်ကြံအားထုတ်သူတိုင်းအတွက် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်အောင် အကျိုးကြီးလှပါကြောင်း ကုသိုလ်ပြုလိုက်ရပါသည်။

အဝေရာ ဘေးမခ အေးမြချမ်းသာ အောင်မြင်ကြပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

စက်တင်ဘာလတွင်...

† ကြက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေး အကျပ်အတည်း ကြုံတွေ့ရ တတ်သည်။ တန်ဖိုးကြီးမားသော ပစ္စည်းများ နှင့် ငွေပမာဏ များစွာအတွက် အာမခံ တာဝန်ယူခြင်းကို ဆင်ခြင်ပါ။

နေအိမ်ရှိ စွမ်းအင်မဲ့စက်(အပ်ချုပ်စက်၊ စက်ဘီး စသည်)များ ပျက်စီးပျောက်ဆုံးနိုင် သည်။ အမျိုးသားများ ဇနီး(သို့မဟုတ်) ချစ်သူ၏ ငြိုငြင်ခြင်း ခံရကိန်းရှိသည်။

† နွားနှစ်ဖွား

သုတေသနလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ စီးပွားရေး ဈေးကွက်သစ်၊ ကုန်စည်သစ်များ စမ်းသပ် လုပ်ကိုင်ခြင်း ပြုသင့်သည်။

မျက်မှန်၊ လက်ကိုင်ဖုန်း စက်များ လက်ဆောင်ရက်ိန်းရှိသည်။ အသည်းနှင့် သည်းခြေဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိထား ကာကွယ်ပါ။ စက္ကူနှင့် အထည်အလိပ် လုပ်ငန်းအကျိုးပေးထက်သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။

† တျားနှစ်ဖွား

ရာထူး အလုပ်အကိုင် တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ နေထိုင်မှု အဆင့် အတန်း မြင့်မားသောကာလဖြစ်သည်။

ပင်လယ်ထွက်ပစ္စည်း၊ ရေထွက်ပစ္စည်း များနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိတတ်သည်။

အဖျော်ယမကာ သောက်သုံးဖွယ်ပစ္စည်း များ လက်ဆောင်ရနိုင်သည်။ အမျိုးသမီးတို့ ချစ်သူ၊ ခင်ပွန်းထံမှ လက်ဆောင်လက်ခံရ ဖွယ်ရှိသည်။

† ယုန်နှစ်ဖွား

နေအိမ်လေဟာသို့ ဧည့်ကောင်းစောင်ကောင်း ရောက်လာတတ် သည်။ ရပ်ဝေးမြေခြားမှ သတင်းစကား လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ လက်ခံရကိန်းရှိသည်။

အနီးအကြောဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သတိ ပြုကာကွယ်ပါ။ ပန်းချီ၊ ပန်းရန်နှင့် ဝန်ဆောင် ခွဲ လုပ်ငန်းများမှ ငွေကြေး အမြတ်အစွန်း ရတတ်သည်။

† ကြက်နှစ်ဖွား

ခန့်မှန်းတွက်ဆရသော ထုတ်ငန်းများ လွှဲချော်ပျက်ပြားနိုင်သည်။ အချေးကြေးသော လုပ်ငန်း၊ စီမံကိန်းများ ထောင်ရန် မသင့်သောကာလ ဖြစ်သည်။ အိမ်ခြံမြေနှင့် ပတ်သက်၍ အချေးအတင် ပြောဆိုရဖွယ်ရှိသည်။ ကြွေထည်၊ မြေထည်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက် ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။

† မြွေနှစ်ဖွား

လုပ်ငန်းအခက်အခဲအချို့ ပြေလည်သွားမည်။ အပူလောင်ခြင်းနှင့် လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများကြောင့် ဖြစ်ရသော ဘေး ဥပဒ်အန္တရာယ်များ သတိထားရှောင်ကြဉ်ပါ။

စွန့်စားရသော အလုပ်များ လုပ်ကိုင်ရ တတ်သည်။ စားဖိဆောင်သုံးပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင် ကြသည်။

† မြင်းနှစ်ဖွား

ကြံစည်လုပ်ကိုင်သမျှ အောင်မြင် ထွန်းပေါက်သောကာလဖြစ် သည်။ စကားအပြောအဆို မှားယွင်း မောက်မာနေတတ်ခြင်းကို ဆင်ခြင်ပါ။

မိသားစု မိတ်သဟာများ စုံညီတွေ့ဆုံ ခွင့်ရနိုင်သည်။ ဖန်ထည်၊ မှန်ထည်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။

† မျောက်နှစ်ဖွား

မြစ်ကူးချောင်းခြား ခရီး လမ်းများသွား လာစွာတတ်သည်။ အတွေ့ အကြုံ ဗဟုသုတ တိုးပွားမည်။ မျှော်လင့်နေ သော သတင်းစကားများ ကြားသိရမည်။

ကျောက်ကပ်နှင့် ဆီးအိမ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာ များ သတိထားပါ။ သားသမီး(သို့မဟုတ်) အစ်ကို၊ မောင်ဘက်မှ တူ၊ တူမများနှင့် ပတ် သက်၍ သူမလက်စွဲ ပေါ်ပေါက်ကိန်းရှိသည်။

† နဂါးနှစ်ဖွား

စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် သတင်း စကား အနိဋ္ဌာရုံမြင်ကွင်းများ ကြားသိမြင်တွေ့ရ တတ်သည်။

သစ်ပိုးအညွန့်အစများ သစ်ထုတ်သစ်ကိုင် များ ထိခိုက်၍ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ခြင်းကို သတိပြု ကာကွယ်ပါ။

ခေတ်ပေါ်ပစ္စည်း၊ ဖက်ရှင်ပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင် သည်။

† ဆိတ်နှစ်ဖွား

စီးပွားရေး ငွေကြေးကိစ္စ အခက်အခဲ ကြုံရဖွယ် ရှိသော် လည်း ကူညီထောက်ပံ့မှုများ အချိန်မီ ရရှိနိုင် သည်။

မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သာဓုနာထရောက်စွာမျှ ပေါ်ပေါက်၍ ငွေအား စိုက်ထုတ်လုပ်ကိုင်ပေးရတတ်သည်။ သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်များ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးထက်သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။

† ခြေနှစ်ဖွား

ပညာရပ်နှင့် ပွဲလယ်တင်သည် ကာလဖြစ်သည်။ သင်ယူထားသော နှုတ်မှုလက်မှု အတတ်များကြောင့် လူအများ အရေးတယူ နေရာပေးခြင်း ခံရမည်။

ကျေးလက်ဒေသများသို့ သွားရောက်ရ တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ပုံရိပ်ဘောဂများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင် သည်။

† ဝက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးလောက်လာတ ချင်လန်းသော ကာလဖြစ်သည်။ ငွေကြေး သောက နည်းပါး၍ ယဉ်ရတား၊ ဖိစိပ် ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

ကြေး၊ သံ၊ သွပ်၊ သတ္တု ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်သည့် အမြတ်အစွန်းဖွယ်ရှိ သည်။ ထီး၊ ခမောက်၊ ဦးထုပ်၊ ခေါင်းစည်း အဆင်တန်ဆာများ ဝင်နိုင်သည်။

ဤလတွင် ကံတော နိမ့်ပါးနေသူတို့ သည် သောကြာနေ့တွင် သက်ကြီးရွယ်အို အမျိုးသား(အဘိုးအို)တစ်ဦးအား အနိရောင် အသုံးအဆောင်တစ်ခု လှူဒါန်းပေးပါ။ ပါပ ဆိုးကျိုးများ လွှင့်ပြယ်၍ အခက်အခဲ ပြုသနာ များ ပြေလည်သွားပါမည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟူဂျင်းဗီ(Hu Jin Zhi)

ကျော်ဌာဆောင်ပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံအမှတ်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား

“အတော်ပဲ ခြောက်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထိုင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ။ အဲ့ဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲ့ဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မမထက်တောင် ခြောက်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ်၊ ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား ခြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ ခြောက်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“ခြောက်တို့နီးမောင်နှံတို့ကိစ္စလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ”

“ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်”

“မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဂေါက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံတိုင်းပိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

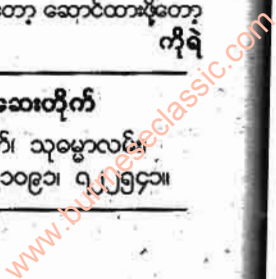
“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစားတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပဲတော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့်ထားပြီးပြီ။ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲ့ကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်”

“ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသမ္ဘာလှ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော့်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမထင်သလို ပျောက်ကင်းချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စားဖတ်ယုံသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ကိုရဲ့

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာမ၊ မုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၅၄၁။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပျားအကြောင်း

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က မုံရွာမြို့မှ ကိုဇော်ထူးဆိုတဲ့ အမျိုးသား ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်အဖြစ် နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို မြန်မာအက္ခရာနဲ့ ရေးထိုးထားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ “စ” အက္ခရာက ခွက်မှောက်သင်္ကေတဖြစ်လို့ ငွေထွက်များမယ်။

လက်မှတ်ရဲ့ အောက်ခြေမှာ “န”

ထိုးမြဲလက်မှတ်သင်္ကေတ မကောင်းပါဘူး။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ရှင်ရဲ့ မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလအင်္ဂါနေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိစဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရမယ်။

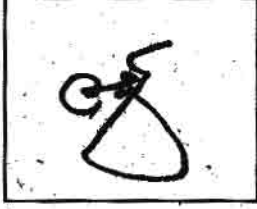
* * * [နံပါတ်-၁]

သရုပ်ဖော်ခြင်း (ဥပဒေတွဲ) လက္ခဏာမပေးဘဲ ဝဉာဏ်သင်္ကေတ

ည့်ရင် ကျန်တဲ့နှစ်ခုလဲ လိုက်ညီတတ်ပါတယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို နာမည်အစစာလုံးဖြစ်တဲ့ “စန” ကိုသာ ရွေးထိုးရမှာပါ။

* * *

	အပိတ်	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘက်	ပုတိ

နံပါတ်-၁

အက္ခရာနဲ့ နှစ်ချောင်းငယ်တို့က အပြိုင် သင်္ကေတ ဖြစ်နေလို့ အိမ်ထောင်ရေး ချစ်တွေးမှုတွေ ကြုံရနိုင်တယ်။

လက်မှတ်ရဲ့ အပေါ်မှာလဲ “န” နဲ့ နှစ်ချောင်းငယ်အဆွဲတို့ အပြိုင်ဖြစ်နေသလို ရက်စွဲထည့်ဖို့ဆွဲထားတဲ့ “✓” သင်္ကေတနဲ့လဲ ပြိုင်နေတယ်။

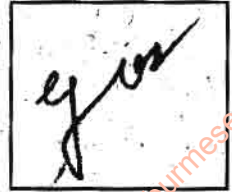
ဒါကြောင့် အလုပ်အကိုင်စီးပွားရေး ထွက်မှာ အယှဉ်အပြိုင်များတတ်တယ်။

အင်္ဂါသား အပိတ်ဖွားကို အင်္ဂါ+စနေ- အပိတ်ပုတီး- ကျွဲ+အနိဋ္ဌ နာမည်ပေးထားတာ ညံ့ပါတယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ၊ ဝုဒ္ဓိမှာ၊ နာမည်ဖြစ်လို့ ကံကြမ္မာအညံ့တွေဖြစ်ဖို့ သေချာတယ်။

အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးဆိုတဲ့ အရေး(၃)ပါးဟာ ဖိနပ်လောက်ဆိုင်ဖြစ်တဲ့အတွက် တစ်ခု

- ❖ လက်မှတ်အောက်က ပုန်းယူရေးကူး
- ❖ ငြိမ်ပုံ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည်ယုယု ဆွဲပါ။
- ❖ “စ” ကို ခွက်မှောက်မပြန်အောင် သတိထား ဆွဲပါ။

၂။ * * *

ယခုလအတွက် **နံပါတ်(၂)** နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က **ဒေါ်ပျိုနယ်မှ "မယုယုဋ္ဌ"** ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးဖြစ်ပါတယ်။ နာမည်ရဲ့ရှေ့နံလုံးဖြစ်တဲ့ **"ယုယု"** ကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ထိုးထားခြင်းဖြစ်တယ်။ **"ယု"** တစ်လုံးကို လက်မှတ်ထိုးပြီး အပေါ်အညွန့်နေရာမှာ **အင်္ဂလိပ်ဂဏန်း "2"** ကို ဆွဲထားတယ်။ ခွက်ပက်လက်ပုံ **နှစ်ခုကြောင့် ငွေဝင်ကောင်း။ ငွေရှာကောင်း ဖြစ်နိုင်တယ်။**

ဒါပေမယ့် ငွေအိတ်ပုံသေးတဲ့ အတွက် ငွေစုဆောင်းရရှိမှုတော့ နည်းနိုင်တယ်။ အညွန့်က (၄၅)ဒီဂရီ လောက်ရှိတဲ့အတွက်၊ အောင်မြင်တိုးတက်မှုရှိမယ့် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်တယ်။

သူမရဲ့ မြန်မာလို **မွေးသက္ကရာဇ်က ၁၃၄၄ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ ဗုဒ္ဓဟူးနဂါးဖြစ်လို့** မူလ မဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိစဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။

* * * **[နံပါတ်-၂]**

အကိုင်ကောင်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ။ ဝုဒ္ဓိပြန်ဖြစ်နေလို့ နာမည်ကောင်းတစ်ခုတော့ မဟုတ်ဘူး။ အထူးသဖြင့် နာမည်အစ ဓာလုံးနှစ်လုံးဟာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ သောမအက္ခရာဖြစ်လို့ သံရည်ပေးရမယ့်အစား။ သံတိုသံပြတ်နဲ့ ပေးထားတာ မှားပါတယ်။

အကြောင်း- အိမ်ထောင်ရေးအင်အား ခြံတဲ့ အချွန်အနု၊ ဝေပင်လက်ထပ်တေးဝေတဲ့ အညွန့်အမှတ်ကြီးဟုတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရေးကို လက်မခံဘဲ အိမ်ထောင်ကောင်းရရှိ မလွယ်ဘူး။

ဒီလိုနာမည်မျိုးမှာ နာမည်နောက်ဆုံးစာလုံး **"ဋ္ဌ"** တနင်္လာနံ သိုက်ဌာနကို **လက်မှတ်ရွေးထိုးတာက ပိုကောင်းပါတယ်။**

* * *

- ❖ ငွေအိတ်သင်္ကေတ ထည့်ရမယ်။
- ❖ အညွန့်နေရာမှာ ပွင့်ဖတ်(၄)ခုပါတဲ့ ယန်းပွင့် သင်္ကေတထည့်ရမယ်။
- ❖ လက်မှတ်အောက်က ပျဉ်မသာရဘူး။

ယခုလအတွက် **နံပါတ်(၃)** နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က **သင်္ကေတမြို့နယ်မှ "ဦးကျော်လွင်"** ဆိုသော အမျိုးသား ဖြစ်ပါတယ်။ နာမည်ရဲ့ ရှေ့စာလုံးဖြစ်သော **"ကျော်"** တစ်လုံးတည်းကိုသာ မြန်မာလို လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က ဘယ်ဘက်စောင်းနေလို့ ဘယ်ကိစ္စမဆို အတိုက်အခံပြုတတ်သူ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီလက်မှတ်ရှင်မျိုးက ကြိုးစားသလောက် ခရီးမရောက်တတ်ဘူး။ သူများထက် ပိုပြီး ကြိုးစားရတတ်တယ်။

ခွက်မှောက် သင်္ကေတတွေကြောင့် ငွေထွက်များပြီး ငွေမမြဲတတ်သူလဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ သဟဇာတသင့်မြတ်ဖို့ ခက်ခဲမယ်။

အပေါ်ထောင်လွန်းတဲ့ အညွန့်ကြောင့် လုပ်ငန်းရှင်၊ အကြီးအမှူးဦးစီးခေါင်းဆောင်လုပ်ရတတ်ပေမယ့် ဘယ်

အဓိပတိ		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရတ	ဘက်	ပုတိ

၆	၂	၅
၃	၀	၀

၆	
၅	၄
၃	၂
၀	၀

နံပါတ်-၂

(မူလပဟာဘုတ်ခွင်)

(နာမက္ခရာတိုင်)

(ဝုဒ္ဓိစဉ်)

ဗုဒ္ဓဟူးအဓိပတိဌာနဖွားကို ဗုဒ္ဓဟူး + ဗုဒ္ဓဟူး+ တနင်္လာ = အဓိပတိ + အဓိပတိ+သိုက် = ကုဋ္ဌ+ ကုဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ နာမည်ပေးထားတာ အပြင်မိတ်ဂြိုဟ် တွဲလဲဖြစ်လို့ စီးပွားရေးကောင်း။ အလုပ် ၁၄၆ နာရီကျရောက်ခြင်းမရှိမီ။

* * *

စောင်းပြီး အောက်ဘက်ထိုးဆင်းတဲ့ **"ယပင့်"** သင်္ကေတကြောင့် လက်အောက်ငယ်သာ။ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ အဆင်မပြေဘဲ လက်အောက်ခံနဲ့ထမ်းတွေရဲ့ ဝိုင်းညစ်တာ၊ ချေးကံတွန်းတာ

ခံရတတ်တယ်။ အလုပ်ပျက်၊ စီးပွားပျက် ဖြစ်သွားရတတ်တယ်။

သူ့ရဲ့မွေးသက္ကရာဇ်ဟာ 'မြန်မာလို ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလ ၁၁နတ်နေ့' ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိအစဉ် ချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။

* * * [နံပါတ်-၃]

နာမည်ကောင်းဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ထိုးမြဲလက်မှတ် ရွေးထိုးထားတဲ့ "ကျော်" ဆိုတာ မရတော့ဘဲ တနင်္လာနံဖြစ်ပြီး လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ညံ့တဲ့အတွက် ငွေကြေးကိစ္စ၊ အကြေးကိစ္စ စိတ်ညစ်ရလိမ့်မယ်။

ဒီနာမည်မျိုးမှာ နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်ကောင်း ပြုပြင်

❖ အညွန့်ကို ညာဘက်(၅၅)ဒီဂရီပျော့စောင်းတက်ပါ။ အညွန့်ဟုတ်စေနဲ့

❖ လက်မှတ်အောက်က ပြင်ပထားပါနဲ့။ ဒါဆိုရင် အညံ့အယုတ်တွေ သက်သာပပျောက်ပြီး အဆင်ပြေကောင်းချမ်းသာကြီးပွား ပြန်ဖြစ်လာပါမယ်။

(ဒီလအတွက် ဒီမျိုးနဲ့သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ)

	အိတ်	
အထွန်း	ဆိုင်	ရာဝ
မရဏ	ဘင်္ဂ	ပုတိ

	၃	
၅	၁	၄
၂	၆	၀

	၅	
၄	၃	
၂	၀	
၀	၆	

နံပါတ်-၃

၆ ၀ ၁ → ၃ ၄ ၅

(မူလမဟာဘုတ်ခွင်)   (နာမက္ခရာတိုင်)   (ဝုဒ္ဓိအစဉ်)

ထနင်္လာ မရတော့ဖြစ်သူကို ထနင်္လာ+မုဒ္ဓဟူး= မရဏ+ရာဝ= အနီ၄+ ကုဋ ၃ နာမည်ပေးထားတာ ကောင်းပါတယ်။ အပြင်မိတ်ဖြစ်လို့ စီးပွားအရှာကောင်း၊ ငွေဝင်ကောင်း လှုပ်ရှားတက်ကြွ ဩဇာရှိသူ ဖြစ်ပါမယ်။

ရေးထိုးသင့်ပါတယ်။ * * *

❖ ငွေအိတ်သက်တော့ အောက်ခြေပြားပုံ တည်တည်ထူးထူး ကြီးကြီးပဲပါ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့.)
ထက္ကထာဗေဒင်ပညာဆရာတော်

စာမျက်နှာ (၁၄၈)မှ အဆက်

အေး... သိတယ်လေ
အကြံပြုပေးတာကို မှတ်မိအောင် ပြောပြပါ။ ဘာအောင်ပြောလို့လဲဆိုတာ ကလေးက ညစ်ချတာထက်ပိုပြီး ပြီးတော့ မေ့ပျောက်မှာ ဖတ်ရက်စရာကလေးက ပြောတာ။

အေး... ပြီးတော့ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ
ဘာမှ ဆက်လုပ်ရတော့ဘူးအစ်မရဲ့... စဉ်အင်တိုက်လေးထဲက မေ့ပျောက်ပြီး ကြိတ်မှန်ခွက်အရည်ကို တစ်နေ့ခွက်ခြစ် မှန်မှန်လိမ်းပေးရမယ်။

တို့... ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဟယ်။ မောင်လေးနည်းက လုပ်ရတာ လွယ်လွယ်လေးလို့
ဟုတ်တယ် လွယ်လွယ်လေးနဲ့ လူတွေက လိုက်မလုပ်ကြတာအစ်မရဲ့... ဒီလေးမောင်တော်ဆိုရင် သုံးလေးလအတွင်း ဆံပင်ပြန်ပေါက်လာတာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆံပင်တွေပြုလာလို့ အစုစည်းအတိုင်း လုပ်လိုက်တာ အခုဆို ဘယ်မှာ ဆံပင်ပြုရတော့လို့လဲ

ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်
ဟုတ်တာတွေ မဟုတ်တာတွေ လုပ်နေရတာ မပူနဲ့ ညီလေး။ အစ်ကိုကိုယ်တိုင် ဆေးဖော်ပေးလိုက်မယ်။ အခုလို နည်းလမ်းပေးတဲ့သူ နဲ့လို့မှ လိုက်မလုပ်ရင် ဘယ်ဖြစ်မလဲကွ တော့မှပဲ ညီလေးရယ်။
ဟုတ်ကွ လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ကြည့်စမ်းပါ။
လက်ကော်ရည်ခိုင်တွင် တွေ့ခဲ့သော ခောင်လေးပင်ပေးဆာသာ နည်းကတိုင်း ကျွန်တော်က အဆက်မပြတ် ဆေးဖော်ပေးပါသည်။
ကြိတ်မှန်ခွက်အား ထုထောင်း အရည်ညှစ်တာနဲ့မှာတော့ ဆံပင်တွေ မည်းမည်းတော့ ကျွန်တော်ပယ်ပါ။ ကျွန်တော်လက်တွေ မည်းနေသည်တော့ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်တော့်မှာ ကြိတ်မှန်ခွက် မှာပုံတော်ဖွင့်ပြီး ဆေးကုန်သွားလိုက် ထပ်ပြီး ဖော်ပေးလိုက်သဖြင့် လုပ်ပေးလိုက်ရာ ငါ့လေးခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်တော်တို့နဲ့ဆည်းမှာ ဆံပင်များ ပြန်လည်ပေါက်လာရတင် မကတော့ဘဲ ဆံပင်ဖြူများပါ မည်းနက်သွားသည်ကို တွေ့မြင်ရပါတော့သည်။

သားတွေအောင်မြင်စိန် (မအူပင်)

အံပင်ပေါက် အံပင်နုနု

သိပ်မခက်

သားတွေ့ရောင်မြင့်စိန်
(မအူပင်)

တစ်နေ့သောအခါက ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ ခေတ္တ
အနားယူသည့်အနေဖြင့် လမ်းထိပ်ရှိ
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထွက်လာခဲ့
သည်။

လက်ဖက်ရည် မှာသောက်လိုက်ပြီး
သည်နှင့် နှစ်ယောက်သား လက်ဖက်
ရည်သောက်လိုက်၊ စကားပြောလိုက်
ဖြင့် အပန်းဖြေနေသည်။

‘အစ်ကို ကျွန်တော် ခဏ ထိုင်မယ်
နော်’

‘အေး...အေး...ထိုင်ကွာ’

ကျွန်တော်တို့ဇနီးမောင်နှံ စကား
ပြောနေစဉ် တစ်ဖက်ပိုင်းမှ လူရွယ်
တစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့ပိုင်းဆီ
ကူးလာပြီး ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ပိုင်းကို ကူးလာသော
လူရွယ်မှာ အနောက်ပိုင်း မြသီတာ(၃)
လမ်းတွင် နေထိုင်သော မောင်လေး
မင်းပင်ဖြစ်သည်။ ယခင်ကပင် ရင်းနှီး
နေသော လူရွယ်လည်းဖြစ်သည်။

သူ၏ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးမှာ
အသားခပ်လတ်လတ်ဖြစ်သော်လည်း
သူ၏ဆံပင်မှာမူ နက်မှောင်နေလျက်
ရှိသည်။

မောင်လေးမင်းနှင့် စကားစမြည်
ပြောကြားနေရင်းမှနေ၍ ကျွန်တော်၏
ဇနီးသည်နှင့် အောက်ပါအတိုင်း အချို့
အချ စကားများပြောဖြစ်သည်ကို မှတ်
တမ်းတင်ရေးသားလိုက်ပါသည်။

‘အစ်မကို ကျွန်တော်ကြည့်ရတာ
တစ်ခုခုလိုနေသလိုပဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ မောင်လေးရဲ့’

‘ဪ... အစ်မရယ်၊ အစ်မက
လူကတော့ လှနေပြီး ဆံပင်က ဖျက်
နေသလားလို့ပါ’

‘ဘာဖြစ်လဲ မောင်လေးရား မမ
အသက်က ကြီးပြီးလေ’

‘ဟုတ်ပါတယ် အသက်ကြီးတာမှန်
ပေမယ့် ဆံပင်က ဖျက်နေတယ်လေ။
အစ်မနှစ်ပင်က ထိပ်ဘက်မှာ ကြုံပြီး
ပြောင်ခါနီးအတိုင်း ဖြစ်နေတယ်’

‘ဒါကတော့ မောင်လေးရာ ဘုရား
ပေးတဲ့အတိုင်းပဲပေါ့’

‘မဟုတ်ဘူး အစ်မရဲ့... အဲဒါက
လွယ်လွယ်လေးပါ’

‘ဟုတ်မှလဲ ပြောစမ်းပါ မောင်လေး
ရာ’

‘ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော့်ရဲ့အဖေ
က ဆံပင်ညှပ်ဆရာကြီး ဦးမောင်စိန်
ဆိုတာ သိဘယ်မဟုတ်လား’

‘သိပါတယ်ကွယ်’

‘အဲဒီနည်းက အဖေပေးခဲ့တဲ့နည်း
ပဲ။ အဖေကိုယ်တိုင် သုံးစွဲသလို’

ကျွန်တော်လဲ သုံးတယ်လေ။ အဲဒါ
ကြောင့် ကျွန်တော့်ဆံပင်ကို ကြည့်
ပါလား’

‘ဟုတ်တယ်နော်... ဆံပင်တွေက
မည်းနက်နေတာပဲ’

‘ကျွန်တော့်အဖေ ဆံပင်ဆိုရင်လဲ
ဘယ်မှာဖြူတာတွေ့လို့လဲလို့’

‘ဟုတ်ပါတယ်ကွယ်’

‘အဖေကိုယ်တိုင် သုံးစွဲပြီးတော့
အဖေဆိုင်ကို ဆံပင်လာညှပ်တဲ့
ဦးလေးမောင်ကျော်ကို နည်းပေးလိုက်
တာ ကျွန်တော် ကြားလိုက်တယ်။
သိပ်မကြာဘူး ဦးလေးမောင်ကျော်
ဆံပင်လာညှပ်တော့ ဆံပင်တွေ ပြန်
မည်းနေတာ တွေ့ရတော့တာပဲ’

‘အေးဟယ် အစ်မကိုလဲ နည်းပေး
ပါဦး’

‘အဲဒါကြောင့် အစ်မတို့ပိုင်းကို လာ
ခဲ့တာပေါ့ အစ်မရယ်။ အစ်မကိုလဲ မှတ်
ထားနော် နည်းကတော့ သိပ်မခက်
ပါဘူး’

‘မှတ်ထားပါမယ်ကွာ... အစ်မကိုလဲ
လက်ဆင့်ကမ်းရတာပေါ့ မဟုတ်ဘူး
လား’

‘ဟုတ်တာပေါ့ အစ်မကိုရယ်... ဒီလို
အစ်မရဲ့... စိန်နားကပ်ပွင့်သေးတွေလို
ပွင့်တဲ့ ကြိတ်မှန်ပင် သိတယ်မဟုတ်

နေရာသိ၍ နယ်မြေများတွင် နေထိုင်သူတို့အဖို့ ကိုယ့်ခြံ၊ ကိုယ့်ဝန်းနှင့်ဖြစ်သောကြောင့် ခြံဝန်းထဲရှိ သစ်ပင်အရိပ်တို့တွင် နားခိုခွင့်ရ၍ နွေဇာ်အပူဒဏ်ကို အသင့်အတင့် ကာကွယ်ခွင့်ရနေကြပါသည်။

ကျွန်တော်အိမ်ခြံသည် ပေ(၆၀)ပတ်လည် ခြံဝန်းဖြစ်၍ မကျယ်လှပေမယ့် သစ်ပင်ပန်းမန်တို့ စိုက်ပျိုးထားနိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်မိသားစုမှာ သားရယ်၊ သမီးရယ်၊ ဇနီးသည်ရယ်၊ ကျွန်တော်ရယ် လေးဦးသာရှိ၍ နေထိုင်လောက်ရုံသာ သွပ်မိုး ပျဉ်ထောင်အိမ်ကလေးသာ ဆောက်ထား၍ ခြံဝန်းထဲ၌ မြေပိုရှိနေပါသည်။

ထိုမြေပိုကိုလည်း ကျွန်တော်ဝိသနာအလျောက် အလကားမထားဘဲ အရိပ်ရမည့် သစ်ပင်၊ စားသောက်ရမည့် သစ်ပင်အချို့တို့ကို စိုက်ပျိုးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်ခြံကို ကျွန်တော်ဝယ်ယူခဲ့သည်မှာ (၁၅)နှစ်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ခြံစတင် ဝယ်ယူစဉ်ကတည်းက စိုက်ပျိုးခဲ့သော ပိန္နဲပင်တို့ပင် အရိပ်ရပြီး အသီးများပါ စားနေရပြီဖြစ်ပါသည်။ ခြံဝယ်စဉ်က ပါလာခဲ့သော အုန်းပန်းပင် သုံးပင်ကလည်း အသီးလှိုင်သလို ထီးသဖွယ် အုပ်မိုးထား၍ အရိပ်လဲ ရနေပါသည်။

နောက်ဖေးခြံစပ်တွင် စိုက်ပျိုးထားသော သရက်ပင်တွေကလည်း ခြံစည်းရိုးလည်း၊ ရာသီချိန်၌ အသီးတွေလှိုင်လှိုင်သီးတတ်ပါသည်။

အိမ်ရှေ့ခြံစည်းရိုးတွင် စိုက်ပျိုးထားသော ကွမ်းသီးပင်တွေကလည်း ခြံစ၊ ဝယ်စဉ်ကတည်းက ပိန္နဲပင်နှင့်အတူ စိုက်ပျိုးထားသည့်အပင်များ ဖြစ်၍

နေရာသိ၍ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးပေးစားထိုး

မောင်ရဲလိလွှဲ (မအူပင်)

ကွမ်းသီးများကို ခူးယူရောင်းချ စားသောက်ခွင့်ရနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့ ကမာရွတ်(၄)ရပ်ကွက်ကွမ်းခြံ(၂)လမ်းတွင် နေထိုင်သော ကျွန်တော်ဦးလေး ဦးမြင့်ခိုင်က ဒီနှစ်ရန်ကုန် နွေရာသီဇာ် အပူဒဏ်ကို မခံနိုင်၍ မာဆိုကာ မေလအစ ကတည်းက ကျွန်တော်အိမ်သို့ ရောက်နေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်ဦးလေး ကျွန်တော်အိမ်ရောက်သည့်နေ့မှစ၍ နေ့လယ်ခင်း၌ အိမ်ပေါ်တွင် မနေဘဲ အိမ်ပေါ်မှ ပက်လက်ကုလားထိုင် တစ်လုံးကိုယူ၍ အိမ်ခေါင်းရင်းရှိ ပိန္နဲပင်အောက်၌ ခင်းထိုင်ပြီး စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်နေတတ်ပါသည်။

သည်နှောင်းန့လယ်ခင်း ကျွန်တော်အလုပ် လုပ်ကိုင်နေရင်း အလုပ်ထဲ ချွေးတွေ တအားထွက်ပြီး လူက နံ့နေ၍ အလုပ်နားပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် သားဖြစ်သူကို ပက်လက်ကုလားထိုင် တစ်လုံးယူလာဖို့ ပြောလိုက်ပြီး ကျွန်တော်ဦးလေးရှိရာ ပိန္နဲပင်အောက်သွားပြီး...

ဦးလေး နေရာ အဆင်ပြေရုံလား ရန်ကုန်မှာနဲ့ ဒီမှာ ဘယ်အရပ်က ပိုပူလဲဗျ် 'ဘယ်အရပ်ကပိုပူလဲတော့ ဦးလေး

တော့ မခွဲခြားတတ်ဘူး။ မင်း ခြံထဲမှာက သစ်ပင်အရိပ်တွေနဲ့ဆိုတော့ ရန်ကုန်က ဦးလေးရဲ့တိုက်ခန်းလောက် မပူတာတော့ အမှန်ပဲ ငါ့တူရာ၊ ဦးလေး ငါ့တူကို မြှောက်ပင့်ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ အမှန်ကိုပြောတာကွ'

ကျွန်တော်သားဖြစ်သူ ယူလာပေးသော ပက်လက်ကုလားထိုင်ကို ကျွန်တော်ဦးလေးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ခင်း၍ ကျွန်တော်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ဦးလေးက သူ့စကားကို ထပ်ဆက်လိုက်ပြန်ပါသည်။

'ဒီလို နွေရာသီမှာ မင်းလိုခြံမျိုးတို့ ရန်ကုန်မှာရှိရင် သိပ်တန်ဖိုးရှိတာပေါ့ကွာ။ တို့ရန်ကုန်မြေက ကိုယ့်ခြံကိုယ့်ဝန်းသစ်ရိပ်၊ ဝါးရိပ်နဲ့နေဖို့က မလွယ်ဘူးကွယ့်'

'ဦးလေးကလဲ ရန်ကုန်မြို့ကြီးက မြို့ကြီးပြကြီးဆိုတော့ အရာရာပြည့်စုံတော့ နေပျော်ပါတယ် ဦးလေးရာ'

ကျွန်တော် ပြောစကားကြောင့် ဦးလေး ဦးမြင့်ခိုင်က တစ်ချက် မဲပြုံးပြုံးလျက်...

'မင်းကသာ နေပျော်တယ် ပြောနေတာပဲလက်တွေ့ နေနေရတဲ့ ဝါထိုက်ရန်ကုန်ကတော့ အဆေ့ကျပ် အနေ့ကျပ်နဲ့ နေလိုထိုင်လိုကို မချော့တော့ပါဘူး ဒါနဲ့ မင်းခြံထဲကို ဝါလိုက်ကြည့်တော့ သစ်ပင်တွေက အတော်စုံတယ်လွှဲ ဝါ

ပျိုဘက်သွားတန်းက လောကီပညာသည်
ဆရာတစ်ယောက် နည်းပေးခဲ့တဲ့ နေ့ရက်နဲ့
သစ်ပင်စိုက်ပျိုးရင် စီးပွားတိုးတက်ဆိုတဲ့
အစီအရင်နည်းကိုတောင် သွားသတိရမိ
တယ် 'ငိုတူရ'

ဦးလေးဦးမြင့်ခိုင် ပြောလိုက်သော
နေ့ရက်နဲ့ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးရုံဖြင့်
စီးပွားတိုးတက်စေမည့် အစီအရင်
အကြောင်းကို သိလိုသော ကျွန်တော်
က...

ဦးလေးပြောမယ် အစီအရင်နည်းကို
ကျွန်တော် သိချင်လိုက်တာပဲ။ အဲဒီ 'နေ့
ရက်နဲ့ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးရုံ' စီးပွားဖြစ်ထွန်း
တယ်' ဆိုတဲ့အကြောင်းကို ကြားဖူးတာ ကြာ
ပြီ။

တယ်လီဖုန်းပုံရိပ်ရမယ့်ဆိုတာ အတိအကျ
မယ်လို့ သိချင်နေတာ ဦးလေးပြောမယ်ဆို
တော့ အခိုက်သင့်လိုက်တာပဲ။

ဦးလေးဦးမြင့်ခိုင် သူဖတ်နေသော
ဆရာကြီးဒဂုန်ရွှေပွား၏ "စောရ
သက်ပြင်းနှင့် အခြားဝတ္ထုစဉ်များ"
စာအုပ်ကို ပိတ်၍ ပက်လက်ကုလား
ထိုင်ပေါ်တွင် အနေအထားပြောင်းထိုင်
လိုက်ပြီး...

'နေ့ရက်နဲ့ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးနည်း'ကို
ငိုတူက သိချင်နေတယ်ဆိုတော့ ရှင်း
ပြရတာပေါ့။ **နေ့ရက်နဲ့နေ့ဆိုတာက
တနင်္ဂနွေအစ စနေအဆုံး နေ့တွေ
ပေါ့ကွာ။**

အဲဒီနေ့တွေမှာ ကိုယ်ပိုင်ဗျည်း
အကွရာတွေ ရှိတယ်။ တနင်္ဂနွေဆို
အ.ဥ၊ တနင်္လာဆိုရင် က.ခ.ဂ.ဃ.င
ဆိုတာတွေ သိထားမှ သစ်ပင်တွေရဲ့
အမည်တွေကို ဘာနေ့တွေလဲဆိုတာ
ခွဲခြားလို့ရမှာ တနင်္ဂနွေနဲ့ပတ်သက်
လို့ သစ်ပင်စိုက်မယ်ဆိုရင်တော့
အုန်းပင်ပေါ့ကွာ။

စာနုလားနဲ့ဆိုရင်တော့ ကွမ်းသီး
၁၅၀ နဂျာမာရောင်ခြည်မဂ္ဂရောင်

ပင်တို့၊ ခံတက်ပင်တို့ပေါ့ကွာ။ အင်္ဂါနဲ့
ပတ်သက်တဲ့အပင်ဆိုရင်တော့ သီးပင်
က အကောင်းဆုံးပဲ။

ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့ဆိုရင် ငါးပင်၊ ကြာသ
ပတေးနဲ့ဆိုရင် မာလကာပင်၊ မရန်း
ပင် စတာတွေ စိုက်လို့ရတယ်။

သောကြာအတွက်ဆိုရင် သရက်
ပင်ကအသင့်ဆော်ဆုံးပဲ စနေအတွက်
ကတော့ တမာပဲ စိုက်သင့်တယ်။

အဲဒီအပင်တွေကိုလဲ ကြာသရီ စိုက်
လို့ မရဘူးကွာ။ ဇယားဝေးနဲ့ မှတ်သား
ထားရင် ဝိုလို့ကောင်းတာပေါ့ကွာ။ မင်း
လွယ်အိတ်ထဲက ဘောလိပ်ပင်နဲ့ စာအုပ်
ပေး ငါရေးပြမယ်'

ကျွန်တော်လည်း လွယ်အိတ်ထဲမှ
အလုပ်တွင် စာရင်းမှတ်သည့် ဗလာ
စာအုပ်နှင့် ဘောလိပ်ပင်ကို ထုတ်ပေး
လိုက်ပါသည်။ ဦးလေးဦးမြင့်ခိုင်
လည်း ဗလာစာအုပ်ကိုလှန်၍ စာရွက်
အလွတ်နေရာတွင် အောက်ပါဇယား
အတိုင်း နေ့ရက်နဲ့ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးစို့
နေ့ရက်နှင့် အပင်တွေကို ချဲရေးပါတော့
သည်။

* * *

စဉ်	နေ့နံပါတ်	စိုက်ရမည့်အပင်	စိုက်ရမည့်နေ့
၁	တနင်္ဂနွေ	အုန်း	စနေ
၂	တနင်္လာ	ကွမ်းသီး ခံတက်	ကြာသပတေး
၃	အင်္ဂါ	သီး	ဗုဒ္ဓဟူး(ဥနေ့)
၄	ဗုဒ္ဓဟူး	ငါး	သောကြာ
၅	ကြာသပတေး	မာလကာ မရန်း	တနင်္လာ
၆	သောကြာ	သရက်	ဗုဒ္ဓဟူး(နံနက်)
၇	စနေ	တမာ	တနင်္ဂနွေ

ဦးလေးဦးမြင့်ခိုင် ရေးပေးလာသော
နေ့ရက်နဲ့ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးနည်း အစီ
အရင်ကို ဖတ်ကြည့်နေစဉ် ဦးလေး
ဦးမြင့်ခိုင်က ကျွန်တော့်ကို...

'ငိုတူရ... စိုက်ပျိုးတဲ့အပင်နဲ့ စိုက်ပျိုးရ

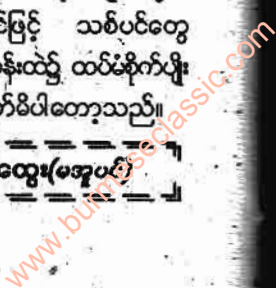
မယ်နေ့တွေကို ဦးလေး လှေလာကြည့်တော့
တက်မိတ်တွေက တစ်ခုတော့ ရှိတယ်
ငိုတူရ... သစ်ပင်စိုက်ပျိုးမယ်နေ့တွေမှာ
အသားဆွတ်စားပြီး ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ရှိတဲ့ သောင်ပင်စစ်ပင်မှာ ဆီပီဆိုင်
တစ်ထိုင်ကို ရုက္ခစိုက်အတွက် ရည်မှတ်လို့
ထွန်းညှိပေးရမယ်လို့ အမှာရှိတယ်ကွာ။
ငိုတူ မိတ်ဝင်စားပျိုရင်တော့ ဒီကာလမှာ
စိုက်ကြည့်ပေါ့။ ဦးလေးပျိုက ပြန်လာပြီး
အဲဒီနေ့ ရက်နဲ့ သစ်ပင်စိုက်ပျိုး စီးပွားတိုး
အစီအရင်ကို တွဲတေးတက်က မိတ်ဆွေ
တစ်ယောက်ကို ပေးလိုက်တာ အဲဒီလို
စီးပွားရေးအတော်ကို အဆင်ပြေနေတယ်
ကွာ။

မင်းလဲ မိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတော့ ဦးလေး
က စမ်းကြည့်စေချင်တယ်။ ဦးလေးကတော့
ရန်ကုန်မှာ တိုက်ခန်းနဲ့ နေရတာဆိုတော့
ပြေငြိမ်ရုံလို့ စမ်းချင်တာတောင် စမ်းခွင့်
မရပါဘူးကွာ။

နောက် သစ်ပင်စိုက်တယ်
ဆိုကတည်းက ကျေးဇူးတင်စိတ္တရဲ့
တွေအတွက် နေထိုင်စရာ ဖြစ်လာပြီး
"သစ်ပင်ကောင်း ငှက်တစ်သောင်း
နား" ဆိုတဲ့အတိုင်း မင်းလဲ ထာဝရ
ကုသိုလ်ရနေမှာပါကွာ'

ကျွန်တော်ဦးလေး စကားတို့
ဆုံးသည်နှင့် လာမည့် ဦးကာလ၌
နေ့ရက်နဲ့ သစ်ပင်စိုက်ပျိုး စီးပွား
တိုး အစီအရင်ဖြင့် သစ်ပင်တွေ
ကျွန်တော့်အိမ်ခြံဝန်းထဲ၌ ထပ်မံစိုက်ပျိုး
စို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါတော့သည်။

မောင်ရင်တွေ(မအုပ်)

ကြော်ငြာခေတ်မီ

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ
(စက်မူ-၁)

'ဟေ့... ကိုညွှန်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဧည့်... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဖော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းပဲ'
 'ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ တတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 ရိုး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွှန်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကဲ့
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဝကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

* * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညွှန်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးရှိပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း
 ဒူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အရိုးတတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇက်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ရှိပါသလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တံဆိပ်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
ထဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတတ်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းခွံရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှုန့်ခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းခွံမရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငှပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အိုးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မခြေခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုဖြင့်
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

ကြေးမုံအစားပေးပါ

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတာတစ်ပါးတည်း။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ရှည်သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြည်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံးပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့်အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။

ကျွန်တော့်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုဥာဏ်ထွန်းရိုန့် ခင်ဗျားလို့ပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကျပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ်းကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
ကြေးမုံဆေးပျက်
 အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညွှတ်ထွန်းရိုန့် (မှတ်ပုံ-၁)

www.burmeseclassic.com

◆ ထောင့်တောင့် ထောင့်အချို့

ကျောင်းဆရာတောင်းတစ်ဦးထံမှ

ရွေးပညာ

အချိန်ဝန်

ဆေးအောင်းပျက်စီးမှုများ

‘မန္တလေးကို ရောက်ရင် ဒီနေရာ ဝင်ခဲ့ပါ’ ဟု စာတည်းချုပ်က ညွှန်ကြားကာ စာမူတစ်စောင် ထုတ်ပေးခဲ့သည်။ ဆောင်းပါးရှင် **ဦးအောင်သန်း (ကလောင်အမည်-စိန်မြင့်)** ၏ ဆောင်းပါးဖြစ်သည်။

ဆောင်းပါးတွင် သူ၏ဖခင် ဦးယုံ၊ အဘိုးဦးဆင်၊ အဘိုးဦးကောက် စသည်တို့သည် မြန်မာ့လောကီပညာ ဆေးအင်းပညာများ တတ်မြောက်ကြသည့် ရှေးမြန်မာ့ဆေးဆရာမျိုးဆက် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ကာယသိပ္ပံဦးမြောက်သည့် ဆံခံအင်း၊ မြေနိုင်၊ မြေကာအစီအရင်၊ စားနွက်နွက်အင်း စသည်တို့အကြောင်း

ဖတ်ရှုရသည်။ ယင်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက် အမွေဆက်ခံရထားသည့် ဆေးများ၊ အရပ်များ၊ ပုရိုက်များ ရှိသော်လည်း အသုံးပြုပုံကို မသိရှိခဲ့ရပေ။ မိမိ၌ အမွေဆက်ခံသူလည်း မရှိသဖြင့် ဤပညာရပ်များကို ယုံကြည်သော၊ နားလည်သော၊ အသုံးချတတ်သော ပညာရှင်တစ်ဦးဦးကိုဖြစ်စေ၊ ပညာရှင်အဖွဲ့ကိုဖြစ်စေ လှုံ့ပြောင်းပေးအပ်လိုပါသည်။ လွှားစွာ အသုံးချမည့်သူများ လက်သို့ မရောက်စေလိုပါ။ အကယ်၍

စိတ်ဝင်စားပါက ဆက်သွယ်ပါရန် လိပ်စာကိုလည်း ပေးထားလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ မန္တလေးသို့ ရောက်ရောက်ချင်းပင် ဆိုင်ကယ်ငှား၍ လိပ်စာအတိုင်း သွားရောက်ရှာဖွေခဲ့သည်။ အဆင့်ဆင့် စုံစမ်း၍ အတန်ကြာမှ သူ၏ နေအိမ်ကို တွေ့ရ၏။ လူကား မရှိပါ။ သော့ခတ်ထား၏။ ပတ်ဝန်းကျင် အိမ်နီးချင်းများက ကူညီပေးကြပါသည်။ ‘ဆရာကြီးက ဒီအချိန်ဆိုရင် မတ္တရာကျောင်း ရောက်နေလောက်ပြီ’ ‘ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်သေးတယ်။ စက်ပိတ်ထားသတဲ့။ မတ္တရာကျောင်း

www.burmeseclassic.com

ဆေးတော်ကြီးများ

† ဘင်း စာမေးချို့

က ဘယ်နားမှာလဲ

‘ဟုတ်တယ် ဖုန်းသာရှိတာ၊ မကိုင် တတ်၊ မဆက်တတ်ဘူး။ ပိတ်ထားတာ များတယ်။ မတ္တရာကျောင်းက လမ်း နည်းနည်းရှုပ်တယ်။ နေဦး ဆရာကြီး ကို လိုက်ပို့ပေးတဲ့ ဆိုင်ကယ်သမား “ဦးမောင်” ဆိုတာ ကျွန်တော် ဆက် သွယ်ပေးမယ်’

သို့ဖြစ်၍ “ဦးမောင်” ရောက်ရှိလာ ကာ မတ္တရာကျောင်းဆီသို့ ဦးဆောင် ခေါ်သွားပေးသည်။

‘ဆရာကြီးက အထက်တန်းပြဆရာ ဘဝနဲ့ ပင်စင်ယူခဲ့တာပါ။ ကိုယ်ပိုင်အိမ် မရှိလို့ မန်းထိမ်အလုပ်ရုံက နောက်ဖေး ခန်းကလေးမှာ နေခွင့်ပေးထားတယ်။ သားထောက်သမီးခံလဲ မရှိဘူး။ ပင်စင် လစာကလေးနဲ့ ခြစ်ခြတ် စခန်းသွားနေ ရတာ။

ကျွန်တော်လဲ ဝယဝုဒ္ဓိ အလေးထား ပြီး ဆရာကြီးသွားချင်တဲ့ နေရာကို ကုသိုလ်ပြု ပို့ပေးပါတယ်။ သူ့မှာရှိတဲ့

တယ်’

‘မေတ္တာကြေးဆိုတော့ ဆရာ အတွက် အိမ်ခြံတစ်ခုခုကို ဆိုလိုတာ လား ကိုမောင်’

‘အင်းပေါ့လေ သူ့စားဝတ်နေရေး ပြေလည်သွားအောင်ပေါ့။ ဒါ ကျွန်တော် အထင်ပြောတာနော်။ ကျွန်တော် လူမှု ကွန်ရက် (FaceBook) ကနေ တင်ပေး သေးတယ်။ အလေးအနက်ထားကြပုံ မရဘူး။ တုံ့ပြန်မှု မရှိဘူးဗျာ’

မတ္တရာကျောင်းတိုက်သို့ ရောက် သောအခါ လမ်းလျှောက်ထွက်နေသည် ဆိုသဖြင့် ဦးမောင်ကပင် လိုက်လံရှာဖွေ ပေးသည်။

‘နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို ကျွန်တော် ပို့ထားတာကြာပြီလေ၊ မသုံး တော့ဘူးလို့တောင် ထင်မိတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ လောက်ကတည်းက ရပါတယ်။ ဓာတ်ပုံနဲ့ အချက်အလက်တချို့ လိုနေ လို့ပါ။ နယ်လှည့်အယ်ဒီတာအနေနဲ့လဲ

မန္တလေးကို ခရီးမသင့်သေးလို့ နည်း နည်းကြာသွားတာပါ’

‘ရေတံခွန်တောင်က ဆရာတော် ကြီးတစ်ပါးက ဒါမျိုး စိတ်ဝင်စားတယ် လို့ ကြားရတယ်’

‘ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး က ပျံလွန်တော်မူသွားပြီလေ’

‘ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော် စုံစမ်းတော့ ဆရာတော်ကြီး မရှိတော့ပါဘူး။ ဒီကပဲ စောင့်ပေါ့။ ကျွန်တော် ကိုမောင်နဲ့ ပစ္စည်းတွေ ယူခိုင်းလိုက်မယ်။ ကျွန်တော်အခန်းက ကျဉ်းလို့ နေစရာ ရပ်စရာမရှိဘူး။ အားနာလို့ပါ’

ဦးမောင်က သူ့အိမ်သို့ပြန်၍ ပစ္စည်း များကို ယူလာပေးသည်။

ယွန်းကွမ်းအစ်အတွင်း ဆေးတော်ငုံ များနှင့် အရပ်များကို တွေ့ရသည်။

‘အရင်က အညွန့်စာရွက်ငယ်က လေး တပ်ထားသေးတယ်။ ဟိုပြောင်း ဒီရွှေ့နဲ့ ပျောက်ကုန်တယ်။ အညွန့် တချို့တော့ ကျန်ပါသေးတယ်’

ကျန်ရှိသမျှတွင် တူစွာသယကာယ သိဒ္ဓိဆေး၊ ပယောဂနာ၊ သိကြား ဆေး(ကာယနှင့်အခြား)၊ သိကြား ရသာတော့ရိုးမဟာ စသည်ဖြင့် ဖတ်ရှု

ရှားပါးပစ္စည်းများ

ပုဂံဂိုဏ်းအချို့

ရသည့်။

ဆေးတောင့်များဖြစ်သည်။ ခြင်္သေ့ရုပ်၊ ဇော်ဂျီရုပ်များ၊ ဆေးပြာ၊ ဓာတ်ပြာများလည်း ပါဝင်၏။

ဝက်စွယ်နုကင်းပိတ်နှင့် အခြားရှားပါးပစ္စည်းများလည်း တွေ့ရ၏။ ဦးအောင်သန်းက ယင်းတို့၏ အသုံးပြုပုံအညွှန်းများကို မသိရှိရဟု ဆို၏။

‘ဝက်စွယ်နုကင်းပိတ်ကတော့ အဖေတို့ဆောင်စဉ်က ကာယပြီးတယ်။ ဒါကိုရောင်းဖို့ အလောင်းအစားနဲ့ စမ်းသပ်တော့ အစွမ်းမပြဘော့ဘူး။ ထူးဆန်းတယ်။ ဒီလို ထူးဆန်းတာတွေ ကျွန်တော်တို့ နယ်ဘက်မှာလဲ အများကြီးရှိတယ်။ ကျွန်တော် ရွှေဘိုကပါ။ ဝက်လက်

မြို့အရှေ့ဘက်နားမှာ ‘ကိုးပင်ချောင်း’ ဆိုတာရှိတယ်။ ချောင်းစပ်ရေထဲမှာ သစ်တုံးကြီးတစ်တုံး မြေတစ်ဝက် နှစ်နေတယ်။ ရေနည်းတဲ့ တပေါင်း၊ တန်ခူးလတွေမှာ ရေပေါ် အစွန်းကလေးပေါ်နေတယ်။

တက်ထိုင်တာတို့၊ အဝတ်လျှော်တာတို့၊ လှော်ရုံများ၊ နတ်ကြီးတယ်။ လူတွေကို နာကျင်စေဖူးတဲ့ တိုင်ကြည်မှာ အခြောက်အလဲ ဖြစ်တော့အသုံးမပြုရပေ။ သိသိသာသာကြီး ပေါ်တက်လာတယ်။

အဘိုး အဘွားတွေ ပြောပြတာကတော့ သီပေါမင်း ပါတော်မူအခါ တစ်ကြိမ်၊ ဂျပန်တွေဝင်ခါနီးမှာ တစ်ကြိမ် ရေပေါ်ပေါ်သတဲ့’

‘အခု ပေါ်နေပြီလား ဆရာကြီး’
‘ဟင့်အင်း မပေါ်ပါဘူး။ ဂျပန်ဝင်ခါနီး အဲဒီလိုဖြစ်နေတော့ ရွာသူရွာသားတွေလဲ ယင်းပြောင်တော့မယ် ဘာညာနဲ့ အန်အန်၊ ကျွက်ကျက် ပြောဆိုကြလို့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက သစ်တုံးကြီးကို သံကြီးဆိုင်ပြီး ယန္တရားနဲ့ဆွဲတယ်။ မရဘူး။ သံကြီးပြတ်တယ်။ စက်ပျက်တယ်။’

ဒါနဲ့ ပုဆိန်၊ ရဲတင်းတွေနဲ့ ခုတ်ဖဲ့ယူပြီး ဝိနိုဝိုင်းတာ၊ ရှိတဲ့လူရော၊ ဝိုင်းတဲ့အရာရှိရော ဝမ်းလျှောတာ မရှိဘူး။ ထင်းတွေ ပူလနေရာပြန်ပို့၊ ကန်တော့ပွဲနဲ့ တောင်းပန်မှ ဝမ်းရပ်သွားကြတယ်တဲ့’

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာကြီး။ အဲဒီဘက်ရောက်ရင် လေ့လာကြည့်ပါမယ်။ ဒီပုရပိုက်တွေကကော’

‘ပုရပိုက်တွေလဲ ဆေးတွေနဲ့အတူတူပဲ။ ဘိုးဘွားအမွေဖြစ်လို့ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းပါမယ်ဆိုပြီး တာဝန်ယူလိုက်ရပေမယ့် ရုတ်တရက်ကြီး ဆုံးဘွားတော့ အဖေ့ကို ဘယ်လို သုံးရသလဲဆိုတာ မေးခွင့်မရလိုက်ပါဘူး’

ပုရပိုက်အနက်ရောင် တင်ဖူးပဲ၊
နက္ခတ္တရောင်ခြေဤမဂ္ဂလင်း ၁၅၅

ပုရက်ပိုက်ဖြူခေါ် စက္ကူပေါ်စကာလက
ချစ်စက္ကူကြီး၊ ငယ်လေးအုပ်တို့ကို တွေ့
ရသည်။ အင်းစာမများ၊ ရုပ်ပုံများ
ရေးဆွဲထားသည်။ အညွန့် မပါရှိပေ။
သမားကိုင်ဆေးနည်းများ ဖြစ်သည်။

ဆေးဂိုဏ်းဝင်၍ ဆိုင်ရာ အစောင့်
အရှောက်များကို ပင့်ဖိတ်အပ်နှံကာ
ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ စုတ်ဖြင့် ပေါက်ရသော
ဆေးအစွမ်းဂါထာများ ဖြစ်သည်။

အချို့ဆေးအင်းဂါထာများမှာ ဂိုဏ်း
ဝင်ပြီးနောက် လိုရာသုံးရန် ဖော်ပြထား
ခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဆေးဂိုဏ်းအမည်တွေကော မှတ်မိ
သေးလား ဆရာကြီး’

‘ဘာမှကို မေးချိန် မရလိုက်ပါဘူး။
ကျွန်တော်တို့က ပညာသင်သွားနေ
တော့ အဖေခွဲ လက်ပွန်းတတီး မနေ
ခဲ့ရဘူး။ နောက်ပိုင်း အထက်တန်းပြ
ဆရာတာဝန် ဘဝကို ရုန်းကန်နေချိန်
မှာလဲ သင်ယူဖို့ အချိန်မရ၊ ကိုယ်တိုင်
ဆန္ဒမပြင်းပြတာလဲ ပါမှာပေါ့လေ။

အစ်မက ရှိသေးတယ်။ အသက်
(၈၀)ကျော်ပါပြီ။ စစ်ကိုင်းတောင်
ကေတုမတီချောင်မှာနေတယ်။ သူ့
ဆီမှာ ဆေးထိုးစုတ်ခင်(စုတ်ဆေးထိုး
ရာ၌ အလေးချိန်စီးစေရန် ပိုးထည့်ရ
သော အစိတ်အပိုင်း)တွေ၊ ခွေးရှူးဆိပ်၊
မြွေဆိပ်ချတာတွေလဲ ကိုယ်တိုင်လုပ်
ပေး၊ ကယ်မပေးပါတယ်။ အဘွားစော
လို့ခေါ်ကြတယ်။

အရင်တုန်းက ဒါထက် ပိုစုံတယ်။
ပုရပိုက်တွေ အများကြီးပဲ။ အဖေ
(ဆရာယုံ) အိမ်ထောင်ကျခါစ ရွာမှာ
တောင်သူလုပ်ရင်း နွားစာစဉ်းနေ
တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဆေးဆရာတစ်
ယောက်က လျှာပွတ်ဆေး၊ ကတိုးနာ၊
သွေးဆေး စတာတွေ အော်ရောင်းရင်း

၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ဆရာကြီးအောင်သန်း

အိမ်နား ရောက်လာတယ်။

အမယ်အိုတစ်ယောက်က မေးမြန်း
ပြီးတော့...

“ရှင်ဆေးထွက်လဲ ဟိုမှာ နွားစာစဉ်းနေ
တဲ့ သူ့ယံလောက်တောင် ယုံတူး”

လို့ပြောသတဲ့။ ဒါနဲ့ ဆရာကြီးက
အဖေဆီလာပြီး ဆေးပညာအကြောင်း
မေးစမ်းပါတယ်။ အဖေကလဲ သိပ်
အထင်မကြီးတော့ သာမန်ကာလျှံကာ
ပဲ ပြောပြပါတယ်။ ဆရာက...

“ပုဂံခေတ်မှာ (နှစ်ပယ်လို့)လို့ ရေးထားတဲ့
ဆေးစာစဉ်းပုံကယ် ယုတ်လား၊ ယုတ်
လား’

ဆိုတော့မှ အံ့သြပြီး အိမ်ပေါ်ဖိတ်
ခေါ် နေရာပေးတယ်။ ဆေးကို ထုတ်ပြ
လိုက်တော့...

“အေး...ဇဗ္ဗတုလ ပြင်သုံးပုဂံတော့တူး
ဖင်း ပိုနောက် လိုက်ခဲ့ဖူးလား”
လို့ပြောတယ်။

“မဖြစ်သေးပါဘူး သားနဲ့မယားနဲ့
တောင်သူအလုပ်ကလဲ ရှိသေးတယ်”

“အေးလေ ဒါဖြင့်ရင်လဲ နေခဲ့ပေါ့
ကွာ”

ဆေးဆရာကြီး ထွက်သွားတော့မှ

တရေးရေး တွေးမိပြီး အမိလိုက်ရှာပေ
မယ့် မတွေ့ရတော့ဘူး။ အဲဒီဆေး ရပြီး
နောက် အဖေ ဆေးကုတာ ပိုပြီးဆေး
လိုက်လာတယ်။ နာမည်လဲ ပိုထင်ရှား
လာတယ်’

‘အဲဒါ ဘယ်ဆေးလဲ ဆရာကြီး’
‘ဟိုတော့ပါဘူး။ အဖေက ဒါတွေကို
ယုန်ပြီတူး၊ ချောင်ကြေးရင် မပုဂံပိုက်
တွေ တစ်ထုပ်ချင်း ပျော့ပစ်တာ။ ဒီပုဂံပိုက်
တွေက အဖေ ပရုမာ သိမ်းထားလို့
ကျန်ရစ်တာတွေပါ’

ယင်းနောက်တွင် ဆရာကြီးအား
မြို့တွင်းသို့ ဖိတ်ခေါ်၍ နံနက်စာ ဒါန
ပြုခဲ့သည်။ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် မသုံးစွဲ
တတ်သော ဆေးအင်းပုရပိုက်(ခွေး
မြန်မာ့လောကီပညာ အမွေအနှစ်)
များကို တစ်သိန်းလည်စွာဖြင့်
အများအကျိုး၊ ထောက်အကျိုး
အတွက် အသုံးချသူ ပေါ်ပေါက်နိုင်
ပါစေဟုသာ ဆုတောင်းလိုက်ရမ
သည်။

'ဗျို...ကိုအာယု'

'ခြံထဲ ဝင်လာခဲ့လေ'

'လက်ထဲက သစ်သားတုံးမည်း
မည်းကြီးက ဘာသစ်လဲဗျ'

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး အတွင်းရှိ
ကလေး၊ ဂန်ဂေါ၊ ယော၊ ဆော၊ ရေ
မျက်နှီ စသည့် နယ်တို့က အဖိုးတန်
ရတနာတန်းဝင် သစ်ကောင်းများ ပေါ
များလှပါသည်။

အထူးသဖြင့် ကျွန်း၊ ပျဉ်းကတိုး
(ပျဉ်း) အင်ကြင်းသစ်များကိုသာ
ဒေသခံတို့ လူအသုံးအဆောင်နှင့်
အဆောက်အအုံများ ပြုလုပ်တည်
ဆောက်ကြရာတွင် အဓိကထား သုံးစွဲ
ကြပါသည်။

ကလေးမြို့နယ်၊ မြောက်စည်းရွာမှ
ကိုတင်မောင်နှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
တွင် စကားလက်ဆုံကျခံရာက ထူးခြား
သည့် ကျွန်းနက်အကြောင်း ရောက်
ရှိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်းနက်ဆိုတာ ရှိကြောင်း၊
အရောင်းအဝယ် ဈေးကွက်လည်း ရှိ
သည်ဟု ဆိုပါသည်။ မန္တလေး မဟာ
မြတ်မုနိဘုရားကြီးသို့ ဘုရားဖူး ရောက်
ရှိခဲ့စဉ် ဝါသနာအရ ပန်းပုလုပ်ငန်း
ဈေးဆိုင်တန်းများ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုရာ
ကျွန်းနက် ဘုရားဆင်းတုတော်များ၊
ရဟန္တာရုပ်တုများ၊ အခြားအခြားသော
ရုပ်တုများ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ထုလုပ်ဆဲ ရုပ်တုများမှ ဆောက်
ဖြတ်စ ကျွန်းနက်သာ။ အတိုအထွာ
အစအနများ တောင်းယူခဲ့ဖူးပါသည်။

စိတ်တွင် သိထားခဲ့ဖူးသည့် အသိ
အရ ဆရာအရှင် ဘရသေ့ ရှင်ပညာ
ဒီပမိနိမှာဖူးသည့် "လက်ခတ်သံ
ကျွန်းဖိုသား သောင်းတိုင်မှ ကြား
သလေလေဆိုတဲ့ သီချင်း တဘောင်
တ ကျွန်းနက်ကို ဆိုတာပဲ ဒကာ"

ရေညှိသူ (ဟောမိမြိုင်)
မြို့တောင်ငူ

သိဒ္ဓိဝင် ကျွန်းနက်

ဟု မှတ်သားခဲ့ဖူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါ
သည်။

'ကျွန်းနက်ဆိုတာပဲ ကိုအာယု၊
သိသူဖော်စားဖို့ပေါ့ဗျာ'

'ဘယ်ကများ ဘယ်လိုရာဖွေတွေ့
ရှိခဲ့ပြန်လဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ တွေ့လိုက်ရင်
အဆန်းအပြားတွေကြီးပဲ'

'ဒီလိုဗျ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲ
ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝါသနာပေါ့ဗျာ၊ တောင်
ခရမ်းရွာက ကိုကျော်ဆွေဆီက ရလာ
တာ ကိုတင်မောင် လမ်းညွှန်ပြလိုက်
လို့ပဲ'

ကျွန်းနက်သည် ဝိဇ္ဇာရေ အင်္ဂါရတ်
အသိအတတ် လေ့လာလိုက်စား
လက်တွေ့သမားတို့အဖို့ သိဒ္ဓိဝင် သံ
ဓာတ်ကိန်းစက်ရာ သစ်မြတ်တစ်ပါး
ဖြစ်လေသည်။

အထက်အောက်ကမ်းစွင့် အထိမ်း
လက်ဆောင်ဆတ်လက်ဆောင် သိဒ္ဓိ
ဗြူကြောက်သော သံဓာတ်နိဗ္ဗာန်ကျွန်းနက်
မှ ဖြစ်သည့် သံသရာကြောင်း ဟောပြော

အဖြစ် ဘာလည်း မိန့်ဖူးပါသည်။

ဘရသေ့ ရှင်ပညာဒီပက...

'အယူအဏောက် အနက်အဓိပ္ပယ်တွေ
အပိုများတွေ ရှိကြပါတယ်၊ သူ့အယူ ကိုယ့်
အယူ မတူတာမျိုးတော့ ရှိတတ်တယ် ဒကာ'

ဟု မိန့်ကြားထားပြန်၍ အတိအကျ
မှန်ပါသည်ဟုလည်း မဆိုလိုပါ။ ကျွန်း
နက်နှင့်ပတ်သက်၍ အသိသဘော
ဘရသေ့မိန့်ဖူးသည်က...

'ကျွန်းနက်၊ ထွန်းပြတ်ပါတဲ့ ပညာသံ
ဝိဇ္ဇာရှင်ဇာတ် သံဃာတရား ဝိဇ္ဇာဝိနိကြီး
ရယ်က ထွက်ရပ်မှန်နည်းကို ဖေဇာယ်
ကျွန်းဖိုရှင်သာ'

ဆိုပြီး ကဗျာလင်္ကာလေးပမာ ရွတ်
ဆိုပြရင်း အသိအတတ်ဆိုသည်မှာ
သိပြီးနောက် နည်းပညာသဘော ကူး
ပြောင်းမှသာ အကျိုးတရား အမှန်ရရှိ
တတ်ကြတာမို့ ဝါသနာရှင်များ
လက်တွေ့အသုံးချနိုင်စေရန် လင်ပြုရ
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်းနက်ပင်၏ မူလဗီဇပင်ရင်း သည်က ကျွန်းနီပင်ဟု မှတ်သားဖူးပါ သည်။ သိပ္ပံပညာသည် ဉာဏ်အသိအရ သဘာဝ ရေခဲမြေထွက်ရှိရာ မကွေး၊ ကလေး၊ ရေနံချောင်း၊ ချောက်နှင့် ကမ်းလွန်ပင်လယ်နေရာများတွင် တွေ့ ရှိတတ်ပါသည်။

ဖြစ်စဉ်သဘောအရ ကျွန်းနီပင်မှ ရေခဲသဘာဝဓာတ်ငွေ့များအား စုပ်ယူ ရာမှ ဓာတ်အသွင်ပြောင်းလဲကာ ပင်စည်ရောင်ပိ ပြောင်းလဲ မည်းနက် ပြီး မသဆုံးသည်ဟု ဆိုပါသည်။

တဖြည်းဖြည်း ဓာတ်ပြုပြောင်းလဲ ခြင်း၊ အမည်းရောင်ပြောင်း၍ ကျွန်းနီ ပင်သေသည်ဟု ဆိုခြင်းမှာ ကလေး နယ်မှ ဒေသခံတစ်ဦး ပြောပြဖူး၍ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်းနက်ရပါလျှင် မီးရှို့ပြာချ သံလိုက်ရ

စနစ်တကျပြုလိုသူအတွက် ကျွန်း နက်သားအား အလေးချိန် ချိန်တွယ်၍ သွပ်ပြာ။ သံပြားပေါ်တင်ပြီး ပြာကျစေ သည်အထိ မီးရှို့ရပါသည်။

ပြာအလေးအလွင့်မရှိစေရေး ဂရုပြု ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ရရှိသော ပြာ၏ အရောင်အဆင်းမှာ မီးခိုးဖြူ အရောင် မျိုးမဟုတ်ဘဲ **အုတ်နီခဲကျိုးမှုန့် အသွင် နီကြင်ကြင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပြာများအား သံလိုက်နှင့် တို့ထိ သည်တွင် သံလိုက်သည်က ထက် တွေ့အမှန် ဖြစ်ပါသည်။**

ဓာတ်ပြုခြင်းရှိသည့် ကျွန်းနီနှင့် ရေခဲသဘာဝဓာတ်ငွေ့ ပေါင်းစပ်ခြင်း ထို့ကား မီးရှို့စဉ် ရရှိသည့် အငွေ့အနှံ့ က သက်သေသဘောသာ ဖြစ်ပါတော့ သည်။

ထိုကြောင့် ကျွန်းနက်အမှန်သည် ၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အသားမညီအက်ခြင်း၊ မီးရှို့လျှင် ဂဟ် ငွေ့ အမှန်ထွက်ခြင်း၊ အုတ်နီခဲကျိုးပြာ အရောင် နီကြင်ကြင်ဖြစ် သံလိုက်အသား ဟုတ်သလိမ့်မည်။

ကျွန်းနက်ပြာ

ပြာမှုန့်များကို ရေတွင်စိမ်ကာ ဆေး ကြောပြီး အနစ်ဓာတ်ပြာမှုန့်များကို ရှိဖြူဖြင့် စရနယ်ရပါသည်။

ထို့နောက် အခြောက်ခံပြီး သင့်လျော် သည့်လုံတွင် ထည့်ကာ လိုပိတ် ဇော်မံ ၍ မီးလတ်ကို သုံးပြီး ထိုးယူရပါသည်။

လုံတစ်ခိုင်ထိုးပြီး ဖိခွင်မှချ၍ အလို ချမ်းကာ လုံအတွင်း ကြည့်ပါမူ **ကျွန်း နက်သံ မည်းညစ်ညစ် အစိုင်အခဲ သတ္တုဓာတ်သားအား** ရရှိပါမည်။

ကျွန်းနက်သံ မည်းညစ်ညစ်မှ မီးတက်ခြင်း

လက်ချားမီးပေါက်၊ ဇောက်သား ဆား၊ နန္ဒင်းမှုန့် ထို(၄)ပါးအား ဆတူ ရောစပ်ရပြီး လုံအတွင်း ထိုဆေးပါ သွင်းပြီး ဓာတ်သားအလယ်တွင် ထား ကာ ဇော်မံခြင်းဖြင့် မီးအေးဖြင့် ထိုးယူ ရပါမည်။ စိတ်ရည်သည်းခံ ဉာဏ်ဖြင့် ချိန်ပြီး မီးတက်ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ရသေ့ရှင်က... 'ကျွန်းနက်သံ အစွမ်းထက်အမှန်ပိုပြင်အပ် ပြင်အပ် နတ်ရွာတို့ ဖျက်တတ်၏။ ဒါ ကြောင့် သီလလုံစွာ ဂုဏ်တော်ထုံရမယ်။ အဲဒီလို လုပ်တာတောင် သွယ်ဝိုက်တဲ့နည်း နဲ့ မိလာရပြန်သနာ လူမှုရေး ပြဿနာတွေ အကြောင်းရှာကာ ထင်လာတတ်တာပဲ နတ်

ကောင်းနတ်ပြတ်၊ မိတ္တူပျိုလဲတွေ စောင့် ရောက်နိုင်စေဖို့ အထက်ပွဲ(၁)ပွဲ ထိုးရတယ်။ ဇီဆပြီး ကစားမယ်ဆိုတာနဲ့ မိမိတို့ကို ကြည့်ရတယ်။ အောင်အတိတ်အောင်နိမိတ် ကို ယူရတယ်'

ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည့်စကား ကြားမိ ပြန်ပါသည်။

အညစ်စင်ဂဟသည့်

နက်ပြောင်သည့် သံအနှစ်လုံး

ရသေ့ရှင်က... 'သီလ သမာဓိ ယူကာ အင်္ဂါလုံးတန် ပြည့်စုံသည့်မှန်ပါလျှင် လူဟာ ရုပ်ကြည် လာပြီး စိတ်ပါ ဖြူလာသလိုပဲ' ဟု မိန့်ပါသည်။

'ရုက္ခမူ ကျွန်းနက်သံဟာ တဖြည်းဖြည်း အညစ်စင်လာတာနဲ့အမျှ ကုန်လုန့်လာပြီး အလေးချိန်မီးလောင်ကြောင့် ချော်လက်စားမှာ နစ်ကြည့် ချော်ဟာ တဖြည်းဖြည်း ကြည် လာရင် ဓာတ်သားဟာ နက်ပြောင်ပြောင် အရောင်ထွက်ပြီပုတ်' ဟု မှတ်သားဖူးပြန်ပါသည်။

သံတွယ်ပြတ်ရန်က... ဂဝံ

ရသေ့ရှင်မှ... 'ဒကာ ဒီအဆင့်မှာ သံတွယ်ပြတ်သေတု။ စိတ်ညစ်နဲ့ အနာရှိရင် ဆေးသိသိုအတွက် ပျောက်ကင်းဖို့ပဲ မကံခံပါတု။ ဂဝံကျောက် ကို အထင်မသေနှင့် အစွမ်းကြီးတဲ့ သတ္တိရှိ တယ်။

ဒီတော့ ဂဝံကျောက်ကို အမှန်ထောင် ဂဝံမှုန့်(၃)ဆ၊ ဆား(၁)ဆနဲ့ ရောရမယ်။ ဆန်ပြားတဲ့နည်းပဲ။

အဲဒါ ဖိခွင်ပုံစံပြောင်းလို့ပုတ်၊ ဖိခွင်အတွင်း ဂဝံကျောက် အတုံးအခဲလေးတွေစီပြီး ပီးသွေး ပါဝင်နိုင်အောင် ပျူစိထည့် လိုပုံထဲ ဂဝံမှုန့်နဲ့ ဆားရောထည့်ထားတဲ့ သေ့ကို ထည့်ပြီး နက်ပြောင်ပြောင် သံလုံးကို နစ်ပြီး

မီးလတ်သာ ထိုးပေတော့၊
လုံကို အဖွဲ့ဖွဲ့ပြီး ထိုးရယ်ဆိုတာ သတ်ပြ
လက်တွေ့ပြင်ပလိမ့်မယ်။ လုံအတွင်းက
ထွက်တဲ့ မီးတောက်အရောင်နဲ့ ဂံပြေဖို့
ခွင့်က ထွက်တဲ့ မီးတောက်တွေရဲ့ ထူးခြား
ချက်ကို ပြောချင်တာ။

အဲဒါတွေဟာ သံတွယ်လွတ်တော့မယ်။ ဇွဲလို
သလို မီးအချိန်အခါ စကားပြောတယ်။
ပညာစာအုပ်ရဲ့ သတ်ကြီးသူအတွက် (၉)လုံ
တိတိ ထိုးရုံနဲ့ သံတွယ်လွတ်ရုံသာမက
အပူအပူနဲ့ ဝိုက်ပိလေရော၊
လိုချင်လှတဲ့ အရောင်အဆင်း နက်မှောင်
ဝင်းတဲ့ ပုလဲနက်ရည် သိပ္ပံပီ စပြုတဲ့ ဓာတ်ကို
ရပါတယ်အကား

သိဒ္ဓိဝင်ကျွန်းနက်သံဇာတ်လုံး

'သာသမီကို မိဘတို့ ပြောတောင် မြောက်
ပေးပြီး လူ့လောကအသယ် တင်တယ်ပြီ
ဆိုရင် မိဘဟာ တအား ဝမ်းသာရလေလို့ပဲ။
ကိုယ် ယုံကြည်ပြုတ်နိုးတဲ့ဇာတ်ကို သိဒ္ဓိ
တန်ခိုး အမှန်ရှိတဲ့ ဓာတ်လုံးအဖြစ် ဟိုဂို
တိုင်း လိုချင်တယ်။

ဒီတော့ စပါးကြီးသည်ခြေအစစ်ကို
ရအောင် ရှာရမယ်။ အဲဒီခြေရဲ့သည်ခြေမှာ
သဘာဝကိုလွန်တဲ့ သတ္တိစွမ်းအားစူး
ရှိတယ်။ အသက်ဝတ်တယ်။

အစစ်မှသာ သိဒ္ဓိလမ်းအတွက် အကျိုးကြီး
နိုင်တယ်။ သည်ခြေအစစ်က မည်မျှကြာ
ပါစေ နီးပြားအစေ့မို့ ထိတိုကာ ရေတွင်
ချသည်က ကူးခပ်တတ်တယ်။ အဲဒါ
စပါးကြီးသည်ခြေအစစ်ပဲ'

ဟု မိန့်ကာ မီးလတ်ကိုသာသုံးပြီး
လက်ချားဖြင့် မီးကစားရင်း စပါးကြီး
သည်ခြေတွင် အကြိမ်ကြိမ် ခံရည်
လောင်းရန် ဖြစ်လေသည်။

ကိုယ်တိုင်လုပ်ကြည့် အစွမ်းသိ
ဆိုသလို ဓာတ်ကို မဆိုထားနှင့် ချော်မှာ
ပင် ချိုးချည်၊ ဖန်၊ ခါး အရသာ(၄)ပါး

ရှိလာကြောင်း။ ထို့အပြင် ချော်အသွင်
မှာ ပုလင်းကဲ့ကဲ့သို့ မရတော့ဘဲ
ဖယောင်းလို ဖြူလာပါလျှင် သိဒ္ဓိဝင်
ကာ ဓာတ်သေစပြုပြီးဟု မှတ်ရမည်
ဟု ဆိုမိန့်ဖူးပြန်ပါသည်။

သိဒ္ဓိဝင်ကျွန်းနက်သံဇာတ်လုံး

'အသိနဲ့အတတ် ထပ်ထူကာ မှတ်ယူရန်က
လာတိုက်ထူးခြားခြား ဝင်တယ်။ သီလလုံခြ
ဂုဏ်ဖက်ထုံကာ သာသနိစ္စာ နေကြည့်ပါက
တစ်ခါလာဖူးသူ နောက်တစ်ခါလာကာ
အကျိုးပြုမယ်။

ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား အစို့မှာ၊ နေရာငါးမှာ လိုအပ်
သမျှ ဝင်လာမယ်။ ဉာဏ်အသိနဲ့ သတိရှိရ
မှာက နဝင်းသဘောကို နားလည်ရမယ်။
သိဒ္ဓိဝင်ပြီဆိုတာ ယုံကြည်ခဲ့ပြီဆိုရင် ဆန်
အိုးထဲ ဓာတ်ကို (၉)နာရီထား၊ ဆီအိုးထဲ(၉)
နာရီထား၊ ဆားအိုးထဲ(၉)နာရီထား၊ နဝင်း
အသွားနဲ့ ဆွဲလိုသမျှကြည့် အခန်း
အခြောက်ပရို တစ်နည်းနည်းနဲ့ ပြည့်ပြီလို့
သာမှတ်။

ချော်ချစ်ကာ သေကရမလား။ ယုံကြည်သူ
အတွက် (၉)ပါးရောဂါ ဟူသမျှ ပျောက်ကင်း
စေပြန်တယ်။ ဖခေ့စ်ကို အထူးနိုင်တယ်။
မှတ်ရန်က စိတ်ကောင်းကိုလဲသူ စိတ်ဖြူရ
တယ်။ ဒါ့အပြင် ရုပ်သစ္စာပါ သန့်ရှင်းရမယ်။
ပြဒါခဗိမလား ထုံတင်ခံရုံပဲ'။

ဟု သိဒ္ဓိသဘောကို ပြောဆိုမိန့်ပြခဲ့
ပါသည်။

ဒာဏကံသံ(သို့မဟုတ်)လက်ခတ်သံ

ရသေ့ရင်မှ...

နဲ့ညှပ်ပိတ်ပိတ်တဲ့ အနုလောမ သိဒ္ဓိဝင်
ဓာတ်ပြုတ်ကြီးတွေကို အပင်ပန်းအဆင်ခံခံ
ကာ ယှဉ်လျှင်တွေ ရှာဖွေခဲ့ကြတာ ဘာဖြစ်
လို့လဲ တွေးနိုင်ရမယ်။ သိထားရမယ်။
ရွှေလိုချင်တာလား၊ ငွေပျားလိုချင်လို့လား၊
လောကီစည်စိမ့်တွေ အတွက်လား၊ ယဟုတ်

ဘူး၊ ဝိက္ခန္ဓာမြောက် ထွက်ရပ်ပေါက်ဖို့ဆိုတဲ့
အန္တိမည်ရွယ်ချက်တစ်ခုတည်းပဲ။

သံပထအကျင့်ပြုတ်မှ အခြေခံတဲ့
ကသိုဏ်အတက် (စိတ်အတတ်)နဲ့ ယာ
သက်နေပြန်တယ်။

ဗျာဓိပုထုမှတ်ရန် ဝါရသေ့ ပြောလိုသည်က
လည်ပတ်ခြင်းအတွင် စိတ်စက်ကို မြင်ပါမူ
ပြဒါရဲ့ သဘောဟာ အဓိက ထင်ဟပ်ပြန်
တယ်။ စိတ်တန်ခိုးစွမ်းအား ကြီးမားထက်
မြက်ဖို့ဆိုတာ ကသိုဏ်စက်(စိတ်စက်)
ကောင်းစွာ လည်ပတ်နိုင်ရတယ်။

ပြဒါရဲ့ခြေဖို့ပြဒါသေရမယ်။ သေပြီးမှသာ
ရှင်သန်ထွက်ပြောက် သိဒ္ဓိအမှန် ပေါက်စေ
တာကြောင့် စိတ်ချယုံကြည်စွာ အာကာသ
ဓာတ် ကိန်းစက်ထိပြုတဲ့ ပြဒါဓာတ်ကို
ပြာရိုက်ပြီး စားကြရတာ။

ဓာတ်လုံး အသုံးမရှိတော့ဘူး ဆိုချင်ထား
ကြီးစားအားထုတ် ကျင့်ကြံသူတွေရဲ့ ရုပ်
ခန္ဓာမှာ စွမ်းအားအထူးမစေဖို့ "အန္တိမပြာ"
လိုလို့ပဲ။

လူတွေ ပြောကြပါတဲ့ ဝိက္ခယုတ်လုံးဆိုတာ
နာမ်ခန္ဓာကျင့်ခြင်းမှသည် ကသိုဏ်စက်က
ဖြစ်တည်တဲ့ စွမ်းအားထူးပဲ။ အဲဒီထွက်ရပ်
ပေါက်စေတဲ့ အဆင့်အထိ အကျိုးပြုနိုင်တဲ့
သံပို့ အချို့သိသူတို့က "သံပျက်စီ"လို့
ကျွန်းနက်သံကို ခေါ်ခြင်းဖြစ်တယ်။

အာာ ရုတ်တရက် သဘောပေါက်နိုင်
မှန်း ရသေ့ ထိပါး တာအတွက် ယှဉ်လျှင်
တွေ သံသေဓာတ်လမ်းကို ကြီးစားကြတာ
လဲ ယှဉ်လျှင် သိရအောင်ပဲ။

အဲဒါမှ အာကာကြားမှတ် သံပိတ်ဖို့ဖြင့်တာ
သံနဲ့ထွက်ရပ်ကိစ္စ ပြီးပြောက်တယ်လို့ ဆိုနိုင်

ကျွန်းများ

အနာပေါက်ပြီး ပိုးတွယ်နေလျှင်

မြန်မာနိုင်ငံသည် လက်မှုလယ်ယာ မှ စက်မှုလယ်ယာသို့ ကူးပြောင်းနေပြီ ဆိုသော်လည်း လယ်သမားအများစုမှာ ကျွဲနွားများကိုပင် အသုံးပြုနေဆဲဖြစ် ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်းရွံ့ထဲ၊ ဗွက်ထဲ ရှန်း ဖော်ရှန်းဖက်/ကျွဲနွားများအား အလေး ဂရုပြုကာကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ကြ၏။ တစ်ဖက်မှ ကြည့်လျှင်လည်း ကျွဲနွားများ၏ တန်ဖိုးမှာ လွန်စွာ ကြီးမြင့်လာသဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုဖြစ် လျှင်တတ်နိုင်သူများအတွက်မထောင်း သာသော်လည်း နွမ်းပါးသော လယ် သမားများအဖို့မူ လုပ်ငန်းခွင် ယာယီ ရပ်ဆိုင်းရသည်အထိ ရှိနိုင်လေရာ အထူးသတိပြုကြရ၏။

ကျွဲနွားများ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မြို့ပြနှင့် နီးစပ်သူများ အတွက် တိ/မွေးကု ဆရာဝန်များထံ တွင်အလွယ်တကူကုသနိုင်ကြပါသည်။

သို့သော် ဝေးလံခေါင်ဖျားဒေသများ တွင် နေထိုင်ကြသူ တောင်သူဦးကြီး များအဖို့ အကျဉ်းအကျပ်နှင့် ရင်ဆိုင် ကြရလေသည်။ အခန့်မသင့်လျှင် ကျွဲနွားများ အသက်ဆုံးရှုံးမှုနှင့်ပင် ရင်ဆိုင်ကြရတတ်ပေသည်။

ကျေးလက်နေ တောင်သူဦးကြီး အများစုမှာ ကျွဲနွားများ မည်သည့် ရောဂါဖြစ်လျှင် မည်သို့ ကုသရမည် ဆိုသည့် မိရိုးဖလာ ရှေးဟောင်းနည်း ပညာများကို ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက် လက်ဆင့်ကမ်း သယ်ဆောင် အသုံးပြု ကြသည်လည်းရှိ၏။

ထိုသို့သော ရှေးရိုးကုထုံးများအနက် မှ ကျွဲနွားများ အကြောင်းအမျိုးမျိုး ကြောင့် အနာဖြစ်ပြီး ပိုးလော့၊ တွယ်နေပါက ပိုးလောက်များ အလိုလို ကွာကျကာ အပျောက်မြန်သည့် လက်တွေ့ကုထုံးနည်း တစ်ခုအား မင်းလှမြို့နယ် ကျောင်းစုရွာနေ လယ်သမားကြီး ဦးခင်မောင်ရင်ထံမှ ရရှိခဲ့သဖြင့် ကျွဲနွားနှင့် မကင်းနိုင် သေးသော တောင်သူဦးကြီးများ အတွက် စေတနာ့မန်ဖြင့် မျှဝေလိုက်ရ ပါသည်။

ကုသနည်း

အနည်းငယ်က အုန်းသီးတစ်လုံးအား ထိပ်တွင်ပိတ်ပြီးလျှင် အုန်းရည်များအား ပါးကျည်ထောက်တွင်ထည့်၍ အနာဖြစ်နေ သော နွားအား တိုက်ပေးပါ။

တစ်နေ့တစ်ကြိမ်တိုက်ရန် အခက်အခဲရှိပါ က တစ်ရက်ခြားတစ်ကြိမ် တိုက်ပေးပါ။ တစ်ပတ်အတွင်း သိသာထူးခြားစွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားသည်ကို တွေ့ရပါလိမ့် မည်။

[ဆေးနည်းပေးသူ ဦးကြီး ဦးခင်မောင်ရင်အား အထူး ကျေးဇူး တင်ရှိပါသည်။]

စာမျက်နှာ (၁၅၉)မှ အဆက်

တာ၊ ဒီဆို လက်ခတ်သံကွန်းပိုသား သောင် ထိုင်ပု ကြာသလေဆိုတာ ကွန်းနက်သံဆို တာ မှတ်သားလို့ရှိပြီ။

စိတ်တွင် အံ့ဩဖူးပါသည်။ ကျွန်း နက်ဟု ဆိုသည်နှင့် အသိအတတ်ကြီး လှသည့် ယခင် မဟာမြိုင်တော့ ပလ္လင် တောင်တွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်ဖူးသူ ဘရသေ့ အရှင်ပညာဒီပေါ ပညာ ဂုဏ်အား ရှိသေ့စွာ ဦးညွှန်ကန်တော့ မိပါ၏။

အဘရသေ့ကား တတ်တိုးခြင်း လည်း မရှိပါ။ ဂုဏ်တော်ထုံတာ သမထအကျင့်မြတ်ဖြင့် ပါရမီစခန်း လျှောက်လှမ်းနေသူ သူတော်စင် တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည်။

လက်တွေ့သိလိုစိတ်ဖြင့် ရှာဖွေ ရယူထားသည့် ကျွန်းနက်တုံးကြီးအား မီးရှို့ပြာချခဲ့ရာ အမှန်ပင် ဂတ်(စ်)နှင့် ကျွန်းသား ရောစပ်ထားသည့် အနံ့ရှိပြီး အုတ်နီမှုန့်ရောင် ပြာများ သံလိုက်နေ ပါသည်။

ထိုပြာများအား ခြုံဖြူဖြင့်နယ်၍ လုံတွင်ထည့်ပြီး မီးကစားကြည့်ရာ ကျွန်းနက်သံသတ္တု အမှန်ပင် ရခဲ့ဖူးပါ သည်။

အဆင့်ဆင့် တက်လှမ်းရန်ကား များစွာလှသော လောကီ လူ့ဘောင် လယ်ကြိုးစားရှာဖွေ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပါ။ ဘရသေ့ရှင် မိန့်မှာပြု၍သာ သိမိသမျှ ရေးသားတင်ပြမိပါတော့ သည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာမောင်မြိုင် စာရာထော်ကြီးအား အာရုံဖြင့် ဦးညွှတ် လျှက်...

ရဲမျိုးသူ(တောင်မြိုင်) မြို့ထောင်ငူ

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

အဆောင်ကျောက်ပျက်ပျား အဖြောင်း (၂)

ဖော်ပြ (LL.B)

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးမည့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော အဆောင်ကျောက်မှာ "မှော်ဝင်ကျောက်" ဖြစ်ပါသည်။

မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နှင့် ကရင်ပြည်နယ်၊ ဖာပွန်မြို့တို့ကို ဆက်သွယ်ထားသည့် မော်တော်ကားလမ်း၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းနှင့် ကရင်ပြည်နယ်၊ ဖာပွန်မြို့နှင့် ကမမောင်းမြို့တို့ ဆက်သွယ်ထားသော မော်တော်ကားလမ်း၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းမှာ တောင်တန်းများ၊ မြစ်ချောင်းများ၊ လျှိုမြောင်း၊ တောတောင်များ လွန်စွာ ထူထပ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဘီးလင်းမှ မြောက်ဘက် ရင်းအုံ၊ နတ်ကြီး စသည်တို့၏ အရှေ့ဘက်နှင့် ကမမောင်းမြို့၏ အနောက်ဘက်တို့မှာ ခရီးလှည့်လည်သွားလာရင်း ထူးခြားသော ကျောက်တုံးအချို့ကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

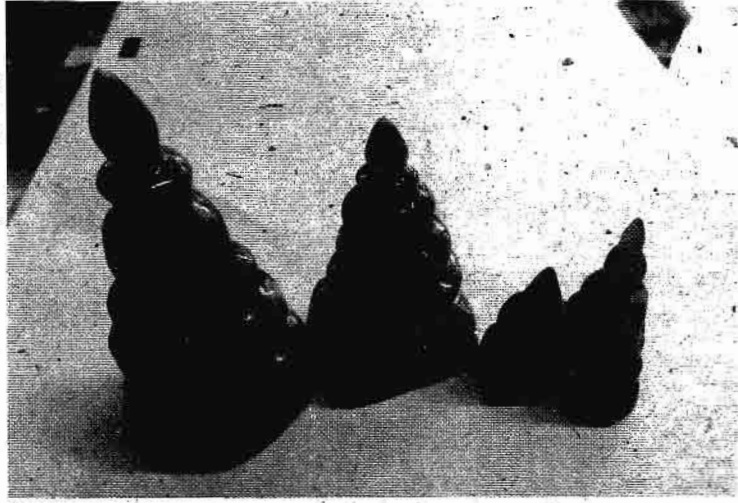
ထိုကျောက်တုံးများ၏ အရွယ်အစားမှာ အရှည် အလျား(၆)လက်မခန့်မှ (၁)ပေခန့်အထိ၊ အနံ အကျယ်မှာ (၆)လက်မခန့် ရှိတတ်ပြီး၊ အလေးချိန်အားဖြင့် (၁)ပိဿာ၊ (၂)ပိဿာခန့် ရှိတတ်သည်။ အရွယ်အစားမျိုးစုံ၊ ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးစုံ ရှိပါသည်။

ထိုကျောက်တုံးများ၏ အပြင်ခွံမှာ လီမော့စ်ရောင် ရင့်ရင့်ဖြစ်ပြီး အချို့မှာ မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ မီးဒိုရောင်၊ အမည်းရောင်များ ဖုံးအုပ်နေတတ်သည်။

ထိုကျောက်တုံးကို ကျောက်ဖြတ်လွှာဖြင့် ခွဲစိတ်ကြည့်လျှင် အခွံပိုင်းမှာ F.21A. September, 2016.

မှော်ဝင်ကျောက်၊ ဝင်ကျောက်အနည်း အစိတ်အပိုင်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စေတီငယ်များ၊ သစ်ဆောင်အနည်း၊ မှော်ဝင်ကျောက်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် စေတီငယ်များ

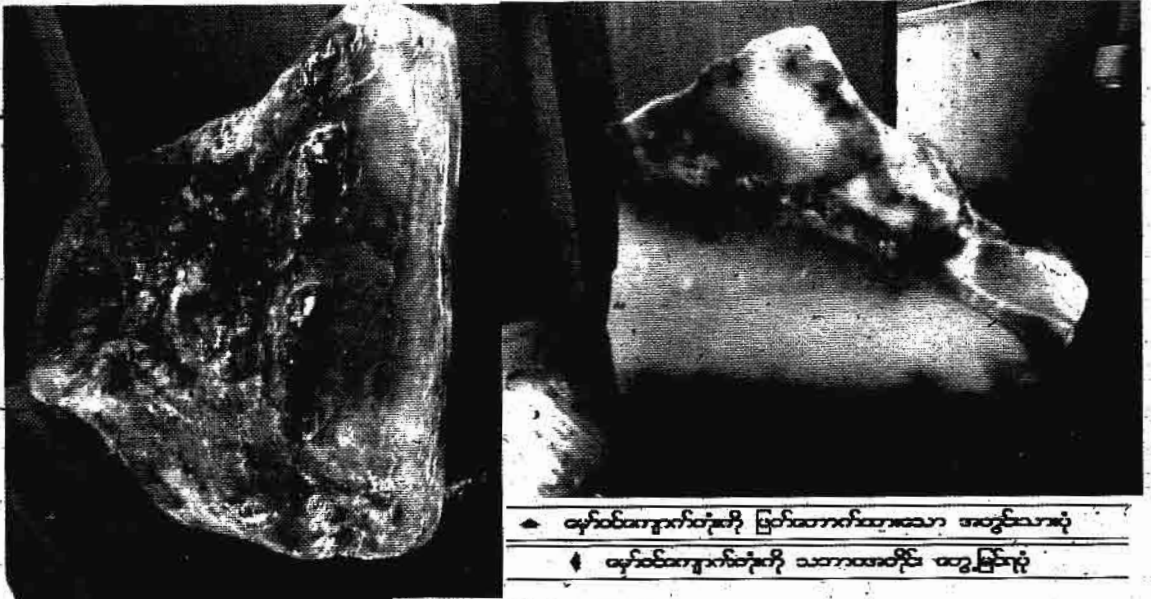
လီမော့စ်ရောင်နှင့် ညိုမည်းမည်းအရောင် အစက်အပြောက် အကွက်ငယ်များ တွေ့ရပြီး၊ အတွင်းအနုစိတ်သားမှာ အဖြူရောင်၊ အဝါရောင်များအဖြစ် တွေ့ရှိရပါသည်။

အတွင်းသားမှာ မာကျောခြင်း၊ ချောမွေ့ခြင်း၊ ပြောင်လက်ခြင်းများရှိပြီး

အလင်းမှန် အမျိုးအစားဖြစ်သည်။ အခွံရော အသားပါ ရော၍ စေတီငယ်များအဖြစ် သွေးလိုက်သောအခါ ပြောက်ကျားကျား ညိုညစ်ညစ် စေတီငယ်များကို ရရှိသည်။

အတွင်းသားကို ဦးစားပေးပြီး စေတီသွေးလိုက်သောအခါ အလီရောင် နုတ္တရောင်ခြည်မရလျှင် ၁၆၁

ရွေ့တီငယ်များ ရရှိပါသည်။

ထိုစေတီငယ်များကို အလင်းရောင်ဖြင့် သေချာကြည့်ရှုသောအခါ အဝါရောင်အတွင်းမှာ သစ်ပင်ငယ်လေးများကို လှပစွာ တွေ့မြင်ရသည်။ ရေမှော်ပင်လယ်များနှင့် သတ္တုနံတူပါသည်။ အလွန် ကြည့်ရှုကောင်းပါသည်။

ကျောက်တုံး၏ အပြင်ခွံကို ပါးပါးခွာပြီး အပြင်ခွံနှင့် အတွင်းသားကို ပါးပါးလွှာကြည့်သောအခါ ထိုအလွှာထဲတွင် ထူးခြားဆန်းပြားစွာ သစ်ပင်ငယ်များကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

အလွှာပါးကို ဆွဲပြားပုံ၊ လက်စွပ်ကျောက်ပုံ စသည်ဖြင့် ပုံဖော်ကာ အချောသွေးကြည့်သောအခါ **ပယင်း၊ ကျောက်ထဲတွင် ပိုး၊ ကောင်ငယ်များ ဝင်နေသကဲ့သို့၊** ထိုဆွဲပြားလက်စွပ်ကျောက်တို့ထဲမှာ သစ်ပင်ငယ်များ ရှိနေသည်ကို လှပစွာ တွေ့မြင်ရသည်။

သစ်ပင်ကြီးများတွင် တွယ်ကပ်ပေါက်ရောက်ကြသော မှော်ပင်လယ်များသည် သစ်ခေါက်ကွာနေသော

သစ်ပင်အပြင်သားတွင် ပေါက်ရောက်နေရာမှ ထိုသစ်ပင်မှထွက်သော အစေးများ၏ ဖုံးအုပ်ခံရကာ သစ်ပင်အသားအတွင်း စိမ့်ဝင်သွားပေလိမ့်မည်။

ထိုသစ်ပင်ကြီးများ ပြုလဲ၍ အပိုင်းအစများအချို့ ကျိုးပဲ့ကာ မြေသားမြေလွှာအောက်သို့ နှစ်သန်းပေါင်းများစွာကြာအောင် ရောက်ရှိပြီးမှ မြေလွှာလှုပ်ရှားမှု၊ နေရတိုက်စားမှု စသည်တို့ကြောင့် မြေပြင်ပေါ် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသော သစ်ပင်ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းဟု ယူဆမိပါသည်။

ဤ ကျောက်တုံးများကို မှော်ပင်ငယ်များ ထိနေသည်ကို အစွဲပြု၍ "မှောင်ကျောက်"ဟု ခေါ်ပါသည်။ မှောင်ကျောက်တုံးကို လှိုင်းဖြတ်၍ စီးခြင်းလုပ်ထားသော စေတီ၊ လက်ထော်တန်းတားဆွဲပြား လက်စွပ်ကျောက်တို့ကို မှောင်အဆောင်ကျောက်စေတီ၊ မှောင်အဆောင်ကျောက် စသည်ဖြင့် ခေါ်ကြသည်။

အထက်ပါ မှော်ပင်အဆောင်ကျောက်များကို ဂန္ထီရပညာဖြင့် သိဒ္ဓိတင်ကာ ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် ရှင်သန်

ခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ ခိုင်မြဲခြင်း စသည့် အကျိုးထူးများ ရရှိစေပါသည်။

အချစ်ရေးခိုင်မြဲဖို့ အိမ်ထောင်ရေးသာယာပျော်ရွှင်ခိုင်မြဲဖို့ အလုပ်အကိုင် နေရာဌာန ခိုင်မြဲဖို့ စီးပွားငွေကြေး ခိုင်မြဲဖို့ ကျန်းမာဘေးကင်း အသက်ရှည်ဖို့ စသည့် အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝလိုခြင်းများအတွက် ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ သုံးနိုင်ပါသည်။

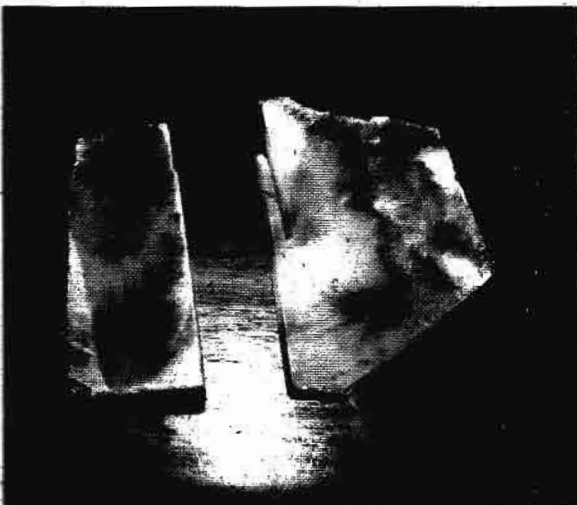
ထို အဆောင်စေတီ၊ အဆောင်ကျောက်များကို သိက္ခာနည်းမှာ ဘုရားစင်ချောင်းစားပွဲ/ခု စသော အပြိုင်တစ်ခုတွင် ပိတ်ဖြုတ်ကြယ်ခင်ပါ။

အဆောင်စေတီ၊ အဆောင်ကျောက်တို့ကို ရေသန့်နံ့သာရည်တို့ဖြင့် ဆေးကြောသန့်စင်ပြီး ပန်းကန်ပြားတွင်ထည့်ပါ။

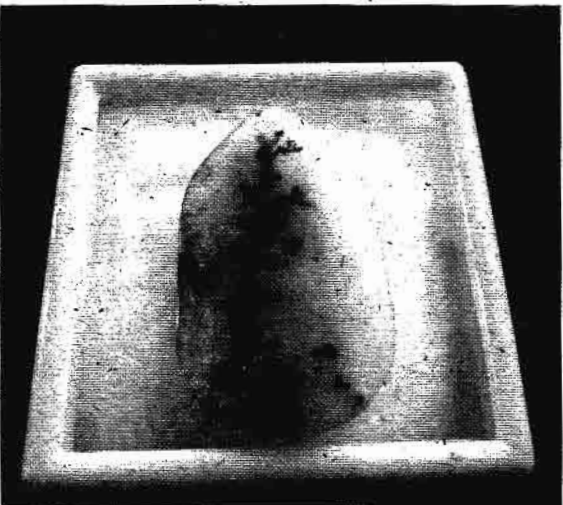
ထိုပန်းကန်ပြားကို ငွေခန်း(သို့မဟုတ်) ကြေးခန်းထဲ ထည့်ပါ။ ထိုငွေခန်း(သို့မဟုတ်) ကြေးခန်းကို ပိတ်ဖြုတ်ကြယ် ခင်ထားသော စားပွဲ(သို့မဟုတ်)ခုပေါ် တင်ပါ။

တနင်္လာနေ့မှစ၍ နေ့စဉ် နံနက် (၆)နာရီမှ (၇)နာရီအတွင်း တစ်ကြိမ်၊ ညနေ (၆)နာရီမှ (၇)နာရီအတွင်း

● မှော်ဝင်သရဿာ ဝစ်သရဿာ ကျောက်သားကို ပါးပါးလှာထားရုံ

● မှော်ဝင်သရဿာ ကျောက်လှာပါခြင်း ပြုလုပ်ထားသော ဆွဲပြားရုံ

တစ်ကြိမ် ဘုရားရှင်ကိုရည်စူး၍ ပန်း၊
သောက်တော်ရေး၊ အလင်းတိုင်၊
အမွှေးတိုင် စသည်တို့ လှူဒါန်းပြီး
အောက်ပါဂါထာတော်ကို တစ်ကြိမ်
လျှင် (၃၄)ခေါက် ရွတ်ဖွားပူဇော်ပေးရ
မည်။

- စိရံ ပါလေတု မံ ဗုဒ္ဓေါ
- ဓမ္မော ရမတု မာနဿ။
- သံဃော ဒါတု သုခံသဗ္ဗေ
- ဒေါ မာနန္တု မံ သဒ္ဓါ။
- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ဇော
- ဓမ္မော = ဝမ်မော
- သဗ္ဗေ = သတ်ဗေ
- မာနန္တု = မာနင်တု
- ဒာနက်။

“ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ-
အကျွန်ုပ်ကို၊ စိရံ-ကြာမြင့်စွာ၊
ပါလေတု - စောင့်ရှောက်တော်မူပါ
စေသတည်း။

ဓမ္မော - တရားတော်မြတ်သည်၊
မာနဿ - ကျွန်ုပ်၏စိတ်၌၊ ရမတု-
ဇွေလျော်ပါစေသတည်း။

သံဃော - သံဃာတော်မြတ်သည်၊

သုခံသဗ္ဗေ-ချမ်းသာအလုံးစုံကို၊ ဒါတု
-ပေးတော်မူပါစေသတည်း။

ဒေဝါ - နတ်မြတ်နတ်ကောင်း
နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ မံ-အကျွန်ုပ်
ကို သဒ္ဓါ-အခါခပ်သိမ်း၊ မာနန္တု-
မေတ္တာလှူပြီး မြတ်နိုးကြပါစေကုန်
သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီ
မဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး
ဦးသန်းအောင်ရှေ့(လှော်စရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒီ
မြန်မာ ဂုဏ်ထူး))၊ ဒီဃဘာဏက-
ဒီဃနိကာယကော်မီဒီ(နိကာယဝိပလ)မှ
ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

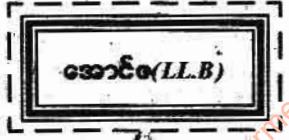
(၄၆)ရက်ကြာအောင် သိဒ္ဓိတင်ရ
မည်။ ကြာသပတေးညမှာ သိဒ္ဓိတင်
ခြင်းကိုစွဲ ပြီးမြောက်ပါမည်။
သိဒ္ဓိတင်ပြီးသော မှော်ဝင်ကျောက်
အဆောင်စေတီတော်ကို နေအိမ်
ဘုရားစင်တွင်လည်းကောင်း၊ ဈေးဆိုင်
ဘုရားစင်တွင်လည်းကောင်း၊ လုပ်ငန်း
ခွင်ဘုရားစင်တွင်လည်းကောင်း ခိုင်မြဲ
စွာ ကပ်ထားရမည်။
မှော်ဝင်ကျောက်အဆောင် ဆွဲပြား

ကို အမျိုးသမီးများက လည်ပင်းတွင်
ရွှေကြိုး၊ ငွေကြိုး စသည်တို့ဖြင့် ဝတ်
ဆင်ဆောင်ထားနိုင်ပြီး၊ မှော်ဝင်
ကျောက်အဆောင်လက်စွပ်ကို အမျိုး
သားတို့ ညှာသန်သူက ညှာလက်
ချောင်းတွင်လည်းကောင်း၊ ဘယ်သန်
သူက ဘယ်လက်ချောင်းတွင် လည်း
ကောင်း ဝတ်ဆင်ထားနိုင်ပါသည်။

ထို မှော်ဝင်ကျောက်အဆောင်စေတီ၊
အဆောင်ဆွဲပြား၊ အဆောင်လက်စွပ်
တို့ကို (၇)ရက်တစ်ကြိမ်၊ (၅)ရက်
တစ်ကြိမ်ဖြစ်စေ အဆင်ပြေသူလို သိဒ္ဓိ
တင်သခြင်း ထက်လက် ပြုလုပ်ဖွား
ခြင်းဖြင့် ရှမ်းအင် ထမ်းခြင်းတင်သရ
ပါမည်။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ကမမောင်းဒေသရှိ
ရေဝေဂူဘုရားသေ ဦးပညာက္ကဒ္ဓိ၏ ကမ္ဘီရ
ပညာ မှတ်စုမှတ်တမ်းပါ ပွဲတွေ့
အဆောင်တစ်မျိုးဖြစ်၍ အစွမ်းထက်
မြက်ပါသည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ဟာ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်
မြတ်ကြီးကို အလွန် ယုံကြည်ခဲ့တာ
ကြာပါပြီ။ အေးသာယာဖြူသစ် စက်မှု
လက်မှုသိပ္ပံ နည်းပညာကောလိပ်တွင်
နည်းပြဆရာ လုပ်စဉ်ကတည်းက
ဖြစ်ပါတယ်။ တိကျစွာ ဆိုရရင် ၁၉၉၃
ခုနှစ်နောက်ပိုင်းမှ ယနေ့ထိ ဖြစ်ပါ
တယ်။

နည်းပြဆရာဘဝတွင် အဆောင်နေ
ကျောင်းသားကျောင်းသူများကို ပဋ္ဌာန်း
တရားတော် ပစ္စယနိဒ္ဒေသတို့နှင့် ဓမ္မ
စကြာတရားတော်တို့ကို သင်ပေးကာ
ဝတ်အသင်း ဖွဲ့ပေးခဲ့ပါတယ်။

ညစဉ် အဆောင် ဘုရားခန်းများ
တွင် ဝတ်ရွတ်စဉ်များနှင့် အတူရွတ်ခဲ့ကြ
ပါတယ်။

ထို့ပြင် ကျောင်းမှ ဆရာ ဆရာမ
ဝန်ထမ်းများကိုလဲ စိတ်ဝင်စားသူများ
ကို စည်းရုံးကာ ဝတ်အသင်းဖွဲ့ပြီး
ကျောင်းဘုရားခန်းတွင် ရွတ်ဖတ်ခဲ့ကြ
ပါတယ်။

ဝန်ထမ်းအိမ်များက မိတ်ရင်လဲ
ကျွန်တော်တို့ ဝန်ထမ်းစိတ်အသင်းက
သွားရောက် ရွတ်ပေးကြပါတယ်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းမှ
ဆေးပင်စင် ယူပြီးသောအခါမှာလဲ
ကျွန်တော်မိသားစုနှင့်အတူ အိမ်မှာ
ဝတ်ရွတ်စဉ်အတိုင်း ရွတ်ကြပါတယ်။

သို့သော် မိသားစု လူချိန်များမှာသာ
ရွတ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့
အစဉ်သဖြင့် ပဋ္ဌာန်းကို ရွတ်နေခဲ့ပါ
တယ်။

နီးစပ်သူ မိတ်ဆွေများ တပည့်များ၊
ဆွေမျိုးသားချင်းများကို ပဋ္ဌာန်းတရား
တော်ကြီးအကြောင်း ကြည့်ညှိဖွယ်
ပြောပြ၊ ရွတ်ချင်စိတ် တိုးပွားအောင်
အမြဲ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပဋ္ဌာန်း
၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြယ်ပဋ္ဌာန်း

အိမ်တွင်းဖြင့်

ညက်ပွင့်ထွင့် အိမ်တွင်း အစီအရင်များ

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

အိမ်တွင်းအမျိုးမျိုးကို အားထုတ်ခဲ့ပါ
တယ်။ ယုံကြည်မှုတွေ ပိုလှိုလို တိုးပွား
လာခဲ့ပါတယ်။ ဝတ်အသင်းများနှင့် အတူ
ရွတ်စဉ်က ပဋ္ဌာန်းနိဒ္ဒေသပါဠိတော်ကြီး
ကို အစွဲခွတ်အာဂုံရအောင် မကျက်ခဲ့ပါ။
ပင်စင်ယူပြီးနောက် တစ်ဦးတည်း
ရွတ်သောအခါ ပိုမိုယုံကြည်စွာ
နှုတ်ထက် အာဂုံဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီအခါ စာအုပ်ဆောင်စရာမလိုဘဲ
အချိန်မရွေး ရွတ်ဖတ်နိုင်ပါတယ်။
ဘုရားရှင်ရဲ့ အလွန် လေးနက်ခက်ခဲတဲ့
ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို ကိုယ်နဲ့
မကွာ နှလုံးသားမှာ ဦးနှောက်ထဲမှာ
ဆောင်ထားရလို့ အလွန် ကြည်နူးခဲ့ပါ
တယ်။ အားရှိခဲ့ပါတယ်။

အကြံအစည် အောင်မြင်ခြင်း၊
လုပ်ငန်းကောင်းများရရှိခြင်း၊ အကူ

အညီကောင်းများ ရရှိခြင်း၊ အကြံဉာဏ်
ကောင်းပွင့်ခြင်း၊ စသော ထူးခြားမှုများ
ကို ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပါတယ်။

အခက်အခဲများကို အလွယ်တကူ
ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ခရီးကောင်း
များ၊ နိုင်ငံခြားခရီးနှင့် ဘုရားဖူးခရီးစဉ်
များကိုပင် သူတစ်ပါးရဲ့ အကူအညီ
အထောက်အပံ့ဖြင့် သွားခဲ့ရပါတယ်။

ယခု ထူးထူးခြားခြား တင်ပြချင်တာ
ကတော့ ပဋ္ဌာန်းအိမ်တွင်း အောင်မြင်စွာ
ပြုလုပ်ပြီးနောက် ဝါသနာအရ ယတြာ
အစီအရင်များကိုလဲ ပြုလုပ်ခဲ့ရာ ယခင်
ကထက် အထူးတိကျ အောင်မြင်မှု
ရရှိခြင်းအကြောင်းပါပဲ။

ကျွန်တော်ဟာ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှာ “ဘေးကင်း၊ ကံကောင်း၊
ကောင်းခြင်းပေါင်း” ဆိုတဲ့ ယတြာ
အစီအရင်အကြောင်း ရေးသားခဲ့ဖူးပါ
တယ်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ဩဂုတ်လ
ထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ
ရှာဖတ်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီယတြာဟာ မကြာခဏ ပျက်
တတ်ပါတယ်။ ကြိုတင်ပြီး သေချာ
အောင် စီစဉ်ထားတာတောင်
အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပျက်
သွားတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အောင်မြင်ရင်လဲ အလွန်
ထူးခြားစွာ အကျိုးရှိတတ်ပါတယ်။
ကျွန်တော့် ဆွေမျိုး၊ မိတ်ဆွေများနှင့်
ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့တာ
ပါ။

“ဘေးကင်း၊ ကံကောင်း၊ ကောင်း
ခြင်းပေါင်း” ယတြာအစီအရင်ကို
အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြပေးပါမယ်။ ဒါမှလဲ
ရှင်းသွားမှာပါ။

မိမိရဲ့ မွေးနံကစ၍ (၃)ရက်အောက်
တိုက် ပြုလုပ်ရမှာပါ။ ပထမဦးဆုံး
မိမိမွေးနေ့မှာ မြတ်စွာဘုရားကို

“ဗယာကြော်” ငါးခု လှူရပါမယ်။ အနည်းဆုံး ဗယာကြော်ငါးခု လှူရပါမယ်။

ဒါပေမယ့် ဘုရားကို လှူတာဖြစ်လို့ အရေအတွက် အဓိက မဟုတ်ပါ။ မိမိရဲ့ သဒ္ဓါစိတ်သာ အဓိကပါ။ မွေးနေ့ မနက်စောစောလှူပါ။ ဦးစွာ ဘုရားရှင်အား မိမိနေအိမ်သို့ ပင့်ပါ။ ဆွမ်းတစ်ပွဲ သောက်တော်ရေတစ်ခွက်နဲ့ ဗယာကြော်ငါးခုကို လှူပါ။ ဘေးဘယာဝေးကွာပါစေကြောင်း ဆုတောင်းပါ။

(၃)ဘုံသား အားလုံးကို အမျှပေးပါ။ နောက်တစ်ရက်တွင် မုန့်လုံးရေပေါ်တစ်ပွဲနဲ့ သောက်တော်ရေတစ်ခွက် လှူရပါမယ်။ အထက်ပါအတိုင်း မနက်စောစော ဘုရားရှင်အား ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားပြီးမှ လှူရပါမယ်။ မြှုပ်နေသောက်၊ ပိတ်နေသောက်များ ပျောက်ကွယ်ဝေးလွင့်ကာ၊ ကောင်းသောက်များ ပွင့်ပါစေလို ဆုတောင်းရပါမယ်။ ဆက်လက်ပြီး နောက်တစ်ရက် မနက်စောစောတွင် အထက်ပါနည်းအတိုင်း ဘုရားရှင်အား မိမိနေအိမ်သို့ ဦးစွာ ပင့်ဖိတ်ပြီး ကောက်ညှင်းပေါင်းတစ်ပွဲနဲ့ သောက်တော်ရေတစ်ခွက် လှူပါ။ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာဖြာ တို့ ပေါင်းစုရောက်ရှိပါစေလို ဆုတောင်းပါ။

“ဘေးကင်း၊ ကံကောင်း၊ ကောင်းခြင်းပေါင်း” အစီအရင်နည်းမှာ အောင်မြင်ရန် ခက်ခဲပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပဋ္ဌာန်းအဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက် ဦးစွာ အောင်မြင်အောင် အားထုတ်ထားရပါတယ်။

ပြီးမှ အဲဒီအစီအရင်ကို မွေးနေ့မှစပြီး သုံးရက်ဆက်တိုက် ပြုလုပ်ပါတယ်။ ဒီအခါမှာ အခက်အခဲမရှိ ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်ကံကောင်း

ခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားခဲ့ရပါတော့တယ်။ ပဋ္ဌာန်းအဓိဋ္ဌာန်ကို ဆက်ပြီး (၉)ရက် အားထုတ်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံကိုလဲ ပြည့်စုံအောင် ဖော်ပြပါဦးမယ်။

ကျွန်တော်က ညစဉ်(၁၀)နာရီ နောက်ပိုင်း လူခြေတိတ်ချိန်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပူဇော်မှုများကို စတင်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားကို အလင်းတိုင်နဲ့ အမွှေးတိုင် လှူပါတယ်။ ဘုရားပင့်ပြီး နတ်ပင့်ပါတယ်။ ပြီးမှ ငါးပါး သီလ ခံယူဆောက်တည်ပါတယ်။

အဓိဋ္ဌာန် စတင်သောနေ့မှာ အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက်ဝင်မယ့် အကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား တိုင်တည်လျှောက်ထားပါတယ်။ ပြီးတော့ မွေ့ဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ပူဇော်ပါတယ်။

- (က) မေတ္တသုတ်
  - (ခ) ဟွယ်ဥဒ္ဒေသ ၂၄ ပစ္စည်း တစ်ခေါက်
  - (ဂ) ဟွယ်နိဒ္ဒေသ တစ်ခေါက်
  - (ဃ) ဟွယ်ဥဒ္ဒေသ ၂၄ ပစ္စည်း တစ်ခေါက်
- ပြီးလျှင် သစ္စာပြုဆုတောင်း အမျှပေးဝေပါတယ်။ သစ္စာပြုပုံမှာ...

‘ယခုအခါ ပြတ်စွာတရားအား ပဋ္ဌာန်းတရားပေါ်ပြော်ပြီးဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီး

ပါပြီ။ ဤသစ္စာပုဒ်ကန်ပါက (...) ဝိပဿနာ ပြည့်ပါစေ’

ဆိုပြီး ဆုတောင်းပါတယ်။ ဆုတစ်ခု တည်း တောင်းတာပါ။

အဲဒီနောက် ပင့်ဖိတ်ထားတဲ့ နတ်တွေကို ပြန်ပို့ပါတယ်။ ဒါကတော့ ကျွန်တော် ပဋ္ဌာန်းပူဇော်ပုံ အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြပေးတာပါ။

စာဖတ်သူအနေနဲ့ ကိုယ်ဉာဏ်ရှိ သလို၊ သဒ္ဓါပေါက်သလိုလဲ ကောင်းသထက်ကောင်းအောင် စီစဉ်ပူဇော်နိုင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဘုရားကို ပူဇော်ရတဲ့ အကျိုးကတော့ (ပဋ္ဌာန်းအဓိဋ္ဌာန်နဲ့ ယတြာအစီအရင် ကောင်းတို့ကို ပေါင်းစပ်လုပ်ဆောင်ပြီး မိမိ လိုရာ ပြည့်ဝအောင် လုပ်ဆောင်ဖို့) ဉာဏ်ပွင့်သွားခြင်းပါပဲ။ ကံပွင့်သွားခြင်းပါပဲ။

နောက်တစ်နည်းကတော့ တစ်နှစ်တာ သက်ရောက်ကာလအတွင်းမှာ “ငွေဝင်မယ့်” ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်းတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ငွေဝင်မယ့် ကာလတွေမှာ ငွေမဝင်တာမျိုးတွေ ကြုံနေကြရပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ နီးစပ်တဲ့ ဆွေမျိုး မိတ်ဆွေတွေကို တွက်ချက်ပြီး သုတေသန လုပ်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ အချို့ ငွေဝင်မယ့်ကာလမှာ ငွေဝင်ပေမယ့် အချို့ကျတော့ မဝင်ဘူး။ ငွေဝင်တော့လဲ တစ်ခါတစ်ရံ အနည်းငယ်သာ ဝင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က အဖြေရာ ခဲ့ပါတယ်။ နည်းလမ်းရှာခဲ့ပါတယ်။ ပဋ္ဌာန်းတရားတော် အဓိဋ္ဌာန်တန်ခိုးတော်ကြောင့်ပဲ ဉာဏ်ပွင့်ပြီး ကံပွင့်ခဲ့ရပြန်ပါတယ်။

မြန်မာ့ရိုးရာ သက်ရောက်ကြိုက်စား နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူဆင်း ၁၆၅

ဂနိုင်း (၂၀)ရက်	မြန်မာ (၅၀)ရက်	ကူးသန်း (၂၆)ရက် (၁၆)နာရီ	} တောပေပုခွ(၁၆)ခါအရ ၃-၈၊ ၉-ဟူး၊ ဂြိုဟ်မှာ (၁၆)နာရီပေါင်းပေးထား။
တောနေ (၇၀)ရက်		ပြည်သူ (၅၆)ရက် (၁၆)နာရီ	
လှည့်နှောင်း (၄၀)ရက်	သံညောင်း (၆၃)ရက် (၈)နာရီ	ညည်းညူ (၃၃)ရက် (၈)နာရီ	

သောရီဂုရု၊ အဋ္ဌပြုထောအရ
စနေနဲ့ ၅-တောဂြိုဟ်မှာ ရှစ်နာရီပေါင်းပေးထား။

သံညောင်း၊ လှည့်နှောင်း၊ တောနေ၊ တောပေပုခွ (၁၆)ခါနှင့် သောရီဂုရု အဋ္ဌပြုလော့။
လက်ကအမိပွယ်ကို လွယ်ကူစွာ သိစေဖို့ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်အဋ္ဌလက်ခွင်နဲ့ပဲ ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။

← * * *

တစ်နှစ်တာလုံးအတွက် ရက်ပေါင်း (၃၆၀)အဖြစ် ယူဆပြီး ဂြိုဟ်ခွင်အလိုက် ဒဿာ စိပ်ပေးပါတယ်။ ဒီနည်းအရ တစ်နှစ်တာလုံးမှာ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင် ဂြိုဟ်ရှစ်လုံးမှာ ဒဿာကာလတွေ ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။

ယခု ဥပမာပေးထားတဲ့ အသက် (၃၀)ရှိ (၆)ကြာသားသမီးဟာ စနေဂြိုဟ် ဒဿာမှာ (၃၃)ရက် (၈)နာရီပဲ ကြာပါတယ်။ စနေသက်ရောက်ဖြစ် လို့ စနေက စတင်ပြီး ဒဿာတွေ ရွှေ့ပြောင်းပါတယ်။ ဒီလိုပါ။

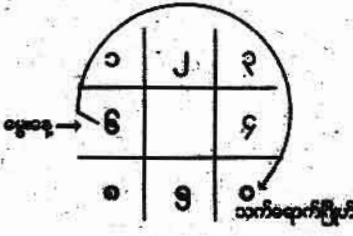
* * *

ပေဒင်နည်းအရ လူတိုင်းဟာ တစ်နှစ် တစ်ခါ သက်ရောက်ဂြိုဟ် ကူးပြောင်းပါတယ်။ သက်ရောက်ဂြိုဟ်တွက်နည်းကိုတော့ ပေဒင်ဝါသနာရှင် တော်တော် များများ သိပါတယ်။

မိမိရောက်တဲ့ အသက်ကိုတည့်၊ ရှစ်နဲ့စား။ အကြွင်းသင်္ချာ အရေအတွက် အတိုင်း မွေးနေ့မှာ စတင် ထောက်သွားပါတယ်။ ကျတဲ့ဂြိုဟ်ဟာ သက်ရောက် ဂြိုဟ်ပါပဲ။

နာရီလက်တံ လှည့်တဲ့အတိုင်း ထောက်သွားရမှာပါ။ ဥပမာ အသက် (၃၀)ရှိသော [၆-ကြာ]သားသမီးရဲ့ သက်ရောက်ဂြိုဟ်ရှာမယ် ဆိုပါစို့။ (၃၀)ကို (၈)နဲ့စားတော့ (၆)ကြွင်းမယ်။ အဋ္ဌလက်ဂြိုဟ်ခွင်မှာ နာရီ လက်တံလှည့်တဲ့အတိုင်း ထောက် ကြည့်မယ်။

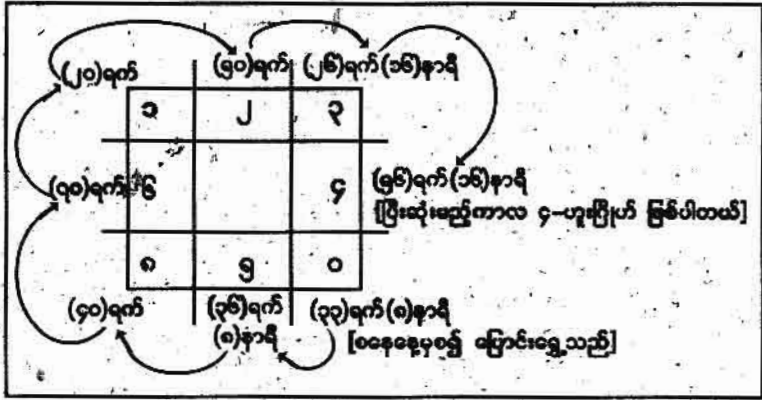
* * *

၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

(၆)ကြွင်းသဖြင့် စနေဟာ သက် ရောက်ဂြိုဟ် ဖြစ်တယ်။ အသက်(၃၀) ရှိတဲ့ "၆-ကြာ" သားသမီးဟာ စနေ ဂြိုဟ်မှာ သက်ရောက်ဂြိုဟ် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတစ်နှစ်လုံး စနေဂြိုဟ် သက်ရောက်ဆိုပေမယ့် ရှေးဆရာ

မြတ်တို့က ထပ်မံပြီး ဒဿာတွေ စိပ်ထားပါသေးတယ်။ အထူးသဖြင့် ငွေဝင်မယ့် ဒဿာကာလကို သိအောင် စိပ်ထားပါတယ်။ ရှေးဆရာမြတ်တို့ဟာ နှောင်းလူတွေ မှတ်ရလွယ်ကူ အောင် လက်ကစီပေးခဲ့ပါတယ်။

ဂနိုင်း၊ မြန်မာ၊ ကူးသန်း၊ ပြည်သူ၊ ညည်းညူ

ရှေးဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုချက်ရ တစ်နှစ်တာ သက်ရောက်ကာလတွင် (တနင်္လာနဲ့ရာဟု) ဒဿာကာလများ ဟာ ငွေဝင်မယ့် ကာလတွေဖြစ် ကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် အသက်(၃၀)ရှိတဲ့ (၆) ကြာ သားသမီးဟာ စနေဂြိုဟ်သက်

ရောက်နှစ်မှာ ဘယ်အချိန်မှာ ငွေဝင်မလဲဆိုတာ တွက်ကြည့်နိုင်ပါတယ်။

ငွေဝင်မယ့်ကာလ အတိအကျ တွက်လိုပါက မွေးသက္ကရာဇ် အတိအကျ သိရပါမယ်။

ဥပမာ- ၁၃၄၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း(၄)ရက် (၆)ကြာသားသမီးဆိုပါစို့။ ယခု ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၃)ရက်တွင် (၂၉)နှစ်ပြည့်ပါမယ်။ (၃၀)နှစ်ထဲ ရောက်လို့ စနေသက်ရောက် ဖြစ်ပါမယ်။ စနေသက်ရောက် အသက်(၃၀) မှာ ဘယ်အချိန် ငွေဝင်ကောင်းမလဲ တွက်ပြပါမယ်။

* * *

နှစ်	လ	ရက်	နာရီ
၁၃၇၇	၉	၄	၀ (နတ်တော်လ)(လဆန်း)
	၁	၃	၈ (စနေသား)
၁၃၇၇	၁၀	၅	၈
	၂	၃	၈ (ဇ-တေးသား)
၁၃၇၇	၁၂	၁၀	၁၆
	၁	၁၀	၀ (ရာဟုသား)* * *
၁၃၇၈	၁	၂၀	၁၆
	၂	၁၀	၀ (၆-ကြာသား)
၁၃၇၈	၄	၀	၁၆
	၀	၂၀	၀ (၁-ဇွေသား)
၁၃၇၈	၄	၂၀	၁၆
	၁	၂၀	၀ (၂-လာသား)* *
၁၃၇၈	၆	၁၀	၁၆

ဒီလိုတွက်ကြည့်တဲ့အခါ ငွေဝင်မယ့် ကာလကို အတိအကျ သိနိုင်ပါတော့တယ်။ အသက်(၃၀) ၆-ကြာသားသမီးဟာ ၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၁၀)ရက် (၁၆)နာရီ(ညနေ ၄-နာရီ)မှ ၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၅)ရက် ညနေ(၄)နာရီထိ ငွေဝင်မယ့် ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ထပ် ငွေဝင်မယ့်ကာလကတော့ ၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၅)ရက် ညနေ(၄)နာရီမှ ၁၃၇၈ ခုနှစ်

တော်သလင်းလဆန်း(၁၀)ရက် ညနေ (၄)နာရီထိ ဖြစ်ပါတယ်။

တွက်ချက်တဲ့ နေရာမှာ ရက်ပေါင်းကို လဖွဲ့၊ လကို နှစ်ဖွဲ့ စသဖြင့် တွက်ရပါတယ်။

ဒီလို ငွေဝင်ကာလ အတိအကျ သိပေမယ့် တချို့လူတွေ ငွေဝင်တယ်။ တချို့လူတွေ ငွေမဝင်ပါဘူး။ လူချင်း တူပေမယ့် ကံချင်းမတူလို့ပါ။ အတိတ်ကံချင်းလဲ မတူနိုင်သလို ယခု ပစ္စုပ္ပန်ကံချင်းလဲ မတူနိုင်ပါဘူး။ လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေ ကံအသွယ်သွယ် ဖြစ်နေပါတော့တယ်။

အတိတ်ကံဆိုတာ သာမန်လူတွေ မှန်းဆ မသိရှိနိုင်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပစ္စုပ္ပန်ကံကိုတော့ကောင်းအောင် လုပ်လို့ ရပါတယ်။ ကံကောင်းမှ ငွေဝင်လာဘိခွင့်မှာပါ။

ဒါကြောင့် ကံကောင်းအောင် ကံကိုပြင်ရပါမယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ကြီးကို အားကိုးပါတယ်။ အဲဒီလို ငွေဝင်မယ့် ကာလတွေကို ကြိုတင် တွက်ချက်ထားပြီး တော့ အဲဒီကာလ ဖြစ်ရောက်ခင် ဂုတည်းက ပဋ္ဌာန်းအဓိဋ္ဌာန် ဝင်ပါတယ်။

ငွေဝင်မှယ့် ကာလ စစ်လေ့ပြုလုပ်ပေးပဋ္ဌာန်းတရားတော် အဓိဋ္ဌာန်တွေကို ဆက်ကာ ဆက်ကာ ပြုလုပ်ပါတယ်။

ဒီအခါမှာ ကျွန်တော်ဟာ လက်တွေ့ ငွေဝင်ကောင်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ နီးစပ်သူတွေကိုလဲ အဲဒီနည်းအတိုင်း အကြံပေးခဲ့ပါတယ်။ သူတို့လဲ အမှန်တကယ် ငွေဝင်ကောင်းခဲ့ကြပါတယ်။

စာရှုသူမိတ်ဆွေတို့လဲ လက်တွေ့ ပြုလုပ်စေလိုပါတယ်။ လက်တွေ့ ငွေဝင်ကောင်းတာ၊ ကံကောင်းတာ ကြိုကြိုရမှာ အမှန်မှချပါ။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

စာမျက်နှာ (၁၆)မှ အဆက်

ကောင်း၊ "သံဃ် သရဏ် ဂစ္ဆာမိ" ကို မိကစန္ဒြီ "မိဆာဂဏ်ဏ်ရသဿံသံ" ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ မည်သို့ အကျိုးသက်ရောက်သည်ကိုကား ပြောပြတတ်ပါ။

ယခု စာရေးသူသိထားသော သရဏ်(၃)ပါး ရွတ်ဆိုနည်း(၄)မျိုးကို စာဖတ်သူများ ရှင်းအောင် ပြန်ရေးပြပါမည်။

ပထမနည်း(မူလပထမနည်း)

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဒုကိယမ္ပိ တတိယမ္ပိဟူ၍ သုံးကြိမ် ရွတ်ဆိုခြင်း။

ဒုတိယနည်း

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဓာတိယနည်း

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဂစ္ဆာမိ သရဏံ ဗုဒ္ဓံ။ သရဏံ ဗုဒ္ဓံ ဂစ္ဆာမိ။ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဂစ္ဆာမိ သရဏံ ဓမ္မံ။ သရဏံ ဓမ္မံ ဂစ္ဆာမိ။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဂစ္ဆာမိ သရဏံ သံဃံ။ သရဏံ သံဃံ ဂစ္ဆာမိ။

စတုတ္ထနည်း

မိဆာဂဏ်ဏ်ရသဿံပုဒိ။ မိဆာဂဏ်ဏ်ရသဿံ။ မိဆာဂဏ်ဏ်ရသဿံ။ ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ သိထားသော လေးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့မည်ပုံ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများရှိလျှင်လည်း ဖတ်ပြပေးကြစေလိုပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သရဏဂုဏ် နိဗ္ဗာန်ဝင်နိုင်ကြပါစေ။

ကသာ သင်းမေး

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သရဏဂုံ(၃) ပါးကို သိပြီးကြသည့်အတိုင်း ရွတ်ဖတ် ပူဇော်လျက် ရှိကြပါသည်။

“ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ဟူ၍ မူလသုံးပါးကို ဒုတိယမ္ဘိ၊ တတိယမ္ဘိ ဟူ၍ (၃)ခါ၊ (၃)ကြိမ် ရွတ်ပွားလိုက်လျှင် (၉)ခါဖြစ်သွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် သဝေမပါ ကိုးဂါထာဟူ၍ လည်း ထင်ရှားပါသည်။

သရဏဂုံ(၃)ပါးကို စိတ်ဝယ်ထုံမွမ်း နေခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်သည့် တိုင်အောင် အကျိုးပေးပါသည်။ သရဏဂုံ(၃)ပါးကို အိပ်ရာမှ ယောင်ယမ်း၍ ရွတ်ဖတ်သော ကလေးသည် ဘီလူးစားခြင်းမှ လွတ်မြောက်၍ မင်းကြီးသုံးဆောင်သော စားဖွယ်ကိုပင် သုံးဆောင်ရကြောင်း ထင်ရှားသော ဇာတ်တော်ရှိသည်။

ထို့ပြင် ဘေးရန်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်တို့နှင့် ကြုံတွေ့နေရစဉ် သရဏဂုံ(၃)ပါး၏ အစွမ်းကြောင့် လွတ်ကင်းချမ်းသာလာခဲ့ကြောင်း...

ဖုတ်တစ္ဆေ သရဏဂုံ(၃)ပါးကို ရွတ်ဖတ်သဖြင့် ကွယ်ပျောက်သွားကြောင်း အတွေ့အကြုံပေါင်း များစွာသော ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းများကိုလည်း ဖတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့ကြောင့် ယခုရေးမည့် အကြောင်းသည် သရဏဂုံ(၃)ပါးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အစွမ်းထက်မြက်ပုံအကြောင်း ရေးသားရန် မရွယ်ရွယ်ပါ။ ရွတ်ဖတ်ပုံအမျိုးမျိုးကို စာရေးသူ လေ့လာ တွေ့ရှိသမျှ တင်ပြလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ပုဗ္ဗေနိဝါသ ဉာဏ်တော်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တော်၊

၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သရဏဂုံ ရွတ်ဖတ်ပုံ ကျင့်စဉ် နည်းမျိုးစုံ

အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်ကို အတိုချုပ်၍ “ပု၊ ဒီ၊ အာ” ဟူ၍ ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ ဣတိ “ပု၊ ဒီ၊ အာ” ကို အပြန်အလှန်အားဖြင့် “အာ၊ ဒီ ပု၊ ဒီ၊ ပု၊ အာ” ဟူ၍ ရွတ်ခြင်းဖြင့် ရန်သူကို ဟန့်တားနိုင်သည်။

“ကိုက်မည့်ခွေးတောင် မကိုက်တော့၊ ဟောင်မည့်ခွေးတောင် မဟောင်နိုင်တော့ဘဲ အာစေးနေပါသည်။ ယင်းကို အနုလုံပဋိလုံ ရွတ်ဆိုသည်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ထိုသို့ရွတ်ပြီးလျှင် “ပု၊ ဒီ၊ အာ” ဟု ပြန်ရွတ်ထားရသည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ခွေးသည် အာစေးပြီး မဟောင်တတ်တော့ပေ။ လူလိုဆိုလျှင် စကားပြန်မပြောတတ်ဘဲ “အ” သလို ဖြစ်သွား

တတ်သည်ဟု သိရပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာ သရဏဂုံ(၃)ပါးကိုလည်း ဖော်ပြပါအတိုင်း ရွတ်ဆိုကြပါသည်။ “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ဟူ၍ အနုလုံပဋိလုံ ရွတ်ဆိုခြင်းဖြင့် အမှောင်ပယောဂအစွဲဟူသမျှ ချေချွတ်၍ရခြင်း၊ မကောင်းသော ဘေးရန်အန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်စေသည်ဟု သိရပါသည်။

ဤသည်မှာ တစ်ပုဒ်လုံးကို အပြန်အလှန်ရွတ်ခြင်းဖြစ်၍ တစ်ပိုဒ်ချင်း၊ တစ်ဖြတ်ချင်း အပြန်အလှန် ရွတ်ဆိုခြင်းလည်း ရှိပါသည်။

“ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ကို “ဂစ္ဆာမိ သရဏံ ဗုဒ္ဓံ၊ သရဏံ ဗုဒ္ဓံ ဂစ္ဆာမိ” ဟူ၍ လည်းကောင်း...

“ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ကို “ဂစ္ဆာမိ သရဏံ ဓမ္မံ၊ သရဏံ ဓမ္မံ ဂစ္ဆာမိ” ဟူ၍ လည်းကောင်း...

“သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ကို “ဂစ္ဆာမိ သရဏံ သံဃံ၊ သရဏံ သံဃံ ဂစ္ဆာမိ” ဟူ၍ လည်းကောင်း ရွတ်ဆိုကြသည်။ ရွတ်ဆိုသည်သာမဟုတ် ပုတီးစိပ်ကြပါသည်။ စိတ်အာရုံကို တည်ကြည်အောင် အမျိုးမျိုး လုပ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ဖန် ဤသို့လည်း ရွတ်ကြပါသေးသည်။

“ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ကို မိကစ၍ ရွတ်သည်မှာ “မိဇာဂဏ်ထံရသမံ ဗုဒ္ဓံ” ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ” ကို မိကစ၍ “မိဇာဂဏ်ထံရသမံစင်” ဟူ၍ လည်း

တောင်ကန်စွန်းစွန်း

ဆေးဖက်ဝင်၏

ကျောက်ဆန်းလမ်း
(ဘီအေ)

အိမ်၏ ရှေ့ပိုင်းနေရာဟူသည် အိမ်ကို ညွှန်သည်ရောက်ရှိလာခဲ့လျှင် အများဆုံးနေထိုင်ရာ ဖြစ်သဖြင့် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်မှုမရှိခဲ့။ အိမ်ရှင်ကို အထင်အမြင် သေးသွားနိုင်လေသည်။
ထို့ကြောင့် နံနက်ပိုင်း ရေမချိုးမီ အချိန်တွင် အိမ်ရှေ့ပိုင်းကို ဦးစားပေးပြီး ကျွန်တော်မောင်ဖိုးအောင် သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပြုပြင်သည့်အတိုင်း ယနေ့လည်း အိမ်ရှေ့မြေပြင်မှာ မြက်နတ်ပေါင်းရှင်း လုပ်နေခဲ့သည်။

‘ကိုဖိုးအောင်... ရှေ့မှာရှိတဲ့ ကွမ်းရွက်နဲ့ ဆင်ဆင်တူတဲ့အပင်ကို မနုတ်မိစေနဲ့နော်။ အဲဒါ ပေါင်းပင်ပဟုတ်ဘူး။ ဆေးဖက်ဝင်တဲ့ အပင်ပို့ ကျုပ်စိုက်ထားတာ’

အိမ်ပေါ်မှ ဇနီး ဒေါ်အေးအေး၏ ပြောစကားကြောင့် ဖိုးအောင်၏ရှေ့မှာ ရှိသော တစ်တောင်လောက်အမြင့်ဖြစ် နေသော ထိုသစ်ပင်ကို သတိထားမိ သွားသည်။

အရွက်က သူမပြောသည့်အတိုင်း ကွမ်းရွက်နှင့် ဆင်ဆင်တူသော်လည်း ရွက်ဖျားက အနည်းငယ် ပိုရှည်သဖြင့် ညောင်ရွက်နှင့်လည်း တူသည်ဟု ဖြော နိုင်ပြီး အရွက်ရင်း အညှာရိုးတံကား ကွမ်းရွက်ငှက် များစွာ ရှည်လျားသည် ကို တွေ့ရသည်။

‘ဆေးဖက်ဝင်တဲ့အပင်ဆိုပဲ... တယ် ဆိုတဲ့ စာပါလား။ ဘယ်လို ဆေးဖက် ဝင်သလဲ မှတ်သားထားရအောင်လို့ သိရင် ပြောပြပါဦး မအေးရဲ့’

‘သိချင်မှတ်သားချင်ရင် အိမ်ကို မနွဲ့ လာမှ မေးကြည့်ပေတော့။ သူ့အိမ်မှာ

က မြေကွက်ကျဉ်းပြီး ကျုပ် တို့အိမ်က မြေကွက်နေရာ လွတ် ကျယ်ကျယ် မြင်လို့ လာစိုက်ထားတာ။ သူပြော တာက ကျောက်ကပ်နဲ့အီး အတွက် အတော်စွမ်းတဲ့ ဆေးပင်ဆိုလားပဲ’

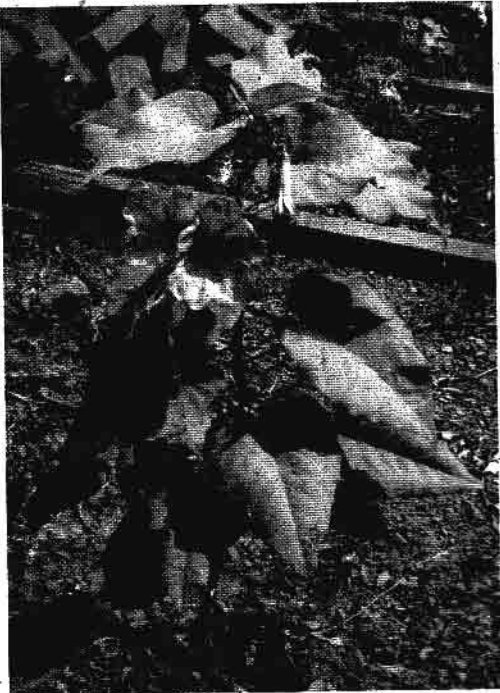
ဤသို့ဖြင့် နောက် တစ်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် ဒေါ်နွဲ့ ရောက်ရှိလာသဖြင့် မေးကြည့်လိုက်သည်။

‘ဆေးဖက်ဝင်တာ ဟုတ် တယ် အစ်ကိုရဲ့။ အရွက်က ကွမ်းရွက်နဲ့ ဆင်တူသလို ရှိတယ်။ ကွမ်းရွက်ပင်လို နွယ်ပင် အမျိုးအစားထဲကပဲ။ ကျွန်မ မြင်ဖူးတာ တော့ အပင်က နှစ်ပေလောက်ထိမြင့် တယ်။’

တချို့ ဒေသတွေမှာ “လသာပင်” လို့လဲ ခေါ်လေ့ရှိတယ်။ အပွင့်ပွင့်ရင် အော်လံပုံရှိပြီး အပွင့်မှာ ခရမ်း ရောင် အရင့်မျိုးနဲ့ အနုမျိုးဆိုပြီး နှစ်မျိုးကွဲပြားရာမှာ နှစ်မျိုးလုံး ဆေးဖက်ဝင်တယ်လို့ ဆိုတယ်’

‘ဟုတ်ပြီ ဒေါ်နွဲ့။ ဘယ်လိုဆေးဖက် ဝင်သလဲဆိုတာကို ပြောပြပါဦး’

‘ထောက်ကြန့်မှာနေတဲ့ ကျွန်မတူ လေးတစ်ယောက်က ကျောက်ကပ် ရောဂါရှိတယ်။ ရောဂါကြောင့် အတော် မောရောင်နေပြီလို့ သတင်းကြားလို့

ရပ်ကွက်မှာ တောင်ကန်စွန်းပင်စိုက် ထားတဲ့အိမ်က အရွက်တောင်းလာခဲ့ တယ်။

တောင်ကန်စွန်းရွက်ကို ဂရုစိုက်ထား ထားကြပြီး ဝါးတစ်ချိုးချိုးနဲ့ ဟင်းချက် လိုက်တယ်။ ဟင်းချက်ရင် ထုံးစံတိုင်း ထည့်ရမှာတော့ဟာလားလို့လဲ ထည့်ရမှာ ထမင်းပဲ ထီးကိုထည့်ရတဲ့ ဂရုစိုက် လေးနဲ့ ချက်ရတာပါပဲ။

ကျွန်မချက်တဲ့ဟင်းကို ချိုင့်နဲ့ထည့် ပြီး ထောက်ကြန့်ကို ယူသွားတယ်။ တူလေးကိုလဲ ပြောပြရတယ်။ မင်းရဲ့ ရောဂါပျောက်ချင်ရင် အဒေါ်ချက် လာတဲ့ဟင်းကို ယုံကြည်ပြီး ထမင်းနဲ့ စားနိုင်သလောက်စားဆိုတော့ တူလေး ကလဲ သူ့ရောဂါပျောက်ချင်စေ နဲ့ ချက်ချင်းစားလိုက်တယ်။

မြန်မာ့ကျေးလက်တောရွာက

စာပေပိန္နဲအစုအဝေး၏

ပေဒင်ထွက်ပုံ အပုံပုံ

ရွှေလီမြစ်ကမ်းဘေးက စာရေးသူ၏ တည်ရှိအိမ်ရှင်ဖြစ်သည့် သင်္ကြန်းကြူးသည် ဟိုဘက်ခေတ်မှာ ကျေးရွာသုံး ဓာတ်ပိန္နဲအစုအဝေး ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကြန်းကြူးကတော့ လူနာပင့်၍ လူနာအိမ်ရောက်လျှင် လူနာရှင်၏ အသက်ကို ဦးစွာ မေးပါသည်။

မေးပြီးသည်နှင့် အောက်ပါအတိုင်း တွက်ပါသည်။

ပထဝီသုဉ်းလျှင် ဘုရားကို ဆွမ်းကပ်ခိုင်းသည်။

အာပေါသုဉ်းလျှင် ရေကြည်တော်ကို တစ်နေ့(၃)ကြိမ် ကပ်ခိုင်းပါသည်။

ဝါယောသုဉ်းလျှင် ဘုရားကို ယပ်သက်စေလျှခိုင်းပါသည်။

ဗြဟ္မာရုပ်ခွင်ရှိလျှင် မွေးနံဘုရားမှာ (၉)ချက် ယပ်ခတ်ခိုင်းပါသည်။

တေဇောဓာတ်သုဉ်းလျှင် ဘုရားကို ဆီမီး သက်စေလျှခိုင်းပါသည်။

ဓာတ်ပိန္နဲမှာ...

၁။ လူနာ၏အသက်ကို တည်ပါသည်။

(၅)ဂဏန်းရေပြီး (၄)ဖြင့် စားရပါမည်။ သုဉ်းသော်...ပထဝီသုဉ်းပါသည်။

၂။ အသက်တည် (၃၀)ရော၊ (၄)ခုစား။ သုဉ်းသော်...အာပေါဓာတ်သုဉ်းပါသည်။

၃။ အသက်တည် (၆၀)နှင့် မြောက်၊ (၄)နှင့်စား။ သုဉ်းသော်...ဝါယော

သဂုဏ် ၄-ဣတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မောင်လှိုင်
(စာင်းတော်)

ဓာတ် သုဉ်းပါသည်။
၄။ အသက်တည် (၄)နှင့်စား။ သုဉ်းသော်... တေဇောဓာတ် သုဉ်းပါသည်။

ဥပမာ တွက်ပြပါမည်။
အသက်(၁၅)နှင့်ရှိသူ ဆိုပါစို့။

ပထဝီဓာတ်အသုဉ်းကို တွက်သော်...

* * *

အသက်	၁၅	နှစ်	
ရောက်နံး	+	၄	
၆		၂၀	၉
		၂၀	
		၀ ကြွင်း၍ ပထဝီဓာတ်သုဉ်းပါသည်။	

အာပေါဓာတ်ဝါယော၊ တေဇော အသုဉ်းကို ပထဝီဓာတ်သုဉ်း တွက်ပုံအတိုင်း တွက်ကြည့်ပါကုန်။

ဝေဒနာမူလအစတွက်ပုံမှာ လူနာရှင်၏ အသက်ကို တည်ရပါမည်။

၁။ လူနာအသက်ကို တည်ပါ။

၂။ ရသာ(၆)ပါးနှင့် မြောက်ပွားရမည်။

၃။ (၇)ဖြင့် စားပါ။

၄။ အကြွင်းအတိုင်း ရောဂါဝေဒနာမူလအစကို တွေ့ရမည်။

(က)၁-ကြွင်းလျှင် ကြက်သားစားခဲ့ခြင်းမှ စတင်ခြင်းဖြစ်သည်။
(ခ)၂-ကြွင်းလျှင် မုန့်ဆီကြော်မှ

စတင်မည်။

(ဂ)၃-ကြွင်းလျှင် နွားနို့သောက်သုံးခြင်းမှ စတင်မည်။

(ဃ)၄-ကြွင်းလျှင် ကြက်ဥစားခြင်းမှ စ၊မည်။

(င)၅-ကြွင်းလျှင် ဝက်သားကံ စ၊ခဲမည်။

(စ)၆-ကြွင်းလျှင် ကြံရည်မှ စ၊ခဲပါမည်။

(ဆ)၇-ကြွင်းလျှင် လက်သုပ်၊ ဟင်းလျာများမှ စ၊ခဲမည်။

အသက်(၆၇)နှစ် ဆိုပါစို့...

* * *

အသက်	၆၇	နှစ်	
	×	၆	ရသာ ၆-ပါး
၆		၂	၉၉
		၂၅	
		၅၂	
		၇၉	
		၃ ခွားနို့	

www.burmeseclassic.com

မူလဝေဒနာဌာနသိရန် တွက်ပုံကို လည်း ဆက်လက် တင်ပြသွားလိုပါ သည်။

- ၁။ လူနာအသက်ကို တည်ပါ။
  - ၂။ ခန္ဓာငါးပါး (၅)ထပ်နှင့်ပြောင်းပါ။
  - ၃။ (၇)ဖြင့် စားပါ။
  - ၄။ အကြမ်း၏အမြေဟု အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ် ပါသည်။
  - (က) ၁-ကြွင်းသော် အရိုးမှဖြစ်သော ဝေဒနာ။
  - (ခ) ၂-ကြွင်းသော် အကြောမှဖြစ် သော ဝေဒနာ။
  - (ဂ) ၃-ကြွင်းသော် အူမှဖြစ်သော ဝေဒနာ။
  - (ဃ) ၄-ကြွင်းသော် ဝမ်းဗိုက်ထဲမှဖြစ် သော ဝေဒနာ။
  - (င) ၅-ကြွင်းသော် ခါးမှဖြစ်သော ဝေဒနာ။
  - (စ) ၆-ကြွင်းသော် အစာလွန်၍ဖြစ် သော ဝေဒနာ။
  - (ဆ) ၇-ကြွင်းသော် အရူးနာ။
- အသက်(၆၇)နှစ်ပဲ ဆိုပါစို့...**

* * *

အသက် ၆၇ နှစ်
x ၅ ခန္ဓာငါးပါး

၃၂၅
- ၂၀

၃၅
- ၄၉
-----
၆ အစာလွန်၍ဖြစ်သောအနာ

လူနာမကုမီ ဘကြီးကြူးသည် လူနာ၏အသက်ကို တွက်ပြီးမှ ဆေးကု လေ့ ရှိပါသည်။

ဟိုဘက်ခေတ်၏ ကာလ အပိုင်း အခြားမှာ မြန်မာဗိန္နောဆရာများ၏ လက်ဆန်းနည်းတွက်ပုံများ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ခေတ်နှင့် သူ့အခါကတော့ တွင်ကျယ်ခဲ့ပါသည်။ ဘကြီးကြူးအား တွက်နည်း၏ ဖြစ်ပျားခံရာ ပညာ၏ ဆရာရှင်များကို မေးကြည့်သည့်အခါ ဘုန်းကြီးကိုပဲ ပြောပြပါသည်။

တစ်ချိန်က မြန်မာဘုန်းတော်ကြီး များသည် မိမိတို့၏ တပည့်သားမြေး များကို ဗေဒင်လက်ဆင့်ကမ်း ဆေး ပညာလက်ဆင့်ကမ်းပေးကြသည်။

တစ်ချိန်ကမူ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီး များသည် မိမိတို့ တတ်ကျွမ်းရာ ဘာသာရပ်များကို ကျောင်းသားများကို သင်ပေးလေ့ ရှိပါသည်။

ဆေးပညာ ဝါသနာပါသော ဆရာ တော်များက ဆေးပညာများကိုလည်း ကောင်း၊ ဗေဒင်ပညာ ဝါသနာပါသော ဆရာတော်မှာ ဗေဒင်ပညာကိုလည်း ကောင်း။ အဂ္ဂိရတ်ပညာ ဝါသနာပါသူ အဂ္ဂိရတ်ပညာကိုလည်းကောင်း သင် ပေးကြပါသည်။

ဘကြီးကြူး၏ တွက်နည်းမှာ လွန်စွာရိုးစင်းမည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် တစ်ချိန်က တွင်ကျယ်ခဲ့သော ပညာရပ်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

မြန်မာ့ရိုးရာပညာရပ်သည် 'တိမ် သည်ဖြစ်စေ၊ နက်သည်ဖြစ်စေ၊ မြန်မာ့ ပညာရပ်များ မတိမ်ကောစေလို၍ တင်ပြလိုက်ရပါကြောင်း...။

အာယု ဝတ္ထော သုတ် မလံ

မောင်ဗဟိန်၊ (အင်းတော်)

စာမျက်နှာ (၁၆၉)မှ အဆက်

သိပ်မကြာဘူး ဆီးသွားတော့ အပတ်တွေတောင် တွေ့ရတယ်လို့ဆိုတယ်။ အဖောရောင်နေတာတွေလဲ ပြန်ကျ သွားလို့ ဆေးရုံသွားဖို့ စိတ်နှောတာ မသွားလိုက်တာတော့လေ။ ဒါက ကျွန်မကိုယ်တွေ့ခဲ့ အစ်ကိုရဲ့။

နောက်ထပ်က ဆီးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အတွေ့အကြုံလဲ ရှိသေးတယ်။ ကျွန်မတို့လမ်းထဲမှာ အရင်တုန်းကနေသွားတဲ့ ဆရာဦးလှရစ်ဆိုတာ ဆီးသွားရင် သွေးလိုနီနေတဲ့ဆီးတွေ သွားတယ်။

အဲဒါကိုလဲ တောင်ကန်စွန်းရွက်နဲ့တွေ့ရပြီး ကျွန်မပေးလိုက်တာပဲ။ အဲဒီအရွက်တွေကို ပြုတ်ပြီး ငါးပိရည်နဲ့တို့ ထမင်းစားရင် အတူစားလိုက်တာနဲ့ သူ့ရောဂါ သက်သာသွားဖူးတယ်။

ဒါကြောင့် တောင်ကန်စွန်းရွက်ဟာ ဆီးနဲ့ ကျောက်ကပ်ရောဂါတွေအတွက် အတော် အစွမ်းထက်တယ် ဆိုတာ ဆရာပါထယ်'

ဒေါ်ခွဲက ဒီဆေးနည်းတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိထားတာလဲ ပြောပါဦး

'အရင်တုန်းက ကျွန်မအိမ်နဲ့ ဘေးချင်းယှဉ်ပြီး နေသွားခဲ့ဖူးတဲ့ လင်ညီအစ်မလဲတော်စပ်တဲ့ နော်ခဲလီ (ပအိုဝ်း တိုင်းဆင်းသူ) သူ့သားကျောက်ကပ်ရောဂါရှိတာကို တောင်ကန်စွန်းရွက်တွေ ချက်ကျွေးပြီး ဆေးကုသတာကိုမြင်ဖူး ထားလို့ သိနေတာပါပဲ'

စာကြောင်း ။ ဆေးနည်းပြောပြသူ ဒေါ်ခွဲ၊ ခွယ်နီ(၁၃)ထမ်း၊ ပြောက်ဥက္ကလာ၊ ရန်ကုန်ကိုကျေးဇူးတင်လျက်... ။

အောင်ဆန်းလင်း (ဘီအေ)

ဟင်းသီးဟင်းရွက် စိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်နေတဲ့ တောင်သူဦးကြီးတို့ရဲ့ စိုက်ခင်းတွေမှာ ကျရောက်ဖျက်ဆီးလေ့ရှိတဲ့ ဖျားပုရွက်၊ ပုရွက်ဆိတ်နဲ့ စိုက်ပျိုးရေးအဖွဲ့အစည်းတို့က နှိမ်နင်းရန်အတွက် ဖျားပုရွက်ကို ကာကွယ်ရန်အတွက် အကုန်အကျသိပ်မများပါဘဲနဲ့ ထိရောက်စွာ ကာကွယ်နှိမ်နင်းနိုင်တဲ့ သဘာဝပိုးသတ်ဆေးဖြစ်တဲ့ ကြက်သွန်ဖြူ ပိုးသတ်ဆေးထုတ်လုပ်နည်းကို ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဒီနည်းကို အသုံးပြုပြီး ဓာတ်ပိုးသတ်ဆေးတွေကို လျော့ချသုံးစွဲလို့ အော်ဂဲနစ်သီးနှံတွေကို စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်ပါတယ်။

ဒီနည်းကို ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းမှာ တောင်သူသက်မွေးပညာသင်ကျောင်းအဖြစ် ဖွင့်လှစ်ပြီး သင်ကြားပြသပေးခဲ့တဲ့ ဂျပန်ပညာရှင်များထံမှ ရရှိခဲ့တဲ့ နည်းပညာတစ်ခုဖြစ်သလို ဒီနည်းပညာကိုအခြေခံလို့ ဓေတနာ့ပြုနယ် ပခန်းကြီး လယ်ယာ-သစ်တောစိုက်ပျိုးရေး သင်တန်းကျောင်း (Organization for Industrial Spiritual Cultural and Advancement-OISCA)မှာလဲ တောင်သူဦးကြီးများကို သင်ကြားပေးခဲ့တဲ့ နည်းပညာတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

လိုအပ်တဲ့ ကုန်ကြမ်းပစ္စည်းတွေက တော့ အိမ်ကမီးဖိုချောင်မှာ အိမ်ရှင်မများ အသုံးပြုလေ့ရှိတဲ့ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ရှုလကာရည်နဲ့ ချက်အရက်ပြင်းတို့ပါဝင်ပါတယ်။

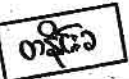
ဆေးဖော်စပ် အသုံးပြုနည်းမှာတော့ ကြက်သွန်ဖြူ(၆၀)ကျပ်သား (တစ်ကီလိုဂရမ်)ကို ကြော်ညက်အောင်ထောင်းပြီး ရေ(၁၅)လီတာ (လေးဂါလင်ခန့်)

၁၂၅ နှုတ်ပြန်ရေးရာဌာန

တောင်သူဦးကြီးတို့အတွက်

ကြက်သွန်ဖြူ ပိုးသတ်ဆေး

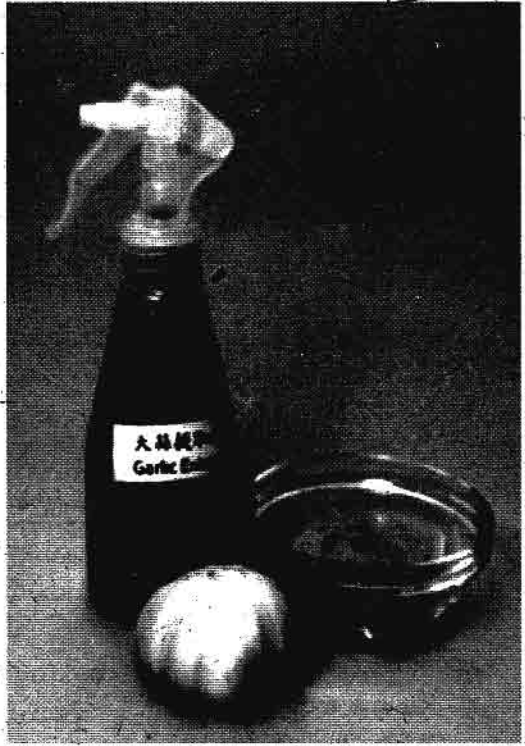
(Garlic Pesticide)

ဆန်တဲ့ မြေအိုးဖြစ်စေ၊ စဉ့်အိုးဖြစ်စေ ဒါမှ မဟုတ် ပလတ်စတစ်ပုံးတစ်ခုဖြစ်စေ ထည့်ပါ။

ပြီးရင် ရေ (၁၀) လီတာ (နှစ်ဂါလင်ခွဲ) ဖြည့်ပါ။ ထပ်မံပြီး ရှုလကာရည် နီဆီဘူး တစ်ဘူးခွဲ (၅၀၀ စီစီ)နဲ့ အရက်ပြင်း (ချက်အရက် - မီးပြတ် အရက်) ရေ သန့်ဘူး နှစ်ဘူး (နှစ်လီတာ)ကို ထည့်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြက်သွန်ဖြူ အပါအဝင် ရှုလကာရည်၊ မီးပြတ် အရက်ပြင်း အားလုံးကို ထည့်မွှေပြီးပါက အပေါ်မှ သတင်းစာစက္ကူ ဖြစ်စေ၊ လွယ်လင့်တကူ ရရှိနိုင်သည့် ဂျာနယ်စက္ကူဖြစ်စေ တစ်ခုခုဖြင့် လုံအောင်ဖုံးအုပ်၍ ကြိုးတစ်ချောင်းဖြင့် ချည်ပေးပါ။ အိုးကို အေးမြပြီး ခြောက်သွေ့တဲ့ အရိပ်အောက်မှာ ထားပေးရပါမယ်။

တောင်သူဦးကြီးတို့အတွက် ပိုးသတ်ဆေး

တစ်နေ့ကို တစ်ကြိမ်မွှေပေးပြီး အပေါ်မှစက္ကူစကို ပြန်လည်ဖုံးအုပ်ဖို့ မမေ့ပါနဲ့။ ပလတ်စတစ်ပုံးဆိုပါက အဖုံးကို မကြာခဏ ဖွင့်ဖွင့်ပေးရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုမှ မလုပ်ပေးနိုင်ရင် အထဲမှာ ကစော်ပေါက် ဖောင်းတင်းပြီး ပလတ်စတစ်ပုံးပေါက်ကွဲ ဖျက်စီးနိုင်ပါ

စာမျက်နှာ (၁၇၄) သို့

မည်သူမဆို မကောင်းသော လောကဓံ (အဆိုးလောကဓံ)များမှ ကင်းဝေးစေရန် ခရီးယာယီမသွားမီ မိမိသွားရမည့်အရပ်သည် သင့်တော်သည်။ မသင့်တော်သည်ကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီးမှ သွားသင့်ပါသည်။

မိမိသွားမည့် အရပ်ဒေသသည် အထူးပင် မသင့်လျော်သောအရပ် (စန်းသုဉ်းသောအရပ်) ဖြစ်ပါက ဘေးဥဒါအန္တရာယ်တို့နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံရတတ်ပါသည်။

ဥပမာပြရသော် အင်းတုရင် မင်းကြီးမင်းခေါင်သည် မွန်တိုင်းရင်းသားများနှင့် စစ်တိုက်ရန် အကြောင်းပေါ်လာသည်။ မင်းကြီးသည် သားတော် မင်းရဲကျော်စွာကို ဗိုလ်မှူးခန့်၍ စစ်ချီခိုင်းမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဘုရင်မင်းခေါင်သည် ထိုအရပ်သို့ သားတော်မင်းရဲကျော်စွာ စစ်ချီထွက်ရန် သင့်မသင့် ပုဏ္ဏားပညာရှိ၊ လူပညာရှိ၊ ရဟန်းပညာရှိများကို မေးတော်မူသည်။

ဗေဒင်ပညာရှိများသည် ယခုအချိန်သည် မင်းရဲကျော်စွာ၏ အသက်(၃၁) နှစ်တွင် ရှိနေသဖြင့် ထိုအရပ်သည် မသွားသင့်ပါကြောင်း (စန်းသုဉ်းသော သေသံသောအရပ်ဖြစ်နေပါကြောင်း) အညီအညွတ် လျှောက်ထားကြပါသည်။

မင်းရဲကျော်စွာသည် ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ မိမိ၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို ယုံကြည်သည်ကတစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ပညာရှိများ၏ စကားကို မနာယုတ် မွန်တို့ပြည်သို့ စစ်ချီထွက်ပါသည်။

ဘုရင်မင်းခေါင်သည် အထူးစိတ်ပူဝင်လျက် ဗေဒင်ပညာရှိကြီးများနှင့် တိုင်ပင်နှိုးနှောပြန်သည်။ ဗေဒင်ပညာ

စလင်း ခိုးကျော်

ယာယီခရီးပသွားမိ

သတိထား

ရှိကြီးများက မည်သည့်နည်းများနှင့်မျှ ပြန်မလာနိုင်တော့ကြောင်း အညီအညွတ် လျှောက်တင်ကြပါသည်။

ဘုရင်မင်းခေါင် အမျက်ထွက်ကာ...

'ကောင်းပြီ... ယခုယောချက်အတိုင်း မှန်လျှင် ရှိသော ဝိသုဒ္ဓါပညာ မင်းရဲကျော်စွာ သောပသီရန်အတိုင်း ပြန်လာခဲ့သော် ဗေဒင်ပညာရှိများအား ရေတွင်းနှစ်၍ သတ်စေ' ဟု အမိန့်ထုတ်ပြန်ထားလေသည်။ တစ်နေ့၌ မင်းရဲကျော်စွာသည် အရက်လွန်စွာသောက်၍ စည်းလုံးစွာမရှိ ဖြစ်လေသည်။ မွန်တပ်အတွင်းသို့ အတင်းဝင်တိုက်ရာ ဆင်ထက်မှ ကျသည်။ ဆင်ထိသဖြင့် အဖမ်းခံရသည်။ ရာဇဝိရာဇ်မင်းက...

'ဟင်ဆား... သင့်အပေါ်မှာ ငါ့စိတ်အထူး မရှိပါ။ ဆေးပါ၊ ထမ်းစားပါ၊ အနာပျောက်လျှင် ဒီမှာနေလိုက် ငါ့ထမ်းနှင့် ထိမ်းပြော၍ အိမ်ရှေ့အရာကို ပေးမည်။ အင်းတုကို ပြန်လိုလျှင်လည်း ကောင်းစွာပို့မည်။ ကိုယ်လက် ကျန်းမာလာအောင် ဆေးဝါး ထမ်းစားပါ' ဟု ဆိုတော်မူ၏။

မင်းရဲကျော်စွာကား နှလုံးခိုင်မြဲ ဓာတ်မာန်ကြီးသူ ဖြစ်သည်။

'အရှင်မင်းကြီး... ဟံသာဝတီကို မရလျှင် ငါ့ပြန်ဟု အမိန့်ရန်ရှိသည်။

ယခုတာဝန်ပေးထားသော သူ့အဖွဲ့ ဟု သောအမည်ကို မခံလိုပြီ။ ရှင်သော်ထက် သေသော်ပြတ်၏။ ငါ့ကို သတ်လော့'

ဟု ဆိုလေ၏။ ထိုညတွင်ပင် မင်းရဲကျော်စွာ အနိစ္စရောက်လေ၏။

မင်းရဲကျော်စွာ အနိစ္စရောက်ကြောင်း သတင်းကို ဘုရင်မင်းခေါင် ကြားလျှင် များစွာပူဆွေး ယူကျုံးမရ ဖြစ်သည်။ ဗေဒင်ပညာရှင်များကို လည်း အထူးပူဇော်ခြင်းဖြင့် ချီးမြှမ်း ထောပနာပြုလေသည်။

သို့ပါ၍ အောက်ပါ မသွားမလာအပ်သော စန်းသုဉ်းအရပ်များသို့ သွားလာခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ပါက အထူးပင် ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်တို့မှ ကင်းဝေးပြီး မိမိတို့၏ လိုဆန္ဒများ ပြည့်ဝကြပါလိမ့်မည်။

ခရီးယာယီ သွားသင့် မသွားသင့် သောအရပ်များကို ရွေးရန် တွက်ချက်နည်းမှာ...

ရောက်ဆဲအထက်ကိုတည် (၈) နှင့် စာပါ အကြောင်းကို အရေးအကြီးအကြောင်း လက်ဝဲရစ်ရေးပါ။

***

လူတစ်ယောက်အတွက် အသက်

အရှေ့မြောက်	အရှေ့	အရှေ့တောင်
၁	၂	၃
မြောက်		တောင်
၆		၄
၈	၅	၇

အနောက်မြောက် အနောက် အနောက်တောင် အပိုင်းအခြားဖြင့် ဖော်ပြရလျှင် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

အောက်တွင် အသက်အပိုင်းအခြား များအလိုက် ခရီးယာယီမသွားသင့် သည့်အရပ်များကို ပြသောပေးကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

***

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်ကြီးသည် ယာယီခရီး အထူး မသွားသင့်သောအရပ်တို့ကို သွားလာ ခြင်း ရှောင်ကြဉ်သဖြင့် အန္တရာယ်အပေါင်း မှ ကင်းဝေးကာ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝကြ စေရန် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားလိုက် ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

စလင်း ဦးကျော်

- (၁) ခုကြွင်းလျှင် -> အရှေ့တည့်တည့်အရပ် မကောင်းပါ။ ခရီးယာယီ မသွားသင့်ပါ။
- (၂) ခုကြွင်းလျှင် -> အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ် မကောင်းပါ။ ခရီးယာယီ မသွားသင့်ပါ။
- (၃) ခုကြွင်းလျှင် -> မြောက်အရပ်တည့်တည့် မကောင်းပါ။ ခရီးယာယီ မသွားသင့်ပါ။
- (၄) ခုကြွင်းလျှင် -> အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ် မကောင်းပါ။ ခရီးယာယီ မသွားသင့်ပါ။
- (၅) ခုကြွင်းလျှင် -> အနောက်အရပ်တည့်တည့် မကောင်းပါ။ ခရီးယာယီ မသွားသင့်ပါ။
- (၆) ခုကြွင်းလျှင် -> အနောက်တောင်ထောင့်အရပ် မကောင်းပါ။ ခရီးယာယီ မသွားသင့်ပါ။
- (၇) ခုကြွင်းလျှင် -> တောင်အရပ်တည့်တည့် မကောင်းပါ။ ခရီးယာယီ မသွားသင့်ပါ။
- သုညကြွင်းလျှင် -> အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ် မကောင်းပါ။ ခရီးယာယီ မသွားသင့်ပါ။

အသက်အပိုင်းအခြားနှစ်များ											ခရီးယာယီမသွားသင့်သောအရပ်
၁	၉	၁၇	၂၅	၃၃	၄၁	၄၉	၅၇	၆၅	၇၃	၈၁	→ အရှေ့တည့်တည့်အရပ်
၂	၁၀	၁၈	၂၆	၃၄	၄၂	၅၀	၅၈	၆၆	၇၄	၈၂	→ အရှေ့မြောက်ထောင့်
၃	၁၁	၁၉	၂၇	၃၅	၄၃	၅၁	၅၉	၆၇	၇၅	၈၃	→ မြောက်တည့်တည့်အရပ်
၄	၁၂	၂၀	၂၈	၃၆	၄၄	၅၂	၆၀	၆၈	၇၆	၈၄	→ အနောက်မြောက်ထောင့်
၅	၁၃	၂၁	၂၉	၃၇	၄၅	၅၃	၆၁	၆၉	၇၇	၈၅	→ အနောက်တည့်တည့်အရပ်
၆	၁၄	၂၂	၃၀	၃၈	၄၆	၅၄	၆၂	၇၀	၇၈	၈၆	→ အနောက်တောင်ထောင့်
၇	၁၅	၂၃	၃၁	၃၉	၄၇	၅၅	၆၃	၇၁	၇၉	၈၇	→ တောင်တည့်တည့်အရပ်
၈	၁၆	၂၄	၃၂	၄၀	၄၈	၅၆	၆၄	၇၂	၈၀	၈၈	→ အရှေ့တောင်ထောင့်

စာမျက်နှာ (၁၇၂) မှ အဆက်

တယ်။
 (၇) ရက်ပြည့်လျှင် ကြက်သွန်ဖြူ ဝိုးသတ်ဆေးရည်အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါပြီ။ အသုံးမပြုမီ အနယ်အပတ်များကို ရေစစ် ဆန်းဆေးပြီး စစ်ယူ အသုံးပြုလိုပါကတယ်။
သုံးရမည့် အမျိုးအစားကတော့ ရေလေးဂါလံမှ ငါးဂါလံခင် ဆေးဖျန်း ပုံတစ်ပုံမှာ ကြက်သွန်ဖြူ ဝိုးသတ်ဆေးရည် နှိုထိသွား သုံးမျိုးနှစ်မျိုး (၂၀၀စီစီ) ခန့်ဖြင့် ရောစပ်ပက်ဖျန်းနိုင်ပါတယ်။
 အသုံးပြုရမည့် အချိန်ကာလကတော့ ဖျိုးပင်များပေါက်ပြီး အရွက်နု နှစ်ရွက်ထွက်ချိန်မှာ ဆေးရည်တစ်ဆ ရေအဆ တစ်ထောင်ဖြင့် စတင်ပက်ဖျန်းခြင်း ဖျိုးပင်ကလေးများ ရွှေ့ပြောင်း စိုက်ပျိုးပြီး တစ်ပါတ်ခန့်အကြာ ဆေးရည်တစ်ဆ ရေအဆ

ငါးရာဖြင့် တစ်ပါတ်တစ်ကြိမ် ပက်ဖျန်း အသုံးပြုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။
 ဖျိုးပင်များ တစ်ပွားလည်းက ကြက်သွန်ဖြူ ဝိုးသတ် ဆေးရည်ကို အပင်ပေါ်ရင်တော့ ကြက်သွန်ဖြူကို စစ်ဆေးကာ အသုံးပြုရပါမယ်။
 အခြားသော သဘာဝပိုးသတ်ဆေးများနှင့် ရောနှော ပက်ဖျန်းလိုရပါတယ်။
 ရွယ်ကာရည် မရနိုင်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ကြက်သွန်ဖြူကို ဖြုတ်အရက် တစ်ပိုး၊ တည်းနှင့် တစ်လခန့်ကြာအောင် စိမ်ထား၍ အနယ်အနစ်တွေကိုစစ်ပြီး အထက်ပါအချို့ အတိုင်းဖြင့် ရောစပ်လို့ အသုံးပြုနိုင်ကြောင်းကို ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

တနိုင်ခ

ပတ္တမြားရောင်ခြည် စေတီခေါ် ကျိုက်ပေါင်း ဆံတော်ရှင်စေတီအနီးသို့ ရောက်သော် တဘက်ပဝါကို ပန်းပေါ် တင်လျက် ပန်းစည်းကိုင်ထားသော ဦးဘစိန်ကို တွေ့ရ၏။

‘ဘုရားတက် နောက်ကျတယ်နော် ဦးလေး’

‘အေးကွာ... ငါ့အိမ်က ရေတွင်း ရေခန်းသွားလို့ စက်ရေတွင်းရေ ဝယ် ချိုးရတယ်။ နည်းနည်းနောက်ကျသွား တာပေါ့’

‘ဦးလေးတို့ ရေတွင်းတောင် ရေခန်း မှတော့ အယ်လ်နီညိုက အတော်ဆိုး တာပဲ’

‘ဆိုသလိုကွာ... ငါ့အသက် (၃၀)ကျော်ပြီ အိမ်က ရေတွင်း ရေခန်းတာ ဒီတစ်နှစ်ပဲ ကြုံရဖူးတယ်။ စက်ရေတွင်း(အပိတ်တွင်း) ရေကလေးရလို့ တော်သေးတာပေါ့’

ကျိုက်ပေါင်းစေတီဝန်းကျင်ရှိ ရေ တွင်းများသည် ရေသွက်၊ ရေသန့်များ ထွက်ရှိ၍ ပေါင်မြို့မရပ်ကွက်များသို့ သောက်သုံးရေ ဖြန့်ဖြူးပေးရာ နေရာ ဖြစ်သည်။

ယခုနှစ် နွေအပူချိန် မြင့်မားလှသည့် အပြင် အစိုဓာတ်ထိန်းပေးသည့် ဒူး ရင်း၊ မင်းကွတ်၊ ကြက်မောက်၊ ကျွဲကော စသည့် သီးပင်စားပင်များ ဆေး ရော်ဘာခေါ် ကြက်ပေါင်စေး ပင်များ ပြောင်းလဲ စိုက်ပျိုးခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက်ပိုင်း ကုလားမတောင် ထန်း ရေခန်းခြောက်၍ စိမ်းစမ်းများ ထည်း ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများသာ ဖြစ်နေကြရာ စေတီဝန်းကျင် ရေပေး ဆရာဌာနမှ နှစ်ရက် တစ်ကြိမ် သုံး ရက် တစ်ကြိမ်ဆိုသကဲ့သို့ ရေကို စု ဆောင်းကာ အနည်းငယ်စီ ခွဲဝေပေး နေသည်ဟု သိရ၏။

‘စဉ့် ဆရာတော်ကြီးရင် ဘယ်နေ့ ပြန်

ကျေတွင်း ကျေကြာ ရှာနည်း

ခံယူနိသ

ယင်ဆိုတာသိရတယ်
ခုလို ကျေတွင်း ရေခန်း
တော့ ပိုကိုပျော်နေမိ
တယ်။ ကဲ... ငါ့လဲ
ဘုရား ထပ်တက်
လို့ကဲဦးမယ်’

ဦးဘစိန်က စီးလာ
သော ပိနပ်ကို ကြွပ်
ကြွပ်အိတ်ဖြင့် ထည့်
ကာ လှေကား
အတိုင်း ကုန်းတော်
ပေါ်သို့ တက်သွား
သဖြင့် ရှေ့ဆက်
လျှောက်လာခဲ့သည်။

**ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက် ဆရာ
တော် အရှင်ပညာဒီပရီစဉ်က**
လောကီမှတ်ရာအဖြစ်ဖြာကို ဝေငှ
သင်ကြားပေးတော်မူရာ ကျွန်ုပ်သည်
လည်း အတန်အသင့်မျှ ဘင်ယူရရှိခဲ့
သည်။ နွေနှောင်းကီာလတွင်
ကောင်းကင်နက္ခတ်တာရာများ ဝန်းကျင်
သစ်ပင်များ၊ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်များ၏
အခြေအနေကို ကြည့်ရှုသုံးသပ်ကာ
မိုးရွာမည့်ရက်ကို တိကျစွာ မိန့်ကြား
တော်မူခဲ့သည်။

ထိုဟောကိန်းကို တစ်နေ့နေ့တွင်
သင်ယူမည်ဟု အားခဲထားသော်လည်း
ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသည်အထိ
အထမမြောက်ခဲ့ချေ။ သကြန်အပြီး
(၄၅)ရက်အတွင်း [ခရစ်ပြက္ခဒိန် ဇွန်လ

(၃၀) ရက်နေ့မတိုင်မီ မှတ်သုံးမိုးရွာ
သည်ဟုသာ ယေဘုယျ မှတ်သားခဲ့ရ
လေသည်။

သို့သော် ရေတွင်းတူးရာ၌ ရေကြော
ရှာနည်းကိုမူ မှတ်သားနိုင်ခဲ့သည်။ **ရေ
တွင်းတူးမည့်နေရာတွင် တစ်ရက်
ကြိုတင်ပြုလုပ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။**

ယင်အတွက် အရွယ်အစားတူညီသော
ကွပ်ရွက် (၂)ရွက် ရှေ့ပြယ်ထားရလည်း
ထိုနောက် အရှက်တက်ချိန်တွင် တွင်တူးရန်
ပြောနေရာသတ်မှတ် အမှိုက်သရိုက် မြက်
ပင်ပေါင်းပင်များကို တစ်တောင်ပတ်လည်
ခန့် ရှင်းသင်းပစ်ရသည်။

ထိုနေရာသည် အိမ်ထဲမှ အနည်းဆုံး
(၂)ထောင်အကွာအဝေးတွင် ရှိရမည်။ အမှိုက်
ပုံ အမှိုက်ကျင်း ရေတွင်းဟောင်း စား
တို့နှင့်လည်း အတော်ပင်(၃၀)အကွာ၌ ရှိရမည်။

ယခုအခါ ပြေးနေရာ နည်းပါးကာ လူနေ ထူထပ်လာသဖြင့် အိမ်သာမှလွဲ၍ ကျန် နေရာများကို တွက်ချက်ခြင်းပျက်တော့၊ ဟု (၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က) မိန့် တော်မူ၏။

ရှေးဦးစွာ ဝသုန္ဒရေ မြေစောင့်နတ် သမီးအား ဤနေရာ၌ ခုနစ်ရက် သားသမီးအသက်ကိုအထောက်အပံ့ ဖြစ်စေမည့် ရေတွင်း၊ တူးဖော်ခွင့် ပေးပါရန် ပန်ကြားရသည်။

ထို့နောက် အနက်တစ်တောင်၊ အကျယ် ထွာဆိုင်ခန့်ရှိသော မြေကျင်း ကို တူးကာ ကွမ်းရွက်များကို အစီ အနီထပ်လျက် ကျင်းတွင်း ထည့်ရ သည်။ အကြောကို အပေါ်ဘက်၊ ပြောင်ချောနေသည်ကို အောက်ဘက် ထားရ၏။

ရွက်ကြော (အစင်းအကြောများရှိ သည့်)ဘက်သည် နတ်ဒေဝတာများ နှင့် သက်ဆိုင်သည်။ ဒေသခံ(မွန် တိုင်းရင်းသား)သည် ကွမ်းယာသော အခါ ကွမ်းရွက်ကျောဘက်တွင် ထုံး သုတ်ခြင်းမပြုဘဲ ပြောင်ချောနေသည့် ဘက်၌သာ ထုံးသုတ်လေ့ရှိကြသည်။

ထို့ကြောင့် နတ်ဒေဝတာများကို အလေးအနက်ထား တိုင်တည်သည့် သဘောကို ဆောင်၍ အထက်သို့ ရွက်ကြောမျှော်၍ ထားရခြင်း ဖြစ်သည် ဆို၏။

ထို့နောက် မြေစာများကို အသာ အယာ ဖြည့်ဖုံးထားရသည်။ ဒီသိပ်ခြင်း မပြုရပါ။

ခြင်းကြား သို့မဟုတ် တစ်ခုခုဖြင့် ကာရံ၍ ခွေး ကြက်၊ ကြောင် တိရစ္ဆာန် များမနှင်းမိစေရန်ကာကွယ်ထားရသည်။

နောက်တစ်နေ့နက်တွင် မြေစာ များကို ဖယ်၍ ကွမ်းရွက် တစ်ရွက်ချင်း လှန်ကြည့်ရသည်။ ချွေးပြန်နေသော **သရင် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း**

(ရေသီးရေမှုန်များ ကပ်နေသော)ကွမ်း ရွက်ကို တွေ့သည်အထိ တစ်ရွက်ချင်း ရေတွက်ထားရသည်။

ဥပမာ (၁၀)ရွက်ကြောက်တွင် **ကျွန်း ထွာခြင်းနည်း**ကို တွေ့ရပါက ဆယ် တောင်းနက်အထိ တူးလှင်ကျေ ဝေဇ်၊ ရေကြောတွေ့ မည်။ (၁၂)ရွက် ကြောက်ခြင်းနှင့် (၁၂)တောင်း တူးမည် ဟု မှန်စေ သိရှိနိုင်ပေသည်။

၂၄ ရွက်စလုံး ကုန်လို့ ရေငွေပျံတာ မတွေ့ရရင်ကော ဘုရား'

၂၄ တောင် ၃၆ ပေ အနက်မှာ ရေတွေ့ရင်တောင် ဘယ်လိုငင်ရပါ့ မလဲ။ ရေစုပ်စက်နဲ့ စုပ်ရင် တစ်လုံး တည်းနဲ့ ရနိုင်မလား။ ကမ္ဘာ့ဆွဲအား၊ လေဖိအားကို လွန်ဆန်ပြီး အမြင့်(၃၄) ပေထက် ပိုမတက်နိုင်ဘူးလေ။

ဒါက ရူပဗေဒနိယာမနော်။ လက် တွေ့မှာ (၁၈)ပေလောက်တောင် မြင်း ကောင်ရေ တမတ်၊ ငါးဖူးအားနဲ့ ရေ မတက်ဘူး။ ဒီတော့ အဲဒီနေရာ ရေ တွင်းမတူးနဲ့ပေါ့'

ထိုအခါမှပင် ဆရာတော်ကြီးသည် စရိယတ္တိစာပေအပြင် လောကဓာတ် ပညာ အိုင်အေတန်းခေါ် ဥပစာတန်း (တက္ကသိုလ်ပညာ ဒုတိယနှစ်) အောင် မြင်တော်မူကြောင်း သိရလေသည်။

ကွမ်းရွက်(၂၄)ရွက်မှာ နှစ်သိန်း၊ လေးသောင်း အထူရှိသော ပထဝီ ပံသု မြေအထူကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်ကာ ယင်းမျှ (၂၄ တောင်မျှ)နက် သော ရေတွင်းလည်း မတွေ့ဘူးခဲ့ဟု ကြားနာရပေသည်။

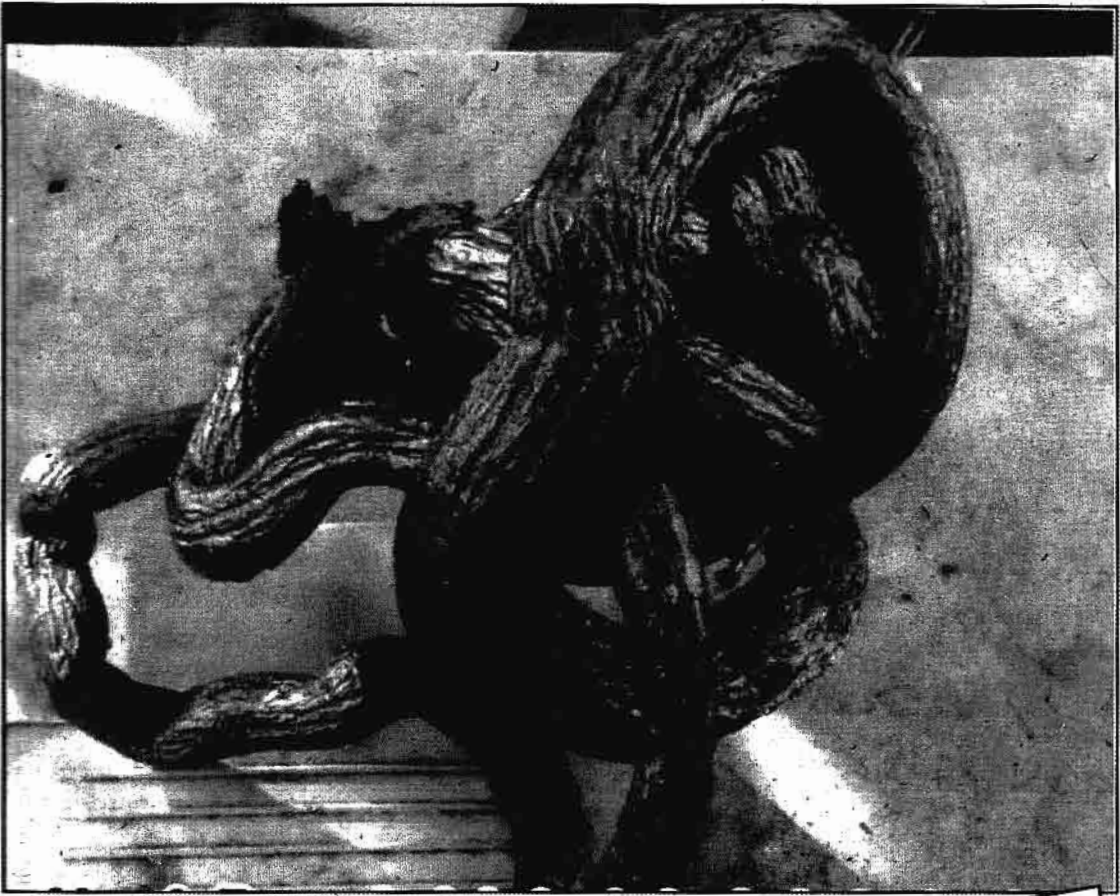
(ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွား ဖြစ်သော ပေါင်မြို့ ဘုရားကြီး ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် အရှင် ပညာပီပအားလံတွာ ကန်တော့သျှက်..)

စံထွန်းသာ

စာ ဖြစ် ဝေ ဝေ က...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉ (ခမြည်)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း-၀၁ ၂၄၂၊ ၂၄၃

လိမ်ပျက်စွဲသကဲ့သို့ ထိပ်ပင် နွယ်ဝင်ကွင်းတို့ကို အနီကပ်ထားခြင်းမရှိ

သာယာဝတီ
(မကျွေး)

မြွေတစ်ကောင်နှင့်တူသော

နွယ်ဝင်ကွင်းစုံ

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော်သည် မကျွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ အထက်မင်းလှမြို့နယ်အတွင်းရှိ လဲပင်ကျင်းကျေးရွာလေးသို့ အလည်တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ပြန်လေ၏။

ထိုရွာကလေးတွင် ကျွန်တော်နှင့် ဆွေလိုမျိုးလို နေထိုင်သည့် ဦးမှတ်၊ ဒေါ်သန်းစိန်တို့ ဇနီးမောင်နှံရှိသည်။ သူတို့သည် တောင်သူလုပ်ငန်း၊ လက်သမားလုပ်ငန်းတို့နှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းကြသူများဖြစ်သည်။

ဦးမှတ်က အသက်(၅၀)ကျော်ရှိကာ မိုးသားပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုတတ်ပြီး သူ့ဇနီးဒေါ်သန်းစိန်ကလည်း အသက် F.23A. September, 2016.

(၅၀)ကျော်ရှိကာ ရိုးသား၏။

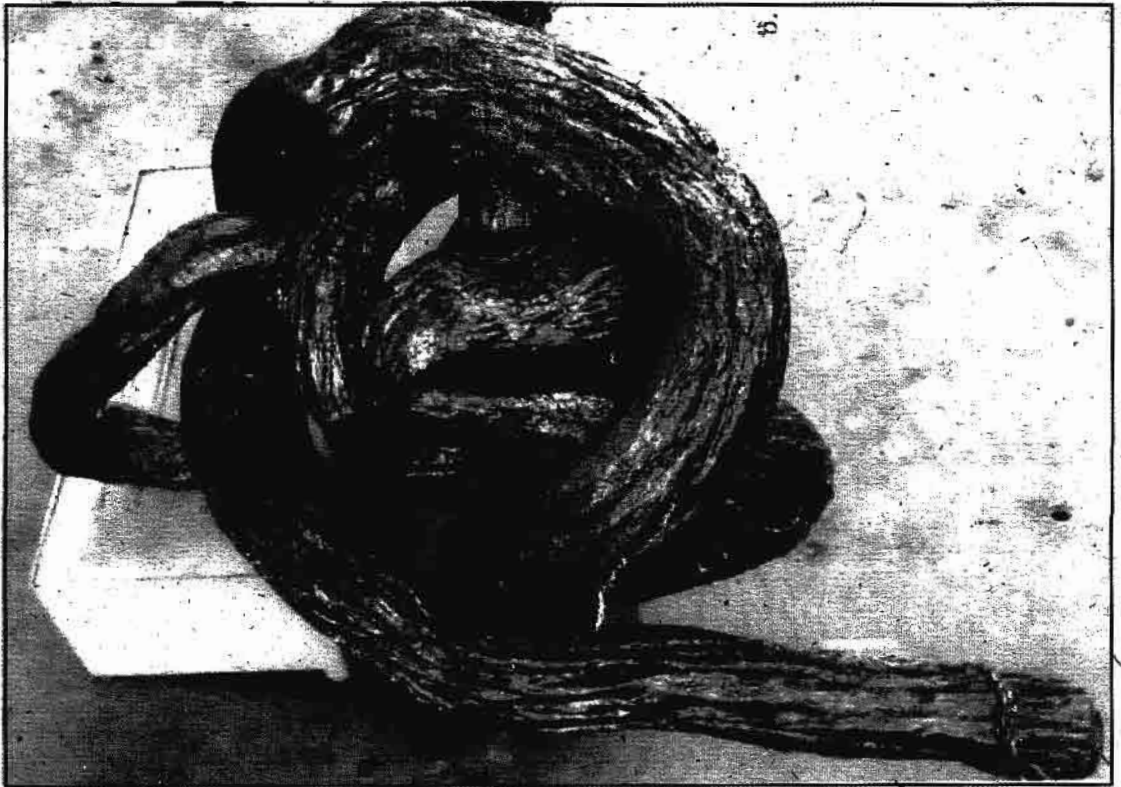
“ဟော အခုနလေးပဲ ဆရာအကြောင်း ပြောနေမိသေးရဲ့၊ အသက်ရှည်ဦးမယ်။ လာဖို့ ဆရာ... နေကတော့ အတော်ပူရဲ့နော်။ အံ့ယံနီညို ရာသီဥတုကြောင့် ကျုပ်တို့ မြေလတ်အညာတစ်ခွင် ပြုပြင်စင်အောင် ပူချက်က ကမ်းကုန်ပဲ ဆရာ

ရေ...

လေထုထဲမှာ ရေငွေ့လုံးဝ မရှိတော့ဘူးဆိုပဲ။ ကျုပ်တို့ ရွာက ကျောင်းဆရာ ဦးမြင့်ငြိမ်းက ပြောတယ်ဗျ။ ဟုတ်မှာပဲ၊ ငါ့ဆရာရယ်။ လူတွေကလဲ မိုးလေဝသ မမှန်မကန်ဖြစ်တော့ လုပ်တတ်ရာရာ ထင်းခုတ်ရောင်း၊ / ပီးသွေးဖုတ်ရောင်း

နက္ခတ္တရာဇာဓိပတိဦးစိုးဝင်း ၁၃၇

◀ ဇောနည် သဏ္ဍာန်၊ ထွက်ခွာရန် ငြိမ်နေသော သိပ်ခွယ်ကွင်းဆို

ကြန့်။

ဒီတော့ပိုပြီး ဝိုးခေါင်ရေရှားဖြစ်၊ ဝိုးခေါင်ရေရှားဖြစ်တော့ စိုက်ပျိုးသမျှ မဖြစ်ထွန်း၊ မဖြစ်ထွန်းတော့ ထင်းပိုခုတ်၊ မီးသွေးပိုမှတ် တောပိုပြုတ်၊ တောပိုပြုတ်တော့ ဝိုး ပိုလို့ခေါင်။ ဒါနဲ့ပဲ သံသရာလည်ပြီး စီးပွားရေး ကျပ်တည်းသထက် ပိုကျပ်တည်းလာတာပေါ့ဗျာ’

ခရီး ရောက်မဆိုက်ဆိုသလို ကျွန်တော့်ကို မြင်မြင်ချင်း စကားဆိုလာသူက ဦးမှတ်။

ဤသို့ ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ စကားဆိုလာသဖြင့် မည်သို့နှစ်သိမ့်ရမည်နည်းဟု စဉ်းစားကြည့်မိသည်။ အဖြေကား ကျေနပ်ဖွယ်မရှိ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ငြိမ်နေလိုက်၏။ ခဏကြာ

မှ...

‘ဒါနဲ့ ဦးမှတ် ကျွန်တော့်ကို အရေးတကြီး ဖုန်းဆွဲခေါ်လိုက်တဲ့ကိစ္စက’ ဟု ကျွန်တော် စကားစလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဦးမှတ်က...

‘တခြားမဟုတ်ပါဘူး ကျုပ်အဘိုးလက်ထက် အနောက်ရိုးမတော့နက်ထဲကနေ အင်တွဲတို့ ပုန်းညက်တို့ ထွက်ရှာရင်း ရဲတဲ့ (မြေတစ်ကောင်နဲ့တူတဲ့) ပေါက်နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးတစ်ခု အိမ်ပြင်ဆောက်ရာက တွေ့ခဲ့လို့ဗျာ’

ဟု ဆို၏။

‘ဘယ်လို အိမ်ပြင်ဆောက်တာလဲဗျာ’

‘ဒီလိုဆရာရေး... ကျုပ်တို့မွေးချင်း တစ်စု ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဘိုးဘွားပိုင် အိမ်ကြီးတစ်လုံးရှိတယ်ဗျာ။ သက်တမ်းအား

ဖြင့်တော့ (၇၅)နှစ် အနည်းဆုံးရှိလိမ့်မယ်။

အဲဒီအိမ်ကြီးကနေ ကျုပ်တို့ညီအစ်ကို မောင်နှမတစ်တွေ အိမ်ထောင်အသီးသီးကျခဲ့ကြတာပေါ့။ ဒီတော့ နောက်ဆုံး အမေ၊ အဖေ အဘိုးအဘွားတွေပဲ ကျန်နေခဲ့တယ်လေ။

အဲဒါ တစ်နေ့က အဘိုးက အိမ်ပြင်ဆောက်ချင်တယ်ဆိုပြီး ကျုပ် လာခေါ်တယ်။ တိုတိုပြောရရင် ဖျက်ဆောက်ရော၊ ဖျက်တော့ အဘိုး မီးခံတိုက်နားမှာ ဟောဒီ ပေါက်နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကို တွေ့တယ်ပေါ့။

‘ဒါနဲ့ အဘိုးကို အကျိုးအကြောင်း စစ်စစ်ကြည့်မိတယ်။ အစကတော့ အဘိုးက အတိတ်မေ့သလို ငွေပျောက်သလို လုပ်နေသေးတယ်။ ကျုပ်ကလဲ

အရမ်းသိချင်တာနဲ့ မရမက အတင်း
မေးတာပေါ့။

အမယ်...ကျုပ်အဘိုးက မပြောဘူး
ဆရာ။ အဲ... မပြောမဖြစ် ပြောတော့
လဲ တိုင်ပတ်နေတယ်။ သတိမေလို့
မပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်။

ကျုပ်က ယုတ္တိမရှိတဲ့ အကြောင်း
အရာတွေကို အယုံအကြည်နည်းမှန်း
အဘိုးက သိလို့ မပြောပြတာပါ။

အတန်ကြာတော့မှ စီးပွားတက်
အောင်၊ ဈေးရောင်းကောင်းအောင်၊
လာဘ်ရှင်အောင်၊ ရစရာ ကြွေးမြီပြန်
လာဆပ်အောင်၊ မီးကွင်းအောင်၊ ရန်
စွယ်မာန်စွယ်ကင်းအောင် အန္တရယ်
ကင်းအောင် ဆောင်ထားခဲ့တာလို့
မဖြေချင် ဖြေချင် ပြန်ဖြေခဲ့တယ်ဗျို့။

‘ခင်ဗျား အဘိုးအနေနဲ့ကော ဒီ
နွယ်ဝင်ကွင်းတိုးက အကျိုးပြုတာ၊
လက်တွေ့ကြုံဖူးတာရှိခဲ့ရဲ့လား’

‘ရှိတယ်ဗျို့ အဘိုးတို့ အဘွားတို့က
ဆန်၊ ဆီ၊ ဆားနဲ့ ကုန်မျိုးစုံ ရွာမှာရောင်း
တယ်။ ဈေးသည်ဆိုတော့ အကြွေးလဲ
ရောင်းရတာပေါ့။’

ဒါပေမယ့် ဈေးရောင်းကောင်းသလို
အကြွေးလဲ မဆုံးခဲ့ဘူးဆိုဘဲ။ ဒါဟာ
ဒီ ပေါက်နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကြောင့်လို့
ပြောတာပဲ ဆရာရေ’

‘ခင်ဗျား အဘိုးအဘွားတွေက
အသက်ကြီးလှရောပေါ့’

‘ကြီးပါသကောဗျာ၊ အသက်(၉၀-
၈၅)နှစ်တွေ’

‘ဒါဆို ဈေးရောင်းတော့’

‘ကျုပ်တူမလေးတွေက အကူအညီ
ပေးပါတယ်။ အဘိုးအဘွားက နာမည်
ခံရုံသက်သက်ပါ။ ကဲပါ... ငါ့ဆရာရယ်
ဓာတ်ပုံရိုက်မှာဖြင့်လဲ အဘိုးအိမ် သွား
ရိုက်ကြရအောင်လေ’

◆ ပေါက်သစ်မှ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးအား
တစ်ပတ်မှ တွေ့မြင်ရမည်

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဦးမှတ်
ခေါ်ဆောင်ရာနေရာသို့ လိုက်သွား
ရင်း ပေါက်နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကို ထောင့်
စုံအသီးသီးကနေ မှတ်တမ်းတင်ယူခဲ့
ပေသည်။

ထို့ပြင် အသစ်ပါလာသော ပေကြိုး
ဖြင့်လည်း တိုင်းယူလိုက်၏။ အထူး

မ=၁ ပေ ၈၅" ၊ လုံးပတ်=၇" နီးပါးခန့်
ရှိပြီး ရွှေပိန်းချထားသည်ကို တွေ့ရှိရ
ပေသည်။

ဓမ္မော ဟဝေ ရက္ခတိ ဝပ္ပဇာရီ

သာထက်စော်(မကျော့)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၉

ဂါမလိခေ (ပိဋကေ)
စစ်ကိုင်း

ထွက်သွားသူများ ပြန်လာစေခေါ

ယတြာအစီအစဉ်

တစ်နေ့သောအခါတွင် ကျွန်ုပ်သည်
စိတ်အေးလက်အေး ထိုင်နေခိုက်၌...

‘အာစရိကို ချောင်းလိုက်ရတာများ
လေး၊ ငါးရက်ရှိနေပြီ။ အခုမှ ဆိုက်
ဆိုက်မြိုက်မြိုက်တွေ တော့တာပဲ’

ဟု ပြောရင်း ကိုသံချောင်းဆိုသူ
သည် ဝင်ရှောက်လာလေတော့၏။

‘လာ... ကိုသံချောင်း၊ ကျုပ်ဖြင့်
ဘယ်ခရီးမှ မသွားရပါဘူးများ။ ခင်ဗျား
နဲ့ မဆုံဖြစ်လို့ နေမှာပါ။’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပဋိသန္ဓာရပြု၍ ခေါ်
လိုက်ရ၏။

‘တစ်ခုလောက် အကူအညီတောင်း
ချင်လို့ အာစရိရ’

ဟု ကိုသံချောင်းမှ စကားစလိုက်
လျှင်...

‘သိပါတယ်ဗျာ ကျုပ်ကို လေး၊ ငါး
ရက် ချောင်းနေတယ် ဆိုကတည်းက
အညီအညီလိုအပ်မှန်း ကဲ... ပြောပါ
ဦး’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ စကားထောက်လိုက်
လျှင်...

‘အိမ်က ထွက်သွားတဲ့သူကို ပြန်ခေါ်
တဲ့ ယတြာလေးလုပ်ချင်လို့ အာစရိရ
အဲဒါ’

ဟု ကိုသံချောင်းမှ ပြောလေ၏။

‘အင်း... အဲဒါက ရပါတယ် ဘာနေ
သားသမီးလဲ’

ဟု မေးလျှင် ‘‘တနင်္ဂနွေသမီး
အာစရိ’’ဟု ပြောလေ၏။

‘ဘယ်အရပ်၊ ဘယ်ဒေသ ထွက်
သွားတာလဲ သိလား’

ဟု မေးလျှင်...
‘ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပေါက်နေ
မှန်းမသိဘူး’

ဟု ပြောလေ၏။

‘ဟင်... ခင်ဗျားဟာကလဲ သေချာ
ပြောစမ်းပါဦးဗျာ အိမ်ကနေ ဘယ်လိုပုံနဲ့
ထွက်သွားသလဲဆိုတာ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးလျှင်...
‘ခက်တော့ ခက်တယ် အာစရိရ...
ကောင်မလေးက ခိုးရာလိုက်သွားတာ’

‘ဒါများဗျာ အချိန်တန် ပြန်အပ်လိမ့်
ဗျေ ကောင်လေးမိဘတွေဆီ ဝင်တွေ့
လိုက်လေ’

‘ကောင်လေးက ဒီက မဟုတ်ဘူး’
‘ဟုတ်လား ဘယ်ဒေသကလဲ’

‘အဲဒါလဲ မသိဘူး အာစရိရ’
‘ကောင်းရောဗျာ၊ ဒါနဲ့များ ဘယ်လို
ကြိုကြိုကြပြီး ခိုးရာလိုက်သွားရတာ
လဲ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ မေးလျှင်...
‘အဲဒါကြောင့် ခက်ပါတယ်လို့ပြော
နေ၊ အင်တာနက်ထဲက တွေ့ပြီး လိုက်
ပြေးတာတဲ့ အာစရိရ’

ဟု ကိုသံချောင်းမှ ပြောလေ၏။

‘အင်း... ခင်ဗျားဟာကလဲ ဒီတိုင်း
ဖြင့် ဟုတ်ပါ့မလားဗျာ၊ နိုင်ငံရပ်ခြား
တွေများ ရောင်းစားခံရရင် ဘယ်နှယ်
လုပ်ပါ’

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြောသောအခါ...
‘အဲလိုတော့ ဟုတ်ဟန်မတူဘူးဗျာ
ကလေးမက သူ့အဒေါ်တွေဆီကို ဖုန်း
လှမ်းဆက်သတဲ့။’

သူ့အတွက် မပူကြပါနဲ့၊ ကောင်း
ကောင်းမှန်မှန် ရှိပါတယ်ဆိုတဲ့
အကြောင်း တစ်ခွန်း၊ နှစ်ခွန်းပြောပြီး
ဖုန်းချသွားတယ်လို့ ပြောတယ်။ နှစ်ခါ
လောက် ဆက်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

လိုက်သွားတာကလဲ (၁၅)ရက်
လောက်ရှိပြီဆိုတော့ဗျာ။ မိဘတွေခမျာ
စိတ်ပူပြီး ဘယ်လုပ်ရမှန်းမသိ၊ ဘယ်
လိုက်ရမှန်းမသိနဲ့ပေါ့။ ဒါကြောင့်
ယတြာအစီအစဉ်လေးနဲ့ အထောက်
အကူ ရလိုရငြားပေါ့ အာစရိရ၊ လုပ်
ပေးစမ်းပါဦး’

ဟု ကိုသံချောင်းမှ အကူအညီ
တောင်းခံလာပါသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်
အိမ်မှထွက်သွားသူ ပြန်လာစေတတ်
သော ယတြာအစီအစဉ်ကို ပေးလိုက်ရ
ပေတော့သည်။

ထွက်သွားသူ ပြန်လာစေရန်
ယတြာအစီအစဉ်များ
ပြန်စေလို့ တြိ-တာ ဉာဏ်ဖြင့်ရှာရာ

www.burmeseclassic.com

ဟူသော အင်္ဂလိပ်စာ အဆိုအမိန့် အရ...

တနင်္ဂနွေသားသမီးပြန်လာစေလိုသော်

၁။ တနင်္ဂနွေနေ့ အုန်း/အင်သားကို ချွန်၍ ပန္နက်တိုင်ပြုလုပ်ပါ။ လိုအပ်သောစားကို အပြန်ရေးပါ။

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် = တြိရန်းအခါ ဖြစ်သော ညနေ(၃)နာရီမှ (၄)နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်အတွင်း၌...

စတုရန်းဖြစ်သော = တောင်အရပ် သို့ မျက်နှာမူပြီးလျှင် အိမ်၏ လှေကား ခြေရင်း သို့မဟုတ် တံခါးပေါက်အခြေ တွင် ပန္နက်သားကို မြေကြီးထဲ ဝင်အောင် ရိုက်ပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုအပ်သော ဆုတောင်းဆိုပေးပါ။

ဥပမာ...

၂။ သံစလုံ/သွပ်ပြားပေါ်တွင် တနင်္ဂနွေသားသမီး၏ ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အင်္ကျီနှင့် အုန်းသီးဆန် အနည်းငယ်ထည့်၍ ယင်းနေထိုင်ခဲ့သော အိမ်ရာ စသည်တွင် ထားပြီး အင်္ကျီနှင့် အုန်းသီးဆန်ကို မွှေနှောက်ပေးပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုအပ်သလို ပြောဆိုပေးပါ။ မကြာမကြာလုပ်ပေးပါ။

(၇)ရက် သို့မဟုတ် တစ်လအတွင်း ပြန်လာခြင်း၊ သီတင်းစကား ကြားရခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

တနင်္လာသားသမီးများ ပြန်လာစေလိုသော်

၁။ တနင်္လာနံနက်ဖြစ်သော ကိုကော်သား စသည်ကို ချွန်၍ ပန္နက်တိုင်ပြုလုပ်ပြီး လိုသောစားကို အပြန်ရေးပါ။

တနင်္လာနေ့ ညနေ(၃)နာရီမှ (၄)နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်အတွင်း၌ အနောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူပြီး အိမ်၏ လှေကားခြေရင်း သို့မဟုတ် တံခါးအခြေတွင် ပန္နက်သားကို မြေကြီးထဲ ဝင်အောင် ရိုက်ပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာ ဆုတောင်းပေးပါ။

၂။ ဒန်အိုးထဲတွင် တနင်္လာသားသမီး ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အင်္ကျီနှင့် ကြာဆံ အနည်းငယ်ထည့်၍ ယင်း၏ အိမ်ရာ စသည်ပေါ်တွင် ထားပြီး အင်္ကျီနှင့် ကြာဆံတို့ကို မွှေနှောက်ပေးပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာဆုတောင်း ပြောပေးပါ။

(၇)ရက် သို့မဟုတ် တစ်လအတွင်း ပြန်လာခြင်း၊ သီတင်းစကား ကြားရခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

အင်္ဂါသားသမီးများ ပြန်လာစေလိုသော်

၁။ အင်္ဂါနံဖြစ်သော စီး(သီး)သားကို ချွန်၍ ပန္နက်တိုင်ပြုလုပ်ပြီး လိုသောစားကို အပြန်ရေးပါ။

အင်္ဂါနေ့တွင် ညနေ(၃)နာရီမှ (၄)နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်အတွင်း၌ မြောက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူပြီး အိမ်၏ လှေကား

ခြေရင်း သို့မဟုတ် တံခါးပေါက်အခြေတွင် ပန္နက်တိုင်ကို မြေကြီးထဲ ဝင်အောင် ရိုက်ပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာ ဆုတောင်းပေးပါ။

၂။ အင်တုံ သို့မဟုတ် အိုးထဲတွင် အင်္ဂါသားသမီး ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အင်္ကျီနှင့် ဆန် အနည်းငယ်ထည့်၍ ယင်းတို့၏ အိမ်ရာ စသည်တွင် ထားလျက် အင်္ကျီနှင့် ဆန်တို့ကို မွှေနှောက်ပေးပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာ ဆုတောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ပြန်လာစေလိုသော်

၁။ ဗုဒ္ဓဟူးနံ လင်းလွန်းသား စသည်ကို အဖျားချွန်ပြီး ပန္နက်တိုင်ပြုပြီး လိုသောစားကို အပြန် ရေးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ(၃)နာရီမှ (၄)နာရီ (၃၀)မိနစ်အချိန်အတွင်း၌ အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်သို့ မျက်နှာမူပြီး အိမ်၏ လှေကားခြေရင်း သို့မဟုတ် တံခါးပေါက်အခြေတွင် ပန္နက်တိုင်ကို မြေကြီးထဲ ဝင်အောင် ရိုက်ပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာ ဆုတောင်းပေးပါ။

၂။ ခြင်းထဲတွင် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အင်္ကျီနှင့် လက်ဖက် အနည်းငယ်ထည့်ပြီး ယင်း၏ အိမ်ရာ စသည်တွင် ထား၍ အင်္ကျီနှင့် လက်ဖက်ကို မွှေနှောက်ပေးပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာ ဆုတောင်းပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ ပြန်လာစေလိုသော်

၁။ ကြာသပတေးနံ ပိတောက်သား စသည်ကို ချွန်၍ ပန္နက်တိုင်ပြုပြီး လိုသောစားကို အပြန်ရေးပါ။ ကြာသပတေးနေ့ ညနေ(၃)နာရီမှ

ချောင်းဖျားဆရာတော်ကြီး

ချီးမြှင့်တော်မူသော

ညာဏ်ပညာ ထက်ပြက်ပေသော

ဂါထာတော်

မောင်ကြီးကြီး
(အိမ်ခဲ)

ကျွန်တော်သည် အင်းစမပညာရပ်များ၊ ဂါထာတော်၊ မန္တန်တော်များ ရွတ်ဖတ်ခြင်းကို အလွန် ဝါသနာထုံသည်။ ဂါထာမန္တန်များကို ရွတ်ပွားရာ၌လည်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ နှုတ်တော်ထွက် ဓမ္မစက်များ၊ ဘုရားရှင်အား ရိုနှိုးသော ပါဠိတော်၊ ဂါထာတော်များကိုသာ ရွတ်ပွားပါသည်။

ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကျင့်ကြံ ရွတ်ပွားပြီး အကျိုးထူးလျှင် ဖိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းများကို မျှဝေလေ့ ရှိသည်မှာ ကျွန်တော်အကျင့် 'ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဂါထာမန္တန်များကို မျှဝေလေ့ရှိသလို တစ်ဖက်ကလည်း ဂါထာတော်များကို စမ်းသပ်ခြင်း၊ ဂါထာတော် အထူးအဆန်းများကို ရှာဖွေခြင်းလည်း ပြုပါသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်တို့၏ အိမ်ခဲ မြို့နယ်မှ ချောင်းဖျားဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်သော ပညာဉာဏ် ထက်ပြက်စေသည့် ဂါထာတော်တစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော် ရရှိလိုက်ပါသည်။

ဂါထာတော်ကို ရရှိထားသော်လည်း ဂါထာ၏ အစွမ်းသတ္တိကိုတော့ မလေးသပ်ရသေးပါ။

တစ်ခုသော နေ့လယ်ခင်းလေး၌ ကျွန်တော်သည် အလုပ်နားနေရ

အစပြု နဂါဏ္ဍဓရာင်ခြင်ပရဇင်း

ဘန္တလီ (ညောင်ချင်းချောင်းဖျားဆရာတော်၊ မြောက်ဘက်ကျောက်တိုင်)

သဖြင့် စာရေးရန် အိမ်ရှေ့ သရက်ပင် အောက်၌ စားပွဲနှင့် ကုလားထိုင်ချကာ စာရေးရန် စိုင်းပြင်းနေစဉ် အိမ်ရှေ့ခြံဝမှ...

'ဆရာ...ဆရာတပည့်ကို ကယ်ပေးပါဦးဆရာ' နေပူထဲ အဲဆောင်းမပါ ချွေးထဲ တလုံးလုံးနှင့် ခြံထဲကို လှမ်းဝင်လာသူ

က ဒေါ်ခင်ဝင်း။

ဒေါ်ခင်ဝင်းဆိုတာက ကျွန်တော် အိမ်၌ ကျူရှင်သင်စဉ်က ကျွန်တော်ဆီမှာ ကျူရှင်တက်ခဲ့သော ကျောင်းသူလေး မရွှေဇင်ဝင်း၏အမေ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ထိုင်ခုံတစ်လုံး ချပေးကာ...

ထိုင်ပါဦး ဒေါ်ခင်ဝင်းရဲ့ ရွှေဇင်ဝင်းက ဘာဖြစ်နေလို့ ကျွန်တော်က ကယ်ဖို့မှာလဲ

ဟု မေးလိုက်ရာ ဒေါ်ခင်ဝင်းက... ဒီလိုဆရာရေ... ဆရာတပည့်က စာမေးပွဲကြီးနဲ့မှ ကျက်ပြီသားစာတွေ ပျောက်လို့တော့ စာကျက်မယ်လို့ စာမူထိုင်လိုက်တာနဲ့ ခေါင်းမူးပြီး စာကျက်လို့ မရလို့ဘဲ အဲဒီစိတ်ညစ်ပြီး တိုတိုတရားရယ် ဖြစ်နေလို့ ဆရာရေ ကျွန်တော်က...

ဟာ... ဒေါ်ခင်ဝင်းရယ် စိုးရိမ်စိတ်ကြီးရင် ဒီလိုပဲ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခေါင်းမူးတယ်ဆိုတာက တော့ ပယောဂ အနှောင့်အယှက်လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ အိပ်ရေးပျက် ပင်ပန်းလို့

လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။

ကျွန်တော်က ပယောဂကုဆရာ မဟုတ်တော့ အတိအကျ မသိဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ရထားတဲ့ဂါထာတစ်ပုဒ် ရွတ်ကြည့်ဖို့ ပေးလိုက်မယ်။ ချောင်းဖျားဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပညာဉာဏ် ထက်မြက်စေတဲ့ ဘုရားရှိခိုးဂါထာဖြစ်တယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ရွတ်ကြည့်ပါလို့ ကျွန်တော်တပည့်ကို ပြောလိုက်ဗျာ

ဟု ပြောရင်း အောက်ပါ စကျွင်းပါးဂါထာတော်လေးကို ရေးပေးလိုက်လေသည်။

စကျွင်းပါးဘုရားရှိခိုးဂါထာဇာတ်
ဗုဒ္ဓစက္ခု ဝေဗန္ဓု ဉာဏစက္ခု သယုဒ္ဓစက္ခု
ဒိဗ္ဗစက္ခု စကျွင်းပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပါဦးဘုရား”
နောက်ရက်၌ ဒေါ်ခင်ဝင်းနှင့် လမ်းမှာဆုံသဖြင့် ရွှေဇင်ဝင်း၏ အခြေအနေ မေးကြည့်ရာ စာတွေလည်း ပြန်မှတ်မိလာကြောင်း ခေါင်းလည်း မမူးတော့ကြောင်း ဝမ်းသာဖွယ် သတင်းစကား ကြားသိရလေသည်။

ထို့ကြောင့် စာမေးပွဲ ဖြေဆိုကြမည့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစေရန်နှင့် ပညာဉာဏ်ထက်မြက်စေရန် စိတ်ရည်သန်လျက် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ချောင်းဖျား ဆရာတော်ကြီးအား ရိုသေစွာ ဦးစိုက်လျက်...

သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ နမာမိ

မောင်အောင်ကျော် (အိမ်မဲ)

ဝန်ခံချက် ။ ။ ကျွန်တော်သည် ဤစကျွင်းပါးဂါထာတော်ကို မွေဒါနပြုသော စာရွက်ကလေးတစ်ရွက်မှ အမှတ်မထင် ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မွေဒါနအလှူရှင်ဖြစ်သော K+K မိသားစုအားလည်း မမြင်ဘူးသော်လည်း ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

စာမျက်နှာ (၁၈၁)မှ အဆက်

(၄) နာရီ(၃၀)မိနစ်အချိန်အတွင်း၌ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်သို့ မျက်နှာပူပြီး အိမ်၏ လှေကားခြေရင်း သို့မဟုတ် တံခါးပေါက်အခြေတွင် ပန္နက်တိုင်ကို မြေကြီးထဲဝင်အောင် ရိုက်ပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာဆုတောင်းပေးပါ။
၂။ ဇလုံထဲတွင် ကြာသပတေးသားသမီး ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အင်္ကျီနှင့် မြေပဲဆန်အနည်းငယ်ထည့်ပြီး ယင်း၏ အိပ်ရာ စသည်တွင် ထား၍ အင်္ကျီနှင့် မြေပဲဆန်ကို မွှေနှောတော်ပေးပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာ ဆုတောင်းပြောပေးပါ။
သောကြာသားသမီး များ ပြန်လာစေလိုသော်
၁။ သောကြာနံ့ သီးသား စသည်ကို အဖျားချွန်၍ ပန္နက်တိုင်ပြုပြီး လိုရာစာကို အပြန်ရေးပါ။
သောကြာနေ့ ညနေ(၃)နာရီမှ (၄)နာရီ(၃၀)မိနစ်အချိန်အတွင်း၌ အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာပူပြီး အိမ်၏လှေကားခြေရင်း သို့မဟုတ် တံခါးပေါက်အခြေတွင် ပန္နက်တိုင်ကို မြေကြီးထဲ ဝင်အောင် ရိုက်ပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာဆုတောင်းပေးပါ။
၂။ လင်ပန်းထဲ၌ သောကြာသားသမီး ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အင်္ကျီနှင့် သရက်သီး အနည်းငယ်ထည့်၍ ယင်း၏အိပ်ရာ

စသည်တွင် ထားပြီး အင်္ကျီနှင့် သရက်သီးကို မွှေနှောကပ်ပေးပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာဆုတောင်း ပြောပေးပါ။
စနေသားသမီး များ ပြန်လာစေလိုသော်
၁။ စနေနံ့ ထန်းသား စသည်ကို အဖျားချွန်၍ ပန္နက်တိုင်ပြုပြီး လိုရာစာကို အပြန်ရေးပါ။
စနေနေ့ ညနေ(၃)နာရီမှ (၄)နာရီ(၃၀)မိနစ်အချိန်အတွင်း၌ အရှေ့ထောင့်ထောင့်အရပ်သို့ မျက်နှာပူပြီး အိမ်၏ လှေကားခြေရင်း သို့မဟုတ် တံခါးပေါက်အခြေတွင် ပန္နက်တိုင်ကို မြေကြီးထဲဝင်အောင် ရိုက်ပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာ ဆုတောင်းပေးပါ။
၂။ ပုံထဲတွင် စနေသားသမီး ဝတ်ဆင်ခဲ့သော အင်္ကျီနှင့် ထန်းလျက် အနည်းငယ်ထည့်ပြီး ယင်း၏ အိပ်ရာ စသည်တွင် ထားလျက် အင်္ကျီနှင့် ထန်းလျက်ကို မွှေနှောကပ်ပေးပါ။ နှုတ်မှလည်း လိုရာဆုတောင်း ပြောပေးပါ။
(၅)ရက် သို့မဟုတ် တစ်လအတွင်း ပြန်လာခြင်း၊ သီတင်းစကား ကြားခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

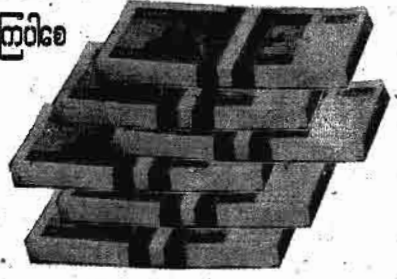
ဂါမထီဇော် (ပိဋကေ)
စစ်ကိုင်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

လောဘီလောဘာ

ရွှင်လန်းကြပါစေ

ဤလတွင် ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ သက်လွက်ခွင်လန်းစေရန် ပြုလုပ်သင့်သော ယတြာအစီအစဉ်မှာ...

- **မိသားစုသိဖွား(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ရဲယိုညွန့်(၂)ညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့်(၂)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၂)ခက်နှင့် သောက်တော်ရေ (၈)ခွက်တို့ကို အများကိုးကွယ်သည့် စေတီပုထိုး တစ်ဆူ၌ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စနေထောင့်မှ ကပ်လှူပါ။
- **ပြိဿရာသီဖွား(ဧပြီလ ၂၁ရက်မှ မေလ ၂၀ရက်အတွင်းမွေးဖွားသူ)** ကံ့ကော်ညွန့်(၁)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁)ရွက်၊ ဇီး(ဆီး)ညွန့်(၁)ညွန့်နှင့် ယပ်(သို့မဟုတ်) တံခွန်(ကြတ်လျှာ) (၂)ခုတို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေး ပြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။
- **မေထုန်ရာသီဖွား(မေလ ၂၁ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ ငှက်ဥ စသည် ရရာ ဥတစ်မျိုးမျိုး(၄)လုံး၊ ကျောက်ဖရုံယို(၄)ခု၊ သကြား(၄)ပန်းကန်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၁)တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးပြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။
- **ကရကဋ်ရာသီဖွား (ဇွန်လ ၂၁ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ထန်းလျက်(၆)ခဲ၊ ပေါက်ပေါက်(၆)ပန်းကန်၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၆)ပန်းကန်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ စနေပြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူပါ။
- **သီဟိုဠ်ရာသီဖွား (ဇူလိုင်လ ၂၂ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ကြက်သွန်နီ(၃)ဥ၊ နှမ်းပျစ်(နှမ်းယို)(၃)ခု၊ ဆီး(ဇီး)ယို(၃)ပန်းကန်နှင့် သောက်တော်

- ရေ(၆)ခွက်တို့ကို အများပူဇော်သည့် စေတီပုထိုး၏ တနင်္လာပြိုဟ်တိုင်တွင် စနေနေ့၌ ကပ်လှူပါ။
- **ကန်ရာသီဖွား (ဩဂုတ်လ ၂၂ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** နှင်းဆီပန်း(၅)ပွင့်၊ စံပယ်(၅)ကုံး(သို့မဟုတ်) ငှက်ပျောသီး(၅)လုံး၊ ထန်းလျက်(၅)ခဲနှင့် တံခွန်(ကြက်လျှာ)(၃)ခုတို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာပြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။
- **တူရာသီဖွား (စက်တင်ဘာလ ၂၂ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်အတွင်းမွေးဖွားသူ)** အောင်သပြေ(၇)ခက်၊ ပိတောက်ညွန့်(၇)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၇)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၅)တိုင်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေပြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။
- **ဗြိတ္တရာသီဖွား (အောက်တိုဘာလ ၂၃ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ရက်အတွင်းမွေးဖွားသူ)** ပိတောက်ညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)ရွက်၊ ဗာဒံညွန့်(၁၀)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါပြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူပါ။
- **နေရာသီဖွား (နိုဝင်ဘာလ ၂၂ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ပိတောက်ညွန့်(၅)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၅)ရွက်၊ တမညွန့်(၅)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ(၁၀)ခွက်တို့ကို သောကြာနေ့တွင်

- စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့်မှ ကပ်လှူပါ။
- **မကာရာသီဖွား(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** သပြေ(၃)ခက်၊ ဆီး(ဇီး)ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ဥသျှစ်ညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် တံခွန်(၅)လက်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၌ တနင်္ဂနွေထောင့်မှ ကပ်လှူပါ။
- **ကုရာသီဖွား (ဇန်နဝါရီလ ၂၀ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** ဩဇာညွန့်(၆)ညွန့်၊ ရဲယိုညွန့်(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာပြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။
- **မိန်ရာသီဖွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)** သီဟိုဠ်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ခရေညွန့်(၈)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၆)ပန်းကန်တို့ကို စနေနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာပြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

ရရှိနိုင်သော ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ အဟန့်အတားမရှိဘဲ လွယ်ကူလျင်မြန်စွာ ရရှိနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

၎င်းတို့ကို ကြိုတင်အမှာစေရန် အောက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဆက်သွယ်ပါ။

ထွက်မင်းကျော်ရွာ

နုငယ်နုကွင်းပိတ်

အစီအရင်တစ်နည်း

မောင်နှမမြင့် (သင်)

ကြီးအား မခြွင်းမချန် အမှန်တင်ပြအပ်ပါသည်။

အစီအရင် စီရင်ပုံမှာ...

နုကွင်းပိတ်အစီအရင်

❖ ငွေပြား၊ ကြေးပြား၊ ခဲမဖြူ၊ ခဲပြား၊ ရွှေပြား၊ သလွဲစင် စသည် တစ်ခုခုကို အပြေအပြစ် အညီအညာ ပြုထားခြင်း။

❖ နုကွင်းပိတ်ကြိုသော နေ့ကောင်းရက်မြတ်တွင် တိကျသော အခါချိန် နာရီတွင် စားပွဲခုံပေါ် ပိတ်ဖြူခင်းပြီး သိဒ္ဓိအပါး(၃၀) အကျယ်(၁၀၀၀) ဆောင်တော်မူကြကုန်သော ပေါက်ဆရာ (၆၉)ပါး အမျိုးထား၍ ပွဲတစ်ပွဲ ငှက်ပျော(၂)ဖီ၊ အုန်းသီး(၁)လုံး သပြေခြေစာ ပန်းကတော့(၂)ခု၊ ကွမ်း(၂)ယာ၊ လက်ဖက်ကို ဆီမပါဘဲ ဆားနှင့်နယ်၍ ပိန္နဲရွက်နှင့်ဖြစ်စေ၊ ငှက်ပျောရွက်ဖြင့်ဖြစ်စေ ကတော့ရွှန်ထိုးပြီး ထည့်ကာ (၂) ကတော့ ငှက်ပျောတစ်ဖီစီတွင် ထိုးညှပ်ပြီး ဖယောင်းထုပ်၊ အမွှေးတိုင် အစုံထည့်ပြင်ထားပြီး ပွဲစောင့်နတ်များ၊ ဂိုဏ်းစောင့်များကို ပင့်ဖိတ်ကြပါသည်။

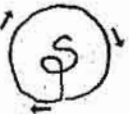
မိမိသုံးမည့် ကညစ်၊ မျဉ်းတံ၊ အင်းပြား၊ ပြုလုပ်မည့် တစ်ခုခုသော အပြားများကို မွဲပြင်ထားသော စားပွဲပေါ် တင်ထားရပါသည်။

စီရင်ပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် လူဖြစ်လျှင် အနည်းဆုံး ငါးပါးသီလ ခံယူ

ဆောက်တည် မြဲမြံရမည်။ ရေမိုး သန့်စင်၍ သန့်ရှင်းသော အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားရပါမည်။

နုကွင်းပိတ် အချိန်စေ့သောအခါ “တနုချေခြင်း ပြုလုပ်ပါ” အင်းချမည့် အပြားရေးမည့်၊ ကညစ်သားမည့် မျဉ်းတံများကို အားလုံး စုကိုင်ထားပြီး...

‘ပြု တနုတနု တရတနု၊ ဗျာယတနု၊ အာကာတနု၊ ယထိတနု၊ တနုကြီးတနုယ် တနုသုံးဆယ်၊ ပြေထာပြေ ကျောကျော’ ဟု (၇)အုပ် အနည်းဆုံး ရွတ်ဖတ် တနုချေပါ။ ပြီးလျှင် စီရင်မည့် အပြားပေါ်တွင် နုငယ်ကို တဆက်တည်း ခဲလည်းမပြုတ်၊ ခဲကြောင်းလည်း မထပ်အောင် ရေးဆွဲ၍ နုငယ်ခြေမှ လက်ဝဲဘက်သို့ ဝတ်အောင် တစ်ဆက်တည်း ရေးပါ။ (* * *)

ရေးသောအခါ ရွတ်ဆိုရန်မှာ...

‘အက္ခရာပစ္စေတနာ ဟိဋ္ဌာ’ ဟု ရွတ်ဆိုပါ။

ဤရေးသားခြင်း အစီအစဉ်ပြီးလျှင် နုငယ် မျက်နှာပြုရာ လက်ယာဘက်မှ နေ၍ နုငယ်၏ လက်ဝဲကျောဘက်သို့ လိပ်ပါ။

ရွတ်ဆိုရန်ငါထာ...

‘ပြုက္ခဒိဝံ ဒိဗ္ဗယောတ သပ္ပတနာန ပိဏ္ဏနာန ပုဗ္ဗနိဝါယ ဒိဗ္ဗက္ခ အာသက္ခယ

နုကွင်းပိတ်အစီအရင် (၂၉) နှစ်ပြည့် အမှတ်တရ အထူးထုတ်ဖော်စဉ်မှ စာမျက်နှာ(၆၃)တွင် ဖော်ပြထားသော (လွယ်ကောင်းအောင်)၏ ကျည်လွဲနုငယ် နုကွင်းပိတ်အစီအရင်ကို ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း နေရာဒေသအလိုက် ရရာလက်နက်စွဲကိုင်ပြီး မျက်နှာဖြူ အင်္ဂလိပ်နှင့် ဖက်ဆစ်ဂျပန်များကို တော်လှန်ခဲ့ကြသော “ဖောင်းပြင်မြို့နယ်မှ ဗိုလ်လယ်နှင့် ဗိုလ်ကျားတို့၏ နောက်လိုက် တော်လှန်ရေးရဲဘော်များအား ဆရာတော်ကြီးများမှ အမျိုးဘာသာအတွက် စီစဉ်ပေးခဲ့သော ကျည်လွဲ၊ ကျည်ပြီး (စားနှင့် ထိုးလျှင် ဓားကျိုး၊ လှံနှင့် ထိုးလျှင် ထုံရွေ့၍ ပေါက်တူ။ ပေါက်ဆိန်များဖြင့် ပေါက်လျှင်ပင် သံပုဆိန်များ အသွားပင် ပဲ့ကြေသည်)ဟု အာစရိယဝိဒေ ကြားနာ သိရှိရပါသည်။

နုငယ် နုကွင်းပိတ် အစီအရင်ကို အောက်ပါ နည်းဥပဒေများ လုပ်ထုံးထုပ်နည်းများဖြင့် ပေစာပုရိုက်မှ ဖတ်မှတ်မိသမျှ ပညာပါရမီအလိုမှာ ဆရာ

ဤထံ လှူလှူ ဂန္ဓန္တ သတ္တဝါတို့ထံ ယာ ဂုဏ်
အံ့ ကြိမ်ကြာကြိမ်၊ ဝမ်းကြာဝမ်း
ဟု (၉)ခေါက်စေ့အောင် ပြုံးခံ၍
မပြတ်ရွတ်ပါ။

အသက်သွင်းရန်

‘ဝတ္ထုတောန ဝတ္ထုတော ဘဿဝရော ဝရ
တောနဝ ဝတ္ထုတောဝရံ ဌာနေ ခေမတော
ဝရံ သဗ္ဗနဝ ဝပ္ပနာဒိနေန ဝကပ္ပိတာ
နလ္လိမ္မန္တော ဝဿာဿ နဝ’
ဤဂါထာနှင့် (၃၇)အုပ်ရွတ်ပြီး
အသက်သွင်းပြီးနောက်...

‘ဥ ယာဝိဇ္ဇာဗလံ ဖာပိဖာပိ ဝုပ္ပက္ခန္ဓော
ဝေဒနာက္ခန္ဓော သဿာက္ခန္ဓော သင်္ခါက္ခန္ဓော
ဝိညာနက္ခန္ဓော အာယုအသစ် ဝမ်းကြာဝမ်း
ချမ်းကြာချမ်း ကပ်ကြာကပ်’

ယင်းဖြင့်(၇)အုပ်မှ (၃၇)အုပ်ထိ
ရွတ်နိုင်သည်။

‘ဘုန်းတော်လွန်တရ ကြီးမြတ်တော်မူ
ကုန်သော ကကုသန် ကောထာပုံ ကဿပ
ဂေါတမ အစိပေတ္တယျ ဘုရားသီချို ပိန္နဲ
တော်မူချက် ဦးထိပ်ရွက်၍ အရှေ့နေထွက်
အနောက်နေဝင်၊ တောင်ဖက်ဝါကျွန်းတိုင်း
မြောက်ပူပုံကြယ် အထက်ပြဟာနှစ်ဆယ်
အောက်တစ်ယူနာ ဖီလာထုတ်ခြင်း အန္တ
စကြဝဠာအတွင်း ပိုတင်နေကြကုန်သော...

ပုဒ္ဓဝိဇ္ဇာ၊ ဝုဒ္ဓဝိဇ္ဇာ၊ သံဃဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ
အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒဝိဇ္ဇာ၊
ဗေဒဝိဇ္ဇာ၊ ဗေဒဝိဇ္ဇာနှင့် အေဒေါနတ်တကာ
တို့ ပါဏိလက်တွင်း လက်ဖွဲ့အင်းကို သွင်းကြ
အသက် ရပ်မှာဖက်၍ ရင်တွေ့အင်း သက်ဝင်
စေသော်...

ဥပုသ်သို့ ဝေဠုသို့ သံဃသို့ ဟာထာဝီတု
သို့ အာစရိယသို့ ပြဟာသို့ ဒေဝီသို့
သို့အပေါင်း ထောင်းသောင်းများစွာ ထက်
ကြာထက် သက်ကြာထက် **[(၇)ခေါက်]**

လက်ဖွဲ့အင်းချုပ်ပုံ

‘ဥဘရာဗေလော လေတုနှင့် လေဆူ
သစ် နုဗ္ဗရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇာဓိ’

ဘုရား လေးတံခါး လေးပါးရှင်ပင် ချုပ်ကြာ
ချုပ် **[(၇)ခေါက်]**

ဤနထင်ကွင်းပိတ် အစီအရင်သည်
အာစရိယ ဆရာမြတ်၏ အဆိုအမိန့်
အရ ပုဒ္ဓ၏ မျက်မှောင်တော်နှစ်သွယ်
အလယ်ဗဟို တည့်တည့်မှ (ဥတ္ထုလုံ)
မွှေးရှင်တော်ကို ညွှန်းဖော်ပါသည်။

အင်းသက်သွင်းသော ဂါထာ၏
တိုင်းတစ ဖော်ပြရလျှင် **“ဝတ္ထုတော
ဝရံ ဌာနေ ခေမတောဝရံ သဗ္ဗနဝ”**
ဇာတိဒိသည် ထင်ရှား၏။ **ဝရံ-မြတ်
သော၊ ဝတ္ထုတော-အရောင်အဆင်း
သည်၊ ဌာနေ-(ဌာန၌) မျက်မှောင်
နှစ်သွယ် အလယ်တည့်တည့်၊ ဌာနေ-
ဌာနကို ကြည့်သဖြင့် လည်းကောင်း၊
ဝရံ-မြတ်သော၊ ခေမတော- ဘေး
ရန်ကင်း ပြတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
သဗ္ဗနဝ-ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်ဖြင့်
တင့်တယ်ခြင်းများကိုသာ ညွှန်းဆို
ဖော်ပြ၍ အဆုံးတိုင်း နဝဖြင့် အဆုံး
သတ်ထားသဖြင့် ယုံမှားဖွယ်မရှိပါ။**

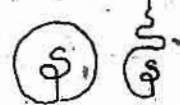
**နဝ-သည် ကိုးကို-ဖော်ပြသလို
ရှေးကဝိအဖော် ဆရာတော်များနှင့်
ရသေ့ရှစ်သောင်း၊ လောကီဝိဇ္ဇာ ဆရာ
မြတ်များသည် အမျိုးဘာသာ
သာသနာကို ထိပါးနှောင့်ယှက်ကြသည်
နယ်ချဲ့သမား မိစ္ဆာများကို ကာကွယ်
တွန်းလှန်ရာ၌ န နှင့် ဝ ကို တစ်ဆက်
တည်းပြု၍ အဆောင်အကာ အပြီး
အဆီးအဖြစ် သုံးခဲ့ကြသည်ဟု
ပေပုရဂိုက်မှ လည်းကောင်း၊ လောကီ
အင်းအင်္ဂုတ္တိရိက္ခမိုးများမှ လည်း
ကောင်း သင်ကြားသိသမျှ (အမျိုး
ဘာသာ သာသနာအတွက် သေနတ်
မီးပေါက် ပုံးစိန်အမြောက် မကြောက်
ရကြောင်း)ရေးသားပါသည်။**

ကျန်ရှိသော-နက္ခတ်ခပတ်၊ အကန်း
အမြင်၊ တီထီငါးရပ်၊ မိတ္တူဥပါဒါ၊ ဝရ

သိဒ္ဓိ အစရှိသော ရှေးချယ်စိစစ်ပုံ၊
စီရင်မည့်နေ့အချိန်၊ မိတ်ရန် ဥဒါသိန်
စသည်များကို လက်လှမ်းမှီသမျှ တင်ပြ
ပါမည်။

ဤနထင် နက္ခတ်ပိတ် ဥတ္ထုလုံ
မွှေးရှင်တော်တံဆိပ်တည်ရာ ဥဏှိသ
ခေါ် နဖူးသင်းကျစ်တော်သည် လည်း
ကောင်း၊ အထက်ဝဲယာ လေးဆူစွယ်
တော်၊ ညှပ်ရိုးတော်တို့သည် အသမ္ဘိန္ဒ
မပြိုကွဲ မပျက်စီး၊ မီးလည်း မလောင်၊
ငါးထောင်သာသနာ ခွန်ရှည်ကြာ
အောင် တည့်ရှိနေပေသည်။

နနှင့်ဝကို အဆုံးသတ်၍ ရှေး
ဆရာမြတ်များ စီတန်းထားသော
နက္ခတ်ပိတ်၊ ဝတ္ထုတေန ဂါထာသည်
ဝ,တစ်ဆယ့်သုံးလုံး ဂါထာဟုလည်း
ပဗ္ဗာဇနိယ ကမ္မဝါတွင် ဖော်ပြသည်။
ပေမူဌ်ကား နကိုလုံးကို အထူးပြု၍
ဥဏှိသ မျက်မှောင်နှစ်သွယ်မှ ရှုပ်ပွား
တော်မြတ်များတိုင်းတွင် ဖူးတွေ့မြင်
ရသော ဝရံဌာနေ မြတ်သောဌာန
(* * *)

ဤသို့ ဝတ္ထုတော အရောင်း
အဆင်းတို့သည် တပြောင်ပြောင်လင်း
၍ အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ
ပါသည်။

ကိုယ်တွေ့

ဤဝတ္ထုတေန ဝ,တစ်ဆယ့်သုံးလုံး
ဂါထာ၊ ဝ,အထူးပြု န,ကိုးခု ဤဂါထာ
ကို သက်သတ်လွတ်စား။ အနိဓိဆုံး
ငါးပါးသီလမှ (၉)ပါးသီလ လုံခြုံစွာ
စောင့်ထိန်းပြီး ဝေနေယျအများ အထူး
မေတ္တာပို့ပြီး နေနေသည့် တတ်အား
သမျှ တစ်လမျှလောက် မကျိုးမပေါက်
မပျောက်မကြား ရွတ်ပွား ပြုဖော်ကြည့်
F.24B. September, 2016.

ပါ။ အရှင်မြတ်များ၊ အရှင်ဘုရားနှင့် မိတ်ဆွေများ ပကတိမျက်စိနှင့် မြင်အောင် ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာပါလိမ့်မည်။ ထူးမြတ်သော လောကီ လောကုတ္တရာအကျိုးများ လက်တွေ့ခံရပါလိမ့်မည်။

ဤဂါထာတော်ကို ရွတ်ပွားပူဇော်နေရုံမျှဖြင့် ဤရွှေ ဤမျှ ပြောမပြနိုင်အောင် အကျိုးကျေးဇူးများသော နှလုံး၊ နှလုံးငယ် လက်ဖွဲ့အင်းအား ကောင်းမြတ်သော နေ့နက္ခတ်၊ အချိန်နာရီ တိတိ၊ အမြင်အကန်း၊ နက္ခတ်၊ ဝင်ထွက်ခပတ်၊ လာဘာ ငြိတ္တ ဝရသိဒ္ဓိစသော နည်းနိဿယ ကုန်သေချာရွေး၍ ပုဒ်ပါဒ်အက္ခရာ ဂါထာစုံနိဿယ၊ ဂရု

လဟု၊ ဒီဃရဿ မကျန်ရအောင်၊ ဩောင်းလည်း တစ်ဖုံ၊ ဥုံလည်း တစ်မျိုးအွမ်း၊ ဣမ်လို့တာဝ ဌာန်ခြောက်ဝဖြင့် ရွတ်ခါဟိန်းဟောက် သိဒ္ဓိမြောက်အောင်။ စီရင်ပြီးခါ သစ်စေးသုံးထပ်။ ရွှေသုံးထပ် ချလတ်အပြီး...

သျှောင်ကြီးဗွေ ဦးကြီး၊ သျှောင်မှာစီး၊ စစ်ထွက်ယောက်ျား မှန်လေငြားက၊ ယာလက်မောင်းမှာ စီးလေပါရှင့်...

နှုတ်မာင့်ထား ဟိန်းဟောက်ငြားက။ မကောင်းတစ္ဆေ စုန်းကဝေတို့၊ ပြေးလေဝေးကွာ၊ ရန်သူမှာကား တုန်ချောက်ချား၍ တစ်ပါးစကြဝဠာ လွင့်လေရာသည်...

နဝဂုဏ လက်ဖွဲ့အင်းမြတ် တန်ခိုး

ဓာတ်၏ ကြီးမြတ်တေဇော် အာနုဘော်ရှင် သီလသီတင်း မွေးပျံ့သင်းခြင်းသည် ထက်အောက် ဝိယာ လေညာလေတင်မရှိ လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုးမြင်သော မျက်စိ၊ မှုန်ဝါးခြင်းမရှိ တည်ကြည်သော စိတ်နှလုံးသား ရိုဂ္ဂအား အများကိုးစားယုံကြည်ကြ၏။

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းလုပ်သမျှ အများမရှိသကဲ့သို့ နောင်လာနောက်သား အမျိုးလေးပါးတို့ လွယ်ကူစွာ အသုံးချ ပြုလုပ်နိုင်စေခြင်းငှာ သိထားမှတ်မိသမျှ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

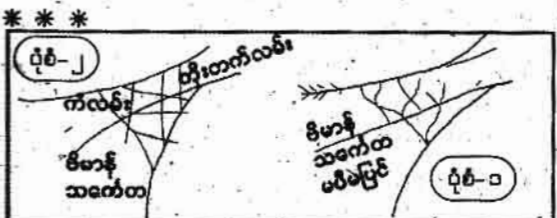
မောင်ဘုန်းမြင့်(သင်)

စာမျက်နှာ (၁၈၈)မှ အာဆက်

လက္ခဏာပဗေဒသိ အခြေများ

၁။ ပုံစံ(၂) လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်က အိုးအိမ်ခြံမြေ ဥစ္စာပစ္စည်း ပိုပြီး တောင့်တင်း ပြည့်စုံကြယ်ဝပါမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင်...

လက်ဖဝါးပေါ်မှာ မိမာန်သင်္ကေတ မင်္ဂလာအခြံအရံဟာ တိုးတက်မှုလမ်း၊ ကံလမ်းတွေနဲ့ ထင်ရှားစွာ ပေါင်းစပ်တည်ရှိနေလို့ဖြစ်ပါတယ်။ ပုံစံ(၁)မှာတော့ မိမာန်သင်္ကေတပေါ်မှာ မြှင့်ပျက်ယွင်းနေတယ်။

၂။ ပုံစံ(၂) လက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်က ပိုပြီး ခန္ဓာကိုယ်တောင့်တင်းကြံ့ခိုင် သန်စွမ်းကျန်းမာမယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ပုံစံ(၂)မှာ အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ အရံအသက်လမ်းကြောင်း ထင်ရှားအားကောင်းလှပါတယ်။

ပုံစံ(၁)မှာတော့ အပျက်လမ်းတွေနဲ့ အားမကောင်းပါဘူး။

***

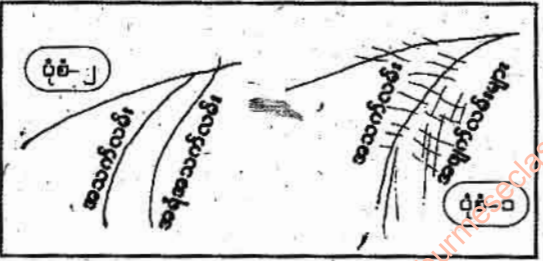
၃။ ပုံစံ(၂) လက္ခဏာရှင်က ဆိုတာ ကောင်းမယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ပုံစံ(၂) အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေ လက်ဖနောင် ဝိုင်းမှာ ငါးကြောင်း ငြိမ်သက်တမင်လာအခြံအရံ ထင်ရှား ပါရှိလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

(လက္ခဏာပညာသုတ ထိုးပွားကြပါစေ) အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပဗေဒပညာသုတေသီ

လက္ခဏာပဟေဠိ

ပုံစံ-၁

အဖြေညှိကြစို့

သရာပြီးခိုးကောင်မြိုင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာပေအင်ပညာသုတေသီ

လွတ်မှာ ရေးမှတ်ပြီးမှသာ လက္ခဏာ ပဟေဠိအဖြေနှင့်ညှိနိုင်တိုက်ဆိုင် ကြည့် ကြစို့ အကြံပေးအပ်ပါတယ်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၈၇)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ဘယ်လက်ဖဝါး ပုံစံ(၁)နဲ့ ပုံစံ(၂) ဝိုင်ရှင်များကတော့ အမျိုးသမီးများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ထိုလက်ဖဝါးပုံစံများကို သေချာစွာ လေ့လာကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါ လက္ခဏာပဟေဠိ မေးခွန်း များကို ဖြေကြည့်ကြပါ။

- ၁။ အိုအိမ်ခြံမြေ ညွှာစွမ်း ဘယ်သူက ပိုပြီး ထောင့်တင်းပြည့်စေမလဲ။ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၂။ ဘယ်သူက ပိုပြီး ခန္ဓာကိုယ်ထောင့်တင်း ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းကျန်းမာမလဲ။ ဘာကြောင့်လဲ။
- ၃။ ဘယ်သူက အိုဗာတာကောင်မလဲ။ ဘယ်သူက အိုဗာတာကျွမ်းမလဲ။ ဘာကြောင့်လဲ။
- မိမိတို့ရဲ့အဖြေကို သီးခြားစာရွက်

၁၈၈ နက္ခတ္တဓာတ်မြေညှိမဂ္ဂဇင်း

ပုံစံ-၂

စီးပွားတိုးတဲ

အိမ်စောင့်ဂမုန်း

ရွှေတောင်မြို့
မောင်ကြည်သိန်း

အိမ်စောင့် ဂမုန်း

ဂမုန်းသည် ဆေးဖက်ဝင်ကာ ဝိဇ္ဇာ
ရေကျင့်စဉ်လမ်းသို့လည်း ပို့ဆောင်ပေး
နိုင်၏။ ဥစ္စာစည်းစိမ် ချမ်းသာနှင့်လည်း
ပြည့်စုံစေနိုင်သည့်ပြင် စုန်းနတ်၊
ပယောဂဘေး၊ ရန်သူဘေးများကို
လည်း ကာကွယ်ပေးတတ်သည်။

လောကီပညာ၏ ဆန်းကြယ်မှုကို
ဖန်တီးပေးရာတွင် ဂမုန်းအပါအဝင်
ဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တဝေဒ ပညာရှိကြီး
ပျဉ်းမနားဦးသန်းမောင်၏ (၇-၁၀-
၁၉၆၂)နေ့စွဲဖြင့် ရေးသားထုတ်ဝေသည့်
မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာမှ ကောက်
နုတ်ချက်ကို မှတ်သားဖူးပါသည်။

ဂမုန်းပင်တစ်ပင်ဟာ စိုက်ပျိုးပြီးလျှင် သက်
တမ်း(၃)နှစ်ကြာမှ အသက်ဝင်လေ့ရှိတယ်။
ဒီချိန်မှာမှ "သိဒ္ဓိ" တစ်မျိုးက အကျိုးပေးနိုင်
စွမ်းရှိတယ်။ ဂမုန်းပင်တိုင်းမှာ ထူးခြားတဲ့
သိဒ္ဓိတစ်မျိုးပျိုးတော့ ရှိတယ်။ ဒီပေယံ
စိုက်ပျိုးတဲ့ပျိုလ်မှာ သီလယိုရင်လဲ အကျိုး
ပေးတော့

လို့ရွှေတောင်မြို့မှ "တီလောက"
ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်ကြားခဲ့တာကို
နာယူမှတ်သားရပါတယ်။

ဂမုန်းပင်ဟာ ပရိယာယ်လဲ ကြွယ်ဝ
တယ်။ နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်
ဆိုရင် ဂမုန်းပင်တွေ အရွက်ကျသွား
လေ့ ရှိပါတယ်။ ဒါဟာ ဂမုန်းပင်ရဲ့
သဘာဝ အစစ်အမှန်ဖြစ်တယ်။

သဘာဝအစစ်အမှန်ကို သွေဖည်ခဲ့
ရင်ဖြင့် သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်ဟု မှတ်
သားရပါမည်။

ဤ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်များရှိသည့်

ဂမုန်းပင်ကို ပြပါဆိုလျှင် စာရေးသူအိမ်
မှာစိုက်ထားသည့် "အိမ်စောင့်ဂမုန်း"
ပင်ကို ပြရပေမည်။

အဘယ်ကြောင့်မှ ဤဂမုန်းပင်
သည် အရွက်မကျေ ၊ အသီးမသီး
ထာဝရ စိမ်းစိုနေသည့် ဂမုန်းပင်ထူး
ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဤဂမုန်းပင် ရရှိပုံကလဲ အတော်
လေး ခက်ခဲပြီး ဆန်းကြယ်လှပါတယ်။
စာရေးသူရဲ့ မိဘများနဲ့ ယောက္ခမများ
သည် ပြည့်ခရိုင်၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်
တရုတ်မော်ရွာလေးတွင် တောင်ယာ
လယ်လုပ် အိမ်ဆိုင်ရောင်းဘဝဖြင့်
ဝမ်းရေးအတွက် နိစ္စုံဝှံ ရုန်းကန်
လှုပ်ရှားနေရတဲ့ဘဝမှာ စာရေးသူရဲ့
မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်မှာ
ရာစုနှစ် နှစ်ခုပင် ကျော်လာခဲ့ပါပြီ။
သို့သော် ယနေ့တိုင် လွမ်းဆွတ် သတိ
တရ ရှိနေဆဲရယ်ပါ။

မိဘနှစ်ပါး မရှိတော့သည့်နောက်
ဇနီးသည်ခင်ဝင်းရီ၏ မိဘနှစ်ပါးဖြစ်
သည့် ဦးထွန်းရီ၊ ဒေါ်ခင်ရီတို့ဟာ
စာရေးသူ၏မိဘများသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါ
သည်။

မိဘများဟာ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်
တစ်ဖက်၊ လယ်ယာတစ်ဖက်နှင့်
အလုပ်များဝနေစဉ် တစ်နေ့ စာရေးသူ
မိခင်ဒေါ်ခင်ရီမှ စာရေးသူတို့ရွာ တရုတ်

မော်မှ အနောက်ဘက်ကမ်းမှာရှိသည့်
ကြိုင်မြို့သို့ ကုန်ဝယ်ရန်အသွား အိမ်
တစ်အိမ်ကို ရောက်လျှင် ထူးခြားသော
အပင်တစ်ပင်ကို တွေ့လျှင်...

'ဒါ တာပင်လို့ ခေါ်သလဲကွယ်'
ဒီအခါမှာ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးမှ...

'ဒီအပင်ကို အိမ်စောင့်ဂမုန်းလို့ ခေါ်
ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ဘိုးဘွားများ လက်
ထက်ကတည်းက စိုက်ပျိုးလာတာပါ'

'ဘာများ ထူးခြားမှုရှိသလဲကွယ်'
'ထူးခြားတာကတော့ အိမ်မှာ စီးပွား လတ်
လာတတ်ပွားစေတယ်။ ရှိပြီဟော မြဲမြံစေ
တယ်။ အိမ်ကိုလဲ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်
ပေးတယ်။ သူခိုးတူးပြုန်ကလဲ ကာကွယ်
ပေးပါတယ်'

'ဟာ...ဒါဆိုရင် အဒေါ်ကို နည်း
နည်းလောက်မှ ဖွဲပေးပါလားကွယ်'

အန္တရာယ်ကင်းစင်သောတော်

အန္တ ဗုဒ္ဓ တေဇေန
အန္တ ဝှ ဝှ တေဇေန
အန္တ သံယ တေဇေန၊
အသောကံ ပိရဗံ ခေမံ
စောရံ ကောဓံ ပိနသန္တ။

အနက်

အန္တ ဗုဒ္ဓ တေဇေန - အဆုံးမရှိသော ဘုရားတန်ခိုးတော်ကြောင့်၊
အန္တ ဝှ တေဇေန - အဆုံးမရှိသော တရားတန်ခိုးတော်ကြောင့်၊
အန္တ သံယ တေဇေန - အဆုံးမရှိသော သံယာတန်ခိုးတော်ကြောင့်၊
အသောကံ - စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ ပိရဗံ - ကိလေသာ မြူ အညစ်အကြေးမရှိ ခေမံ - ဘေးရန် ကုန်ခန်း ငြိမ်းချမ်း၏၊
စောရံ - ခိုသူ သည်၊
ကောဓံ - အမျက်ဒေါသသည်၊
ပိနသန္တ - ပျောက်ပျက်စေကုန် သတည်း။

[ဤကဏ္ဍတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မွှားစရိယ(ပဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်မှာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ ကောပိဒ(နိကာယပိပုလ)မှ ပြန်ဆိုပေး ပါသည်။]

ခရီးသွားစရာရှိသောအခါ၊ အလုပ် အကိုင် အကြံအစည်ရှိသောအခါ မိမိတို့သွားရမည့် ခရီးလမ်းကို အာရုံ ညွတ်၍ သုံးခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး ဘယ် ဘက်ကစ၍ လှမ်းသွားပါ။ အန္တရာယ် ကင်း ဘေးရှင်းပါလိမ့်မည်။

အထက်ပါ ဘေးအန္တရာယ်ကင်း၍ အောင်မြင်မှု အဖြာဖြာ ရရှိပေသော ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ်ကို ရွှေပေါ်ကျွန်းဝေနေယျများ အားလုံးလိုလို သိရှိပြီး အကျွမ်းတဝင်

၁၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး

ခိုးဖြင့်သော ထောင်းကျိုးချမ်းသာ ဝှင့်လန်းကာ

သောမဂ္ဂနိကာင်ပါဠိ

ဘောဇဉ်နှစ် (ကျိတ်လတ်)

ကျင့်စဉ်

ရင်းနှီးနေပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
ယုံယုံကြည်ကြည် လက်တွေ့ ကျင့်ကြံနေကြသူများ အနေဖြင့်လျှင် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းဝေးကာ အဆင် ပြေအောင်မြင်မှုတို့ကို ရရှိခံစားသုံး ဆောင်နေကြရမည်မှာ မလွဲကောက်ပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ထိုကျင့်စဉ်လေးသည် ရွှေပေါ်ကျွန်း သာသနာပြုစခန်းရှိ ပွဲတော်ရက်များ၊ မြို့နယ်အသီးသီး၏ စုပေါင်းကံထပ်ပွဲ များ၊ ဘုရားထီးပွဲတင်များ... အစရှိ သည်တို့တွင် မကြာမကြာ ဓမ္မဒါနပြု ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေလေ့ ရှိသောကြောင့် လူသိအလွန်များသော ကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါ သည်။

ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ဤကျင့်စဉ် လေးဖြင့် သွားခဲ့သမျှ ခရီးစဉ်များ၊ အိမ်မှအထွက် ခရီးစဉ် အစမှ အဆုံး၊ အိမ်ပြန်ရောက်သည်အထိ အန္တရာယ် တစ် ဘေးမရှိဘဲ ထိုက်သင့်သော တရားသဖြင့်ဖြစ်သော အောင်မြင်မှုတို့ ကို ရရှိကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်မှာ အကြိမ် ပေါင်းများစွာ မရေတွက်နိုင်၊ နှစ်ပေါင်း များစွာ ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တိုတိုတုတ်တုတ် လိုရင်းတိုရှင်းဖြင့် အလွန်အစွမ်းထက်သော ကျင့်စဉ် လေး ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော်... ဤကျင့်စဉ်လေးသည် လတ်တလော အသုံးတည့်အောင် လိုရင်းတိုရှင်း ထုတ်ပေးထားသော ကျင့်စဉ် ဖြစ်ပါသည်။

ဤကျင့်စဉ်၏အကျယ် အပြည့် အစုံကို ကျွန်ုပ်သည် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ကြီးဖြစ် သော ဆရာဦးလှစိန်ထံမှ မထင် မှတ်ဘဲ ရရှိခဲ့၍ သိရှိမှတ်သားခဲ့ရပါ သည်။

ထိုကျင့်စဉ် အပြည့်အစုံသည် ရွှေပေါ်ကျွန်း ဝေနေယျများတွင်ပင် သိထားသူ အလွန်နည်းပါးနေသော် မည်ဟု ယူဆထင်မြင်မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် မသိရှိသေးသော ဝေနေယျအဟောင်းများ၊ ဝေနေယျ အသစ်များနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပရိသတ်များ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိရှိထားစေရန် ရည်သန်၍ အန္တရာယ်ကင်းကာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ပွင့်လင်းစေသော ဤကျင့်စဉ်ကို ရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

စရုဏာကျင့်စဉ်

- အနန္တ ပုဒ္ဓ ဝေဇန
- အနန္တ ဝပ ဝေဇန
- အနန္တ ယံဃ ဝေဇန
- အသောကံ၊ ဝိရုဇံ၊ ဝေပံ၊

စောရံ၊ ကောမံ၊ ဝိနယန္တံ။

ဤဂါထာကို ညအိပ်ရာဝင် (၉) ခေါက်၊ နံနက်အိပ်ရာထ (၉) ခေါက်၊ မွန်းတည့်(၉)ခေါက်အားဖြင့် တစ်နေ့လျှင် (၂၇)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။

ခရီးသွားလာစရာရှိသော အခါတို့၌ လည်းကောင်း၊ စကားပြောဆိုစရာရှိသောအခါလည်းကောင်း မိမိတို့ ဆန္ဒရှိသလောက် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ရွတ်

ဆိုပေးပါ။

အန္တရာယ်ကင်း၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ပွင့်လင်း၍ လာပါလိမ့်မည်။ ယုံကြည်မှုအင်အား ကောင်းစွာထား၍ ကြိုးစားကျင့်ဆောင်ပါ။

အထူးအားဖြင့် တနင်္ဂနွေ၊ စနေ၊ တနင်္လာ သားသမီးတို့သည် မိမိတို့ဆိုင်ရာ မွေးနေ့ကစ၍ (၇)ရက်ပြည့်အောင် ကုန်းသတ္တဝါတို့၏ အသွေးအသားကို စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပြီး နံနက်အိပ်ရာထအချိန် အထက်ပါ ဂါထာကို ပုတီးတစ်ပတ် ရအောင်စိပ်ပါ။

အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သားသမီးတို့သည် မိမိတို့ဆိုင်ရာ မွေးနေ့စကစ၍ (၇)ရက်ပြည့်အောင် ကုန်းသတ္တဝါတို့၏ အသွေးအသားများကို စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပြီး နံနက်အိပ်ရာထအချိန် အထက်ပါ ဂါထာကို ပုတီးတစ်ပတ်ရအောင် စိပ်ပါ။

မိမိအိမ်ရှိ ဘုရားအိုးတစ်လုံးလုံး၌

သပြေပန်းစိုက်၍ (၇)ရက်ပြည့်အောင် လျှာဒါန်းထားပါ။ မန်းညှိုးလျှင် ပန်းလှယ်ပါ။ ရေကို နေ့စဉ်လှယ်ပါ။

သောကြာ သားသမီးတို့သည် မိမိတို့ဆိုင်ရာ မွေးနေ့ကစ၍ (၇)ရက်ပြည့်အောင် ကုန်းသတ္တဝါတို့၏ အသွေးအသားများကို စားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပြီး နံနက်အိပ်ရာထအချိန် အထက်ပါ ဂါထာကို ပုတီးတစ်ပတ်ရအောင် စိပ်ပါ။

နံနက်အိပ်ရာထ ဖယောင်းတိုင် (၅)တိုင်၊ ည(၇)နာရီ ဖယောင်းတိုင် (၅)တိုင်အားဖြင့် တစ်နေ့ တစ်နေ့လျှင် (၁၀)တိုင် ထွန်း၍ (၇)ရက်ပြည့်အောင် ပူဇော်ပါ။

ဆရာတော် စေတော်ဝင်ကျောင်း

ရွှေပေါ်ကျွန်း

ကောင်းမှု အကြောင်းပြု ထောင်းဆု

ပြည့်ပါစေ။

အောင်နန္ဒစံ(ကျွက်လတ်)

စာမျက်နှာ (၁၈၉)မှ ဒုတိယအပိုင်း

ဘိုးဘွား လက်ထက်ကတည်းက စိုက်ပျိုးလာလို့ ဘယ်ယုံမှ မပေးရဘူးလို့ မှာထားလို့ မပေးနိုင်ပါဘူး။ စိတ်မရှိပါ။ ရှင်အမေက အိမ်ပေါ်မှအဆင်း အိမ်ရှင်သူဌေးအမျိုးသားမှ မျက်စိစိုက်ပြုပြီး ပြန်ရန် ပြောလိုက်တယ်။

အဖေလဲ မှတ်တော်ဆိပ်ဆင်းပြီး မော်တော်ပေါ်လဲ တက်ရာ ဆိုင်ကယ်နဲ့ သူဌေးရောက်လာပြီး တစ်ဖွားခန့်ရှိတဲ့ ဂမုန်းကိုင်းလေး ပေးလာပါတယ်။ သူဌေးမှ

“ခိုးစိုက်မှ သိဒ္ဓိထူးတာလို့ ရယ်ကျဲကျဲပြောပြီး ပြန်သွားပါတော့တယ်။

စာရေးသူအဖေ ဒေါ်ခင်ရီ ဝမ်းသာအားရယူလာပြီး စိုက်ပျိုးပါတော့တယ်။

“အကျိုးပေးတော့ အကြောင်းထင်” ဆိုသကဲ့သို့ အပင်လဲ စိပ်စိမ်းစိုစို ဝေပေဆာဇာလဲ ဖြစ်လာရာ အဲဒီနှစ်ကျမှာပဲ ဆန်ဈေးတွေကောင်း၊ စပါးဈေးတွေ၊ ခြေဝဲဈေးတွေ ကောင်း ထားပြီး တစ်ဟုန်ထိုး စီးပွားတက်ခဲ့ပါတယ်။

ယခုအခါ တရုတ်မှော်ရွာမှာ နံပါတ် (၁)နေရာ ယူထားပါ

တော့တယ်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာ ရွာကနေ ရွှေတောင်မြို့၊ ကြာနီကန်ရပ် တည်ကုန်းရွာကို အပြီးပိုင် ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ပါပြီ။

ဒါပေသိ မွေးရပ်မြေ အကျိုးပေးတဲ့ ရွာလေးကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလမှာ ရပ်ရွာသာရေးနာရေး လူငယ်အဖွဲ့ကို လူနာတင်ကားတစ်စီး သွားရောက် လျှာဒါန်းခဲ့ပါတယ်။

တရုတ်မှော်ရွာ ဆိုတာကလဲ နယ်နယ်ရရ မဟုတ်ပါဘူး။ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ရွာလေးတစ်ရွာပါ။

စာရေးသူအဖေမှ ပျိုပြီးသား အပင်တစ်ပင်ပေးလိုက်ရာ ယခုအခါ သုံးပင်ပွားနေပါပြီ။ အပင်ပွားသကဲ့သို့ စာရေးသူ စီးပွားရေးလဲ တိုးပွားလာခဲ့ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဂမုန်းဝါသနာရှင် အပေါင်းလဲ စီးပွားဥစ္စာ ဒီရေအလား တိုးပွားစေရန် စိုက်သင်တဲဂမုန်း မစိုက်သင့်တဲ့ ဂမုန်းများ ရွေးချယ်ပြီး စိုက်ပျိုးခြင်းအားဖြင့် ကျန်းမာချမ်းသာစေကြောင်း စေတနာတောင်းဖြင့် တင်ပြရင်း...

စာတော်သူအပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

ဘေးရန်ကင်းစေသော

အံ့ကြွယ်

အလှူတော်ကင်းတံဆိပ်တော်

မိရိုးဖလာကိုးကွယ်ရာ ဘာသာတစ်ခုမှ အခြားဘာသာတစ်ခုတို့ ကူးပြောင်းရန်ဆိုသည်မှာ လွန်စွာခက်ခဲ၊ မလွယ်ကူသော ကိစ္စရပ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်သည်။ တော်ရုံတန်ရုံ ယုံကြည်မှုဖြင့် ကူးပြောင်းရန်မှာလည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

မိမိပတ်ဝန်းကျင်၊ ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်၊ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းအပ်သော မမြင်နိုင်သော စေတနာ၊ သဒ္ဓါတရား၊ တွေးခေါ်မျှော်မြင်အပ်သော ဆင်ခြင်တုံတရားစသည် အချက်များ အားလုံးပေါင်းစုံမှသာလျှင် လူမှန်းသိစမှ ယုံကြည် ကိုးကွယ်လာခဲ့သည့် ဘာသာတရားကို ချက်ကွယ်ပြုကာ ဘာသာတစ်ခုအပေါ် သက်ဝင်ယုံကြည် ကိုးကွယ်မှုတစ်ရပ် ဝေါ်ထွက်လာခဲ့ရမည်ဖြစ်သည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် တိမ်မြုပ်နေသော အမြဲတေလေးဘဝမှ အပိုင်အခဲ ထုထည်ကြီးမားစွာဖြင့် ဝေါ်ထွန်းလာခဲ့ရသည့် အလှူတရားတစ်ပါးဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဤသို့ အလွန်တရာ ခက်ခဲစွာသော အနိစ္စဘာသာတစ်ခုမှ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းလျက် ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းအကာခံယူကာ ဂေါပက ဥဋ္ဌာဋ္ဌတာဝန်တို့ပါ ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသူတစ်ဦး၏ အဝပုံရိပ်ကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

* * *

မိုးရွာရွာ၊ နေပူပူ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ညနေ(၃)နာရီဝန်းကျင်တွင် ကျန်းမာ

မဲမြောက်နှင့် ကျောင်းအုပ်ကြီး ဦးအောင်
ကရင်တိုင်းရင်းသားပြိုဦးပုဂံ

ရေး မကောင်းသော မောင်အံ့အိမ်တွင် စုကာ ဘုရားစကား၊ တရားစကားနှင့် အခြားထွေရာလေးပါးစကားများ ပြောဖြစ်ကြသည်။

ဦးထွန်းရွှေ(ကျောင်းအုပ်ကြီး-ငြိမ်း) နှင့် ဦးလှသော်(သာသနာရေးမှူး-ငြိမ်း)၊ ဦးမရခင်(စစ်မှုထမ်းဟောင်း)၊ ကိုဝင်းလှိုင်မြင့်၊ ရုံးအုပ်ကြီး၊ ခလရ (...)တို့မှာ ပင်တိုင်ဆွေးနွေး စကားစစ်ထိုးနေကြသူများဖြစ်သည်။

ရပ်ရေးရွာရေး၊ သာရေးနာရေး၊ ဘာသာရေးကိစ္စများ ပြောဖြစ်ခဲ့ကြသလို ကိုယ်နှင့် လက်လှမ်းမမှီသည့် ကမ္ဘာ့အရေး၊ မြန်မာ့အရေး၊ နိုင်ငံရေး နယ်ပယ်အထိ မိမိတို့သိသမျှ စကားလက်ဆုံ ပြောမကုန်အောင် ရှိခဲ့ကြသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်နှင့် ကိုယ့်မိသား

စုဝင်တို့၏ အကြောင်းပါ ကောင်းကျိုး ဆိုးပြစ် မခြင်းမချန် အကြံဉာဏ်ယူရင်း မိသားစုပမာ ဆွေးနွေးမေးမြန်း အကြံတောင်းခံခြင်းများလည်း ရှိကြသည်။

ကိုယ့်အကြောင်း၊ သူ့အကြောင်း ပြောကြရင်း ကနေ့ အလှူသူကျသူမှာ ကချင်တိုင်းရင်းသားကြီး “ဦးမရခင်” ဖြစ်သည်။ အရပ်က အနေတော်၊ လူပုံက ဝဝရိင့်ရိင့်၊ အသားညိုညိုနှင့် သူ၏ မူပိုင် အမှတ်တံဆိပ်မှာ အစဉ်ပြူးနေသော ဖြူဖြူမွှေးမွှေး သွားများကို အဝေးကပင် မြင်နိုင်သည်။

‘နေ့စမ်းမိပြီး ဦးမရခင်ရ... ခင်ဗျာနဲ့ ကျွန်တော် ခင်ပွားနေတာ ဆယ်စုနှစ် နှစ်ခု လောက်ရှိပြီ၊ ကျွန်တော် ဖားဆောင်ပြီ၊ ရောက်စ တွေ့တုန်းကတော့ ခင်ဗျာကို တချို့က “ကိုမရကန်” လို့ ခေါ်လေ့ရှိတချို့က “ကိုပယားကန်” ခေါ်တာ ကြားရတယ်ဗျာ၊ ပေးပယ် ပေးပယ်နဲ့ နှစ်တွေတာ ကြာလာတာ ပေးပယ်တော့ အပန်းပျက်ရင် အခု ရှင်းပြပါလားဗျာ’ မောင်အံ့က စပ်စုမိသည်။

‘ဦးအံ့က မသိသေးဘူးထင်တယ်၊ အဲဒီနှစ်(၂၀)လောက် ကာလတုန်းက ကိုမရခင်က အခုလို မဟုတ်ဘူး။ အလွန် အရက်စွဲနေတဲ့ လူကြီးပေါ့ဗျာ။ အလုပ်ကတော့ ဘာမှ မရွေးဘူးဗျာ။ ခြံထဲမှာ သစ်ပင်စိုက်၊ နယ်တကာလှည့် ဘူးခွံ၊ ပုလင်းခွံလိုက်ဝယ်၊ အဖွဲ့ရဲ့ တာဝန်ပေးချက်အရ မှောင်ခိုအရက် တွေဖမ်း၊ ယုတ်စွအဆုံး ကွမ်းယာဗန်းနဲ့ လည်ရောင်း၊ အိမ်တကာလိုက် မှေ့ထမ်းသည်အထိ အလုပ်စုံလှုပ်တဲ့လူ

www.burmeseclassic.com

ပေါ့ဗျာ။

ဆိုးတာက မူးလာရင် သွေးဆိုး တတ်တာပဲဗျ။ သူလိုချင်တာကို ရ အောင်ယူတယ်။ အလကားတော့ မယူ ဘူး။ တန်ရာတန်ဖိုးတော့ ပေးတယ်။ သူလိုချင်တာ မရဘူးဆိုရင် လိုက်လိုက် ကန်တတ်လွန်းလို့ “မရကန်” လို့ ခေါ် ကြတာလေ’

အငြိမ်းစားကျောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်း ရွှေက ဖောက်သည်ချသည်။

‘ဒါဆို ကျွန်တော်ကြားဖူးတာ မှန်ပြီ ထင်တယ်။ သူက မူးလာရင် အိမ်က ပိန်းမ ဒေါ်ရင်စိန်ကို ကျီကျတယ် ဆိုပဲဗျ။ ဒီဟင်းက မကောင်းဘူး။ ငါက အိမ် သားကြိုက်မုန်းသိရက်နဲ့ ဘာလို့ မချက် တာလဲ။ ကြက်သားဟင်းက ဆားခဲန တယ်နဲ့ ကချိကဘက် အလွန်လုပ်တယ် ဆိုကိုး။’

တစ်နေ့ ထမင်းပွဲမှာ ပန်းကန်တွေခွဲ လှဲကိုပါ ရန်လုပ်လို့ ဒေါ်ရင်စိန်က ကြောက်ကန် ကန်လိုက်တာ မှောက် ရက်လဲသွားတာမို့ “မယားကန်” ခေါ် တယ်ဆိုလား ကြားတာပဲဗျ’

ခလရ(…) မှု အုပ်ကြီး ကိုဝင်းလှိုင် မြင်က အရွှန်းဖောက်ဝင်ထု၍ ဦးမရမ် ဂမ်ခမျာ ဇက်ကလေးပုသွားရှာသည်။

‘အလကားပါဗျာ... အဲဒီလူတွေ နောက်ပြောတာမို့ မယုံနဲ့ ဦးအံ့ရေ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်အကြောင်း ပြောလာပြီဆိုတော့ ကောင်းဆိုးနှစ်လီး လောက်ထုပွတ်။ မရမ်ဂမ်ဇာတ်ကို တော့ အလှည့်သင့်တုန်း ပြောရပေဦး တော့မယ်ပေါ့ဗျာ’

* * *

မရမ်ဂမ်မှာ ကချင်တိုင်းရင်းသား ဖြစ်ပြီး မွေးချင်း(၇)ယောက်တွင် အကြီးဆုံးသားကြီးဖြစ်၍ “ဂမ်” ဘွဲ့ကို ရခဲ့သည်။ အဖ ဦးမရမ်နော်၊ အမိ

ဒေါ်နန်းရွှေတို့မှ ဗန်းမော်မြို့တွင် မွေး ဖွားခဲ့ပါသည်။ သားချည်း(၆)ယောက် မွေး၍ အငယ်ဆုံးမှာ သမီးခိန်းကလေး ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အကြီးဆုံးသား မရမ်ဂမ်နှင့် အငယ်ဆုံးသမီး “မကော့ ဗန်” တို့သာ ကျန်တော့သည်။

ကျန်သည့် သား(၅)ဦးမှာ ကွယ်လွန် ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဖခင်မှာ စစ်မှုထမ်းဖြစ်၍ တာဝန်ကျရာဒေသမျိုးစုံကို လိုက်ပါခဲ့ရ သည်။

အလယ်တန်းပညာ သင်ယူပြီး နောက် စစ်တပ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကယားပြည်နယ် လောဟိတရီ ခလရ (၇၂) သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ရခိုင်တိုင်းရင်းသူ မရင်ရင်စိန်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။

တပ်မတော်မှ အနားယူပြီး သား တစ်ဦးနှင့်အတူ ဖားဆောင်းမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာ ယခုအခါ သားသမီး(၅) ဦးရရှိကာ အခြေတကျ နေထိုင်လျက် ရှိသည်။

‘ဖားဆောင်းရောက်ကာလတုန်းက စား ထိန်းရေး အဖွဲ့ခက်ခဲပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော် က ကြရာကျယ်လှုပ်ပြီး ဟာပဲပြတ်ဆင်း နဲ့ ဘဝကို ခက်ခက်ခဲခဲ ရှိန်းကန်ရတာပေါ့။ အဲဒီတုန်းက သာရေး၊ နာရေး၊ ဘာသာရေး ဆိုတာ ဘာမှန်းတောင် ယဉ်ခဲ့ပါဘူးဗျာ။ မိရိုးဖလာကို ကွယ်ခဲ့တဲ့ ဘာသာကိုလဲ အလေးထားခဲ့ရုံနဲ့ ယဉ်ခဲ့လို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဆိုတာလဲ မသိဘူး ဆိုသလိုပဲ။’

အရက်သောက် အလုပ်ကြမ်းလုပ်နဲ့ ဘဝကို ပျော်ပျော်ကြီး ရင်ဆိုင်ခဲ့တာလေ။ ဟော... ကျွတ်ချိန်တန်တော့လဲ ဗုဒ္ဓဘာသာထဲ ဖြစ် လာရသလို ဘဝကလဲ အခြေတင့် အနေပြင် လာခဲ့ရတယ်ဗျာ။

ဦးမရမ်ဂမ်က သူ့ဘဝကို နောက် ကြောင်းပြန်၍ ဇာတ်ကြောင်းကို လှန် ခဲ့သည်။ တစ်နေ့... ဤတစ်နေ့ကို

တော့ သူဘယ်တော့မှ မေ့မည်မဟုတ်။ မှတ်မှတ်ရရ ၁၉၉၉ ခုနှစ်၏ ဆောင်းဦး ကာလ၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ဖြစ်သည်။ ဖားဆောင်းမှ ခဲသတ္တုများထွက်ရာ မော်ချီးသို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပလိုင်းကို ထမ်းကာ ခြေကျင်တက်ခဲ့သည်။

မော်ချီးမှာ (၂၁) မိုင်ကွာဝေးပြီး လုံခြုံရေးမှာ အညံ့ရောင်းအဆင့် သတ်မှတ်ထား၍ လုံခြုံရေးယာဉ်တန်း ထွက်မှသာ ကားများအသွားအလာ ရှိသည့် ကာလဖြစ်သည်။ ထို(၂၁) မိုင်ခရီးကို ပလိုင်း(၂) လုံးအပြည့်ဖြင့် တက်လာခဲ့ သော်လည်း မောပန်းရကောင်းမုန်း မသိခဲ့။

ပါလာသောပူလင်းကို ထုတ်မော့၍ အားဆေးသောက် အပန်းဖြေကာ အားမွေးခဲ့သည်။ (၁၃) မိုင်စခန်းမှာ ထမင်းစား ခေတ္တနားပြီး ခရီးဆက် သည်။ လမ်းရိုးအတိုင်းသွားလျှင် ကြာ မည်ထင်၍ တောကြားတောင်ကြား တွင် တွေ့မြင်ရသည့် ခြေကျင်လမ်း အတိုင်း လိုက်ခဲ့သည်။

ထင်တာတွေ လွဲသွားရပါသည်။ လမ်းကလေးမှာ မော်ချီးသို့ မရောက် ဘဲ သောင်းကျန်းသူများ စခန်းချရာသို့ ဦးတည်နေပေပြီ။ ဒီ အတိုင်းသွားလျှင် သောင်းကျန်းသူများ စခန်းချရာသို့ ဆင်းသက်ရပေတော့မည်။ မဖြစ်ချေ ဘူးဟု စိတ်ပိုင်းဖြတ်ကာ လမ်းလေးမှ ဖွဲ့ထွက် တောကြီးမျက်မည်းသို့ တိုးဝင် ခဲ့သည်။ ပါလာသည် အားဆေး ကလည်း ပြတ်။ ရေကလည်း ဆာ၊ ကြောက်လွန်းလို့ ဇောချွေးကလည်း ပြန်နဲ့မို့ ခြေလှမ်းက မရွေ့ချင်တော့။ နားနေလိုက်လည်းမဖြစ်၊ ငပွေးများနဲ့ တွေ့လိုက်လျှင် အသက်ရှင်နိုင်ဖွမ်း မရှိဟု တွေးရင်း အားတင်းပျောက်ခဲ့ ရသည်။ /

ဟောဟိုမှာ တဲလေးတစ်လုံး လူရိပ်
လူခြေ မမြင်ရ၍ ငပွေးနေရာတော့
မမြင်တန်ရာ၊ ရေက ဆာလွန်းအား
ကြီးပြီမို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ
တဲလေးအတွင်းဝင်မိသည်။ ကံ
အားလျော်စွာ ရေအိုးတစ်လုံးကို တဲ၏
အဝင်ဝတွင် တွေ့ရသည်။

ဘာကိုမျှ မမြင်တော့ ရေအိုးဖုံးကို
မ၊ ရေခွက်ကို ဘေးချကာ အိုးလိုက်
မော့သောက်မိသည်။ သောက်၍
ဝတော့မှ ရေအိုးချကာ ဘေးဘီသို့
ကြည့်မိသည်။ ဣန္ဒြေသိက္ခာ အပြည့်
ရှိသော ရဟန်းတစ်ပါး၏ ကရုဏာ
မျက်လုံးတစ်စုံကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အေးမြသောရေကို သောက်ရ၍
အေးချမ်းမှု ကို ခံစားရသလို၊ ကရုဏာ
ရှင်နှင့် တွေ့ရသောကြောင့် လုံခြုံ
နွေးထွေးသွားသလိုလည်း ခံစားရ
သည်။ မည်သည့်အခါမှ လက်အုပ်ချီ
ဘူးခြင်းမရှိဘဲ ဦးမရစ်ဂစ်တစ်ယောက်
ကြည့်ညှိစိတ်ဖြင့် အလိုလို လက်အုပ်
ချီမိသည်။

'လွတ်လွတ်လပ်လပ် သက်သောင့်သက်
သာနေပါ ဒကာကြီး ကြည့်ရတာ ထောထဲ
က လှတော့ ဟုတ်ပုံမရဘူး မျက်စိလည်
လမ်းမှားလာပုံရနေရဲ့'

အေး... ဒီမှာတော့ တာအန္တရာယ်မှ မရှိပါ
ဘူး ဦးပဉ္စင်းက သက်သတ်လွတ်ဘုဉ်းပေး
တာကြောင့် တာမှတော့ ကျွေးစရာမရှိဘူး
ကွယ်၊ အကလေး ဆာရင်တော့ ကျောင်း
ဘေးက ဝှက်ပျောင်းမှာ ခူစားပေါ့ကွယ်'

ဦးမရစ်ဂစ် ဟန်မဆောင်နိုင်တော့
ပေ။ ကျောင်းနံဘေးရှိ အလှေကျပေါက်
နေသည့် တောငှက်ပျောသီးများကို
ခူးစားမိသည်။ ဗိုက်ပြည့်တော့မှ တဲ
ကျောင်းလေးပေါ် ပြန်တက်ခဲ့သည်။
တဲခေါင်းရင်းတွင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ပုံ
တော်ကို တွေ့ရသည်။ ပုံတော်၏

အောက်ဘက်တွင် သင်္ကန်း(၃)ထည်
ခန့်နှင့် ခေါင်းအုံးဖြစ်ဖွယ်ရှိသော ဝါးပိုး
ဝါးခြမ်းလေးကို တွေ့ရသည်။

'ဒကာကြီးကြည့်ရတာ တို့များ ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်တော့ ဟုတ်ပုံမရဘူး'

'ဟုတ်ပါတယ် ဘုန်းကြီး ကျွန်တော်
က တခြားဘာသာဝင်ပါ။ ဘုန်းကြီးက
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မဟုတ်မှန်း ဘာလို့သိ
တာလဲခင်ဗျ'

'ဦးပဉ္စင်း အမြင်အာရုံပေါက်နေတဲ့
ကိုယ်တော်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒကာကြီးရဲ့
ပြောဆိုပုံ လေယဲ့လေသိမ်းနဲ့ ဘုရား
ပုံတော်ကို မြင်တာတောင် မဖူးတာ
ရယ်ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာမဟုတ်
ကြောင်း ခန့်မှန်းမိတာပါ'

'ဘုန်းကြီးနဲ့ ကြုံတုန်း ဆွေးနွေးခွင့်
ပေးပါ။ ဗုဒ္ဓရဲ့ အယူဝါဒနဲ့ အကျိုးများကို
ရှင်းပြပါလားခင်ဗျ။ စိတ်ဝင်စား
လေ့လာချင်လို့ မေးတာပါနော် မဖြေလဲ
ရပါတယ်'

'စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင်လဲ ရှင်းပြ
တာပေါ့ ဒကာ၊ အကျဉ်းချုံး နားလည်
အောင် ပြောရရင် ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ဖန်
ဆင်းရှင် ဝါဒ၊ အရှိတရား နိစ္စဝါဒ
မဟုတ်ပါဘူး။ ကံနဲ့ ကံရဲ့ အကျိုး
တရားကို ယုံကြည်တဲ့ မတည်မြဲခြင်း
ဆိုတဲ့ အနိစ္စတရားသာ ဖြစ်တယ်။

တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒ
သည် တန်ခိုးရှင်ကို အားကိုးတဲ့ဝါဒ
မဟုတ်ဘူး။

ကောင်းမှု မကောင်းမှုသည် မိမိပြုမှု
ချက်အပေါ်သာ တည်ပြီး အမှန်တရား
ကို ယုံကြည်ကျင့်ကြံသူများ၊ မိမိကိုယ်
ကို အားကိုးတဲ့သူများကို သမ္မာဒေဝ
နတ်ဇာတင်းနတ်မြတ်များနဲ့ သဘာဝ
တရားတို့က စောင့်ရှောက်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒကာကြီးလဲ မကြာမီ
ကာလအတွင်းမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဘာသာ သာသနာ
အကျိုးကို သယ်ပိုးထမ်းဆောင်မယ့်
သူတော်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာ
လိမ့်မယ်လို့ ဦးပဉ္စင်းက ယုံကြည်တယ်'

ဝတ်စုံရဟန်း၏ စကားအဆုံးတွင်
တရားအခြေခံရှိသူ ဦးမရစ်ဂစ်ရင်ဝယ်
အတွေးသစ်တို့ လင်းလက်လာသည်။

တိမ်သလ္လာဖိုးနေသော လမ်းကြီး
အဖြစ်မှ တိမ်ခိုးမြို့မှောင်တို့ ကင်းစင်
သည့် လပြည့်ဝန်းကြီးပမာ စိတ်နှလုံး
သန့်ရှင်းကြည်လင်လာခဲ့သည်။ တဲ
ကျောင်းထိပ်မှ ဘုရားရှင်ကို လက်အုပ်
ချီမိုး ရှိမိုးခဲ့သည်။

'ဒကာကြီးကို တစ်ခုတော့ အသိပေးလိုက်
မယ်။ စိတ်နှလုံးကောင်းရှိသူကို ကြံတွေး
မယ် ဘေးရန်တွေ အလိုအလျောက် ယယ်
ဖျောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

ပျက်စပ်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကောင်း
တစ်ယောက်ဖြစ်မှာပဲ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ အဓိက
ဖြစ်တဲ့ ဘုရား၊ တရား သံဃာဆိုတဲ့ ရတနာ
သုံးပါးသာ ကိုးကွယ်ရာဆိုတဲ့ သရဏဂုံသုံးပါး
ပါတာတော်မြတ်ကို ချီးမြှင့်လိုက်ပါမယ်'

ဘုန်းကြီးက သရဏဂုံသုံးပါးကို
ရှေ့က တိုင်ပေး၍ ဦးမရစ်ဂစ်က လိုက်
ပါ ရွတ်ဆိုသည်။ လေး၊ ငါးဆယ်ခေါက်
ဆိုမိတော့ အလွတ်ရသွားသည်။

'ကဲ... အချိန်လဲ လင့်ပြီ ဒကာကြီး

www.burmeseclassic.com

လဲ ခရီးဆက်ပေတော့။

သရဏဂုံသုံးပါးကို ဆောင်ထားနိုင်ပြီနို့ အခြားဘာသာ အယူဝါဒတွေ မကိုးကွယ်သရွေ့တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အဲ... တခြားဘာသာကို ကိုးကွယ်ရင်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အဖြစ်ကလဲ အလိုလို လျော့ကျပါလိမ့်မယ်။ ဒီစကားလေးကို မြဲမြံမှတ်ထားပါ။

ဦးပဉ္စင်းက ဘဝတစ်သက်သာ လက်ဆောင်ကောင်း ပေးပြီးပြီနို့ အဆောင်ကောင်းလေးတစ်ခုလဲ ချီးမြှင့်လိုက်ပါဦးမယ်။ ဒါကတော့ ဘေးအန္တရာယ်များ ကင်းဝေးပြီး သာသနာအကျိုးကို သယ်ပိုးစေတတ်မယ့် ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး စီရင်ထားတော်မူတဲ့ အန္တရာယ်ကင်း အမှတ်တံဆိပ် ပုံတော်ပါပဲ။

လောကီဆရာတို့ စီရင်တဲ့ သာသနာပဂါထာမန္တန်မျိုး မဟုတ်ဘဲ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များနဲ့သာ စီရင်ထားတဲ့ တံဆိပ်တော်နို့ အထူး အကျိုးပေးလှပါတယ်။ ဒကာကြီး ယုံယုံကြည်ကြည် သာ ကိုယ်နဲ့မကွာအောင် ထားပါလို့ မှာလိုက်ပါမယ်။ ကဲ...ကဲ ခရီးဆက်ပေတော့ ဒကာကြီး’

ဘုန်းကြီးက ဘုရားပုံတော်ဘေးက ဝါးထရံမှာ ချိတ်ဆွဲထားသော မိုင်းကိုင်စက္ကူ(ရှမ်းစက္ကူ)ဖြင့် ရေးဆွဲထားသော ပုံတော်(တံဆိပ်တော်)ကို လှမ်းပေးခဲ့ရာ ဦးမရစ်ဂမ် တရိုတသေ လက်လှမ်းယူခဲ့မိသည်။ ထို့နောက် ဘုန်းကြီးကို နှုတ်ဆက်၍ ထွက်ခွာခဲ့သည်။ ရိုးရိုး ဦးချခြင်းတော့ မပြုမိပေ။

နာရီဝက်ခန့် လျှောက်မိတော့ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျကာ သောင်းကျန်းသူတစ်စုနှင့် ပက်ပင်းတိုး၍ ကြိုးတုပ်ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်ခြင်းကို ခံရပြီး သူတို့၏ ယာယီစခန်းတွင် ရိုက်နှက်စစ်ခဏ ၄၅၆ နာဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆေးခံရသည်။

နာကျင်လှသည့်ကြားမှ ဘုန်းကြီး ပြောသည့် ကံတရားဆိုသည်မှာ မှန်ပါလားလို့ အတွေးက ပေါ်လာသည်။ ဒီတော့မှ သရဏဂုံသုံးပါးကို သတိရကာ အဆက်မပြတ် ရွတ်ပွားနေမိသည်။ သောင်းကျန်းသူများမှာလည်း စစ်မေးရင်း သူလျှိုမဟုတ်ဟု သုံးသပ်ကြရုံပဲရသည်။ ငပွေးတစ်ယောက်က...

‘အေး... မင်းကို မနက်မှ ထပ်စစ်ဦးမယ်။ ပြေးမယ်တော့ မကြံနဲ့၊ ငါတို့ စခန်းပတ်လည်မှာ မြေမြှုပ်ပုံးအပြည့် ရှိတယ်ကွ။ ပြေးရင်လဲ ပုံးထိပြီး အရိုးအသား တခြားဆီဖြစ်မှာပဲလေ... ပြေးရင် ပြေးပေါ’

ပြောကာ သေနတ်ကို လွယ်၍ အိပ်စင်ပေါ် တက်သွားကြသည်။ ထွန်းညှိထားသည့် မီးတုတ်အလင်း ရောင်ဖြင့် ကင်းစောင့်တစ်ဦးသာ လှုပ်ရှားမှုရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဦးမရစ်ဂမ်ကိုယ်ပေါ်တွင် ချည်နှောင်ထားသည့် ကြိုးမှာ ဘယ်အချိန်က ပြေလျော့မြေခနေသည်ကို မသိ။ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားကြည့်တော့ ကြိုးပြေနေကြော့နဲ့ တွေ့၍ အားတက်သွားသည်။

ခဏတာမျှ အရိပ်အကဲကို ကြည့်၍ ဦးမရစ်ဂမ် တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးထွက်မိသည်။ သရဏဂုံသုံးပါးအားကိုးဖြင့် မိုင်းတွေ၊ ပုံးတွေလည်း မကြောက်တော့။ စခန်းကထွက်မိတော့ အားဆွန်ပြေးခဲ့ရာ မမြင်မကန်းနှင့် သစ်ပင်တစ်ပင်အားတိုက်မိကာ အနီးရှိ ပုံးဆိုကျင်းထဲသို့ ပြုတ်ကျသွားသည်။

ပုံးဆိုကျင်းထဲသို့အရောက် ငပွေးများ ထောင်ထားသည့် ပဒေသာခိုင်းလည်း နေရာအနှံ့ ဆူညံစွာ ပေါက်ကွဲသံကို နားကွဲလှမတတ် ကြားရပါတော့သည်။

စစ်သားလူထွက်မို့ စစ်၏သဘောကို နားလည်သူဖြစ်ရာ ပေါက်ကွဲသံများ ဆုံးသည်နှင့် ဖနောင့်နှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်းကျအောင် ပြေးခဲ့ပါလေတော့သည်။

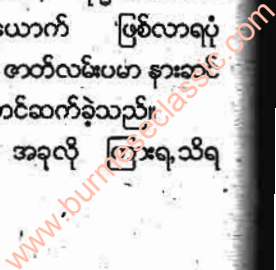
မည်မျှအချိန်ကြာအောင် ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ပြေးမိသည်အထိ အရုဏ်တက်လာ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်သည့်အခါ မော်ချီးနယ်မြေ အမှတ်(၂)ဂိတ်ကို ရောက်နေရာ “အသက်မသေတော့ဘူး” ဆိုသည်အထိဖြင့် စိတ်ကို လျှော့လိုက်ရာ သတိမေ့လျော့သွားပါတော့သည်။

* * *

‘အဲဒီလို သေဆေးက လွတ်မြောက်လာပြီကတည်းက ဘုန်းဘုန်းပြောခဲ့တဲ့ ကံနဲ့ ကံခံအကျိုးကိုလဲ ယုံကြည်လာခဲ့တယ်။ သရဏဂုံသုံးပါးကိုလဲ သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး အသက်ထက်ဆုံး ဆောက်တည်ပယ်လိုလဲ စွဲမြဲစွာ သန့်တန်ခိုထားခဲ့တယ်လေ။ ပြီးတော့ အရှက်သေစာလဲ လုံးစေ့ရှင်ရှားခဲ့သလို မြေလေးချောင်းနဲ့ ကုန်းသားဆို ကြက်ဥ တဲဥတို့ကိုတောင် မစားတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး မစားခဲ့တာ ကနေ့ထိတိုင်ပါပဲ။ ဘာသာရေးကိစ္စတွေ အာဇာနည်အရာဆောင်ရွက်ရင်းနဲ့ တတ်စွမ်းသမျှ ဒါမှကိုလဲ ပြုခဲ့ပါတယ်။

အခုဆိုရင် “ခဲဖြူတုရားနဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း”တို့ရဲ့ ဂေါ်က ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်ကိုလဲ ယူထားပြီး သာရေးနာရေး လူမှုရေးပါ မကျန် အားတက်သရာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်ဗျာ။ ကဲ... ဒါကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဇာတ်လမ်းမှတ်တမ်းလေးကို ဆိုလိုက်ပါရအံ့’ ဦးမရစ်ဂမ်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာရပုံ အကြောင်းကို ဇာတ်လမ်းပမာ နားဆင်စရာအဖြစ် တင်ဆက်ခဲ့သည်။

‘အေးဗျာ၊ အခုလို ကြားရသိရ

တော့ ဦးမရင်ဂမ်ကြီးကို ပိုပြီး လေးစား သွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မြှုပ်ကွက် တစ်ခု ကျန်နေသေးတယ်ပျ။ ဒါလေး တော့ ဖော်ထုတ်ပေးစေလိုသေးတယ် လေ'

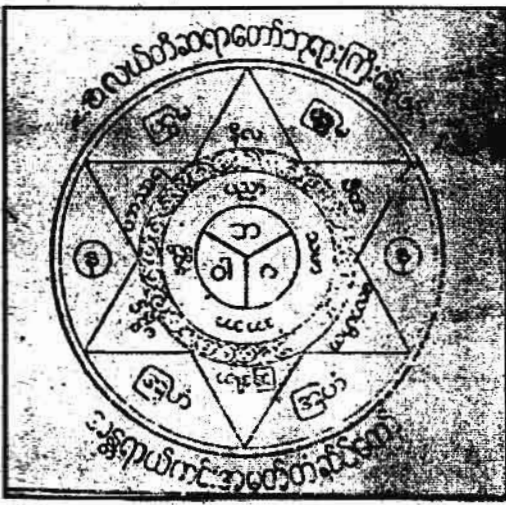
ရုံးအုပ်ကြီးကိုဝင်းလှိုင်မြင့်က ပြော လာတော့ ဦးမရင်ဂမ်က...

'ဘာလဲဗျ ဘာမြှုပ်ကွက်လဲ ဆိုပါဦး' ဟု တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။

'ပြောပါမယ်ဗျာ... ဘုန်းတော်ကြီး လမ်းညွှန်ခဲ့တဲ့ သရဏဂုံသုံးပါးကို သိ ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး စီရင်ခဲ့တဲ့ အန္တရာယ်ကင်း တံဆိပ်တော်ဆိုတာလဲ ကျွန်တော်တို့ကို ပြဦးလေဗျာ'

ကိုဝင်းလှိုင်မြင့် စကားအဆုံးတွင် ဦးမရင်ဂမ်က ဝတ်ဆင်ထားသော တိုက်ပုံအင်္ကျီအတွင်းအိတ်ထဲမှ ပလတ် စတစ်လောင်းထားသည့် အောက်ပါ တံဆိပ်တော်(ပုံတော်)လေးကို တရို တသေထုတ်ပြခဲ့သည်။

***

ဦးမရင်ဂမ်၏ အဆောင်တံဆိပ် တော်လေးကို တစ်ယောက် တစ်လှည့် ကြည့်ပြီးနောက် ကိုဝင်းလှိုင်မြင့်က...

'အဆောင်လေးကို မြင်ရတော့ အလိုလို ကြည်ညိုမိတယ်ဗျာ။ စီရင် ထားတဲ့ စာလုံးအက္ခရာလေးတွေ အကြောင်းနဲ့ အကျိုးပေးမှုတွေကို ရှင်း ပြပေးရင်တော့ ပိုပြီး ပြည့်စုံမှာမို့ ကျွန်တော်တို့ကို ရှင်းလင်း ပြောပြပေး ဦးဗျ'

လို့ မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ရာ ဦးမရင်ဂမ်က ဆက်လက်ရှင်းပြသည်။

'အန္တရာယ်ကင်း အမှတ်တံဆိပ် တော်မှာပါဝင်တဲ့ အက္ခရာစာလုံးတွေ က သာမန်ဖော်ပြချက်မဟုတ်ဘဲ ဂုဏ် တော်တွေ၊ စမအက္ခရာတွေဗျ။ အလယ်ကောင် စက်ဝန်းထဲမှာပါတဲ့ "ဘဂဝါ" က ဘုန်းတော်ခြောက်စုံ တန်ခိုးဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံတော်မူတဲ့ ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ဆိုတာကတော့ အားလုံးသိပြီးဖြစ်မှာပါ။

နောက်စက်ဝန်းထဲပါတဲ့ "ပညာ၊ သမာ၊ အာဘာ၊ နုတ္တိ" က မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားတော်မှာပါတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ဖော်ပြ ထားတာလေ၊ အဓိပ္ပါယ်က

"ပညာနှင့် တူသော အလင်းရောင်သည် မရှိ" ဆိုတဲ့ ဂုဏ်တော် ကို ဖော်ပြထားတာပေါ့ ဗျာ။

ထောင့် (၆) ကွက် ထဲက "နီလ၊ ဝိတ၊ လောဟိတ၊ သြဒါတ၊ မဒိဋ္ဌ ပဘဿရ" ဘုရားရှင်ရဲ့ နောင်ခြည် ခြောက်သွယ်ကို ဖော် ကျူး ထားတာပါဗျာ။ "တြေ" (ပရထမ) ကို

တော့ အမျိုးမျိုး အနက်ဖွင့်ကြပါတယ်။ အချို့က "ပထရမ" ခေါ်ပြီး "ပထ" နဲ့ "အရမ" တို့ ခွဲပြီး "ပထ"

ဆိုတာ "လမ်းခရီး"၊ "အရမ" ကို "ယုတ်ညံ့သော" လို့ ဆိုတာကြောင့် "ယုတ်ညံ့သူ မကောင်းဆိုးရွားတဲ့ သွားရာလမ်း" တစ်နည်းအားဖြင့် "မြဲ စားတတ်သူတို့ရဲ့ ပယောဂအန္တရာယ်" လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ဒီလို မကောင်းဆိုးရွား ယုတ်ညံ့သူ တွေကို ဒီတံဆိပ်တော်မှာ ထည့်သွင်း ချုပ်နှောင်ထားလို့ ဘေးရန် ကင်းရှင်း စေတဲ့အဓိပ္ပါယ်လို့ ဆိုရမှာပေါ့ဗျာ။ တချို့ကလဲ "ပရထမ" "သစ္စာ လေးပါး မြတ်တရားကို ဦးစွာသိ သော မြတ်စွာဘုရား" လို့ အဓိပ္ပါယ် ဖွင့်ကြတယ်လေ။

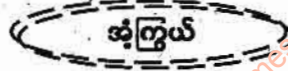
☉ အက္ခရာ စမလေးကတော့ "နဝ" "အရဟံ အစ ဘဂဝါအဆိုး ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး" ကို ဖော်ညွှန်းထားတာပေါ့ဗျာ။

"တြဟံ" အဓိပ္ပါယ်ကတော့ ရှင်းပါ တယ်။ "အရဟံ" လူနတ်မြဲပစ္စာ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူ တော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားပဲ ပေါ့။

က...တံဆိပ်တော်ဟာ ဘုရားဂုဏ် တော်တွေနဲ့ မြတ်စွာဘုရားကို ဖော် ညွှန်းထားတာဖြစ်လေတော့ ဘယ်မှာ လာပြီး မကောင်းဘဲ အန္တရာယ်မကင်း ဘဲ နေပါတော့မလဲဗျာ။ အန္တရာယ် ကင်း၊ ဘေးရှင်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ဖြစ်စေပြီး သာသနာအကျိုး သယ်ပိုး စေနိုင်တဲ့ စိတ်ကောင်းစေတနာတွေ ဖြစ်လာစေမယ်ဆိုတာ ယုံမှား သံသယ မဖြစ်ကြပါနဲ့လို့ ပြောလိုက်ပါရစေဗျာ'

အားလုံး တညီတညွတ်တည်း ရွတ် ဆိုကြပါသည်။

'သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု'

www.burmeseclassic.com

“စားသမျှအစာ သံပရာတစ်ခြမ်း နဲ့ခြေ” ဟု ဆိုစကားရှိပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ မည်မျှစားထားသည်ဖြစ်စေ သံပရာသီးတစ်ခြမ်း စားလိုက်ရုံဖြင့် အစာကြေညက်သည်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အစာကြေညက်ရန်အတွက် သံပရာသီးသည် အစွမ်းထက်သည်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သံပရာသီးသည် အလုံးသေးပါသည်။ တန်ဖိုးလည်း အလွန်နည်းပါသည်။ သို့သော် ယင်း၏ အရေးပါမှုမှာ တန်ဖိုးမမြတ်နိုင်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်က ပြည်ခရိုင်၊ ဝက်ထီးကန် ရဲလေ့ကျင့်ရေးကျောင်းတွင် ကျွန်တော် တာဝန်ကျခဲ့ပါသည်။ ဝက်ထီးကန် ရဲလေ့ကျင့်ရေးကျောင်းတွင် ဘိန်းဖြတ်စခန်းဟု လူသိများသော စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးစခန်းကိုလည်း တာဝန်ယူရပါသည်။

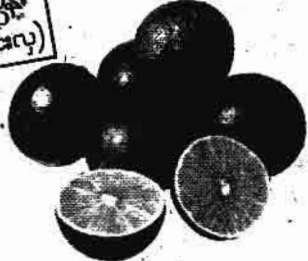
စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး စခန်းဆိုသည်မှာ မူးယစ်ဆေးဝါးစွဲသူများအား ပြန်လည်ထူထောင်ပေးသောစခန်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစခန်းတွင် ရဲတပ်ဖွဲ့သာမက ကျန်းမာရေးဌာနမှ ဆရာဝန်တစ်ဦးနှင့် အဖွဲ့၊ စိုက်ပျိုးရေးဌာနမှ မန်နေဂျာတစ်ဦးနှင့်အဖွဲ့၊ လူမှုဝန်ထမ်းဌာနမှ ဦးစီးအရာရှိတစ်ဦးနှင့်အဖွဲ့များ ရှိကြပါသည်။

အားလုံးကို ရဲတပ်ဖွဲ့ကပင် တာဝန်ယူ ကြီးကြပ်ရပါသည်။ အရာရှိအားလုံးကို သီးခြားစီ နေအိမ်များလည်း ပေးထားပါသည်။ ဌာနကွဲပြားကြသော်လည်း ထိုစခန်းတွင် အတူနေကြသဖြင့် ရင်းနှီးကြပါသည်။ များသောအားဖြင့် အရာရှိများမှာ မိသားစုများ ခေါ်မလာကြသဖြင့် ငိုလွတ်လပ်ရင်းနီးကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရဲတပ်ဖွဲ့တွင်

သံပရာသီးအကျိုး

ဂိုဏ်း (မင်းလှ)

အဖိုးအနု

တပ်မတော်မှ ပြောင်းလာသော အရာရှိတစ်ဦး ပါရှိသည်။ ထောင့်ထောင်မောင်းမောင်းဖြစ်ပါသည်။ အရက်ကိုလည်း အလွန်ကြိုက်ပါသည်။

တစ်နေ့ ဆရာဝန် ဒေါက်တာ မြိုင်အောင်က ယင်းအား သွေးချိန်ကြည့်ရာ မျက်နှာကြည့်လိုက်၊ သွေးပေါင်ချိန်စက်အား ကြည့်လိုက်နှင့် မျက်လုံးပြူးနေပါသည်။

‘ဗိုလ်ကြီး ခင်ဗျားဘယ်လိုနေလို့လဲ’
‘ဘယ်လိုမှ မနေဘူး၊ နေကောင်းတယ်ဆရာ ကြုံလို့ သွေးချိန်ကြည့်ထား’
‘ဟာ ယဟာ်သေဘူး၊ သံပရာ သွေးပေါင် (၂၀) ဇွန်နဲတယ် အရက်မသောက်ဘဲ ဖြတ်ထားရင်ကောင်းပယ် သံပရာ လေဖြတ်သွားပယ်’
‘ဟုတ်ကဲ့ဆရာ’

ကျွန်တော်ကြားသောအခါ ယင်းအား အရက်မသောက်ရန် ပြောသည့်အပြင် ယင်းကို အရက်ဝယ်ပေးသော ရဲဘော်များလည်း အရက်ဝယ်မပေးရန် ကြပ်မတ်ထားပါသည်။

တပ်ဖွဲ့ဝင်များကလည်း အရက်ဝယ်မပေးရပါ။ ယင်းမှာ ဗိုလ်ကြီးညွန့်ဝေ ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကို အများက အဘဟု ခေါ်ကြပါသည်။

စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေးစခန်းနှင့် ရဲလေ့ကျင့်ရေးကျောင်းကြားတွင် ကွင်းကြီးရွာရှိပါသည်။ ယင်းရွာမှာ တောအရက်ချက်၍ ရောင်းပါသည်။ ယင်းသင်တန်းကျောင်းမှ အရက်ကြိုက်သူများမှာ ယင်းရွာမှ အရက်ကိုသာ ဝယ်သောက်ကြပါသည်။

တစ်ည(၈)နာရီခန့် ကျွန်တော် ကင်းစစ်ရန် သွားရာ ဘောလုံးကွင်းထဲတွင် တောကြောင်ကြီးတစ်ကောင် တွေ့ပါသည်။ ကျွန်တော် လိုင်စင်ဖြင့်ကိုင်သော နှစ်လုံးပြူးမှာ မနေ့က ဗိုလ်ကြီးညွန့်ဝေယူထားသဖြင့် ယင်းအိမ်သို့ ကျွန်တော် တက်သွားပါသည်။

ဗိုလ်ကြီးညွန့်ဝေအိမ်တွင် ယင်းအိမ်ခေါင်းရင်းဘက်တွင် နေသော လူမှုဝန်ထမ်းဌာနမှ ဦးစီးအရာရှိ ဦးစိန်ညွန့်နှင့်အတူ အရက်သောက်နေကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

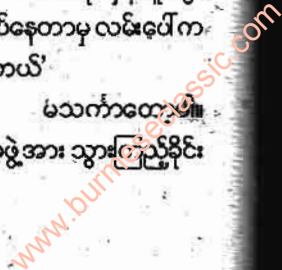
ကျွန်တော်မြင်သောအခါ ပုလင်းနှင့် ခွက်များ စားပွဲအောက်ထိုးပြီး ဂုတ်ထားကြပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း မမြင်ယောင်ဆောင်ပြီး သေနတ်တောင်းကာ ဆင်းလာပါသည်။ တောကြောင်ကြီး မတွေ့တော့၍ မပစ်ဖြစ်တော့ပါ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၈)နာရီ ရုံးတက်သောအခါ ရုံးသို့ ဗိုလ်ကြီးညွန့်ဝေ ရောက်မလာပါ။ (၉)နာရီတိုင် ရောက်မလာသဖြင့် ရုံးမှ ရဲဘော်တစ်ဦး လွှတ်ခေါ်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ခဏအကြာ ရဲဘော်ပြန်လာပါသည်။

‘အဘ ဟောက်ပြီး အိပ်နေတယ်နီးမရဘူး’

‘ဒီအချိန်ထိ အိပ်တာ ပုံမှန်ဘူးကွ’
‘ဟောက်အိပ်နေတာမှ လမ်းပေါ်က တောင်ကြားရတယ်’

ကျွန်တော် မသက်တော့ပါ။ တာဝန်မှူးနှင့်အဖွဲ့အား သွားကြည့်ခိုင်း

ပြီး မရလျှင် အိမ်တံခါးရိုက်ဖွင့်စစ်ရန်ပါ မှာလိုက်ပါသည်။ ခဏအကြာ တာဝန် မှူး ဒုရဲအုပ် ပြန်ပြေးလာပြီး...

‘အဘ ဗိုလ်ကြီးသေနေပြီ’
ကျွန်တော် ချက်ချင်း ကားဖြင့် အိမ် ရှေ့မောင်းသွားပြီး ကားပေါ်တင်၍ ဆေးရုံပို့ပါသည်။ အသက်မရှိတော့ပါ။ ဆရာဝန်က ဦးနောက်သွေးကြောပြတ် သည်ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ တစ်စခန်းလုံး ဆူညံသွားပါသည်။

နောက်မှ ကျွန်တော် သတိရပါ သည်။ ဗိုလ်ကြီးညွန့်ဝေမှ ညက အတူ အရက်သောက်သော လူမှုဝန်ထမ်း ဌာနမှ ဦးစီးအရာရှိ ဦးစိန်ညွန့်ကို မေးရာ သူလည်း အိပ်ရာထဲမှ မထကြောင်း ပြော၍ အတင်း အနှိုးခိုင်းပါသည်။ ဦးစိန်ညွန့် နိုးတော့လာပါသည်။

သို့သော် ကောင်းကောင်း သတိမရ ပါ။ ကယောင်ကတမ်း ဖြစ်နေပါသည်။ ချက်ချင်း ဆေးမှူးဦးတင်ရွှေ ရောက် လာပြီး ဆေးတိုက် ဆေးထိုးမှ သက် သာသွားပါသည်။

နောက်မှ သိရသည်မှာ ဗိုလ်ကြီး ညွန့်ဝေနှင့် ဦးစိန်ညွန့်တို့မှ ညက ကျွန်တော် တွေ့သည့်အတိုင်း အတူ အရက်သောက်ကြပါသည်။ လူချင်းခွဲ ပြီး ဦးစိန်ညွန့်က အိမ်ပြန်အိပ်မည်အပြု အန်ပါသည်။ ယင်းအိမ်ရောက်နေ သော ယင်းတပည့် ကိုအေးကျော်က **သံပရာသီးတစ်လုံး ညှစ်ပြီး သံပရာ ရည်တိုက်ပါသည်။**

ထို သံပရာသီးတစ်လုံးကြောင့်သာ ဦးစိန်ညွန့် မသေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သံပရာရည်သာ မသောက်ခဲ့လျှင် ထို နေ့ညက ဦးစိန်ညွန့်လည်း သေသွား နိုင်ပါသည်။ ယင်းအရာရှိနှစ်ဦးလုံး ထစ်ယောက် တစ်အိမ် တစ်ယောက် ထည်းစီ နေကြသူများဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် သံပရာသီးတစ်လုံးသည် လူ့အသက်တစ်ချောင်းကို ကယ်လိုက် ပါပြီ။ သံပရာကို သုံးတတ်လျှင် လူတို့ ကို နည်းပေါင်းများစွာ အကျိုးပြုပါ သည်။ သို့ပါ၍ သံပရာသီးအကျိုးအဖိုး အနုလှဖြစ်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သံပရာသီးတစ်လုံး၏တန်ဖိုး အဖိုး မဖြတ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် လည်း သံပရာရည်ကို အမြဲလိုလို သောက်ပါသည်။ အစာစားပြီး ဗိုက်ထဲ ၌ မအိမလယ်ဖြစ်လျှင် သံပရာတစ်လုံး ခန့် ဝါးပြီး မျိုချပါ။ ခဏချင်း သက် သာသွားပါသည်။

ပဲခူးမြို့တွင် မဟာစေတီဘုရားကြီး အနီး၌ ဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်း သို့ ကျွန်တော် ရောက်ဖူးပါသည်။ ယင်းကျောင်းမှ ဆရာတော်က ယင်းထံ လာဖူးသူများကို အမြဲတမ်း သံပရာသီး တစ်လုံး ပြန်ပေးလေ့ရှိပါသည်။ သံပရာ သီးကို အမြဲဆောင်ရန်လည်း မှာကြား ပါသည်။

အိမ်သည့်အခါပင် အိမ်ရာစာရ၍ သံပရာသီးတစ်လုံးထား အိမ်ရန် မှာပါ သည်။ သံပရာသီးသည် အစားအသောက် ပဿာ ဝ အတိုက်အခိုက်များကို ကာကွယ်သည် ဟု ပြောပါသည်။ သံပရာသီး အိမ်ရာ အနီး ထားအိပ်လျှင် ဇရာအိမ်များ အိမ်ထွေ့ ရ၍ ခိုးခြံမှု ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

သံပရာ၏အနံ့သည် အိပ်မေ့ချ သောအခွံကို ပယ်ပျောက်နိုင်ပါသည်။ သံပရာသီး၏ အစွမ်းများကား ရေး၍ ကုန်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ အောက်ပါ အတိုင်း အကြံပြုလိုပါသည်။

၁။ သွေးတိုးရောဂါရှိသည်ဖြစ်စေ ဖျိုသည်ဖြစ် စေ ထမ်းစားပြုတိုင်း သံပရာရည်တစ်ခွက် သောက်ပါ (သို့မဟုတ်) သံပရာသီးတစ်ခြမ်း ဝါးစားပါ။

၂။ သွေးတိုးရုံသူများ ပုန်းဟင်းခါး အုန်းနို့ခေါက်

ခွဲ ပစားကြပါ။ ယင်းပုန်းဟင်းခါး အုန်းနို့ ခေါက်ခွဲကြောင့် သွေးတက်တတ်ပါက သံပရာတစ်ခြမ်း ညှစ်ထည့်ပြီး စားသုံးပါ။ သွေးမတက်ပါ။

၃။ လေဖြတ်သူများ လက်ခြေ ကိုယ်ပေါ်တွင် ထုံကျဉ်နေသူများ ဖြစ်သည့်နေရာကို သံပရာ သီးဖြင့် အမြဲလိုလို ပွတ်လိမ်းပေးပါ။ လက်ထဲ ကိုင်ထားပါ။

၄။ ည အိပ်ရာဘေးတွင် သံပရာသီးတစ်လုံး ထား၍ အိပ်ပါ။

၅။ အရက်သောက်တတ်သူများ အရက်အတွင်း သံပရာသီး တစ်စိတ်ခန့်ညှစ်(သို့မဟုတ်) သံပရာသီးစိတ် ထည့်၍ သောက်ပါ။

၆။ ခြေထောက် အတက်ပေါက်သည်ဟု ဆိုကာ ခြေဖောင့် မထောက်နိုင် နာကျင်နေသူများ နေချိန်ထည့်အခါ ခြေဖမ်းကို ဆားနှင့် သံပရာ သီးတစ်ခြမ်းဖြင့် ပွတ်ပြုမှု နေချိန်ပါ။

၇။ အစာအသိပ်ဖြစ်၍ အော့အန် ဝမ်းလျော့သူ များ အခြားဆေးများ လက်လှမ်းမီက သံပရာသီးအား အရည်ညှစ်၍ ဆားစီးဖုတ် ဖြင့် ဖျော်၍တိုက်ပါ။

၈။ အကြံပြုချက်များသည် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုခဲ့သော အတွေ့အကြုံများအရ တင်ပြခြင်း ဖြစ် ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်ဆေးဝါးများသည် မစွမ်းဟု မဆိုပါ။ စွမ်းပါသည်။ ငွေကြေး ကုန်ကျပါသည်။ နေရာဒေသတိုင်း ထို အစွမ်းထက်သော အင်္ဂလိပ် ဆေးဝါး များ ဆရာဝန်များ မရနိုင်ပါ။

ကျွန်တော် အကြံပြုချက်များသည် ငွေကြေးအကုန်အကျ သက်သာသည့် ပြင် အလွယ်တကူရနိုင်သော သံပရာ သီးတစ်လုံး၏ တန်ဖိုးရှိပုံများနှင့် အသုံး ပြုပုံများဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တဝါအားထုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာ

ကြပါစေ။

ကိုထွန်း(ပင်လှ)

ကျန်းမာရေးအတွက်

အကြံပေးချက်

ကျ်လတွင်...

◆ **ဒီဿရာသီဋ္ဌာ** (မတ်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စွန့် လျှော့ပေါ့စားသုံးသင့်သည်။

● **ဝါယောဓာတ်စာ** ။ ငါးခုံးမ၊ ငါးမြင်း၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥ၊ လိပ်ဥ၊ ငှက်ဥများ။ ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာပူ၊ ပုတတ်စာ၊ သရက်ကင်း(၉)၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ သပွတ်ခါး၊ ကြောင်လျှာ၊ သင်္ဘောသီးအရည် တမာရွက်၊ ယင်းပြား၊ ရှားစောင်ခါး၊ လက်ဖက်၊ ကနီလော၊ ကြက်ဟင်းခါး။

မဲလေ၊ ဆီးပြုသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊ ကစော့ခါး၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ စပါးလင်၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ဟင်းနုနယ်၊ မုန်ညင်းခါး၊ ထန်းလျက်။

● **တေဇောဓာတ်စာ** ။ ခြေပွေးသား၊ ခြေဟောက်သား၊ ငါးပြေမ၊ ငါးဖမ်းမ၊ ငါးတန်၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ငါးသလောက်၊ ကြောင်သား၊ ကြက်သား၊ ရှဉ့်သား၊ ကြက်သား၊ ဒူးရင်သီး၊ ရဲပု၊ သင်္ဘောသီးမှည့်၊ ဩဇာသီး၊ စောင်းလျှားသီး၊ မရန်းသီး၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်ချဉ်သီး၊ ဆီးသီးချဉ်၊ ကနီသီး၊ လက်လှုပ်ချဉ်ချိုးစုံ၊ မုန်လာဥ၊ ရှိ၊ မှုစ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ။

ချင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ငရုတ်ကောင်၊ ငရုတ်သီး၊ ကရဝေ၊ သစ်ကြဲပိုး၊ လေးညှင်း၊ ပတ်ကော၊ ပင်စိမ်း၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ တောင်သလဲရွက်၊ ပေါက်ပန်းနီ၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ကြက်ပုန်ရွက်။

လဲလွရွက်၊ ဝါရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ကုတ္တီရွက်၊ ကြာဟင်း၊ သက်ရင်း၊ ငှက်ထန်းရည်၊ ဝဥ၊ အင်ဥ၊ ဝီလောဝီနနီဥ။

◆ **ဒြဿရာသီဋ္ဌာ** (ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို ဆင်ခြင် လျှော့ပေါ့သင့်သည်။

● **အာပေါဓာတ်စာ** ။ ကျွဲသား၊ ကြွဲသား၊ ရေမြွေသား၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သုံးထပ်သား၊ လိပ်သား၊ ခရု၊ ဂထန်း၊ ကနီကမာ၊ ဗျိုင်း၊ ဝမ်းဆာ၊ ငန်း၊ ဖားသားများ၊ ငါး၊ လင်ပန်း၊ ငါးပတ်။
ငါးဖယ်၊ ငါးပိုင်၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရဲ၊ ငါးဝက်မ၊ ငါးသင်အို၊ ကကုန်(ငါးလက်ရွာ)၊ ကဘီလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသပိုင်၊ ငါးသလဲထိုး၊ စပုစံသီး၊ ဆီးချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ ရှောက်

ချိုသီး၊ သရက်သီး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ဖရုံသီး၊ ကျောက်ဖန်သီး၊ ကြက်မောက်သီး၊ နားနတ်သီး၊ ပုံလုံသီး၊ သင်္ဘောသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ကနဖော့။

ရေထိကရုံ၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ လယ်ပတူ၊ အောင်မဲညို၊ ခဲဝဲ၊ သပွတ်၊ မင်းကွတ်သီး၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညှိ၊ စားတော်ပဲ၊ တော်သလင်းဖူး၊ ဂေါ်ဖီထုပ်၊ နံနံ၊ ဆိတ်ဖူး၊ မုန်ညင်းဖြူ၊ ပုန်းရည်ကြီး၊ မဲလေကြီး၊ ဖလံတောင်ရေ၊ (ရေ)သရက် ကင်းညွန့်၊ ကြရည်၊ အုန်းရည်။

● **ပထဝီဓာတ်စာ** ။ ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါးသား၊ ချေ-သမင်-ဒရယ်-ဆတ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်သား၊ လင်းခွေသား၊ စပါးကြီးမြွေသား၊ ပုရစ်၊ ပလူး၊ ငါးခူ၊ ငါးကြင်း၊ ငါးဖင်းရိုင်း၊ ငါးစင်စပ်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးမြေဆိုး၊ ပုစွန်၊ ဆိတ်နီ၊ ကျွဲနို့၊ ရွားနို့၊ ထောပတ်၊ ဝက်ပေါင်းသား၊ အမဲ(ရွေး)သား။

ပိန်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကနီစွန်းဥ၊ ကိုင်းဥ၊ ဥသျှစ်၊ တညင်း၊ မာလကား၊ ဒူးရင်၊ မန်ကျည်းမှည့်၊ ပိုးစာရွက်၊ မုန်လာဥ၊ ကောက်ညှင်း၊ ရွှေပရံသီး၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်း၊ ပဲကြီး၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ စားတော်ပဲ၊ ဒန့်သလွန်။

◆ **မေထုန်ရာသီဋ္ဌာ**(မေလ ၂၁ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို ပိုမိုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာကို လျှော့ပေါ့ပါ။

◆ **ကရကင်္ဂရာသီဋ္ဌာ**(ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့

သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာကို ရှောင်ကြဉ် လျှော့ပါ။

◆ **သီဟိုဠ်ရာသီဋ္ဌာ**(ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို ပိုမိုမြည့်ဆီ၍ ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင် သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ကန်ရာသီဋ္ဌာ** (ဩဂုတ် ၂၂ ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အထူးပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင် လျှော့ပေါ့ပါ။

◆ **ထူရာသီဋ္ဌာ**(စက်တင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်ကာ ပထဝီဓာတ်စာကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **မြို့ရွာရာသီဋ္ဌာ** (အောက်တိုဘာ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို ပိုမို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျှော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ခရုရာသီဋ္ဌာ**(နိုဝင်ဘာ ၂၂ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အဓိကပြုဆည်း၍ ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင် သုံးဆောင်ပါ။

◆ **မကာရရာသီဋ္ဌာ**(ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို ပိုမိုအားပြု တေဇောဓာတ်စာကို လျှော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ကုရာသီဋ္ဌာ** (ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၈ ရက် အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိက အားပြု၍ ပထဝီဓာတ်စာကို ဆင်ခြင် သုံးဆောင်ပါ။

◆ **မိန်ရာသီ** (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုသုံးဆောင်၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျှော့ပေါ့သုံးဆောင်ပါ။

အာရေဗျဆုလာဘ်နှင့် ခြံ့တံကြဲ
ပါဝေ / စော့ဆုတေး

www.burmeseclassic.com

中央新影
ZHONGYANGXINYING

安溪清水岩

ထောင့်တော် ထောက်ဆံ့ သီတင်လုံးခဲ့သည့် ရှမ်းကျွန်း
(တရုတ်ကျောင်းထောင်) ကျောင်းထောက်

ထောင်စွာဘိုးဘိုးထံ တရုတ်ထောက်

ထောင်စွာဘိုးဘိုး

သို့မဟုတ် ရေခဲဆရာတော်

တရုတ်လူမျိုးတို့၏ မိရိုးဖလာ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု လေ့တွင် ဆေးဝိဇ္ဇာဘိုးဘိုးအား ကျန်းမာရေး ဆိုင်ရာ ကိစ္စများအပြင် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စများအတွက် ပူဇော် ဆုတောင်းလေ့ ရှိကြသည်။

ထူဒွန်ဂေ့နတ်မင်း ထူတီကုန်း (Tū Dì Gōng)ကို အဓိက ကိုးကွယ် ပူဇော်သည့် ကြန့်တီတံ (ကျန့်တံ Jiàn Dè) ဘုံဘုရားကျောင်းတွင်လည်း ဆေးဝိဇ္ဇာဘိုးဘိုးကို မြင့်မြတ်သော ထက်ယာဘက်၌ ပူဇော်ထားလေ့ရှိကြ သည်။

ဆေးဝိဇ္ဇာဘိုးဘိုးကို ဖုကျန်ပြည်နယ် သားတို့က **“ချိုင်ကြွေးကျော့စု”** ဟု ခေါ်ကြ၍ အများသုံး Mandaren ဇန်ဒလရင်စကားဖြင့် **ချင်းရွှေကျူရှီရီ** (Qīng Shuǐ Zǔ Shì) ဟု ခေါ်ကြသည်။

ကျူရှီကုန်း (Zǔ Shì Gōng) (ကျော့စုကုန်း)ဟုလည်း ခေါ်သည်။

F.26A. September, 2016.

ကျူ=ဘိုးဘေး၊ Shi = ဆရာ၊ ဆရာ တော်ဟု တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ သို့သော် **“ကျူရှီ”**သည် ဆရာ၏ ဆရာ၊ အဘိုးဆရာ၊ ဆရာကြီးဟုလည်း ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ သိက္ခာဝါတော် ကြီးမြင့်သော ဆရာတော်ဘုရားဟု လည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပာယ်ဆောင်ယူ သုံးနှုန်းကြခြင်းဖြစ်သည်။

Gōng = ကုန်းသည် သက်ကြီး ရွယ်အို အမျိုးသားကို လေးစားရိုသေ မှုဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်ရာ **“အဖိုး ဆရာတော်”**ဟု ဆိုနိုင်သည်။

ဆေးဝိဇ္ဇာဘိုးဘိုး၏ ငယ်မည်မှာ **ချန်းရန်းကျူ** (Chēn Róng Zǔ)၊ (တန်အင်စု)ဖြစ်သည်။ အေဒီ ၁၀၃၇ ခုနှစ် [တရုတ်နှစ်ဆန်း(၆)ရက်နေ့]တွင် ဖုကျန်ပြည်နယ် ယုံချန်း (Young Chun) ဗြို့နယ်၊ Xiǎo Gu ရှောင်းကူရွာ၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။

အရွယ်မတိုင်မီကာလကပင် ရဟန်း တောင်ဝင်ရောက်ကာ [တရုတ် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် (၁၈)နှစ်၊ (၁၉)နှစ်အရွယ်ရောက်မှသာ ရဟန်းပြု လေ့ရှိသည်။ အချို့မှာ ငယ်စဉ် ကလေးဘဝကပင် ဘုန်းကြီးကျောင်း တွင် ဒိုလုံနေထိုင်ကြ၍ တရားဓမ္မ ကျင့်ကြံမှုနှင့် ပရိယတ္တိစာပေများကို လေ့လာသင်ယူရန် ဆန္ဒပြင်းပြ၍ ဆရာတော်ကလည်း သဘောညီညွတ် ပါက ရဟန်းဝတ်ပေးလေ့ရှိကြသည်။

မြန်မာလေ့ကဲ့သို့ လိင်ဆယ်ပါးနှင့် ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို စောင့်ထိန်းရသည့် ရှင်သာမဏေ(ကိုရင်)ကား မဟုတ်ကြ ပါ။ ဘုန်းကြီးကလေး **“ရှောင်းဟိုရှန်”** ဟု ခေါ်ကြသည်။]

“ချန်း”ကိုယ်တော်လေးသည် စိတ် ဓွဲသန်စွာဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်ရာ သုံးနှစ်ကြာသော် သမထကမ္မဋ္ဌာန်း

နက္ခတ္တဗျေဒနာမြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ၂၀၁

www.burmeseclassic.com

ပေါက်မြောက်၍ တရားထူးရရှိတော် မူပြီးနောက် မျိုးရိုးအမွေခံ ဆေးပညာ ဌာနလည်း ပိုမိုတတ်မွန် သိမြင်လာသည်။

ရဟန်းဘဝဖြင့် **မာကျန်း** (Ma' Zhang) ဒေသသို့ ကြွရောက်သီတင်း သုံးရသောအခါ ဒေသခံ နွမ်းပါးသူ တို့အား ဆေးဝါးကုသ၍ စောင့်ရှောက် ပေးတော်မူသဖြင့် **“မာကျန်းရှုန့်ရိုင်း”** (Ma' Zhang Shàng Rén) ဟူ၍ အမည် ပေး ကျော်ကြားလာသည်။ **“မာကျန်း အရှင်သူမြတ်”** ဟုခေါ်ဝေါ်ကျော်ကြား လာခြင်း ဖြစ်သည်။

အသားညိုမည်းသဖြင့် မွေးဇာတိ ဖုကျွန်းဒေသက မျက်နှာမည်း ဆရာ တော် **“ဝူးမြန်ကျူရှီး”** ဟု ခေါ်ကြ သည်။ **“ကျူရှီးကုန်း”** အဘိုးဆရာ တော်ဟုလည်း ခေါ်လေ့ရှိကြလေ သည်။

အေဒီ ၁၀၈၃ ခုနှစ်၌ သက်တော် (၄၅)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော **“မာကျန်း”** အရှင်သူမြတ်အား **“လျိုး”** မျိုးနွယ် ဒါယကာတစ်ဦးက **“ချင်းရှီးဖုန်းလိုင်”** ဒေသတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသဖြင့် ကြွရောက် ၍ အလှူခံယူ သီတင်းသုံးတော်မူ သည်။

ထိုကျောင်းတော်၌ (၁၈)နှစ်ခန့် သီတင်းသုံးတော်မူပြီးနောက် သက် တော်(၆၅)နှစ်အဝင် ခရစ်ခုနှစ် ၁၁၀၁ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့ဌာနီးရှုမှတ် နေလျက်မှ ခန္ဓာဝန်ချတော်မူလေ သည်။

ယင်းကျောင်းတော်သည် ကျောက် ဆောင်ထိပ်၌ရှိ၍ **“ရေစင်ကျောက် ဆောင်”** (ချင်းရွှေယန်း) ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါး သူတို့အား ဆေးဝါးကုသပေးသည်။

လမ်းတံတား ပြုပြင် တည်ဆောက်ပေး သည်။ မိုးခေါင်သောကာလများ၌ ဆရာတော်ကို ပင့်လျှောက်ပါက ကြွရောက် သုတ်ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပေးခြင်းဖြင့် မိုးဖြိုငြို ချွတ်ချွတ်စေသဖြင့် **“ချင်းရွှေကျူရှီး”** ရေစင်ဆရာတော်ဟု ခေါ်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် လောကီမျက်နှာစာ၌ သောကအပူမီးတောက်လောင်နေပါက **“ချင်းရွှေကျူရှီး”** ရေစင်ဆရာတော်၏ မေတ္တာရေစင်ဖြင့် ပက်ဖျန်းငြိမ်းအေးမှု ပေးပါရန် ဆုတောင်းလေ့ ရှိကြလေ သည်။

မွေးရပ်မြေအခြားနေရာသို့ ရောက် ရှိသွားကြသော ထရုတ်အနွယ်ဘွား များကလည်း ရေစင်ဆရာတော်ခေါ် ဆေးဝိဇ္ဇာဘိုးဘိုးကို ရောက်ရာဒေသ၌ ဆက်လက်ကိုးကွယ်ကြသဖြင့် ကမ္ဘာ ပေါ်ရှိ **တရုတ်တန်း** (China Town) များ ၌ ဆေးဝိဇ္ဇာဘိုးဘိုး ပူဇော်မှုလေ့ကို မြင်တွေ့ကြရလေသည်။

ဆရာတော်မွေးနေ့ဖြစ်သော တရုတ် နှစ်ဆန်း(၆)ရက်နေ့တွင် ယုံကြည်ကိုး စားကြသော တပည့်၊ ဒါယကာ၊ သာဝကများက မွေးနေ့ပူဇော်ပွဲအဖြစ် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလေ့ ရှိကြသည်။

အခြားသော နေ့ရက်များတွင်လည်း မိမိတို့သိလိုရာ အကြောင်းကိစ္စများ မေးလျှောက်ခြင်း၊ ရောဂါကုထုံး ဆေးဝါးများ မေးမြန်းခြင်းစသည့် အကြောင်းကိုယ်စီဖြင့် လာရောက် ပူဇော်ကြသူများစွာ မြင်တွေ့နိုင်သည်။

“ရေစင်ဆရာတော်” ၏ ကျောင်းသို့ သွားရောက်ကာ သိလိုရာ မေးလျှောက် ကြရာ၌ ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးက ရုပ်တုတော်အား နှစ်ယောက်ထမ်း ဝေါယာဉ်(ထမ်းစင်)ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်

ရသည်။ ထို့နောက် ရွှေစက္ကူမီးရှို့ကာ ပူဇော် ခြင်းဖြင့် ဆေးဝိဇ္ဇာဆရာတော်၏ ဓာတ် သက်ဝင်လျက် ဝေါယာဉ် လူးလွန် လှုပ်ရှားလာသည်။

ထိုအခါ သိလိုရာမေးခွန်းများ မေးလျှောက်ရသည်။ ဆန် သို့မဟုတ် သဲဖြူးထားသော စားပွဲမျက်နှာပြင်တွင် ဝေါယာဉ်နောက်မှ အစွန်းဖြင့် အဖြေကို ရေးသားပေးသည်။

တရုတ်ဘာသာဖြင့်သာမက မြန်မာ ဘာသာစသည်ဖြင့်လည်း မေးလျှောက် နိုင်၍ သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာစာပေဖြင့် ရေးသား ဖြေကြားလေ့ရှိသည်။

သဒ္ဓါတရားထက်သန်၍ ရိသေလေး စားစွာ မေးလျှောက်လာသူတို့အတွက် ကောင်းကျိုးသုခ ဖြစ်တည်စေမည့် အကြံဉာဏ်များ ဖြေကြားပေးသည်ကို လက်တွေ့ ကြုံဆုံခဲ့ရပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း **“ရေစင် ဆရာတော်”** ကျောင်း အတန်များစွာ ရှိလေရာ ရန်ကုန်ရှိ ကုက္ကိုင်းဘုံကျောင်း၊ မော်လမြိုင်ရှိ အင်းစိုင်း၊ ဈေးကြို ဘုံကျောင်းများမှာ ပရိသတ် ဒါယကာ စည်ကားစွာ လာရောက်တတ်ကြ သည်။ အခြားသော မြို့ရွာများ၌လည်း စည်ကားသောကျောင်းများ ရှိနိုင်ပါ သည်။

ဆေးဝိဇ္ဇာဘိုးဘိုးခေါ် ရေစင်ဆရာ တော်သည် တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ သမထကမ္ဘာဌာနီး ပေါက်မြောက်တော်မူ ၍ တရားထူးရရှိသည့် ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးဖြစ်ကာ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၉၀၀)ကျော်က ပျံလွန်တော်မူခဲ့သော် လည်း ဘွဲ့မည်ဂုဏ်သတင်းကာ ယနေ့ တိုင် ပျံသင်းနေဆဲ ဖြစ်လေသည်။

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာမြို့နယ် သမားတော်တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

ဆရာ ဦးကျော်ကျော်ကြီး

(တဆ-၀၃၂၅)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါ

ကာကွယ်ဆောင်ရွက်နည်းများ

မြောက်မြေ အောင်ယုတ်ကု

ချောင်းဆိုးရောဂါနဲ့ ရင်ကျပ်ရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရရလိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား (၄)ပါးကို လွန်၊ ယုတ်၊ လဲမှား ပြုမိန့်များရင် ဖြစ်လွယ်တဲ့ ရောဂါများဖြစ်သလို မဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်တဲ့ ရောဂါလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီချောင်းဆိုးရောဂါနဲ့ ရင်ကျပ်ရောဂါတွေကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ဖို့အတွက် မြောက်ဥက္ကလာမြို့နယ်ကို ဆရာတို့အဖွဲ့ ဆရာတို့ကိုကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတို့ကိုကြီးက သားမင်းဆရာတို့ဆီပီနဲ့ ချောင်းဆိုးသလိပ်ဖော်ဆေး နှလုံးသည်းခြေဆေးများကို ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိတဲ့ ဆေးတိုက်ပိုင်ရှင်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အသက်(၉၀)နှစ်ခန့်ရှိပြီး ဆေးကုသက် နှစ်(၄၀)ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာတို့ကိုကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးဆန်းစစ်ခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါအောင်။

▲ ဦးစွာပတ် ဆရာကြီးနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးတဲ့ အခါကတော့ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါနဲ့ ရင်ကျပ်ရောဂါ ကာကွယ်ဆေးများကို ဖြန့်ချိတဲ့ အဖွဲ့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝယ်ယူ ဆေးသုံးရင် ချောင်းဆိုးရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများ

▲ ဆရာတို့ကိုကြီး (တဆ-၀၃၂၅)

ကို ပြောပြသမိ ဆရာ

- 'ချောင်းဆိုးရောဂါဟာ အပူရှိခိုက် အအေးစာ စားမိ၍သော် လည်းကောင်း၊ ရင်တွင်း၌ အာပေါ၊ ပထဝီဓာတ်နှစ်ပါး နှစ်ပတ်ပွဲပြီး အာကာသဓာတ် မရရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ တေဇောဓာတ်ကြောင့် ဝါယောဓာတ်ငုတ်ပြီး ရင်တွင်းကလေး လည်ချောင်းကတစ်ဆင့် တိုးရှေ့ထွက်လာခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ-ဝေဒနာ တစ်ရပ် ဖြစ်လာခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်'
- ▲ 'ချောင်းဆိုးရောဂါ ဘယ်နှမို့ ရှိသလဲဆရာ၊ ဆရာတို့ ပြောပြသမိဦး'
- 'ချောင်းဆိုးရောဂါ (၄)မျိုးရှိပါတယ်။

- အဲဒါတွေကတော့...
- ၁။ အပူချောင်း၊
- ၂။ အအေးချောင်း၊
- ၃။ အမိချောင်း၊
- ၄။ အပူစွဲချောင်း...
- ဆိုပြီး (၄)မျိုး ဖြစ်ပါတယ်'
- ▲ 'အဲဒီ ချောင်းဆိုးရောဂါ (၄)မျိုးကို ခြစ်ဆွဲဖူးရင် ပြောပြသမိဦးဆရာ'
- 'အဲဒီ (၄)မျိုးထဲက အပူချောင်းဟာ အဖျားရောဂါခံစားပြီး အဖျားပျောက်ပေမယ့် ချောင်းဆိုးဟာ မပျောက်ဘဲ တာရှည်နေတဲ့ချောင်းကို အပူချောင်းလို့ခေါ်ပါတယ်။ အဖျား ပျားစဉ်ကာလမှာ အစာအေးဆေးအေး အစားများတဲ့အတွက်

www.burmeseclassic.com

အစားလွန်ပြီး ရင်လေးရင်ကျပ်ဖြစ်တဲ့ ချောင်းကို အအေးချောင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အေးတဲ့ရာသီမှာ မဆင်မခြင် ရေချိုးခြင်း၊ အအေးစားများ အစားများ ခြင်းကြောင့် အပတ်ဖွဲ့အားကြီးပြီး ဝါယောဓာတ်ချုပ်ကာ အပူခံအားမကြီးဘဲ ပကတိရှိရင်းခွဲ တေဇော၊ ဝါယောဓာတ်များ ပြင်းစွာ တိုးထွေတဲ့အတွက် ဆိုးတဲ့ချောင်းကို အမိချောင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

နေပူမီးပူခံပြီး ရေချိုးမိတဲ့အတွက် အဆုတ်မှာ အပူစွဲဆိုးတဲ့ချောင်းကို အပူစွဲချောင်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။

▲ 'အမိချောင်းဆိုးရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် မကုသနိုင်ရင် ပျောက်ဆက်တဲ့ ဘယ်လိုရောဂါထိ ဖြစ်နိုင်ပါသလဲ ဆရာ'

○ 'ချောင်းဆိုးရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် မကုသနိုင်ခဲ့ရင် တစ်ဆင့်တက်ပြီး ချောင်းဆိုးသွေးပါ အဆုတ်နာထိ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်'

▲ 'ချောင်းဆိုးရောဂါ ကာကွယ်ဖော်ပြချက်အရ ချောင်းဆိုးရောဂါကို ဖြောင့်မတ်စွာ ကာကွယ်ပေးပါ'

○ 'ချောင်းဆိုးရောဂါ ကာကွယ် ဖော်ပြချက်နည်းများကတော့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန် တရား(၄)ပါးကို လိုက်လျောညီထွေ နေထိုင်ရပါမယ်။

ပထမဦးဆုံး မဖျားမနာရအောင် ဂရုစိုက်ရပါမယ်။ အဖျားရောဂါက တစ်ဆင့် ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ဖြစ်တတ်တဲ့အတွက် ရာသီအကူအပြောင်းတွေမှာ မဖျားမနာရအောင် ဂရုစိုက်ရပါမယ်။

နေပူမီးပူခံပြီး ရေချိုးခြင်း၊ နေပူထဲမှ လာပြီး မကြာခင် ရေချိုးခြင်း လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ ကွမ်း၊ ဆေးလိပ်၊ ၂၀၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

နေပူမီးပူ ခံပြီး ရေချိုးမိတဲ့ အဆုတ် အဆုတ်မှာ...

အရက်သောက်ခြင်း လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်နဲ့ နေထိုင်မှုများခြင်းကို ဆင်ခြင်ရပါမယ်။ အပုပ်နံ့များ၊ အနံ့ဆိုးများ၊ ဂက်(စ်)နံ့များနဲ့ ကင်းရှင်းအောင် နေထိုင်ရပါမယ်။

မေထုန်ပူလွန်ကဲခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေအဟုန်တို့ကို တားမြစ်ခြင်းများကို ဆင်ခြင်ရပါမယ်။ အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ဆီကြော်မုန့်များ လွန်ကဲစွာ စားခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

အစာမကြေခင် နောက်ထပ်ဆင့်ကဲ အစားအစာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြေကျက်ခဲသော အစားအစာများကို စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

အထက်ပါ အချက်အလက်များကို ဆင်ခြင်နေထိုင် စားသောက်သွားရင် ချောင်းဆိုးရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

▲ 'ဆက်လက်ပြီး ရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ဖြောင့်မတ်စွာ ကာကွယ်ပေးပါ'

○ 'ရင်ကျပ်ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့ အာယုဗ္ဗေဒ ဆေးပညာအရ ကာလ၊ အတ္တ၊ ကမ္မဆိုတဲ့ အကြောင်းတရား (၃)ပါးကို မဆင်မခြင် ပြုမိတဲ့အတွက် ရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်ကြရတာပါ။

ကာလဆိုတဲ့ ရောက်ဆဲကာလမှာ အချိန်အခါကို ဂရုမပြု၊ နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း

ဆိုတဲ့ ဥတုသုံးပါးမှာ လိုက်လျောညီထွေနေထိုင်မှု မရှိခြင်း၊ ကမ္မဆိုတဲ့ အပြုအမူတွေကြောင့် ရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်ကြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာ ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်တို့နဲ့ နေထိုင်မှုများခြင်း၊ အချိန်အခါမဲ့ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ရေချိုးခေါင်းလျှော်ခြင်း၊ နေပူမီးပူခံပြီး ရေချိုးခြင်း၊ နေပူထဲမှလာပြီး ရုတ်တရက် ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်နဲ့ နေထိုင်ခြင်းများဟာ ပန်းနာရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်ရုံသာမက လေဖြတ်ခြင်း၊ ဦးနှောက်သွေးကြောဖြတ်ခြင်း၊ ပေါက်ခြင်းများကို ဖြစ်စေနိုင်ပါတယ်။

အတ္တဆိုတဲ့ အစားအသောက်ကြောင့်လဲ ရင်ကျပ်ရောဂါကို ရရှိစေပါတယ်။ ရေခဲရည်၊ ရေခဲမုန့်၊ ဖာလူဒါ၊ ပန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ သခွားသီး၊ ဖရဲသီး စတဲ့ အေးသော အစားအစာများကို အေးတဲ့ မိုးဥတု၊ ဆောင်းဥတုများတွင် လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း အပြင်...

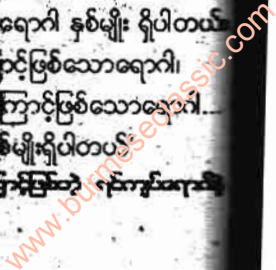
အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ ကမ္မအပြုအမူ နေထိုင်မှုစရိုက်အရ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ ရာဂ၊ မာန်မာန စရိုက်များခွဲရင် စိတ္တဝေါယော (စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောလေ) လွန်ကဲတဲ့အခါမျိုး၊ မောဟစရိုက် စိတ္တဝေါယော အားနည်းတဲ့ အခါမျိုးတွေ ကြိမ်ဖန်များစွာ မှားယွင်းမှု ရှိလာတဲ့အခါ ရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

▲ 'ရင်ကျပ်ရောဂါ ဘယ်နှစ် ဝါဖြစ်လဲ ဆရာ'

○ 'ရင်ကျပ်ရောဂါ နှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။ ၁။ လေကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ၊ ၂။ သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ။

ဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။

▲ 'ရောဂါကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရင်ကျပ်ရောဂါ

သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရင်ကွပ်ရောဂါကို ခြောက်ခြောက် ဖြောင့်တော့...
၀' ရင်ကျပ်ရောဂါဟာ အသက်ရှူမဝတာ၊ မောပန်းတာချင်း တူပေမယ့် လက္ခဏာချင်း နည်းနည်းကွာခြားပါတယ်။

လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရင်ကျပ်ရောဂါ လက္ခဏာများကတော့...

- ၁။ ချောင်းမဆိုးခြင်း။
- ၂။ ချောင်းဆိုးသော်လည်း သလိပ်မရခြင်း။
- ၃။ သလိပ်ရတဲ့အခါ ပျစ်ချွဲသော သလိပ်မဟုတ်ဘဲ သာဂူစေ့ကဲ့သို့ မာမာသလိပ်ခဲ၊ ကျောက်ကျောက်ကဲ့သို့ အမျှင်ချောင်းပမာထွက်ခြင်း။
- ၄။ နှာဖွန်ခြင်း၊ နှာချေခြင်း။
- ၅။ ရေ (သို့မဟုတ်) ဟင်းရည်သောက်တဲ့အခါ သီးတတ်ခြင်း။
- ၆။ အစားစားရင်ဖြစ်စေ၊ ရေသောက်ရင်ဖြစ်စေ နှင်တတ်ခြင်း။
- ၇။ ညအိပ်ပျော်စဉ် တံတွေးသီးတတ်ခြင်း။
- ၈။ မွှေးလွန်းသောအနံ့၊ နံလွန်းသောအနံ့ မခံနိုင်ခြင်း။
- ၉။ ဒေါသကြီးခြင်း၊ စိတ်ထိခိုက်လွယ်ခြင်း။
- ၁၀။ ပက်လက်လှန်၍ အိပ်မရခြင်း။
- ၁၁။ အသက်ရှူတဲ့အခါ လေသံက တရွှိရွှိကြားရခြင်း။
- ၁၂။ ညအခါ ရောဂါ ပို၍ခံစားရခြင်း။
- ၁၃။ အပူကို အလိုရှိခြင်း...

လက္ခဏာများဟာ လေကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရင်ကျပ်ရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

သလိပ်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ရင်ကျပ်ရောဂါလက္ခဏာများကတော့...

- ၁။ ချောင်းဆိုးခြင်း။
- ၂။ ချောင်းဆိုးရင် ချွဲသလိပ်သံကြား

- ရခြင်း။
- ၃။ သလိပ်များစွာ* ထွေးရခြင်း။
- ၄။ ရှုပ်စိုဝပြိုးခြင်း၊ ရပ်လေးခြင်း။
- ၅။ အသားအရေဖြူပျော့ခြင်း၊ အသားအရေအေးခြင်း။
- ၆။ ခံတွင်းအရသာ ချိုငန်ခြင်း။
- ၇။ ဝမ်းမီးညှို့၍ အစာမကြေခြင်း။
- ၈။ အအေးကြိုက်နှစ်သက်ခြင်း။
- ၉။ အသက်ရှူရင် ချွဲသလိပ်သံ ကြားရခြင်း...

စတဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။
▲ 'ရင်ကွပ်ရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်ဖော်ပြချက်နည်းများကို သိပါရအောင်...'

၀' ရင်ကျပ်ရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက် နည်းများကတော့ ဥတုသုံးပါးလုံး ရေချိုးဆင်ခြင်ရမယ်။ "ဆောင်းတစ်ဆယ်၊ ဇွေကိုး၊ မိုးဆယ်တစ် ရေချိုးစနစ် အကျိုးဖြစ်၏" ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်အရ ဆောင်းဥတုမှာ မနက်(၁၀)နာရီတွင် ရေချိုးသင့်ပါတယ်။

နေရာသီမှာ မနက်(၉)နာရီမှာ ရေချိုးသင့်ပြီး မိုးရာသီမှာ မနက်(၁၁)နာရီ ရေချိုးရင် အနီးပွင့်ပြီး ကျန်းမာစေနိုင်ပါတယ်။

"နေ့ အိမ် မိုး ချိုး(ချေး) ဆောင်းဆီး" ဆိုသလို နေရာသီမှာ လေမချုပ်အောင် ဂရုစိုက်ရပါမယ်။ မိုးရာသီမှာ ဝမ်းမချုပ်အောင် ဂရုစိုက်ရမှာ ဖြစ်သလို၊ ဆောင်းရာသီမှာ ဆီးမချုပ်အောင် အထူးဂရုပြုရပါမယ်။

အစားအစာများအနေနဲ့ အရည်ဓာတ် ကင်းမဲ့တဲ့ အကြော်အလှော်၊ အဖုတ်အကင်၊ အခြောက်တိုက်၊ ဆီပြန်ဟင်းမစားဘဲ အရည်ပါတဲ့ ဟင်းများ စားသောက်ရပါမယ်။ ကြက်စွပ်ပြုတ်၊ ဆိတ်စွပ်ပြုတ်ရည်များ ဒောက်

သုံးရပါမယ်။
အပုပ်နံ့၊ ညှော်နံ့များ မရှူရှိုက်မိအောင် နေထိုင်ရပါမယ်။ ကွမ်း၊ ဆေးလိပ်၊ အရက် လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ ဆေးလိပ်ကို ကိုယ်တိုင် မသောက်ဘဲ နေရမယ့်အပြင် တစ်ဆင့်ခံ ဆေးလိပ်ငွေ့ မရှူရှိုက်မိဖို့ သတိထားရပါမယ်။

ရာသီစာများအနေနဲ့ ပူလွန်းသော ဥတုမှာ အပူအစပ်စာများ လွန်ကဲစွာ စားခြင်း၊ အေးလွန်းသော ဥတုမှာ အအေးစာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်းများ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

ရာသီသုံးပါးမှာ ချည်ထည်အင်္ကျီ၊ လုံချည်များဝတ်ရင် ကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အကူ ဖြစ်စေပါတယ်။

ကျန်းမာရေးမဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များကို ဖတ်ရှုလေ့လာပြီး အစာလဲဆေး၊ ဆေးလဲအစာ ဆိုသလို အသီးအနှံ၊ အစားအစာများကို ရာသီဥတုနဲ့ လိုက်လျောညီထွေ စားသောက်သွားရင် ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ ရင်ကျပ်ရောဂါ သာမက ရောဂါအမျိုးမျိုး ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း ပြောချင်ပါတယ်။

▲ 'ကျန်းမာရေးမဂ္ဂဇင်း' ဆရာဦးကိုကိုကြီးနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာ ဦးကိုကိုကြီး
သမားတော် တိုင်ရင်းဆေးကုရေး
အမှတ်(၁၀၁)၊ ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း၊
(၄)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူကွယ်ပြနယ်၊
ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း-၀၀ ၇၀၅၃၆၄ ၀၉ ၅၀၉၇၉၈၃

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင်

ပာဏိနိဒ္ဒ

ဗိဗ္ဗာတနာ။ ။ အထည်ချုပ်စက်ရုံများ လုပ်ငန်းကောင်းမည်။ စားသောက်ကုန်လုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်များ၊ အလှကုန်များ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။
ဇာတိသင်္ကေတနာ။ ။ အလုပ်အကိုင်များ သတ်မှတ်ရက်မတိုင်မီ အောင်မြင်စွာ ပြီးစီး၍ ချီးကျူးခံရမည်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ ကျေးဇူးကို မမေ့ပါနှင့်။
အိမ်တွင်းတနာ။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးနှင့် ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်ပူပန်စရာတစ်ခု မပါပေါက်လာတတ်သည်။
အချစ်တနာ။ ။ ဘဝတူများ၏ ဝိုင်းဝန်းပံ့ပိုးမှုကြောင့် ချစ်သူ တစ်ယောက် ရရှိမည်။ သစ္စာရှိရှိချစ်သွားပါ။
ပညာတနာ။ ။ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းမူသင်တန်းများ တက်ရောက်ပါ။ အောင်မြင်တတ်ကျွမ်းကျင်၊ အလုပ်အကိုင်ရရှိမည်။
ကျန်းမာတနာ။ ။ ကျန်းမာရေး ကောင်းပါသည်။ နေပူထိုမှ ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ရေမချိုးပါနှင့်။
ထောင်ကြိုက်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။
ကျွတ်ကြိုက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။
ထိခိုက်ကြိုက်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇။
ထိခိုက်ကြိုက်ကုန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ။ ။ ဆွမ်းမကင်း(၆)တုံး (သို့မဟုတ်) သီထမင်း (၆)ပုံကို ရဟန်းတစ်ပါးပါအား ကပ်လှူဒါနပြုပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ပာဏိပိာ

ဗိဗ္ဗာတနာ။ ။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်ကောင်းများ၏ ကူညီမှုဖြင့် ဗိဗ္ဗာရေးလုပ်ငန်း၊ အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေအောင်မြင်မည်။ နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများနှင့် ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ခွင့်ရမည်။
ဇာတိသင်္ကေတနာ။ ။ မိမိအထက်မှလူကြီးများနှင့် အဆင်ပြေအောင် နေပါ။ နေရာဌာန ပြောင်းရွှေ့ရန်ရှိနေသည်။
အိမ်တွင်းတနာ။ ။ မိသားစုနှင့် အဆင်ပြေအောင်နေပါ။ မိမိအနုပါ မကျေနပ်ချက်များ ရှိနေသည်။ မိသားစု၏ လိုအပ်ဆန္ဒများကို အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြည့်ဆည်းပေးပါ။
အချစ်တနာ။ ။ ငွေကြေးလိုအပ်ချက်ကြောင့် အချစ်ရေးတွင် အဆင်မပြေစရာလေးတွေ ပေါ်လာမည်။
ပညာတနာ။ ။ ပညာရေးကံကောင်းနေပါသည်။ မည်သည့်ပညာကိုပဲသင်သင် မည်သည့်သင်တန်းကိုပဲတက်တက် အောင်မြင်တတ်မြောက်မည်။
ကျန်းမာတနာ။ ။ ကျန်းမာရေးကောင်းပါသည်။ အပူရိကရောဂါများဖြစ်သော ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ဖြစ်မည်။
ထောင်ကြိုက်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။
ကျွတ်ကြိုက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။
ထိခိုက်ကြိုက်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။
ထိခိုက်ကြိုက်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေတေတမိး

ခဏာကျော်ခြည်

ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ။ ။ မိန့်ပန်းတက်ရသော ဆိတ်သားနှင့် ပဲဟင်းကိုချက်ပြီး ဘုန်းတော်ကြီးအား ကပ်လှူပါ။
အင်္ဂါ
ဗိဗ္ဗာတနာ။ ။ အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အလှကုန်ပစ္စည်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ အလှပြင်ဆိုင်မှုများ လုပ်ငန်းကောင်းမည်။
ဇာတိသင်္ကေတနာ။ ။ ဝန်ထမ်းအနေဖြင့် လုပ်ငန်းတာဝန်များ ပိုနေသော်လည်း ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ရမည်။ အလုပ်မပြီးလျှင် အပြစ်တင် ခံရလိမ့်မည်။
အိမ်တွင်းတနာ။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်း၍ အိမ်တွင်းရေးသာယာမည်။ မိသားစုဝင်ငွေကောင်း၍ အစစအရာရာ အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးများ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။
အချစ်တနာ။ ။ အချစ်ရေးကံစာတာ တက်နေသည်။ လက်ထပ်ရန် အလျင်အလှီပါနှင့်။ သီတင်းကျွတ်အောင် စောင့်ပါဦး။
ပညာတနာ။ ။ အချစ်ရေးအောင်မြင်နေ၍ ပညာရေးကို ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။ ချစ်လဲချစ်ပါ။ ပညာကိုလည်း ကြိုးစားပါ။
ကျန်းမာတနာ။ ။ ကျန်းမာရေး ကောင်းပါသည်။ လေထိုး လေအောင့်တတ်၍ လေပွစာများကိုရှောင်ပါ။
ထောင်ကြိုက်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။
ကျွတ်ကြိုက်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈။
ထိခိုက်ကြိုက်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။
ထိခိုက်ကြိုက်ကုန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
အထောင်ယတြာ။ ။ ဘဲသားဆန်ပြုတ်ပြုတ်၍ ဘုန်းတော်ကြီး(၃)ပါအား အရုဏ်ဆွမ်းကပ်ပါ။

ပုဒ္ဓမ္မာ

ဗိဗ္ဗာတနာ။ ။ စက်ရုံအလုပ်ရုံများ ပုံမှန်အတိုင်း လုပ်ကိုင်နေရမည်။ အထည်ချုပ်စက်ရုံများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ 'ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရောင်းဝယ်ရေး ဝင်ငွေတိုးမည်။
ဇာတိသင်္ကေတနာ။ ။ လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ရာတွင် မပျော်လင့်ဘဲ အနှောင့်

အယုတ် တွေ့ရတတ်သည်။

အိမ်တွင်းတရား။ ။ သားသမီးများကြောင့် မိသားစု စိတ်ဆင်းရဲရတတ်သည်။ စိတ်ရှည်သည်းခံ၍ လမ်းမှန်ရောက်အောင် ဆိုဆုံးမပေးပါ။

အချစ်တရား။ ။ အချစ်ရေး အဆင်ပြေနေရာမှ မနာလိုသူ၏ ကတုန်းကတိုက်ပြုလုပ်မှုကြောင့် အထင်အမြင်လွဲတတ်သည်။

ပညာတရား။ ။ ပညာရေးကောင်းပါသည်။ ခေတ်မီ ခေတ်ပေါ် ပညာရပ်များ သင်ကြားခွင့်ရလိမ့်မည်။

ကျန်းမာတရား။ ။ ခြေချော်လဲခြင်း၊ အမြင့်မှကျခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်၍ သတိဖြင့်သွားလာပါ။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်ပါနှင့်။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုအန္တရာယ်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ မွေးနေ့နံနက် (၉)နာရီ (၅)မိနစ်အချိန်တွင်နေအိမ်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် "သဗ္ဗဒွေဂါယာတောကြီး ကို (၁၇)ကြိမ်ရွတ်ပွားပါ။

ကြာသပတေး

ဗိမ္မာတရား။ ။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရမည်။ လုပ်ငန်း မတိုးချဲ့ပါနှင့်။ ယာဉ်ကား လုပ်ငန်းများတွင် အရင်းအနှီးများများမထည့်ပါနှင့်။ ကံမလိုက်သေးပါ။

ဝန်ထမ်းတရား။ ။ လုပ်ငန်းဆိုင်ရာခရီး ထွက်ရလိမ့်မည်။ ခရီးထွက်ပြီးပြန်လာလျှင် နေရာကောင်းသို့ ပြောင်းရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းတရား။ ။ ဒုက္ခပေးမည့်ဆွေမျိုးများ ရောက်လာလိမ့်မည်။ ဆွေမျိုးများ၏ အလိုက်မသိမှုကြောင့် မိသားစုမှာ စိတ်ရောကိုယ်ဝါ ပင်ပန်းလိမ့်မည်။

အချစ်တရား။ ။ မိမိတို့ချည်း ချစ်နေရုံနှင့် မပြီးသေး။ နှစ်ဖက်လူကြီးမိဘများက သဘောတူအောင် ကြိုးစားပါ။ ဝါကျွတ်မှလက်ထပ်ဖို့ စဉ်းစားပါ။

ပညာတရား။ ။ ပညာရေးကံစာတာ ကောင်းပါသည်။ ပြည်တွင်းသာမက ပြည်ပနိုင်ငံတွင် ကျောင်းတက်လိုက် တက်ရောက်နိုင်ပါသည်။

ကျန်းမာတရား။ ။ ကျန်းမာရေးကောင်းပါသည်။ အပရိက ခေါင်းတိုက်၊ ဇက်ထိုးရောဂါလောက်တော့ ခံစားရမည်။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုအန္တရာယ်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ယုတ်ပြင်ရန် လုပ်ဆောင်ရန်ရှိလျှင် ထအောင်ညွန့်ထိညွန့်ကို ထုခါရင်ပြေပွဲတွင်၍ နှင်းပြီသွား။

သောကြာ

ဗိမ္မာတရား။ ။ မြေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်ရန်မည်။ ငွေကြေးရောင်းဝယ်ရေး၊ လဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းများ ပုံမှန်လုပ်ကိုင်နေရမည်။

ဝန်ထမ်းတရား။ ။ ငွေကြေးကိုင်တွယ်သုံးစွဲရသူဖြစ်လျှင် စာရင်းဖယားတိတိကျကျထားပါ။ ငွေကြေးဆိုင်ရာပြဿနာပေါ်ကိန်းရှိ၍ အထူးသတိထားပါ။

အိမ်တွင်းတရား။ ။ သားသမီးတို့ကြောင့် စိတ်ဒုက္ခရောက်ရတတ်၍ သားသမီးတို့ကို စိတ်ချမ်းသာအောင်ထားပါ။ သူတို့ဆန္ဒကို အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ဆောင်ပေးပါ။

အချစ်တရား။ ။ မိဘများကြောင့် အချစ်ရေး အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။ လူကြီးမိဘများ၏ သဘောတူညီမှုရရှိအောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ပါ။

ပညာတရား။ ။ အခက်အခဲတွေ့လျှင် စိတ်မပျက်ပါနှင့်။ အခက်အခဲကို ကျော်လွန်သည့်နှင့် ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်မှု ရရှိမည်။

ကျန်းမာတရား။ ။ ကျန်းမာရေးကောင်းနေရာမှ နှလုံးရောဂါအခံရှိလျှင် ရုတ်တရက် နှလုံးရောဂါ ပြန်ဖြစ်တတ်သည်။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုအန္တရာယ်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ ကလေးများကို နှာခွံထင်း ကျွေးမွေးအံ့အပ်ပါ။

စနေ

ဗိမ္မာတရား။ ။ ရွှေပန်းထိမ်လုပ်ငန်း၊ ရွှေအရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ကိုယ်စားလှယ် အကျိုးဆောင်ရှေ့နေလုပ်ငန်းများ အလုပ်ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းတရား။ ။ အထက်လူကြီးသာမက လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ ကူညီအားပေးမှုကြောင့် မိမိတာဝန်ယူလုပ်ဆောင်ရမည့်လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ပြီးပြောက်မည်။

အိမ်တွင်းတရား။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေလာယာမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏စီးပွားရေး ကောင်းမည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေးကောင်းမည်။

အချစ်တရား။ ။ ချစ်သူနှင့် အပျော်ခရီးထွက်ခွင့် ကြုံလိမ့်မည်။ လူကြီးမိဘများကလည်း သဘောတူ၍ ဝါကျွတ်လျှင် လက်ထပ်နိုင်ပါသည်။

ပညာတရား။ ။ ချစ်တာလည်း ချစ်ပါ။ ပညာရေးကိုတော့ လက်မလွှတ်ပါနှင့်။ နည်းနည်းကြိုးစားရုံနှင့် များများ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာတရား။ ။ သွေးတိုးရောဂါအခံရှိပါက သွေးတိုးရောဂါပြန်ထတတ်သည်။

ထောင်နိဂုံးများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ကျွမ်းကျင်မှုများ။ ။ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၃၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုအန္တရာယ်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

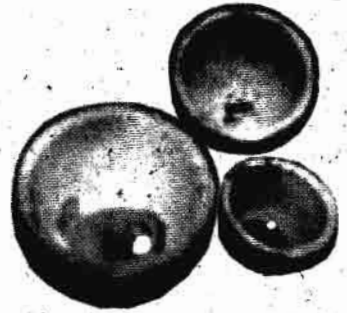
အထောင်ယတြာ။ ။ သက်ကြီးဝါကြီးများကို ထေဝါ၊ လှူဒါန်းပေးပါ။

ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ
ဆရာ ရောင်းခြည်
နက္ခတ္တမှောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက ၂၀၁၇

သဗ္ဗသိဒ္ဓိပြဒါး

ခံရည်လောင်းနည်း

ပြဒါး၏ ဂုဏ်သတ္တိနှင့် အမည်များ

- ၁။ လကြေး စသော ဓာတ်ကြီးများ၊ ရွှေဓာတ်တို့ကို စားတတ်သော ကြောင့် ပြဒါးကို (ရသ)ဟုဆို၏။
- ၂။ လကြေး စသော ဓာတ်အလုံးစုံတို့ ၏အထက်၌ ဖြစ်သောကြောင့် ပြဒါးကို (ရသိန္ဒြ)ဟုဆို၏။
- ၃။ ကိုယ်၌ ကျန်းမာရေးကို ဖြစ်စေခြင်း၊ ရွှေ စသော ဓာတ်တို့ကို ပြုလုပ်စေ တတ်သောကြောင့် ပြဒါးကို (သုဇာ) ဟုဆို၏။
- ၄။ ပြဒါးသည် သဘာဝအားဖြင့် လှုပ်ရှားတတ်၏။ ထို့ကြောင့် ပြဒါးကို (စပလ)ဟု၍လည်းခေါ်၏။
- ၅။ လကြေး စသော မြတ်သောဆေးတို့၌ ပြဒါးသည် ဘုရင်နှင့်တူသောကြောင့် ယင်းကို (ရသရာဇ)ဟု၍လည်းခေါ်၏။
- ၆။ ရောဂါတည်းဟူသော နွံ၌ နစ်မြုပ်နေကြသော သတ္တဝါတို့ကို ကယ်ထုတ်နိုင်သောကြောင့် (ပါရဒ)ဟု၍လည်းခေါ်၏။ ဒါကြောင့် ပါရဒ၏ အစွမ်းကို ဖော်ထုတ်ကြပါစို့...

သဗ္ဗသိဒ္ဓိပြဒါးခံရည်လောင်းနည်း

- ၁။ ကွမ်းရွက်ရည်တွင် မီးအကြိမ်ပေါင်း (၁၅၀) သွန်းလောင်းလေ၊ ဘော်ဋေအဆင်းနှင့် တူလာ၏။
- ၂။ သံပရာရည်တွင် (၁၇၀) သွန်းလောင်းလေ၊ မိုးကြိုးလောဟာအဆင်းနှင့် တူ၏။
- ၃။ ရှားစောင်းကြီးရည်တွင် (၁၉၀) သွန်းလောင်းလေ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူ၏။
- ၄။ ကြိတ်သကာရည်တွင် မီးပေါင်း (၂၅၀) သွန်းလောင်းလေ၊ ကျောက်စိမ်းအဆင်းနှင့် တူ၏။
- ၅။ ကြိတ်သကာရည်တွင် မီးပေါင်း (၂၇၀) သွန်းလောင်းလေ၊ ပုလဲအဆင်းနှင့် တူ၏။
- ၆။ အုန်းရည်တွင် မီးပေါင်း (၂၉၀) သွန်းလောင်းလေ၊ ပိတုန်းတောင်အဆင်းနှင့် တူ၏။
- ၇။ ဝက်ဆီ၊ နွားနို့၊ ထောပတ်တွင် မီးပေါင်း အကြိမ်(၃၀၀) သွန်းလောင်းလေ၊ သောက်ရှူးကြယ်ကို သိရှိ၏။

ထိုပြဒါးကို ပျားရည်၊ ဆီဥထောပတ်တို့တွင် (၇)ရက်စိမ်၍ထားလေ။ ခုနစ်ရက်လည်လျှင် ဆီဥထောပတ်၊ ပျားရည်တို့သည် အချိုအဆိမ့် အရသာမရှိသည်ဖြစ်၏။

ယင်း ပြဒါးစိမ်ထားသော အရည်တို့ကို (၁)ကျပ်သားကို ကုန်အောင် သောက်သော် ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါးသော ရောဂါတို့သည် ပျောက်ကင်း၏။ အသက်(၁၅၀) နေရ၏။

(၂)ကျပ်သားကို ကုန်အောင် သောက်သော် ကာယသိဒ္ဓိပြီး၏။ ကိုယ်ပြောင်း၊ ကိုယ်ခွာ၊ အနှောင်အဖွဲ့ပြီး၏။ အသက်(၂၅၀) နေရ၏။

(၃)ကျပ်သားကို ကုန်အောင် သောက်သော် ဖြူသောဆံပင်တို့သည် မည်းနက်ကုန်၏။ မွဲနေသော မျက်စိတို့သည် ပွင့်လင်းကြည်လင်၏။ ကျိုးနွဲ

နေသော သွားတို့သည် ပြန်ခိုင်၏။ အသားအရေတို့သည် မာကျောကုန်၏။ အဆင်းအရွယ် ပျိုမျစ်ကုန်၏။ အသက်(၃၀၀) နေရကုန်၏။

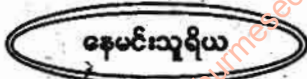
(၄)ကျပ်သားကို ကုန်အောင် သောက်သော် ရှိန်းအံ့ဆာယာ အစူးမျိုး၊ အဆိပ်မျိုးမှ စ၍ အကျဉ်းသုံးဆယ်၊ အကျယ်တစ်ထောင် ပြီး၏။ အသက်(၅၀၀) နေရ၏။

(၅)ကျပ်သားကို ကုန်အောင် သောက်သော် ကိုယ်ပြောင်းကိုယ်ခွာ၊ နာနာရုပ်အတတ်တို့ကို ဆောင်နိုင်၏။ တစ်ယူနောမြင့်သော တောင်ကို အချိန်တစ်ထောင်လေးသော ဝန်နှင့် ရွက်ဆောင်နိုင်၏။

ပန်းခြင်း၊ မောခြင်းမရှိပြီ။ ခုနစ်ရက်လည်အောင် သောက်သော် မစားမသောက်သော်လည်း ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း မရှိပြီ။ အသက်(၇၀၀) နေရ၏။

(၆)ကျပ်သားကို ကုန်အောင် သောက်သော် ခိုင်ပြောင်းခိုင်ဝင်ပြီး၏။ အသက်(၉၀၀) နေရ၏။

(၇)ကျပ်သားကို ကုန်အောင် သောက်သော် စုန်းမျိုး၊ ဇော်ဂနီမျိုးတို့၏ အတတ်ပညာကို ထိုးထွင်းသိမြင်၏။ သူများ မကောင်းကြံသမှုကို သိ၏။ အသက်(၁၀၀၀) နေရ၏။

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်သော

မြသိန်းတန်စေတီစော်

လူသိနည်းပါးလှသော ရှေးဟောင်း သမိုင်းစေတီတစ်ဆူဖြစ်သော သီရိဓမ္မာ သောကမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ် တော်မူခဲ့သည့် မြသိန်းတန်စေတီတော် မြတ်ကြီး၏ သမိုင်းဝင် ဖြစ်စဉ်များကို စာရေးသူ လက်လှမ်းမီရာ လေ့လာမိ သမျှ တင်ပြလိုက်ရပေသည်။

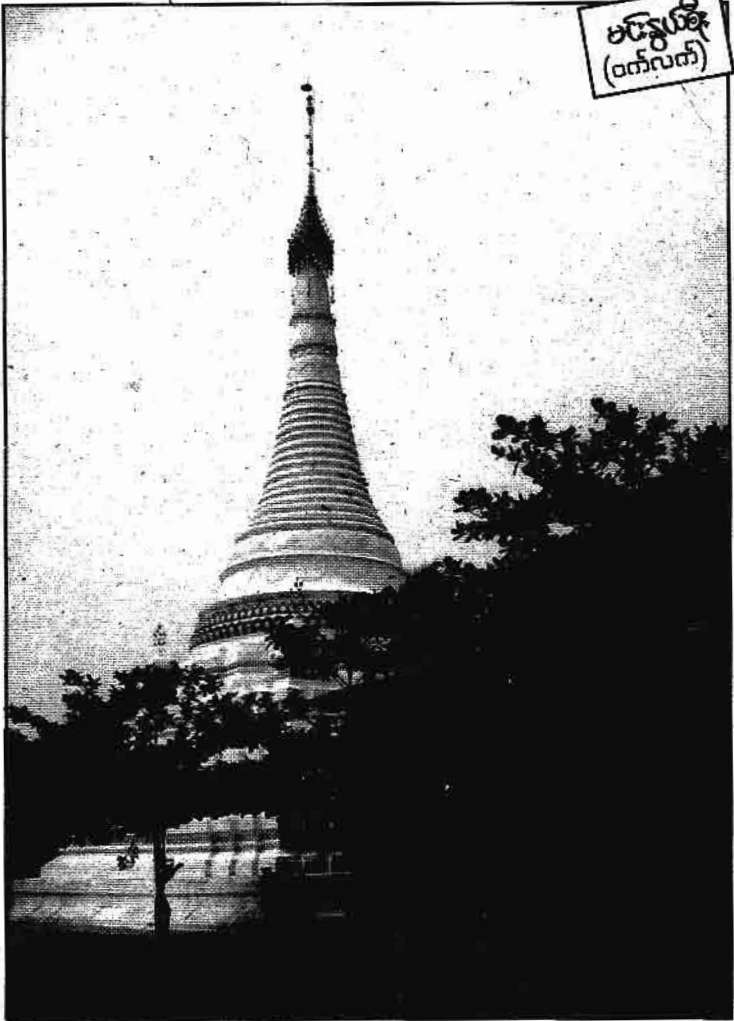
မြသိန်းတန် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေဘိုခရိုင်၊ ဝက်လက်မြို့နယ်၏ တောင်ဘက် (၂)မိုင်ခန့်အကွာ ဝက်လက်ရွာသာ ကြီး ကားလမ်းမဘေးရှိ ခေါတော့ ကျေးရွာ၊ ရွာ၏ မြောက်ဘက်အဝင်ဝ တွင် တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူထား ပါသည်။

ခေါတော့ကျေးရွာ ဆိုသည်မှာ ဒုတိယပုဂံဟုပင် တင်စားရလောက် အောင် စေတီပုထိုးများ ပေါများလှပေ သည်။

မြသိန်းတန် စေတီတော်မြတ်ကြီး အပြင် အခြားသော ရှေးဟောင်းစေတီ ပုထိုးများလည်း ခေါတော့ကျေးရွာတွင် များစွာပေးသည်။

ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင် တော်မူပြီးနောက် နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာ ကျော်လာသောအခါ သီရိဓမ္မာသောက မင်းတရားကြီးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်မြတ်ကြီး ပြန့်ပွား စေလိုရန် ရည်သန်၍ ဘုရားရှင်၏ ဇာတိတော် မွေတော်တို့ကို ဌာပနာပြု လျက်...

စေတီပေါင်း ရှစ်သောင်းလေး ထောင်၊ ရေတွင်းပေါင်း ရှစ်သောင်း

မင်းဗွယ်စို (ဝက်လက်)

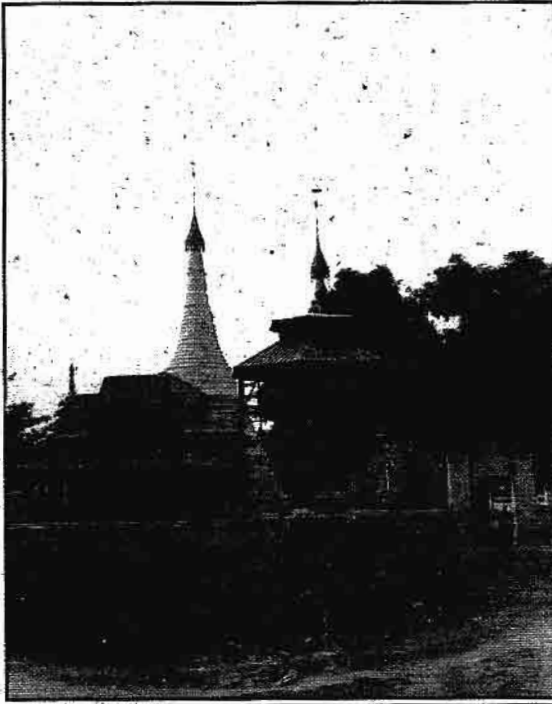
မြသိန်းတန်စေတီတော်နှင့် ဘုရားအာရုံ

လေးထောင်၊ ရေကန်ပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် အစရှိသည်တို့ကို တိုင်း ပြည်အတွင်း နေရာအနှံ့အပြားတွင် တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့လေသည်။
မြသိန်းတန် စေတီတော်မြတ်ကြီး သည်လည်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် သော စေတီများတွင် တစ်ဆူအပါ

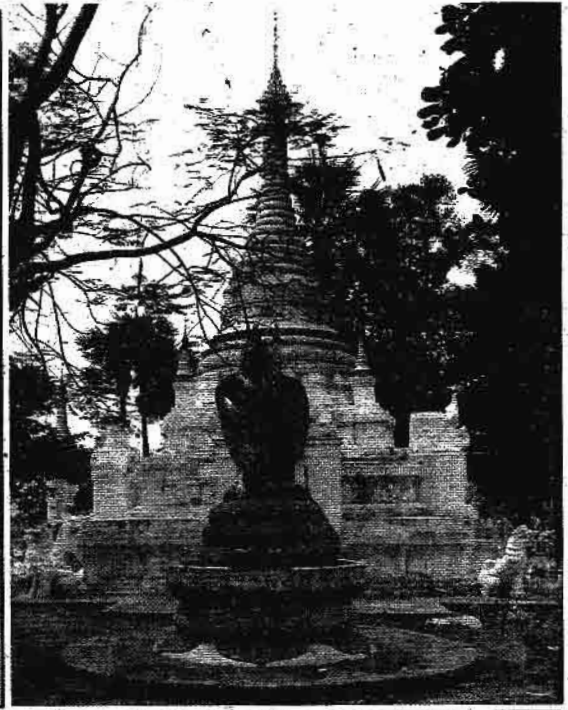
အဝင် ဖြစ်ပေရာ သာသနာတော်နှစ် နှစ်ရာနှင့် သုံးရာအကြားတွင် တည် ထားခဲ့သည်ဟု ကျောက်စာမှတ်တမ်း များအရ ယူဆရပေမည်။
ထို့ကြောင့် မြသိန်းတန်စေတီတော် ကြီး၏ ပထမဦးဆုံးသော ဘုရား ဒါယကာမှာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး

www.burmeseclassic.com

▲ မြသိန်းတန်ခေတီအတွက်အောက်ဖုတ်

▲ မြသိန်းတန်ခေတီအနီးမှ နန်းရုံဘုရားနှင့် ကျာယောင်ခေတီ

သာ ဖြစ်ပေသည်။

သီရိဓမ္မာသောက မင်းကြီးလည်း မြသိန်းတန် ခေတီတော်မြတ်ကြီးကို ခေါ်တောကျေးရွာ၏ မြောက်ဘက် ရွာဦးထိပ်တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့် ငါးတောင်၊ ထီးသွယ်ငါးဆင့်ဖြင့် တည် ထားတော်မူခဲ့သည်ဟု ကျောက်စာ ကမ္မည်းမှတ်တမ်းများအရ လေ့လာ သိရှိရပါသည်။

ကာလအတန်ကြာသောအခါ မြန်မာ နိုင်ငံအောက်ပိုင်းအရပ်တွင် နေထိုင်ကြ သော သိုက်ဆရာများက သိုက်စာအရ ပြည်တန်ပတ္တမြား ရှိသည်ဟုဆိုကာ မြသိန်းတန်ခေတီမြတ်ကြီး တည် ထားကိုးကွယ်ရာ ခေါ်တောကျေးရွာသို့ သက္ကရာဇ်သုံးရာ အရောက်တွင် လိုက် လာခဲ့ကြလေသည်။

ထို့နောက် သိုက်ဆရာများက အောင်စည် အောင်မောင်းများတီး၍ လိုက်လံရှာဖွေကြရာတွင် ဆင်ပေါက်

၂၁၀ နက္ခတ္တရောင်မြဲဥပဂ္ဂဇင်း

လောက်ရှိသော ကျောက်လုံးကြီးကို မြသိန်းတန်ခေတီတော်၏ အရှေ့တော် မှောက်တွင် တွေ့ရှိရလေသည်။

သိုက်ဆရာများက ထိုကျောက်လုံး ကို ခွဲခြမ်းခြင်းအမှု ပြုမည်ဆိုရာ နယ်စားမင်းက ခွင့်မပြုခဲ့ပေ။

ထို့နောက် ဝက်လက်မြို့နယ်၊ ရုံးသာရွာရှိ ရွာသူကြီးကဇံတော်က ထို ကျောက်လုံးကြီးနှင့်အတူ မြတစ်သိန်း တန်ကျောက်ကို ဖုံးအုပ်ကာ ယခင် ခေတီတော်ကို ငုံ့လျက် နှစ်ဆယ့်ငါး တောင်ပတ်လည် အကျယ်နှင့် ဉာဏ် တော် လေးဆယ့်ခုနစ်တောင် အမြင့်ရှိ သော ခေတီတော်ကြီးအဖြစ် တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့လေသည်။

ကာလရှည်ကြာသောအခါ ခေတီ တော်ကြီးမှာ ပျက်စီးယိုယွင်းလာခဲ့လေ သည်။ ထိုအခါ ခေါ်တောကျေးရွာမှ ဘုရားဒါယကာ ဦးငွေဆက်နှင့် ဒါယကာမ ဒေါ်ဦးတို့က ဒုတိယအကြိမ်

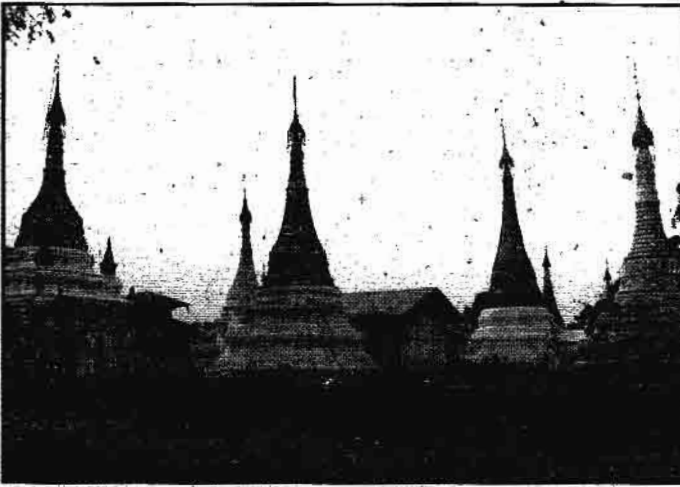
ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ပြန်လေသည်။

သက္ကရာဇ် တစ်ထောင့်နှစ်ရာကျော် လေသော် ယိုယွင်းပျက်စီးလာသော ခေတီတော်ကြီးကို ပြုပြင်မွမ်းမံရန် အတွက် ခေတီတော်ကြီး ပရိဝုဏ်နှင့် တစ်ဆက်တည်းရှိသော ရွှေသိမ်တော် ကျောင်းဆရာတော် ဦးသာဂရမထေရ် ကြီးမှ ဦးစီးနာယကပြုလျက် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ စုပေါင်းကောင်းမှုဖြင့် ခေတီတော်ကြီးကို ပြင်သထီးရောက် တတိယအကြိမ်မြောက် ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ ရပြန်ပါသည်။

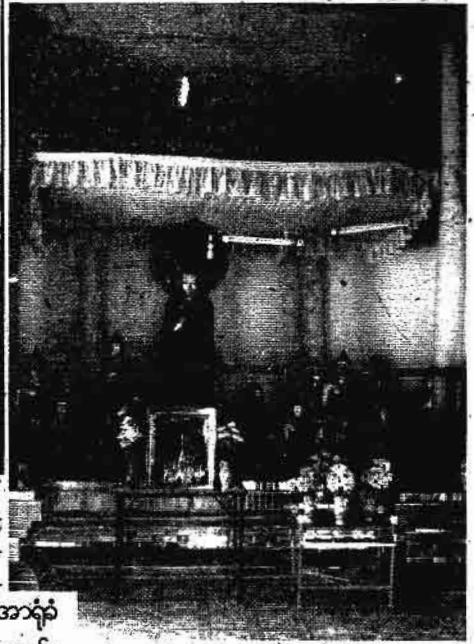
သက္ကရာဇ် ၁၂၇၄ ခုနှစ် ရောက် လေသော် လေပြင်းများ တိုက်ခတ် သဖြင့် ခေတီတော်ကြီး ပြိုပျက်စီးခဲ့ရ ပြန်ပါသည်။

ထိုအခါ ခေါ်တောကျေးရွာဇာတိဖြစ် သော ဝက်လက်မြို့မှ ဆန်စက်ပိုင် ဦးကိုရင်ကြီးနှင့်ဇနီးဒေါ်လှိုင် သားသမီး တစ်စုတို့က ကောင်းမှုပြုလျက် ခေတီ

◆ သီရိတော်ကျော့ရွာရှိ မြသိန်းတန်ခေတီတော်ကျော့၊ ရှေးဟောင်းစေတီတော်များ၊ မြသိန်းတန်တော်ဘုရား၊ အာရုံခံအတွင်းမှ ရှေးဟောင်းထင်တရုတ်ပွားတော်များ ◆

တော်အိမ်ကို တာဝတိံသာ နတ်ပြည် ရှိ စူဠာမဏိစေတီတော်အသွင်ဖြင့် စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ထပ်မံပြုပြင် မွမ်းမံခဲ့ပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၈ ခုနှစ်တွင် မြသိန်း တန်ခေတီတော်ကြီး ပြုပြင်မွမ်းမံတည် ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော သမိုင်းမှတ်တမ်း များကို ကျောက်ထက်အက္ခရာအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

◆ မြသိန်းတန်ခေတီတော်ကျော့၊ ရှေးဟောင်းကျောက်စာ

ယခုအခါ စေတီတော်ကြီး၏ အာရုံခံ တန်ဆောင်းအတွင်းမှ ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များဖြင့် အလွန် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင် မည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမျှသာမက မြသိန်းတန်ခေတီ တော်ကြီးနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ရေကန် ပေါင်းရှစ်သောင်းလေးထောင် အပါ အဝင် ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရသော

◆ ဘုရားထင်အတွင်းမှ ကြီးမားသော ထရောင်ကြီး

ရှေးဟောင်းရေကန်တစ်ကန်ကို ယခု အချိန်ထိ မြင်တွေ့နိုင်ပါသေးသည်။

ရှေးအခါက ထိုရေကန်ကို လက်ပံ ကန်ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြောင်း ရှေးလူကြီး သူများ ပြောဆိုသည်ကို စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။

ဗာဟုဇေယျ လက်လှမ်းမီရာ ဇလှေဟာ

◆ ရှေးဟောင်းစေတီတော်များစီမှ ထူးဆန်းစွာ လက်တမ်းပက် ထွက်အသော ခြည်

◆ စတုတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၂၁၁

ဖောရစတီဆရာတော်ကြီး၏

လက္ခဏာနှင့် ထူးခြားချက်များ

လက္ခဏာတော်

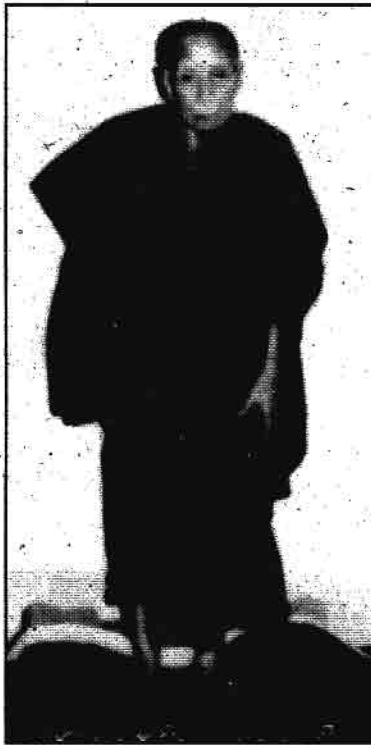
လက်ကောက်ဝတ်တွင် အသက်လမ်းနှင့် ထိစပ်ကာ စတင်လာသော ကံလမ်းကြောင်းသည် လက်သူကြွယ်အောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံသို့ ရောက်ရှိနေသဖြင့် စာပေအနုပညာ၌ ထူးချွန်ခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည်။

ထိုလမ်းကြောင်း၏ အလယ်ခန့်မှ ခွဲထွက်သော လမ်းကြောင်းတစ်ခုက လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်နံသို့ တက်သွားသဖြင့် အထူးတလည် ကံကောင်းသောဘဝကိုရခြင်းဖြစ်သည်။ အရံကံလမ်းကြောင်းသည် လက်ဝါးစောင်း တနင်္လာဂြိုဟ်နံမှ စတင်ကာ စနေဂြိုဟ်နံသို့ရောက်ရှိခြင်းကြောင့် အလိုလို ထိုးထွင်းသိမြင်၍ ပရိသတ်အခြေအရံ ပေါများစေသည်။

ကာယလမ်းမှ အတက်တစ်ခုခွဲကာ လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်နံသို့ တက်ရောက်နေသဖြင့် ကြတိုင်းအောင်၏။ အခြားလမ်းကြောင်းတစ်ခုတလည်း လက်သန်အောက် ပုဒွဟူးဂြိုဟ်နံသို့ တိုင်ခွဲထွက်ထားသည်။

ဤကဲ့သို့ ကံလမ်းအကူလမ်းများ လေးခုသည် လက်ညှိုး၊ လက်ခလယ်၊ လက်သူကြွယ်၊ လက်သန်းအောက်ခြေသို့ တိုင်တက်ရောက်နေသောကြောင့် ကံဝဒေသာကို ပိုင်ဆိုင်မည်ဟု ရည်ညွှန်းသည်။

ဉာဏ်လမ်းကြောင်းမှာ ထင်ရှားရှည်လျားစွာရှိသဖြင့် အမြော်အမြင်ကြီးခြင်းနှင့် နက်ရှိုင်းသော ဉာဏ်ပါရမီအဟုန်ရှိခြင်းတို့ ပြည့်စုံ၏။ ဉာဏ်လမ်းအဆုံးတွင် အနည်းငယ်ကော့၍ အတက်ငယ်

ဖောရစတီဆရာတော်ကြီး ဦးထွန်းလက်ကျ

တစ်ခု တက်နိုင်သဖြင့် အလိုအလျောက် တင်ကြိုသိရှိသော ဉာဏ်ကို ပိုင်ဆိုင်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ထူးခြားသည်ကား ဆရာတော်၏ ဉာဏ်လမ်းအဆုံး၌ ထင်ရှားသည့် လေးထောင့်ကွက် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်လမ်းအဆုံး၌ ကျွန်းခံသော လက္ခဏာရှင်များစွာ ပေါ်ပေါ်များများ တွေ့ရတတ်သော်လည်း လေးထောင့်ကွက်ပါသော လက္ခဏာရှင်ကို မှ တစ်သိန်းတစ်သန်းတွင် တစ်ယောက်မှ တွေ့ရန် ခဲယဉ်းလှသည်။

လေးထောင့်အမှတ်အသားတို့ မှည့်

သည် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ဘေးအန္တရာယ်များကို ကာကွယ်ပေးနိုင်စွမ်းရှိ၏။

လက္ခဏာရှင်သည် ဉာဏ်အရာ၌ မှောက်မှားခြင်းကြောင့် ကျရောက်စေတတ်သော ဘေးအန္တရာယ်ဟူသမျှကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သောသဘော ရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်သည် ဤအမှတ်အသားပါရှိခြင်းကြောင့် မည်မျှပင် ခက်ခဲနက်နဲသော လောကကြောင်း၊ ဓမ္မကြောင်း ဖြစ်စေကာမူ ယင်းနှစ်ဌာနတို့၌ ယထာဘူတကျအောင် ဝေဖန်ဆန်းစစ်နိုင်သော ဉာဏ်သစ္စာ(အမှန်တရား)ကို သိသော ဉာဏ်ပါရမီနှင့် ပြည့်စုံသည်သာမက သူတစ်ပါးကို နားလည်အောင် ဟောပြောနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အသက်လမ်းကြောင်း ရှည်လျားခြင်းနှင့် နက်ထင်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာယုလမ်းကြောင်းနှင့် မျဉ်းပြိုင်၍ ထောက်ထားသော ဒုတိယအာယုလမ်းကြောင်း ပါရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း အသက်ရှည်ကြာ အနာမဲ့ကြောင်းကို ညွှန်းသည်။

အနည်းငယ်ပါသော အဖြတ်လမ်းကြောင်းငယ်များက ညွှန်းသော အသက်ပိုင်းတွင်မူ ကျန်းမာရေးအညံ့ရောစွက်နိုင်သည်။

မေတ္တာလမ်းကြောင်းသည် လက်ညှိုးအရင်း ကြာသပတေးဂြိုဟ်နံမှ စတင်၍ နက်လည်း နက်၊ ရှည်လည်း ရှည်၊ ဖွာလည်း ဖွာခြင်းကြောင့် မြဟူ၍ တရားပွားများရှာတွင် အနန္တလတ္တဝါ

အပေါ်၌ ဥပေက္ခာတရားထက် မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာတရား များ ထွန်းကဲနေတတ်ကြောင်းကို ညွှန်းသည်။

တနင်္ဂနွေလမ်းကြောင်းသည် လက် ဝါးစောင်း တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံမှ တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ခုံသို့ရောက်အောင် ရှည်လျားပြတ် သားစွာ တက်သွားခြင်းကြောင့် ကဗျာ၊ အနုပညာ၊ စာပေ၊ အဘိဓမ္မာအပိုင်း တွင် ပါရမီဓာတ်ခံရင့်သန်၍ ပရိသတ် ထောပနာပြုခြင်းခံရ၏။

လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံ တွင် ဗုဒ္ဓဟူးလမ်းကြောင်း လေးကြောင်း မျှ ပါရှိသဖြင့် သိပ္ပံပညာ၊ သင်္ချာပညာ၊ စာပေအရေးအသားတို့ ၌ ထူးချွန်၏။

ဗုဒ္ဓဟူးလမ်းကြောင်း တစ်ခုသည် မေတ္တာလမ်းကြောင်းအောက်သို့ ဖြတ် ၍ အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံဆီသို့ ညွတ်ဆင်းနေ ခြင်းကြောင့် အထင်၊ အမြင်၊ အကြား ဓာတ်များနှင့် ပြည့်စုံရ၏။

ထူးခြားဖြစ်စဉ်

အာယူလမ်းကြောင်း၏ အောက် ခြေ၊ ကံလမ်းကြောင်းတစ်ခုသည် (၁၉ နှစ် ၆ လ)ပိုင်း၌ ခွဲထွက်စဉ် **ရဟန်း ဖြစ်ခဲ့သည်။**

ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံသို့ ရှေးရှုလာသော ကံလမ်းကြောင်းအခွဲငယ်တစ်ခု ခွဲ ထွက်လာသည့် (၃၂နှစ်)ပိုင်းတွင် **သူ မတူအောင် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ သည်။**

မျဉ်းပြိုင်တက်လာသော ကံလမ်း ကြောင်းနှင့် တနင်္ဂနွေလမ်းကြောင်း (၂)ခုတို့ တြိဂံအဖြစ် ပေါင်းစည်းသော (၃၇ နှစ်-၈၀)ပိုင်းတွင် **ပရမတ္ထတရား ကို တွေ့၏။**

ထိုတြိဂံမှ အတက်ငယ်များ ခွဲတက် လာသည့် (၅၀ နှစ်မှ ၆၃ နှစ်) ကာလ ၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• တေဇက္ကိဏရာထက်ကြီး၍ လက္ခဏာ

၌ လောကဓမ္မကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အတိတ်ကောင်း၊ နိမိတ်ကောင်းများ ပြကာ လူတကာတို့ အံ့ဩခြင်းဖြစ်ခဲ့ သည်။

ကံလမ်းကြောင်းသည် မေတ္တာလမ်း ကြောင့်နှင့် တွေ့လုနီးနီး ကန့်လန့် လမ်းတစ်ကြောင်း ဖြတ်သွားသော (၅၅ နှစ်)ပိုင်းတွင် အတိုက်အခံ၊ ရန် အကြီး အကျယ်တွေ့ခဲ့၏။

လက်ဝါးစောင်းမှ ခုခိုးလမ်းကြောင်း သည် မေတ္တာလမ်းကြောင်းကို ဖြတ် ကျော်သည့် (၅၆-၅၇နှစ်)ပိုင်းတွင် နိုင်ငံခြားခရီး သွားရ၏။

ကံလမ်းကြောင်းနှင့် တနင်္ဂနွေလမ်း ကြောင်းတို့သည် အားကောင်းစွာ ပြိုင် ၍ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခုံတိုင်အောင် တက် သွားကြသဖြင့် လက္ခဏာရှင်သည် သက်တမ်းစေ့နေ၍ ဘဝတွင် ဘေး

မသိ ရန်မခတ် သာသနာပြုကိစ္စများ ထူးခြား ပြောင်မြောက် အောင်မြင်သို့ ရောက်ရမည်ကို အသေအချာ ရည် ညွှန်းချက်ပြုလျက်ရှိပါကြောင်း...

ဆရာဦးထွန်းရှိန်(ပိုးတာ) အမှတ် (၂၀၅)၊ လွှဲလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

တေဇက္ကိဏရာတော်သည် သက် တော် (၆၈)နှစ်ပြည့်ချိန် ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ် တွင် **ဆရာကြီးဦးထွန်းရှိန်(ပိုးတာ) က လက္ခဏာစစ်ဆေး၍** ကောက် ချက်ချထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

(ကျမ်းကိုး။ ။ **ဉာဏဓာဂီ၏ သာသနာဝင် ကျောက်တိုင်ဓာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၅၁၅-၅၁၉**)

လက္ခဏာသုတေသီ

ရှမ်းပြည်နယ်မှ

လေငန်းဆေးတော်ကြီး

ဝိုးဝိုး (ရွှေ-မင်းလှ)

စာရေးသူ ဆေးကုခန်းတွင် လူနာများ အလာနည်းချိန်တွင် ရန်ကုန်တစ်ဖက်ကမ်း လွန်မှ အစ်မဝမ်းကွဲရှင်ပြုအလှူထောက်သို့ မင်းလှမှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ကားဖြင့် ခရီးထွက်ခွာခဲ့ပြီးနောက်၊ ရန်ကုန်မှ လွန်သို့ ထပ်မံ၍ ခရီးဆက်ခဲ့ရာ မရောက်တာကြားဖြူဖြစ်သည့်အတွက် မြို့များ၏ ထိုးတက်မှု သာယာမှုတွေကို စာရေးသူ ခံစားကြည့်ရှုလေ့လာခဲ့ပေသည်။

သိပ်များမကြာမီ အစ်မဝမ်းကွဲရှိသော လွန်မြို့ကို ဆိုက်ဆိုက်မြို့ကံမြို့ကံ ရောက်ခဲ့လေသည်။ ညနေအလှူမဏ္ဍပ်တွင် လွန်မြို့ပေါ်ရှိ လူကြီးများနှင့် စကားဆွေးနွေးပွဲလေးတစ်ခု ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေသည်။

မြို့ပေါ်ရှိ လူကြီးလူငယ်များက သူတို့ဒေသသို့ ရောက်ရှိလာကြသော ဧည့်သည်များကို တာဝန်ကျေပွန်စွာ ဧည့်ခံကျွေးမွေးကြသည်။ ပြီးတော့ ဆေးဆရာ၊ စာရေးဆရာများကို အထူးတလေးတစား ဂုဏ်ပြုဆက်ဆံသည်ကို တွေ့မြင်ခံစားရသဖြင့် စာရေးသူ စိတ်တွင် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

နံနက်မိုးလင်း၍ ရှင်လောင်းများနှင့် အတူ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရောက်ခဲ့စဉ် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းထိုက်ထံသို့ တုတ်ကောက်ကိုင်၍ ဖြည့်ညင်းစွာ လျှောက်လှမ်းလာသော ကျောင်းဒါယကာမကြီး အဘွားဝင်းကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသဖြင့် စာရေးသူ အဘွားစောထံ အပြေးလေး သွား၍ အေးမကူညီ၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းပေါ်သို့ အရောက်ပေးပို့ပြီး စာရေးသူမှ...

‘ဒါ...အဘွားဝင်း ယန်ကံ လေငန်းဖြူပြီ အိပ်ရာထဲမှာ လဲနေတယ်ဆို အစ်မက ဇန်ဆက်တုန်းက ပြောတယ်’

‘ဟုတ်ပါတယ် ဆရာမ၊ တိုင်းရင်းဆေးနဲ့ပျောက်သွားလို့ အဘွားဝင်းအခုလို လျှောက်နိုင်တာပေါ့ ဆရာမ’
‘ဒါဆိုရင် အဘွားဝင်းဖြစ်စဉ် အစအဆုံး ပြောပြပေးနော်’
‘က...ဆရာမ သေချာနားထောင်ပေတော့...’

မနှစ်က မိုးဦးကျ အချိန်တုန်းက နေဝင်ခါနီးမှာ ခေါင်းတွေယားလို့ ခေါင်းလျှော်လိုက်တာ၊ လျှော်လဲပြီးရော လေငန်းရောဂါ စဖြစ်ပြီး အဘွားဝင်းလဲ အိပ်ရာထဲမှာ လဲနေရတယ်။ အနှိပ် ဆရာခေါ်နိုင်၊ ဆေးတွေဝယ်လို့၊ ဆေးသောက်လုပ်တာ အဘွားဝင်း ပိုက်ဆံသာ ကုန်သွားတယ် သိပ်မသက်သာပါဘူး ကွယ်။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ကထိန်သက်နီးကပ်လျှပ်မှ ရှမ်းပြည်နယ်မှာ နေတဲ့ အဘွားဝင်း ရဟန်းခံထားတဲ့ ဘုန်းကြီး ကြွလာပြီး အဘွားဝင်း အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး အနှိပ်သည် လွတ် လေငန်းရောဂါ ပျောက်တဲ့ဆေးနည်း ပေးခဲ့တယ်။

အဘွားဝင်းလဲ ဆေးကို အမြန်ဆုံး ဖော်စပ်ပြီးသောက်တာ ဆေးမည်(၃)ဖုံ လောက်မှာ ဆေးအစွမ်းကြောင့် အဘွားဝင်း လမ်းကောင်းကောင်း လျှောက်နိုင်ပြီး ကျန်းမာလာတယ်။

‘လေငန်းဖြစ်တုန်းက သောက်ခဲ့ရတဲ့ ဆေးဖိုး လိမ်းခဲ့ရတဲ့ ဆေးမျိုးစုံ ပိုက်ဆံကုန်တာသာ အဖတ်တင်တယ်။ ဒီကြား

ထဲ’ အနှိပ်သည်က ပျောက်အောင် နှိပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး ငွေကြိုတင်ယူထားပြီး လေငန်းရောဂါကို ပျောက်အောင် မကုပေးနိုင်ဘူး။ ကြာတော့ အဘွားဝင်း ကိုယ်တွေ့ လက်တွေ့နာပြီး တော်တော်လေး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရတယ်။

အခု ဆရာမ မြင်တဲ့အတိုင်း တုန်းကြီးပေးတဲ့ တိုင်းရင်းဆေးနဲ့ပျောက်တာ။ ဘုန်းကြီးပေးတဲ့အသက်ပဲ ရှိတော့တယ် ဆရာမလေး’

‘ဒါဆိုရင် အဘွားဝင်းရဲ့ အနှိပ်လွတ် သွက်ချပါဒလေးငန်းဆေးနည်း ပြောပြပေးပါ။ ပြီးတော့ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေကို အဘွားဝင်းလို ငွေကုန်လှုပ်နဲ့ မဖြစ်စေချင်ဘူး။’

စိတ်ချပါ အဘွား...ကျွန်မ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းက တစ်ဆင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး သိသွားအောင် ဖော်ပြပေးမယ် အဘွားဝင်း’

‘အေးကွယ် သာဓု...သာဓု...သာဓု၊ ကံ ဆရာမ လိုက်မှတ်ပေးလော့...’

ဒူးနာပျောက်ပို့

ဆေးနှင်းတစ်လက်

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်မှာ “ရေပ်လှကြီးရွာ” နဲ့ “ရေပ်လှလေးရွာ” ဆိုတာရှိတယ်။

၁၃၈၈ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၃)ရက် [၉-၅-၂၀၁၆] တနင်္လာနေ့က ရေပ်လှကြီးရွာ အရှေ့ကျောင်းလို့ လူသိများတဲ့ “ပုဗ္ဗာရုံတုန်းတော်ကြီးကျောင်း” မှာ “သိက္ခာထပ်၊ ရဟန်းခံ၊ သီလရှင်ဝတ် အလှူတော်မင်္ဂလာပွဲကြီး” ကိုစည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။

အလှူရှင်တွေက ကွယ်လွန်သူ “ဦးတင်လှလေး” ရဲ့သား “ဦးဇော်ဇော်အောင်” နဲ့ ချွေးမ “ဒေါ်ဥမ္မာထွေး” မိသားစုတို့ပါပဲ။

“အလှူတော် မင်္ဂလာပွဲကြီး” မှာ တရားဟောဖော် ညွှန်ပြောဆိုဆုံးမခဲ့တဲ့ ဆရာတော်က ပန်းတနော် မြတောင်ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးကုမာရ [စာရေးဆရာ “မြတောင်ကုမာရ” “မြထိပ်တင်(ပန်းတနော်)”] စတဲ့ ကလောင်နာမည်အမျိုးမျိုးနဲ့ အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက် စာရေးနေတဲ့ ဆရာတော်၊ လက်ရှိ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနေတာက “သာကီသွေးကျာနယ်” ရဲ့ “ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်” ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူတို့က မိဘတွေလက်ထက် ကတည်းက မြတောင်ကျောင်းရဲ့ ဦးစီးပဏန နာယကဆရာတော် ဦးဝိမလတို့ မြတောင်ဆရာတော် ဦးကုမာရတို့ကို ရိုသေလေးစားခဲ့ကြတာပါ။ ဆရာတော်တွေက သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ ပြည့်စုံတာကိုး။

တရား ချီးမြှင့်ပေးတဲ့အခါ ဆရာတော်က မေးခဲ့ပါတယ်။

‘ဆရာမကြီး မပါဘူးလား’
‘ဒူးနာနေလို့ မလာနိုင်ပါဘူး ဘုရား’
‘ဒူးနာပျောက်ဆေးက လွယ်လွယ်လေးပါ ဆရာရဲ့’

‘အမိန့်ရှိပါဘုရား’
‘ဗွေတောက်ရွက်နဲ့ မအူရွက်ကို သိတယ် ယဟုတ်လား’

‘တင်ပါ’
‘ညအိပ်ခါနီးမှာ ဗွေတောက်ရွက်တွေကို အရည်ညှစ် နာတဲ့ဒူးခေါင်းပတ်လည် အထက်အောက် ဘေးဘက်တွေပါ ဖိလိမ်း ဆယ်ငါးပိန်းလောက်လိမ်း’

လိမ်းပေးပြီးတာနဲ့ အရည်ပညစ်တဲ့ ဗွေတောက်ရွက် အိမ်ဒူးခေါင်းပတ် အပေါ်က မအူရွက်ထပ်အုပ် အုဒီလိုလုပ်ပြီးရင် ဒူးပတ်နဲ့ အိမ်ဒူးခေါင်းကို စွပ်ထားပေး ပြိပ်ပြိပ် သန့်သန့်ဆေး သုံးရက်ဆက်လုပ် အဲဒါပဲ ဦးဇော်ဇော်အောင်နဲ့ ဒေါ်ဥမ္မာထွေးတို့ရဲ့ အလှူမင်္ဂလာပွဲမှာ စာရေးဆရာ “မြတောင်ကုမာရ” ပေးတဲ့ ဆေးနည်း အတိုင်း ဆောင်ရွက်လို့ စာရေးသူရဲ့ ဇနီး ဒေါ်တင်တင်ကြည်ရဲ့ ဒူးနာ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီ “ဒူးနာပျောက်ဆေး အလွယ်လေး” ဆေးနည်းပေးတဲ့ ဆရာတော်ကို ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်။

ဒူးနာသမားများ ဒူးနာသက်သာပျောက်ကင်းကြပါစေ။

ပန်းတနော် နောင်လတ်

စာမျက်နှာ (၂၀၅)မှ အဆက်
အမှတ်တံဆိပ် သွတ်ချာပါဒလေဇနီး
ဆေးတော်ကြီး

၁။ သံပရာသီး	၁၂။ လုံး အရည်ညှစ်
၂။ ရှောက်သီး	၁၃။ လုံး အရည်ညှစ်
၃။ ပျားရည်	၂၅။ ကျပ်သား
၄။ ဗွေကိုင်	၃၀။ ကျပ်သား
၅။ တန်လျက်	၃၀။ ကျပ်သား
၆။ ဆား	သင့်ရုံထည့်ပါ

ဆေးတွေကို ရောမွှေပြီး ကြက်မြီး တန်းအောင်ကျိုပြီး ပန်ဘူးထဲ အလုံပိတ်၊ နေပူပူမှာ (၃)ရက်လောက် နေမြေပြီး မနက် လက်ဖက်စားတစ်ဖွန်း ညအိပ်ရာဝင် လက်ဖက်စားတစ်ဖွန်း စားပါ။

ဆေးမည် (၃)ဖုံလောက်ဆိုရင် သိသာ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ် ဆရာမလေး။ တကယ်လို့ ဓာတ်ချုပ်ရင် တစ်ဖွန်းပိုတိုက်ပေါ့

‘ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဘွားဝင်း၊ ကျွန်မသွားလိုက်ပါဦးမယ်’

‘အေးကွယ် ဆရာမလေး ကျန်းမာပါစေ’

စာရေးသူတွေခွဲရသော အဘွားဝင်း ခံစားနေရသော လေငန်းရောဂါကြီးကို မြန်မာတို့၏ ဆွေးစွမ်းကောင်း သမား စဉ်ဆက်ဆက်မလျာပြီး သဘာဝတိုင်း ရင်းဆေးစစ်စစ်များ စီမံဖော်စပ်ထား သဖြင့် ရောဂါဝေဒနာကို သက်သာ ပျောက်ကင်းနိုင်သော ကုထုံးဆေးနည်း ပေါင်းစုံ၊ ဆေးကျမ်းစာများ ယနေ့တိုင် မကွယ်မပျောက်ဘဲ ထာဝရတည်နိုင် ပါစေဟု ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့ခဲ့ရပါ သည်။

ရောဂါကင်းပျောက် အလင်းရောဂါဝေ

ဝါဝေ

စိုးစိုး(၁၅-၀၆)

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ် သိကျွမ်းခဲ့ရသော ဘိုးပီယ ဆိုသူမှာ အသက်(၈၀)ဝန်းကျင်ခန့်ရှိပြီး အသားဖြူဖြူ၊ ဦးပြည်းကတုံးနှင့် အတွင်းမှ စွပ်ကျပ်အပေါ်တွင် နို့သာ ရောင်တိုက်ပုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ဘုရားစင် အောက်တည့်တည့်တွင် နေရာယူ ထိုင်နေသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ရှေ့တွင် လူ(၇)ဦးခန့် ရောက်ရှိနေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် အဆိုပါ ဘိုးပီယဆို သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ နီးနီးကပ်ကပ် ဆုံစည်းခဲ့ဖူးခြင်း မရှိချေ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တက္ကသိုလ်ပရိဝုဏ်၌ ဝိဇ္ဇာ များ ဆုံစည်းပွဲ၌ တစ်ကြိမ်မျှသာ မနီး မဝေးမှ မြင်တွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။

ယခု ကြုံတွေ့ရခြင်းမှာ ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် မြင်တွေ့ဆုံဖူးခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မြင်တွေ့ရင်းနှီးခွင့် ရနိုင်အောင် ဘိုးပီယ၏ တပည့်ရင်းများ ဖြစ်ကြသူ ကိုထွန်းကြည် ကိုမောင်မောင် တို့နှင့်အတူ ဘိုးပီယနေထိုင်ရာ ကမ္ဘာ အေးဘက်ရှိ နေအိမ်သို့ ရောက်လာခဲ့ သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဘိုးပီယဆိုသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် ရင်းနှီးမှုရနိုင်ရန် အနီးဆုံး သော နေရာ၌ နေရာယူလိုက်သည်။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံ ပြောကြားရ လျှင် ကျွန်ုပ်သည် ဘိုးပီယဆိုသူနှင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ယခုလို အနီးကပ် မတွေ့ဆုံခဲ့ဘူးချေ။ ယခု အနီးကပ် ရောက်ရှိကာမှ ဘိုးပီယ၏ မျက်လုံး များကို အသေအချာ ကြည့်မိသည်။

ဘိုးပီယ၏ မျက်လုံးများသည် ဟာတီ မျက်သားဖြူဖြူနှင့် ခြေဖွားများကို နှိပ်စက် သူလှုပ်အိမ်ကို မမြင်မတွေ့ ရချေ။ ဘိုးပီယသည် မျက်ခြည် သူထက် ဝတ်စုံဦးသာ ဖြစ်သည်။

ဘိုးပီယဟု ခေါ်တွင်စေရခြင်းမှာ လည်း ပီယသိဒ္ဓိ ပြီးထားသူတစ် ဖ.28A. September, 2016.

ကျွန်ုပ် ကြုံတွေ့ဖူးခဲ့သည့် ဘိုးပီယ

ဒီးဂျော့ (ဂျွန်သာယာ)

ယောက်ဟု သိရသည်။ ဘိုးပီယ၏ မျက်စိ များသည် အမြင်ကွယ်နေသူ ဟု ထင်မြင်ရသော်လည်း သွားပုံလာပုံ၊ မြင်တွေ့ပုံများမှာ မျက်စိအမြင်တတ်ရနေသော လူ တစ်ယောက်ပမာ ဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရသည်။

ယခုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိသွား ချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ရှေ့တွင် ရောက် ရှိနေသော လွယ်အိတ်ကိုယ်စီနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်(၃)ဦးအား ဘိုးပီယကိုယ်တိုင် ဆေးလိပ်၊ ကွမ်း၊ ရေခဲခွေးကြမ်းများဖြင့် ဧည့်ခံနေသည်ကို လှမ်းတွေ့လိုက်ရ သည်။

အအိမ်က ဆင်ခဲပေမယ့် ဒီလောက် တော့ ဧည့်ခံနိုင်ပါတယ်ကွာ။ လူလေးတို့ (၃)ဦးက ပုလင်းကိုယ်စီနဲ့ပါလာ။ အဲ... လေးထောင့်ပုလင်းတွေပဲကွာ။ အဲတား တောင်ဘီထပ် ထုတ်ကောက်ကုတ်ပြီး လျှောက်နေပုံတွေပဲ။ ဟဲ...ဟဲ...အဘလဲ ကြိုက်တယ်ကွာပဲ။

တာတဲ့ကွာ နေပါပြီ။ သူနာပုလင်းက... ပြော... ရှက်လိလိလျှောက် အရက်ဆို တာ နာပုလင်းကွာ အရက်ပဲ။ အတော် ကောင်းပုံပုံပဲ။ ကဲ...ကဲ...ထုတ်ကြမ်း ကွာ' ဘိုးပီယသည် မိမိရှေ့ဆီမှ ပုဂ္ဂိုလ်၏

လွယ်အိတ်ထဲမှ ပုလင်းကို တောင်း လိုက်သည်။ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်သည် လွယ်အိတ်အတွင်းမှ မထုတ်ချင် ထုတ် ချင်နှင့် ဘိုးပီယ၏ လက်အတွင်းသို့ ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ဘိုးပီယပြော သလို အရက်ပုလင်းမှာ ရှက်နီဝိုကား အရက်ပုလင်း ဖြစ်နေသည်။

'ကဲ...ကဲ...လူလေးတို့ အရက်ပုလင်းကို ဖွင့်လိုက်စမ်းကွာပဲ။ အဘလဲ ယောက်ကြည့် ရတာပေါ့။ ကောင်းပေဆိုတာလေး ယောက် ကြည့်လိုက်တော့ ကောင်းပေဆိုတာလေး ဖြစ်သွားတာပေါ့ကွာ'

အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဘိုးပီယ၏ လက်အတွင်းသို့ ပုလင်းကို ဖွင့်ပေး လိုက်သည်။ ဘိုးပီယသည် အရက် ပုလင်းကို လှမ်းယူလိုက်ပြီး...

'လူလေးတို့ အရက်တွေက အစစ်တွေပါ နော်။ အဘက အဘဆို ယောက်ချင်ဘူး ကွာပဲ'

ဘိုးပီယမှ အရက်ပုလင်းကို နမ်းကြည့်လိုက်ပြီး...

'ဟင်...လူလေးတို့ အရက်ပုလင်း နာပုလင်းရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၂၁၇

တလဲ ရောတွင်းဟော့ အထဲက ဇာ
တွေးဟော့ အရာ... အရာ... မင်းတို့ဟာ
မင်းတို့ပဲ သောက်ကြည့်အမ်းဦးကွာ'

ဆိုကာ အရက်ပုလင်းကို ပြန်ပေး
လိုက်သည်။ ထိုသို့ဖြင့် ဒုတိယလူ
တတိယလူ ပုဂ္ဂိုလ်များဆီမှ ပါလာ
သော အရက်ပုလင်းများကို အထက်ပါ
နည်းအတိုင်း တောင်းယူ နမ်းကြည့်
လိုက်ပြီး ရေပုလင်းများအဖြစ် ဖြစ်နေ
သဖြင့် ရှေ့တွင်ချထားလိုက်သည်။

ပုလင်းပိုင်းရှင်များသည် တစ်ယောက်
မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ကာ
ဘယ်လိုလဲဟော့ဆိုသည့် သဘောနှင့်
မေးဝေနေကြသည်။

မိမိတို့ တပင်တပန်း တယုတယ
သယ်ယူလာခဲ့သော ပုလင်းများသည်
အရက်ပုလင်းများ မဟုတ်သည့်
အတွက် လူပုံအလယ်တွင် ရှက်လည်း
ရှက်သွားသည်။ ထိုအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
(၃)ဦးထဲမှ တစ်ယောက်က...

'အဟ... ကျွန်တော်တို့ ယူလာတာ အရက်
အစစ်နဲ့ ပုလင်းတွေပါ။ အခု ကျွန်တော်တို့
ပလေဒီယံနောက်က စတိုက်ထဲက ထုတ်လာ
ကြတာပဲ'

'အေးလေ... ဟုတ်မှာပေါ့ကွာ။ ခု
မင်းတို့အမြင်ပဲ မဟုတ်လား။ ဟုတ်၊
မဟုတ် မင်းတို့ နမ်းကြည့်၊ သောက်
ကြည့်ပေါ့ကွာ။ အဘကတော့ အရက်
အစစ်မှ သောက်တာကွ။ နောက် မင်း
တို့လာရင် အရက်စစ်စစ် ယူလာမင်းပါ
ကွာ။ အခုတော့ မင်းတို့ အရက်စစ်
က ရေအစစ်တွေ ဖြစ်နေပြီကွယ့်...
ဟဲ... ဟဲ...'

ကဲ... လူလေးတို့ ဒီအတွက် သောက ဖြစ်
ပနေစမ်းပါနဲ့ကွာ။ အရက်သောက်ချင်တော့
လဲ အရက်ဖြစ်ရမှာပေါ့။ ရေသောက်ချင်
တော့လဲ ရေဖြစ်ရမှာပေါ့။ အရက်သောက်ချင်
တဲ့လူတွေက ဒီဘက်ကထိုင် ရေသောက်

ချင်တဲ့လူတွေက ဒီဘက်ကို လာကြ၊ နေရာ
ယူကြစမ်းဟော့ ပေး... မင်းတို့ပုလင်းတွေ'

ဆိုကာ တပည့်များနှင့် ဧည့်သည်
များကို ဝဲယာတို့၌ နေရာယူခိုင်းလိုက်
သည်။ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ် (၃)ဦးမှာ
ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေပြီး ဝဲယာတို့
၌ နေရာယူလိုက်ကြသည်။

ဘိုးပီယသည် ရှေ့တွင်ချထားသော
ပုလင်း (၃) ပုလင်းမှ တစ်ပုလင်းကို
ကောက်ယူ နမ်းကြည့်လိုက်ပြီး...

'ရောဟော့... ရေသောက်ချင်လို့ ပေးစမ်း
မင်းခွက်'

အနီးဆုံး ဝဲဘက်ခြမ်းရှိ လူ၏ခွက်ထဲ
သို့ ထည့်ပေးလိုက်သည်။

'ကဲ... လာစမ်း အရက်သောက်နှင့်
တဲ့လူ'

ဘိုးပီယသည် ထိုပုလင်းထဲမှ ရေကို
ပင် ညာဘက်ခြမ်းရှိ အရက်သောက်
ချင်သူ၏ ခွက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလိုက်
သည်။ ထိုသို့ဖြင့် ရေသောက်ချင်သူ
များ၏ ခွက်ထဲသို့ ရေအဖြစ် ထည့်ပေး
လိုက်၊ အရက်သောက်ချင်သူများ၏
ခွက်ထဲသို့ အရက်များအဖြစ် ထည့်ပေး
လိုက်နှင့် အဆိုပါ ပုလင်း (၃) ပုလင်း
ထဲမှ ရေဖြစ်လိုက်၊ အရက်ဖြစ်လိုက်နှင့်
ကုန်သွားသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသည် ဘိုးပီယ၏
လုပ်ဆောင်ချက်များကို မမှီတ်မသုန်
ငေးကြည့်နေရင်း အထူးအဆန်းတစ်ခု
သဖွယ် အံ့ဩနေကြသည်။ ထိုသို့
အံ့ဩစရာများကြောင့် ဧည့်သည် (၃) ဦး
ထဲမှ တစ်ဦးက...

'အဟ... ကျွန်တော်တို့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။
အတုအယောင်တွေ ရှင်တွေ့နေတဲ့အခါ
အုတ်အရေရေ ကျောက်အရေရေထဲမှာ
အဘတစ်ယောက် ယုံတူဆိုတာ ကျွန်တော်
တို့ ယုံကြည်သွားပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့မှာ
တာဝန်ပိုင်းအရ လာရောက်ခဲ့ရတဲ့အတွက်
ကျွန်တော်တို့အပေါ် နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးပါ
အဟ'

'အဟ နားလည်ပါတယ် လူလေးတို့
ရာ။ အဘတို့တလဲ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်
ပိုင်းဆိုက်ကတို့ရဲ့ ခိုင်းစေမှု လျှို့ဝှက်
ချက်အရ ခြုလုပ်နေရတာပါ။ ဒီအထဲမှာ
သေ့ဆက်တွေကလဲ ငိုနေကြတာ
လူလေးတို့လဲ ဘယ်ထိုင်ခိုင်းလဲ။

အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက်
အဘတို့မှာလဲ ကာကွယ်ပေးဖို့ တာဝန်
ရှိနေတာကလဲ။ မင်းတို့မှာ တာဝန်
ရှိပေးဖို့ အဘတို့တလဲ ခိုင်းစေတာရဲ့
အတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ စွမ်းဆောင်
ပေးဖို့ တာဝန်ရှိနေတာပါ။'

'ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့ နားလည်
ပါပြီအဘ... ကျွန်တော်တို့ကိုလဲ
ခွင့်လွှတ်ပါ'

ထိုပုဂ္ဂိုလ် (၃) ဦးသည် ဘိုးပီယကို
ဦးနှိုးချက်တော့ကြပြီး နှုတ်ဆက်ကာ
ထွက်ခွာသွားကြလေသည်။

* * *

တစ်နေ့...
ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးပီယ၏ တပည့်
တစ်ဦးအိမ်သို့ ဘိုးပီယ ရောက်လာ
မည်ဆို၍ သွားရောက် စောင့်မျှော်နေ
ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နည်းတူ အခြား
ပရိသတ်များ၊ လူကုထံအသိုင်းအဝိုင်း
များနှင့် အိမ်၏ ဧည့်ခန်းတစ်ခုလုံး
ပြည့်နှက်နေသည်။

မကြာမီ ဘိုးပီယ ရောက်ရှိလာပြီး
လူအုပ်အတွင်းသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်
ဝင်သွားသည်။ ဘိုးပီယသည် မျက်စိ
မမြင်ရသူဟု ဆိုသော်လည်း အဲတွဲ
မလို၊ အကူမလိုဘဲ လူပရိသတ်

အတွင်း ဝင်ရောက်သွားသည်မှာ မျက်စိ မြင်ရသူပမာ ဖြစ်နေသည်။

လူပုံအလယ်တွင် ဝင်သွားရာတွင် တစ်စုံတစ်ဦးကိုမှ တွန်းတိုက်ထိခိုက်မှု မရှိဘဲ မိမိသွားလိုရာသို့ ဖြောင့်ဖြောင့် တန်းတန်း ရောက်ရှိသွားသည်။

ဘိုးပီယသည် လူပုံအလယ်တွင် ထိုင်နေသော ဖြူဖြူဝဝ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦး၏အနီးသို့ ရောက်သွားပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။ ထိုအမျိုးသမီးကြီး ကို ဘိုးပီယသည် အားရပါးရ လက်ဖြင့် ဆုပ်နယ်ကာ...

'အဲ... အဲ... ဝဝတတ်တတ်ကြီးဆိုတော့ ကိုလို့ကောင်းတာပေါ့၊ အဲ... ဆုပ်လိုက်လဲ ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီးမျှ ကိုလို့ကောင်း ဆုပ်လို ကောင်းပါလားကွ'

ဘိုးပီယသည် ထိုအမျိုးသမီးကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ကိုယ်လုံးကို အားပါး တရ ဆုပ်နယ်နေပြီး ပါးစပ်မှလည်း တဖွဖွ ပြောဆိုနေသည်။ ပရိသတ် အားလုံးမှာ ဘိုးပီယ၏ လုပ်ရပ်ကို နားမလည်နိုင်စွာနှင့်သာ ငေးကြည့် နေကြပြီး...

'သမီးယောက်ျားထက်ရှင် အဆော် မနာလို ဝန်တို ဖြစ်နေမှာပဲကွ၊ အေးကွ... အေးကွ... အဆော်ကိုလို့ကောင်း ဆုပ်လိုကောင်း တာပဲ။ သမီးယောက်ျားတော့ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲနေပြီနဲ့တူတယ်။ ရှက်ရမ်း ရမ်းနေ မှာပဲကွယ်။

တတ်နိုင်ဘူးဟေ့... ဒါကလဲ သူ့သဘော သူ့ဆောင်ရွက်ပေါ့။ အဘကလဲ အဘ သဘောဆောင်ပြီး ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ့် သဘော လုပ်နေတာပဲကွ'

တစ်အောင့်ခန့်ကြာလျှင် ဘိုးပီယ သည် လူအုပ်ကြီးကို ကျော်ခွကာ ဘုရားစင်ရှေ့တွင် သွားရောက်ထိုင်နေ လိုက်သည်။ လူသူပရိသတ်တို့မှာ လည်း ဘိုးပီယ၏ လုပ်ဆောင်ချက်

များကို မှင်တက်မိနေသူများပမာ ကြည့် နေကြသည်။

အဆိုပါ အမျိုးသမီးမှာလည်း ရုတ်တရက် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေ ရာမှ လူအုပ်ကြီး၏နောက်၌ ထိုင်နေ သော သူ၏ ယောက်ျားဖြစ်သူမှ ခေါ် ယူသဖြင့် ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားခဲ့လေ တော့သည်။

နောက်(၂)ရက်ခန့် ကြာသောအခါ အဆိုပါ လင်မယားဖြစ်သူတို့သည် ဘိုးပီယ နေထိုင်ရာအိမ်သို့ သွားရောက် ခဲ့ကြပြီး ဖျော်ရည်၊ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင် စုံလင်စွာနှင့် ကန်တော့ ကြပြီး ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့ အဘ အပေါ် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ ဖြင့် ဖြစ်ပွားမှုများ ရှိခဲ့ပါလျှင် ခွင့်လွှတ် ကျေအေးပါစေဆိုပြီး လာရောက် ကန်တော့ကြလေသည်။

အဆိုပါ အမျိုးသမီးမှာလည်း ယခင် တွေ့ဆုံစဉ်က မြင်တွေ့လိုက်ရသည့် ခန္ဓာကိုယ်မျိုး မဟုတ်ဘဲ ကိုယ်ရေ စစ်သွားကာ ကြည့်ကောင်းသော ခန္ဓာ ကိုယ် အချို့အစား ဖြစ်နေသည်ကို တအံ့တဩ တွေ့လိုက်ရသည်။

'အဘရဲ့ ဈေးနာ မေတ္တာတရားကို အစ ပထမထူတော့ ကျွန်တော် နားမလည်ဘူး။ ကျွန်တော်အမျိုးသမီးရဲ့ ခန္ဓာမှာ ဖြစ်ပျက်နေ တဲ့ ရောဂါတွေကို အဘ ကယ်တင်ကုသ လိုက်တဲ့အတွက် အခု အဘရဲ့မှာ မြင်နေ တဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့အမျိုးသမီးဟာ ရောဂါတွေ သန့်စင်သွားလို့ ပူလ ကိုယ်နေဟန်ထားဘာ ကို ပြန်ရခဲ့ပါပြီ။

အဘရဲ့မေတ္တာတရားက (၇)ရက်ထားသမီး တွေ့အပေါ်မှာ ကယ်နိုင်သလောက် ကယ် တင်နေတာဆိုတာကို အခုမှ မျက်မြင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီ။ အဘရဲ့ ကျေးဇူးတရားဟာ ကျွန်တော်တို့ လင်မယားနှစ်ယောက်အပေါ် ကြီးမားလှပါတယ်။ ဒီအတွက် အဘကို

ရိုးသလေပြတ်စွာ ကျွန်တော်တို့လင်မယား နှစ်ယောက် ရှိပြီးတင် ကန်တော့ခဲ့ပါတယ်။ ပထမတော့ အဘ လုပ်ကိုင်နေတာ တွေကိုကြည့်ပြီး လောက်နယ်ပယ်က ပုထုဇဉ်တို့ရဲ့ သဘော သဘာဝအတိုင်း အဘအပေါ်မှာ မလိုမုန်းထားတဲ့ ဒေါသ တွေ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ် အဘ။ အခုတော့ ဒါတွေကို နားလည်ခဲ့ပြီနဲ့ ကျွန်တော်တို့အပေါ် အဘ နားလည် ခွင့်လွှတ်ပေးပါ အဘ'

လက်အုပ်ကလေးချီကာ ပြောနေ သော အဆိုပါ လင်မယားကို ဘိုးပီယ သည် ပြုံးပြုံးကလေး ကြည့်နေပြီး...

'အေးလေ... ဂုဏ်ထူးက ပုထုဇဉ် လောကထဲက ပုထုဇဉ်တွေပဲကွ။ ဒါလောက် တော့ ရှိမှာပေါ့။ အဘတို့က မြင်ပြီးသားပါ။ လူလေးတို့ရယ်... အဘ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်ကွ'

အဆိုပါ လင်မယားနှစ်ယောက် သည် ဘိုးပီယကို ဦးနှိမ်ချကန်တော့ ကာ ပြန်သွားကြလေသည်။ ကျွန်ုပ် သည် ဘိုးပီယ၏ လူသာမန်တို့ မမြင်မတွေ့နိုင်သည်တို့ကို မြင်တွေ့ သိရှိ နိုင်သည့် မနောစွမ်းအင်သည် အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်နေတော့သည်။

ယခုလည်း ရောဂါရှင်တို့ ဖွင့်အန် မပြောခင် ကြိုညီ ကြိုမြင်နိုင်စွမ်းရှိသည့် ဘိုးပီယ၏ လုပ်ဆောင်ချက်တို့သည် (၇)ရက်သားသမီးတို့အပေါ်၌ ထားရှိခဲ့ သော ကြီးမားသော မေတ္တာတရား တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ဦးကျော်(လှိုင်သာယာ)

မှတ်ချက်
ဂန္ဓာဓိဇာမထီဆရာကြီး၏ ဘဝ အတွေ့အကြုံများထဲမှ။

ငှက်ဖျားပျောက် ဆေးနည်းတစ်ပုဒ်

ငှက်ဖျားရောဂါ ဖြစ်လာပြီဆိုလျှင် ဆေးမျိုးစုံကို ရှာဖွေကြံဆလျှင် ရောဂါ ပျောက်ကင်းစေရန် အချိန်မီ ကုသကြရ ပေသည်။

စာရေးသူသည် ၁၉၇၈ခုနှစ်တွင် ပဲခူးရိုးမပေါ်တွင် သစ်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင် ခဲ့ရာမှ ငှက်ဖျားရောဂါဝင်ရောက်ကာ အလုပ်ပျက်အကိုင်ပျက် ဖြစ်ခဲ့ရပါ သည်။

ဟိုဆေးနဲ့ပျောက်နိုး၊ ဒီဆေးနဲ့ ပျောက်နိုးဖြင့် ရောဂါနှင့် ဆေးမှာ လုံးချာလိုက်နေခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် တောင်ပေါ်ရှိ အလုပ် တာဝန်မှ ခေတ္တခွင့်ယူကာ မိမိအိမ်၌ ပြန်ကာ အနားယူစဉ် မိခင်ကြီး ဒေါ်ခင်ညွန့်မှ စိတ်ရှည်စွာ ကုသပြုစု ပေးရာမှ ငှက်ဖျားရောဂါမှာ အမြစ် ပြတ်ကာ ယနေ့တိုင် ထိုရောဂါဘေးမှ ကင်းဝေးခဲ့ရပါသည်။

မိခင်ကြီးမှာ စေတနာ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်သူ ဖြစ်သည့်အလျောက် ငှက်ဖျားရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူ ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းကို ဆေးနည်း လည်းပေး၊ ဆေးကုလည်း ဖော်စပ် ဒါနပြုခဲ့ရာ မပျောက်ကင်းသူ မရှိခဲ့ပါ။

မိခင်ကြီးထံ ဆေးနည်းကိုပေးသွား သည့် ကရင်မကြီးမှာ ထိုစဉ်က အသက်(၉၀)ကျော်ရှိပြီး ယခုအခါ သူ့၏အရပ်သို့ ပြန်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဘယဆေးဆိုင်များတွင် ရောင်းချ သည့် ပုဏ္ဏားခါးရိုင်းခို တစ်မတ်သား ဝယ်ပါ။ ထိုရိုင်းခိုမှာ မည်သည့် အရွယ်အစားပင် ဖြစ်စေ ငရုတ်ကောင်း စေအရွယ် အလုံးကလေးများ လုံးထား ရပါမည်။

ဝါးနက်ဝါး အစိုတစ်လုံး ရှာရတ်ရပါ

မည်။ တောရွာများ၊ တော စပ်များတွင် အလေ့ကျ ပေါက်လေ့ရှိပါသည်။

ဝါးရသည်နှင့် တစ် ဆစ်ခန့်ဖြတ်ပါ။ ဝါးကျည် တောက်သဏ္ဍာန် ဖြစ်သွား ပါမည်။ ထိုဝါး၏ ပွင့်နေ သောဘက်မှ ရှိန်းခိုလုံး လေးများကို ထည့်ပါ။

ရှိန်းခိုများ ထည့်ပြီး သောအခါ မီးသွေး မီးဖို၌ တင်၍ ဖုတ်ရပါမည်။ ဝါး၏ အဝဘက်ကို တစ်ခုခုဖြင့်

စို့ထားပါ။

ဝါးကို မီးကျွမ်းလာသည်အထိ မီးဖြင်းပေးပြီး လှည့်၍လှည့်၍ ဝါးကို ပြုပြင်ပေးပါ။

အရှိန်ရ၍ ဝါးအံ့ခွဲတစ်ခုလုံး မီးသွေး ရောင်ထ၍ ကျွမ်းသွားမှ မီးအေးအေး ဖြင့် ပြန်နှပ်ထားပါ။

မှတ်ချက်။ ။ ဝါးကို မီးဖုတ်စဉ် အနီးရှိလူမှ အနားတွင် မပြတ်နေပြီး ဝါးတစ်ခုလုံး မီးလောင်ကျွမ်းမသွား စေရန် ဂရုပြုရပါသည်။

ရှိန်းခိုအား ဝါးနက်ဝါး၏ဓာတ်ကို မီးဖြင့်ပေးပြီး ရယူသည့်သဘော ဖြစ်ပါ သည်။

ထို့နောက် မီးဖိုမှဝါးကို ပြန်ချကာ မီးကျွမ်းနေသော ဝါးနက်ဝါးကိုခွဲ၍ အထဲမှ ထွေးအိနေသော ရှိန်းခိုလုံး ကလေးများကို သန့်ရှင်းအောင် ပြုလုပ်

ရပါသည်။ ဖန်ဂုလင်းသန်သန်နှင့် ထည့်၍ ဆေးအဖြစ် စားနိုင်ပါပြီ။
ဆေးစားနည်းမှာ...

နွေစဉ် နံနက်ဖောဖော မည်သည့်အစာမှ ဖောဖောအလုံးလုံးကို ရေနှင့် ဆောက် ရပါမည်။ တစ်နေ့တစ်ကြိမ်သာ ဖြစ်၍ ရေနှင့် ချိုး၍ ရေလည်း ထထောက်ရပါမည်။

အစားရှောင်ရန်မလိုဘဲ ဆေးကုန် သည့်အထိ လိုသလို စားသွားနိုင်ပါ သည်။ ဆေးများက ခန္ဓာကိုယ်ပူလာ သည့်မှလွဲ၍ မည်သည့်အန္တရာယ်မှ မရှိပါ။

[ကြံဆောင်းပါးဖြင့် ကွယ်လွန် သွားခဲ့သော မိခင်ကြီး ဒေါ်ခင်ညွန့် အား ကန်တော့ပန်းဆင်လျက်...]

မောင်သက်ထွန်း (ဖီကုန်း)

တစ်ချက်တောင်း ပေးချက်

ကြည့်ပါ။

● နှလုံးလမ်းကြောင်း၊ ဉာဏ်လမ်း
ကြောင်း၊ အသက်လမ်းကြောင်း
သုံးကြောင်းတစ်နေရာ၌ ဆုံပြီး
ပူးကပ်နေတယ်။ (A.A)
ဒါကတော့...

- * အိမ်ထောင်ရေးသောက မကင်းနိုင်ဘူး။
- * အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲတတ်ခြင်း။
- * အိမ်ထောင်ဆက် များစေခြင်း။
- * အပျို လူပျိုနဲ့ ယှားတတ်ခြင်း။
- * အိမ်ထောင်ဖက်ရဲ့ သစ္စာပဲ့မှု
ကြုံရတတ်ခြင်း။
- * သားသမီး ကံမကောင်းတတ်ခြင်း။
- * အိမ်ထောင်ရေး သာယာရင်
စီးပွားရေး လှူပူရေးပြဿနာ
ကြုံတတ်ခြင်း။

စသည်ဖြင့် ဟောပြောလို့ ရပါမယ်။
လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အမေးကိုကြည့်ပြီး
အဖြေပေးလိုက်ရုံပါပဲ။ ဗဟုသုတ
အလိုမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ဓန ရက္ခန္ဓာ အတ္တာနံ ရက္ခတိ

ဦးသော်ခင်(ဟင်္သာတ)

ကိုလှသန့်
(မ/ဥက္ကလာ)

မရေ့ညီလာ

ဂါထာတော်တော်ပုဒ်

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများသည် မိမိတို့၏ ဇီဝာဆရာသမားနှင့် သက်ဆိုင်ရာ လူကြီးမိဘတို့၏ ဟောပြောသွန်သင်သော စကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဠိစာပေ တတ်ကျွမ်းသော စာပေညာရှင်များ၊ စာရေးဆရာများ၏ ရေးသားချက်များကိုလည်းကောင်း...

မိမိတို့ လျှောက်လှမ်းသော ဘဝခရီးကြမ်းဝယ် ကိုယ်၊စိတ်နှစ်ပါး သက်သာစေရန် ရည်ရွယ်၍ အားကိုးအားထားရာအဖြစ်ဖြင့် ရတနာမြတ်သုံးပါးနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဂါထာတော်များ၊ စကားပြေများကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပူဇော်မှုပြုကြ၏။

ယခု ကျွန်တော် ရေးသားသော အကြောင်းအရာသည် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်အားမျှ မှားသည်ဟု မဆိုပါ။ မိမိတို့နည်း မိမိတို့ဟန်ဖြင့် မှန်ကန်နေပါလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း မိမိတို့ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သော ဂါထာတော်များ၊ စကားပြေများသည် စာပေစကားနှင့် ပြောလျှင် သုတ္တ၊ သုတ္တနုလောမဖြစ်လျှင် ပို၍ သဘာဝကျပါလိမ့်မည်။

ဆိုလိုရင်းမှာ ဘုရားရှင် ဝိဇ္ဇကတော်(သို့မဟုတ်)ဝိဇ္ဇကတော်အား လျော်ကန်မှသာ အကျိုးပေးမှု များပါလိမ့်မည်။

ယခု ရေးသားရင်းခြင်းမှာလည်း မိမိတို့ ရွတ်ဖတ်သော၊ မြင်တွေ့နေရသော ဂါထာတော်မြတ်၏ မူရင်းလာသော စာပေနှင့် ဌာန်ကရိုဏ်းကျနမှုကို သိစေလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်သူများသည် နာမည်ကျော်ကြားသူ စာရေးဆရာကြီးတို့၏ ရေးသားမှုကို အလေးထား ဖတ်ရှုကြသဖြင့် ပညာရှင်များသည် သတိကြီးစွာ ရေးသားကြရမည်သာဖြစ်သည်။

၂၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝိဇ္ဇကတော်စာပေ တတ်ကျွမ်း၍ ကျော်ကြားသော အချို့ဆရာကြီးများသည်ပင် အမှတ်မဲ့ ရေးသားမိကြသဖြင့် ရွတ်ချော်တိမ်းပါးမှု ရှိတတ်ကြပါသည်။

ထိုသို့ မြန်မာ့ပြုရာ၌ ထိုဆရာကြီးများ ဇာပေးပြုရာ၌ မိမိတို့လာသော အကြောင်းအရာကို မူရင်းပါမိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာတို့နှင့် တိုက်ဆိုင်မကြည့်ဘဲ မိမိ လေးလာမှတ်သားမှု သည့်အတိုင်း အမှန်တရားရှိ ဇာပေးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ယနေ့ ခေတ်စားနေသော ဂါထာမန္တန်စာအုပ်များ၊ ဂန္ထိရမဂ္ဂဇင်းများတွင် များသောအားဖြင့် ပါနေတတ်ပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရာတွင် အကျိုးပေးမှု ထူးခြားသော ဂါထာတော်ကြီးကို တင်ပြလိုပါသည်။

မူရင်းစာအုပ်တွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသဖြင့် မတူညီသည်ကို ခွင့်လွှတ်ကြပါရန် ကြိုတင်

ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
ဂါထာများကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရာတွင် စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းနှင့်အညီ ဖွဲ့ဆိုသီကုံးရွတ်ဆိုမှသာ အကျိုးပေးမှု မြန်ဆန်သည်ကို ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး၏ ဩဝါဒကို တစ်ဆင့်ကြားဖူးသည်မှာ...

‘တို့နိုင်ငံမှာကွာ... သူများ ယောင်လို့ ယောင် အမောင် တောင်၊ ပြောက် ဖယိုကျ တွေ များနေပြီ။ တစ်ခါကလဲ တရားဟောကြတဲ့ နေရာမှာ အကာနှစ်ဦး လျှောက်ထား မြေရှင်ခဲ့ရသေးတယ်။’

အကာတစ်ဦးက အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ လောကီဂါထာများမှာ အရှင်ဘုရားတို့ သိနေတဲ့ ဆန်းအလင်္ကာကျမ်းတွေနဲ့ ဖက်ကညီတော့ ပြင်ပြီးရွတ်ဆိုရင် အကျိုးပေးပါ့မလားဘုရားလို့ လျှောက်ထားတယ်။

ဒါနဲ့... ဝီလဲ ဥပမာပေးပြီး ပြောခဲ့တယ်။ အကာကြီး စစ်ပွဲတစ်ပွဲ တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ နေရာမှာ တစ်ဖက်က စနစ်တကျ လှေကူပြီး မှိုပြီ။ တစ်ဖက်က စနစ်တကျ လှေကူမှု မရှိရင် ဘယ်တက်တ နိုင်ပယ်ထင်သလဲ တို့တော့ စနစ်မကျရင် ဘယ်ဟာမှ အဆုံးမကျဘူး ထင်တာပါပဲလို့ ပြောခဲ့တယ်။’

အထက်ပါ ဆရာတော်ကြီး၏ ဩဝါဒကို ခံယူလျက် ယခု ရွတ်ဆိုနေသော ဂါထာတော်နှင့် မူရင်းကျမ်းတွင် ပါသော ဂါထာတော်ကို ယှဉ်တွဲပြပါမည်။ ပညာရှင်များမှ သုတေသနပြုမည်ဟုသာ ကြည့်မြင်စေလိုပါသည်။ တင်ပြလိုသော ဂါထာတော်မှာ “က္ခန္ဓန္တောဂါထာတော်မြတ်” ဖြစ်ပါ

www.burmeseclassic.com

သည်။ လက်ရှိ မဂ္ဂဇင်းနှင့် ဂါထာ
စာအုပ်များ၌ ပါရှိနေသည်မှာ...

ဘဂါ ကုဋ္ဌန္တော သာသကဋ္ဌ၊
ဣတော စိတော စက်ဟိ၊
ဘဂါ ကုဋ္ဌန္တော စက္ကဝိတ္တိ၊
အတ္တတာဝေန ဆာဒယေ။
ဖြစ်ပါသည်။

ဤဂါထာတော်မြတ်၏ မူရင်းကျမ်း
စာမှာ ဝိဇ္ဇာကတ်တော်တွင် မပါရှိပါသော်
လည်း သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ)မှ
ဆရာတော် အရှင်ဗုဒ္ဓရက္ခိတ ၏
ထက်စွမ်းပြ "စိနာလင်္ကာရဋီကာ"
အမည်ရှိသောကျမ်းစာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျမ်းစာ၏ တည်ဆောက်ပုံမှာ
ဘုရားရှင်၏ ဗုဒ္ဓဝင်အကျဉ်းချုပ်ကို
ဂါထာတစ်ပုဒ် ရေးပြီးတိုင်း ထိုဂါထာ
ကို ပါဠိဘာသာစုတ္တိယဖြင့် ထပ်မံ၍
ခွင့်ဆိုရေးသားပါသည်။ ယခု ဂါထာ
တော်မြတ်သည် သုဓမ္မဝတီပုံနှိပ်
ထုတ်ဖု ရိုက်သည့်စာအုပ်၌ စာ
ချက်နာ(၂၄၂)တွင် ရှိပါသည်။

မူရင်းဂါထာတော်မှာ...

ကုဋ္ဌန္တော သာသပ ကဋ္ဌ၊
စက်ဟိ ဣတော စိတော။
ကုဋ္ဌန္တော လောကထတု၊
အတ္တတာဝေန ဆာဒယေ။
ဟု ပါရှိပါသည်။

ဆရာတော် ရေးသားသည့် ပုံစံမှာ
ဆန်းကျမ်းအလိုအားဖြင့် အက္ခရာ
(စ)ထုံးစံရှိသော လေးပါး (၃၂)ထုံး
ခွဲ ဂါထာတော် ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာတော်၏ အက္ခရာတစ်လုံးချင်း
သီရိလင်္ကာ၊ မြန်မာ၊ ဟင်ဒူနှင့်
တော်ယဉ်တို့၌ အစောတကု(၄)လုံး
အနက်သီရိလင်္ကာ၊ ဘုရားထီးနှင့်
အတ္တတာဝေန၌ အစောတကု(၄)လုံး
အနက် သီရိလင်္ကာဟူသော "အတ္တ
တာဝေန"၏ လက္ခဏာအင်္ဂါများနှင့်
တော်ယဉ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ကြိယာပုဒ် ထားရာတွင်
ဆရာတော်မှ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်

မြတ်ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားသည့်
အနေဖြင့် ကတ္တာ၏ကြိယာကို

"စက်ဟိ" ဟု စိကုံးထားပါသည်။
တတ်ယဉ်တို့လည်း "လောကဓာတု
ဋီ" ဟု လောကဓာတ်တစ်ခုလုံး ဟူ
သော ပါဠိဖြင့် သုံးနှုန်းထားပါသည်။

[ထိုဂါထာတော်မြတ်အပြင် အက္ခရာ
ထပ်လုံးထည့်ဖြင့် (၃၂)ထုံးတွဲ စိကုံး
ထားသော ဂါထာတော်များလည်း ရှိပါ
သေး၏။ အလှည့်သင့်လျှင် ထပ်ပြပါဦး
မည်။]

စာရွှေသူများ ယခုဆိုရလျှင် မူရင်း
ကျမ်းစာ၌ ပါရှိသော ဂါထာတော်မြတ်
ကို တည်ဆောက်ဖွဲ့စည်း သီကုံးပုံနှင့်
တကွ ကြည့်ညိုနိုင်လောက်ပေပြီ။
ဆက်လက်၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရာ
တွင် အာရုံပြု ကြည့်ညိုနိုင်ရန်အတွက်
မူရင်းဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို
ရေးသားဖော်ပြပေးပါဦးမည်။

(အဟံ-ဝါဘုရားရှင်သည်) ကုဋ္ဌန္တော
-အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်၊ သာသ
ပကဋ္ဌေ-မုန်ညင်းစေ၏ အတွင်း၌။

ကုတောစိတော-ထိုမှတူ၍၊ စက်ဟိ
-စကြံကြွတော်မူနိုင်၏။

ကုဋ္ဌန္တော < အလိုရှိတော်မူသည်
ရှိသော်၊ လောကဓာတုဋီ-ကုသောင်း
သော လောကဓာတ်တစ်ခု၌၊ အတ္တ
ဘာဝေန-ခန္ဓာကိုယ်တော်ဖြင့်၊ ဆာ
ဒယေ-လွမ်းမိုးဖုံးအုပ်တော်မူနိုင်လေ
၏။

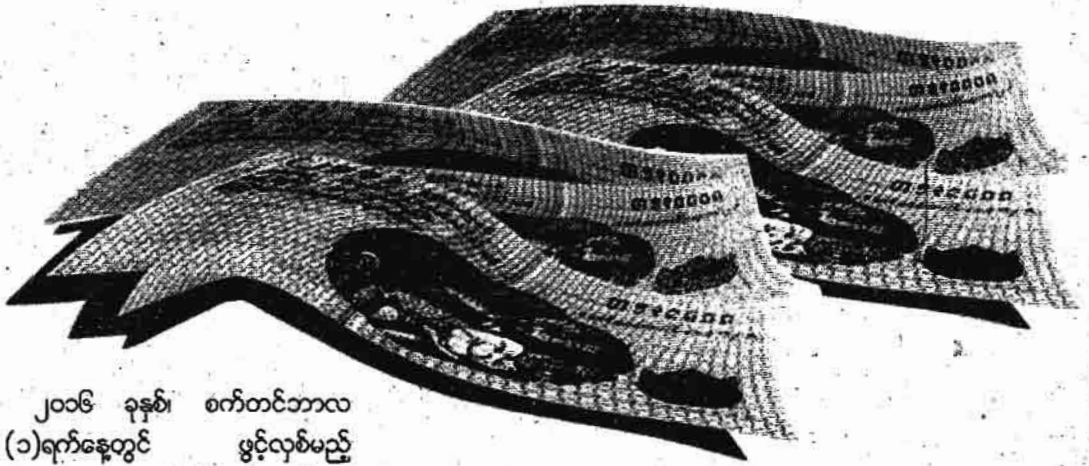
စာရွှေသူ ပရိသတ်များအတွက်
မေတ္တာလက်ဆောင်...

ကုဋ္ဌန္တော ဂါထာတော်မြတ်အား
မြင်းသေမြင်းကိုက်နည်းဖြင့် ချရေး၍
လက်ယာရစ်လှည့်ပြီး ချပါ။ ဓနသီဒ္ဓိ
နက္ခတ် ယှဉ်သောအချိန်တွင် ငွေပြား
တွင်ရေးပါ။ ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်
ခြင်း၊ သီဒ္ဓိကိစ္စများအတွက် မိမိတို့
အလိုရှိသလို အသုံးပြုပါလေ။

* * *
အလိုတော်မူသမျှ ကြံသမျှ ပြည့်ပါစေ
.....
ကိုလှသန့်(မ/ဥက္ကဏ)
.....

ဗျှိ	ပ	ဒံ	သ	ရ	ထံ	ဂ	ဗျှိ
ဃ	ဝ	က္ခ	တော	က	ဗ္ဗေ	ဇ	ဗ္ဗ
မိ	အ	လော	ဂ	ခ္ခိ	ဂိ	ဓာ	ဇ
င	ပေ	က္ခ	က္ခ	တု	ဆာ	ဇ	ဝ
ဖိ	န္တော	ဋီ	န	ယေ	န္တော	တော	ဇ
ဇ	ဂိ	သ	ခ္ခိ	ဘာ	ကံ	ဒ	ဗ္ဗ
ဂ	ဝ	ဝေ	မာ	သာ	က္ခ	ဗ	ဗ
ဗျှိ	ဏ	ဇဏ	ဇ	ဇိ	ပ	ဏ	ဗျှိ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိကဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၃၂
စက်တင်ဘာလ ၉
ခုနှစ် ၂၀၁၆

$၂၃၅၇ = ၁၇ = ၈$

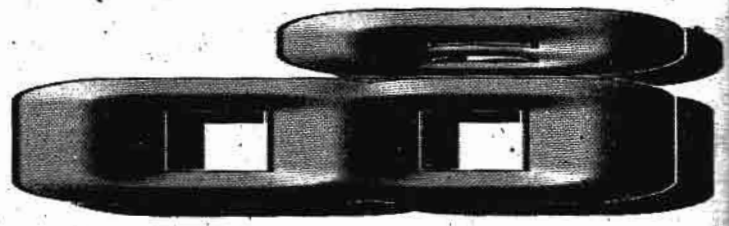
အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် များအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၈)ကဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၂၊ ၄၊ ၈၊ ၀ ကဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၂၊ ၄၊ ၈ ကဏန်းများ ဦးစားပေးပါ။

ဥပမာ
၈...ဆုံး ၈...ဆုံး ၈...ဆုံး ၈...ဆုံး
၁...၁ ၂...၁ ၄...၁ ၈...၁
၁...၂ ၂...၂ ၄...၂ ၈...၂
၁...၄ ၂...၄ ၄...၄ ၈...၄
၁...၈ ၂...၈ ၄...၈ ၈...၈
၁...၀ ၂...၀ ၄...၀ ၈...၀
မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၂၊ ၄၊ ၈ ကဏန်းများ ဦးစားပေး ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ကဏန်းမပါဘဲ “လ” ကဏန်းနှင့် “နှစ်” ကဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၉ + ၂ + ၀ + ၁ + ၆) =

၂၂၄ နှစ်ကျော်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

ထိုးလိုက် ရွေးချယ်ပါ ဤကဏန်း

၁၈=၉ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၉” ကဏန်း ကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။

သို့ဖြစ်၍...

၈...ဆုံး

၁...	၁	၂	၄	၈	၉	၀
၂...	၂	၄	၈	၉	၀	၁
၄...	၄	၈	၉	၀	၁	၂
၈...	၈	၉	၀	၁	၂	၄
၉...	၉	၀	၁	၂	၄	၈

ဤလတွင် တနင်္လာနှင့် ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးများ ထိကံပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း ဘုရား (သို့မဟုတ်) စေတီတော် တစ်ဆူတော်တွင် ဒီဝါတပတိ အစရှိ ငွေဝင်ဂါထာတော်ကို မိမိသက်စေ့ (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးဖြင့် “၈” ရက်တိတိ ပွားများအားထုတ်ပေးပါ။

ပြီးပါက ရင်ပြင်တော်ကို သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ပေးပါ။

ဤအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးပါ မိမိတို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သက်ကြီးရွယ်အိုနှင့် ကလေးသူငယ်များအား မိမိ တတ်စွမ်း နိုင်သမျှ ဆေးဝါး၊ အာဟာရ လှူဒါန်းပေးပါ။ ဤဒါနပြုပြီးပါက မိမိ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ထိဆိုင်များတွင် ကံစင်နိုင်ပါသည်။

- အထူးဂဏန်း
- ◆ ၁၂၂၄၄၈
- ◆ ၂၄၈၉၀၂
- ◆ ၄၈၂၄၅၉

ထိကံ ပွင့်ပါစေ

သုံးပန်လှသိုက်နန်းသို့

ထူးဆန်းသည့် သင်္ကေတအမှတ်အသားများ (၁)

ဖွဲ့စည်းခြင်း
(ကြီးပင်တောက်)

ကြက်ခြေခတ် သင်္ကေတဟူသည် ဗဟုတိယမှန်ခြင်း၊ လွှဲချော်ခြင်း၊ ခွင့်ပြုခြင်း၊ ငြင်းဆိုခြင်း၊ တားဆီးခြင်း အစရှိသော အပျက်သဘောဆောင်သည့် လက္ခဏာဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ စာရွက်စာတမ်းတချို့ပေါ်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးရန်ရှိသောအခါ စာမတတ်သူဖြစ်ပါက လက်ဗွေအမှတ်(သို့ ဗဟုတိ) ကြက်ခြေခတ်တို့ကို အသုံးပြုကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကြက်ခြေခတ်ခြင်းသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ကိုယ်စားပြုသည့် သင်္ကေတဟု တချို့က ထင်မှတ်မှားကြသည်။ ဤသည်မှာ စာမတတ်သည့် အထောက်အထားသာဖြစ်၍ လက်ဗွေ F.29A. September, 2016.

နိုင်သကဲ့သို့ ကိုယ်စားပြုနိုင်ခြင်းတော့ မရှိပါ။

လက်ဗွေဟူသည်မှာ လူတစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ထပ်တူကျအောင် မတူညီနိုင်သဖြင့် လက်ဗွေနိုင်သူ တစ်ဦးတည်းပိုင် သင်္ကေတအမှတ်အသား ကိုယ်ပိုင်သင်္ကေတ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ကိုယ်စားပြုသည့် ထင်ရှားသော မူရင်း သင်္ကေတအထောက်အထား တစ်ခု ဖြစ်သည်။

ကြက်ခြေခတ်၏ အဓိပ္ပာယ်မှ ငြင်းပယ်ကြောင်း၊ မှားကြောင်း၊ လက်မခံ

ကြောင်း၊ ပျက်ကြောင်းနှင့် မှားသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်တည့်တည့်ရပါသည်။

တားမြစ်ချက်များတွင်လည်း ရှေးခါကတည်းက ကြက်ခြေခတ် သင်္ကေတကို အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ သို့သော် လူတိုင်းတော့ အလေးအနက် မထားတတ်ကြပါ။

လွန်ခဲ့သည့် တစ်လခန့်က အကြောင်းအားလျော်စွာ ကြက်ခြေခတ်သင်္ကေတနှင့် ပတ်သက်သော စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဇာတ်ကြောင်းတစ်ခုကို မှတ်မှတ်ထင်ထင် ကြားသိခဲ့ရပါသည်။ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ခရီးသွားခိုက် ဟိုက်နာစရာမရင်ခြေစာမင်း ၂၂၁

ဆိုင်စွာပင် ကျွန်တော်နှင့် တွေးဆ ယုံကြည်မှု တူညီသော အသက်(၉၀) ကျော်အရွယ်ရှိ ဦးဘကွန်းဆိုသူ ယောဂီဝတ်အဘိုးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

အဘိုးအိုနေထိုင်သည့် နေရာကား ရှေးဟောင်း သာယာဝတီနယ် ပဲခူးရိုးမ တောင်ခြေ ဥယျာဉ်ကြီးမှာ ဖြစ်သည်။ ယောဂီအဘိုးအိုက သူ၏ မြေးညီ အစ်ကိုနှစ်ယောက်အား ဆုံးမကား ပြောရင်း သူတစ်ပါးမပေးသည့်ပစ္စည်း ကို အဓမ္မနည်းဖြင့် ခိုးဝှက်လုယက် မယူအပ်၊ မကျူးလွန်အပ်ကြောင်း၊ မိမိ ငယ်စဉ်က လောဘနောက်လိုက်မိ၍ ယခုကဲ့သို့ ဒုက္ခိတဘဝ ရောက်ခဲ့ရ ကြောင်း...

မောဟဖုံးလွှမ်းနေ၍ ကြက်ခြေခတ် ပြတောတောင် အပေါင်းလက္ခဏာထင် ၍ မဆင်ခြင် မိုက်မှားသဖြင့် လူ့ဗာလ တို့သွားရာလမ်းကို မလွဲမသွေရောက် ခဲ့ရကြောင်းတို့ကို အောက်ပါအတိုင်း ကြားသိ မှတ်သားခဲ့ရပါတော့သည်။

* * *

သုံးပန်လှသိုက်

အေးရွာကလေးတောင် မွှေး တာယောင်၊ ဂူကြီးကြောအနောက် ခဲ တစ်ထောင်၊ ထယ်ထယ်ပိုင် တာယောင်

သိုက်စာ တစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်သည်။ ရှေးဟောင်း သာယာဝတီနယ်တွင် "သုံးပန်လှသိုက်" ဟု ဆိုက လူတိုင်း လိုလို ကြားဖူးနားဝရှိကြသည်။ ကြို့ပင် ကောက်မြို့ အရှေ့(၈)မိုင်ကွာ၊ ပဲခူးရိုးမ တောင်ခြေရှိ မြို့တွင်းကျေးရွာသည် ရှေးဟောင်း သာယာဝတီခေတ်က နန်းမြို့ရိုးဟောင်း၏ အတွင်းဘက်ရှိ ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်သည်။

သာယာဝတီ မြို့တည်နန်းတည် သတိုးနော်ရထာဘုရင် (သုံးမြို့ရှင်) သည် ထိုနေရာတွင် စတင် နန်းစိုက်၍

၂၂၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြည်မဂ္ဂဇင်း

နောင်မင်းဆက်ပေါင်း (၂၅)ဆက်ထိ အုပ်စိုးသွားခဲ့သည်။

[သမိုင်းသုတေသီတချို့၏ အဆို အရ ဤရှေးဟောင်းသာယာဝတီမြို့ သည် ယူခေတ် AD(၇၀၀)ဝန်းကျင် ကာလက ရှေးဟောင်းယူမြို့ငယ် တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။]

ယခုဖော်ပြအံ့သော ရတနာသိုက် သည် သုံးမြို့ရှင်ဘုရင်၏ နှမတော် သုံးပန်လှမင်းသမီးထားရစ်ခဲ့သော ရှေး ခေတ်ဟောင်းက ရတနာသိုက်ကြီး တစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ၍ သိုက်ဆရာများ စိတ်ဝင်စားကြသလို အကြိမ်ကြိမ် ရှာဖွေတူးဖော်ကြသော် လည်း ယနေ့ထိ မအောင်မြင်ခဲ့ကြပါ။

သတိုးနော်ရထာ (သုံးမြို့ရှင်ဘုရင်) သည် တောင်ညိုမြို့၊ ကျောက်စောင်းမြို့ နှင့် သာယာဝတီမြို့ ထိုသုံးမြို့ကို အုပ် ချုပ်၍ AD(၁၂၈၄-၁၃၁၉) နန်းသက် (၃၅)နှစ်ကြာ စိုးစံခဲ့သည်။

ထိုစဉ် သာယာဝတီနယ် အကျယ် အဝန်းကား ယခုလက်ရှိ သာယာဝတီ ခရိုင်နှင့် ပြည်ခရိုင် နှစ်ခုပေါင်း ဧရိယာ ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

သတိုးနော်ရထာဘုရင်တွင် မွေး ချင်းမောင်နှမ (၅)ဦးရှိခဲ့သည်။ သတိုး

နော်ရထာ၊ သတိုးမင်းလတ်၊ သတိုး မင်းငယ်၊ နှမတော်ကြီး မယ်စောလှနှင့် နှမငယ် မယ်စောမှန်တို့ဖြစ်သည်။

နှမတော်ကြီး မယ်စောလှကို "သုံး ပန်လှဒေဝီ"ဟု ထိုခေတ်က လူသိ များခဲ့သည်။ သုံးပန်လှမင်းသမီး ထား ရစ်ခဲ့သော ရတနာများကို ခေတ်အသီး သီးတွင် သိုက်ဆရာအတော်များများ က ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရန် အမျိုးမျိုး ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

ရှေးလူတို့ပြောစကား၊ သိုက်စာ တစ်ပိုင်းတစ်စတို့ဖြင့် လိုက်လံရှာဖွေ ခန့်မှန်း တူးဖော်ကြသော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဘေးဒဏ်ဆို များသင့်၍ ပျက်စီးကြကုန်လျက် လက်လျှော့ထားလိုက်ကြရသည်။

ယခုဖော်ပြပါ ဇာတ်လမ်းသည်ကား ကြက်ခြေခတ်အမှတ်အသားကို ယနေ့ အထိ တမြည့်မြည့်ခံစားရင်း တွေးမိ တိုင်း ထိတ်လန့် ကြောက်ရွံ့လျက်ရှိ သည့် သုံးပန်လှသိုက်တူးဖော်ရာတွင် ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါဖူးခဲ့သော ထောင် ပြန်ဘကွန်း(သို့မဟုတ်) ဓားဘကွန်း (သို့မဟုတ်)ယောဂီဆရာကြီးဦးဘကွန်း ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်း တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံအပ်ပါသည်။

* * *

ဓားဘကွန်း(သို့မဟုတ်) ထောင်ပြန် ဘကွန်း။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၄ ခုနှစ်က ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေ အေးရွာကလေး ရွာတွင် ယာသမား မိဘနှစ်ပါးမှ သူ့ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ငယ်စဉ်က ကျွဲစွာ တောရ ဆရာတော်ကျောင်းတွင် ကိုရင်ဝတ်ရင်း သဒ္ဓါ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထိ ဘုန်းကြီးစာ သင်ခဲ့ဖူးသည်။

ကိုရင်လူထွက်ပြီးနောက် နောင်ဖြစ် သူနှင့်အတူ ထင်းခုတ်၊ ဝါးခုတ်၊ ပိုးခုတ်၊

ဗုံတူး၊ ကြက်ထောင်၊ ငှက်ထောင် အလုပ်များနှင့် ကျွဲတော၊ ကုန်းရွာ တော ရွှေလောင်းစားကျက်တောနှင့် သစ်ရိုင်တောများအတွင်း ခြေရာချင်း ထပ်မျှ ကျင်လည်ဖူးသည်။

သို့ဖြင့် အရွယ်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် အပေါင်းအသင်းစုံလာရာမှ ဆိုးဝိုးတိုက် အဖွဲ့တစ်ခုနှင့် ပေါင်းမိ၍ ဓားပြမှုဖြင့် ထောင်(၃)နှစ်ကျခဲ့သည်။ ရွာပြန် ရောက်သောအခါ ထောင်ပြန်ဘက္ခန်း ဟု အမည်တွင်ခဲ့တော့သည်။

ဘဲကွန်းငယ်စဉ်ကတည်းက ဓား ဖြောင်တိုက်လေးများ ပစ်ပေါက်ခြင်းကို ဝါသနာထုံခဲ့သည်။ ကျွမ်းကျင်လာ သောအခါ နှစ်ဖက်သွားရှိ ဓားတို ကလေးများကို တစ်ကြိမ်တည်း နှစ် ချောင်းကိုင်၍ လိုရာ ပစ်မှတ်ကို နှစ် ချောင်းလုံး ထိမှန်အောင် ပစ်ပေါက်နိုင် ခဲ့သည်။ အလွန်လျင်မြန် ဖျတ်လတ်၍ အသတ်အပုတ် ကျွမ်းကျင်သည်။

ညဉ့်မှောင်ထဲတွင် နေ့အခါကဲ့သို့ သွားလာတတ်ခြင်းသည် ဘဲကွန်း၏ သူမတူအောင် ထူးခြားသော အရည် အချင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လည်း ဓားပြခိုဝှမ်းသီးက ဘဲကွန်းကို သူတို့အလုပ်အတွက် မျက်စိကဲ့သို့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်း၍ စာပည့်မွေးခဲ့ရ ခြင်းဖြစ်သည်။

ထောင်မှ ထွက်လာသော ဘဲကွန်း နောက်တကြိမ်စွာရ၍ ယာတောသို့ပြန် ကာ မိဘများနှင့်အတူ စိုက်ပျိုးမွေးမြူ ခြင်းဖြင့် ကောင်းရောင်းကောင်းဝယ် လုပ်ကိုင်စားသောက်နေခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် ယာမီးရှိုရန် မီးလမ်း ထားနေသော ဘဲကွန်းထံသို့ ညော်သည် သုံးဦး ရောက်လာခဲ့သည်။ အသက် (၇၀)ကျော်ခန့်ရှိ ပိတ်ဖြူဝတ်အဘိုးကြီး တစ်ဦးနှင့် အသက်(၄၀)ခန့် လူလတ်

ပိုင်းနှစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဘဲကွန်းနားနေ သော ပျဉ်းမပင်ကြီးအရိပ်သို့ ဝင်လာ ရင်း အဘိုးအိုက...

‘လူလေး မောင်ဘဲကွန်း အဘတို့ လာမယ်နော်’

ဟု ပျူငှာဖော်ရွေသောအပြုံး သိမ်မွေ့ညင်သာသောအသံဖြင့် ခွင့် တောင်းရင်း သုံးယောက်လုံး ဘဲကွန်း ထိုင်နေရာ သစ်ရိပ်ရှိ သစ်တုံးကြီးပေါ် သို့ ဝင်ထိုင်လိုက်ကြသည်။

အဘိုးအိုက စတင်မိတ်ဆက်စကား ပြောပြီးနောက် မိမိတို့အကူအညီ တောင်းရန်ကိစ္စဖြင့် ဘဲကွန်းရှိမည့် နေရာကို စုံစမ်း၍လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကူညီရမည့်ကိစ္စမှာလည်း ဘဲကွန်း အနေဖြင့် အပန်းမကြီးသောကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း ကူညီနိုင်မည်ဆိုပါက လုပ်ငန်းအဆင်ပြေလျှင် ဘဲကွန်း သာမန် ယာသမားဆင်းရဲသားဘဝမှ နေ့ချင်းညချင်း ကြီးပွားချမ်းသာမည် ဖြစ်ကြောင်း...

သေချာပေါက် ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး

ပြောင်းလဲတိုးတက်နိုင်သည့် ငွေကြေး ပမာဏ သေချာပေါက် ရရှိမည်ဖြစ် ကြောင်း သဘောတူ၍ အလုပ်လက်ခံ မည်ဆိုပါက ယခုချက်ချင်း စရန်ငွေ အဖြစ် ငွေ(၃၀၀၀၀၀) ပေးခဲ့မည် ဖြစ် ကြောင်း ဖျောင်းဖျော့ပြောဆိုရင်း ပိတ်ဖြူ လွယ်အိတ်ကြီးထဲမှ ငွေများ နှိုက်ယူ၍ ဘဲကွန်း၏ ရှေ့နားမှ သစ်ငုတ်ကြီးပေါ် တွင် စရန်ငွေ သုံးသောင်းချပြလိုက် သည်။

ဘဲကွန်းကူညီရမည့်အလုပ်မှာ ကျွဲစွာ တောစပ်မှ ရတနာသိုက်ရှိရာ သိုက်တွင်း ဟောင်းကြီးနေရာကို ညအချိန် လမ်းပြ ခေါ်ခေါ်ခေါ်ပေးရန်နှင့် လူသူလေးပါး အနေနှင့်အယုတ်မှ ကာကွယ်ပေးရန် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ လက်ခံမည်ဆိုက ယခု တစ်ခါတည်း အဖြေပေး၍ လုပ်ငန်း စတင်၍ ပြင်ဆင်ပြီး မကြာမီ ရက်ပိုင်း အတွင်း အကောင်အထည်ဖော်မည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ဘဲကွန်းက အတန်ကြာသည်ထိ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စဉ်းစားရင်း အင်းမလုပ် အမဲလုပ်ရှိနေခဲ့ရာ ခေါင်း ဆောင်အဘိုးအို၏ တပည့်တစ်ယောက် က စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့်...

‘ကဗျာ... ခင်ဗျားဟာကလဲ စဉ်းစား စရာမလိုတာကို အပိုအလုပ်ရှုပ်ခံ စဉ်းစားနေတာကို တစ်ခါတည်း အဖြူ အမည်း သဲတွဲအောင် ပြတ်ပြတ်ပြော စမ်းပါဗျာ’

အဘိုးအိုက ထိုလူအား ဖျတ်ခနဲ ကြည့်၍ မျက်နှာတင်းတင်းဖြင့်...

‘ဟဲ့...လူမိုက် နင်အသာနေစမ်း ဘာတစ်ခုခုမှ ဆက်မပြောနဲ့ရင်’

ဟု အမိန့်သံ ခပ်တင်းတင်းဖြင့် ပြောလိုက်ရာ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ပျာပျာသံခံ ခေါင်းပုသွားကာ လေးစားသော အမူ

အရာဖြင့်...

'ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ပါအဘ'

ဟု ပြော၍ ခေါင်းငုံ့သွားတော့သည်။
သို့ဖြင့် အဘိုးအိုနှင့်
ဘကွန်းတို့ လုပ်ငန်းကိစ္စ
အတန်ကြာအပြန်အလှန်
ဆွေးနွေးကြပြီးနောက်
အပေးအယူ
တည့်သွားကြပါသည်။

သို့နှင့် အဘိုးအိုက ဘကွန်းအား
စရန်ငွေ(၃၀၀၀၀/)ကို ပေးပြီးနောက်
လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မည့် နေ့ရက်အချိန်
နာရီများ အတိအကျချိန်းဆို၍ သုံး
ယောက်စလုံး တောစပ်မှ ပျောက်ကွယ်
သွားကြသည်။

ဘကွန်းဆီရသည်မှာ ပိတ်ဖြူဝတ်
အဘိုးအိုသည် နာမည်ကြီး အထက်
လမ်းရိုက်ကြီးတစ်ခုမှ ရိုက်ချုပ်
ဆရာကြီးဘိုးတော်မျိုးဖြစ်၍ ပစ္စည်း
ဟောင်း လိုက်လံ ရှာဖွေရာတွင် နာမည်
ကြီးပုဂ္ဂိုလ်ဟု သိကြရသည်။

ထိုအခါက ရှေးမောင်းပစ္စည်းများ
ကို ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ဥပဒေဖြင့် တင်းကျပ်
စွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားမှု အား
နည်းချိန်ဖြစ်၍ တစ်ကြောင်း၊ ပိုင်ရှင်
မရှိသော မြေအောက်ပစ္စည်းဖြစ်သည်
တစ်ကြောင်း၊ တစ်စုံတစ်ယောက်အား
ထိခိုက်နစ်နာမှု မရှိနိုင်ဟု လည်း
ကောင်း စဉ်းစားမိခဲ့ပြီး အောင်မြင်လျှင်
ပွပေါက်တိုးမည် မအောင်မြင်လျှင်
လည်း စရန်ငွေ(၃၀၀၀၀/)ဆိုတာ
မနည်းပါဟု တွေးရင်း လောဘစိတ်ဖြင့်
ဘကွန်းက ဤအလုပ်ကို လွယ်လွယ်
နှင့် လက်ခံ လိုက်လျောခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။

တရားဥပဒေနှင့် မကင်းသော
အလုပ်ဆိုလျှင် ယခင်စားပြမှုနှင့်
ထောင်ထဲဝင်ခဲ့ရသည့် အဖြစ်နှင့်ပင်

၂၂၀ * ရာဇဝင်မြေညီမဂ္ဂဇင်း

လန့်သွားခဲ့သူဖြစ်သည်။ ဥပဒေနှင့်
မကင်း သူတစ်ပါး မျက်ရည်ပေါက်ကြီး
ငယ်ကျပြီးမှ ကိုယ်စားရသည့်အလုပ်မှ
သံထွေခဲ့ မျိုရသကဲ့သို့ ပူလောင်လွန်း
လှသည်ကို တစ်ခံစိမ့် တွေး၍ နောင်တ
ကြီးစွာရခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ယခုကိစ္စကား ပိုင်ရှင်မဲ့ပစ္စည်းကို
လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှာဖွေခြင်းဖြစ်
သည်ဟု ဘကွန်း ယုံကြည်သဖြင့်
သူ့ကိုယ်သူ လိပ်ပြာသန့်နေခဲ့တော့
သည်။ သက်ရှိထင်ရှား လူသားဥစ္စာ
မဟုတ်သော်ငြားလည်း ထိုရတနာ
ပစ္စည်းများကို စွဲ၍ နှစ်ပေါင်းများစွာ
စောင့်နေကြသည့် မူလပိုင်ရှင် ပရ
လော့စာသားများ ထိုနေရာတွင် ရှိနေကြ
သည်ကို ထိုအချိန်က ဘကွန်းသိခဲ့ပါ
လျှင်...

* * *

မှတ်မှတ်ရရ တပေါင်းလဆုတ်(၈)
ရက်နေ့။

ဘကွန်းတစ်ယောက် အကောင်း
သားနေရင်းမှ ရာသက်ပန် ဒုက္ခိတဘဝ
ကို ရောက်ခဲ့ရသောနေ့ဖြစ်သည်။
ယနေ့ည ဘကွန်းတို့အဖွဲ့ လုပ်ငန်း
ဆောင်ရွက်မည့်နေ့ဖြစ်သည်။

သိုက်စာညွှန်အရ သွားရောက်ရ
မည့်နေရာကား ခပေါင်းပင်ညီနောင်

ကုန်းကြောမှာ ဖြစ်သည်။ ထိုနေရာကို
အရင်တုန်းက ဘကွန်း အကြိမ်ကြိမ်
ရောက်ဖူးပြီး ဖြစ်သည်။
ညနေပိုင်း ညီအစ်ကို
မသိတသိ အချိန်တွင်
ဘိုးတော်မျိုးအမည်ခံ
သိုက်ဆရာကြီးနှင့်
အဖွဲ့သားများ မြင်းလှည်း
နှစ်စီးဖြင့် ဘကွန်းအိမ်သို့
ရောက်လာကြသည်။ ဘိုးတော်မျိုး
က ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့်ဖြစ်၍ ကျန်အဖွဲ့
သားများမှာ သစ်ခေါက်ဆိုးရောင်များ
ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ဘကွန်းက အိမ်နီးချင်းများကို
အထက်ရိုက်ဆရာကြီးနှင့် တပည့်များ
ကျစွာဘုရားတွင် ဓာတ်ကျသဖြင့်
အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ဖို့ ရောက်ရှိလာကြ
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သတင်းလွှင့်ထား
လိုက်သည်။

ရွာမှ နာရီဝက်ခန့် ခပ်ဖြည်းဖြည်း
လမ်းလျှောက်လျှင် ကျစွာဘုရားကြီးသို့
ရောက်မည်။ ခဏကြာတွင် လိုက်ပို့ပေး
သော မြင်းလှည်းနှစ်စီးရွာထဲမှ ပြန်
ထွက်သွားသည်။

ဘကွန်းတို့အဖွဲ့က အမှောင်ခိုဝှံဆို
ကာ ကျစွာဘုရားဘက်သို့ ခြေယောင်
ပြ ချီတက်ခဲ့ကြသည်။ လမ်းတစ်ဝက်
ခန့်အရောက်တွင် ညနေစောင်းက
လမ်းဘေး ချုံတောအတွင်း ဝှက်ထားခဲ့
သော ပေါက်တူး၊ တူးရွင်း၊ ဂေါ်ပြား၊
ပေါက်ချွန်းနှင့် မြေသယ်ခြင်းတောင်း
များကို ထုတ်ယူ၍ ခပေါင်းပင်ညီနောင်
ကုန်းကြောဘက်သို့ ဘကွန်း၏ ဖြတ်
လမ်းပြုပြီး ခပ်သုတ်သုတ် သွားရောက်
ကြတော့သည်။

ဘိုးတော်မျိုးတို့အဖွဲ့က ဘကွန်း
အား နယ်ခံလည်းဖြစ်၊ တော့လည်း
ကျွမ်း၊ ထောင်ပြန်လှူခိုက်တစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

လည်းဖြစ်၍ လူရှိန်သည်က တစ်ကြောင်း၊ အကြောင်းရှိလာပါက လက်ရုံးရည်အရာ၌ အားကိုးအားထား ပြုလောက်သည်က တစ်ကြောင်းတို့ ကြောင့် မရမက စည်းရုံးခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။

ခပေါင်းပင်ညီနောင်သို့ ရောက်လျှင် ခပေါင်းပင်ကြီးများ အနောက်ဘက် ပေနှစ်ဆယ်ခန့်အကွာတွင် အလျား ဆယ်ပေ၊ အနံ ငါးပေခန့် သိုက်တွင်း ဟောင်းကြီးကို တွေ့ရတော့သည်။ စည်းဝါးတိုက်ထားသည့်အတိုင်း ဘိုး တော်မျိုးတို့အဖွဲ့ အမြန် လှုပ်ရှားလိုက် တော့သည်။

ပွဲပြင်ခြင်း၊ တောပိုင်တောင်ပိုင်များ အား ကန်တော့ပွဲများပေးခြင်းကို ဘိုးတော်မျိုးနှင့် လက်ထောက်တစ်ဦး က ဆောင်ရွက်၍ ဆရာပွဲနှင့် သိုက်ပွဲ ရှေ့တွင် မြေတူးသမားများက ပေါက် တူးတူးရွင်း၊ ခြင်းတောင်း၊ ဂေါ်ပြားနှင့် မြေသယ်ခြင်းတောင်းများကို ပွဲအပ်၍ အထိအခိုက်မရှိအောင် တောထိုင်ကြ ရသည်။

ဆရာဖြစ်သူက ပရိတ်ချည်ခင်မန်း ကြီးကို သုံးပတ်ပတ်၍ နေရာသတ်မှတ် ပေးပြီးနောက် မြေတူးခြင်း စတင်ခဲ့ သည်။

လဆုတ်(၈)ရက်ညက အနောက် သို့ ယိုင်စပြုလျက် ဆလိုက်မီးထိုးပြ ထားသကဲ့သို့ ခပ်မှန်မှန် အလင်းရောင် ဖြင့် သိုက်တွင်းကြီး ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ခပေါင်းပင်ကြီးများ၏ အောက်ပိုင်း လုံးပတ်ကြီးပေါ် ကျရောက်လျက်ရှိ သည်။

ဘကွန်း၏ မျက်လုံးများက အမှတ် မထင် ခပေါင်းပင်ကြီးများဆီ ရောက် သွားခဲ့ရာ ရောမ ခပေါင်းပင်ကြီး၏ လုံးပတ်ပေါ်တွင် ကြီးမားသော ကြက်

ခြေခတ်ရာ ဓားထစ်ကြီးသုံးခုကို တွေ့ လိုက်ရတော့သည်။

ဘကွန်းက ဘိုးတော်မျိုးအနား သို့ကပ်၍ တီးတိုးပြောလိုက်သောအခါ ဘိုးတော်မျိုးက ခပေါင်းပင်ကြီးမှာ တွေ့ရသော ကြက်ခြေခတ်ဓားထစ်ရာ ကြီးများကို စေ့စေ့ကြည့်၍ အနည်းငယ် တွေ့ဝေသွားပြီးနောက် တခြားအဖွဲ့ သားများ မရိပ်မိစေရန်နှင့် စိတ် စနိုး စနောင့်မဖြစ်စေရန် မချီပြုံး ပြုံးလျက် ဘကွန်းဘက်သို့ လှည့်၍...

'ဟာ... ဒီဆွအဖွဲ့အလမ်းယာစမ်းပါနဲ့ ကြာအဲဒီအဖွဲ့ကောကံသမား ထပ်ဆွ သမားတွေ သမိုင်းရင်း မနော်ငယ်ထိုင်နိုင် လက်အဖွဲ့ထားတာ ဖြစ်မှာပေါ့'

ဟု ခပ်ပေါ့ပေါ့သဘောဖြင့် ပြန်ပြော ရင်း အစီအစဉ်အတိုင်း ဆရာပွဲရှေ့တွင် တင်ပျဉ်ဆွထိုင်၍ ဂါထာမန္တန်များကို စတင် ရွတ်ဖတ်တော့သည်။

ခဏအကြာတွင် အနီးရှိ တပည့်ဖြစ် သူ လက်ထောက်ဆရာအား ဖယောင်း တိုင်၊ အမွှေးတိုင်မီးများ မပြတ်စေရန် နှင့် ဘေးဘီကို သတိထားကြည့်ရန် လမ်းညွှန်ရင်း မူလတွင်းဟောင်း မြေ တျင်းချိုင့်ခွက်ပေါ်သို့ သဲမန်း၊ ဆန်မန်း များကို ကြပ်ကဲကာ မြေကျင်းတူးခြင်း ကို စတင်ခိုင်းလိုက်သည်။

ဓားဘကွန်းက အကြောင်းရှိလျှင် အသုံးပြုရမည့် ပေါက်ဓား လေးချောင်း ကို ကုတ်အင်္ကျီအိတ်တွင်း လက်နှိုက်၍ စမ်းကြည့်နေမိသည်။ လက်တွင် ငှက် ကြီးတောင် ဓားရှည်ကို ဓားလွတ်ကိုင် ၍ စည်းခိုင်းအတွင်းရှိ ကျောက်ပြား ကြီးပေါ်တွင် ထိုင်နေလိုက်သည်။

သို့ ထိုင်နေရင်းမှာပင် ဘကွန်း၏ မျက်လုံးများက ခပေါင်းပင်ကြီးတွင် မထင်မှတ်ဘဲ တွေ့နေရသည့် ကြက် ခြေခတ် အမှတ်အသားကြီးများကို ကြည့်ရင်း စိတ်ထဲတွင်လည်း မသန် သလို အန္တရာယ်အငွေ့အသက် တစ်ခု ခု ခံစားနေမိသလိုလိုနှင့် လှုပ်ရှားနေ တော့သည်။

ဘိုးတော်မျိုးက ဂါထာမန္တန်များ မန်းမှုတ်၊ တပည့်ဖြစ်သူက အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်မီးများ မငြိမ်းစေရန် ဂရုစိုက် ထွန်းညှိပေးရင်းဖြင့် မြေတွင်း တူးချိန် တစ်နာရီကျော်ညည့် (၁၁)နာရီ ကျော်အချိန်သို့ ရောက်လာခဲ့လေ သည်။

ဘကွန်း၏ မျက်လုံးထဲတွင် ကြက် ခြေခတ်ဓားထစ်ရာ လတ်လတ်ဆတ် ဆတ်ကြီးများကိုသာ မြင်ယောင်နေမိ တော့သည်။ ငယ်ငယ်တုန်းက ဘုန်း တော်ကြီးကျောင်းတွင် စာမပြန်နိုင်၊ မရေးနိုင်၍ ကျောက်သင်ပုန်းပေါ် ကြက်ခြေခတ်ခံရတိုင်း အရိုက်ခံခဲ့ရ သည်များကို သတိရနေမိသည်။

မှားလျှင် ကြက်ခြေခတ်ခံရသည်။ ဒီလူတွေနဲ့ ဝင်ပါမိတာ ငါမှားနေပြီ လား၊ ဒါဆိုရင် အပြစ်ပေးခံရဦးမှာလား ဟု တွေး၍ ကြက်သီးမွေးညင်းထလာ သည်။

တစ်ဖန် စိတ်ကို တင်းလိုက်ပြီး လျှင်...

'အယ်... ကြောက်ရင် ယာတ်ပွဲ ရရင်

မင်းဖြစ် ဆိုစကားရှိသားပဲ အောင်ပြင်ခွဲရင်
သူတို့က ငါ့ကို ထွေထွေသိန်းကြီးများတောင်
ပေးမယ်လို့ ကတိပြုထားတာပဲ ဒီထွေထွေက
ဆို ဝါတစ်ခက် မဆင်ရဲနိုင်တော့ဘူး။ သူ
တို့ရှာနေတဲ့ ရတနာသိုက် ပြန်ပြန်ရှာတွေ့ပါ
ခေါ်

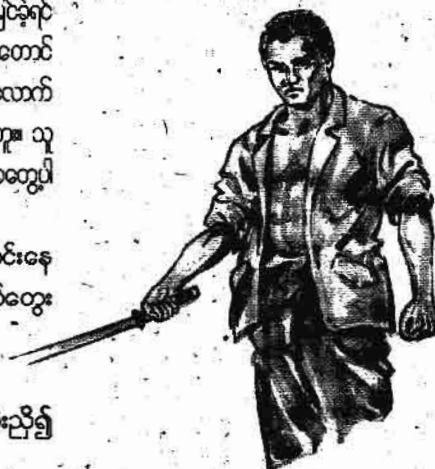
ဟု တ၊ ကာ ကိုက်၍ ဆုတောင်းနေ
မိပြန်သည်။ တောင်တွေးမြောက်တွေး
ဖြင့် ကျောက်ဖျာကြီးပေါ်တွင်
ထိုင်ရင်း အိပ်ချင်ပြေစေရန်
ဆေးပေါ့လိပ် တစ်လိပ်ကို မီးညှိ၍
ဖွာရှိုက်နေတော့သည်။

သူ့ခေါင်းထဲတွင် ရှေးလူကြီးများထံ
မှ ကြားဖူးခဲ့သော သုံးပန်လှမင်းသမီး
၏ အလှူဂုဏ်၊ ဘာသာ သာသနာ
ကိုင်းရှိုင်းပုံ၊ အလှူအတန်းရက်ရောပုံ၊
ကိုယ်နှုတ်အမှုအရာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့
ပုံ မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ ဘယ်အချိန်
ကြည့်ကြည့် ကြည့်လိုက်တိုင်း ကျက်
သရေရှိ၍ အလှတရားတို့ဖြင့် ပြည့်နေ
သည်ဟု ဆိုပါသည်။

သို့သော် ထိုခေတ်က နန်းတွင်းသူ
နန်းတွင်းသားများသာမက တွေ့မြင်ရ
သည့် ပြည်သူအများက တစ်ညီ
တစ်ညွတ်တည်း “သုံးပန်လှဒေဝီ” ဟု
အမည်ပေးခဲ့ကြကြောင်း ထွေရာ
လေးပါးတို့ကို စဉ်းစားရင်း အတွေးစ
ရည်လျက်ရှိတော့သည်။

လဆုတ်ပကွဏ္ဍ၏ လမင်းက တဖြည်း
ဖြည်းချင်း အနောက်ဘက်ရှိ သစ်ပင်
သစ်အုပ်များထဲသို့ ငုပ်လျှိုးကာ မြေ
ကျင်းတူးသည့်နေရာတစ်ဝိုက် အလင်း
ရောင် အားနည်း၍ မှုန်တိမှုန်မှား
အခြေအနေသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

တဖြည်းဖြည်းချင်း နက်လက်သော
မြေကျင်းကြီးထဲမှ ပေါက်တူး ပေါက်
ပြား၊ ဝေါပြားသံများအား ပုံမှန် ပေါ်
ထွက်လျက်ရှိပြီး ပတ်ဝန်းကျင်က ညဉ့်

နက်လာသည်နှင့်အမျှ ငြိမ်သက်လျက်
ရှိသည်။

သယ်ထုတ်လိုက်သော မြေသားပုံ
က ကြီးလာသလို မြေကျင်းကလည်း
လူတစ်ရပ်မြှုပ်အထိ နက်ရှိုင်းလာခဲ့
သည်။

‘ဘာရာ...ဘာရာ အိုးခြမ်းကွဲတွေ
ထွက်လာတယ်၊ ဟောဒီ အရှေ့တောင်
ထောင့်မှာ အိုးခြမ်းကွဲတွေ အပြုံလိုက်
ထွက်လာတယ်’

ကျင်းတူးသမားတစ်ဦးက မြေသယ်
တက်သော လှေကားထစ်ပေါ် ကိုယ်
တစ်ဦးပေါ်အောင် တက်လာ၍ အသံ
ခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် ဘိုးတော်မျိုးကြီးရဲ့
လောက် လှမ်းပြောလိုက်သည်။
ဘိုးတော်မျိုးကြီး ကျင်းနှုတ်ခမ်းအနီး
သွား၍ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်
သည်။

‘အေး... ဟုတ်ပြီ ဆက်တူးကြစမ်း။ ဖန်
ပုလင်းကွဲတွေ မှန်ကွဲအစအနတွေ တွေ့ရင်
ငါ့ကိုပြော ကဲ... ဆက်တူးကြစမ်း၊ ပြန်ပြန်
လုပ်’

ဟု အမိန့်ပေးကာ ကန်တော့ပွဲရှိရာ
ပြန်လာ၍ မူလနေရာတွင် ထိုင်ရင်း
အမွှေးနှံ့သာညည်တစ်မျိုးဖြင့် ငှက်ဖျော
ပွဲအား ပက်ဖျန်းကာ ပုတီးစိပ်နေတော့

သည်။
ကျင်းတူးသမား၊ မြေသယ်သမား
များ အားတက်ကာ လှုပ်ရှားမှု မြန်ဆန်
သွက်လက်လာတော့သည်။ အချိန်
ကား ညဉ့် တစ်ချက်တီးကျော်လာခဲ့ပြီ။
ဘိုးတော်မျိုးကြီးကို အနီးကပ် စောင့်
ရှောက်ပေးနေသော လက်ထောက်
ဆရာမှာ တစ်ချက်တစ်ချက် အိပ်ငိုက်
၍နေသည်ကို ဘကွန်းမြင်နေရသည်။
ကြယ်ရောင်များ အားကိုး၍ တူးဖော်
နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

လရောင်ကို အားပြုမရတော့ပါ။
ငှက်ဖျောပွဲရှေ့တွင် ထွန်းညှိထားသော
ဆေးဖယောင်းတိုင်ကြီး၏ အလင်း
ရောင်သာ အားထားနေကြရတော့
သည်။ အခြေအနေကား ပြောင်းလဲ
ထူးခြားခြင်းမရှိသေး။ တွင်းထဲမှ မြေ
သားတချို့နှင့် အိုးခြမ်းကွဲများသာ
ပေါ်လျက်ရှိသေးသည်။

အနီးအနားနှင့် ခေါင်းပေါ်မှ မြတ်၍
ပုံသွားကြသော ညဉ့်ငှက်တို့ အော်မြည်
သံ၊ ခပ်ဝေးဝေးဆီမှ ချေ(ဂျီ)ဟောက်သံ
သဲ့သဲ့ကြားရသည်က လွဲ၍ တောလုံး
ငြိမ်သက်လျက်ရှိသည်။

အမြဲတမ်း အိပ်ရာ စောစောဝင်လေ့
ရှိသော ဘကွန်း အားတင်းထားသည့်
ကြားက မျက်ခွံတွေလေး၍ မျက်
တောင်များ စင်းလာသည်။

သို့သော် ဘကွန်းက သတိကြီးစွာ
ထား၍ အိပ်ငိုက်မသွားရလေအောင်
အားတင်းကာ ငှက်ကြီးတောင်စားကို
မြဲမြံစွာ ဆုပ်တိုင်ရင်းကျောက်ပြားပေါ်တွင်
ကိုယ်ကို မတ်မတ်ထိုင်နေလိုက်သည်။

* * *

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်
အောင်ချစ်ကြည်
(ကြို့ပင်ကောက်)

သိလ
(ရေတံခွန်တောင်)

စွဲလမ်းခြင်းယူသည့်...

[၁]

အစွဲအလမ်းထားရင် အသည်း ကျွမ်းသွားမယ်ဆိုတာက ခေတ်စကား ပေါ့လေ။ တကယ်တမ်းကျတော့ အသည်းတင်မကဘူး သံသရာမှာပါ နာသွားတာ အထင်အရှားပါ။ မကြောက်တတ်ရင်သာပါ ခံရချက်က မသက်သာလှပါဘူး။

[၂]

နှစ်ငါးဆယ်ကျော်ဆိုတော့ ကြာ တော့ကြာခဲ့ပြီပေါ့။ ကျွန်တော်မှ လူပျို ပေါက်အရွယ် ရှိသေးတာလေ။ ကျွန်တော်အလုပ်က စကျင်ကျောက် သားနဲ့ ကျောက်စာတိုင်၊ ရုပ်တု၊ မှတ်တိုင်စတာတွေလုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းမှာ အလုပ်သမားပေါ့။ အလုပ်ရှင် အဘိုးကြီးက အသက်ငါးဆယ်ကျော်

ခြောက်ဆယ်အရွယ် ရှိနေပြီ။ သူ့နားညစ်ကြီးတာက လူ့ဆင်း ကျားနုပါ။ ခြင်္သေ့ဆွဲတဲ့ ရင်တံတွေ မျက်လုံး ပုံဖော်တဲ့နေရာမှာ ကျွမ်းကျင်တာပဲ။ ခြုံတံခွန်လား၊ ရုပ်တံခွန်လား၊ တည်တဲ့ ဝိုင်းလား၊ ထီးသတ္တန်အတံခွန်လား အဲဒါ ခြေခံမှာနဲ့ လာတွေ့တဲ့အခါ စိတ် တိုင်းကျ ခြမ်းတော့မယ်။

တစ်ခုရှိတာက ရုပ်တုတစ်ခုလုံးပြီး ပြီ။ မျက်လုံး ပုံဖော်တော့မယ်ဆိုတဲ့ အခါကျ သူများ အကြည့်မခံဘူး။ အနားမှာ လူမရှိမှ လုပ်တတ်တယ်။ ပညာဝှက်တယ်ပေါ့လေ။ လိုအပ်ရင် ညတစ်ရော့နီးတို့ အရုဏ်တက်တို့မှာ သာ လုပ်ကိုင်လေ့ရှိတယ်။

[၃]

တစ်နေ့မနက် ကျွန်တော်အလုပ် ဆင်းလာတော့ ဆရာက အင်္ဂလိပ်စာ

တွေပါတဲ့ ကျောက်စာတိုင်အဟောင်း တစ်ချပ်ကို ရွှေတချောင်း ချောင်း ဘေး သွားအစွန့်ခိုင်းတယ်။ ဒီဟာက မနေ့တစ်နေ့ကမှ ဝယ်ထားလိုက်တဲ့ ကျောက်ချပ်ပြားကြီးလေ။ ခိုင်းတဲ့အတိုင်း စွန့်ပစ်ပြီး ပြန်လာ တော့ဆရာနဲ့လုပ်ငန်းတူလူတစ်ယောက် လက်ဖက်ရည် လာသောက်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလဲ ဆရာက လက်ဖက်ရည်ခေါ်ပေးတယ်။ ဒါနဲ့ သောက်ရင်း သူတို့အနားမှာထိုင်နေ တော့ ဆရာအသံ ကြားလိုက်ရတယ်။ 'ကျုပ် မနေ့ညက တစ်နေ့ခိုင်းလို့ အလုပ် လုပ်မယ်စိတ်ကူးပြီး အိမ်ထဲကနေ တံခါးဖွင့် ထွက်လိုက်တော့ဗျာ ဆံစောက်စောက် အနားဆိုတို ဦးထုပ်နက်ဆောင်း လည်ပမ်း ဖဲပြားညှပ်ထားပြီး ဝတ်ရုံနက်ဝတ်ထားတဲ့ အင်္ဂလိပ်ကြီးတစ်ယောက် ရင်နေတာ တွေ့ လိုက်ရတယ်ဗျာ' သူက ကျုပ် ဖုတ်နေ့ကဝယ်လာတဲ့ စာနှင့်

ညောင်ရိုက်ဝေဒနာအတွက်

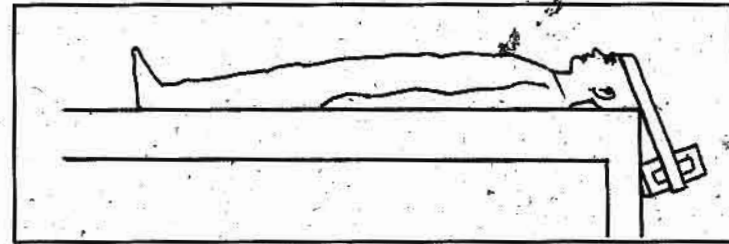
အသပြောကျန်သော ကုသနည်း

‘အစ်ကို ခါးနာနေလို့လား။ အနိပ်ပုတွေ ထုတ်တွေနဲ့’

‘အာဂန္တုနာလေးပါ... ဟိုးအရင်ကတော့ အတော်ဆိုးတယ်။ (၆)လ ကျော်လောက်ခံရသကွ။ ရစ်ရင်၊ လျှောက်ရင် (၅)မိနစ်တောင် မနေနိုင်ဘူး။ အိပ်နေရတယ်။ အခုဟာက ရာသီဥတုကြောင့် အပူငုပ်ပြီး မဆိုစလောက်ကလေး “တောင့်” နေတာပါ’

‘ကျွန်တော့်ယောက်ဖ မျိုးအောင်ကို သိတယ်မဟုတ်လား... သူလဲ ငွေအတော် ကုန်သွားတယ်။ နောက်ဆုံး အရိုးအကြောဆရာဝန်ကြီးဆီ သွားပြတော့ ဆေးမထိုး။ ဆေးမစား ဘာမှ မလုပ်ပေးလိုက်ဘူး။ တစ်နေ့တစ်ခါ ညနေ ရေချိုးခါနီးဆိုရင် ပိုကောင်းသတဲ့။ နဖူးမှာ အုတ်ခဲဆွဲခိုင်းတယ်’

***

ခုတင်ပေါ်မှ စန့်စန့်အိပ်။ ခေါင်းကို ခုတ်ထိပ်ကပ်ထား။ ခါးဖက်နဲ့ အုတ်ခဲဆွဲပြီး နဖူးချိတ်ထားလိုက်တာပဲ။

(၅)မိနစ်လောက်ကြာရင် ခြေဖျားကအစ တဖျဉ်းဖျဉ်းနဲ့ သိသာတယ်။ ဒူးနား၊ ခါးနားတာ အကုန်ကောင်းသွားတာပဲ။ တစ်နေ့ကို မိနစ်(၂၀)လောက် လုပ်ပေးတယ်။

အုတ်ခဲတစ်လုံးနှင့်ရင် တစ်လုံး၊ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး ခံနိုင်ရည်ရှိသလောက် ဆွဲပေးရတယ်။ အခု ဒီကောင် ခါးမနာလဲ ပုံမှန် အုတ်ခဲဆွဲတာပါ။ အညောင်းအညာပြေပြီး အကြောလျော့သတဲ့။

ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ **တရုတ်အပ်ရိုက်ပညာမှာ နဖူးက အပ်ကွက်တွေနဲ့ ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါတွေ ကုသပေးတယ်။** ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကိုလဲ ထိရောက်အောင် လှုံ့ဆော်ပေးနိုင်တယ်။

အဲဒီအပ်ကွက် (အကြောဆွဲ)တွေကို အပ်ရိုက်မှ မဟုတ်ဘူး။ နှိပ်နယ်ပေးတာ၊ အလေးဆွဲတာ၊ ဆေးရွက်မီးရှို့ပြီး အပူပေးတာ၊ ရွှေသွင်းတာ စတဲ့ ကုသုံးတွေနဲ့လဲ ကုသ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

အဖိုးနည်းဝန်ပါ အကျိုးထူးများစွာ

ခံစားရနိုင်သဖြင့် ခါးနာ၊ ဒူးနာ၊ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲတတ်သူများ အတွက် အာယုဒါယ အလှူအဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

စာမျက်နှာ (၂၃၁)မှ အဆက်

ကျောက်ပြားဟောင်းပြိုက်လက်ထွ်ထိုပြီ နေတယ်ထူး။ ကျွန်ုပ်လဲ အံ့အားသင့်စာရော လန့်စာရောနဲ့ ညွှန်ပေးတောင် ပြန်သွားတယ်။ သရဲခြောက်တာပုခါလား။ သူ့ ကျောက်ပြားယုတ္တားလို့ လိုက်လာတာ နေမှာ။

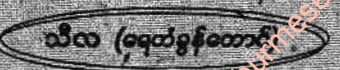
ဒါနဲ့ မနက်လမ်းဘေး၊ ကျောက်ပြားကို အသေအချာ ထပ်ကြည့်မိတယ်။ ကျောက်ပြားထိပ်မှာ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပုံစံ ပါတယ်ဗျာ။ ကေန္တ ခရစ်ယာန် သင်္ချိုင်းက ကျောက်စာတိုင်ယူလာပြီး ရောင်းသွားတာနေမှာ။ ကျုပ်လဲ အစက သတိမထားမိလိုက်ဘူး။ ဒါနဲ့ ဒီမနက်ပဲ စွန့်ပစ်ခိုင်းလိုက်ရတယ်ဗျာ။ ယူလာတဲ့နေရာ မသိလို့တော့ ပြန်မထားနိုင်ဘူး။

အိမ်ရှေ့မှာ ကိုယ့်ဘာသာ လက်ဖက်ရည် သောက်နေလိုက်ရင် အကောင်းသား။ အခုတော့ ဆရာစကားကြားပြီး ကျောက်ပြားကြီး ကိုင်မိတော့ ကျွန်တော်စိတ်ထဲ မသိမ်းမသန့် ဖြစ်သွားတယ်။ ပြီးတော့လဲ ကြောက်သလိုလို ဘာလို့လို့ကြို။

[၄]

အခု အသက်ကြီးလာတဲ့အချိန်ကျ ဒါကို ပြန်စဉ်းစားမိပြီး အစွဲအလမ်းဆိုတာကို နားလည်လာရပါတယ်။ ပြီးတော့ ဘဝမှာ အစွဲအလမ်းဆိုတာ နည်းလေ ကောင်းလေလို့ သိလာခဲ့ပါပြီ။

ဘုရားရှင်လက်ထက်က တိဿရဟန်းကြီး သက်နိုးစွဲလမ်းမိလို့ ပျံလွန်ချိန်က ကောင်းရာအကျိုး မပေးခင် ခုနစ်ရက် သန်းဖြစ်ခဲ့တာကလဲ သင်ခန်းစာယူစရာ မဟုတ်ပါလား။

www.burmeseclassic.com

ယာဉ်ပျော်စောင့် နတ်ပင်းလေလား

နတ်ပောက် ဖွဲ့မြင်သစ်

Handwritten signature and date: 2016

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ သရက်ပင်ရွာ
 ဆရာကံရိုစဉ်တွင် ယခုဖြစ်ရပ်မှန်၏
 ဘာယကံရှင်ကိုယ်တိုင် လာရောက်
 နှစ်ဟ ပြောပြချက်ကို စာစီပြု ရေးခြယ်
 ဆင်ပြပါသည်။

ဒီလိုပါ စာရေးဆရာ...ကျုပ်တို့မှာ
 နှစ်ချင်းမောင်နှမ (၇)ဦးရှိပါတယ်။
 ကျုပ်အံထက်မှာ အစ်မ သုံးယောက်၊
 ကျုပ်အောက်မှာ နှမ သုံးယောက်၊
 ကျုပ်က ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်
 ဖြစ်ပြီး အစ်မနဲ့ နှမတွေကြားမှာ
 နှစ်ချင်းခဲ့ရသူပါ။

သားယောက်ျားလေး ကျုပ်တစ်ဦး
 ဖြစ်ပြီး ပါတာဆိုတော့ မိဘနှစ်ပါးနဲ့
 နှစ်မနှမများက ကျုပ်ကို စားစရာလဲ
 မဟုတ်ဘဲ ဝတ်စရာလဲ ပိုဝတ် အလုပ်က

သက်သက်သာသာ လုပ်စေကြပါ
 တယ်။

ကျုပ်ကို အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်
 ခဲ့ကြတာပေါ့များ။ ဘာမဆို ကျုပ်ဖြစ်ချင်
 တာ ဖြစ်ခဲ့စေတယ်။

ကျုပ်တို့ မိဘနှစ်ပါးဟာ ဘိုးစဉ်
 ဘောင်ဆက် တောင်သူမျိုးရိုးဖြစ်ပြီး
 လယ်ယာမြေကေ လေးဆယ်ကျော်၊
 ခိုင်းနွားကြီးသုံးရှည်းနဲ့ တကယ့် ရောမ
 တောင်သူကြီးတွေပေါ့များ။

ရိုးရိုးသားသား ကြီးကြီးစားစား
 စားမဦးချ ဒီလယ်ယာမြေတွေပေါ့များပဲ
 ရာသီအလိုက် ပဲ၊ ပြောင်း၊ နှမ်း၊ ဝါ၊
 လူး၊ စပါးဆိုသလို စိုက်ပျိုးထွန်ယက်
 လုပ်ကိုင်ခဲ့တာ ကြီးပွားတိုးတက်ပါ
 တယ်။

ဝတ်ချင်ရာ၊ စားချင်ရာ ဝတ်နိုင်စား
 နိုင်ခဲ့သလို လျှာချင်တာလဲ လျှာနိုင်ခဲ့ပါ
 တယ်။ ဘုရား၊ ကျောင်း၊ တန်ဆောင်း၊
 ဖရပ်၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်တွေ လက်ညှိုး
 ထိုးမလွှဲအောင် လျှာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျုပ်တို့ရဲ့ဖခင်ကြီးဟာ အသက်
 ရှစ်ဆယ်ကျော်မှာ လူကြီးရောဂါနဲ့ ဆုံး
 ပါးသွားတော့ မိခင်ကြီးတစ်ယောက်ပဲ
 ကျန်ခဲ့ပါတယ်။

မိခင်ကြီးနဲ့အတူ အငယ်ဆုံး နှမ
 မထွေးနဲ့ သူ့အိမ်သား၊ သားသမီး
 မိသားစုက အတူနေ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေး
 ပါတယ်။

ကျန်တဲ့ သားသမီးတွေက နေ့စဉ်
 တတ်နိုင်သလို ဟင်းပို့၊ ဘာပို့ညာပို့
 ပို့ပေးကြတာပေါ့များ။

ဖခင်ကြီးဆုံးပြီး နောက် တစ်နှစ်မှာပဲ
 မိခင်ကြီးက သားသမီးခုနစ်ဦးလုံးကို
 သူ့အိမ်ခေါ်လို့ မျက်နှာချင်းဆုံ လှိုင်ပင်

www.burmeseclassic.com

ဆွေးနွေးစီစဉ်ပါတယ်။

ဖခင်ကြီးမရှိတော့ပြီမို့ လယ်ယာမြေ တွေကို မိခင်အပါအဝင် သားသမီး ခုနစ်ဦး စုစုပေါင်း(၈)ပုံ ပုံပါတယ်။ ကေလေးဆယ်ကို ရှစ်ပုံ၊ ပုံတော့ တစ်ပုံ ကို ငါးကေစီရပါတယ်။

ပိုနေတဲ့ မြေကေ သုံးကေကျော် အတွက် ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် ထားခဲ့တဲ့ စည်းကမ်းနည်းလမ်းအတိုင်း ဘုရား ကျောင်း၊ တန်ဆောင်၊ ဇရပ်၊ ဇေ တွင်း၊ ရေကန်တွေ လိုအပ်သလို ပြုပြင် လှူဒါန်းဖို့ ချန်ပါတယ်။

ဒီမြေကေ သုံးကေကျော်ကို မွေးချင်း မောင်နှမ ခုနစ်ဦး တစ်နှစ်တစ်ယောက် အလှည့်ကျထွန်ယက်စိုက်ပျိုးပြီး ထွက် သမျှ သီးနှံများရဲ့ သုံးပုံနှစ်ပုံကို လှူဒါန်း ရမယ်။

ကျန်တစ်ပုံကို လုပ်ကိုင်သူက လုပ် အားခ ပင်ပန်းခအနေနဲ့ ခံစားစေဆိုပြီး သဘောတူခဲ့ကြပါတယ်။

အဲဒီလို သဘောတူပြီး ဘုရားမြေ၊ ကျောင်းမြေအဖြစ် ရည်စူးဆုံးဖြတ် သတ်မှတ်သဘောတူခဲ့တဲ့ ယာမြေ သုံး ကေကျော် မြေကွက်ကို အစ်မအကြီး ဆုံးနဲ့ ဒုတိယအစ်မ၊ တတိယအစ်မတို့ တစ်နှစ်စီလုပ် လှူဒါန်းခဲ့ပြီး စတုတ္ထနှစ် မှာ ကျုပ်လုပ်ကိုင်ရမယ့်အလှည့် ရောက်လာတယ်ဗျ။

ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးစဉ်ကတည်းက နှမ်းပင်တွေ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်လိုက် တာ ရိုက်သိမ်းပြီးချိန်မှာ နှမ်းတွေ တင်း သုံးဆယ်ကျော်၊ လေးဆယ်နီးပါး ထွက်တော့ ကျုပ် လောဘတက်ခဲ့၊ မှားခဲ့တယ်ဗျ။

နှမ်းတင်းသုံးဆယ်ကျော်ကို တွန်တစ်ပုံ ဝဲ ခံစားပြီး နှစ်ပုံကို လှူဒါန်း နုတ်ပြာ တွန်ကို ခံစားတယ်ဗျ။

မတော်လောဘပေါ့ဗျ။ လောဘ အပိုက်မှောင် ကိလေသာဟာ ကျုပ်

ဘဝကို အမှောင်ကျခဲ့စေတာ အမှန်ပါ ပဲဗျ။ အဖြစ်က...

အဖြစ်က ဒီလိုဗျ။ အဲဒီနှစ်က ဘုရားမြေ၊ ကျောင်းမြေ ကွက်ဟာ နှမ်းတင်း သုံးဆယ်ကျော် ထွက်ပါလျက်နဲ့ ကျုပ်က ခြောက်တင်း ပဲ ထွက်တယ်ဆိုပြီး နှမ်းလေးတင်းကို မိခင်ကြီးအိမ်သွားပို့ပြီး ဘုရားကျောင်း အတွက် လှူဒါန်းစေခဲ့ပါတယ်။

နှမ်းတင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ကို ကျုပ် ကိုယ်ကျိုးအတွက် ဖျာထားလိုက်တာ ပေါ့ဗျ။ အဲဒီ နှမ်းတင်းနှစ်ဆယ်ကျော် ကို ရောင်းလိုက်တာ ငွေလေးသိန်း ကျော်ရတယ်လေဗျ။

မီးစက် လက်ဆွဲတစ်လုံး၊ ဆိုင်ကယ် တစ်စီး၊ နွားမကြီးတစ်ကောင် ဝယ်နိုင် ခဲ့ရတယ်ဗျ။ ငွေကြေး မဖောင်းပွသေး ဘူးလေဗျ။

ညနေ မှောင်ရီသမ်းလာရင် မီးစက် နှီး၊ လျှပ်စစ်မီးချောင်း တထိန်ထိန်နဲ့ ပေါ့။ မြို့ကို သွားစရာရှိရင် ရွာနီးချပ်စပ် သာရေးပွဲ၊ နာရေးပွဲ သွားစရာရှိရင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးပေါ့ဗျ။ လောကကြီး သာယာပြည့်စုံနေတာပဲ။

နောက်တစ်နှစ်မှာ နွားမကြီးကလဲ လှပပေ့၊ ဝပေ့ဆိုတဲ့ နွားပိုက်ကလေး မွေးတော့ ဟား... ဘာပြောကောင်း မလဲ လောကကြီးမှာ ကျုပ်လောက် သာယာပြည့်စုံသူ မရှိဘူး ထင်မိခဲ့ရတာ

အမှန်ပါပဲဗျ။ ဒါပေမယ့်... ဒါပေမယ့် မကောင်းမှုသည် ဆိတ် ကွယ်ရာမရှိ၊ သင်ပြုသော အကုသိုလ်ကသည် နွားခြေရာနောက်က လိုက်ဆော လှည်းဘီးလိုပဲ ထပ်ကြပ်မကွာ အရိပ်မည်းက လိုက်လာတော့တာပါပဲဗျ။

နောက်သုံးနှစ်လောက် ဘုရားမြေ၊ ကျောင်းမြေကွက်ကို နှမအငယ်ဆုံး မထွေးလုပ်တဲ့နှစ်မှာပဲ ကျုပ်ဘဝ ကံဆိုး မိုးမှောင် စပြီး ကျတော့တာပါပဲ။

မိုးလယ်ခါမှာပေါ့ဗျ။... ညပိုင်း မီး စက်နှီးထားချိန်မှာ ကျုပ်ရဲ့ ဆယ်နှစ် အရွယ် တစ်ဦးတည်းသော သားလေး ဟာ မိုးရေအစိုကြီးနဲ့ လျှပ်စစ်ဓာတ် ကြိုးကို နင်းမိပြီး ဓာတ်လိုက်လို့ ဆေးရုံ တင်ခဲ့ရတယ်။ ဆေးရုံတင်ပြီး နောက် နေ့မှာပဲ ဆုံးပါးသွားခဲ့ရပါတယ်ဗျ။

တစ်ဦးတည်းသာ သားလေးမို့ ကျုပ် မျက်ရည်ခွဲအောင် ပူဆွေးဝမ်းနည်း ဝိုကျွေးခဲ့ရပါတယ်။ ကျုပ် ဇနီးဆိုရင် အပူလုံးဆို ယူကျုံးမရဖြစ်ပြီး သည်းခြေ မပြင်မိဘဲ ရူးမတတ် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ရွာထဲက ဆရာဦးပိုကြီးရဲ့ ဆေးစား၊ ဆီးယိုတွေ ကျိုးကျွေး၊ တစ်လကျော် လောက် ဆေးကုခဲ့ရပါတယ်။

သားလေးဆုံးပါးပြီး နှစ်လ၊ သုံးလ လောက်မှာပဲ ကျုပ်တို့ အချစ်တော် နွားမကြီးဟာ စားကျက်မှာ မြက်စားရင် နေထိုင်မိချပ်မှာ ပိုးထိ မြေကိုက်လို့ ပျက်စီး ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြန်ပါတယ်ဗျ။

ကျုပ် ဒီအခါမှာ စဉ်းစားဆင်ခြင်မိ လာပါတယ်။

“အင်း... ဒီစက်နဲ့ ဒီနွားမကြီးဟာ ဘုရား မြေ ကျောင်းမြေအဖြစ် ရည်စူးထားတဲ့ မြေ ကွက်ကရာ နှမ်းတွေကို ယူလျှော့ ရောင်းပြီး ဝယ်ထားတဲ့ ပစ်ကြယ်လော လောတနဲ့

ရုက္ခထူးတို့ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်လို့ ဝိပဿနာ ဒီလို ဒုက္ခယုဂ္ဂ တွေရတာများလား။
ဆိုတာကိုပေါ့ဗျာ။ အဲလိုတွေးမိပြီး ထင်ရှားတဲ့ သိသာမြင်သာ အချက် တာတော့...

သားဆုံး၊ နွားမကြီး ပျက်စီးပြီး ထစ်နှစ်လောက်ရှိတော့ ကျုပ်နဲ့ဇနီးလဲ သွေးအေး ဖြေသာသွားတဲ့ချိန် တစ်နေ့မှာ ရွာနီးချုပ်စပ်က အလှူပွဲတစ်ခုကို တျစ် ဆိုင်ကယ်မောင်းသွားခဲ့တယ်။

အလှူကအပြန် ညနေစောင်းမှာ တော့ လမ်းအကွေ့တစ်ခုမှာ မမျှော် ထင်ဘဲ လူတစ်ယောက်ကို ကျုပ် ဆိုင်ကယ်နဲ့ တိုက်မိပြီး တိမ်းမှောက်ခဲ့ ရတယ်။

ကျုပ်ရဲ့ ဘယ်ဘက်လက် သွင်သွင် တျိုးခဲ့တယ်။ ကျုပ် မေ့နေရာက သတိ ရတော့ ကျုပ်ဆိုင်ကယ်နဲ့ တိုက်မိတဲ့ လူကို အနားမှာ မတွေ့ရတော့ဘူး။ တျစ် လက်ကျိုးသွားလို့၊ ဆိုင်ကယ် မောင်းနိုင်တော့လို့ နာနာကျင်ကျင်နဲ့ ဆိုင်ကယ်နားမှာထိုင်ရင်း အကူအညီ ဆိုသွားခရီးလာကို စောင့်မျှော်နေမိ တာ တဖြည်းဖြည်း မှောင်ရီသမ်းလာ ခါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဘွားခနဲ လူ တစ်ယောက် ခမောက်ပိုင်းအပြားကြီး တို့ ဆောင်းလို့ ကျုပ်ဆီ တာည့်တာည့် ထမ်းလာတာ တွေ့လိုက်ရတယ်ဗျာ။ တျစ် ဘာမှ မပြောရခင်မှာဘဲ အဲဒီလူ တစ် ဧပြောတယ်။

“ဟိတ်ဆွေ... ဆိုင်ကယ်မောက် လက်ကျိုး ပြီး အကူအညီမျှော်နေတာ ထင်တယ်။ ကျုပ်နဲ့ ဟွန်းဆက်ရှိလို့ လာကူညီရတာပေါ့။ ကဲ... နောက်ကတက်၊ ကျုပ်မောင်းပို့ဖယ်၊ ခပ်ဗျားလက်ပေး”

ဆိုပြီး ကျုပ်ရဲ့ ကျိုးတဲ့လက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲဆန့်လိုက်တာ ကျုပ်

လက်က နာကျင်တာ ပျောက်သွား သလို အကောင်းပကတိကို ထိနိုင် ကိုင်နိုင်သွားတယ်ဗျာ။

အဲဒီ ခမောက်ပိုင်းအပြားကြီး ဆောင်းထားတဲ့လူ နောက်က စီးနေ ရင်း ကျုပ်အတွေးတွေ စေးမျှင်နေရ တယ်။

“အင်း... ဒီဆိုင်ကယ်ဟာလဲ ဘုရားပြု၊ ကျောင်းပြေကွက်အဖြစ် ရွယ်စူးလှူဒါန်းပယ် ယာပြေကွက်ပေါ်ကရတဲ့ နှစ်စွာ လောကနဲ့ ရယူပြီး ရောင်းချခွင့် ဝယ်ထားတဲ့ မစင် ကြယ်တဲ့ ပစ္စည်းပါလား။

အို... မဖြစ် မဖြစ်ပါဘူး အိမ်က မိစက်နဲ့ ဒီဆိုင်ကယ်ကို ဆရာတော် ရွာဦးကျောင်းကို ပဲ လှူပစ်မှ ဖြစ်ဖယ်၊ လှူပယ်... လှူပယ်... လှူပယ်”

လို့ ကျုပ်စိတ်ထဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိ တယ်ဆိုရင်ပဲ ရှေ့က ဆိုင်ကယ်မောင်း နေတဲ့လူဆီက စကားသံထွက်လာ တယ်ဗျာ။

“သိပ်မှန်တာပေါ့ဗျာ၊ ခပ်ဗျား အစောပိုင်း ကာလကတည်းကသာ အခုလို အတွေ့မှန် အပြစ်မှန် ကြည့်လင်တဲ့ သဒ္ဓါစိတ်ဝင်ခဲ့ဖယ် ဆိုရင် အခုလို ပျက်စီးစရာတွေ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။

အပြန်လှူလိုက်ပါ။ လှူရင် ရလာမှာပါဗျာ လှူလို့ ရ ရလို့ လှူ ဖြစ်လာမှာပေါ့။ ကဲ... ခပ်ဗျားဘာသာ မောင်းသွားတော့”

ဆိုပြီး ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်လိုက်တာပဲ ဗျာ။

ရွာဘက်ကြည့်လိုက်တော့ ရွာ အရှေ့တံခါးနား ရောက်နေပြီ။ ကျုပ် ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဆိုင်ကယ် မောင်းပို့တဲ့လူ မတွေ့တော့ဘူး။ ကျုပ် ကြက်သီးတစ်ချက် ထသွားတယ်။

နောက်တစ်ပတ်လောက်မှာ ကျုပ် ဟာ မီးစက်နဲ့ ဆိုင်ကယ်ကို ရွာဦး ကျောင်းဆရာတော် ဦးကုသလထံ ရေစက်ချလှူပြီး အမှုအတန်း ပေးဝေ ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီညမှာပဲ ကျုပ်ကို အိပ်မက်လာပေးတယ်ဗျာ။

“ဟိတ်ဆွေ... ခပ်ဗျားရဲ့ အလှူက အမှုပေး ဝေလို့ ကျုပ်လဲ ကုသိုလ်ရ ယာပုဆိန်လို့ ကိုယ်အောင်ကိုယ်မိ ပိုမိုထောက်ပံ့ခဲ့ပါပြီ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ခမောက်ပိုင်း အပြား ကြီးဆောင်းပြီး ခပ်ဗျားကို ကူညီစောင့်ပံ့ခဲ့လှ ပါဗျာ”

ဆိုပြီး ပျောက်သွားပါတယ်။ မနက် လင်း ဆရာတော်ကို ဖြစ်ကြောင်းကုန် စင် သွားလျှောက်တော့ အဲဒီ ဘုရား ကျောင်း တန်ဆောင်းများအတွက် ရွယ်စူးထားတဲ့ ယာမြေကို စောင့်ရှောက် နေတဲ့ ယာမြေစောင့် နတ်မင်းဖြစ် နိုင်တယ်လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်ဗျာ။

ဘာပဲဖြစ်စေ ရွယ်စူးရည်စူးထားတဲ့ အလှူဒါနအတွက် မတော်လောဘ ကိုလေသာအမှောင် မလွှမ်းကြပါနဲ့၊ လိုချင်ရမ္မက် လောဘမကြီးကြပါနဲ့ ဆိုတာပါပဲဗျာ။

သရက်ပင်ရွာမှ ဦး...၏ ပြောပြချက် ကို မသင်သည်များ ချန်လှပ်၍ ဖတ်ရှု အံ့ဆင်ပြေအောင် ရေးကြယ် တင်ပြအပ် ပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

www.burmeseclassic.com

ဝမ်းဆက်နီနီ

နီနီ

ဝသနသကလွင်

တွေပုံဆန်းကြယ် (၂)

ယခင်ပုမှ အဆက်

ဆရာအောင်ကျော် ကြိမ်းဝါးပြောဆိုပြီး သူတို့ကို ပြန်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။ မိုးနိုင်နှင့် ထွန်းကြိုင်တို့ ပြန်သွားကြလျှင် တံခါးကို သေချာစွာ ပြန်ပိတ်ပြီး အိပ်ရာထဲဝင်ခဲ့သည်။

ဖြစ်ပြီးခဲ့သမျှ ဘာမျှ မတွေးတော့ဘဲ ဘုရားဂုဏ်တော်များ ပွားလျက် အိပ်ပစ်လိုက်သည်။

နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်နေစဉ် ဆရာအောင်ကျော်၏ ညာဘက် စာအုပ်စင်မှ ကြွက်တိုးသံကြား၍ လက်နှိပ်စာတံမီးနှင့် ထိုးကြည့်ရာ ဆံပင်ဖားလျားချပြီး ကျောခိုင်းရပ်နေသော မိန်းမတစ်ဦးကို တွေ့ရပြန်သည်။

မီးရောင်ဖြင့် အထက်အောက် အနီရောင်ဝမ်းဆက် ဝတ်ထားသူကို...

'ဟေ့...လာပြန်ပြီလား။ ကဲဟာ'

ဆရာအောင်ကျော် အော်ငေါက်ပြီး အနားတွင် အသင့်ဆောင်ထားသော တုတ်ပိုင်းဖြင့် လှမ်းပစ်လိုက်သည်။

'ခလွမ်း'

'ခွမ်း'

ပြတင်းပေါက်မှန်ကို ထိသွားသည်။ မှန်စများ ကွဲ၍ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ကျလာသည်။ အနီရောင်ဝတ်ထားသော မကောင်းဆိုးဝါးမလည်း ပျောက်သွားသည်။

'တောက်... တွေ့ကြသေးတာပေါ့'

ဆရာအောင်ကျော် တောက်ခေါက်

ပြီး ပြန်အိပ်လိုက်သည်။ နောက်ထပ် မည်သည့် အနှောင့်အယှက်မျှ မတွေ့ရတော့ပေ။

သို့သော် မနက်မိုးလင်းသောအခါ စာအုပ်စင်ပေါ်မှ ဆရာအောင်ကျော်၏ ကိုယ်ပိုင်စာအုပ်(၁၀)အုပ်ခန့်မှာ ကြမ်း

ပြင်ပေါ်၌ တစ်အုပ်ချင်း ဆွဲထုတ် ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။

ကြွက်မနိုင် ကျီမီးနှင့်ရှိသော ကြားဖူးသည်။ ယခုတော့ ဆရာအောင်ကျော်ကို မကျေနပ်သော ပရလောကသူသည် စာအုပ်များကို ဖျက်ဆီးခဲ့တော့သည်။

'လုပ်ထားပေါ့ ဝမ်းဆက်နီမရယ်'

တုသာ ကြူးဝါးနိုင်ရှာသည်။
ပသိုဆိုစေ။ ဆရာအောင်ကျော်
တစ်ယောက် ပခုက္ကူရှိ ဤအိမ်ကြီးပေါ်
ရောက်မှ ပုတီးကိုင်တတ်လာသည်။
ဘုရားရှိခိုးတတ်လာခဲ့သည်။ ဝမ်းဆက်
နီနီ မိန်းမကြမ်းကို ကြောက်ရွံ့လား
မသိ။

ပရိတ်ပဋ္ဌာန်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်၍ အမျှ
ပေးဝေမှုကြောင့် ယခင်ကလို အထိတ်
တလန့် မရှိတော့။ အခြောက်အလှန့်
ကင်းကာ ရုံးအိမ်တွင်းအိမ်ပြိုင် သန့်ရှင်း
သာယာမှုနှင့်အတူ စိတ်ချမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့
ရသည်။

မိုးနိုင်တို့ စစ်သားလောင်းတစ်အုပ်စု
ကိုလည်း မန္တလေးသို့ ပို့လိုက်သော
အခါ ခေတ္တခဏ ရက်ပိုင်းမျှ ပခုက္ကူ
ဓာတ်ပွဲ၌ လူလျော့သွားသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆရာအောင်ကျော်
ပခုက္ကူသို့ ရောက်ခဲ့သည်မှာ သုံးလ
ကျော်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ။ ဝမ်းဆက်နီနီ
မိန်းမကြမ်း၏ နှောင့်ယှက်ခြင်းမှ ကင်း
ဝေးခဲ့သည့်အတွက် စိတ်အေးချမ်းသာ
ဖြစ်နေချိန် ၌ ထိုမိန်းမ၏ တစ်ကျော့ပြန်
နှောင့် ယှက်ခြင်းကို ခံရပြန်သည်။

သူ့ကိုတော့ မဟုတ်ပါ။ အထက်
တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ချောက်မြို့
နှင့် ပခုက္ကူတွဲဖက် တာဝန်ယူထား
သော စစ်သားစုဆောင်းရေး တပ်ဖွဲ့မျိုး
ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်း ပခုက္ကူသို့ လာ
ရောက်သော ည၌ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်းမှာ ယခင်က
ဒုအရာခံဗိုလ်ဖြစ်ပြီး ဦးသံချောင်းဟု
အမည်တွင်သော ဆရာကြီးသံချောင်း
ဖြစ်သည်။

ဆရာအောင်ကျော် မင်္ဂလာဒုံဌာန
ချုပ်တွင်နေစဉ်က သိကျွမ်းရသော
စစ်သားဟောင်းကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

အနေနိုးသည်။ သားသမီးတစ်မြို့တစ်မ
ဖြင့် ရရှိသည့်လစာနှင့် မလောက်ငါ။
ဆရာကြီးက ကွမ်းအမြဲ ငုံ့ထား
တတ်၏။ အရက်လည်း သောက်တတ်
၏။

ညနေရုံဆင်းလျှင် အုပ်စုလိုက်
အရက်သောက်သည့်ပိုင်းကို ဖြစ်စေ၊
အရက်ရောင်းဆိုင်သို့ဖြစ်စေ ဒကာ
ရှာပုံတော်ဖွင့်ကာ ကတ်တီးမူးလဲ လုပ်
တတ်သည်။

စစ်သည်အားလုံးက “အဘ”ဟု
ခေါ်၍ ချစ်ခင်ကြသည်။ ဆရာကြီးကို
တွေ့လျှင် ဟိုကတစ်ခွက် သည်က
တစ်ခွက်နှင့် ရေချိန် မှန်တတ်မြဲ။

ရေချိန်ကိုက်လျှင် ကွမ်းတမြို့မြို့နှင့်
မျက်စိလေးမှေးကာ ဘယ်သူတွေ ဘာ
ပြောပြော ပြုံးရယ်နေတတ်ပုံကြောင့်
ဆရာအောင်ကျော်နှင့် ပိုပြီး ခင်မင်
သည်။ ဆွေမျိုးသားချင်း သားအဖနယ်
သံယောဇဉ်တွယ်မိကြသည်။

နှောင်တွင် တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုး
အတွက် သက်စွန့်ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည့်
စစ်သက်ရင့် ဆရာကြီးများကို ပြန်တမ်း
ဝင်အရာရှိများ အဆင့်ရာထူး တိုးမြှင့်
ဂုဏ်ပြုခဲ့ရာတွင် ဆရာကြီးသံချောင်း
လည်း ဆွမ်းကြီးလောင်းထဲ ပါသွား
သဖြင့် “ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်း”ဟူသော
ရာထူးအဆင့်နှင့် အမည်ပါ ပြောင်းခဲ့
သည်။

ဆရာကြီးအဆင့်မှ ဗိုလ်ကြီးဖြစ်ခဲ့
သော်လည်း စိတ်ထားပြောင်းလဲခြင်း
မရှိ။ ဘဝင်မမြင့်။ ဗိုလ်ကြီးဟု ခေါ်
သည်ကို မကြိုက်။ “အဘ”ခေါ်မှ
နှစ်သက်၍ အားလုံး၏ လေးစားခင်မင်
ခြင်းကို ခံရသည်။ ဘာမျှမပြောင်းလဲ
သလို အရက်သောက်မြဲဖြစ်သည်။

ချောက်မြို့မှ ပခုက္ကူတပ်ဖွဲ့သို့

တာဝန်ဖြင့် ခေတ္တလာရောက်မည့်
ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်းအတွက် ညနေစာကို
ဖွယ်ဖွယ်ရာရာဖြင့် စားသောက်စေလို
သောစေတနာဖြင့် ချက်ပြုတ်သည့်
အိုးသူကြီးမခင်နွဲ့ကို စီမံခိုင်းပြီး ပခုက္ကူ
သင်္ဘောဆိပ်သို့ ဆရာအောင်ကျော်
ကိုယ်တိုင်သွားကြိုသည်။

လမ်းကြိုသဖြင့် အဘ ကြိုက်တတ်
သည့် ယမကာလည်း ပါရအောင်
စားဖျော်ဆိုင်သို့ဝင်ပြီး အိုးဘရစ်ဒီ
ပုလင်းပြား သုံးလုံးဝယ်ကာ လွယ်အိတ်
ထဲသို့ ထည့်ထားသည်။

သင်္ဘောဆိပ်တွင် အဘကိုကြိုပြီး
မြင်းလှည်းဖြင့် ရုံးသို့ ရောက်သော
အခါ ဆရာအောင်ကျော်တို့ ရုံးအိမ်
အပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာအောင်ကျော်သည် သူ့အိပ်နေ
သော မြစ်ဘက်ခြမ်းမှ ခုတင်တွင်
အဘအတွက် နေရာပြင်ရန်ပြုစဉ်...

‘ဆရာကျော်... ကျုပ်က ဒီမှာ သုံး
ရက်လောက်ပဲနေမှာ။ ကိုယ့်နေရာ
ကိုယ်အိပ် ဟိုဘက်ခုတင်လွတ်မှာ
ကျုပ် အိပ်မယ်’

အဘခွင့်ပြုသဖြင့် ယခင် မိုးနိုင်အိပ်
ခဲ့သည့် ခုတင်လွတ်တွင် အဘ အတွက်
အိပ်ရာပြင်ပြီး ခေတ္တနားကြ သည်။

ပခုက္ကူသို့ အဘလည်း ယခုမှ
ရောက်ဖူးသဖြင့် ရေချိုးအဝတ်အစား
လဲကာ “ရွှေဂူကြီး” ဘုရားဖူးရန် ဆရာ
တပည့်နှစ်ယောက် ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ဘုရားဖူးပြီး မြို့တွင်း လည်ပတ်ကာ
လမ်းလျှောက် ပြန်လာစဉ် ညနေစောင်း
နေပြီး အအေးဓာတ်လည်း ဝင်လာ
သည်။ လမ်းဘေးယမကာရောင်း
သော ဆိုင်ရှေ့ရောက်လျှင် အဘ
ပြုံးဖြူနှင့် ဆိုင်ထဲဝင်ရန် ခြေညှိသည့်
သဖြင့်...

'အဘရယ် ဆိုင်ထဲ မထိုင်စမ်းပါနဲ့၊ ဗိုလ်ကြီးရာထူးရတဲ့ အထိမ်းအမှတ် အနေနဲ့ ကျွန်တော် ဂုဏ်ပြုချင်လို့ အားလုံး စိစဉ်ထားပါတယ်။ လာပါ ပြန်ကြရအောင်'

ဆရာအောင်ကျော်ထား၍ ခေါ်လာ ခဲ့ရသည်။ ဒါတောင်မှ 'ဟိုဟာကော ပါရဲ့လား' ဟု မေးသဖြင့် ခေါင်းညိတ် ပြုရသည်။

ရုံးရောက်သောအခါ အိမ်ထောင် သည် စစ်သည်များနှင့် ရဲဘော်လောင်း များ ထမင်းစားပြီးနေကြပြီ မှောင်စပျိုး (၆)နာရီထိုးပြီဖြစ်၍ ရုံးဝင်းတံခါးပိတ် ကာ ကင်းတာဝန် ချထားလိုက်သည်။

ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်းနှင့် ဆရာအောင် ကျော် စားသောက်ရန် ထမင်းပွဲနှင့် အတူ ဖန်ခွက် ဓာတ်ဘူးမှအစ အစုံ အလင် ဆရာအောင်ကျော်အခန်းတွင် ပြင်ဆင်ထားသည်။

ဆရာအောင်ကျော် ဗိုလ်ကြီး မြင့်သန်းကို ထိုင်စေပြီး အိုးဘရန်ဒီကို ဖန်ခွက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ဆတ်သားခြောက်နှင့် အမဲကြော် ပန်းကန်ကို ရှေ့တိုးပေးလိုက်ရာ ဗိုလ်ကြီးသည် ဘရန်ဒီ နှစ်ပတ်ခန့်ကို သောက်ပြီး ဆတ်သားခြောက်ဝါး ကာ...

'တယ်တော်တဲ့ ဆရာကျော်ပဲ။ ဒါတောင် မိန်းမ မရသေးဘူး'

'မင်းရော သောက်ကွာ' ဟု အဖော်ဆွယ်နေသည်။

'ကျွန်တော် ဒီရောက်ကတည်းက အရက် လုံးဝမသောက်တော့ဘူး အဘ ရေ၊ မိန်းမယူဖို့ ငွေစုနေတာ၊ ဟဲ... ဟဲ...ဟဲ အဘပဲ စိတ်ကြိုက်သောက် ပါဗျာ'

ရယ်မောပြောလိုက်ရာ တဟားဟား ရယ်လျက် အမြည်းစားလိုက်၊ အရက်

သောက်လိုက်နှင့် ပုလင်းပြား တစ်ပုလင်းအပြင် နောက်တစ်ပိုင်း ကုန်သောအခါ အဘ ရေခဲနံ့လွန်နေပြီ၊ အတင်း ထမင်းစားစေပြီး ခုတင်ပေါ်သို့ တွဲပြီး ပို့ရသည်။

ဘာလိုလိုနှင့် အချိန်က ည(၉)နာရီ ကျော်လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် အိပ်ရာပေါ် ခေါင်းချလိုက်သည်နှင့် ဗိုလ်ကြီး မြင့်သန်း ဟောက်သံပေးလျက် နှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားသည်။

ဆရာအောင်ကျော်သည် ညနေက ဘုရားမရှိခိုးဓမ္မသေးသဖြင့် ခြေလက် ဆေးကြောကာ ဘုရားရှိခိုးပြီး အိပ် လိုက်သည်။

"ဝူးဝူးဝါးဝါး" အော်သံများနှင့် အတူ ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်း ပုဆိုးကျွတ်နှင့် ထထိုင်ပြီး ပြူးတူးပြုတ် ဟိုကြည့် ဒီကြည့် လုပ်နေသဖြင့်...

'အဘ ဘာဖြစ်တာလဲ'

'ဘာဖြစ်တာလဲ မေးမနေနဲ့၊ ဟို မိန်းမ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ'

'ဘယ်မိန်းမလဲ အဘရဲ့'

ဆရာအောင်ကျော်က မေးလိုက်ရာ ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်း မှုန်ကုပ်ကုပ်ဖြင့်

လုံချည်ပြန်ဝတ်ပြီး ခုတင်ပေါ်မှ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကိုင် ဆင်းလာကာ ခုတင်နှစ်လုံးအောက်ကို ထိုးကြည့် လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဆရာအောင်ကျော်၏ ခြင်ထောင်ကို မ၊၍ အသေအချာ ကြည့်လိုက်သည်။ ပိတ်ထားသော တံခါးချက်ကို သွားကြည့်ပြီး...

'ဆရာအောင်ကျော် မင်း ငါ့ကို မလှည့်စား နဲ့ကွာ၊ မင်းအမျိုးသမီး ခေါ်ထားရင်လဲ ငါ အရေးယူပါ့တယ်၊ မင်းက လူပျိုလူလွတ်ပဲ၊ ခွင့်လှစ်ပဲတယ်၊ ပိုအိပ်ရာထဲကို အနီရောင် ဝမ်းဆက် ထပ်ထားတဲ့ အမျိုးသမီး ထင်အိပ် တယ်၊ ငါ့ကိုဖက်ထားတယ်၊ ငါလဲ ပြန်ဖက် ထားမိတယ်။

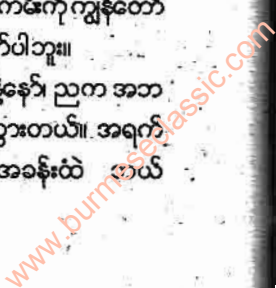
သူ့ကို သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တော့ ပျက်နာတစ်ခြမ်း၊ ဆံပင်တွေနဲ့ အုပ်ထား တယ်၊ ပျက်လုံးပြုပြုနဲ့မိန်းမ ကြည့်ရင် ကြောက်သလိုလို ဖြစ်လာလို့ သူ့ကို ထိတွန်း လိုက်တယ်၊ ပိုအပေါ်အတင်း တက်ဖိတာနဲ့ အသက်ရှူကျပ်ပြီး ငါ မင်းကို လှမ်းခေါ်တာ အသံထွက်တာ ပြော... ဒီနိမ့်မ တယ်ရောက် သွားပြီလဲ'

ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်း အတိအကျ ပြော နေသော်လည်း ဆရာအောင်ကျော်က ပြုံးရင်းမှ...

'ဟား...ဟား...ဟား... တို့အဘ တော့ အိပ်မက်ထဲမှာ အကြည့်ဆိုက်ပြီး ဝမ်းဆက်နီတွေတောင် သိနေပြီ၊ ဘယ် မိန်းမမှ ကျွန်တော် ခေါ်မထားပါဘူး အဘရယ်။

ဒီတစ်ဖွဲ့ရဲ့မှာ အဘမရှိရင် ကျွန်တော်က တာဝန်ခံဆရာကြီး တစ် ယောက်ပါ။ စစ်စည်းကမ်းကို ကျွန်တော် ကစပြီး မချိုးဖောက်ပါဘူး။

အဘ စိတ်မဆိုးနဲ့နော်၊ ညက အဘ သောက်တာ များသွားတယ်။ အရက် ကြောင့်တာပါ။ ဒီအခန်းထဲ ဘယ်

မိန်းမမှလဲ မဝင်နိုင်ဘူး။ တံခါးကို ချက်ထိုးပိတ်ထားတာ အဘ အမြင်ပဲ လေ။ ကဲပါ အဘရယ်၊ ရှေး... ရေတစ် ခွက်သောက်ပြီး စိတ်ချလက်ချ ပြန်အိပ် ပါတော့'

ဆရာအောင်ကျော်သည် ဗိုလ်ကြီး မြင့်သန်း သူ့လိုမျိုး ကြုံတွေ့ရသည်ကို ရိပ်မိသော်လည်း အဖြစ်မှန်ကို မပြောဘဲ စကားလွှဲကာ ရှင်းပြလိုက်သည်။

(မှတ်ချက် ။ ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်း မှာ သရဲတစ္ဆေနှင့် တောက်တဲ့မြင်လျှင် ကြောက်တတ်သူဖြစ်သည်။)

ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်းမှာ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်နှင့် ဆရာအောင်ကျော်ကို ကြည့်ကာ အိပ်ရာထဲ ပြန်ဝင်ခဲ့သည်။

အတွေးများနှင့် ကျန်ခဲ့သူမှာ ဆရာအောင်ကျော်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။ စိတ်ကူးရ၍ ညက စားသောက်ခဲ့သော ထမင်းပွဲသို့သွားကာ အုပ်ဆောင်းကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ...

‘အလို...’
‘ဟင်...ဟာ’

တအံ့တဩနှင့် ပါးစပ်အဟောင်း သား ဖြစ်သွားရသည်။ ကြည့်စမ်းပါ။ အမဲကြော့ ကြက်ကြော့နှင့် ဆတ်သား ခြောက်များ စားသောက်ပြီး အများကြီး ကျန်ခဲ့ပါလျက် ယခုတော့ တက်တက် ပြောင်နေသည်။ တစ်ခုတလေမျှ မရှိတော့ပါ။

ကြောင် မွေးမထားသောကြောင့် ကြောင်စားသည်လည်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်း သောက်ပြီး ကျန်ခဲ့သည့် ဘိုးဘရမ်းဒီတစ်ပိုင်းအပြင် လုံးဝ မဖွင့်ရသေးသော အိုးဘရမ်းဒီ ပုလင်းမှာ အဖုံးပိတ်လျက် အတွင်းမှာ တော့ အရက်တစ်စက်မှ မရှိခြင်းသည် ပို၍ပင် မခံချိမခံသာ အံ့ဩစရာကောင်း နေသည်။

‘တောက်... ဒီကောင်မ တို့စားပြီး ကျန်ခဲ့တဲ့ အသားကြော့တွေကိုလဲ ပြောင်အောင်စား၊ အရက်တစ်ပုလင်း ခွဲသောက်ပြီး ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်းကို ငါ့လိုပဲ ဇော်ကားဖို့ လုပ်တာကို။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့။ အင်း... မနက်ကျရင် ငါ့အကြောင်း သိစေရမယ်’

ဆရာအောင်ကျော်သည် ပြောင်စင်နေသော ဟင်းပန်ကန်းများ၊ အကြော်ပန်းကန်းများနှင့် အရက်ပုလင်းခွဲများကို ကြည့်ပြီး ‘ဝမ်းဆက်အနီနှင့် ပရလောကသူကို ‘တောက်’ ခေါက်ပြီး အံ့ကြိတ်ကာ တစ်စုံတစ်ခုလုပ်ရန် စဉ်းစားရင်း ပြန်အိပ်လိုက်သည်။

* * *

နောက်နေ့နံနက်၌ ချောက်မြို့တွင် ကျန်ခဲ့သည့် ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်း၏ဇနီး မကျန်းမာကြောင်း သတင်းအရ ဗိုလ်ကြီးမြင့်သန်းမှာ ပရက္ကူတွင် တစ်ညသာအိပ်၍ ချောက်မြို့သို့ ချက်ချင်း ပြန်သွားပါသည်။

ဆရာအောင်ကျော်သည် ဤအိမ်ကြီး၏ သူ့နေသော အခန်း၌သာ မည်သူမည်ဝါမှန်း မသိသော ဝမ်းဆက်

အနီဝတ် ပရလောကသူ၏ ဒုက္ခပေး နှောင့်ယှက်ခြင်းကို ကာကွယ်ရန် အတွက် အဖြေရှာကြည့်သည်။

ပေါင်လောင်ရှင်ရုပ် ရုံးအနီးတွင် နေထိုင်သော သူနှင့် ခင်မင်ရသည် ရုပ်မိရပ်ပ ဦးလေးဦးရွှေမန်းနှင့် အကျိုးအကြောင်းပြော တိုင်ပင်ကြည့်မှ ဝမ်းဆက်နီမ ဘယ်သူဖြစ်သည်ကို သိလိုက်ရသည်။

‘ဆရာတို့... အခု ရုံးဖွင့်ထားတဲ့ အိမ်ပိုင်ရှင်က ဒီလမ်းဆီက အိမ်ပိုင်ပေး သူသမီး နီနီက ဒီအိမ်မှာနေတယ်၊ နီနီယောက်ျားက အရက်သမား ဖဲသမား အရက်ပူလာရင် နီနီကို အမျိုးမျိုးရန်ရှာပြီး ရိုက်တတ်တယ်။ နီနီကလဲ ပေါ့တာမဟုတ်ဘူး။ ရုပ်လှသလောက် အကျင့်ပကောင်ဘူး။ တခြားယောက်ျားတွေနဲ့ရှုပ်တယ်။ နောက်ဆုံး ကိုယ်ဝန်သုံးလနဲ့ နီနီဟာ တစ်နေ့တော့ ဒီအိမ်ပေါ်မှာ ကြုံဆွဲချ သေခဲ့တယ်။ ဆရာအခုနေတဲ့ အခန်းထဲမှာပေါ့’

‘ဗျာ’
ဦးရွှေမန်းစကားကြောင့် ဆရာအောင်ကျော် ‘ဗျာ’ တမိသွားသည်။

‘ဟုတ်တယ် ဆရာ နီနီသေပြီး ဒီအိမ်မှာ ဘယ်သူမှ မနေကြဘူး။ တပ်ကငှားပြီး ရုံးဖွင့်ထားတော့ ပထမဦးဆုံး ချင်းဗိုလ်ကြီး လန်ဂိုကပ်နဲ့ သူ့ရဲဘော်တွေ လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)နှစ်လောက်က နေခဲ့တယ်။ ဗိုလ်ကြီးလန်ဂိုကပ်က ဆရာနေတဲ့ အခန်းထဲမှာ အရက်ကလေးတမြဲမြဲနဲ့ အေးအေးနေတတ်တယ်။

နီနီက သေပြီး ပြိတ္တာတစ္ဆေ ဖြစ်နေတယ်လို့ပြောကြတယ်။ ဒီအိမ်မှာ စွဲကပ်နေတယ်။ ဗိုလ်ကြီးလန်ဂိုကပ်နဲ့လဲ ယဉ်ပါးပြီး နေကြတယ်။

အောက်ထပ်မှာ နေကြတဲ့ ချောင်းဆွေစစ်သားလောင်းတွေဟောင်း ဝမ်းဆက်အနီ

ထက်ထားတဲ့ မိန်းမတစ်ဦး ညှိုင်း ဝိုက်ကြီး အခန်းက ထွက်ထွက်လာတာကို မြင်ရ တယ်လို့ စကားသံတွေ ထွက်ခဲ့ဖူးတယ်။ တစ်ခါတလေ ညဉ့်နက်ချိန်မှာ ဝိုက်ကြီးလန်ဂိုကပ်ရဲ့ ဂူးဂူးဝါးဝါး ထအော်သံကို ကြားကြရတယ်။ ရောက်ခါစက ဝိုက်ကြီးက ပလ ကောင်းကောင်း အသားအရေ ပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုးပါ။

နောက်တော့ တပိန်ပိန် တလိန်လိန် ဖြစ်ပြီး ဆေးရုံတက်လိုက် ဆင်းလိုက် နဲ့ နာတာရှည်ဖျားရာက ဆေးရုံက ဆင်းပြီး ပခုက္ကူကို ပြန်ရောက်တဲ့ တစ်ညမှာတော့ (၁၂)ပေ အမြင့်ရှိတဲ့ သူ့အိမ်ခန်း ပြတင်းပေါက်ကနေ အောက်ကို ခုန်ချပြီး...

“သရဲမ သရဲမ” လို့ ငယ်သံပါ အောင် အော်ဟစ်ပြီး ရပ်ကွက်ထဲ လျှောက်ပြေးတော့ ရဲဘော်တွေက လိုက်ဖမ်းရတယ်။ ဆေးရုံတင်လိုက် ကြရတယ်လို့ ကြားဖူးတယ်။ ဒီအကြောင်းကို တို့ ပေါင်လောင်ရှင် တစ်ရပ်ကွက်လုံးအသိပေါ့!

‘ဒါဆိုရင် ဒီဝမ်းဆက်နီမဟာ ဒီအိမ်ပေါ်မှာ မင်းမူနေတာပေါ့’
‘သေချာတာပေါ့ ဆရာရယ်’
‘ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ အကြံပေးပါဦး ဦးကြီးရယ်’

ဆရာအောင်ကျော်သည် ဦးရွှေမန်း ပြောပြသည့် ဝမ်းဆက်နီသရဲမ အကြောင်းကို သိပြီးနောက် ဘာလုပ် ရမည်ကို အကြံဉာဏ်တောင်းရာ...

‘ဘုန်းကြီးပါပဲလောက်ပဲပြီဦး ဒီအိမ်၊ ဒီအခန်းမှာ ဖရိုက်နာသင့်တယ်။ ဆရာတော် တွေကို အကြောင်းစုံ လျှောက်ထားပြီး ကမ္ဘာပတ်ပေလိုက်ရင် အကောင်းဆုံးပဲ။ နို့ပဟုတ်ရင် ဆရာ့ကိုလဲ တစ်နေ့ ဒုက္ခပေး မှာပဲ။ သူက လင်တရုတ်နဲ့ပဲ ယောက်ျားတွေ

ကို စိတ်နာထားတဲ့မိန်းမ ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်’
ဦးရွှေမန်းစကားကြောင့် ဆရာ အောင်ကျော် ကြက်သီးများ ထသွား သည်။ ထိုဝမ်းဆက်နီမသည် သူ နေ ထိုင်ခဲ့ဖူးသည့် သူ့အခန်း၌ တစ်ပါးသူ လာနေသည်ကို မလိုလား၍လား။ သူ့ အလိုဆန္ဒကို မဖြည့်၍လား...

ကြောက်လန့် ထွက်ပြေးစေရန် ခြောက်လှန့်တတ်သလို ယောက်ျား သားများကိုလည်း သွေးဆောင်ဖျား ယောင်းကာ ဒုက္ခမျိုးစုံ ပေးခဲ့သည်။ ဆရာအောင်ကျော်သည် သတိနှင့် အသိ ပေါင်းစပ်၍ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်၍ နေ့စဉ် အမျှကုသိုလ်ပေးဝေနေမှု ကြောင့် လည်းကောင်း...

နေ့စဉ် ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ဆီမီးကပ် ကောင်းမှုပြုနေသောကြောင့် လည်း ငံကောင်း စိတ်ဖောက်၍ သွားခဲ့ရသည့် ချင်းဗိုလ်ကြီး လန်ဂိုကပ်ကဲ့သို့ အလွယ် နှင့် မချဉ်းကပ်နိုင်သဖြင့် ကြောက်လန့် ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားခဲ့၏။

သို့သော် ရပ်မိရပ်ဖ ဦးရွှေမန်း၏ အကြံပေးစကားကြောင့် ဆရာအောင် ကျော်သည် သဘောတူလက်ခံ၍ ဆရာတော်ကြီးများကို လျှောက်ထား

ခဲ့သည်။ ဤပခုက္ကူတပ်ဖွဲ့ရုံး၌ ပရိတ် တရားနာ ကမ္ဘာပတ် မောင်းနှင် လက်ဦးနိုင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးများ ရွတ်ဖတ်ပေး သော ဘုရားရှင်၏ မေတ္တာသုတ်၊ ရတနာသုတ်၊ အာဠာနာဠိယသုတ်နှင့် ပုဗ္ဗဏှပရိတ်တော်များနှင့် ကမ္ဘာပတ်၊ တန်ခိုးစောဇော်အာနဘော် မေ့စက် အာဏာစက် အချိန်ကြောင့် ထိုနေ့မှစ၍ ဝမ်းဆက်နီပရလောကသူ၏ အနှောင့် အယှက်မှ ကင်းဝေးခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။

ပရိတ်ကြီးနှင့် ပရိတ်ရေများ ရုံးတွင်း ရုံးပြင် ခြံစည်းရိုးပတ်လည် ဖျန်းပက် ကာ စစ်သည်မိသားစုများလည်း နေ့စဉ်ဆွမ်းလောင်းခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုး ခြင်းများ ပြုလုပ်လာကြသဖြင့် စိတ် ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ ဖြစ်ခဲ့ကြ သည်။

ဤသို့ဖြင့် လူပျိုကြီး ဆရာအောင် ကျော်နှင့် ဝမ်းဆက်နီနီ ပရလောက သူတို့၏ တွေ့ပုံဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်ကို ကြားသိရသော စာရေးဆရာအတွက် ဂန္တိဝတ္ထုရေးရန် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ရလိုက်၏။

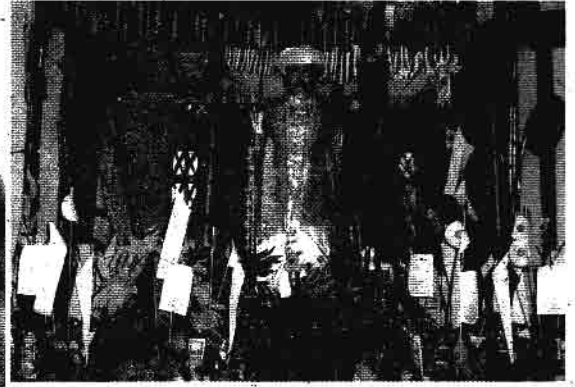
ထို့အတူ ဆရာအောင်ကျော်မှာ လည်း မိမိကိုယ်တွေ့ကြုံရသော ဝမ်းဆက်နီနီ ပရလောကသူ၏ မာယာသာဠေယျ တဏှာရာဂ ညွတ် ကွင်းမှ ဝိုက်ကြီးလန်ဂိုကပ်ကဲ့သို့ သားကောင်မဖြစ်ဘဲ မုဆိုးကောင်း တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့ရခြင်းသည်...

စင်စစ် ဘုရား၊ တရား မမေ့သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် အောင်နိုင်ခဲ့ရ သည်ဟု ဆရာအောင်ကျော် လုံးဝ ယုံကြည်လိုက်ပါတော့သည်။

ဝသုန်သက်လွင်

နတ်ဝင်သည် (သို့မဟုတ်)

မာဏုဒ္ဓါဝက လောဟိတု

(၃)

တွန်း (နောင်ချို)

ဆောင်းအကုန်
 နွေအကူးမှာ
 အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲ
 မိုးတဖွဲဖွဲရွာတဲ့ တစ်နေ့...
 ကျွန်တော် လားရှိုးကနေ
 သီပေါကို ကားနဲ့လာခဲ့တယ်။
 အခါမဟုတ် ရွာတဲ့မိုး
 ဆိုတော့လဲ သီပေါနားရောက်တော့
 မရွာတော့ဘူး။ ကုန်းသာနဲ့ သီပေါကြား
 ဘယ်ဘက်မှာ ကိုးမြို့ရှင်နတ်ကွန်းရှိ
 တယ်ဗျ။ တော်တော်လဲကြီးတယ်။
 နတ်ကွန်းကိုသွားရင် ကားပေါ်က
 ဆင်းပြီး အုတ်လှေကားအတိုင်း တက်
 သွားရတယ်။
 အုတ်လှေကားရင်းနားမှာ အရိပ်
 ကောင်းတဲ့ သစ်ပင်ကြီးအောက်မှာ
 ဝါးကွပ်ပျစ်လေးကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်
 ထိုးထားတာတွေ ရမယ်။ ကွပ်ပျစ်ပေါ်
 မှာတော့ ရှမ်းအဘိုးကြီးနဲ့ အဘွားကြီး
 ထိုင်နေကြတယ်။

ဝတ်ထားတာလဲ အဘိုးကြီးက
 ရှမ်းပင်နီဘောင်းဘီ၊ ပင်နီတိုက်ပုံနဲ့
 ခေါင်းမှာတော့ ပဝါခပ်ခွမ်းခွမ်းကို
 ပေါင်းထားတယ်။ ပေါင်းတယ်ဆိုပေ
 မယ့် ဖွဲ့ဝင်ခေါင်းပေါင်းလို ခေါင်းပေါင်းစ
 တထောင်ထောင်နဲ့ မဟုတ်ဘူးနော်။
 ရိုးရိုးပဲ ပတ်ပေါင်းထားတယ်။
 ခေါင်းပေါင်းအပေါ်နားမှာတော့ ဆံထုံး
 တော်ကြီး တမာသီးလေးကို မြင်ရနိုင်
 တယ်။
 အဘွားကြီးကတော့ ဆံပင်အတော်

ကောင်းတယ်ဗျ။ အဘွားအရွယ်
 ရောက်တောင် ဆံပင်တွေက မည်းနက်
 နေပြီး ဆံထုံးကောင်းတာ ပေါ်လွင်
 တယ်။ ဆံထုံးပြည့်ပြည့်အက်အက်ကို
 သပ်သပ်ရပ်ရပ် ထိုးထားတယ်။ ဝတ်
 စားထားတာကတော့ ရိုးရိုးပါပဲ။
 ထူးခြားတာက သူတို့ ဥပမိရုပ်တွေ
 နှစ်ဦးစလုံး ထူးထူးခြားခြား ခွဲညားပြီး
 ကြည့်လင်အေးချမ်းတဲ့ မျက်နှာရှိတယ်။
 သူတို့နှစ်ဦး ထိုင်နေတာ မြင်ရုံနဲ့ “ဒါ
 ငါတို့ရှမ်းကွ” လို့ ဂုဏ်ယူစိတ် တဖွားဖွား
 ပေါ်တယ်။
 ကားခဏရပ်ပြီး အဘွားနားက
 ပန်းဝယ်ပြီး အလှူငွေနဲ့ ပန်းတွေကို
 အဘွားလက်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်။
 ပန်းနဲ့ငွေကို အဘွားက ထပြီးလက်ခံ

www.burmeseclassic.com

ချိန်မှာ အရပ်က မရှိဘူးဆိုရင် ငါးပေခွဲပဲ။ အဘိုးက အရပ်ပိုရှည်တယ်။ အသားဖြူဖြူ ဥပမိရုပ်ကောင်းတဲ့ အလွန်အေးချမ်းတဲ့ အဘိုး၊ အဘွားကို သေချာကြည့်ရင်း မျက်ရည်လည်လာတယ်။

အဲဒီအချိန် အဘိုးက ရှေ့မှာချိတ်ထားတဲ့ မောင်းကိုထုပြီး ရှမ်းလိုဆူပေးတယ်။ အလိုလေး... အသံဩဇာလဲ ကောင်းလှချည်လား။ ကျွန်တော့်မှာ ကြည့်ညိုလေးစားလွန်းလို့ ကွပ်ပျစ်အောက်ကနေပြီး မတ်တတ်ရပ်လက်အုပ်ချီမိတယ်။

အဘိုးနဲ့အဘွားက ပြုံးကြည့်ရင်း မတ်တတ်ရပ် လက်အုပ်ချီနေတဲ့ ကျွန်တော်ခေါင်းကို အဘိုးက လှမ်းကိုင်တယ်။ အဖေက သားကို နှစ်သိမ့်ပေးတဲ့အမူအရာပဲ။ ငါ သိသလား။ ဘယ်မှာသိတာလဲ... စဉ်းစားမရဘဲ လှည့်ကြည့်... လှည့်ကြည့်နဲ့ ကားပေါ်ပြန်တက်ပြီး သီပေါကို ဆက်ထွက်လာခဲ့တယ်။

နောက်တစ်နေ့မနက် သီပေါဈေးအနောက်ဘက်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ကိုလှငွေတို့ ကိုစိုးဝင်းတို့ ကိုသိန်းဌေးတို့နဲ့ လက်ဖက်ရည်သောက်နေတုန်းမှာ ဆယ်ခုနှစ်နှစ် ဆယ်ရှစ်နှစ်အရွယ် ကောင်မလေးက လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှေ့က ဆန်ခေါက်ဆွဲဆိုင်မှာ ခေါက်ဆွဲစားနေတယ်။

ဘေးမှာလဲ ပန်းတောင်းကြီးနဲ့ ဒီကောင်မလေး မျက်နှာကို ငါ မြင်ဖူးပါတယ်။ မြင်ဖူးတာမှ ရင်းရင်းနှီးနှီးပါ။ ဘယ်သူပါလိမ့်လို့... စဉ်းစားလို့မရဘူး။ ကောင်မလေးက ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်လဲလှတယ်။ ကောင်မလေးက စားသောက်ပြီးလို့ ပိုက်ဆံလှမ်းပေးတယ်။

‘အဒေါ် ဒီမှာ ပဆံ’
ပိုက်ဆံကို ဘယ်တော့မှ မပိဘူး။ ‘ပဆံ’ လို့ပဲ ပြောတဲ့ကောင်ကို ကျွန်တော် ချက်ချင်းမှတ်မိသွားပြီး အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ လှမ်းခေါ်လိုက်မိတယ်။

‘ဟေ့ကောင်... ငတေ’
ကောင်မလေး လန့်သွားတာမှ လက်ထဲက ပန်းစည်းတောင်မှ လွတ်ကျသွားတယ်။ ပြန်လှည့်ကြည့်ရင်း သူကလဲ ဝမ်းသာအားရ ပြန်ထူးတယ်။

‘ဟ... ငထွန်း’
‘ဟဲ့ကော့ဗွဲလေး ကိုယ့်အဖေရွယ်ကို ဘယ်နှယ် ရှိချင်ချင်ဆင်း ခေါ်တာလဲ’
ဈေးသည်အဒေါ်ကြီးက လှမ်းဟန်တယ်။

‘ဟာ... မဟုတ်ပါဘူးခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် တူပလေးက ဝယ်ငယ်ကတည်းက ဒီလိုခေါ်နေကျပို့ နှုတ်ကျိုးနေလို့ပဲ။ ကဲ... ယမီအဆန် မထွေတာကြာပြီ လာ... အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောရအောင်’
ကောင်မလေးက ပန်းတွေကို ဈေးသည်ဆီမှာ သေချာအပ်ပြီး လိုက်လာတာ။ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတွေကိုတော့ “ခဏလေးကွာ” လို့ခွင့်ပန်ပြီး ဈေးထဲက ချောင်ကျကျ

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လက်ဖက်ရည်မှာပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်ကြတယ်။

ခင်ဗျားတို့ ဇာတ်စကားလေးတစ်ခု ကြားဖူးမှာပေါ့။ “ထူသေမြတ်တဲ့ သူသာန်မြေ တစ္ဆေချင်းစကားပြော တသောသော ည့်ရောလဟယ်” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဆင့်လေ။ တကယ်က တစ္ဆေချင်း စကားပြောရင် ဘာသံမှ မထွက်ဘူးပျ။

သူများအမြင်မှာတော့ တူအရီးနှစ်ယောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ အေးအေးဆေးဆေး စကားမပြောဘဲ ထိုင်သောက်နေတယ်လို့ ထင်မှာ။ ကျွန်တော်တို့ စကားပြော မကုန်နိုင်အောင် ပြောနေကြတာ။

‘ငတေ... အရင်ဘဝကလို စကားပြောနိုင်သေးလား’

‘အေး... ပြောနိုင်တယ်’
‘မင်းက ဘယ်လိုလုပ် မိန်းကလေး ဖြစ်သွားရတာလဲ’

‘အင်း... ကြမ်းလူဆို ပြောရ ဆိုရ ရှင်းရ ဆက်မှာကွ။ ပင်းကျတော့ ဘဝတူတွေပို့ ပြောလို့ မခက်ဘူးပေါ့။ မင်း လူ့ဘဝကွား သွားပြီး သိပ်မကြာဘူး။ ဝါကို ကျင်သိ တံတာမှာ စောင့်ဖို့ တာဝန်ကျတယ်ကွ။ မင်းသိတဲ့အတိုင်း တိုက် တံခြားကောင်တွေနဲ့ မတူဘူးလေ။ ကူညီစောင့်ကြပ်ဖို့ တာဝန်ချတာကို။

ငါစောင့်တဲ့နေ့ကကွ... မိုက်လဲရွာကွ ဖြစ်ချင်တော့ ကားတစ်စီးက စလစ်ဖြစ်ပြီး မျက်မလို ဖြစ်တာကွ။ ငါကလဲ ကားနောက်ပြီက စီးလာတဲ့ ကောင်မလေး လိုက်ဖူးလို့ ဖြစ်တာနဲ့ ပြောပြီး တွန်းတင်ပေးလိုက်တာ။ အဲဒီအချိန်မှ ငါကလဲ လူ့ဘဝကို ကူးလာတာကွ။ ငါပြန်တွန်းတင်ပေးတဲ့ ကောင်မလေးကို အာရုံပြု မိန်းကလေး ဖြစ်သေးပဲ’

အရင်ဘဝက ဆိုးဖော်ဆိုးဖက်
ငတေကို ကျွန်တော် စချင်လာတယ်။

‘ဖြစ်ရလေကွာ၊ ခု မင်းက မိန်းမချော
လေး ဖြစ်နေတော့ ယောက်ျား ယူမယ်
ဆို ငါ့ယူပါလားဟင်’

‘ဟ...ဟ...ငထွန်း နဲ့ပါကွာ၊ ငါ
ယောက်ျားယူလို့ မဖြစ်ဘူးလေ’

‘ဟေ...ဘာကြောင့်’

‘ခု ငါက နတ်ကတော်လေ’

‘ဟိုက်... ငါ လိုက်မမိတော့ဘူး။

ဟော့ကောင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းရှိ
အောင် ပြောပါဦး’

‘ဒီလိုကွ... ငါ လူပြန်ဖြစ်တော့ ငါ
မိဘများက ဆင်းရဲတယ်ကွ။ ကလေး
ကလဲများတော့ ထမင်းတောင် နှစ်မမှန်
ဘူး။

‘ငါ ရှစ်နှစ်သမီးလောက်မှာ ဦးစံဘ
တို့လင်မယား ရောက်လာပြီး ငါ့ကို
မွေးစားချင်လို့ပါဆိုပြီး ငါ့မိဘတွေဆီက
လာခေါ်တာနဲ့ ငါလဲ လိုက်သွားပြီး
အဘဦးစံဘတို့နဲ့ နေနေတာ’

‘ဦးစံဘ... နေဦး... တို့ရွာသူကြီး
ဦးစံဘလား’

‘မင်း...မှတ်မိသားပဲ။ အေး...ဟုတ်
တယ်။ ငါ့ကို သူတို့လာခေါ်ပြီး မွေးစား
တာကွ။ အဘက “ငတေ မင်း လူတွေ
ကြားထဲနေလို့ မင်းအတွက် အဆင်
ပြေမှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့နဲ့ လာနေ”
ဆိုလို့’

‘မင်းက ဘာလို့ လူတွေနဲ့ အဆင်
မပြေမှာတုံး’

‘ဝါက လူတွေ မပြင်တာကို ပြင်တယ်။
မကြားရတာကို ကြားရတယ်လေကွ။
ထပြည်ပြည် လူထုလူဆန်းဖြစ်ပြီး
နှည်နှည်ချာသွပ်သွပ်လို့ အဆင်မပြေတယ်။
ဒါကြောင့် အဆင်မပြေတဲ့’

‘အခုကော...’

‘ငါ ပြောပကော၊ ငါ နတ်ကတော်’

ဖြစ်နေပြီဆိုတာလေ။ သူများ မမြင်
တာကို မြင်၊ မကြားရတာကို ကြား
တော့ နာမည်ကြီး နတ်ကတော် ဖြစ်ပြီ
ပေါ့ကွာ။ နတ်ကတော် ဖြစ်တော့လဲ
ရှူးကြောင်ကြောင်လို့ လေသံတောင်
မဟာရဲကြဘူးကွ...ဟ...ဟ...’

‘ဟုတ်ပါပြီ၊ ထားပါ။ မင်းကို ဘယ်
နတ်က ကော့ကိုပြီး ဘယ်နတ်က ပူး
ဟောတာလဲ’

‘ဟား...ဟား... ရယ်ရတယ်ကွ။
ငထွန်း မေ့သွားပြီလား။ ဘော်ကြံပြုမှာ
နတ်ကနားစီးက ကိုမိမြို့ရှင်နဲ့ အမေ
ပုလဲရင်ကိုပင့်စေတဲ့ ဘယ်သူတွေ ဝင်ပူး
သလဲ၊ ဘာတွေဖြစ်လဲတောင် မမှတ်မိ
တော့ဘူးလား’

‘အင်း...မှတ်မိပြီ’

* * *
ကျွန်တော်နှင့် ငတေသည် နန့်ဟူး
ရွာမှ ရွာသားများ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သီပေါ
နှင့် ကျော့အက်မဲမှ လူများက ကျွန်တော်
တို့ရွာကို ရွာပျောက်ကြီးဟုသာ သိပါ
သည်။ ရွာပျောက်ဟုခေါ်ကြခြင်းမှာ
ကံအကြောင်းအဆက် ရှိသူများသည်
တောလည်ရင်း၊ ဖျော်ပွဲစားထွက်ရင်း
ကျွန်တော်တို့ရွာသို့ ရောက်လာပြီး

ရွာထဲဝင်၍ နားနေစားသောက်ကြပါ
သည်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ရှိသမျှ
နှင့် ညှော်ခံကျွေးမွေးကြပါသည်။

ကံအကြောင်းအဆက် ရှိသူများ
ဖြစ်၍ ရွာတွင် သူတို့ အတော်ပျော်
ကြပါသည်။ မြို့သို့ပြန်သွားပြီး နောက်
တစ်ကြိမ် ရွာသို့ လာလည်သောအခါ
ရွာကို ရှာမတွေ့တော့ပါ။ ထို့ကြောင့်
ရွာပျောက်ကြီးဟုခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

သူတို့က တစ္ဆေရွာ၊ ကျတ်ရွာ
စသည်ဖြင့် ပြောကြသော်လည်း ကျတ်
ရွာမဟုတ်ပါ။ လူတို့ဘုံနှင့် အလွန်
နီးစပ်သော၊ လူတို့ထက် အဆင့်
အနည်းငယ်မြင့်သော ဘုံတစ်ခုဟုသာ
ဆိုရပါမည်။ လူများကဲ့သို့ပင် စိုက်ပျိုး
ရေး လုပ်ကိုင်စားသောက်ပါသည်။

သီးနှံများလည်း အမြဲအောင်မြင်
ဖြစ်ထွန်းပါသည်။ မိုးကြီးသောနှစ်များ
တွင် ချောင်းရေမြစ်ရေများ လျှံနေ
သော်လည်း ကျွန်တော်တို့ စိုက်ခင်း
များမှာ ရေပြင်ထက် ပိုမြင့်သော နေရာ
မှာပင် အမြဲရှိပါသည်။ အထူးခြားဆုံး
ကား လုံးဝ အရက်မသောက်ရတဲ့
သောက်စားမိလျှင် ရွာလူကြီးမှ
ဒဏ်ခတ်ပါသည်။

ဘော်ကြံဘုရားပွဲရက်တွင် သာမန်
လူများနှင့်ပင် ရောနှော၍ ကျွန်တော်
နှင့် ငတေတို့ ပွဲသွားလည်ကြပါသည်။
ဘော်ကြံရွာနားမှ တစ်ခုသော ရွာ
အစွန်တွင်လည်း နတ်ကနား ပေးနေ၍
ဝင်ကြည့်ကြသည်။

နတ်ကနားထဲတွင် ရှမ်းဘောင်းဘီ
ဝတ်ထားသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး
က ကိုးမိမြို့ရှင်လုပ်ပြီ။ အမျိုးသမီး
ခပ်ငယ်ငယ်တစ်ဦးက ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ
အဝတ်အစားနှင့် အမေပုလဲရင် လုပ်ပါ
သည်။

ကနားစီးမှာ ဗမာအမျိုးသမီးကြီး ဖြစ်၍ ဆိုင်းအဖွဲ့မှာ ကျောက်မဲမှ ဖြစ်ပါ သည်။ ထိုစဉ် အဖိုးတန် ဗင်ကား တစ်စီး ဆိုက်လာပြီး ဖြူဖြူဝဝ ဗမာ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး နောက်လိုက် နောက်ပါများနှင့် ရောက်လာပါသည်။

ဘယ်သူမှ သူတို့ကို မသိသော် လည်း ကျွန်တော်နှင့် ငတေတို့ကမူ ထိုအမျိုးသမီးသည် တောင်ပြုံးမှ နတ်ကတော်အစစ်ဖြစ်ပြီး အတု အယောင် နတ်ကတော်များကို မုန်းတီး သူမုန်း မြင်သည်နှင့် သိပါသည်။

ထိုအမျိုးသမီးကြီးသည် နတ်ရုပ် များကို ကန်တော့ပြီး ငွေတစ်သောင်း ကျပ် ဆက်ပါသည်။ ပြီးမှ မြန်းခနဲ ကိုးမြို့ရှင်နှင့် အမေပုလဲရင်တို့ဘက် လှည့်ပြီး...

အဘိုးနှင့်အမေတို့ရှင်... အဘိုးနှင့်အမေ တို့ မှန်ပါက သမီးကို ယုံလောက်အောင် သက်သေပြတော်မူပါ'

အဘိုးကိုးမြို့ရှင်နှင့် အမေပုလဲရင် တို့ကဲ့သို့ ဝတ်ထားသော အမျိုးသမီး နှစ်ဦးမှာ ကနားထိန်းကြီးက အခငွေ ပေး၍ ခေါ်လာသဖြင့် ကနေသူများဖြစ် ရာ သူတို့ ဘာလုပ်ရမည်မသိ ဖြစ်နေ သည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်၍ အဘိုးကိုးမြို့ရှင်နှင့် အမေပုလဲရင်တို့ အကြောင်း အနည်းငယ် ပြောဖို့လိုပါ သည်။ ယင်းတို့နှစ်ဦးမှာ မောင်နှမ အရင်းများဖြစ်ပြီး လူပျိုကြီး၊ အပျိုကြီး ဘဝနှင့် ဘဝကို ကုန်ဆုံးပါသည်။

အရက်သေစာ မသောက်မစားပါ။ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား အစစ်များက ကန်တော့ပွဲတွင် အရက်ထည့်မဆက် ပါ။ ကောက်ညှင်းပေါင်းကောင်း ကောင်း၊ ပဲပုပ်ထောင်း ကောင်းကောင်း နှင့် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပါလျှင် အဘိုး

တို့ အလွန် သဘောတွေ့သည်ဟု ကြားဖူးပါသည်။ မြို့ရွာများကို စောင့် ရှောက်ရန် တပည့်များကို တာဝန်ခွဲ ပေးပါသည်။ မြို့ပိုင်မရှိလျှင် ထိုနေရာ ရာထူးအတွက် နောက်တစ်ဦး ပြောင်း လာသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ကိုးမြို့ရှင်မှန်ကြောင်း ပြသရန် တောင်ဆိုရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး၌ တာဝန်ရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်ရကား ကျွန်တော်နှင့် ငတေတို့ ရှမ်းအမျိုးသမီး နှစ်ဦးကို ဝင်၍ ကပ်လိုက်ပါသည်။

စားနှစ်လက်ကို လက်မှာ တင်းတင်း ဆုပ်ရင်း ဆိုင်းအဖွဲ့ကို မျက်ရိပ်ပြလိုက် သည်နှင့် ဆိုင်းဆရာက ရှမ်းအိုးစည်သံ ကို အသွက်တီးတော့သည်။

ကျွန်တော်နှင့် ငတေကား စားနှစ် လက် ကစားရာတွင် ကြမ်းလွန်းပြီး အချိတ်အဆက်လည်း မိသူများဖြစ်ရာ ရွာတွင် နာမည်ရသူများဖြစ်သည်။ အိုးစည်သံ မောင်းသံ လင်းကွင်းသံ များက စိတ်ကိုကြွစေကာ အပြင်း အထန် ကစားကြတော့သည်။

ကစားရင်း ဈာန်ဝင်လာကာ ကစား ချက်များ သွက်လာပြီး ကနားဖျင်းကို ထောက်ထားသည် ဝါးဖိုးဝါးတိုင်မှာ

ဝါးချက်ထိပြီး တိခနဲ ပြတ်သွားပါသည်။ လူတွေ အလန့်တကြား ထပြေးကြ ကုန်၏။

'ရုပ်ပြီ အဘိုး... သမီးပုံပီပြီ ဒီလောက်ဆို ကျေနပ်ဖို့ သင့်လျော်ပြီ'

ဖြူဖြူဝဝ နတ်ကတော်ကြီးက ပြားပြားဝပ် ကန်တော့တောင်းပန်မှ ကျွန်တော်နှင့် ငတေတို့ ပြန်ခွာလိုက်ကြ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ယောက်ျားများဖြစ်၍ အားကုန်ကစားရာ ကျွန်ုပ်တို့ ပူးကပ် ထားသည့် အမျိုးသမီးနှစ်ဦးမှာ ဒဏ်ခံ နိုင်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ခွာလိုက်သည်နှင့် အရုပ်ကျိုးပြတ်လဲကျကာ သတိလစ် သွားပါသည်။

ဖြူဖြူဝဝ နတ်ကတော်ကြီးနှင့် သူ့ နောက်လိုက်များသည်လည်း သူတို့ ကားဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ပြန်သွား ကြ၏။ ဘာတွေများ ပြောနေမလဲ သိချင်၍ ကားနားကပ်သွားချိန်တွင် နတ်ကတော်ကြီးသည် ကားပေါ်တက် မလိုလိုနှင့် မတက်သေးဘဲ မြှန်ဆို ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးကို လှည့်ကြည့် လိုက်ရာ ငတေကော ကျွန်ုပ်ပါ လန့်သွားပါသည်။

'နတ်တို့နှစ်ယောက်ကို ငါ မြင်ဖူးတယ်နော်'

'ဟိုက်...ခင်ဗျားက ဘယ်လိုမြင်ပြီး ကျုပ်တို့ကို အသံမထွက်ဘဲ စကား ပြောနိုင်တာလဲ'

'ငါလဲ နင်တို့လိုဘုံက လာခဲ့တာ ကိုး'

'အဲကွာ...သေပါတော့' ကျွန်ုပ်နှင့် ငတေမှာ ကိုယ့်နဖူးကိုယ် ရိုက်မိပါသည်။

* * *
'အဲဒါပဲကွ၊ ငါ့ဆီ နတ်လာဖေးနှင့် အနီးအနားမှာရှိတဲ့ ပရလောဘာသား တစ်ယောက်ယောက်က လာမေးတဲ့

www.burmeseclassic.com

လူနဲ့ ပတ်သက်တာတွေ ဘေးနားက နေ အကုန်ပြောနေတာ။ လာမေးတဲ့ လူတွေဆိုတာ ယုံလဲယုံ၊ ကြောက်လဲ ကြောက်၊ အားလဲကိုးပေါ့ကွာ'

'မင်းက လူ့ဘဝမှာ ဒီလောက်ချော နေတာ လာနှောင့်ယှက်တဲ့ ကောင်တွေ မရှိဘူးလား'

'ဘယ်နှယ် မေးပါလိမ့်ကွာ၊ မင်း မြင်တဲ့အတိုင်း ငါက ရူပါဖြူးတဲ့ ကောင်မလေးလေကွာ၊ ကြိုက်တဲ့ ကောင်တွေဆိုတာ အောတိုက်'

'ထားပါကွာ လိုရင်းပဲဖြေပါ'

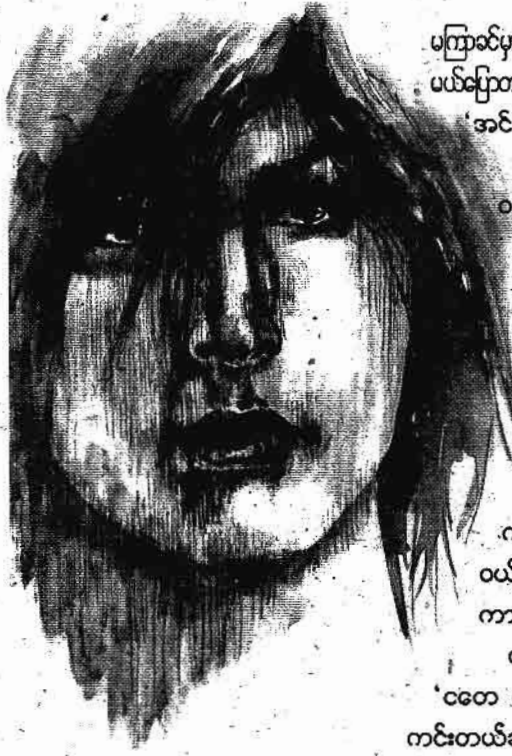
'မင်းကလဲ ကြုံတုန်းကြားမလို့ဟာ ဒီလိုကွ တစ်ခါက မူးနေတဲ့ကောင် နှစ်ကောင် ငါ့ဘေးကနေ ဆိုင်ကယ်နဲ့ ဖြတ်သွားရင်း ငါ့ကို ယုတ်တိယုတ်မာ တွေ ပြောသွားတာ။ ငါလဲ ပြုံးဆို ဒေါသထွက်တာပေါ့ကွာ။

ငါ ဒေါသထွက်တာ နောက်ကျသေး တယ်။ ငါ့ရှေ့က ပရလောကသား နှစ်ယောက်က ဆိုင်ကယ်ကို ဆွဲလှန် လိုက်တာ လမ်းလယ်မြေပြောင်ပြောင် မှာ အဲဒီနှစ်ကောင် လိမ့်ကျသွားတယ် ကွ။ ဆိုင်ကယ်က လူတစ်ရပ်ကျော် အမြင့်ထိ ရောက်သွားပြီးမှ သူတို့ ဘေးကို ဘုန်းခနဲ ကျလာတာ။

သာမန်အားဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကို အဲလောက်မြင့်အောင် ဆွဲမလှန်နိုင်ဘူး လေ။ ငတ်နှစ်ကောင် ကြောက်လွန်းလို့ တုန်နေတာပဲ။ ထိုင်ပြီး ကန်တော့လိုက် ကြတာ။ အဲဒီကစပြီး နတ်ဝင်သည် လေး နန်းစောစောဆိုပြီး နာမည်ကြီး လာတာ။ 'ဘယ်ကောင်မှလဲ ငါ့ကို မထီမဲ့မြင် လာမပြုရဲဘူး'

'ဒါနဲ့ အဘဦးစံဘတို့နဲ့ နေတယ်ဆို တော့ ဘယ်မှာနေတလဲ'

'သီပေါအထွက်ကွာ၊ ပန်စောက် ပိန်းဆိုတဲ့ရွာမှာ နတ်နန်းရှိတယ်။ အဲဒီ

ပကြာခင်မှာ လမ်းချဲ့တဲ့ထဲမှာ ပါလွှားလိပ် ပယ်ပြောတယ်'

'အင်း... မင်းပြန်ရင် အဘတို့ အတွက် ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ထည့်ပေးလိုက်ဦးမယ်။

ငါက ကန်တော့ လိုက်ပါတယ်လို့လဲ သေချာပြောပြပါ။ ငါ

ကွယ်လွန်ရင်လဲ နန်းဟူး ကိုပဲ ပြန်လာချင်တယ် လို့လဲ ပြောပေးပါ'

သို့နှင့်ပင် ဈေးထဲမှ ကန်တော့စရာ ပစ္စည်းများ ဝယ်ပြီး ပန်းတောင်းနှင့်အတူ

ကားဂိတ်ကို လိုက်ပို့ပါသည်။ ကားဂိတ်အရောက်တွင်...

'ငတေ မင်း ခုဘဝမှာ အန္တရာယ် ကင်းတယ်ဆိုလို့ တော်သေးတာပေါ့ ကွာ'

'မတော်ဘူး ထွန်း၊ ဝါခန္ဓာက မိန်းကလေး ခန္ဓာလေး၊ ဖွယ်တူကောင်လေးတွေနဲ့ စကား ပြောလိုက် စလိုက် နောက်လိုက် နေချင်တာ က ခန္ဓာကိုယ်က ထောင်ဆိုတာလေး အထိအတွေ့မှာ သာယာချင်တာပေါ့ကွာ။ ဒါပေမယ့် ကောင်လေးတွေက ငါ့ကို ဖျားဖျားတုန်းအောင် ကြောက်နေကြတယ်။ ကဲ...ဘယ်လိုလုပ်မလဲ'

'အင်း.....'

ကွန်တော် သက်ပြင်းရှည်ကြီးသာ ချစ်ပါသည်။ သံသရာတွင် လည်နေ သမျှ ကာလပတ်လုံး ပြီးပြည့်စုံသော ဘဝကို မရနိုင်ပါလား။

ထွန်း(နောင်ချို)

[မှတ်ချက်။ နတ်ဝင်သည် နန်းစော စော၏ ပြောပြသမျှ အကြောင်းကို သင့်လျော်သလို တန်ဆာဆင် ပေး သားထားကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။]

လင်းလက်
(အင်းတော်ကြီး)

ကိုယ်တွေ့ဖြစ်

ယုံထိုက်ပြီ

ကျွန်တော်တို့၏ အနီးအနား ဖတ်ဝန်းကျင်၌ သာမန်လူတို့မျက်စိဖြင့် မမြင်တွေ့နိုင်သော ဗြိတ္တာဘုံသား တစ္ဆေ သရဲ၊ ဥစ္စာစောင့်များ သွားလာ လှုပ်ရှားနေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ဗြိတ္တာ ဘုံသား ပရလောကသားများရှိကြောင်း ကို တံချိုက လက်ခံယုံကြည်ကြ၍ တချို့က လက်ခံယုံကြည်ခြင်း မရှိကြ ပေ။

မိမိမျက်စိဖြင့် မမြင်တွေ့ရပိုင်း ပရ လောကသားများကို မလေးမစား မပြုမှု မပြောဆိုသင့်ပါ။ တစ်ခါတလဲ ယုံကြည်မှုကြောင့် ကောင်းကျိုး ချမ်းသာများ ရရှိနိုင်သလို မလေးမစား

အပြုအမူများကြောင့်လည်း ဘေးဒုက္ခ ဆိုးကျိုးများ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါသည်။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသားတို့ မည်သည့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်များ မဖြစ်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး သံသရာစက်ဝိုင်းထဲ၌ ကျင်လည်နေကြရပါသည်။ ထိုသို့ ကျင်လည်နေကြရစဉ် မိမိ ပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်

ကံကြောင့် လူ၊ နတ် ချမ်းသာ စည်းစိမ်ကို ရရှိခံစားနိုင်သကဲ့သို့ တစ္ဆေ သရဲ စသည့် ဗြိတ္တာဘုံသို့လည်း ရောက်ရှိနိုင်ပါသည်။ ပရလောကသားများ ရှိကြောင်းကို မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော ပေတဝတ္ထုများ ဖတ်ကြည့်ပါက သိရှိ နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် တစ္ဆေ သရဲ၊ ကျွတ်၊ မြေဖုတ်များကို မလေးမစား မပြောဆိုသင့်ပေ။

ယခင်က ကျွန်တော်သည် တစ္ဆေ သရဲတို့ကို အယုံအကြည်မရှိခဲ့ပေ။ မယုံ ကြည်သောကြောင့် ပရလောကသား များကို မတီမဲ့မြင် ပြောဆိုခဲ့မိပါသည်။ ထိုအပြုအမူကြောင့် ဘေး အန္တရာယ်ဆိုးကျိုးနှင့် မကြုံတွေ့ခဲ့ရ သော်လည်း စိတ်ချောက်ချားစရာ၊ စိတ်တုန်လှုပ်စရာများနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရ

သည်။

လူကြီးမိဘများလည်း စိုးရိမ်သောကများဖြင့် အလုပ်ရှုပ်ခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်တော်သည် တစ္ဆေသရဲ စသော ပရလောကသားများကို မလေးမစား မပြုမူရဲတော့ပေ။

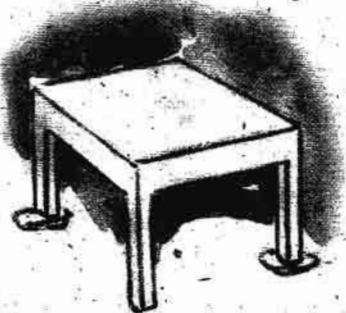
ဤအဖြစ်အပျက်သည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်က ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွာသည် ကချင်ပြည်နယ်၊ အင်းတော်ကြီးဒေသတွင် ပါဝင်သော **ပိုင်းနောင်ရွာ** ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ခြေ(၄၀၀)ကျော်ရှိ၍ အများစုမှာ လယ်ယာလုပ်ငန်း၊ ရွှေလုပ်ငန်းများကိုသာ အဓိကထား လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်ကြပြီး မိန်းမလား နိုးရာလေ့ ကိုးကွယ်သူများလည်း ရှိသည်။

ကျွန်တော်တို့ရွာ၏ တောင်ဘက်ပိုင်း၌ တွဲဖက် အလယ်တန်းကျောင်း ရှိပါသည်။ ထိုကျောင်းဝင်းထဲ၌ ရပ်ဝေးမှ ဆရာ၊ ဆရာမများ နေထိုင်ရန်အတွက် **“ပညာရိပ်သာ”** အဆောင်ကို ဆောက်လုပ်ပေးထားပါသည်။

အဆောင်တွင် နေထိုင်ကြသော ဆရာ၊ ဆရာမများ အဖော်ရဲစေရန် ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများက စာကျက်ရင်း ညအိပ်စောင့်ပေးပါသည်။ ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသူများက အဆောင်အပေါ်ထပ်၌ အိပ်ကြပြီး ကျွန်တော်တို့ ယောက်ျားလေးများကတော့ အောက်ထပ်မှာ အိပ်ကြပါသည်။

တစ်ရက်တွင် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုသည် စားပွဲနတ် ခေါ်မေးကြရန် တိုင်ပင်ကြသည်။ စားပွဲနတ်မေးခြင်းဆိုသည်မှာ ညသန်းခေါင်အချိန်တွင် တစ္ဆေ သရဲ၊ အစိမ်းသေ စသည့်

မမြင်ရသော ပရလောကသားများကို ခေါ်မေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ တောရွာများတွင် လူငယ်များသည် စားပွဲနတ်ခေါ်မေးသောအလေ့အကျင့် ရှိကြသည်။ တချို့က ယုံယုံကြည်ကြည်မေးကြပြီး တချို့က မယုံကြည်သောကြောင့် ပေါက်တတ်ကရ မေးတတ်ကြပါသည်။

လူကြီးသူမများက **“မလုပ်ကောင်းဘူး၊ ရွာပျက်တတ်တယ်”** ဟု ပြောသံကြားဖူးပါသည်။ လူကြီးများ ဘယ်လိုပင်ပြောပြော ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုကတော့ လူငယ်ဘာဝ အရာရာကို စူးစမ်းလိုကြသည်။ လက်တွေ့မှ ယုံကြည်ချင်သူများ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တစ္ဆေ သရဲတို့ကို ခေါ်ကောင်းသလား၊ မခေါ်ကောင်းသလား မစဉ်းစားမီဘဲ လူကြီးများမသိရအောင် စားပွဲနတ် ခေါ်မေးကြပါသည်။

စားပွဲနတ်ခေါ်ရာတွင် လေးထောင့် စားပွဲတစ်လုံးနှင့် ဖိနပ်တစ်ရုံ လိုအပ်ပါသည်။ နေရာကတော့ စာသင်ကျောင်း၊ ရေပို၊ လမ်းဆုံလမ်းခွဲ သင်္ချိုင်း စသည်ဖြင့် ကြိုက်ရာနေရာကို ရွေးချယ်ရသည်။

ကျွန်တော်တို့ကတော့ စာသင်ကျောင်းကို ရွေးထားပါသည်။ မယုံကြည်ဘူးဆိုသော်လည်း စားပွဲနတ်မေးမည့်အချိန်သည် ညသန်းခေါင် ဖြစ်သောကြောင့် နည်းနည်းတော့ ကြောက်စိတ် ဖြစ်ပေါ်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ဘာအကြောင်းပဲဖြစ်ဖြစ် ထွက်မပြေးကြရန် တိုင်ပင်ရသည်။ အထူးသတိထားရသည့်မှာ တစ္ဆေသရဲတို့ကို ခေါ်မေးပြီးလျှင် နေရပ်သို့ ပြန်ဖို့ရပါသည်။ ပြန်မပို့ပါက ခေါ်သူနောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်ပါနေတတ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ စောင့်မျှော်နေသော လကွယ်ညရောက်သောအခါ စားပွဲနတ်မေးရန် စီစဉ်ပါသည်။ ဦးစွာ စားပွဲတစ်လုံးကို ယူပြီး စားပွဲခြေထောက် နှစ်ချောင်းကို ထောင့်ဖြတ်၍ ဖိနပ်ကို ခုထားရသည်။

ပြီးလျှင် စားပွဲနတ် မေးသူတို့၏ လက်တစ်ဖက်ကို စားပွဲပေါ်သို့ ခပ်ဖွဖွလေးတင်ထားပါသည်။ ထို့နောက် ဦးဆောင်သူမှ...

‘လမ်းကြိုလမ်းကြား လမ်းလေတ္တံ့ နေထိုင် ကျက်စားကြသော၊ သင်္ချိုင်းကုန်၍ နေထိုင်ကြသော တစ္ဆေ သရဲ၊ အစိမ်းသေ မြေဖတ် များအားလုံး၊ စားပွဲပေါ်ကို ပါ အိမ်ကြောင့် လာရောက်ကြရမည်။ နောက်လာရင် အချက်ပေး’

မကြာမီ ဖိနပ် မခုထားဘဲ လွတ်နေသည့် စားပွဲခြေထောက် နှစ်ချောင်းမှ တခုနီးဒုနီး အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ လမိုက်ည မှောင်မှောင်မည်း မည်းထဲမှာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် မမြင်ရပေ။

ကျွန်တော်စိတ်ထဲ နည်းနည်းတော့ လန့်မိပါသည်။ သို့သော်လည်း လူငယ်ဖြစ်သောကြောင့် ကြောက်စိတ်ထက် စူးစမ်း လေ့လာချင်စိတ်က ပိုများနေသည်။

ထို့ကြောင့် ပေါက်တတ်ကရတွေ မေးကြသည်။

‘တစ္ဆေ သရဲတွေ ရောက်ပြီဆိုတော့ ဒီသို့ နဲ့နေတာ ပျော်လား။ ပျော်လမ်းဆိုရင်

ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး

လို့ ပြောလိုက်သည်နှင့် တစ်ခန်းဒုန်းအသံများ ကျယ်လောက်စွာ ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။ တစ္ဆေ သရဲတွေ တကယ် လာ၊ မလာ မသိရသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ကတော့ စားပွဲနတ် မေးရတာကို ပျော်ကြသည်။

တစ်ညမှာတော့ တစ္ဆေ သရဲတွေကို နေရပ်သို့ ပြန်မပို့ဘဲ ကျွန်တော်က ပါးစပ်သရမ်းပြီး...

'ကဲ... သရဲတွေ ဝါထိန်း နေရာမှာ ပျော်ရင် ဝါထိန်းတဲ့အဆောင်ကို လိုက်လာခဲ့' ဆိုပြီး ခေါ်လိုက်ပါသည်။ အဆောင်ကိုရောက်တော့ ကျွန်တော်က မယုံကြည်တာနှင့်...

'ကဲ... ဖမ်းတဲ့ လိုက်လာကြသလား၊ လိုက်လာရင်လဲ ဒီအဆောင်မှာ ဝါထိန်းကြေလို့ ထပ်ဆင့်၍ ပြောလိုက်မိသည်။ အပေါ်ထပ်က ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသူတွေကတော့ အိပ်မောကျနေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုသာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နှင့် စားပွဲနတ်မေးနေကြသောကြောင့် ညဉ့်နက်မှ အဆောင်ပြန်ရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ အိပ်ပျော်ရုံပဲရှိသေးချိန်တွင် အပေါ်ထပ်ကလိုလို အောက်ထပ်ကလိုလိုနှင့် စားပွဲနတ်မေးနေသကဲ့သို့ တဒုန်းဒုန်းအသံများကို ကြားရပါသည်။ စိတ်ထင်လို့နေမှာပါဟု တွေးနေတုန်း ကျွန်တော်နှင့်အတူ အိပ်သော သန်းရွှေက လက်ကုတ်လာသည်။ ကြားလားဆိုသည့်သဘော။

ကျွန်တော်တို့ ဆက်အိပ်လို့ မရတော့ပေ။ တဒုန်းဒုန်းအသံတွေက အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ တစ္ဆေ သရဲမရှိနိုင်ဘူး အထင်နှင့် အပြောင်အပျက် ခေါ်လိုက်သော်လည်း အခုတော့ တကယ်လိုက်လာ

ပြီထင်ပါသည်။ ခဏအကြာတွင် အပေါ်ထပ်မှ ဆရာမဒေါ်စိုးစိုး နိုးလာပြီး...

'သားလေးတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ တဒုန်းဒုန်း ညဉ့်နက်နေပြီ အိပ်ကြတာလေ'

ဟု ပြောပါသည်။ ဆရာမဒေါ်စိုးစိုးလည်း တဒုန်းဒုန်းအသံကို ကြားရတာ သေချာပြီ။ ကျွန်တော်တို့ စိတ်ထင်တာ မဟုတ်တော့ပေ။

ကျွန်တော်တို့ အိပ်ရန်ကြိုးစားသော်လည်း လူသံတွေ တိတ်ဆိတ်သွားသည်နှင့် တဒုန်းဒုန်းအသံက ထွက်ပေါ်လာမြဲဖြစ်သည်။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် စားပွဲနတ်မေးတုန်းက မကြောက်ခဲ့သော ကျွန်တော် အခုတော့ ကြောက်ဖူးတုန်နေပြီဖြစ်သည်။

မနက်မိုးလင်းတော့ ဆရာမဒေါ်စိုးစိုးက ကျွန်တော်တို့ကို မသင်္ကာ၍ မေးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း စားပွဲနတ်မေးပြီး တစ္ဆေ သရဲတွေကို အဆောင်သို့ လိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်ခဲ့မိကြောင်း အမှန်အတိုင်း ရှင်းပြပါသည်။

ညရောက်သောအခါ ဆရာမများက ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပြီး မေတ္တာပို့ကြသော်လည်း တဒုန်းဒုန်းအသံကို ကြားရမြဲဖြစ်သည်။ အသံကြားရာဆီ သွားကြည့်လျှင် ဘာမျှ မတွေ့ရဘဲ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေပါသည်။

လူသံတိတ်သွားသည်နှင့် ဟိုကလိုလို၊ ဒီကလိုလို ကြားရပြန်သည်။ ကျွန်တော်တို့ မအိပ်ရသည့်ညတွေလည်း များလာသည်။

နောက်ဆုံး တစ္ဆေ သရဲများကို အဆောင်ကနေ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ နှင်ထုတ်၍ မရသောအခါ လူကြီးမိဘများက ဆရာတော်ကြီးများကို လျှောက်ထားရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးများ အဆောင်သို့ ကြွလာပြီး အန္တရာယ်ကင်း ပရိတ်တရားတော်များ ရွတ်ဖတ်ပေးပါသည်။ မေတ္တာပို့ အမှုပေးဝေကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း တစ္ဆေ သရဲတွေကို မခေါ်ကောင်းကြောင်း၊ မမြင်ရသော နာနာဘာဝများ တကယ်ရှိကြောင်း မိန့်ကြားပါသည်။

ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့ကို ပရိတ်ချည်၊ ပရိတ်ကြိုးများ ချည်နှောင်ပေးပြီး သရဲဏဂုံသုံးပါးကို အမြဲရွတ်ဖတ်ရန်နှင့် ပရလောကသားတို့ကို မေတ္တာပို့၊ အမျှပေးဝေရန် သင်ကြားပေးပါသည်။

ဆရာတော်များ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပြီးသည့်နေ့မှစ၍ ကျွန်တော်တို့ နေသောအဆောင်တွင် မည်သည့်အသံမှ မကြားရတော့ပေ။ ထိုအခါတွင် မှ မိဘများ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများလည်း သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

ထိုနေ့မှစ၍ မမြင်ရသော ပရလောကသားများကို မထိမိမြင် မပြောဆိုဝံ့တော့ပေ။ ကျွန်တော်တို့ မှတ်ဝန်းကျင်တွင် လူတို့၏ သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်ရသော ပရလောကသားများ တကယ်ရှိကြောင်း ကိုယ်တွေ့ကြုံ၍ ယုံကြည်လိုက်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

လင်းထက်(အင်းတော်ကြီး)

www.burmeseclassic.com

(၀)

မိုးလေဝသပညာရှင်
ဒေါက်တာ ထွန်းလွင်က
အယ်နီညိုကြောင့် ရာသီ
ဥတုဖောက်ပြန်မယ်လို့
သတိပေးတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ

“မိုးကြိုးတွေပစ်မယ်”
ဆိုတာလဲ ပါတယ်။

မိုးကြိုးပစ်မယ်ဆိုတာ
ကြားတော့ မိုးကြိုးပစ်ခံရလို့
သေတဲ့လူ(၂)ယောက်ကို
သတိရလိုက်တယ်။

(၂)

ကျွန်တော်က အ.မ.က တလုတ်
ထော်မှာ မူလတန်းကျောင်းအုပ် လုပ်
တဲ့အချိန်။ ရင်းနှီးတဲ့ မိဘနှစ်ယောက်
နို့တယ်။ တစ်ယောက်က ဦးအောင်မြင်
နောက်တစ်ယောက်က ဦးဆင်ပေါက်။

ဦးအောင်မြင်ရဲ့သား မောင်မျိုးမင်း
က ကျွန်တော်ကျောင်းသား။ ဒုတိယ
တန်း။ သူတို့မိသားစုနေတာက ဘုရား
ကြီးထောင့်။

မောင်မျိုးမင်းမှာ အစ်ကိုနဲ့ မမရှိ
တယ်။ အစ်ကိုကြီးက မောင်မျိုးဝင်း။
မမက မမြင့်မြင့်ဝင်း။

သူတို့မောင်နှမက အင်းမ
အ.လ.ကမှာ ပညာသင်ယူတယ်။ အဲဒီ
အချိန်က အင်းမမှာ အ.ထ.က မရ
သေးဘူး။

ဦးအောင်မြင်က လယ်သမား။ သူ့
လယ်နားမှာ ကုက္ကိုပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိ
တယ်။

ကုက္ကိုပင်ကြီးက အကြီးကြီး။ ပြီး
တော့ တစ်ပိုင်းသေနေပြီ။ အစိုတစ်ဝက်၊
အခြောက်တစ်ဝက်ဆိုပါတော့။

စနေနေ့ ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်တော့
သားကြီးမောင်မျိုးဝင်းက သူ့အဖေ

ယုတ်ရန် ရာသီလတ်

သိပ္ပံနဲ့ အစိတ်စိတ်ကံ

ဦးအောင်မြင်ကို ကူညီတယ်။
လယ်ထွန်တဲ့နေရာမှာ ဝိုင်းကူညီ
တာ တောသူတောင်သားတွေဆိုတော့
လုပ်တတ်ကိုင်တတ်တယ်။

ထမင်းစားချိန်ရောက်တော့ မမြင့်
မြင့်ဝင်းက ထမင်းတောင်းလေး ခေါင်း
ပေါ်ရွက်ပြီး အဖေနဲ့အစ်ကို စားဖို့
သွားပို့တယ်။

လယ်စောင့်တဲက သေးသေးလေး။
နိမ့်နိမ့်လေး သိပ်လဲ မကျယ်ဘူး။

‘အဖေရေ... ထမင်းစားမယ်၊
အစ်ကိုရေ ထမင်းစားမယ်’

လို့ အော်ခေါ်ပြီး ထမင်းတောင်းကို
ခေါင်းပေါ်ကအချ ရုတ်တရက် မိုးရွာ
ချခဲ့တယ်။

ဦးအောင်မြင်နဲ့ မောင်မျိုးဝင်းလဲ
လယ်စောင့်တဲဆီ ရောက်အောင် ပြန်
ပြေးခဲ့ကြရတာပေါ့။

ထမင်းစားစဉ်ကတော့ မဖြစ်သေး
ဘူး။ မိုးတွေကလဲ ရွာနေတုန်း ခေါင်က
အစ မလုံတဲ့တဲဖြစ်လို့ မိုးတွေကလဲ
ယိုနေတယ်။

သားအဖေသုံးယောက်က တဲပေါ်
ထိုင်ပြီး ခြေထောက်တွေကိုတော့ ခြေ

www.burmeseclassic.com

ကြီးနဲ့ ထိထားတယ်။ တကယ်မြေကြီးနဲ့
ခြေထောက်ထိနေတာက ဦးအောင်မြင့်
သူက ဖိနပ်မစီးတဲ့လူ။

သားနဲ့သမီးက ဘေးတစ်ဖက်စီမှာ။
သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ခြေထောက်ထဲမှာ
စီးထားကြတာက ရော်ဘာဖိနပ်တွေ။

မမြင့်မြင့်ဝင်းကတော့ အိမ်က ထွက်
လာကတည်းက ရော်ဘာဖိနပ် စီးထား
တာ။ မောင်မျိုးဝင်းကတော့ လယ်ထဲ
လာတုန်းက စီးလာတဲ့ ရော်ဘာဖိနပ်ကို
လယ်စောင့်တဲ့မှာ ချထားပြီး လယ်ထဲ
မှာ အဖေကို ကူညီတယ်။ မိုးရွာလို့
တဲကို ပြန်လာရောက်တော့မှ ပြန်စီး
တာ။

လယ်စောင့်တဲ့က ကျဉ်းတော့
သားအဖသုံးယောက် ကိုယ်လုံးချင်း
ထိနေတယ်။

မိုးရွာတာက သိပ်မကြာပါဘူး။
ဒါပေမယ့် မိုးကြိုး သုံးချက်ပစ်တယ်။
ပထမတစ်ချက်နဲ့ ဒုတိယတစ်ချက်
ဘာကို ထိတာလဲ မသိဘူး။ သိတာက
တတိယ တစ်ချက်။

အဲဒီ လယ်စောင့်တဲ့နားက အစို
တစ်ဝက်။ အခြောက်တစ်ဝက်ဖြစ်နေ
တဲ့ ကုက္ကိုပင်ကြီးကို တည့်တည့်ထိ
တာ။

ထိတယ်လို့ ပြောနိုင်တာက
ကောင်းကင်က ဆင်းလာတဲ့ လျှပ်စစ်
တန်းကြီးက ကုက္ကိုပင်ကြီးဆီ ရောက်
လာတာမြင်ကြရလို့။

ပြီးတော့...
“ဂျိမ်း” ဆိုတဲ့ အသံကြီးနဲ့ မိုးကြိုး
ပစ်သံကြားလို့။

နောက်ပြီး အဲဒီကုက္ကိုပင်ကြီး မီး
ဟုန်းဟုန်းလောင်တာ တွေ့ရလို့...
တတိယအကြိမ် မိုးကြိုးပစ်ပြီး ခဏ
မှာပဲ မိုးလဲ စဲသွားတယ်။ မိုးစဲတာနဲ့
လူတွေရောက်လာတယ်။ လယ်နီးချင်း

က လယ်သမားတွေရော၊ ရွာသားတွေ
ရော။

‘ဗျို... ကိုအောင်မြင့် ဘာဖြစ်သွား
သေးလဲ’

ခပ်လှမ်းလှမ်းက အော်မေးတယ်။
ဖြေသံမကြားဘူး။ ဒါကြောင့် မလှမ်း
မကမ်းရောက်တော့ ထပ်ခေါ်ကြည့်
တယ်။

‘ကိုအောင်မြင့် ကိုအောင်မြင့်’
ထူးသံကို မကြားရဘူး။ ကုက္ကိုပင်
ကြီးက မီးကိုငြိမ်းတဲ့လူတွေကလဲ ငြိမ်း
နေကြပြီ။

ဒီအချိန်မှာ ဦးအောင်မြင့်ရဲ့ လယ်
စောင့်တဲ့နား ရောက်လာကြတဲ့ လူတွေ
ဆီက...

‘ဟာ’
‘ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ’

‘မိုးကြိုးပစ်ခံရကြတာလား’
‘သားအဖသုံးယောက်လုံး ဟက်ဟက်လန်
နေတော့ မိုးကြိုးစက်ကွင်း မလွတ်တာ
ဖြစ်မယ်’

‘မိုးကြိုးပစ်ခံရတာက ကုက္ကိုပင်ကြီး
ဆိုတော့ စက်ကွင်းမလွတ်တာ ဖြစ်နိုင်
တယ်’

‘ဦးအောင်မြင့်က တစ်ကိုယ်လုံး
မည်းနေတာဆိုတော့ မိုးကြိုးပစ်ခံရတာ
ထင်တယ်’

‘မဟုတ်ဘူး ဒီလူက နဂိုကတည်း
က အသားမည်းတာ’

‘သားနဲ့ သမီးက အရင်အတိုင်း
ညှိတာဖြူတာဆိုတော့ စက်ကွင်းပဲ
ထိတာဖြစ်မယ်’

‘လက်နဲ့ သွားမထိကြနဲ့’
သားအဖသုံးယောက် ကုက္ကိုပင်ကြီး
ကို ထိမှန်တဲ့ မိုးကြိုးစက်ကွင်း မလွတ်
ဘူးဆိုတာ မှန်တယ်။

စက်ကွင်းမလွတ်လို့ လျှပ်စစ်စီးတဲ့
ဒဏ်ကြောင့် မောင်မျိုးဝင်းနဲ့ မမြင့်မြင့်

ဝင်းက ဓာတ်လိုက်ခံရပြီး သတိလစ်
သလို ဖြစ်နေကြတာ။

ဦးအောင်မြင့်ကတော့ ဖွဲ့ချင်းပြီးသေ
တယ်။ မြေကြီးထဲကဏာတဲ့ လျှပ်စစ်
စီးကြောင်းက သူတို့သုံးယောက်စီ
ရောက်လာတာ။

ရော်ဘာဖိနပ်တွေ စီးထားကြတဲ့
သမီးနဲ့ သားဆီကို လျှပ်စစ် မစီးနိုင်ဘူး။

မြေကြီးနဲ့ ခြေထောက်ထိထားတဲ့
ဦးအောင်မြင့်ကတော့ ခြေထောက်က
တစ်ဆင့် လျှပ်စစ်တွေ တစ်ကိုယ်လုံး
စီးဝင်ပြီး နေရာမှာတင် သေခဲ့ရတာ။

သူနဲ့ ကိုယ်လုံးချင်း ထိနေတဲ့ သားနဲ့
သမီးကလဲ သူ့ကိုယ်ထဲက လျှပ်စစ်ကို
လက်ခံရတာ။

မောင်မျိုးဝင်းနဲ့ မမြင့်မြင့်ဝင်းတောင်
မှ အဲဒီတုန်းက သားဖွားဆရာမ မခင်ဦး
ကောင်းလို့ လိုအပ်သလိုပြုစုပြီး အင်းမ
ကို မြန်မြန်ရောက်အောင်လို့ ပို့နိုင်လို့
အံ့သက်တွေရှင်တာ။

ဦးအောင်မြင့်ကို ပစ်တာ မဟုတ်ပေ
မယ့် ကုက္ကိုပင်ကြီးကို ပစ်တဲ့ မိုးကြိုးက
သိပ္ပံနည်းကျကျဖြစ်လာတဲ့ မိုးကြိုး။

(၃)

ဦးဆင်ပေါက်ရဲ့သမီး ပန်းဝတ်မှုန်
ကလဲ ကျွန်တော့် တပည့်မ။ သူတို့
မိသားစုနေတာက အညာစု။ ဦးဆင်
ပေါက်က ကတောက်ဆိပ်ချောင်းရိုး
ကြီးထဲမှာ ရေပေါ်ရေလျှံ ရှာစားတဲ့လူ။

မိုးတဖွဲဖွဲ ရွာတဲ့ ညနေခင်း။ အဲဒီ
အချိန်မှာ ဦးဆင်ပေါက်နဲ့ ဦးတောက်
ထိန်က ငါးဖျားတန်းလိုက်တယ်။

ငါးဖျားတန်း လိုက်တယ်ဆိုတာက
ချွထားတဲ့ ငါးဖျားတန်းမှာ မိနေတဲ့
ငါးတွေကို လိုက်ဖြုတ်ယူတာကို ပြော
တာ။

ချောင်းရိုးထဲမှာ ငါးတိုင်တွေ စိုက်၊
တစ်တိုင်နဲ့ တစ်တိုင်ကို ကြိုးနဲ့ ဆက်၊

တိုင်တွေက အနည်းဆုံး လေးငါး
တိုင်၊ တစ်တိုင်နဲ့ တစ်တိုင်
အကွာအဝေးက ခုနစ်လံ၊
ရှစ်လံလောက်၊ ဆက်ထား
တဲ့ကြိုးက ရေပေါ်မှာ
တစ်ထွာ တစ်တောင်
အမြင့်။

အဲဒီကြိုးတန်းမှာ
ငါးစာတပ်ထားတဲ့
ငါးမျှားချိတ်ပါတဲ့ ကြိုး
တွေကို တစ်တောင်ထွာ
အကွာလောက်မှာ ချည်
ငါးမျှားချိတ်က ရေထဲမှာ။

ငါးစာကိုသာမြင်တဲ့
ငါးတွေက ငါးမျှားချိတ်ကို
မမြင်ဘဲ ငါးစာကို စားလိုက်ကြတော့
ငါးမျှားချိတ်နဲ့ ချိတ်မိကြတာပေါ့။
အဲဒီငါးတွေကို ဦးဆင်ပေါက်တို့က
လိုက်ဖြတ်ယူတာ။

ရေထဲမှာ လှေစီးရတာ သူတို့လို
ရေပေါ်ရေလှံရှာစားတဲ့ လူတွေ
အတွက် ဘာခက်တာမှတ်လို့၊ ပဲကိုင်
တာက ဦးတောက်ထိန်၊ လှေဦးက
ဦးဆင်ပေါက်က ငါးမျှားတန်းလိုက်
ငါးဖြတ်။

တစ်ကောင်ပြီး တစ်ကောင် ဖြတ်ယူ
နေတဲ့ ဦးဆင်ပေါက် ငါးတစ်ကောင်ကို
ဖြတ်ယူရ ခက်ခဲတယ်။ အဲဒီ ငါးက
စိုက်ထားတဲ့ ငါးတိုင်တစ်တိုင်ကို ရစ်
ပတ်ရင်း ကြိုးချည်သလို ဖြေလို့မရ
ဖြစ်ခဲ့တာ။ ဒါကြောင့် ဦးဆင်ပေါက်က
ဖြတ်ယူဖို့ ရေထဲ ဆင်းလိုက်ရတယ်
လေ။

ရေထဲဆင်းလိုက်တဲ့အချိန်မှာ မိုးက
ပိုသည်းလာတယ်။

‘ဆင်ပေါက်ရေ မြန်မြန်ဖြတ်ဟေ့’
‘အေးပါကွ’
‘မိုးသည်းလာပြီကွ’

ဦးဆင်ပေါက်က ငါးကို မြန်မြန်ဖြတ်
ပြီး လှေပေါ် ပစ်တင်လိုက်တယ်။ ပြီး
တော့ လှေပေါ်ပြန်တက်ဖို့ ရေထဲက
ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို လှေခုံရံပေါ်
ပစ်အတင်မှာ...

“ဂျမ်း” ဆိုတဲ့ မိုးကြိုးပစ်သံကြီးနဲ့
သူ့ဆီ တန်းဆင်းလာတဲ့ လျှပ်စစ်တန်း
ကြီးကြောင့် ရေထဲ ပြန်ငုပ်လိုက်ရ
တယ်။

ရေငုပ်ပြီး ခေါင်းပြန်ဖော်တော့ အဲဒီ
ကောင်းကင်က ထိုးကျလာတဲ့ လျှပ်စီး
တန်းကြီးက သူတို့ လှေနားရောက်
တော့ အပေါ်ကို ပြန်တက်သွားတာ
မြင်လိုက်ရတာပေါ့။

ဒီတော့မှ လှေပေါ် ပြန်တက်ဖို့
ဟန်ပြင်တယ်။ လှေပေါ်ကို ခြေ
ထောက် ပြန်မရောက်ခင် “ဂျမ်း” ဆိုတဲ့
မိုးကြိုးပစ်သံကို ကြားရပြန်ပါရော။

ပြီးတော့ စောစောကမြင်တဲ့ လျှပ်စီး
တန်းမျိုး ကောင်းကင်ပေါ်က သူတို့ဆီ
ထိုးဆင်းလာတာတွေရလို့ “ဗွမ်း” ခနဲ
ရေသံကြားအောင် ကသုတ်ကရတ်

ငုပ်လိုက်ရပြန်ပါတယ်။
ပြောရရင် ရေထဲက
ဦးဆင်ပေါက်
လှေပေါ်ပြန်တက်မယ်
လုပ်လိုက်၊ မိုးကြိုးက...

“ဂျမ်း” ဆိုပြီး ဖစ်လိုက်။
လျှပ်စီးက တဝင်းဝင်းလက်ပြီး

သူတို့ လှေဘက်
ရောက်လာလိုက်ဖြစ်တာ
ခုနစ်ကြိမ်၊ ရှစ်ကြိမ်အထိပါပဲ။

အဲဒီလို မိုးကြိုးတစ်ကြိမ်ပစ်လိုက်၊
လျှပ်စီးတန်းကြီးက သူတို့ဆီ တန်း
ဆင်းလာတာ မြင်လိုက်ဖြစ်တော့ ရေ
ထဲက ဦးဆင်ပေါက်သာ ကြောက်တာ
မဟုတ်ဘူး။ လှေပဲ့ကိုင်နေတဲ့
ဦးတောက်ထိန်လဲ ကြောက်တာပဲ။

ဦးတောက်ထိန်က သူ ဘယ်
လောက်ကြောက်လို့ ဘယ်လိုနေပြီး
ဘာဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို...

‘ဆရာရယ်... ပထမဆုံး မိုးကြိုးပစ်သံနဲ့
လျှပ်စီးတန်းကြီး ကျွန်တော်တို့ဘက်ကို
ကောင်းကင်က တန်းဆင်းလာတာလဲ မြင်
ရော ကျွန်တော် တစ်ခါတည်းနဲ့ လှေဝယ်ထဲ
ကို အလျားထိုးမှောက်လိုက်တာပဲ ကြောက်
လွန်းလို့ သေးဆောင်းပါတယ်’

ဆိုပြီး ပြောခဲ့တာ မှတ်မိမိသေး
တယ်။

မိုးကြိုးပစ်တဲ့ ခုနစ်ကြိမ်မို့ပြီးတော့
မိုးစဲသွားတယ်။ ဒီတော့မှ ဦးဆင်ပေါက်
က လှေပေါ်တက်ဖို့ ဟန်ပြင်တယ်။
ရေထဲမှာ နေရတာ အေးနေပြီလေ။
ရေပေါ်ကို ခေါင်းဖော်လိုက်၊ ရေထဲကို
ပြန်ငုပ်လိုက် လုပ်ရတော့ အေးတာ
ပေါ့။

ဦးဆင်ပေါက်ကသာ ရေထဲက
လှေပေါ်ပြန်တက်ဖို့ ဟန်ပြင်နေတာ။
လှေပဲ့ကိုင်တဲ့ ဦးတောက်ထိန်ကတော့
လှေဝမ်းထဲ ဝမ်းလျှားထိုးနေတဲ့

ပိုလေးငယ်
(လယ်တော်)

ဟွန်းတီးရန် နယ်မြေ

သင်္ကြန်ရက်ရှည် ရုံးပိတ်ရက်တွင် စာရေးသူမှာဇာတိဖြစ်သော ရှမ်းပြည်နယ်သို့ မပြန်ဘဲ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူရှိရာ တောင်ငူသို့ အလည်ခရီး သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူအား ကြိုတင်ဖုန်းဆက်ထားသောကြောင့် ကျွန်တော်အလာကို သူငယ်ချင်းဖြစ်သူမှ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် လာရောက်စောင့်ကြို၍ နေပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူသည်လည်း သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စောင့်ကြိုနေသော နေရာဖြစ်သည့် တောင်ငူမြို့အဝင် ခပေါင်းတံတားခြေရင်းတွင် ဆင်းလိုက်ပြီး ခပေါင်းတံတားခြေရင်းမှသည် တောင်ဘက် လမ်းခွဲလေးအတိုင်း သူငယ်ချင်းဖြစ်သူတို့ ရွာသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ပြန်လေသည်။

ဆိုင်ကယ်ကို ကောင်းစွာ မောင်းနှင်နိုင်သူဖြစ်သောကြောင့် စာရေးသူမှ ဆိုင်ကယ်ကို ရှေ့မှ မောင်း၍ လာခဲ့ပါသည်။ ဤသို့လျှင် စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်မှာ ထိုလမ်းခွဲလေးအတိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ

စစ်တောင်းမြစ်လေးကို ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။ စစ်တောင်းမြစ်လေးသို့ ရောက်ရှိချိန်တွင် ကျွန်တော် လွန်စွာ အံ့ဩသွားခဲ့ရပါသည်။

ယခင်က စစ်တောင်းမြစ်တံတားလေးမှာ ထိုဒေသသားများ ကိုယ်ထုကိုယ်ထ သစ်သားတံတားလေးဖြစ်ပြီး ထို ယိုင်နဲ့နဲ့တံတားလေးကို ကြောက်လန့်တကြား ဖြတ်ကျော်ခဲ့ကြလေသည်။

ယခုအခါတွင်မူ အစိုးရ၏ တည်ဆောက်ပေးမှုဖြင့် လှပတင့်တယ်သော တံတားလေးမှာ ထီးထီးကြီးတည်ရှိလျက် ရှိနေသည်မှာ ပီတိဖြာစရာ ဖြစ်လေသည်။ ခိုင်ခံ့လှပသော တံတားလေးကို လေးအေးအေးလေးမှာဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်ကျော်လာကြပြီးသော် အစိုးရရုံးများဆိုင်ရာ မြို့ဖြစ်

သည် ထန်းတပင်မြို့လေးသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

ထို ထန်းတပင်မြို့လေးမှသည် စာရေးသူတို့ သွားလိုသော သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ နေထိုင်ရာရွာသို့ ရောက်ရန် အတော်လေး ခရီးဆက်ရဦးမည် ဖြစ်လေသည်။

တဖြည်းဖြည်း နှစ်ဦးသား စကားတပြောပြောဖြင့် မောင်းနှင်လာခဲ့ရာ ရွာတန်းရှည်ကြီးများကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ပြီးသော် ကျွန်တော်တို့ သွားလိုသော သူငယ်ချင်းရွာသို့ ရောက်ရန် နီးကပ်၍ လာခဲ့ပါသည်။ နှစ်ဦးသား စကားတပြောပြောဖြင့် မောင်းနှင်လာခဲ့ရာ ရွာသို့ရောက်ခါနီးမှ စကားကြော ပြတ်သွားခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်သည်လည်း နေပူလွန်းသောကြောင့် အိမ်သို့ အပြန်ရောက်ဖို့

www.burmeseclassic.com

အရေးသာ ဆိုင်ကယ်ကို အရှိန်ပြင်းပြင်း မောင်းနှင်၍ နေပါသည်။

ဤသို့လျှင် ရွာအဝင် တခေါ်ပလုန် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။

ထိုဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းသည်ကား ကားလမ်းဘေးတွင် တည်ရှိပြီး ထိုအနီးတစ်ဝိုက်ရွာမှ ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားများ ကိုးကွယ်ကြသောကျောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းမုခ်ဦးသည် ကားလမ်းမကို မျက်နှာမူလျက်ရှိပြီး မုခ်ဦးမှာ ဟင်္သာငှက်ကြီး ပျံနေသည့် ပုံစံဖြင့် အသက်ဝင်လှပါ သည်။

ကားလမ်းမထက်တွင် လူသူရှင်းနေသောကြောင့် ကျွန်တော်မှ အရှိန်ကို ပြင်းအောင်၊ ပိုတင်ကာ မောင်းလေသည်။ ကားလမ်းမသည်လည်း ညီညာပြန်ပြူးသောကြောင့် မောင်းနှင်၍ ကောင်းလှလေသည်။

ဤသို့လျှင် တခေါ်ပလုန်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ မျက်စောင်းထိုး ကားလမ်းတစ်ဖက်ခြမ်းတွင်ရှိသော သင်္ချိုင်းရှေ့သို့ အရောက်တွင် သူငယ်ချင်းဖြစ်သူမှ...

‘သူငယ်ချင်း... ဟွန်းတီး... ဟွန်းတီး...’
‘ဟာ... ဘယ်သူမှ မရှိတာ၊ ဒီလောက် လူရှင်းနေတာကို ဘာလို့ ဟွန်းတီးရမှာလဲ၊ မင်းကလဲ မဟုတ်တာတွေ’

‘တီးဆို တီးပါကွာ၊ ဒီနေရာက ဟွန်းတီးရတယ်’

‘ဘာလို့လဲ’
‘ဘာလို့လဲဆိုတာ... နောက်တော့ ပါပြောပြပါ။ ခုတော့ တီးမှာဖြင့် တီးလိုက်’

စာရေးသူသည်လည်း စောဒကထပ်တက်မနေတော့ဘဲ သူငယ်ချင်း ပြောသည့်အတိုင်း ဟွန်းကို ကမန်းကတန်း နှိပ်၍ တီးလိုက်မိပါတော့

သည်။
‘တီ... တီ... တီ...’

ဟွန်းတီးရာ နေရာနှင့် အနည်းငယ် ကျော်လာသောအခါ စာရေးသူမှ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူအား...

‘ကဲ... ဆိုပါဦး သူငယ်ချင်းရာ၊ ဘာလို့ လူမရှိဘဲ ငါ့ကို အဲနေရာမှာ ဟွန်းတီးခိုင်းရတာလဲကွ’

‘ဒီလိုရှိတယ် သူငယ်ချင်း၊ အဲဒီနေရာက သင်္ချိုင်းကုန်းနေရာကြီးလေ၊ အဲဒီသင်္ချိုင်း ရာဇဝင်ကို မင်းလဲ သိပါတယ်’

ထိုသင်္ချိုင်းသည်ကား မကျွတ်မလွတ်သော ပရလောကသားများ ရှိခြင်း၊ ထိုပရလောကသားများသည် ညအခါ ထိုလမ်းနေရာတွင် လူများကို ခြောက်လှန့်တစ်ကြကြောင်း၊ တစ်ခါ အတွက်မူးစိမ့်ရွာဘက်မှ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် တောင်ငူမြို့သို့ သွားစဉ် ထိုနေရာ ရောက်သည့်အခါ သင်္ချိုင်းမှ လူတွေကို ခြောက်လှန့်နေကြသော ပရလောကသားများကို ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းသွားပြီး အပြန် ညတွင် ရွာသို့ပြန်ရောက်ချိန်တွင် ထိုသူနှစ်ယောက်အား ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှ တွန်းချသဖြင့် ထိုသူနှစ်ဦးလုံးမှာ နေရာတင် ပွဲချင်းပြီးသွားသော အကြောင်းများ စသည်တို့ကိုအား စာရေးသူ အကြမ်းဖျင်းသိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ယခုကဲ့သို့ ဟွန်းတီးခိုင်း

ခြင်းကိုတော့ စာရေးသူ နားမလည်နိုင်သေးပါ။

‘ဟွန်းတီးခိုင်းတာက ပရလောကသားတွေနဲ့ ပတ်သက်နေတာလား သူငယ်ချင်း’

‘သိပ်မှန်တာပေါ့ကွာ၊ ပရလောကသားတွေ တီးခိုင်းလို့ကို တီးရတာပေး’
‘အဆန်းကြီးပါလား... သူငယ်ချင်း’
‘အေး... ဟုတ်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့

(၁)လလောက်က ဒီမှာ လင်မယား နှစ်ယောက် တောင်ငူကအပြန် ဆိုင်ကယ်မှောက်ပြီး ပွဲချင်းပြီးသွားတယ်။ သူတို့ ဆိုင်ကယ်မှောက်တာ တစ်ခုခုကို တိုက်မိသလိုမျိုးဖြစ်ပြီး လဲသွားတာပဲ။ ဒီလိုပဲ လူတွေ ခဏခဏ ဒီနေရာမှာ ဆိုင်ကယ်မှောက်တာတွေ ဖြစ်နေတော့ လူတော်တော်များ များတောင် ဒီလမ်းကို ဖြတ်ဖို့ စိုးရိမ်နေကြတာပေါ့ကွာ။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တော့ ဒီလင်မယား နှစ်ယောက် ဆိုင်ကယ်မှောက်ပြီး သေတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ တခေါ်ပလုန် ကျောင်းက ဘုန်းကြီးကို အိပ်မက်ပေးတယ်။

ဘုန်းကြီးရဲ့ အိပ်မက်ထဲမှာ အဝတ်စား ခပ်နွမ်းနွမ်းနဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက် ငိုယိုပြီး ရောက်လာကြတယ်။ ဘုန်းကြီးက ဘာဖြစ်ကြတာလဲမေးတော့ ငိုယိုပြီး ပြောတော့တာပဲတဲ့။

သူတို့တွေ ပြောတာက သူတို့ ဒီ သင်္ချိုင်းကုန်းမှာ နေကြတာတဲ့။ ဟိုတစ်နေ့က လင်မယားနှစ်ယောက်က သူတို့ ကလေးလေးတွေ လမ်းပေါ်မှာ ထွက်ကစားနေတုန်း ဆိုင်ကယ်နဲ့ တိုက်သွားကြလို့ သူတို့ကလေးလေး ထေသွားတယ်တဲ့။ ဒီက လူတွေက သင်္ချိုင်းနဲ့ သူတို့ကလေးလေးတွေကို ဝကကတိုက်မိအကုန်အညီ။

ဒါကြောင့် သူတို့ကလေးလေးတွေ ဒဏ်ရာ ရသူတွေကရ၊ သေသူကသေ

www.burmeseclassic.com

မို့ သူတို့ အရမ်းစိတ်ညစ်နေကြောင်း ပြောတာပေါ့။ သူတို့ကလေးတွေလဲ သေရသေးတယ်။ ဒီက လူတွေက သူတို့ကို အကောင်းမပြောကြဘူးတဲ့။ သူတို့ ခြောက်လှန့်လို့ လူတွေ သေကြ တယ်လို့ ပြောကြသေးတယ်တဲ့။

ဒါကြောင့် သူတို့က တောင်ဆုံကြ တယ်။ သူတို့နေတဲ့ ဒီနေရာလေးကို ရောက်ရင် သူတို့ကလေးတွေ ကစား နေကြတာ မတိုက်မိအောင် ဟွန်းသံ ပေးကြဖို့ ပြောပေးပါလို့ ဘုန်းတော် ကြီးကို အိပ်မက်ထဲက လာလျှောက် သွားကြတယ်လေ။

ဒါကို ဘုန်းတော်ကြီးက ရွာသားတွေကို ပြန်မိပြီး ဒီနေရာရောက်ရင် ဟွန်းတီးကြဖို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေရာရောက်ရင် ဘယ်သူ့ဆီ ဟွန်းသံပေးပြီး ဖြတ်ကြ တယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ခုနိတ် ဒီနေရာမှာ ဆိုက်ကယ်တိုက်မိတာတို့၊ လဲတာတို့ မဖြစ် တော့ဘူး။ ဒီနေရာလေးကလဲ ဟွန်းတီးရန် နယ်ပြေလို့ ဖြစ်တော့ပေါ့ကွာ။

‘ထူးဆန်းတယ်နော် သူငယ်ချင်း။ သူတို့က ဒီမှာ အဲလို မိသားစုလိုက် နေထိုင်ကြတာကိုးကွ’

‘ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း။ သူတို့လို ပရလောကသားတွေကလဲ ငါတို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မှီတင်းနေထိုင်နေကြ တာပဲ။ ငါတို့ မျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်တာပဲရှိ တယ်။ သူတို့ကလဲ ငါတို့ ပတ်ဝန်းကျင် မှာ ငါတို့လိုပဲ သွားလာလှုပ်ရှားနေထိုင် ကြတာပဲလေ။ ဒါတော့ မယုံမရှိနဲ့ သူငယ်ချင်းရေ ခုက လက်တွေ့ပဲဟေ့’

‘အင်း... သူငယ်ချင်း မှတ်သား လောက်ပါတယ်ကွာ’

‘ပြီးတော့ လူတွေက တစ်ခုဆိုး တယ်။ စောစောက ဘုန်းကြီးကို အိပ်မက်လာပေးပြီး သူတို့ ပြောသလို ပရလောကသားတွေနေတဲ့ နေရာမှာ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ပရလောကသားတွေ လုပ်လို့လို့ ပြောတတ်ကြတယ်။ သူတို့ လဲ သူတို့တာသာ နေထိုင်ရင်း သူတို့နဲ့ ထိမိ၊ တိုက်မိလို့ ဖြစ်တာတို့လဲ ရှိနိုင် တာပဲလေ။ သူတို့လို ငါတို့မှ မမြင်နိုင်

တာ။ သူတို့လဲ သူတို့ဘဝနဲ့ သူတို့ နေထိုင်ကြတာ သနားစရာကောင်း ပါတယ်ကွာ’

‘ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်းရေ။ ဒီ အကြောင်းအရာက အားလုံးတောင် အတုယူသင့်သေးတယ်ကွာ။ ဒီနေရာမှ မဟုတ်ဘူး။ ပရလောကသားတွေ ရှိတယ်လို့ နာမည်ကြီးတဲ့ နေရာတိုင်း ဆိုင်ကယ်နဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ ကားနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ခရီးသွားရင် ဟွန်းသံပေးသင့်တယ် နော်။ ဟွန်းသံပေးရတာ အပန်းမှ မကြီးဘဲကွာ၊ ဟုတ်ဘူးလား’

‘သိပ်မှန်တာပေါ့ သူငယ်ချင်းရေ၊ ဒီလိုမှတ်သားကြပေးဆိုရင် အကောင်း ဆုံးပဲပေါ့ကွာ’

ဤသို့လျှင် စာရေးသူတို့ သူငယ် ချင်းနှစ်ယောက် စကားဝတ်ပြောပြောနှင့် လာခဲ့ရာ အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပါ တော့သည်။

စာသူများအား အစဉ်လေးစားလျက်...
┌───┬───┬───┬───┬───┬───┐
ညီလေးငယ်(လယ်တော်)
└───┬───┬───┬───┬───┬───┘

စာမျက်နှာ (၂၅၁)မှ အဆက်

အတိုင်း ကြောက်ရွံ့တွေတုန်နေလို့ ခေါင်းတောင်မဖော်ရဲဘူး။

မိုးပြန်စသွားတာ ဦးတောက်ထိန်ထိတယ်။ သိပေမယ် ခေါင်းမဖော်ရဲတဲ့အချိန်မှာ ရေထဲက ဦးဆင်ပေါက်ကို သူ့ခြေ ထောက်တွစ်ပက်ကို လှေခံရုံပေါ်ကော်ပြီး လှေဝမ်းထဲ ပစ်တင် လိုက်တယ်။

လှေလှုပ်သွားလို့ လှေခွဲကိုင်တဲ့ ဦးတောက်ထိန်ပြန်ထိုင်ပြီး ဦးဆင်ပေါက်ကို ကြည့်တယ်။ ဦးဆင်ပေါက်ရဲ့ ကိုယ်က တစ်ကိုယ်လုံး လှေထဲ ရောက်ခါနီးပြီ။

ဒီအချိန်မှာ “ဂိုဏ်း” ဆိုတဲ့ အဋ္ဌမမြောက် မိုးကြိုးပစ်သံကြား ရတယ်။ ကောင်းကင်က လှုပ်စီးကမ်းကြီးက သူတို့လှေကို ထိမှန်တယ်လို့ ဦးတောက်ထိန်သိလိုက်တယ်။

ကြောက်ကြောက်နဲ့ ခေါင်းလှုပ်ပေမယ့် မစ်လိုက်တဲ့ မိုးကြိုးက ဦးဆင်ပေါက်ကို တည်တံ့စွာမြှင့်ထိတာ မြင်လိုက်ရ တယ်ဆိုပဲ။

‘အဲဒီလို မြင်ပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သတိလစ်ခဲ့တယ်တဲ့’

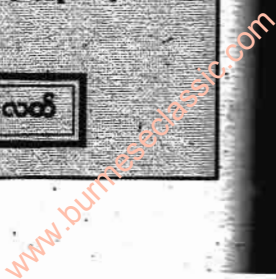
ဦးတောက်ထိန်ပြောတဲ့စကားအရဆိုရင် ဦးတောက်ထိန်တို့ လှေဘက်ကို ခုနစ်ကြိမ်တိတိ ရောက်လာတဲ့ လှုပ်စီးကမ်းကြီး ခုနစ်ကြိမ်တိတိ ပစ်ခဲ့တဲ့ မိုးကြိုးကြီးက ဦးဆင်ပေါက်ကို သေချာပေါက် ပစ်ဖို့လာတာ ဖြစ်ရမယ်။

ဒါကြောင့် အဋ္ဌမအကြိမ်၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်ပစ်တဲ့ မိုးကြိုးက ဦးဆင်ပေါက် ကိုထိတာ သေချာပေါက်ပစ်ဖို့လာတာ ဖြစ်ရ မယ်။

ဒါကြောင့် အဋ္ဌမအကြိမ်၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်ပစ်တဲ့ မိုးကြိုးက ဦးဆင်ပေါက်ကို ထိတာသေချာတယ်။

မိုးကြိုးပစ်လို့ ဦးဆင်ပေါက် သေရတာက သိပ္ပံနည်းအရ လှုပ်စီးကူးတာမဟုတ်ဘူး။ သိပ္ပံကြောင့် မဟုတ်တဲ့ အဲတိတ် တဲကြောင့်လို့ ပြောနိုင်တာပေါ့။

ပန်းတနော် နောင်လတ်

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်က ရေတံခွန် တောင်ဆရာတော်ကြီး၏ အလယ်ဂူ ကျောင်းတိုက်သို့ ကျွန်မတို့မိသားစု သွားရောက်ဖူးခဲ့စဉ်အချိန်က ဖြစ်ပါ သည်။

ဆရာတော်ကြီးကို အလှူငွေ ပစ္စည်းများ ကပ်လှူကာ ကန်တော့ကြ ပါသည်။ ကျောင်းတိုက်ပေါ်ရှိ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်ကြီးကို ဂန္ဓမာပန်း၊ သပြေ ပန်းများ ကပ်လှူပြီး နောက်တော် ရေများ၊ ဘုရားပန်းအိုးများ ကုသိုလ် ဖြစ် ကပ်လှူကြပါသည်။ ကျောင်းပေါ် တွင် တံမြက်စည်းလှည်းခြင်း၊ ကြက် မွေးဖြင့် အမှိုက်လှည်းခြင်းတို့ ပြုလုပ် ပါသည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ပေါက်ဂူ ဘုရား၊ ဘဂဝါဘုရား၊ ကျောက်ရှင်တုံး များပေါ်တွင် တည်ထားသော ဘုရား များကို ဘုရားပန်းများ ကပ်လှူကြပါ သည်။

ကျောက်ရှင်တုံးများ ပေါ်တွင် မိသားစုအမည်ဖြင့် လှူထားသော ဘုရားကို ရေသပ္ပယ်ပြီး အမွှေးတိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင်းများထွန်းကာ ကန်တော့ ကြပါသည်။

တောင်စောင့်ဘီလူးကြီးကို အမွှေး တိုက်ထွန်းကာ မေတ္တာပို့ပေးကြပါ သည်။ တောင်စောင့်နတ်သမီးလေး နတ်နန်းတွင် ပန်းဆက်ကာ အမွှေးတိုင် ထွန်းပြီး ကျောက်ချီ အပေါ့အလေး မကြပါသည်။

လူငယ်များက ရေတံခွန်တောင်ပေါ် သို့ တက်ကြပါသည်။ ဘုရားလာဖူးကြ သော မိသားစုများကိုလည်း တွေ့ရပါ သည်။

သစ်ပင်များ၊ တောင်ပေါ်များပေါ် တွင် မျောက်ကလေးများကို တွေ့ရပြီး ကျွန်မတို့မိသားစုက မျောက်စာ ငှက် ပျောသီး၊ မြေပဲ၊ နေကြာစေ့၊ ချိုချဉ်၊ မုန့်များကို ကျွေးကြပါသည်။

ချီ (အမေပူရ)

ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော်ကြီး ပြန်ပိုင်းသောလမ်းမှ ပြန်ခဲ့သဖြင့်

အန္တရာယ်မှ ကမ်းလွတ်ခဲ့ခြင်း

ပေါက်ဂူဘုရားတွင် ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ ပန်းများလဲခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပြီး ဘဂဝါ ဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဂုဏ်တော်ပုတီး စိပ်ကြပါသည်။ ထို့နောက် ဆွမ်းစား ချိန်တွင် ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော် ကြီးကို ဆွမ်းကပ်ကြပါသည်။ ဆရာ တော်ကြီး ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ ကျောင်းဝင်းထဲရှိ သရက်ပင်ကြီး အောက် စားပွဲပေါ် ထမင်းစားခုံပိုင်း လေးပေါ်တွင် ထမင်းစားကြပါသည်။

အချို့ပွဲခွန်များစားပြီး ရေတံခွန် တောင်ရေအိုးစင်မှ ရေများကို အန္တရာယ်ကင်း သောက်ကြပါသည်။

ရေတံခွန်တောင်ပေါ် ဆင်မ ထောက်ကန်မှ ရေများသည် မိုးတွင်း တွင် တောင်စောင်းများမှ ရေတံခွန်

ကျဆင်းနေပါသည်။ နွေရာသီတွင် ပိုက်လုံးများဖြင့် တောင်အောက်ရေကန်များသို့ သွယ် ယူပြီး ရေကန်များတွင် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ ချိုးရေကန်များ ခွဲခြား ကာ ချိုးနိုင်ပါသည်။

ရေတံခွန်တောင်ရေသည် ရောဂါ များကို ပျောက်ကင်းသဖြင့် လာ ရောက်ချိုးကြပါသည်။ ယုံကြည်ပါက အမှန်တကယ် ပျောက်ကင်းပါသည်။

နေ့လယ် နေပူချိန် တောရိပ်တောင် ရိပ်များဖြင့် အေးချမ်းသော သစ်ပင်ရိပ် များအောက်တွင် ကျွန်မတို့ စကားပြော ရင်း အနားယူကြပါသည်။

ညနေ (၃)နာရီခန့်လောက်တွင် ဘုရားဖူးပါလာစွာ သူငယ်ချင်းများ

က ပြန်ချင်သဖြင့် ဆရာတော်ကြီး
ကျောင်းပေါ်သို့ သွားကာ...

‘ဘုန်းဘုန်းကြီး တပည့်တော်မတို့
ပြန်တော့မယ် ဘုရား’

ဟု ပြောကြားရာ ဆရာတော်ကြီး
က...

‘အစောကြီး ရှိသေးတယ်။ မပြန်ကြ
နဲ့ဦး’

ဟု မိန့်လိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်မတို့အားလုံး ဆရာ
တော်ကြီးကို ကန်တော့၍ ကျောင်း
အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့ကြပါသည်။

ကျွန်မတို့အားလုံး ဘုရားများကို
သွားကန်တော့ကြပါသည်။ နာရီဝက်
ကျော်ကြာသောအခါ ဆရာတော်ကြီး
ထံသွားပြီး ပြန်ရန် လျှောက်သောအခါ
ဆရာတော်ကြီးက...

‘အိမ်း...နေကြပါဦး။ မပြန်ကြနဲ့ဦး’
ဟု မိန့်လိုက်ပြန်ပါသည်။

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးက
အချိန်စောသဖြင့် မပြန်ခိုင်းတာဟု
ထင်နေပြီး ကျောင်းအောက်သို့ ဆင်း
လာခဲ့ကြပါသည်။

ညနေ(၄)နာရီ ကျော်သောအခါ
မိသားစုအားလုံး ကျောင်းတိုက်ပေါ်သို့
သွားပြီး ကြိမ်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်
ထိုင်နေသော ဆရာတော်ကြီးကို
ကန်တော့ကြပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာ
တော်ကြီးက...

‘ဟိုဘက်လမ်းက ပြန်ကြ ဒီဘက်လမ်းက
မပြန်ကြနဲ့’

ဟု မိန့်လိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ မိန့်ပြီး
ဟိုဘက်လမ်း၊ ဒီဘက်လမ်းကို
လက်ညှိုးညွှန်ပြပါသည်။

ဟိုဘက်လမ်း ဆိုသည်မှာ ရန်ကင်း
တောင်ကိုဖြတ်၍ နန်းရှေ့မှနေ၍
မန္တလေးကျွန်းအရှေ့ဘက်လမ်းဖြစ်ပါသည်။

ဒီဘက်လမ်း ဆိုသည်မှာ ရေတံခွန်
တောင်၊ ကြောညှိရွာ၊ အောင်ပင်လယ်၊
ပြင်ဦးလွင်ဖြတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။
အောင်ပင်လယ်နတ်နန်း၊ ပြင်ဦးလွင်
လမ်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း ကိုးမြို့ရှင်

လမ်းဖြစ်ပါသည်။

ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး
ပြောသော “ဟိုဘက်လမ်းက ပြန်ကြ၊
ဒီဘက်လမ်းက မပြန်ကြနဲ့” ဟု ဆို
သော် ပြန်ကြမည့်လမ်းကို ကျွန်မတို့
မိသားစုအားလုံး သိလိုက်ကြပါသည်။
ဆရာတော်ကြီးက ထပ်မံကာ ထို
စကားကို ထပ်မံမိန့်ပြန်ပါသည်။

‘တင်ပါဘုရား... ဟိုဘက်လမ်းက
ပြန်ကြပါမယ်ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားကန်တော့ကြပါ
သည်။ ကန်တော့ပြီး ကျောင်းအောက်
ဆင်းကြရာ ထပ်ပြီး...

‘ဟိုဘက်လမ်းက ပြန်ကြ ဒီဘက်လမ်းက
မပြန်နဲ့’

ဟု မိန့်လိုက်ပြန်ပါသည်။

ဝေးသော ဟိုဘက်လမ်းက ပြန်ခိုင်း
ပြီး နီးသော ဒီဘက်လမ်းက မည်သည့်
အတွက်ကြောင့်မပြန်ခိုင်းမှန်း မသိကြပါ။

ကျွန်မတို့ မိသားစုနှင့် သူငယ်ချင်း
များသည် ကားဖြင့် ရေတံခွန်တောင်မှ
ရန်ကင်းတောင်လမ်းကို ဖြတ်ခဲ့ကြပါ
သည်။ ရန်ကင်းတောင်ပေါ်ရှိ ဘုရား
များ လက်အုပ်ချီ ကန်တော့လိုက်ပါ
သည်။

နန်းရှေ့မှတစ်ဆင့် မန္တလေးကျွန်း
မြို့ရိုးကို ဖြတ်လာခဲ့ကာ (၈၄)လမ်း၊
စစ်ကိုင်း-မန္တလေး လမ်းကို ရောက်ပြီး
မန်းမြို့ဈေးတောင်ဘက်တွင် သူငယ်
ချင်းနှစ်ယောက် ဆင်းကြပါသည်။

ထိုအခါမှ ကားပေါ်ကျန်သူ (၇)

ယောက်ဖြစ်ပြီး ဆင်းသွားသည်
သူငယ်ချင်း(၂)ယောက် အပါအဝင်
(၉)ယောက် ဖြစ်နေမှန်း သိလိုက်ကြ
ပါသည်။ ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်
ကြီးကျောင်းသို့ ကျွန်မတို့ လူ(၉)ဦး
သွားခဲ့ကြသည်ကို ကျွန်မတို့ မသိ
ကြပါ။

ဆရာတော်ကြီးသည် သီလဂုဏ်၊
သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်ရှိသော ဆရာ
တော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မ
တို့ပြန်မည့်အချိန်ကို မပြန်ခိုင်းခြင်း၊
ပြန်ရမည့်လမ်း ပြောကြားခြင်း၊ စိတ်ချ
ရမည့် အချိန်မှ ပြန်ခိုင်းခြင်းတို့မှာ
ထူးဆန်းနေပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရေတံခွန်စောင်း
မှ ပြန်မည့်သူများသည် လူ(၉)ယောက်
ဖြစ်နေသဖြင့် အန္တရာယ်ရှိသော
ကြောင့် မပြန်ရဟု မိန့်ကာ အချိန်ကို
တာမြစ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

“ဟိုဘက်လမ်းက ပြန်ကြ” ဟု မိန့်
ခြင်းမှာ အန္တရာယ်ကင်းသောလမ်း ဖြစ်
သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ “ဒီဘက်
လမ်းက မပြန်ကြနဲ့” ဟု ပြောခြင်းမှာ
အန္တရာယ်ရှိသောလမ်းဖြစ်ခြင်း၊ မသွား
သင့်သောလမ်း ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်
ပါသည်။

ကျွန်မတို့ မိသားစုသည် ရေတံခွန်
တောင်ဆရာတော်ကြီး၏ စကားကို
နားထောင်ရုံသေသူများ ဖြစ်ကြပါ
သည်။ သူတော်ကောင်းဆရာတော်
ကြီးကို လျှာဒါန်းကန်တော့ခြင်း ကုသိုလ်
ကြောင့် အန္တရာယ်မှ ထူးဆန်းစွာ
လွတ်မြောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိသားစုများအားလုံး ရေတံခွန်
တောင်ရှိရာ အရှေ့အရပ်သို့ လက်အုပ်
ချီကာ ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်
ကြီးကို ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

(ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီး
ဦးအာစာရကို ရှိသေစွာ ကန်တော့
လိုက်ပါသည်။)

ချို(ဆမဂ္ဂ)

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တွေကြည့်ရဲ့ အဘကြီး(သို့မဟုတ်)

ဘိုးတော်ကြီး

ကျောက်လှိုင်
ခေတ္တ-တောင်ကြီး

၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် စာရေးသူသည် ရန်ကုန်မြို့မှ မန္တလေးသို့ အလုပ်တာဝန်အရ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ၏ ရုံးမှာ လမ်း(၈၀) တရုတ်တန်းတွင်ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မှ မပြောင်းမီ ဘိုးတော်ဂျက်ဆိုသူအား တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးပါသည်။

တွေ့ဆုံချိန်တွင် ဘိုးတော်ဂျက်မှာ ရန်ကုန်မင်္ဂလာဒုံ လေယာဉ်တိုးချဲ့လမ်းမလွတ်၍ သင်္ချိုင်းတစ်ခုမှ ဝိညာဉ်များအား ပြောင်းရွှေ့ရာတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြောင်းသိရပြီး သူမှတစ်ဆင့် မန္တလေးတွင် ဘိုးတော်ကြီးရှိကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ဘိုးတော်ဂျက်မှာ အဆိုတော်လားရှိုးသိန်းအောင်၏ ဖခင်ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာတွင် အသက်ကြီး ယောက်ျားပုဂ္ဂိုလ်များအား ဘိုးတော်တစ်၍ ခေါ်ဆိုကြသည်ကို သတိထားမိပါသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ် နွေရာသီကာလခန့်တွင် စာရေးသူ၏ ရုံးအနောက်ဘက်ခြမ်းတွင်ရှိသော နှစ်ထပ်အိမ်တစ်လုံးရှေ့တွင်သူငယ်ချင်းကိုမောင်မောင်သန်းအား အမှတ်မထင် တွေ့ရှိပါသည်။

၁၉၆၈ ခုနှစ် စက်မှုတက္ကသိုလ်မှ ဘွဲ့ရရှိပြီး ယခုမှ ပြန်လည်တွေ့ဆုံရသော သူငယ်ချင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကိုမောင်မောင်သန်းမှာ ဘောက်ထော်မှာနေပြီး စက်မှုတက္ကသိုလ် ကြို့ကုန်းသို့ မော်တော်ကားနှင့်အသွား စာရေးသူအား ဝင်ခေါ်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုကြောင့် အစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ ဦးဝင်းမောင်နှင့် ဇနီးဒေါ်တင်တင်တို့အား သိရှိခဲ့ရပြီး

ဆွေမျိုးရင်းချာဖြစ်လာပြီး ယင်းအိမ်သို့ ဝင်ထွက်စားသောက်ခဲ့ရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဦးဝင်းမောင်၊ ဒေါ်တင်တင်မိသားစုနှင့်အတူ စစ်ကိုင်းကမ်းနားလမ်း ဖောင်တော်ဦးဘုရားသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဘုရားခန်းကျယ်ကျယ်တစ်ခုတွင် ယောဂီဝတ်နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးမှ ပရိသတ်လေး၊ ငါးဆယ်ခန့်အား မန်းမှုတ်ပေးပြီး အကြားအမြင်ရ ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ ဟောပြောနေသည်ကို ရပ်ကြည့်နေမိပါသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူအား လက်ညှိုးထိုး၍...

‘တစ်ပြိုင်ပနေနဲ့ ဝါဒီလာခဲ’

ဟု ခေါ်ပါသည်။ အတိတ်ဘဝအကြောင်း ပြောပြီး အခက်အခဲများရှိရင် အားလုံး ပြေလည်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုပြီး ခေါင်းကို ပုတ်ကာ ဓာတ်လုံးတစ်လုံးအား ပေးပါသည်။ ယင်းအချိန်တွင် ဘိုးတော်ကြီးမှာ “အဘအောင်မင်းခေါင်” ဓာတ်စီးနေကြောင်း သိရှိရပါသည်။

စာရေးသူလည်း လက်အုပ်ချီကန်တော့ခဲ့ရပါသည်။ ဓာတ်စီးစဉ် မိန့်ကြားချက်အရ မန္တလေးနန်းရှေ့ ဓာတ်ပုံဆိုင်မှ “အဘအောင်မင်းခေါင်” ၏ တိုက်ပုံအင်္ကျီ ပုဆိုးကွက်ကြား မတ်တတ်ရပ်ပုံတော်အား အိမ်တွင် စတင်ကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူလည်း ထိုအချိန်မှစ၍ ရံဖန်ရံခါ ဦးဝင်းမောင်၊ ဒေါ်တင်တင်တို့ မိသားစုနှင့် ဘိုးတော်ကြီးဓာတ်ခန်းသို့ မကြာခင်တ ရောက်ရှိပါသည်။ ရောက်ရှိတိုင်းလည်း ဘိုးတော်ကြီးဓာတ်ခန်းတွင် ပရိသတ်များ အပြည့်တွေ့ရှိပါသည်။

လာသမျှပရိသတ်ထဲမှ မေးမြန်းချက်များ၊ အခက်အခဲများကို ဟောပြောဖြေရှင်းပေးနေပါသည်။ ဘိုးတော်ကြီးဓာတ်စီးရာတွင် အဘ“အောင်မင်းခေါင်” အများဆုံးဖြစ်ပါသည်။ အဘမှာ ဘိုးတော်ကြီး၏ ဆရာရင်းဖြစ်ကြောင်း ယခုမှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းများတွင် ဖတ်ရှုရ၍ သိရပါသည်။

ထိုစဉ်အခါက အဘ“ဘိုးဘိုးအောင်”၊ အဘ“ရာကျော်ဆရာတော်”၊ အဘ“ဆံ့ရည်ဆရာတော်”၊

www.burmeseclassic.com

အဘ“ဘိုးပေါက်ဆီနီ”တို့ ဓာတ်စီး တာတွေကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ဓာတ်လုံး များ ပေးတတ်ပါသည်။

အဘ“ဆံရှည်ကိုယ်တော်” ဓာတ်စီး စဉ် ဆံပင်များ ပေးတတ်ပါသည်။ အားလုံး အဆောင်များဖြစ်ပါသည်။ ဓာတ်စီးစဉ်ကာလတွင် စီးကရက်၊ မုန့်၊ သကြားလုံး စသည်များကိုလည်း ပရိသတ်အား အန္တရာယ်ကင်း ဝေငှပါ သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် စာရေးသူလည်း ဘိုးတော်ကြူးနှင့် ရင်းနှီးမှု ပိုမိုရရှိခဲ့ပါ သည်။ စာရေးသူနေထိုင်ရာ (၈၄)လမ်း ရွှေဘုန်းရှိနိ မင်းသားစုနေအိမ်သို့ ထို တစ်နေ့တွင် ကြွရောက်လာခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ဘုရားစင်မှ ထားရှိ သော အဆောင်ပစ္စည်းများအား စစ် ဆေးပေးပြီး မှတ်မှတ်ရရ “အုန်းအမြူ တေ”အား အန္တရာယ်များ၍ ဘိုးတော် မှ ယူဆောင် ဖယ်ရှားပေးပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် စာရေးသူ၏အိမ်သို့ ရောက်ရှိနေသော ဦးလေးအငယ် စိုက်ပျိုးရေးမန်နေဂျာအား ရှေ့ဖြစ်၊ နောက်ဖြစ်များ ဟောပြောရာ မှန်ကန် သဖြင့် ဦးလေးမှ လက်စွပ်တစ်ကွင်း အား ပေးလှူခဲ့ပါသည်။

ဘိုးတော်ကြူး၏ မိန့်မှာချက်များ အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့သဖြင့် အဆင့်ဆင့် ရာထူးတိုးမြှင့် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ ရာ ရန်ကုန်မြို့ ရုံးချုပ်တွင် ရာထူးကြီး ဖြင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ် အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် မန္တလေးမြို့ မြို့သစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ အခြေချပါသည်။ စာရေးသူ၏ဇနီးမှာ ယခင် မင်းသားစုရပ်ကွက် ဘုရားကြီး ကျောင်းတို့သာ အသွားအလာများပါ သည်။ ဈေးသည်ဟောင်း ဖေါက် သည်ဟောင်း ဝယ်လိုကောင်းကြောင်း

ပြောပါသည်။ “ဘုရားကြီးဈေး၊ ဆစ် တိုင်းပေး အလေးမပုန် ဝယ်သူက” ဟု ပြောသံကြားပါသည်။

ဇနီးသည်မှာ ယင်းဈေးမှ ဈေးသည် များနှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိလှ၍ ပြဿနာ မရှိလှပါ။ ယင်းဈေးသို့ သွားစဉ် မမျှော် လင့်ဘဲ “ဘိုးတော်ကြူး”အား တပည့် တပန်းများနှင့် ကိုယ်တိုင် ဈေးလာဝယ် တာ တွေ့ရှိရသဖြင့် ယခုအခါ အမရ ပူရ ငယ်တိုးတွင် ဓာတ်နန်းဖွင့်ထား ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် စာရေးသူ၏ သမီး ငယ်များ တာဝန်အရ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဆေးရုံကြီးစာရင်းတွင် သင်တန်းတက် ရောက်ရမည်ဖြစ်ရာ ယင်းဒေသနှင့် အဆက်အစပ်မရှိ သိကျွမ်းမှုမရှိသဖြင့် ဆိုင်ရာပိုင်ရာများ အပ်နှံရန် “ဗိုးတော် ကြူး” ဆီသွား၍ တင်ပြ လျှောက်ထား ခဲ့ပါသည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် “ဘိုးတော် ကြူး”အား အမရပူရငယ်တိုးဓာတ်ခန်း တွင် တွေ့ဆုံရပါသည်။ ဘိုးတော်ကြူး မှ မန်းမှုတ်ပြီး ညာဘက်လက်အား မြှောက်ကာ ဆုတောင်းနေပါသည်။ မကြာမီ ဘိုးတော်ကြူး၏ လက်ထဲ သို့ ကျောက်စိမ်းအံသေးတစ်လုံး ပါ

လာပြီး သမီးငယ်အား ဆောင်ထားရန် ပေးပါသည်။ “ယင်းနောက် နန်းရှေ့ ကာလီမယ်တော်ကျောင်းသို့ သွား ရောက်ရန် မိန့်မှာပါသည်။ အားလုံး အဆင်ပြေမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါ သည်။

ဘိုးတော်ကြူး၏ မိန့်မှာချက် အတိုင်း နန်းရှေ့ ကာလီမယ်တော် ဘုရားကျောင်းသို့ သွားရောက်၍ အုန်းသီးခွဲ၊ ဓေတော်များ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းပါသည်။ ဘုရားကျောင်း၏ အကြီးအကဲမှလည်း ဆုတောင်းပေးပါ သည်။

သမီးငယ်လည်း အိန္ဒိယတွင် ခြောက်လခန့် သင်တန်းတက်ရောက် ရာ အခက်အခဲမရှိဘဲ အောင်မြင်ခဲ့ပါ သည်။ ဗုဒ္ဓဂါယာဘုရားလည်း ဖူးခဲ့ရပါ သည်။ အကြီးအကဲများ၏ ကူညီစောင့် ဖွဲ့ရှာမှုလည်း ရခဲ့ပါသည်။ ဘိုးတော် ကြူး၏ ဓာတ်အဆက်အသွယ် ကောင်း မှုကြောင့်ဟု ယုံကြည်မိပါတော့သည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် USA တွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံသို့ အလည် ပြန်လာမည့် ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ဦး အား တွေ့ဆုံရန် ရန်ကုန်မြို့မှ သူငယ် ချင်းမှ အကြောင်းကြားလာပါသည်။

သူငယ်ချင်း၏ အကြောင်းကြား ချက်အရ စာရေးသူမှာ ယင်းအချိန်တွင် ကျန်းမာရေး မကောင်းသော်လည်း ရန်ကုန်သို့ နှစ်ရက်တာခရီးသွား ရောက်ရပါသည်။ သူငယ်ချင်း၏ နေ အိမ်တွင် တည်းခိုခဲ့ရပါသည်။

USA မှ သူငယ်ချင်းမှာ အထက်တန်း ကျောင်းမှ ခွဲခွာခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း (၄၀)ရှိ၍ အလွန် တွေ့ချင်ခဲ့ပါသည်။ သူငယ်ချင်းဟောင်းများ စုပြီး ရွှေတိဂံ ဘုရား၊ သာကေတ ရှုခင်းသာတို့သို့ သွားရောက်ခြင်း၊ ဟိုတယ်ကပ်ခဲ့တွင်

အစိန္တေယျ

ရှေးသီတင်းပတ်

[၁]

ဘုန်းတော်အနန္တ၊
 ကံတော်အနန္တ၊
 ဉာဏ်တော်အနန္တ၊
 တန်ခိုးတော်အနန္တ၊
 ပါရမီတော်အနန္တနှင့်
 တကွ ပြည့်စုံတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်ကား သုံးလောက
 ၏ ကောင်းကျိုးချမ်းသာအတွက်
 ပွင့်ထွန်းပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။
 မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်များ
 သည်ကား နှိုင်းဆ၍ မရအောင် ကြီးမား

လှပေစွာ။ အမှန်စင်စစ် မြတ်စွာဘုရား
 သည် လူသာမန်တို့၏ စိတ်ဖြင့် ကြံစည်
 တွေးခတ်၍ မရနိုင်သော အစိန္တေယျ
 ဖြစ်သည့်နည်းတူ အစိန္တေယျ မြတ်စွာ
 ဘုရား၌ ယုံကြည်ကိုးစားကြသူများ
 ရရှိနိုင်သည့် ကောင်းကျိုးသည်လည်း

အစိန္တေယျပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။
 မြတ်စွာဘုရားသည်ကား အဂ္ဂ
 သာဝက၊ မဟာသာဝက ရဟန်းတော်
 ကြီးများ မကျက်စားနိုင်သည့် ဉာဏ်
 တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။
 သာဝက ရဟန်းတော်ကြီးများက
 တရားဆုံးမ ချေချွတ်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်၏
 ပညာ အထုံအနုအရင့်နှင့် ဝါသနာတို့
 ပြည့်စုံအောင် မှတ်ကျမ်း မချွတ်နိုင်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

သော် မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးကိုယ်တိုင် သမ္မာအနုအရင့်
အလိုက် ဟောပြောဆုံးမ၍ နိဗ္ဗာန်သို့
ပို့ဆောင်တော်မူခဲ့သည်။

တစ်ခါသော် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ဆွမ်းစား
လာပင့်သည့် ဒကာတစ်ယောက်နှင့်
အတူသွားရာ ဆွမ်းဒကာက အရှင်
မောဂ္ဂလာန်အား သင်္ကန်းသုံးစုံလှူမည်
ဟု စိတ်ကူးနေ၏။

လမ်းခရီးတွင် မြောင်းကလေးတစ်ခု
ကို တွေ့သော် ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်
မြတ်ကြီးသည် ကျော်ကူးလျှင် ရနိုင်ပါ
လျက် ခုန်ကူးလိုက်၏။ ထိုအခြင်းအရာ
ကိုမြင်သော ဒကာက သင်္ကန်းနှစ်ခုသာ
လှူတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ရှေ့တွင် မြောင်းငယ်တစ်ခုကို
ထပ်မံ တွေ့ပြန်သော် ရှေ့နည်းအတိုင်း
ခုန်ကူးလိုက်ပြန်၏။ ဒကာက သင်္ကန်း
တစ်ခုသာ လှူတော့မည်ဟု စိတ်ပြောင်း
၍ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြန်၏။

တတိယ မြောင်းငယ်ကလေးတစ်ခု
ကို ထပ်မံတွေ့ပြန်သော် ရှင်မောဂ္ဂလာန်
ရဟန္တာကြီးသည် ရှေ့နည်းတူ ခုန်၍
မကူးတော့ဘဲ ကျော်၍ သွားလေ
သည်။ အတူလိုက်ပါလာသော ဒကာ
က...

‘အရှင်ဘုရား ပြောင်းနှစ်ခုကို ခုန်ကူးပြီးပါ
အခု အဘယ်ကြောင့် ခုန်ကူး၍ ယာဉ်တော့
ထားလဲ’
ဟု မေးတော်မူ၏။

‘ဒီတစ်ကြိမ် ခုန်ကူးရင် သင်္ကန်းတစ်စုံပင်
ရတော့မှာ ယဟိုတော့ဘူး ထိုရှင်’
ဟု မိန့်တော်မူသည်။

‘မထေရ်မြတ်ကြီးဟာ ဝါရုံ စိတ်အကြံကို
သိပေတာပဲ’

ဟု ဒကာက ဆိုကာ သင်္ကန်းသုံးစုံ
စလုံးကို လှူလိုက်လေတော့သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီးမှာမူကား ဝါသနာနှင့်တကွ
ကိလေသာကို စွန့်တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်

သောကြောင့် ထူးခြားသည့် အစိန္တေယျ
ဝိသေသကို ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ အနန္တစကြဝဠာ၊ အနန္တ
လောကဓာတ်နှင့် အနန္တဉာဏ်ပညာကို
အကြွင်းမဲ့ရတော်မူသော အနန္တတန်ခိုး
တော်ရှင်ဖြစ်ပေသည်။

[၂]

ဆရာအောင်၏ သာသနာပြုစခန်း
တွင် ဝင်ရောက်၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်း
များ ဝင်လုပ်နေပြီဖြစ်သော စောအယ်
ထော်သည် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး
ကလေးဘဝကစပြီး သူ၏ ဖြစ်ကြောင်း
ကုန်စင်ကို ပြောပြလေသည်။

‘ကျွန်တော်နာမည် စောအယ်
ထော်ပါ။ သူပုန်ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။
ဇာတိက လှိုင်ဘွဲ့ကပါ’

‘ဘာပြုလို့ သူပုန်ထဲဝင်တာလဲ’

‘ဆရာအောင်က မေးမှတော့
အကုန်ပြောပြပါမယ်။ မိရိုးဖလာ
ကိုးကွယ်ကြတာကတော့ ...ဘာသာ
ပါ။ ဇာတိက လှိုင်ဘွဲ့ဆိုပေမယ့်
လှိုင်ဘွဲ့နဲ့ မိုင်(၂၀)လောက်ဝေးတဲ့
တောရွာကလေးဆိုတော့ ကျောင်းလဲ
မနေရဘူး။ ၄ကပ်ပစ်၊ ချိုးထောင်၊ ဖား
ရိုက်၊ ငါးဖမ်းတဲ့ အလုပ်ပဲရှိတယ်။

နည်းနည်းလေး ကြီးလာတော့
လက်နက်တွေ ကားယားကားယားနဲ့
ရွာထဲ ဖြတ်သွားတဲ့ သူပုန်တွေကို
‘အားကျပြီး လိုက်သွားပါရော။

ကရင်လွတ်မြောက်ရေးတပ် ဆို
တော့လဲ ကရင်တွေ လွတ်မြောက်လာ
ရင် ငါတော့ ဗိုလ်ဖြစ်မှတော့မှာပဲဆိုပြီး
အားကျပြီး ကရင်ဗိုလ်တွေ ခိုင်းသမျှ
လုပ်တာပဲ။ တိုက်ပွဲတွေလဲ ခဏခဏ
ကြုံတယ်။ ပစ်ပြီး ပြေးတာများတာပဲ။

ဒီလိုနဲ့ စခန်းတစ်ခုမှာ အုပ်စုဖွဲ့ပြီး
ထမင်းစားမယ်လို့ ပြင်ဆင်နေတုန်း
‘နေရာပြောင်းလိုက်’ ဆိုတဲ့ အသံကို
နားထဲမှာ ကြားလိုက်ရတယ်။ အသံကို
ကရမစိုက်ဘဲ ဆက်စားမယ် လုပ်နေ
တုန်း ‘နေရာ အပြန်ပြောင်းလိုက်’
ဆိုတဲ့အသံကို ပီပီယယ ကြားလိုက်ပြန်
တယ်။

ဒါနဲ့ ကပျာကယာ နေရာရွှေ့ပြီး
ထမင်းစားမယ်အလုပ် ‘ဒုန်း’ဆိုတဲ့
လက်နက်ကြီး အသံကြားရလို့
ဝမ်းလျားမောက်လိုက်ပြီး ပြန်အထမှာ
ကြည့်လိုက်တော့ စောစောက ထမင်း
စားဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့နေရာမှာ ဗုံးဆန်
ကျပြီး ဝေါက်ကွဲသွားတာ မြင်လိုက်ရ
တယ်။

စိတ်ထဲမှာတော့ ဝေဝေဝါဖြစ်နေပြီး
‘နေရာပြောင်းလိုက်’ လို့ ပြောတဲ့
အသံပိုင်ရှင်ဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ
စဉ်းစားလာတယ်။

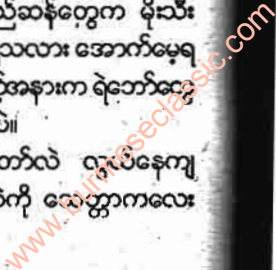
ဒီလိုနဲ့ သူပုန်ဘဝကို စိတ်ပျက်နေ
တုန်း...

‘အားမဝယ်နဲ့ လူကလေး အထာ အနားမှာ
ရှိတယ်’

ဆိုပြီး အိပ်မက်ပြီး ဖျတ်ခနဲ နိုးသွား
တယ်။ အိပ်မက်က နီးနီးချင်း သေနတ်
သံတွေ အဆက်မပြတ်ကြားလိုက်ရ
တော့ အစိုးရတပ်တွေနဲ့ တိုးပြီ ဆိုပြီး
ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။

သေနတ်ကျည်ဆန်တွေက မိုးသီး
မိုးပေါက်တွေကျသလား အောက်မေ့ရ
တယ်။ ကျွန်တော်အနားက ရဲဘော်တွေ
လဲ အတုံးအခုံးပဲ။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ လှုပ်ပဲနေကျ
ကျောပိုးအိတ်ထဲကို သေတ္တာကလေး

အမြန်ထည့်ပြီး တအားကုန်ပြေးတော့ တာပဲ။

ပစ်ကွင်း လွတ်လောက်ပြီဆိုတဲ့ နေရာရောက်မှ ခြေကုန်လက်ပန်းကျပြီး ကိုယ့်ကို တအား ပစ်လိုက်တယ်။ ကျောပိုးအိတ်လဲ လွင့်သွားတယ်။

သေတ္တာကလေးထဲမှာ ဘယ်က ရောက်လာမှန်းမသိတဲ့ ဘုရားရုပ်တု ကလေးတစ်ဆူ တွေ့ရတယ်။

အဲဒီတော့မှ **“ဧပြီ အားမငယ်နဲ့ လူကလေး အဘအနားမှာ ရှိတယ်”** ဆိုတာ ဒီဗုဒ္ဓရုပ်တုကလေး ဖြစ်မှာပဲဆိုပြီး တရုတ်သေပဲ သေတ္တာထဲ ပြန်ထည့်ထားလိုက်တယ်။

တစ်နေ့တော့ ဗိုလ်လုပ်သူက...
‘မင့် ဘုရားရုပ်တု ဝိုက် ဆောင်းကွာ ငါ သိန်း(၅၀)ပေမယ်’

ဆိုပြီး အတင်းဝယ်တော့တာပဲ။ ကျွန်တော်ကလဲ မရောင်းပါရစေနဲ့လို့ ဗိုလ်ကြီးကို အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ရတာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ သေတ္တာလေးထဲမှာ ဘုရားရုပ်တု ကလေး မရှိတော့ဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး သုံးရက်လောက် ထမင်းမစားဘူး။ သုံးရက် မြောက်ညမှာ အိပ်မက်မက်ပြန်တယ်။

‘စိတ်ပျက်နဲ့ အာပြန်လာပြီ’
လို့ အသံကြားလိုက်ရပြီး နိုးလာတယ်။ နိုးနိုးချင်း သေတ္တာကလေး ဖွင့်ကြည့်တော့ နဂိုမူလနေရာမှာပဲ ဘုရားရုပ်တုကလေးကို ပြန်တွေ့လိုက်ရတော့ ဝမ်းသာလိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း မပြောပါနဲ့ ဆရာရယ်။ **ရုပ်တုကလေးက သုံးလက်မပဲ ရှိပါတယ်။ ကြေးဆင်းတုကလေးပါ။**

အဲဒီနောက်တော့...
‘ဝါဟာ ဒီသူပုန်တွေထဲမှာ ဆက်နေမယ် ဆိုရင် ဗုဒ္ဓရုပ်တုကလေးဟာ နောက်တစ်ခေါက် အနိမ့်ဓဉ်းမှာပဲ’
ဆိုပြီး အလင်းဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်

တယ်’

[၃]

ကျွန်တော်လဲ သူပုန်စခန်းက အမြန် ဆုံးနည်းနဲ့ ထွက်ပြေးဖို့ပဲ အပြုမပြတ် အကွက်ချောင်းနေရတယ်။ တစ်ညမှာ အိပ်မက်မက်ပြန်ရော။ စေတီပျက်ကြီး တစ်ဆူက တောထဲမှာ။ နောက်တော့ စေတီပျက်ကြီး မြင်ကွင်းနေရာမှာ ရွှေရောင်ဝင်းနေတဲ့ စေတီငယ်တစ်ဆူကို ဖူးလိုက်ရတယ်။

အိပ်မက်တွေကလဲ ဘာတွေမက်မှန်းမသိဘူးဆိုပြီး နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေတယ်။ ဒါနဲ့ နောက် တစ်ညကျပြန်တော့လဲ ဒီအတိုင်းပဲ ထပ်မက်ပြန်တယ်။

ဒီတစ်နှစ်မှာတော့ စေတီပျက်ကြီးက ရွှေရောင်ဝင်းနေတဲ့ စေတီငယ် အဖြစ်ကို ပြောင်းသွားတာ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရတယ်။ ရုပ်ရှင်ကားတွေမှာ ဆလိုးမိုးရှင်းပြသလိုပဲ ဆရာကြီး။ စေတီပျက်ကြီးက တောင်ထိပ်မှာ အကြီးကြီးပျံ့၊ ကြည့်နေရင်းက စေတီပျက်ကြီးဟာ တဖြည်းဖြည်းမှိန်သွားပြီး စေတီငယ်ကလေးတစ်ဆူဟာ အဲဒီစေတီပျက်ကြီးပေါ်မှာ ရွှေခေါင်းလောင်သံတွေ တစာစာနဲ့ ပေါ်ထွက်လာတယ်။

ဒီတော့မှ ကျွန်တော်လဲ စဉ်းစားမိတယ်။ ဒီစေတီပျက်ကြီးကို ပြုပြင်ပြီး ရွှေစေတီတစ်ဆူ ထပ်တည်ခိုင်းနေတာ

ပါလားလို့ နားလည်လာတယ်။ ဒါပေမယ့်... ဒီလိုအိပ်မက် မက်တာကို ဘယ်သူမှလဲ မပြောရဲဘူး။ ပြောလဲ ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး။ အရူးလို့ ပြောမှာ။ ဒါကြောင့် ထွက်ပြေးဖို့ အကွက်ချောင်းနေတုန်း နေခင်းကြီးမှာ တိုက်ပွဲ တစ်ခုဖြစ်ပြန်ရော။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ စမ်းချောင်းတစ်ခုအတိုင်း စွတ်ပြေးလိုက်တာ အဖော်တွေနဲ့လဲ ကွဲကုန်ကြတယ်။

ကျွန်တော်လဲ “ရန်သူနဲ့ လွတ်လောက်ပြီ” ဆိုပြီး ကျောအိုးအိတ်ကို ဘေးပစ်ချ။ ပါလာတဲ့ ဘေးမြှောင်ကို မြေမှာစိုက်ပြီး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားတော့တယ်။

ဘယ်လောက်ကြာကြာ အိပ်ပျော်သွားမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။ “တူးဟေ့...တူးဟေ့” လို့ အသံကျယ်ကျယ် အော်ပြောနေသံ ကြားလိုက်တော့မှ နိုးလာတယ်။

“တူး” လို့သာ ဆိုတယ် ဘယ်နေရာကို တူးရမှန်း မသိတော့ “ဘယ်နေရာလဲ” လို့ စိတ်ထဲက မေးလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါ ဓားမြှောင်က စိုက်ထားရာကလဲ သွားတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဘာမှ စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ဓားမြှောင်လဲကျတဲ့ နေရာကို သဲကြီးမဲကြီး တူးဆွလိုက်တယ်။

တစ်တောင်လောက် တူးမိတော့ ကိုယ့်ပျက်စိကိုတောင် ကိုယ် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ရွှေပြားတွေဟာ နေရောင်အောက်မှာ တလက်လက် တဝင်းဝင်းစာချင်ချင်နဲ့...

‘ဒီတော့ တစ်ခါတည်း ကျုံးပြီး ယူတော့တာပဲလား ဦးစောအယ်ထော်’
‘ဘယ်ယူဖို့ဖြစ်လဲ ဆရာရယ် တစ်ခါတည်း ယူလိုက်ရင် အရှင်ချင်း ဖမ်းကြတော်ကြနဲ့ အဆင်တည်မှာ ယူတိုက်ဘူး ဒါကြောင့် လေးငါးဆယ်ပြားလောက်ပဲ လက်ထဲမှာပဲ စာအိတ်ထဲထည့်လိုက်ပြီး ကျွန်းထဲတွေကို နေရာပျက် ပြန်အုပ်ထားလိုက်တယ်။’

ကညပ်ပင်ကြီးနှစ်ပင်နဲ့ဆိုရင် ကြိတ်ဖြစ်
နေတယ်။ သူ့တွင်းကနေပြီ အပုပ်ကြီးနှစ်ပင်
ဆိုကို ခြေထောက်လှမ်းကြည့်တော့ ခြေ ကိုး
လှမ်းစီ လှမ်းရတယ်။

ဝဲနဲ့လွတ်လောက်တဲ့ နေရာလောက်
က တအားကုန်လွှဲပြီး မြစ်ထဲကို ခုန်ချပြီး
တရကြမ်း ရုန်းပြီး ကူးတော့တာပဲ။
မြစ်ပြင်ကလဲ တစ်ခိုင်းကျော်လောက်
ကျယ်။ ထမင်းမစားရတာလဲ သုံးရက်
လောက်ဆိုတော့ ကူးရင်းကူးရင်းနဲ့
အားပြတ်ပြီး ခြေတွေလက်တွေ မလှုပ်
နိုင်တော့ဘူးပျို။

ဒါနဲ့ ကျေးဇူးရှင် သစ်လုံးကြီးကို
လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သစ်လုံးကြီး
ဟာ ဝဲကတော့ကြီးထဲ ဖင်ထောင်ပြီး
မြှုပ်သွားတာ မြင်လိုက်ရတယ်။ ငါလဲ
သူ့လမ်းစဉ်အတိုင်း လိုက်ရတော့မှာ
လားဆိုပြီး သေတ္တာလေးထဲက ဗုဒ္ဓ
ဆင်းတုတော်ကလေးကို တပြီး သတိ
လစ်သွားတာပဲ။

သတိပြန်ရလို့ ကြည့်လိုက်တော့
သစ်ကိုင်းကြီးတစ်ခုပေါ်မှာ မှောက်
လျက်ကြီးချို သံလွင်မြစ်ရေပြင်နဲ့
ထိလိုက်၊ လွတ်လိုက်၊ ပုခက်လွှဲလိုက်
သလို ဆိုတော့လဲ အိပ်ပျော်သွားတာ
ပေါ့ဗျာ။

ဒါနဲ့ သစ်ကိုင်းကတစ်ဆင့် ပင်စည်
ဘက်ကိုကူး။ ပင်စည်က ကိုင်းတွေကို
ဖက်တွယ်ပြီး အောက်ကို ဆင်းယူရ
တယ်။

'ဒီတစ်ခါလဲ သောက်မရောက် သက်
မပျောက်သေးဘူးပေါ့နော်'

'ဟုတ်ပါတယ် ဆရာအောင်၊ ဒီလို
ဖြစ်ရတာ သေတ္တာကလေးထဲက ဗုဒ္ဓ
ဆင်းတုကလေးကြောင့်ပဲလို့ ယုံကြည်
ပြီး ဆင်းတုကလေးကို သေတ္တာပေါ်
တင် ဦးကျလိုက်တယ်ဗျာ။

ဒီအချိန်မှာ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်း
မသိဘူး။ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး
ကြက်သီးမွှေးညှင်းတွေ ထလိုက်တာ
အခုတောင် မြင်ယောင်နေသေးတယ်။

ဒီနောက်တော့ နီးစပ်ရာ ကျေးရွာ
ကောင်စီလူကြီးကတစ်ဆင့် အလင်း
ဝင်လိုက်တာပါပဲ။ မော်လမြိုင်မှ
တစ်ဆင့် ရန်ကုန်ကို ရထားပဲ။ ရန်ကုန်

စိတ်ထဲက အသေအချာ ရိုက်သလို
မှတ်သားထားပြီး မိုးချုပ်ပြီ ဆိုတော့မှ
အမှောင်ကိုလှည့်ပြီး စမ်းချောင်းအတိုင်း
အသာစုန်ဆင်း၊ မိုးလင်းတာနဲ့ စမ်း
ချောင်းဘေးက သစ်ခေါင်းကြီးထဲမှာ
တစ်နေကုန် ဝင်နေလိုက်တယ်။

ညဘက် ရောက်ပြီဆိုတော့မှ ခရီး
ဆက်၊ ဒီလိုနဲ့ သုံးရက်လောက်ကြာမှ
ချောင်းဝကို ရောက်တော့တယ်။ ထမင်း
မစားရတာလဲ သုံးရက်ရှိနေပြီ။ လူလဲ
သိပ်ပန်းနေပြီဆိုတော့ နားမယ်လို့
ထိုင်ချလိုက်တဲ့အခါ သံလွင်မြစ်နံဘေး
မှာ ကျွန်တော့်ဗိုလ်နဲ့ ငယ်သား
(၃)ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရတာကိုး။

'ဒီတော့ ချောင်းအတိုင်း ပြန်ပြေး
ပြန်ရောလား'

'ဒီလို ပြေးရင် ဘယ်လွတ်ပါ့မလဲ၊
သူတို့နဲ့က ဝါးတစ်ပြန်လောက် မဝေး
တော့ဘူး။ ဒီတော့ စမ်းချောင်းထဲမှာ
ပေါက်နေတဲ့ သစ်ပင်ကြီးရဲ့ အမြစ်စ
တစ်ခုကိုတွဲလို့ပြီး ရေရပ်နေလိုက်တယ်။

တစ်အောင်လောက်ကြာမှ ခေါင်း
ဖော်ကြည့်လိုက်တော့ သူတို့တွေ
အတော်လေး ဝေးသွားတာ တွေ့လိုက်
ရတယ်။ ရေစီးကွလဲသန်တော့ သစ်မြစ်
ကို မနည်းဆုပ်ကိုင်ထားရတယ်။

သိပ်မကြာလိုက်ဘူး ဆရာရေ
သစ်တုံးကြီး တစ်တုံးဟာ သံလွင်မြစ်
ထဲမှာ မျောလာတာကို တွေ့လိုက်ရ
တယ်။ သစ်ဖောင်က ပြုတ်ထွက်လာ
တာနဲ့ တူပါတယ်။

အချိန်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ ရှိသမျှ
အားကိုညှစ်ထုတ်ပြီး သစ်တုံးအိ
အရောက်ကူးသွားတယ်။ နောက်တော့
သစ်နဖားကို ဒိုတွဲပြီး တက်ထိုင်လိုက်
တယ်။

'ဒါနဲ့ပဲ သစ်လုံးစီးပြီး မျှောလိုက်ခဲ့'

တယ်ဆိုပါတော့'

'သစ်လုံးစီးတယ်ဆိုပေမယ့် ငြိမ်နေ
အောင် မစီးရပါဘူး ဆရာရယ်၊ ဟို
ကျောက်ဆောင်နဲ့ ဝင်တိုက်လိုက်၊
ဒီသစ်ကိုင်းနဲ့ ငြိမ်နေလိုက်နဲ့ဆိုတော့
ရေကူးလဲကျွမ်း။ အကြမ်းလဲ ခံနိုင်လို့
သာ အသက်ရှင်တာပျို။

ဒီလိုနဲ့ သစ်လုံးကို ဖက်လာလိုက်
တာ မြစ်ပြင်ကျယ်လာပြီး ရေစီးနေ
လာတာကို သိလိုက်တာနဲ့ မုတ္တမ
ပင်လယ်ဝနဲ့ နီးလာပြီဆိုတော့ သတိပြု
လိုက်မိတယ်။

ဒါနဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ သူပုန်
လက်က လွတ်မြောက်ပြီဟေ့ ဆိုပြီး
ဝမ်းသာထွန်းလို့ ထတောင်ခုန်လိုက်
ချင်တယ်။ ဝမ်းသာတာကလဲ မကြာ
လိုက်ပါဘူး။ 'ဝေ...ဝေ...ဝေ...ဝေ...
ဆိုတဲ့ အသံကြီးဟာ ကြောက်စရာ
ကောင်းလိုက်တာဗျာ။ လက်စသတ်
တော့ "ဝဲ" ချို့ "ဝဲ"။

ဒီလို "ဝဲ" ချို့က ဘယ်လိုအရာဝတ္ထု
မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် မလွတ်နိုင်ဘူး။ ဝါးမျှစပ်
ယူသွားတာပဲ။ ပြန်ပေါ်လာတော့
အလောင်းနဲ့ အပျက်အစီး အကျိုးအပဲ
ပဲကျန်တယ်။ ဝဲကတော့ဆိုတာ ဒါမျိုး
ပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော်လဲ ဒီဝဲထဲ အသေမခံဘူး။
ရေကူးရင်းနဲ့နှစ်ပြီး သေချင်သေပါစေ
ဆိုပြီး ကျောပိုးအိတ်ကို စလွယ်သိုင်း
လိုက်တယ်။ သေတ္တာကလေးကိုလဲ
စမ်းကြည့်လိုက်သေးတယ်။

အသိတစ်ယောက်အိမ်မှာ ထောတည်းခိုနေတယ်’

‘မိဘတွေဆီကို မပြန်ဘူးလား’
‘ပြန်လို့ ဘယ်ဖြစ်ဦးမလဲ ဆရာအောင်ရယ်...နယ်မြေ အေးချမ်းပြီဆိုမှ မိဘရပ်ထံပြန်၊ ရွှေတွေ သွားတူးရမှာ၊ ခုနေတော့ ပါလာတဲ့ ရွှေပြားကိုးပြားကို ရောင်းချပြီး ရှေးဟောင်းစေတီပျက်ကြီးကို လိုက်ရှာရဦးမယ်’

[၇]

စောအယ်ထော်သည် ဆရာအောင်၏ သာသနာ့စခန်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး စိတ်အေးလက်အေးဖြင့် ရန်ကုန်၊ သံလွင်နှင့် ပဲခူးတစ်ဝိုက်မှ ဘုရားတွေ လျှောက်ဖူးနေလိုက်သည်။

ရှေးဟောင်းစေတီကိုလည်း ပြုပြင်ခိုင်းထားသည်။ ရွှေတွင်းကိုလည်း ပြုထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် အိမ်မက်ထဲမှ ရှေးဟောင်းစေတီကို ရှာရမည့်အလုပ်မှာ မိမိအလုပ် ဖြစ်သည်ဟု သဘောပေါက် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

ဘုရားတွေ လျှောက်ဖူးသည်ဆိုရာမှာလည်း “ဘုရားလည်းဖူး၊ လိပ်ဥလည်းတူး” “ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်းလည်းဝ” ဆိုသကဲ့သို့ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ ဘုရားဖူးသွားရောက်ခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် မန္တလေးတစ်ဝိုက်၊ တောင်ကြီးတစ်ဝိုက်၊ ပြည်မြို့တစ်ဝိုက်တွင်ရှိသော စေတီဟောင်း၊ စေတီသစ်များကို နှစ်စဉ်အောင် ဖူးခဲ့သော်လည်း အိမ်မက်ထဲမှာ တွေ့မြင်ရသော စေတီပျက်ကြီးကိုကား မတွေ့သေးချေ။

သုံးနှစ်လောက် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝှင် ပြုပြင်အောင် သွားရောက်ရှာဖွေပြီး ဇာမှ ကျောက်ဆည်မြို့ တည်းခိုခန်းထဲတွင် နေခင်းဘက် မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားစဉ်...

‘ထော့လတောင်ပေါ်ကိုသွား၊ ထော့လထောင်ပေါ်ကိုသွား’
ဆိုသည့်အသံ ခပ်တိုးတိုးလေး ပီပီ

သသ ကြားလိုက်ပြီး နီးလာသည်။ စောအယ်ထော်သည် နီးလျှင်နီးချင်း ကျောပိုးအိတ်နှင့် ရေဘူးကို စလွယ်သိုင်းလိုက်ပြီး ဆိုက်ကားသမားနှင့် ကားသမားများကို မေးမြန်းကာ ဝေဘူလတောင်သို့ ဦးတည်၍ လျှောက်ခဲ့လေသည်။

ဝေဘူလတောင်ပေါ်တွင် တစ်တောင်ကျော်၊ တစ်တောင်ဆင်းပြီး ဆက်လျှောက်လာခဲ့ရာ ငါးနာရီခန့်အကြာတွင် နေလုံးကြီးသည်လည်း အနောက်ဂေါယာတွင် မေးတင်လျက် ရှိနေလေပြီ။

တောင်ကမူတစ်ခုမှ ချောက်ထဲသို့ ဆင်းပြီး နည်းနည်းပိုမြင့်သော နောက်ထပ်တောင်ကုန်းတစ်ခုသို့ အတက်တွင်ကား အသက်ရှူရန်ပင် မေ့သွားလောက်အောင် အံ့ဩသွား၏။

သုံးနှစ်လုံးလုံး လိုက်လံရှာဖွေနေသော စေတီပျက်ကြီးကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ရလေပြီ။

ပို၍ထူးဆန်းသည်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးတွင် မှောင်စပြုနေပြီဖြစ်သော်လည်း ထိုစေတီပျက်ကြီးအပေါ် တည့်တည့်တွင် ရောင်စုံရောင်ခြည်များ ကွန့်မြူးနေခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ရောင်ခြည်ဝန်းကြီးသည် ဆယ်ပေပတ်လည်ခန့်ကျယ်ဝန်းပြီး စေတီပျက်ကြီးဆီမှ ကောင်းကင်သို့ လှ၍ဖြာထွက်နေခြင်းဖြစ်သည်။ “အစိန္တေယျ မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော်ပါဘုရား” ဟု တစ်ယောက်တည်း အသံထွက်၍

ရွတ်ဆိုမိပါတော့သည်။

(၁၀)မိနစ်ခန့်ကြာမည် ထင်ပါသည်။ ရောင်ခြည်တော်အဝန်းသည် တဖြည်းဖြည်း ကျုံ့ဝင်လာပြီး နောက်ဆုံးတွင် (၁)ပေ ပတ်လည်ခန့်သာ ကျန်တော့မည် ထင်သည်။

ထိုအခါမှ စေတီပျက်ကြီးပေါ်သို့ ခက်ခဲစွာတက်ပြီး အနီးကပ်ဖူး၍ ကန်တော့လိုက်ပါသည်။ ကုန်း၍ ဦးချကန်တော့အပြီး ဦးခေါင်းပြန်အမော့တွင် “သာဓု သာဓု သာဓု” ဟူသော သာဓုသုံးကြိမ်၊ ခေါ်သံကြားလိုက်ရသဖြင့် အနီးကပ် ရှေ့တိုး၍ ဖူးမြော်လိုက်သည့်အခါ ကိုယ့်မျက်စိကိုယ် မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရပြန်သည်။

ကျွန်တော်အား သူပုန်တောထဲမှ ဤတောင်ထိပ်သို့အရောက် ခေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ပါတော့သည်။ သေမင်း နှုတ်ခမ်းဝေမှ အကြိမ်ကြိမ် ကယ်တင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ အန္တရာယ်ကြားထဲမှ ဆွဲတင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ကျွတ်ချိန်တန်တော့လည်း ကျွတ်၊ လွတ်ချိန်တန်တော့လဲ လွတ်ရသည်မှာ လောကနိယာမပင် မဟုတ်ပါလော။

[၅]

ဝေဘူလ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် လေးပင်ကနားကြီး ခုံတစ်ခုပေါ်တွင် သာသနာ့ပွဲတစ်ပွဲ၊ ရဟန္တာတစ်ပွဲ၊ နံဘေးခုံကလေးတစ်ခုပေါ်တွင် တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီးတစ်ပွဲနှင့် သိုက်ပွဲတစ်ပွဲ

စသည့် ကန်တော့ပွဲများကို အစီအရီ တင်ထား၏။

ခေါင်းရင်းပိုင်းတွင် ထိုင်ခုံများရှိ၏။ သင်ဖြူဖျားများ ခင်းထား၏။ ကျန်နေ ရာများတွင် ဖျာကြမ်းများကို အပြည့် ခင်းထားလေသည်။ ကနားတစ်ဖက် စွန်းတွင် စားပွဲတစ်လုံးပေါ်၌ ဘက်ထရီ နှင့် အသံချဲ့စက်၊ မီးစက်တို့ကို ချထား သည်ကို တွေ့ရသည်။

အလုပ်သမားများလည်း တောရှင်း သူ ရှင်းကြ၏။ မြေညိုသူ ညိုကြ၏။ လမ်းဖောက်သူ ဖောက်ကြ၏။ ထမင်း ချက်သူလည်း ချက်ကြသည်။ စေတီ ပျက်ကြီးပေါ်တွင်ကား သာသနာ့အလံ တလှူလှူလွှင့်၍ နေချေသည်။

စေတီပျက်ကြီးပေါ်တွင် ဆရာအောင် နှင့် စောအယ်ထော်တို့သည် အလုပ် သမားငါးယောက်နှင့် အုတ်ခဲကျို။ အုတ်ခဲဆွေးများကို သံတူရွင်းနှင့် ကော်ထုတ်လိုက်၊ ဝါးခြင်းတောင်းများ တွင်ထည့်၍ သွားသွန်လိုက်နှင့် အလုပ် ရှုပ်လျက် ရှိကြသည်။

အလုပ်သမားပြီးနောက် ဆရာအောင် နှင့် စောအယ်ထော်တို့သည် စေတီ ပျက်ပေါ်မှ မဆင်းသေးဘဲ အရပ်လေး မျက်နှာသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုလျက်ရှိ ကြသည်။ ချိုင့်ဝှမ်းတွေ ရှိသလောက် တောင်ထွတ်တွေကလည်း တမျှ တပေါ်ပင်။

စောအယ်ထော် ကိုင်ထားသော သံတူရွင်းသည် လက်မှလွတ်၍ လဲကျ သွားစဉ် သံထည်အချင်းချင်း ထိခိုက် မိသကဲ့သို့ အသံကြားလိုက်ရသဖြင့် ဝှံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ သံသေတ္တာ ငယ်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သံတူရွင်းနှင့် ကော်ထုတ်လိုက်ပြီး သံသေတ္တာငယ်ကလေးကို ဖွင့်ကြည့် လိုက်သောအခါ ကိုယ့်မျက်စိကို ကိုယ် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ကြုံတွေ့ရပြန်သည်။ ဝင်းဝင်းလက် လက် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် အရောင်လက်

နေသည့် ကျောက်သံပတ္တမြားတွေ ဖြစ်နေပြန်သည်။ ကာလတန်ဖိုးနှင့် ပြောရမည်ဆိုလျှင် ထိုစဉ်က ကျပ်သိန်း (၃၀၀)ကျော်မည်ဟု မှန်းဆရသည်။

ဆရာအောင်နှင့် စောအယ်ထော်တို့ သည် တစ်ဦးမျက်နှာတစ်ဦး တစ်ပြိုင် တည်း ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ ဌာပနာ ရတနာပစ္စည်းများဖြစ်သဖြင့် စေတီသစ် တွင် ထပ်မံဌာပနာကြရန် အချင်းချင်း နားလည်ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

ဦးစောအယ်ထော်သည် အလုပ် သမားတစ်ယောက်အား မီးစက်နှိုးရန် ပြောလိုက်ပြီး ဌာပနာပစ္စည်းများကို ဂေါပကလက်သို့ ရဲများရှေ့တွင် အပ်နှံ ထားလိုက်သည်။

တစ်နေ့ကုန် ပင်ပန်းထားသဖြင့် တစ်ပေ့လောက်တော့ မေးလိုက်မည် ဟု အိပ်ရာပေါ်သို့ လှဲအချလိုက်...

'အကာကြီး စောအယ်ထော် ပြောပြတဲ့ သက်စွန်းသံများ ဇာတ်လမ်းကို ဘုန်းကြီးတို့ ကြားပြီပဲ။ အကာကြီး အမှတ်အသားပြ ခဲ့တဲ့ ရွှေတွင်းထဲကရွှေတွေ ဘယ်လိုရတယ်၊ ဘယ်လောက်ရတယ်ဆိုတာ ဘုန်းဘုန်းတို့ လဲ နားထောင်ရအောင် ပြောပြပါဦး'

ရတနာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးမင်္ဂလ မေးလိုက်မှ ဦးစောအယ်ထော်သည် အိပ်ရာထဲမှ ကံပျာကယာထလိုက်ပြီး ဆက်လက် ရှင်းပြနေသည်။

'ဒါကတော့ ရှင်းနေပါပြီ ဘုန်းဘုန်း'

ရယ်။ အလင်းဝင်လာပြီး (၃)နှစ် လောက်ကြာတော့ ဒေသအသီးသီးမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးတွေ ထူထောင်နိုင်လာပြီ။ ဒီတော့ အေးချမ်းပြီဖြစ်တဲ့ တပည့် တော်ရဲ့ဇာတိကိုပြန်ပြီး မိဘတွေကို ဝင်ကန်တော့၊ ကိုယ်ကျွမ်းပြီးသားဖြစ် တဲ့ တောလမ်းအတိုင်း သွားရတာဆို တော့ အခက်အခဲ မရှိလှပါဘူး'

ဦးစောအယ်ထော်သည် အိမ်ချင်ပြေ သွားပြီဖြစ်သဖြင့် လက်ဖက်သားကို မြို့လိုက်၊ ရေခန်းကြမ်းသောက်လိုက် နှင့် ပြုံးပြုံးကြီး ကြည့်နေသည်။

'ဘာကို အကြိုက်တွေ့လို့ ပြုံးနေရ တာလဲ ဘုရားဒကာကြီးရဲ့ ရပ်ကွက်လူကြီး ဦးချမ်းသာက စကား ဝင်ထောက်လိုက်၏။

'ကျွန်တော့်မှာ ရေခါစက်က အမြဲ ပါနေတော့ ဘယ်မှာ ခက်ခဲနိုင်ပါတော့ မလဲ'

'တယ်ဟုတ်ပါလား ဦးစောအယ် ထော်ကြီးရဲ့...ဘယ်လို ရေခါစက်လဲ' ရဲသားကြီး ဦးပလောင်းဖြူက သိလို စောနှင့် မေးနေပြန်သည်။

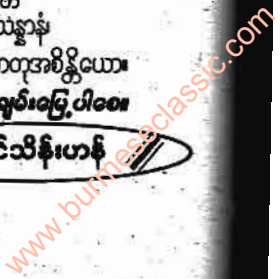
'ရေခါစက်ဆိုတာ တခြားပြောတာ မဟုတ် ပါဘူး။ ကျောပိုအိတ်ထဲက သေတ္တာက လေဆံမှာ အမြဲ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဗုဒ္ဓ ဆင်ဆာတော်ကလေးကို ပြောတာပါ။

အမြဲပျတ် လင်ညွှန်နေတော့ ပြန်ပျတ် ထားခဲ့တဲ့ရွှေတွေကို လွယ်လွယ်ကူကူပဲ တူးပြီး ကျောပိုအိတ်ထဲ ကျညှစ်ထားပါ ရန်ကုန်ရောက်ပြီး ခြိုကြည့်တော့ ကိုယ့်ယာ အတိတ်ပို'

ဪ...လူသာမန်တို့၏ စိတ်ဖြင့် ကြံစည်တွေးတော၍ မရနိုင်သော အစိန္တေယျပါတကား။

ထံအစိန္တိယာ ဗုဒ္ဓါ
ဗုဒ္ဓဂုဏာ အစိန္တိယာ၊
အစိန္တိယေ ယသန္တာနံ
ပိပါဏော ဟောတုအစိန္တိယော။

ရှင်လန်းချမ်းပြေ ပါစော
အောင်သိန်းဟန်

ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟံ
 စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတံ။
 အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ
 တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
 လောက၌ လောကဓံ
 တရားရှစ်ပါးတို့နှင့်
 တွေ့ကြုံသော်လည်း
 ထိုသူ၏ စိတ်သည်
 တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ...
 စိုးရိမ် ကြောင့်ကြခြင်း
 လည်းမရှိ...
 ကိလေသာရမ္မက်ဟူသော
 မြူလည်း မရှိ...
 ဘေးလည်းမရှိ...
 ထိုတရားလေးပါးသည်
 မြတ်သော မင်္ဂလာတည်း...
 သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာသော
 မင်္ဂလာ တရားတော်ထဲ၌
 မြတ်ဗုဒ္ဓသည် မထင်မရှားသော
 နတ်သားတစ်ပါးကို အကြောင်းပြု၍
 ထိုသို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့၏။
 ယသော၊ အယသော-အခြေအရံ
 များခြင်း၊ နည်းခြင်း၊
 လာဘော၊ အလာဘော- လာဘ်
 လာဘာပေါများခြင်း၊ လာဘ်လာဘ
 အလွန်နည်းခြင်း၊
 နိဗ္ဗာ၊ ပသံသာ- ချမ်းမွမ်းကြခြင်း၊
 ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြခြင်း၊
 သုခံ၊ ဒုက္ခံ- ချမ်းသာမှုနှင့်ကြုံခြင်း၊
 ဆင်းရဲဒုက္ခတို့နှင့် တွေ့ကြုံခြင်း...
 ပုထုဇဉ်လူသားတို့တွင် ဘုရား
 ရဟန္တာ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှ လွဲ၍
 ထိုလောကဓံတရားရှစ်ပါး၏ ဆူကြူ
 နိုင်ခြင်း ဘဝလှိုင်းကယက်၏ ဒဏ်ကို
 လူတိုင်းနီးပါးမျှ ကြုံကြုံမခံနိုင်ကြပေ။
 သုခဟုဆိုသော ချမ်းသာမှုတို့နှင့်
 တွေ့လျှင် ပျော်လိုက်ကြ ရွှင်လိုက်ကြ
 ဒုက္ခဟုဆိုသော ဆင်းရဲခြင်းတို့နှင့် တွေ့

ကောဇိန်
 (သဒ္ဓတ်မြေ)
 ဝတ်လက်

ထူးဆန်းစွာ လှုပ်ရှားနေသော ကြိုးတစ်ချောင်းနှင့်

ကြိုးသက်ရှိသူများ

လျှင်လည်း ဝမ်းနည်းလှိုက်ဖို ငိုယို သောအခါ စိတ်ကျရောဂါ စွဲကပ်လာ
 ဟစ်ကြွေး ပူဆွေးသောကတို့နှင့် ပြီး တစ်ဖက်စွန်းရောက်သူ တချို့က
 ပင်လယ်ဝေတတ်ကြ၏။ လည်း စိတ်ဆင်းရဲမှုဒဏ်ကို မခံနိုင်ကြ
 ထိုသို့ စိတ်သောက ဖိစီးမှုများလာ တော့ဘဲ အဆိပ်သောက်၊ တံတားပေါ်

www.burmeseclassic.com

မှခုန်ချ၊ ဆွဲကြိုးချခြင်း စသော အမျိုးမျိုးသော နည်းတို့ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို တစ်ဘဝ အဆုံးသတ်တတ်ကြခြင်း စသည့် မကြံစည်ကောင်း မလုပ်ကောင်းသည့် အမှုတို့ကို ပြုလုပ်ကြ၏။

ဤနေရာတွင် ဘဝဝဋ်ကြွေးဟု ဆိုရမလော။ ကြိုးဆက် အထုပ်ပါလာသည်ဟု ပြောရမလား ထိုသူတွေ၏ အကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ကြိုးကြားသမျှ ရေးပြပါဦးမည်။

မကောင်းသော “အ” မင်္ဂလာ အကြောင်းများ ဖြစ်သဖြင့် ရေးတော့ မရေးလိုပါ။ သို့သော်လည်း စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် ရင်နှင်အောင် ခံစားတွေ့ကြုံမှုနှင့် ဆက်စပ်နေသဖြင့် လက်ရွံ့ရွံ့နှင့် ပင် ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

* * *

‘အစ်ကိုရာ ကျွန်တော်စိတ်ထွေ ဘယ်လို နေမှန်းသိတော့နာ၊ နေလိုက် မကတော့။ အစ်ကို ခန့်သွားရင် ကျွန်တော်ကို ဆီသွားစမ်းပါ’

လွန်ခဲ့သည့် ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော် ခန့်က အထက်ပါ စကားတို့ကို ပြောခဲ့သူကား စာရေးသူနှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူ ကိုထွန်းတင်၏ စကားသံများ ဖြစ်၏။

‘ဟ... ထွန်းတင်ရာ မင်းမှာ ဘာစိတ်လှုပ်စရာ ပူစရာရှိလဲ၊ ဇီနွားရေးလဲ အဆင်ပြေတယ်၊ မင်းမှာ သားတစ်ယောက် သမီးတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဆိုင်လဲ အဖုအထစ် မရှိတော့။ ဘာများ ပူစရာရှိလို့လဲ’

ဤသို့ပင် ပြောဆို၍ စာရေးသူလည်း အမှုမှ ခရီးထွက်စရာ ရှိတာ ထွက်ခဲ့၏။ ဆယ်ရက်ခန့်ကြာ၍ စာရေးသူ ပြန်ရောက်သော် အမင်္ဂလာ သတင်းက ဆီးကြိုနေ၏။

‘ထွန်းတင်တစ်ယောက် ကြိုနဲ့ သူကိုယ်သူ

ကြံစည်သွားသတဲ့’
ဒီတော့မှ ခရီးထွက်ရာ ခေါ်မသွားမိသည်ကို ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ဝမ်းနည်းစွာ နောင်တရမိ၏။

သူ၏အပျက်ကို အကြောင်းစုံသိသူ အား မေးကြည့်ရာ (...) ခုနစ် ပြာသိုလဆန်း (...) ရက်ရွာ ဦးကျောင်းထဲတွင် သူနှင့် မောင်နှမဝမ်းကွဲတော်စပ်သူ၏ အလှူမဏ္ဍပ်ဆောက်သော နံနက်၌ မဏ္ဍပ် ကူညီဆောက်နေရင်းမှ ကျောင်း၏ အခဲရှုဘက်သို့ မယောင်မလည် ထွက်သွားသည်ဟု ဆိုသည်။

ကျောင်းဝင်းအပြင် ကျောက်ခင်းလမ်းဘက်သို့ ရောက်သောအခါ ထိုလမ်းအတိုင်း အရှေ့ဘက်သို့ ဒုန်းစိုင်း၍ ပြေးသည်။ သူ့ရှေ့၌လည်း နွားအဖြူတစ်ကောင်က ပြေးနေသည်ဟု မြင်သူတချို့က ပြောကြ၏။ ဝန်းကျင်မှ မြင်သူတွေကလည်း နွားလိုက်ဖမ်းသည်ဟုသာ ထင်ကြ၍ အရေးမထားကြပေ။

မဏ္ဍပ်ဆောက်နေကြသူ သူ၏ အစ်ကိုနှင့် ညီတို့သည် ထိုသို့ ထူးဆန်းစွာ အရှေ့စူးစူးပြေးသည့် သတင်းကြားတွေ့နောက်မှ လိုက်သွားကြရာ ရွာနှင့် လေးဖာလုံခန့်အကွာ တောင်မြောက် ဖောက်ထားသည့် တူးမြောင်းပေါင်ပေါ်အရောက်တွင် တောမှ ပြန်လာသူနှစ်ယောက်ကို တွေ့၍ မေးကြည့်ရာ...

‘ကိုထွန်းတင်လား နုလေစာပဲ သူ့ရှေ့က နွားလေတစ်ကောင် အပြီထောင်ပြန်နေတာကို လိုက်ဖမ်းနေတာ တွေ့လိုက်ရသေးတယ်’

ဟု တစ်ယောက်မှ ပြောရာ ကျန်တစ်ယောက်မှ...

‘ဟာ... နွားပဲပီပီတူ။ သူတစ်ယောက်တည်း ဒီတူးမြောင်းပေါ်က ဆင်းပြီး အရှေ့

ဘက်ကို ပြေးတာပါ။ ကျုပ်ကတောင်မှ ဒီလူ ဘာဖြစ်လို့ ပြေးတာပါလိမ့်လို့ စိတ်ထဲ တွေးနေမိသေးတယ်’

လိုက်ရှာကြသော ညီဖြစ်သူနှင့် အစ်ကိုတို့သည်လည်း ထိုသူတို့ ပြောသောစကား နှစ်မျိုးကွဲလွဲနေသည်ကိုပင် စဉ်းစားပြီး မနေနိုင်တော့ပေ။ ပြေးသည်ဟု ဆိုသော အရှေ့ဘက်သို့ ခပ် သူတ် သူတ် ဆက်၍ လိုက်ခဲ့ကြတော့ သည်။

စပါးပင်တို့ ရိတ်သိမ်းပြီးပြီမို့ ဝန်းကျင်ရှိ လယ်ကွက်တွေထဲတွင် မိုးပြတ်ငုတ်တို့သာလျှင် ရှိတော့၏။ ကောက်လှိုင်းတိုက်သော လှည်းလမ်းမှ လှည့်ပြီး မသွားနိုင်တော့ပေ။

နီးစပ်ရာ လယ်ကွက်ရိုးပြတ်တွေထဲကသာ ဖြတ်လျှောက်ပြီး အရှေ့ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ရွာလေးဆီသို့ လိုက်ခဲ့ကြ၏။

ထိုရွာမရောက်မီ သုံးဖာလုံခန့် အကွာ လယ်ကွက်တွေ၏ ကန်သင်း မိုး၌ရှိသော ကုလားကင်ပွန်းခေါ် ထနောင်းတံပင်လေးတွေ ရှိရာသို့ အမှတ်တမဲ့ လှည့်ကြည့်မိရာ တစ်ခုသော အပင်၌ တွေ့လိုက်ရသော မြင်ကွင်းကြောင့် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လုံး မျက်စိတို့ ပြာဝေ၍ သွားတော့၏။

‘ဟာ... ဟိုက်...’

ဆူးဖြူဆူးတို့နှင့် ပြည့်နှက်နေသော ပင်ပျိုထနောင်းတံပင်ပေါ်သို့ ခက်ခက်ခဲခဲ တက်ကာ သူ့ပုဆိုးနှင့်သူ ဆုတ်ဖြပြီး အသုံးပြုလျက် သူ့အသက်ကို သူ ကြံစည်သွားသည်မှာ ဘဝက ကြိုးဆက် ပါလာသောကြောင့်ပေလား...

* * *

ကံအကြောင်း မကောင်းအောင် စီရင်သွားသူ’ နောက်တစ်ယောက်

ကတော့ "ဦးခက်တင်" ဆိုသူ ဖြစ်၏။
(နာမည်မှန်မဟုတ်ပါ) သူကတော့
အသက်ငါးဆယ်နီးပါးရှိပြီး သမီးသား
မြေးများနှင့် အသိုက်အဝန်း ပြည့်ပြည့်
စုံစုံ နေထိုင်သူဖြစ်သော်လည်း လုပ်
ကိုင်စားစရာ မြေယာမရှိသောကြောင့်
သူ့ကိုယ်တိုင်က လက်သမား
ခေါင်းဆောင်လုပ်ပြီး အောက်
လက်ငယ်သားတို့နှင့် အဆောက်
အအုံ ဆောက်လုပ်ရေးတို့ကို
လက်ခံကာ လုပ်ကိုင်နေသူ ဖြစ်သည်။
သားသမီးများကတော့ ကြုံရာလုပ်ငန်း
ကို လုပ်ကိုင်ကြသည်။

အများအမြင်မှာတော့ သူတို့
မိသားစုမှာ စီးပွားရေး ချောင်လည်ကာ
မည်သည့် ပြဿနာမျှ ရှိသည်မထင်
ပေ။

သို့သော်လည်း မိသားစုတိုင်းပင်
အများမသိသော အိမ်တွင်းရေး
ပြဿနာလေးတွေကတော့ အနည်း
နှင့်အများ ရှိကြပြီ မွေတပင်ဖြစ်၏။
ယခုလည်း သူတို့မိသားစုတွင်
ထိုသို့သော ပြဿနာလေးများ ရှိသည်
ထင်၏။ တစ်နေ့...

'ကိုယ်ကတင် သူ့ကိုယ်သူ ကြီးနဲ့
ယေကျွင်းကြံစည်တာ မအောင်မြင်ဘူး
တဲ့'

ထိုသတင်းကို ကြား၍ စုံစမ်းရာ...
နံနက်အိပ်ရာထ ရေခွေးကြမ်း
သောက်ပြီးမှ အလုပ်သွားနေကျအချိန်
အိမ်ရှေ့ကပြင် ရေခွေးကြမ်းစားပွဲတွင်
ဖခင်ဖြစ်သူအား မမြင်၍ သားကြီး
ဖြစ်သူသည် အိမ်ဝင်းအတွင်း၌ ဖခင်
အား လိုက်လံရှာဖွေသည်။

အိမ်ခေါင်းရင်းရှိ မန်ကျည်းပင်
အပေါ်တွင် အကိုင်တို့ လှုပ်ရှားသွား
သည်ကို တွေ့သဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်ရာ
အတောင်သုံးဆယ်ခန့် မြင့်သော

ခေါင်ကိုင်ကို ကြီးချည်နေသော ဖခင်
ဖြစ်သူကို တွေ့ရာ...

'အဖေ... မလုပ်နဲ့... မလုပ်နဲ့'

ဟု ပါးစပ်မှ အော်ဟစ်ရင်း အိမ်ထဲ
တွင် ထိုးထားသော ဓားဝင်း(ဓားချွန်း)
တို့ယူ၍ မန်ကျည်းပင်ကြီးပေါ်သို့ သွက်
လက်စွာ တက်ခဲ့၏။ အပင်ပေါ်ရောက်
သော် ဖခင်ဖြစ်သူမှာ လည်ပင်းတွင်
ကြိုးတန်းလန်းနှင့် လှုပ်ရှားနေသည်ကို
မြင်၍ အမြဲနှစ်ပွဲကတည်းက ဓားနှင့်ကြိုးကို
ဖြတ်လိုက်သည်။

ညီဖြစ်သူကို အကူခေါ်ကာ
အတောင်သုံးဆယ်ခန့် မြင့်သော
မန်ကျည်းပင်ကြီးပေါ်မှ ခက်ခက်ခဲခဲ
ဖခင်ကို ချယူရ၏။

အောက်ရောက်သော် အတော်လေး
ပြုစုယူရသည်။ အတောင်သုံးဆယ်ခန့်
မြင့်သော မန်ကျည်းပင်တက်ပြီး သူ
အသက်ကို ကြီးဖြင့် ကြံစည်ခဲ့သော်
လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။

တစ်လနဲ့ ကြာသွားသောအခါ
ထိုအဖြစ်အပျက်တို့ကို မေ့ပျောက်
လုနီးပါးရှိနေချိန် တစ်မနက်ခင်း၌
အိမ်ရာအထဲ သူ့အဖေကို မမြင်သဖြင့်
ညီအစ်ကိုမောင်နှမတစ်တွေ့ လိုက်ရာ

ရာ အိမ်ဝင်း၏တောင်ဘက် လယ်
ကွက်ကန်သင်းရိုးတွင် ပေါက်နေသော
လူ့လက်ခုပ်တစ်ဖောင်ခန့်သာ မြင့်
သည် တမာပင်ပေးအောက်၌
ခူးထောက်ထိုင်နေသည့် သူ့တို့ အဖေ
ကို သွားကြည့်သည်။

ထိုအခါ လူ့တစ်ရပ်မရှိတရှိ
သစ်ကိုင်းတွင် ကြီးချည်လျက်
လည်ပင်း ကြိုးကွင်းစွပ်ပြီး
အသက်မရှိတော့ကြောင်းကို
တွေ့ရလေသည်။

အတောင်သုံးဆယ်ခန့် မြင့်သော
မန်ကျည်းပင်ကြီးပေါ်တွင် ကြီးချည်
စဉ်က မအောင်မြင်ခဲ့ဘဲ လူ့တစ်ရပ်
သာသာ အပင်လေးနဲ့မှ အသက်ခွာ
ဖြတ်ခဲ့သွားသည်မှာ တစ်ဘဝက
ကြီးထွက် ဖိလားသောကြောင့်ပေ
လား...

* * *

နောက်တစ်ဦးက အသက်
တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ် မိန်းကလေး
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သည့်
ဆယ်နှစ်ကျော်ကျော်မှ အဖြစ်အပျက်
လေးဖြစ်ပြီး ဒီလိုပြဿနာ ကြုံခဲ့
တိုက်တွန်း စေ့ဆော်ချက်အကြောင်း
အရာကတော့ အခြားကိစ္စ မဖြစ်နိုင်
ပေ။

လူငယ်ဆိုတော့ လူငယ်တို့တွေကြုံ
တတ်သော ကိစ္စပင် ဖြစ်ပေမည်။
မသင့်တော်၍ မိဖုန်းပါးမှ ရိုက်နှက်
ဆုံးမသောကြောင့် မိဘကို စိတ်ခုကာ
ကြိုးတစ်ချောင်းယူ၍ အိမ်မှ ထွက်သွား
၏။

အစ်ကိုနှင့် ဖခင်ဖြစ်သူတို့က မိမိ
၍ နောက်မှလိုက်သွားသည်။ ရွာအပြင်
လယ်ကွင်းထဲသို့ ရောက်သော် အဖေ
နှင့် အစ်ကိုတို့ လိုက်လာသည်ကို
မြင်သဖြင့် မြေကုန်သုတ်ကာ ပြေးလေ
သည်။

www.burmeseclassic.com

နောက်မှ လိုက်လာသူတို့နှင့်
ဝါးငါးရိုက်ခန့်သာ ဝေးတော့သဖြင့်
ပြေးလို့လွတ်တော့ မည်မထင်။
ထို့ကြောင့် ပါလာသော ကြိုးတစ်စကို
လည်ပင်း၌ပတ်ကာ ရှေ့တွင်တွေ့ရ
သော သစ်ငုတ်တို့ကို ကျွန်ကြိုးတစ်စ
ကို နှစ်ပတ်မျှ ရစ်ပတ်ပြီး ရှေ့သို့
ဝမ်းလျားထိုးမှောက်ပြီး လှဲချလိုက်
လေတော့သည်။

နောက်မှ
လိုက်လာသူတွေ
အရောက်မှာတော့
အသက်မရှိတော့ပေ။

ထိုမျှလောက် လွယ်လွန်းသည်မှာ
ဘဝက ကြိုးဆက်ပါလာသောကြောင့်
ပေလား...

* * *

**ထုပ်ရှားနေသော ကြိုးတစ်
ချောင်း...**

ကျွန်ုပ် နောက်ဆုံးရေးသားမည့်
သူ အကြောင်းကတော့ ထူးခြား
ဆန်းကြယ်သော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု
ဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်
ကျော်မှဖြစ်ပြီး လူကြီးသူမတို့၏ ပြောပြ
မှုအရ သိခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူတို့၏ အနီးဝန်းကျင်တွင်
ဖြစ်ခဲ့သော အကြောင်းအရာဖြစ်၍
တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသူ
၏အသက်သည် ငါးဆယ်ကျော်
ခြောက်ဆယ်တွင်း “ဦးဖော” ဆိုသူ
(နာမည်မှန်မဟုတ်) ဖြစ်၏။

သူ့တွင် လယ်ဇော် နှစ်ဆယ်နီးပါး
မျှရှိပြီး ဇနီး သားသမီး မြေးများနှင့်
သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ပြည့်စုံစွာ နေထိုင်
နိုင်သူဖြစ်သည်။

လယ်ယာအလုပ်တို့ကို သားသမီး
တို့က လွှဲယူကာ လုပ်ကိုင်နိုင်သော

သားလိမ္မာ၊ သမီးလိမ္မာလေးများဖြစ်
သည်နှင့်အညီ မပူမပင် မကြောင့်မကြ
အိမ်ကြီးရခိုင်နှင့် နေထိုင်ရသူဖြစ်၏။

သူ၏ ဝါသနာမှာ ငယ်စဉ်ကပင်
နွားကောင်းကိုင်လို၏။ နွားအလဲ
အထပ် ဝါသနာပါ၏။ နွားကိုင်ကောင်း
သူ၊ နွားမောင်းကောင်းသူ ဖြစ်သဖြင့်
လည်း သူ့လက်ထဲ ရောက်လာသော
နွားသည် နွားဖျင်းနွားညံ့ ဘယ်တော့မှ
မဖြစ်ခဲ့ပေ။

ထိုခေတ်က နွားပြိုင်ပွဲများတွင်
လည်း သူ့သည် နွားလှည်းစီးကောင်း
နွားမေ့နှိုးကောင်း ဂျော်ကီတစ်
ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယခု အသက်ခြောက်ဆယ်နီးပါး
အရွယ်အထိ လူတစ်ယောက် နွားဆွဲ
လာတာမြင်လျှင် မနေနိုင် စေ့စေ့စပ်စပ်
ကြည့်၍ နွား၏ အဖြစ်အနာအဆာတို့
ရှာပြီး ပြောတတ်၏။ ထို့ကြောင့်
သားဖြစ်သူမှ...

‘အဖေကလဲဗျာ ဒီအရွယ်ရောက်လာမှ
တရားစကားမပြောဘဲ ခွာစကားပဲ ပြော
နေရသလားဗျာ’

ထိုအခါ ဦးဖောသည် ရှူးရှူးရှူး
ဖြစ်ကာ...

‘ဘာကွ မင်းက ငါ့ကို နွားစကား
ပြောတယ်လို့ ဆိုတာလားဟင်’

သားဖြစ်သူကို တွေ့သည့်အရာနှင့်
လိုက်ကောက်ပေါက်တော့သည်။ ယခု
လည်း သားကိုင်နေသော နွားတစ်ရှဉ်း
သည် သူ စိတ်ကြိုက်ဝယ်ထားသော
နွားငယ် နွားသိုးတစ်ရှဉ်းပင်ဖြစ်၏။

တစ်နေ့သောအခါမှာတော့ ဦးဖော
တစ်ယောက် သူဝါသနာပါ-

သော နွားကြောင့် သူ

ဒုက္ခရောက်ရမည်ကိုတော့ မသိပေ။
အခင်းပြဿနာမဖြစ်ပွားမီ တစ်လ

အလိုလောက်က တစ်ခုသော နံနက်
ခင်း၌ ဦးဖောသည် အိမ်ရှေ့ ဆင်ဝင်
အောက်ရှိ စားပွဲတန်းလျားတွင် ရေခွေး
ကြမ်းသောက်၍ နေ၏။

သားနှင့်သမီးတို့မှာ လယ်တောသို့
နံနက်စောစောကပင် ထွက်၍ သွားကြ
ပြီ။ ဇနီးဖြစ်သူမှာလည်း မီးဖိုချောင်ထဲ
၌ ချွေးတလုံးလုံးနှင့် မိသားစုစားကြရန်
ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ပြုတ်နေသည်။

ရေခွေးကြမ်းချည်း သောက်နေရ
သည်မှာ အာဂူလာသဖြင့် ထန်းလျက်ခဲ
ယူရန် အိမ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့လေသည်။

အိမ်ထဲအရောက်တွင် တစ်ခုခု
ထူးဆန်းနေသည်ဟု စိတ်က ထင်
သောကြောင့် အပေါ်သို့ မေ့ကြည့်မိရာ
ထုပ်တန်းပေါ်တွင် တင်ထားသော နွား
ချည်ကြိုးခွေမှ ပြေနေသော နှစ်တောင်
ခန့် ကြိုးတစ်စသည် အောက်တွင်
တွဲလောင်းကျလျက် သူ့ရိုရာဘက်သို့
အသက်ဝဲညာဉ်ရှိသော မြွေတစ်ကောင်
ကဲ့သို့ လှုပ်ရှားယမ်းခါနေသည်ကို
မြင်နေသဖြင့် အိမ်အပြင်ဘက်သို့
ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးခဲ့
သည်။

အပြင်ဘက် တန်းလျားပေါ်
အရောက်မှာတော့ ပြောင်းဖူးဖက်

www.burmeseclassic.com

ဆေးလိပ်တို့ကို တွင်တွင်ဖွာကာ...

'ပိုစိတ်က အထပ်များ အပြင်
မှားတာနေမှပါ။ ကြီးရွှား
ကြီးရွှား အသက်ရှိတာလိုက်လို့'
ဟု အတန်ကြာအောင် စဉ်းစားပြီး
နောက်တစ်ကြိမ် အိမ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့ပြန်
၏။

ဒီတစ်ကြိမ်တွင်လည်း အရင်တစ်ခါ
ကဲ့သို့ပင် တွဲလဲကျနေသောကြီးစသည်
သူရှိရာဘက်သို့ ယမ်းခါနေပြန်သည်။
ဦးဖောဘသည် ရုတ်တရက်အပြင်သို့
ပြန်ထွက်ပြေးကာ...

'ဟဲ့...ဟဲ့... မယ်တာ... မယ်တာ
လာစမ်းပါဦးဟာ။ ဒီ...ဒီမှာ'
ဟင်းချက်နေသော ဇနီးဖြစ်သူ
မမယ်တာကို လှမ်း၍ အော်ခေါ်လိုက်
သည်။

'ဘာများလဲတော်... တော်ကလဲ
အလန့်တကြား ဟင်းအိုးတူးမှာစိုးလို့
စောင့်ချက်နေတာ။ တော်က အရေး
တကြီး'

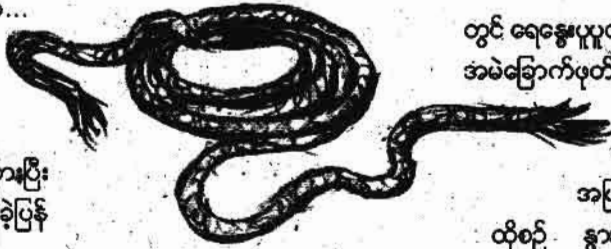
ဦးဖောဘသည် သူ ထူးဆန်းစွာ
တွေ့မြင်ရသည်ကို ပြောပြ၍ ဇနီးဖြစ်
သူကို သွားကြည့်ခိုင်း၏။

ဇနီးဖြစ်သူ ပြန်ထွက်လာကာ...
'တော်နယံတော် သူဟာသူနေတဲ့ ကြီးရွှား
ကို အထူးအဆန်းလုပ်ပြီး ကျုပ်ကို အကြည့်
ခိုင်းတယ်။ လေတိုက်လို့ ကြွက်လျှောက်လို့
လှုပ်ချင်လှုပ်မှာပေါ့တော်'

တပျစ်တောက်တောက် ပြောဆိုနေ
သော ဇနီးဖြစ်သူ၏ စကားကြောင့်
ဦးဖောဘတစ်ယောက် နောက်ထပ်
ပါးစပ် မဟာဝံတော့ပေ။

ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို သား
သမီးများလည်း မပြောဝံ့ ပြောပြလျှင်
လည်း...

'အမေကလဲ တောပြောတောင်ပြော
နဲ့ သူငယ်ပြန်နေပြီလား'

စသဖြင့် ပြောကြပေဦးမည်။ သူပဲ
ရှူးရာကြမည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအကြောင်း
ကို မပြောတော့။

တစ်နေ့တော့ ထိုကြီးရွှားကို သား
ဖြစ်သူက နွားချည်ကြီး နွားလှန်ကြီး
အဖြစ် ဖြတ်တောက်၍ အသုံးပြုလိုက်
သဖြင့် ဦးဖောဘတစ်ယောက် ထိုကြီး
အကြောင်းကို မေ့ပျောက်၍သွား
သည်။

သည်သို့နှင့်ပင် ကောက်ခြေပြတ်
ကာလ(စပါးရိတ်သိမ်းပြီး ကောက်ပင်
အခြေတိုတိုတို့သာ ကျန်တော့သော
ကာလ) ပြာသို၊ တပို့တွဲ ဆောင်းရာသီ
သို့ ရောက်ခဲ့၏။

ဆောင်း၏ နံနက်ခင်းတစ်ခု၌ သား
နှင့်သမီးတို့သည် ရွာထဲတွင် ရှင်ပြု
နားသအလှူပွဲရှိသဖြင့် ထိုအလှူအိမ်
သို့ သွားရောက်ကူညီ လုပ်ကိုင်နေကြ
ရာ အိမ်ရှို့ နွားသိုးပေါက်တစ်ရှဉ်း၏
ဗဟိရတာဝန်မှာ သူ့အပေါ် ရောက်
လာ၏။ မိန်းမကြီးကလည်း ထမင်း
ဟင်းချက်သည်မှလွဲ၍ ဘာမျှ မလုပ်
တတ်။

သို့မို့ကြောင့် နံနက်စောစောပင်
နွားတစ်ရှဉ်းကို လယ်ကွက်ထဲသို့ သွား
လှန်ကာ(မြက်ပေါက်ရာ ကန်သင်း
မှီးတွင် ငုတ်စိုက်၍ ကြိုးရည်ရှည်နှင့်
ချည်ကာ နွားကျောင်းခြင်း) ထားခဲ့
သည်။

သူကတော့ မနီးမဝေးရှိ အိမ်သို့ပြန်
ကာ ဆောင်းနေခြည်နုနု၏ အောက်

တွင် ရေခွေးပူတစ်ကရာ၊ မြည်းစရာ
အမဲခြောက်ဖုတ် တစ်ပန်းကန်နှင့်
ဆောင်း၏
နံနက်ခင်းအရသာကို
အပြည့်အဝ ခံစားနေ၏။

ထိုစဉ် နွားတွေ့ဆီမှ ရုန်းရင်း
ဆန်ခတ်အသံကို ကြားသဖြင့် နွားတွေ
ဆီ လှည့်ကြည့်မိရာ နွားတစ်ကောင်
မှာ ခြေနှင့် လက်တို့တွင် ကြိုးနှင့်ငြိ၍
တုပ်လှဲသကဲ့သို့ လဲကျသွားသည်ကို
မြင်သဖြင့် အပြေးသွားခဲ့သည်။

ယက်ကန်ယက်ကန်နှင့် ကြိုးငြိနေ
သည်ကို ဖြတ်ပေးရန် ချည်တိုင်ငုတ်ကို
နုတ်လိုက်ရာ နွားက ရုန်းပြီးအထ
ချည်တိုက်ငုတ်မှာပြုတ်ကာ သူလည်း
နောက်သို့ ပက်လက်လန်လဲအကျတွင်
အရှိန်လွန်ကာ ငုတ်နှင့်တန်းလန်း
ကြီးသည်လည်ပင်းကို ပတ်မိသွား၏။

ထို၌ လန်သွားသော နွားအပြေး၌
လည်ပင်ကြိုးပတ်လျက် နွားပြေးရာ
နောက်သို့ မချိမဆုံနှင့် အသံပင်
မထွက်နိုင်ဘဲ သူလည်း တရွတ်တိုက်
ကာ ပါသွားသည်။

ထိုသို့ပင်လျှင် လှုပ်ရှားနေသော
ကြိုးတစ်ချောင်းမှ ကြိုးတင်နီမိတ်ပြကာ
သူ အလွန်ကြောက်သော ထိုကြိုးမှပင်
သူ၏အသက်ကို ထုတ်နုတ်ယူငင်သွား
လေတော့သည်။

[ကြိုးနှင့် သေဆုံးသွားသူ ဇနီး
သည်အား ဝမ်းနည်းအမှတ်တရ...]

စိတ်ဆင်းချခြင်း ကင်းဝေးကြပါစေ။

ကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ) ။
ဝက်လက် ။

ကျွန်းမာရေးကောင်းပေတယ်သေ

အင်းနှင့်ဝါယာ

မေတ္တာ (မြင်းခြံ)

ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ကိုးကွယ်ခြင်းသည် ယုတ္တုနှင့် သံသရာ နှစ်ဖြာပွားစီးအကျိုးကြီးမားသည်ကား မှန်ပါ၏။

သို့သော်လည်း...

ဗုဒ္ဓဒေသနာတော်အရ...

မည်သူမဆို အကြောင်းတရားကောင်းမှ အကျိုးတရားကောင်းမည်ကို တင်ကြို နားလည်ထားသင့်ပါသည်။

လူ့လောကတွင်...

ယနေ့ လုပ်ငန်းခွင် မဝင်ငြားက မနက်ဖြန် စားစရာမရှိသူ ရှိသကဲ့သို့ အတိတ်ဘဝက ထောက်ပံ့သော ကံတရားကြောင့်ဖြစ်စေ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ လုံ့လမြို့ အားထုတ်ထားသော ကံကြောင့် စားသောက်မကုန် ပစ္စည်းပြည့်စုံသူများရှိကြသည်။

စီးပွားရေးအဆင်မပြေ လုပ်ငန်းမကောင်းသောနှစ်တွင် ကိုယ်စိတ်မချင်သောသဖြင့် ကျန်းမာရေးအညံ့များ ဆက်တိုက် ဝင်လာထွက်သည်။

ထိုနှစ်တွင်...

လူ့ဘဝမှာ နေချင်သော်လည်း ဆေးကုသစားစရိတ် မတတ်နိုင်သဖြင့် လူ့ဘဝက မထွက်ချင်ထွက်ချင် ထွက်သွားရ၏။

စီးပွားရေး မပြည့်စုံသောသူများအတွက် ငွေကုန်နည်းသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့် အင်းသစ်ရွက်သစ်ခက်ဖြင့် ကျန်းမာရေးကောင်းနိုင်မည့်နည်းများကို တွေးမြော်စဉ်းစားကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေ့လျော့နေမိသည်။

'ဆရာ...ဗျို...ဆရာ'

ဟု ခေါ်သံကြားမှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိပြုမိသဖြင့် ကြည့်လိုက်သောအခါ မြတ်ကျော်ကို မြင်ရလေ၏။

'ခေါ်မကြား အော်မကြား ဘာတွေများ စဉ်းစားနေတုန်း ဆရာ' ဟု မေးလိုက်သောအခါ...

'ကျန်းမာရေးအကြောင်းလို့ပဲ ပြောရမှာ မြတ်ကျော်'

'ဘာ ကျန်းမာရေးအကြောင်းလဲ ဆက်ပြောပါဦးဆရာ'

'ခု ငါ့သားကျော်စိုး အရက်သမား လုံးလုံးလျားလျားဖြစ်နေပြီး အသောက်လဲမလျော့၊ အစားသောက် အနေထိုင်ကမမှန်...

အလုပ်မလုပ်တော့ ဝင်ငွေက မရှိ၊ ဖြစ်ကတတ်ဆန်းနေမှတော့ ကျန်းမာရေးညံ့တာ ဆန်းသလား မြတ်ကျော်' ဟု ဒေါသနှင့် ပြောလေသည်။

'ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြောပါ ဆရာ' ဟု ဖြေသိမ့်လိုက်ရသည်။

'ဒီလိုအသောက်သမား အနေအထိုင် မဆင်ခြင်သူကို ကျန်းမာရေးကောင်းအောင် ယတြာလုပ်ပေးတော့ကောကောင်းလာမှာလား မြတ်ကျော်။

သူကိုယ်တိုင်က သူ့ချိုင်းကုန်းကို ဖြည်းဖြည်းသွားနေတော့ ယတြာနည်းနဲ့တားလို့ကောရမလား မြတ်ကျော်၊ အမှန်က သူ့ကိုယ်သူ့ သတ်နေတာ ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ကျော်'

ဟု မေးလိုက်သည်။ 'ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ်ဆရာ ကျွန်တော့်အမြင်ကို ပြောလို့ရမလား' ဟု ခွင့်တောင်းလိုက်သည်။

'မင်းရဲ့အမြင်ကို ပြောကြည့် မြတ်ကျော်'

'ခပ်တိုတိုပြောပါမယ်ဆရာ ကောင်းရာကောင်းကြောင်း ကိုယ်တတ်ထားတဲ့ပညာနဲ့ လုပ်ပေးရမှာက ဆရာ့တာဝန်ပဲ၊ လူတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန်သေမှာကို မသိဘူးဆရာ။

မကျန်းမာတဲ့ လူတစ်ယောက် ကျန်းမာရေးကောင်းအောင်လုပ်ပေးရတာ ကုသိုလ်စေတနာပေါ့။ သူ့ကံနဲ့ ကိုယ့်ကံဆက်လို့ ကျန်းမာရေးကောင်းလာတာကို ဝမ်းသာလိုက်ပါဆရာ'

ဟု စကားကို ဆက်လိုက်သည်။

'အေး... မင်းပြောတာ ငါ လက်ခံတယ်။ ငါ့သားအတွက်တော့ စိတ်ကလက်မခံချင်သလိုဘဲ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်မသိလို့ မေးပါရစေဆရာ'

'မှေးလေ ဘာမေးချင်တုံး'

'ကျန်းမာရေးက ဘယ်သူအတွက် စဉ်းစားနေလဲဆရာ'

'ငါ့သားကျော်စိုးအတွက်လေ၊ သူ့

www.burmeseclassic.com

အမေကြည်သန်းက ကျန်းမာရေး
ကောင်းအောင် ယတြာလုပ်ပေးစေချင်
တာ၊ ငါကလဲ ငါ့သား အသောက်စား
မက်နေတာ စိတ်မကြည်လင်တော့
လုပ်မပေးချင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့အမေ
က နားကြားပြင်းကတ်အောင် ပြော
လွန်းလို့ စဉ်းစားနေတာ မြတ်ကျော်’
ထိုသို့ပြောဆိုလျက်ရှိစဉ် ဆရာ
ကတော်ကြီးသည် အိမ်တံခါးဆီမှ ဝင်
လာသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ဆရာကြီး
ဦးအောင်သန်းသည် စကားကို ရပ်
လိုက်သည်။

‘ဟေ့... မြတ်ကျော် ရောက်နေတာ
ကြာပြီလား’

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘မကြာသေးဘူး အမေကြည်’

ဟု မြတ်ကျော်က ဖြေလိုက်သည်။

‘အေး... ဒါဖြင့် လက်ဖက်နဲ့ ရေခွေး

လာယူ’

ဟု ပြောကာ မီးခိုးချောင်သို့ ဝင်သွား

လေသည်။

ဆရာကြီးသည် ရွှေယုန်လေး

ဆေးပေါ့လိပ်ကို တစ်ဖွာ၊ နှစ်ဖွာ ရှိုက်

လိုက်ပြီးနောက်...

‘ဘယ်နှယ်လဲ မြတ်ကျော်’

ဟု ဆရာကြီးသည် ဦးတည်ချက်

မရှိဘဲ မေးလိုက်လေသည်။

‘ဘာကို ပြောချင်တုန်းရာ’

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ဪ... ငါ့ကိစ္စကို ဘယ်နှယ်လို့

မေးတာ’

‘သူ့အမေ ကျေနပ်အောင် တစ်ခုခု

တော့ လုပ်ပေးလိုက်ပါဆရာ၊ အပန်း

တကြီးမှ မဟုတ်တာ’

‘ငါက စိတ်မပါတော့ အပန်းကြီး

သလိုပဲ မြတ်ကျော်’

‘ဆရာစိတ်မပါရင် ကျွန်တော် လုပ်

ပေးရင် ဖြစ်မလား’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘တယ်လို့ လုပ်မယ်ဆိုတာ ပြောပြဦး

မြတ်ကျော်’

‘ကိုးဆောင်တိုက် ဦးပွင်းလေးဆီ

ကရထားတဲ့ ကျန်းမာရေးယတြာနည်း

ရှိတယ်ဆရာ၊ သူပေးထားတဲ့နည်း

အတိုင်း လုပ်ကြည့်ခဲ့တာ ကျန်းမာရေး

ကြောင့် တစ်ခဏချင်း ပြောနိုင်သော

ဆရာဟု မြတ်ကျော်က စိတ်မှတ်ထား

လိုက်သည်။

စာဖတ်သူတို့ လွယ်ကူစွာ သိစေရန်

အင်း(၃)အင်းတို့ကို နိုင်တက်ခိုလ်

ဆင်းနည်းဖြင့် ဖော်ပြပေးအပ်ပါသည်။

***

<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>၂</td><td>၉</td><td>၄</td></tr> <tr><td>၇</td><td>၅</td><td>၃</td></tr> <tr><td>၆</td><td>၁</td><td>၈</td></tr> </table>	၂	၉	၄	၇	၅	၃	၆	၁	၈	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>၇၆</td><td>၈၃</td><td>၇၈</td></tr> <tr><td>၈၁</td><td>၇၉</td><td>၇၇</td></tr> <tr><td>၈၀</td><td>၇၅</td><td>၈၂</td></tr> </table>	၇၆	၈၃	၇၈	၈၁	၇၉	၇၇	၈၀	၇၅	၈၂	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>၇၇</td><td>၈၄</td><td>၇၉</td></tr> <tr><td>၈၂</td><td>၈၀</td><td>၇၈</td></tr> <tr><td>၈၁</td><td>၇၆</td><td>၈၃</td></tr> </table>	၇၇	၈၄	၇၉	၈၂	၈၀	၇၈	၈၁	၇၆	၈၃	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr><td>၇၈</td><td>၈၅</td><td>၈၀</td></tr> <tr><td>၈၃</td><td>၈၁</td><td>၇၉</td></tr> <tr><td>၈၂</td><td>၇၇</td><td>၈၄</td></tr> </table>	၇၈	၈၅	၈၀	၈၃	၈၁	၇၉	၈၂	၇၇	၈၄
၂	၉	၄																																					
၇	၅	၃																																					
၆	၁	၈																																					
၇၆	၈၃	၇၈																																					
၈၁	၇၉	၇၇																																					
၈၀	၇၅	၈၂																																					
၇၇	၈၄	၇၉																																					
၈၂	၈၀	၇၈																																					
၈၁	၇၆	၈၃																																					
၇၈	၈၅	၈၀																																					
၈၃	၈၁	၇၉																																					
၈၂	၇၇	၈၄																																					
အမှတ်စဉ်အင်းသွားရန်	အမြစ်အင်း	အပင်အင်း	အညွန့်အင်း																																				

မကောင်းတဲ့သူတွေ ကျန်းမာရေး

ကောင်းလာတာ ကိုယ်တွေ့ပဲ ဆရာ’

‘သူနည်းက ဘယ်လိုတုန်း

မြတ်ကျော်’

ဟု မေးလိုက်သည်။

‘လွယ်လွယ်လေးပဲ ဆရာ...

ကျန်းမာရေးညွှန်းအသက်ကိုတည် (၂)

ခုမြောက် (၄)ခုနက် အကြွင်းသည် အပင်

အင်း အကြွင်းကို တစ်ခုတိုး အညွန့်အင်း

အကြွင်းကို တစ်ခုနုတ် အမြစ်အင်း အမြစ်

အပင်အညွန့်အင်းတို့ကို (၃)ကွက် ယ်

လည်ဟု မြန်မာ့ကျမ်းဂန်အရ ခိုလ်

တက်ခိုလ်ဆင်းနည်းဖြင့်စီရင်ရမယ်လို့

မိန့်တယ်’

‘ကျော်စိုးအသက်က ဘယ်လောက်

လဲ ဆရာ’

ဟု မြတ်ကျော်က မေးလိုက်သည်။

‘အသက်က (၄၀)နှစ်ရှိပြီ မြတ်ကျော်’

ဆရာဦးအောင်သန်းသည် မျက်စိ

မှိတ်ထားပြီး ပြောလိုက်သည်။အသက်

(၄၀)နှစ်ဆိုတော့ (၇၆)က အပင်အင်း၊

(၇၇)က အညွန့်အင်း၊ (၇၅)ကအမြစ်

အင်း၊မဟုတ်လား မြတ်ကျော်’

‘ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ’

အင်းပညာ ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်သော

‘ဆရာ’ ဟု မြတ်ကျော်က အသံပြု

လိုက်သည်။

‘ဘာပြောမလဲ မြတ်ကျော်’

ဟု ဆရာက မေးလိုက်သည်။

‘အဲဒီက (၃)အင်းကို စီရင်တဲ့အခါ

မှာ **တြိရန်းစတုရန်းပန်းများ**နဲ့ ဘုရား

လှူပြီး ကိုယ်နဲ့မကွာ ဆောင်ထားရင်

ကျန်းမာရေး ကောင်းစေတတ်တယ်

လို့ ဦးပွင်းလေး မိန့်ကြားဖူးတယ်

ဆရာ’

ဆရာကြီးသည် ကျွန်တော်မျက်နှာ

ကို ကြည့်မိသကဲ့သို့ ဆရာကြီးမျက်နှာ

ကိုလည်း ကြည့်နေမိသည်။

‘နောက်တစ်နည်းပါ လုပ်ရဦးမှာ

ဆရာ’

ဟု မြတ်ကျော်က ပြောလိုက်ပြန်

သည်။

‘ရိုးသေးတယ်ဟုတ်လား ဆက်ပြော

လေကွာ’

ဟု ဆရာကြီးသည် စိတ်မရှည်သလို

ပြောလိုက်သည်။

သစ္စာတိယော ဝိပဇ္ဇာ၊ သောကောရောဂေါ

ဝိနယတ၊ မဂ္ဂေ ဘက္ကန္တရာယာ သင်္ခါ ဒိယာယု

ကော ဘဝ၊ *ကျမ်းရေးခြင်းရက်စွန်း ၂၇၁

အနက်

သဒ္ဓိတိယော-အလုံးစုံသော ဘေးရန်တို့သည်။ **ဝိဝဇ္ဇန္တ**- ကင်းကွာကြစေကုန်သတည်း။ **သောကောစ-** စိုးရိမ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ **ရောဂေါစ-** အနာရောဂါဟူသမျှသည် လည်းကောင်း။ **ဝိနုဿတု-** ကင်းပျောက်စေသတည်း။ **တေ-** သင်အား။ **အန္တရာယာ-** အန္တရာယ်တို့သည်။ **မာဘာဝန္တ-** မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ **သုခိ-** ချမ်းသာသည်။ **ဒီဃာယုကော-** အသက်သည်။ **ဘဝ-** ဖြစ်စေသတည်း။

[ဤဂါထာထော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ ပွေခရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိန္နိန္ဒာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

'ဒီဂါထာကို နံနက်အိပ်ရာထမှ သောက်ရေသန့်မှာ (၉)ခေါက် ရွတ်

ပေးပြီး သောက်ရမယ်။ ညအိပ်ရာဝင် လဲ ဘုရားကန်တော့ပြီး (၉)ခေါက် ရွတ်သောက်ရမှာ ဆရာ'

ဟု မြတ်ကျော် ပြောလိုက်သည်။

'ဒီဂါထာကို မရွတ်တတ် မဖတ် တတ်နဲ့ ဘယ်နှယ်လုပ်မတုန်း မြတ်ကျော်'

ဟု ဆရာကြီးက မေးလိုက်ပြန် သည်။

ဆရာကြီးနှင့် မြတ်ကျော် နှုတ်ရော လက်ဟန်ပါ ပြောနေပုံသည် တိုင်ပင် သည်နှင့်မတူ ငြင်းခုံနေသည့်ပုံ ဖြစ်နေ လေ၏။

'ဒီအတွက်က လွယ်လွယ်လေးပဲ ဆရာ၊ နံနက်၊ ည ဆရာဘုရားဝတ်ပြု တိုင်း ရေသန့်ဘူးကြီးထားပြီး ရွတ်ပေါ့။ နောက် မောင်ကျော်စိုးသောက်ခိုင်း။ ပြီးရောမဟုတ်လား ဆရာရယ် ဘာ များ အတွေးလွန်နေတုံး'

ဟု မြတ်ကျော်က ပြောလိုက်ပြန် သည်။

'အင်းအစီရင်တွေ မင်းပဲလုပ်ပေး ရမှာ မြတ်ကျော်'

'ကြေးဝါပြား နည်းနည်းဝယ်ပြီး လက်ဖွဲ့ထိုးတာ မခက်ပါဘူးဆရာ'

'ကျော်စိုးဆောင်ရမယ့် အင်းကို ဘယ်တော့လာဖို့မလဲ မြတ်ကျော်'

'နှစ်ရက်၊ သုံးရက်အတွင်းမှာ လာ ဖို့မယ်ဆရာ'

မြတ်ကျော် ထွက်သွားသောအခါ အတွေးစိတ်များ ပြန်လည်ဝင်ရောက် လာပြန်သည်။

မျက်မှောက်ခေတ်မှာ လူသား အားလုံး ဣရိယာပုတ်လေးဖြာ ညီညွတ် လျက် ကျန်းမာရေး ကောင်းစေတတ် သော အင်းနှင့်ဂါထာကို အန္တရာယ် ဘေးဘျား၊ မြှေးမသန်းအောင် မျိုးစေ့ ကောင်းပညာကို ပေးလိုက်သည် ဖြစ်ရာ...။

တော်မြင့်(မြင်းခြံ)

စာမျက်နှာ (၂၅၈)မှ ဒုတိယအပိုင်း

အမှတ်တရ စာသောက်ပြီး ပြန်ကြပါသည်။ မှ တွင် ဘိုးတော်ကြူးကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး နတ်ဝင်သည်အဖြစ် ရန်ကုန်မြို့မှ သူငယ်ချင်းမှာလည်း ရွှေချထားသော ပုတီးကုံး ကပြတာ တွေ ရှိဖူးပါသည်။ တစ်ကုံးတွေ ရှိ၍ ဘိုးတော်ကြူး၏ ရွှေပုတီးကုံးကို သတိရမိပါ ပရိသတ်များပြီး ငွေထုပ်များကို သိန်းချီပြီးကြပါသည်။ သည်။ ယုံကြည်ချက်ကြောင့် လာရောက် ပသမှုများပါသည်။ ဆက်စပ်ပေးခြင်းရာ သူငယ်ချင်းမှာ ဘိုးတော်ကြူးအား အောင်မြင်မှုလည်း ရှိကြပါသည်။ ကိုးကွယ်သူဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ သူ၏ သားမှာလည်း ဤသည်များမှာ ဘဝတစ်ကွေ့တွင် စာရေးသူနှင့် UKတွင် ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်နေကြောင်း သိရပါသည်။ ဘိုးတော်ကြူး သို့မဟုတ် အဘကြူးနှင့် ရေစက်ဆုံခဲ့တာ နောက်ပြောပီ မန္တလေးသို့ လိုက်လာပြီး ငယ်တိုးကျောင်းရွာ များ ဖြစ်ပါကြောင်း၊ အဘကြူးသည် ယခုအခါ ကျန်းမာစွာ ဘိုးတော် ကြူးတတ်ခန်းသို့ စာရေးသူ လိုက်ဖို့ခွင့်ရပါသည်။ ရှိပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။ သူတို့မိသားစုလည်း အောင်မြင်မှုများစွာ ရှိပါသည်။ အကြောင်းသိသမျှတွင် စာရေးသူ ရန်ကုန်ရုံးချုပ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် မန္တလေးသို့ လာရောက်စဉ် အမရပူရ ရတနာဂူမယ်တော်ပွဲတွင် ဘိုးတော်ကြူးတတ်ခန်းအနီး နတ်နန်း

အောင်ကျော်မင်း
ရွှေ-ထောင်ကြီး

ဗျူးရာပါတဲ့ အတတ်ပညာ

စောဗိသွင် (ရန်ကုန်)

ကိုသာမောင်နှင့် မမေပြုံးတို့ အိမ်ထောင်ကျသည်မှာ သုံးနှစ်ကျော်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကလေးမရသေး။ သူတို့အမျိုးကိုက မိသားစုနည်းသည်။ သူတို့ မောင်နှမလေးယောက်တွင် အစ်ကိုကြီးနှင့် နို့ညွှာအစ်မက အိမ်ထောင်မပြုကြပါ။ အစ်ကိုကြီးအောက် အစ်မက ကလေးနှစ်ယောက်သာ မွေးသည်။

အငယ်ဆုံး ကိုသာမောင်က တစ်ယောက်မှ မရသေး၍ ကလေးအလွန် လိုချင်နေကြသည်။ သူတို့နေသည်က ရွာအစွန်ဘက်တွင်ဖြစ်ပြီး သူတို့ ခြံဘေးဘက်တွင် လယ်ကွက်တွေသာ ရှိတော့သည်။

သူတို့ ခြံမြေကတော့ ကျယ်ပါသည်။

3008

ခြံထဲတွင် ဘူးပင်၊ ဖရုံပင်၊ ငရုတ်ပင်၊ ခရမ်းသီးပင် အထူးသဖြင့် ချဉ်ပေါင်ပင်များက ကလေးငယ် တစ်ရပ်နီးပါးသန်၍ ချဉ်ပေါင်သီးများကလည်း ကြီးသည်။

ကြံသကာထွက်သော အရပ်ဖြစ်၍ ချဉ်ပေါင်သီးမှ အဖတ်လေးများကို ခွာကာ ကြံသကာဖြင့် ချဉ်ပေါင်သီးယိုထိုးစားကြသည်။

ချဉ်ပေါင်ရွက် ချဉ်ပေါင်သီးမှ အဖတ်လေးများကို အခြောက်လှန်းထားကြပြီး ရှားချိန်တွင် ဘူးသီးခြောက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်ခြောက်တို့ကို ဟင်းအဖြစ် သုံးကြ

သည်။ ဘူးချဉ်လည်း သိပ်ကြသည်။
ဈေးက သူတို့အိမ်နှင့် မနီးမဝေးနေရာတွင် ရှိသည်။
အသွား ခြေကျင်လျှောက်၊ အပြန် မြင်းလှည်းငှား ပြန်ကြရသည်။
ငါးရက်တစ်ဈေး ရှိသော

မြို့လေးများဖြစ်ပါသည်။
အေလာ၊ သာဝတ္တိ၊ ပျဉ်းမနား၊ လယ်ဝေး၊ ရေနီမြို့လေးတို့တွင် ငါးရက်တစ်ဈေးရှိသည်။

သူတို့ စက်ပိုင်းရပ်အနီးရှိ လယ်ကွင်းကြီးမှာ စပါးစိုက်ခင်းများရှိပြီး စပါးရိတ်သိမ်းချိန် ကုန်လျှင်တော့ ထိုကွင်းထဲတွင် ကြံဖိုများရှိကာ ကြံလှည်းများ ဖြတ်ကြသည်။

လေးထောင့်ပုံ ကြံသကာပြားတွေကို ဝယ်စားနိုင်သလို ထောပတ်နှင့်လည်း ထောပတ်ကြံသကာတို့ မြေပဲကြံသကာတို့ လုပ်စားကြသည်။ သူတို့ရွာအနီး ရန်ကင်းရွာလေးကတော့ ဩဇာသီး အထွက်များသော ရွာလေးဖြစ်ပါသည်။

လသာညများတွင် လရောင်အောက်မှနေ၍ ကွင်းထဲသို့ ဖြာကျနေသော လရောင်ကို ကြည့်ရသည်မှာ

www.burmeseclassic.com

လင်းထိန်နေပြီး လယ်ကွင်းများကို ကျော်ကြည့်လိုက်လျှင် လမ်းမကြီးကလည်း လရောင်အောက်တွင် မြွေကြီးတစ်ကောင် လဲလျောင်းနေသလိုပင်။ လပြည့်ညများတွင် မီးလုံးများ ဆင်းချည်တက်ချည် ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း မြင်ရတတ်သေးသည်။

ကိုမောင် ပြုစုထားသော သွားတုလင်းက ကုန်းတက်ကုန်းဆင်းလဲယာတ်တစ်ခုဖြင့် တည်ပါ။ ကိုမောင်က စက်တီးကမ်း ကုန်းထက်ကုန်းဆင်းသို့ နှိုးလိုက်ပြန်လိုက် ဖြစ်တာ လိုသာ ပြောတာ မီးရောင်က ဖော်ဖော်ပြုတာနော်

'စက်တီးမီးပါဆိုမှကွာ ရွာတစ်ရွာ တည်ရင် စုန်းတစ်အိမ်တော့ ပါတယ်တဲ့၊ စုန်းတွေ တိမ်ညွန့်စားတာ နေမှာပေါ့။ ဒီနားမှာ ရွာတွေမှ အများကြီးပဲ'

'ကိုသာမောင်ကလဲ ကြောက်စရာကြီး ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်း မသိဘူး။ စုန်းကဝေတို့၊ နဂါးတို့၊ ဂဠုန်တို့ဆိုတာ ဘုရားဟောထံမှာသာ ရှိတာ အခုခေတ်မှာ မရှိတော့ပါဘူးနော်၊ ရှိလဲ မမြင်နိုင်ပါဘူး။ ကံနိမ့်လွန်းမှ မြင်ရတာလို့ ကြားဖူးတာ'

ခြံတွင် ရိုက်ထားသော ခုံတန်းလေးတွင် ထိုင်ကြရင်း ရောက်တတ်ရာရာ ပြောဆိုမိကြသည်။ တစ်ဖက်ခြံမှ ဦးလေးက ကိုသာမောင်ဦးလေး ဖြစ်သည်။ သူတို့လည်း လသာညတို့တွင် ခြံပြင်ထွက်ထိုင်ကြ၍ စကားပြော ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့ကတော့ ကလေးသူဌေးပါပဲ။ သူတို့ကလေး ငါးယောက်နှင့် တခြား အိမ်မှ ကလေး လေးယောက်တို့ဖြင့် ညဘက်ဆို ဆော့ကြပြေးကြလွှားကြနှင့် ဆူညံနေတတ်သည်။

ခြံပြင်ထွက် ထုပ်စီးတိုးကြ၊ လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားကြ၊ စစ်တိုက် တမ်းတစားကြနှင့် တစ်ခါတလေ လိပ်ဥတိုက်တမ်းလည်း ကစားကြသေးသည်။ လိပ်ဥဟု သတ်မှတ်ထားသည့် ခဲလုံးလေးကို ပေါင်အောက်တို့ တင်ပါး

အောက်တို့တွင် ခုထိုင်ထားကြသည်။ လိပ်ဥရှာသည့်လူက ထင်ကြေးနှင့် မျက်နှာအမှအရာကို ကြည့်ပြီး ရှာရသည်။ လိပ်ဥဝက်သည့်အဖွဲ့က ခြေဆင်း ထိုင်နေကြသည်။ အခုခေတ်တွင် တော့ ထိုကစားနည်းများ ကစားသည်ကို မတွေ့ကြရတော့ပါ။

“လိပ်ဥပျောက်လို့ လိပ်မ၊ ရှာသူခမျာ ငိုမဲ့...ငိုမဲ့” ဟု ကျီစယ်သံတို့ သည်လည်း ဆိတ်သုဉ်းခဲ့သလို တစ်ယောက်လက် တစ်ယောက်တွဲကာ “ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ် ဒူဝေဝေ၊ ဝိုင်းကြီးပတ်ဒူဝေဝေ” ဟု ဆိုပြီး လှည့်ပတ်ပြီး ကစားသောနည်းလည်း မရှိတော့။

သူများကလေးတွေ ဆော့ကစားနေသည်ကို ငေးကြည့်ကြရင်း ကလေးလေးတစ်ယောက်တော့ လိုချင်မိသလို ကလေးရလျှင် ဘယ်လိုနာမည်ပေးမယ်၊ ဘယ်လိုထားမယ်ကအစ စိတ်ကူးယဉ်နေမိသည်။

တစ်နေ့တော့ ကိုမောင်လေးက ထူးခြားသောအိပ်မက်ကို မက်လေသည်။ ရဲတောက်နေသော မီးလုံးကြီး တစ်လုံး ကောင်းကင်က ပြုတ်ကျလာကာ သူတို့လင်မယား အိပ်နေသည့် ခြံထောင်ကိုဖောက်ပြီး သူ့မိန်းမ ရင်ခွင်ထဲသို့အရှောက် ပျောက်သွားသည်ဟု မဏ္ဍိလေသည်။

အိပ်မက်နိမိတ်ကို ကောက်ပြီး ကလေးများ ရမည်လားလို့လည်း တွေးပျော်နေကြသည်။ တချို့ကတော့ မီးလုံးဆို၍ သိပ်မကြိုက်ပါပေ။ မီးဆိုတာ ပူသည်မို့ လမ်းကြီး ပြုတ်ကျလာတယ်လို့ မက်တာမှ ကောင်းဦးမယ်လို့လည်း စကြသည်။

တကယ်လည်း ကိုသာမောင်တို့တွင် ကလေးရလာပါသည်။ မမေပြီး ကိုယ်ဝန်ကြီးတကားကားနှင့် အပင်စိုက်လိုက်၊ ရသည့် အသီးအနှံလေးများကို ငါးရက်တစ်ဈေးတွင် ရောင်းရသော်လည်း ပင်ပန်းသည်။ မောသည်ဟု မထင်။ သားသမီးရတော့မည်

ဆိုသည့် အတွေးနှင့် ပျော်နေကြသည်။ 'လမ်းများများ လျှောက်ပေး၊ မွေးရလွယ်တယ်၊ ပူတယ်ဆိုပြီး ညဘက်ရေမချိုးနဲ့ ရေပေါင်တက်တတ်၊ ဗိုက်ကြီးနဲ့ လက်ဖက်တွေမစားနဲ့ လေနာပါတတ်တယ်'

ဟု တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောကြသည်။

မမွေးခင်တော့ ဆရာဝန်က အားရှိအောင်စား အာဟာရဖြစ်တာကို များများစားဆိုသော်လည်း ချင်ခြင်းဖြစ်သည်က ပြောင်းဖူးပါပဲ။

ပြောင်းဖူးထွက်သော အရပ်ဖြစ်၍ ပြောင်းဖူးနာမည်တွေကလည်း အမျိုးမျိုးပါ။ ဘိုကတော်လည်ငြိမ့်၊ ကြက်တမော့၊ နတ်ပြည်မွှေး စသည့် နာမည်ဆန်းများရှိသည့် ပြောင်းဖူးအမျိုးမျိုးကို ကြော်စား၊ ပြုတ်စား၊ ထောင်းစားနှင့် နတ်ပြည်မွှေးဆိုသည့် ပြောင်းဖူးက ပြုတ်ကတည်းက မွေးလိုက်တာမှ အလွန်ပါပဲ။

ကလေးမွေးလာတော့ သမီးလေး၊ အဖေလုပ်သူက သားဦးကို ယောက်ျားလေး လိုချင်သော်လည်း မိန်းကလေးမွေးတော့လည်း မရှိတာနှင့်စာလျှင် တော်ဈေးရဲ့လို့ ဖြေသိမ့်ရသည်။ ကလေးကို ချစ်ကြ၍ ရွာအတွင်းရှိ အိမ်နားနီးချင်းများကလည်း ကူထိန်းပေးကြသည်။

သမီး စကားစပြောတတ်ကတည်းက ဒါလိုချင်တယ်ဆို၊ ဒါချက်ချင်း ရတတ်သလို သူပြောသမျှ ဖြစ်နေ၍ သဘောကျနေကြသည်။ ကလေးရမယ့်ရတော့လည်း တစ်ယောက်က နှစ်ယောက် ထပ်မွေး၍ အိမ်အလုပ် မနိုင်တော့။

မမေပြီးက စက်လည်း ချုပ်တတ်၍ ကလေးအိပ်မှသာ အလုပ်လုပ်ရသည်။ အလုပ်ကတော့ အဆင်ပြေပါသည်။ ကိုသာမောင်က အသီးအနှံ စိုက်ပျိုးပြီး သူ့မိဘ အသက်ကြီး၍ မလုပ်နိုင်တော့သည့် ယာခမ်းကို ကူလုပ်ပေးကာ

ရသည့်ငွေ တစ်ဝက်စီ ယူပါသည်။
ရွာဆိုတော့ ထမင်းဟင်းချက်လျှင် ထင်းဖြင့်သာ ချက်ကြသည်။ ထင်းရရှိ ကတော့ ကိုယ့်ဘာသာ ထင်းခုတ် ထင်းရှာကြရသည်။ တချို့အိမ်များ အသည်းယားစရာ၊ ဝါးကြမ်းခင်းပေါ်တွင် အုတ်နီခဲတွေတင်ကာ အခင်းလုပ် အုတ်နီခဲ ဖိုခနောက်လုပ်ကာ ထင်းဖြင့် အိမ်ပေါ် ထမင်းချက်ကြသည်။

အခင်းက ဝါးကြမ်းခင်း အမိုးကလည်း သွပ် မဟုတ်၊ ထင်းက စိုက်ထားတုန်းက အရှည် နောက်တော့ တိုသွားပြီး အောက်သို့ ပြုတ်ကျရာမှ စက်ပိုင်းတွင် မီးအကြီးအကျယ် လောင်ရာ အပင်ကြီးများခဲနေသော အိမ်သို့ မီးမကူးသော်လည်း တစ်အိမ်နှင့် တစ်အိမ် ဝါးခင်း သက်ငယ်မိုးမို့ အိမ်တွေ တော်တော်ပါသွားသည်။

လယ်ထဲယာထဲ အိမ်ရှိလူကုန် အလုပ်သွားလုပ်ရာ အိမ်တွင် ကလေးများနှင့် သက်ကြီးရွယ်အိုများသာ ကျန်ခဲ့သည်။ ဝက်များ၊ ကြက်များကို မပျောက်အောင် အိမ်အောက်တွင် ခြံခတ်ပိတ်ထား၍ မပြောနိုင်ဘဲ မီးလောင်သေကြရသည့် တိရစ္ဆာန်များက အများအပြားပါ။ ကိုသာမောင်တို့အိမ်က ရွာစွန်နို့ မီးမကူးသဖြင့် တော်သေးသည်။

ကိုသာမောင်တို့ကတော့ ထမင်းချက်တဲလေး သစ်သစ်လုပ်ထားသော ထင်းများကိုလည်း အတုံးလိုက် အရှည်လိုက် စုထားပြီး တစ်ပတ်စာသာ ပေါက်ထားတတ်သည်။ ယာခင်းမှ ပြန်လာပြီး ကိုသာမောင် မောလာသော်လည်း မနားနိုင်ပါ။

မိန်းမက ညနေချက်စရာ ထင်းပေါက်ပြီးသား မရှိဆို၍ ပုဆိန်ဖြင့် ထင်းပေါက်နေရသည်။ ချွေးဒီးဒီးကျကာ မောချက်ကတော့ ကမ်းကုန်သည်။ အနားတွင် ဆော့နေသော သမီးငယ်ကို “မောလိုက်တာ သမီးရယ် ရေတိုက်ပါဦး” ဆိုကာ ရေခဲပဲခိုင်း

ရသည်။ ထင်းပေါက်နေစဉ် သမီးငယ်က ဘေးတွင် ထိုင်ကြည့်နေသည်။

‘အဖေ ယမ်းလိုက်တာ အဖောင်ဘတ်ထဲက အလုံးကြီးက အတင်းခုန်နေတာကို ယမ်း ယုန်တော့အောင် တုတ်ချောင်းလေးနဲ့ ထောက်ထားပေးမယ် ဒီမှ အဖေအမော သက်သာအောင်’

သမီးထံမှ ထိုစကားကြား၍ လှည့်ကြည့်မိစဉ် ရင်ထဲမှ မခံနိုင်အောင် အောင့်၍ ပစ်လဲကျခဲ့သည်။ ရင်ဘတ်တို လက်နှင့်ဖိကာ အောင့်တယ်... အောင့်တမ်း အော်နေသော ကိုသာမောင်အသံကြောင့် မမေ့ပြီးလည်း အိမ်ထဲမှ အိမ်ပြင်သို့ ပြေးလာခဲ့သည်။

‘သမီး အဖေဘာဖြစ်တာလဲ အမေ့ကို ပြောစမ်းနဲ့ အဖေက သမီးကို လက်ညှိုးထိုးပြနေတာ အဖေဘာဖြစ်လဲ သမီးသိတယ် မဟုတ်လား’

သမီးက လန့်ပြီး ကြည့်နေရာမှ... ‘အဖောင်ဘတ်ထဲက အလုံးကြီး အတင်းခုန်နေလို့ အဖေ မောတာနဲ့တူတုတ်ချောင်းလေးနဲ့ ထောက်ထားပေးတာ အဖေက လဲကျသွားတယ်၊ သမီးပြန်ပြတ်ပေးရမလား ဖြတ်လိုက်မယ်နော် ဖြတ်လိုက်ပြီ အဖေ’

သမီးစကားလည်းဆုံး ကိုသာမောင်လည်း လဲကျရာမှ ပြန်ထလာနိုင်သည်။ သူ့သမီး သူ့ရင်ဘတ်ထဲက ခုန်နေသောနှလုံးကို မြင်ရသည်ကို လည်းကောင်း၊ ပါးစပ်မှ ပြောလိုက်ရုံဖြင့်

ရင်ဘတ်ထဲအောင့်လာသည်ကို လည်းကောင်း အံ့ဩမိပါသည်။ သားသမီးမို့ မတွေးရက်သော်လည်း စိတ်ထဲမှာ တော့ သံသယဖြစ်လာခဲ့သည်။

‘အမေ... အမေ့ကြောင့် လာခေါ်နေရ သမီးကစားလို့ မရအောင် လိုက်ရှုပ်နေတယ်၊ နင်တော့လား ငါလမ်းလျှောက်လို့ မရတော့ဘူး၊ နင့်ခြေထောက် ချိုးလိုက်ရမလား၊ ဒါမှ လမ်းလျှောက်လို့ မရမှာ လမ်းမလျှောက်နိုင်ပါစေနဲ့ ငရှုပ်ကောင်’

ကြောင်လေးသည် လိုက်ကစားနေရာမှ ပုံရက်လဲကျကာ လမ်းလည်း မလျှောက်နိုင်တော့ပါ။

‘သမီး ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊ ကြောင်လေး ပြန်ကောင်းပါစေလို့ ပြောပေး၊ မပြောပေးရင် အမေရိုက်မှာ’ ‘မပြောချင်ပါဘူး သူ့ကို သမီးမချစ်ဘူး ဆော့လွန်းလို့’

‘ပြောစမ်း၊ ပြောစမ်းဆို ပြန်ကောင်းပါစေလို့ မောင်လေးအချစ်တော် ကြောင်လေး၊ မောင်လေး စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီး ငိုလိမ့်မယ်နော်’

‘ပြန်ကောင်းပါစေ၊ ကြောင်လေး အမေပြောလို့ နောက်တစ်ခါ ငါ့ကို လာချစ်ရင် အသေလုပ်မှာ’

ကြောင်လေးက ထူးဆန်းစွာပင် ထပြေးကာ နောင်လည်း သမီးကြီးကို မြင်လျှင် ထွက်ပြေးတတ်သည်။ ထူးဆန်းသောဖြစ်ရပ်ကြောင့် သမီးအပြောတွေကို ကြောက်လာခဲ့သည်။

‘ညှော်သည်တွေ ပါလာတယ် မေ့ပြီး ရေ... ထမင်းကျွေးချင်တယ်ကွာ နှစ်ယောက်တည်းပါ။ ကိုယ်စက်ရုံမှာ အလုပ်လုပ်တုန်းက ကိုယ်အပေါ်ကောင်းခဲ့တဲ့လူတွေ လူချင်းအတူတူ ခွဲခြားပြီး မဆက်ဆံဘူး။

တချို့ကဆို ကိုယ်တို့လို အောက်ဆုံးက ဝင်လုပ်နေတဲ့ အလုပ်သမားတွေကို နှိမ်ချင်ကြတာ ရန်ကုန်ပြောင်းသွားပြီး အခု စက်ရုံကို ကိစ္စနဲ့လာတုန်း ကျွေးထဲတွေ့လာလို့ အိမ်လည်ခေါ်လာတာ’

ဟင်းက သိပ်မကောင်း။ ရွှေမရုံသီးကို အရေစပ်စပ်နဲ့ အချိုချက် တစ်ခွက်၊ ပဲသီးသုပ်တစ်ခွက်နှင့် ကြက်ရိုးများများနှင့် အာလူးရောချက်တို့ပဲ ရှိသည်။ ဧည့်သည်ဆိုတော့ ကြက်ရိုးကျွေးလို့ မကောင်း။

‘ကိုသာမောင်က ဒီလိုချည်းပဲ ဟင်းကမကောင်းနဲ့ ကြိုပြောထားပြီး မနက်ဖြန်မှကျွေးရင် ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ပေးလို့ ရတာပေါ့။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲ’

ခြောက်တန်း ရောက်နေပြီဖြစ်သော သမီးခင်ဦးက အမေပြောတာ ကြား၍ မကြာခင်မှာပင် ငါးသလဲထိုးများကို လာပေးပါသည်။

‘အမေ... အဲဒီဟင်း ထပ်ချက်ပေးလိုက် မြန်မြန်ကျက်ပါတယ်။ အလွန်ဆုံး ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲ။ သမီး ကြက်သွန်ကူထောင်းပေးမယ်နော်’

သမီးက သွက်လက်စွာ ကြက်သွန်အဖြူအနီ ခွဲထောင်းပေးကာ ချင်းလည်း သပ်သပ် ထောင်းပေးထား၍ အမြန် ဆီသတ်ကာ ချက်လိုက်ရသည်။

ဧည့်သည်များက ထမင်းမစားခင်မှာ ထမင်းပန်းကန်ပေါ် လက်တင်ပြီး ရွတ်နေသည်ကို မြင်ရသည်။ ငါးသလဲထိုးဟင်းကို နို့တမည်လုပ်ပြီးမှ ဖွန်းကို ပြန်ချကာ တခြားဟင်းများဖြင့် စားသည်။ တစ်ယောက်က သက်သတ်လွတ်စားသည်ဆိုကာ ပဲသီးသုပ်နှင့်ပဲ စားသည်။

‘အားနာလိုက်တာ ကြိုတင်မသိရလို့ ရှိတာလေးနဲ့ပဲ ချက်ကျွေးရတာ ဆရာတို့ မပြန်ခင် သပ်သပ်တစ်ခါ ကျွေးချင်ပါသေးဘယ် နောက်တစ်ခါ အလည်လာပါဦးနော်’

‘ဆရာတို့ မနက်ဖြန် ပြန်ကြတော့မှာ ကျေးဇူးပါပဲ မမေပြုံးရေ ပင်ပန်းသွားရပြီ ပြန်တော့မယ်နော်’

ဧည့်သည်တွေ ပြန်တော့ ခင်ဦးက ပြောသည်။

‘အမေဧည့်သည်တွေကလဲ သမီးပေးတဲ့

ဟင်းကို မစားဘူး သမီးက စောစောနဲ့ လုပ်ပေးတာကို ဟင်းမရှိဘူးဆိုလို့လဲ လုပ်ပေးရသေးတယ်’

ဧည့်သည်တွေကို ဈေးထဲအထိ လိုက်ပို့ပြီး ပြန်လာတော့ ကိုသာမောင် မျက်နှာမကောင်းပါ။ ဇနီးဖြစ်သူ မေပြုံးကို သစ်ပင်အောက်ခေါ်ကာ ပြောတော့သည်။

‘ငါ့သလဲထိုးတွေ ဘယ်မျှေ့သည်ဆီက ယ်တာလဲ အဲဒီဟင်းတွေကို လှုပ်ပစ်လိုက်ပါလို့ ဆရာက ပြောတယ်။ ငါ့ဆရာတွေက ဘုရားတရား အလုပ်လုပ်တာ ထမင်းစားရင်လဲ သရဏတံတင်ပြီးမှ စားတာ...’

စားမယ်ထမင်းကို ဘုရားကို အရင်ဆုံး ဆွမ်းကပ်ပြီးမှ စားတာ၊ ဆရာက ပြောရမှာတော့ အားနာပါတယ်။ ငါ့သလဲထိုးဟင်းကို ကြည့်လိုက်တိုင်း ဆရာ့မျက်စိထဲမှာ သက်ယင်ရိုးတွေပဲ မြင်ရတယ်လို့ ပြောသွားတာ သမီးလက်ချက်မှန်း မမေပြုံးသိလိုက်ပါပြီ။ သူမကလည်း ငါးရလာသည်ဆိုတော့ ကမန်းကတန်းနှင့် ချက်လိုက်တာ ဘယ်လိုရလာတာလဲလို့ ခင်ဦးကို မမေးမိတာက သူမ အမှားပါပဲ။ သမီးကိုဆုတော့ သမီးက...

‘အမေဧည့်သည်တွေကို သမီးက စောစောနဲ့ ကျွေးတဲ့ဟာ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး စားလို့ရပါတယ်။ သက်ယင်ရိုးတွေကို ငါးဖြစ်စေလို့ ရေထဲပစ်ချလိုက်တာ ရှေးကျေးဇာတန်း ခင်ဦးက ဖယ်ပြီး အပေ့ကို ပေးတာလေ ခင်ဦးတောင် စားတာပဲ ဘာမှမဖြစ်ဘူး’

မမေပြုံး ဘုရားတမိပါသည်။ သမီးဖြစ်သူ ခင်ဦးသည် တကယ်ပဲ ပညာတတ်သည်လား။

‘နတ်ပိုသမီးက နတ်ပိုနာယံ ကလေးရင်းကစားလို့ သူ မကျေနပ်နိုင် ပြတ်ကျပါစေတို သလတ်တိုက်ပဲစေ တက်တိုလဲပဲစေတို့ပြောရင် အပြောခံရတဲ့ သူ့သူယ်ချင်းကလေးတွေ ထာကယ်ဖြစ်တာတဲ့။ ကလေးကို နားလည်တဲ့ ဆရာတွေနဲ့ ပြုကြည့်ပိုဦး သူပြောရင် ဖြစ်ဖြစ်နေတာ’

ဟု ပတ်ဝန်းကျင်က ပြောကြသည်။ ဆရာတော်ဘုရားဆီ ခေါ်သွားကာ ပြောပြတော့ ဆရာတော်က ခင်ဦးကွယ်ရာမှာ ဆိုပါသည်။

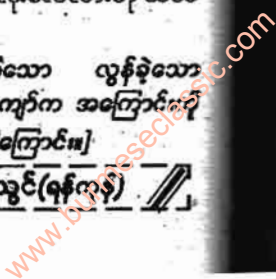
‘သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ သူ့မှာ ဒီပညာတတ်တယ်ဆိုတာ မသိရဘူး ထင်ပါတယ်။ မွေးရာပါဝမ်းတွင်းရိုးနဲ့လို့ ခေါ်ကြတာပဲ။ ဆရာတော်ပေတ္တာနဲ့ ကုပေးပါမယ်။ ဖရိုတ်ရေ ဘုရားကျောင်းဆောင်ပေါ်က ယူသွား ခင်ဦးကို ဆရာတော်ရှေ့ ခေါ်ကြပါ’

ဆရာတော်က ခင်ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် အုပ်မိုးကာ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပေးပြီး ရေများတိုက်သည်။

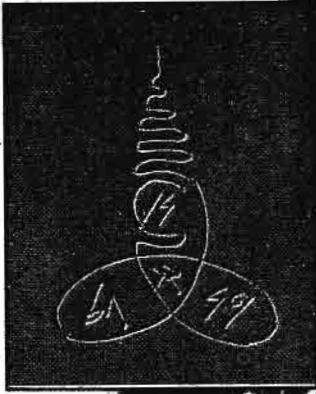
‘ကောမလေးရဲ့ စိတ်ကို ကောင်းစွာထား။ ကောင်းသောစကားကိုပဲဆို၊ သူတစ်ပါးကို သေပါစေ၊ ထိုခိုက်ပါစေတို့ဆိုတဲ့ စကားတွေမဆိုနဲ့ မေတ္တာသုတ်ကို အမြဲရွတ်ပေး။ သူတစ်ပါးအပေါ် မေတ္တာမထားရင် နောင်သေလွန်တဲ့အခါ ငရဲရောက်မယ်။ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပညာများတတ်ခဲ့ရင်လဲ ဘုရားကို လှူငါတယ်လို့ ပြောပြီး လှူပါ’ ခင်ဦးကလည်း မကောင်းသောစကားများ မပြောတော့ပါဟု ကတိပေးပါသည်။ တကယ်တော့ အိပ်မက်ထဲတွင် ရင်ခွင်ထဲသို့ မီးလုံးကြီး ကျလာသည်က စုန်းမီးလုံးလေလားဟု ထင်မိခဲ့ရပါသည်။

[အမေပြောပြသော လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော်က အကြောင်းရှိတာခွဲ ရေးသားပါကြောင်း]

စောမိသွင်(ရန်ကုန်)

အ. ဇ. င. ခ.
June

နေဝန်းသစ်

အစွမ်းထက်သည့်

အာဟာရကြီး စမ

ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော်၏ ဖိတ်ခေါ်မှုကြောင့် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ သာယာဝတီခရိုင်၊ နတ်တလင်းမြို့၏ အရှေ့ဘက် နတ်တလင်းမြို့နှင့် (၁၄/၁၅)မိုင် လောက်ဝေးသော ရွှေတိန်ညင်တောင်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။
ရွှေတိန်ညင်တောင်သည် သမဏိ

ကွင်းကျယ်ရွာ၏ အရှေ့ဘက် တစ်မိုင် ကျော်ကျော်လောက်တွင် ရှိပြီး များစွာ မမြင့်လှဘဲ သစ်ရိပ်ဝါးရိပ် ကောင်း၍ စမ်းချောင်းငယ်များ ထုံးအိုင်များကြီး နှုတ်ရှာရောင်ခြည်မရမ်း ၂၇၇

များ ပေါများသော ဆိတ်ငြိမ်ပြီး ကျေး
ငှက်တို့ ကျက်စားရာတောင် ဖြစ်၏။

ဆရာလေးရဲဇော်၏ ပြောပြချက်အရ
ထိုတောင်၌ ရွှေတိန်ညင်ကြက်တိန်
ညင်(ကြက်ဖ)ရုပ်(၂)ကောင်ရှိကြောင်း၊
လွန်ခဲ့သောကာလက ထိုတောင်၌
ဂန္ဓာရီကျင့်စဉ်များ လာရောက်ကျင့်ရင်း
အင်္ဂါရတ်ကစားခဲ့သော ရသေ့ကြီး
တစ်ပါးမှ စီရင်၍ ထားခဲ့ကြောင်း...

အကြောင်းမှာ ထိုရသေ့ကြီးသည်
ကိစ္စရပ်အားလုံး ပြီးမြောက်သည်နှင့်
သူ၏ ဝေယျာဝစ္စအသုံးအဆောင်
ပစ္စည်းများနှင့် သူ ပြုလုပ်အားထုတ်
ခဲ့သော ရွှေ၊ ငွေများစွာတို့ကို နောင်ပွင့်
မည့် အရိမေတ္တေယျဘုရားရှင်အား
အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ကာ
မြေမြှုပ်ထားခဲ့ပြီး ရွှေတိန်ညင်
(ကြက်ဖ)ရုပ်(၂)ရုပ်ကို အစောင့်အနေ
ဖြင့် လုပ်ထားခဲ့ကြောင်း၊ အကြောင်း
ရှိပါက ကြက်တိန်ညင် အော်မြည်တွန်
ကျူးသံများ နားမခံသာအောင် ကြားရ
ကြောင်း...

တစ်ခါသော် အထက်ဘက်မှ ဆရာ
တစ်စု ရောက်လာပြီး ထိုရသေ့သူမြတ်
ထားခဲ့သည့် ပစ္စည်းများကိုတူးရာ
ကြက်တိန်ညင်များ နားကွဲလှမတတ်
တွန်ကျူးသံများ ကြားကြရသဖြင့်
နားနှစ်ဖက်ကို ပိတ်လျက် ရွှေတိန်ညင်
တောင်ကိုပတ်၍ အလဲလဲ အကွဲကွဲနှင့်
ပြေးလွှားနေကြသည်ကို ထင်းတော
(ထင်ဆုတ်)လာကြသူအချို့နှင့် တွေ့ရ
၍ ရွာသားအချို့က...

‘ခင်ဗျားတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ’
ဟုမေးမှ သတိပြန်ရလာပြီး သူတို့
အမှားကို ဖွင့်ဟဝန်ချတောင်းပန်ကြပြီး
ထိုတောင်၌ မနေရဲတော့ဘဲ ချက်ချင်း
ပြန်ပြေးကြကြောင်း၊ ထိုတောင်က
နတ်လည်း ကြီးကြောင်း၊ သိုက်တွေ့

ကျက်တွေ့ပရလောကသားတွေလည်း
ပေါကြောင်း ပြောပြပါ၏။

ကျွန်တော်တို့လည်း ထိုရွှေတိန်ညင်
တောင်သို့ ရောက်သည်နှင့် ခေတ္တမျှ
အမောအပန်းဖြေ အနားယူပြီး ထို
တောင်၌ တွေ့ရှိရတတ်သည်ဟုဆို
သော လုံကွဲများ၊ ချော်ခဲများကို ရှာဖွေ
ကြပါသည်။

အဓိက ကျွန်တော် လိုက်လာခြင်း
အကြောင်းမှာလည်း အင်္ဂါရတ်ဝါသနာ
ပါလှသည့် ကျွန်တော်အတွက်
“**တတ်၊ တတ်ချင်းကူး ဖြစ်ဖူးများစွာ**”
ဟူသော အင်္ဂါရတ် အဆိုအမိန့်အရ
ရှေးက ပေါက်မြောက်၍ ထွက်ရပ်စခန်း
သို့ မြန်းသွားပြီဖြစ်သော ရသေ့ဆရာ
ကြီးများ၏ လုံခွဲများ၊ ချော်များ ရရှိရန်
အဓိက ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာရဲဇော်၊ ဦးဟန်ရှင်နှင့် ဦးတင်မြ
တို့ကတော့ ထိုတောင်၌ (၉)ရက်
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး (၉)နင်းစေတီလေး
တစ်ဆူတည်ရန်ဖြစ်သည်။

သို့သော် အဓိဋ္ဌာန်မဝင်မီ ကျွန်တော်
အလိုရှိရာများကို ကူညီရှာဖွေပေးကြ
သည်။ လုံကောင်းကောင်း၏ အခွဲများ
ကို မရရှိသော်လည်း အလွန်ကြီးမား
သော ခေတ်စီမံလုံ နံပါတ် (၁၄)ဆိုက်၊
(၁၅)ဆိုက် အကွဲအချို့ကို တွေ့ရသဖြင့်
ချော်ဟုထင်ရသော အစိုင်အခဲအချို့နှင့်
အတူ ကောက်ယူခဲ့ပါသည်။

ညရောက်သောအခါ ဆရာရဲဇော်
နှင့် ဦးဟန်ရှင်တို့အဖွဲ့လည်း ဘုရားရှိခိုး
ကိုးပါးသီလ ဆောက်တည်ကြတာ
တောပိုင်တောင်ပိုင် ရွှေတိန်ညင်တောင်
ကို ပိုင်သဒ္ဓသာ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ရွှေတိန်
ညင်တောင်၏ တွင်းပြင်နှစ်ဝနှစ်ဌာန
တို့၌ မှီတင်းနေထိုင်လျက် ရှိကြသည့်
မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ
အပေါင်းတို့ကို မေတ္တာဗို့သကြပြီး

(၉)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြရပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံ
ရပါလျှင် ထိုကဲ့သို့ တောတောင်အတွင်း
၌ အဓိဋ္ဌာန်မဝင်ခဲ့ဘူးသော်လည်း
ဆရာ ရဲဇော်တို့အဖွဲ့ကို အားကျသည့်
အတွက် အတူတကွ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်ခဲ့
ပါသည်။

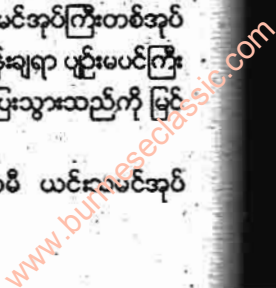
ကျွန်တော်တို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့်ည
တွင် တစ်ညလုံး လေကြီးမိုးကြီး၍
သစ်ပင်များ၊ သစ်ကိုင်းများ တဝုန်းဝုန်း
တခိုင်းခိုင်း ကျိုးကျလဲပြိုသံများကို
ကြားကြရပါ၏။ ထိုအတူ မျောက်အော်
သံများကလည်း ဆူညံနေကြ၏။
အိပ်တန်းတက် ငှက်တို့၏ လန့်ဖျပ်
ပျံသန်းသံတို့ကလည်း ဆူညံနေကြပါ
သည်။

သို့သော် နံနက်လင်းသောအခါ၌
မည်သည့်သစ်ပင် ဝါးပင်မျှ လဲခြင်း၊
ကျိုးခြင်းကို မတွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩရပါ
သည်။

နောက်တစ်နေ့၌တော့ နံနက်ခင်း
ကတည်းက ရွှေတိန်ညင်တောင်
ကျွန်တော်တို့ အဓိဋ္ဌာန်ညပုသဝင်ရာ
အနီးတစ်ဝိုက်၌ ထူးခြားနေပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ လာခဲ့ကြသည်မှာ
နေရာသီ ဖြစ်သော်လည်း မိုးဦးကာလ
များကဲ့သို့ တစ်မိုးလုံး မှောင်ပိန်းအုံ့ဆိုင်း
ကာ မိုးရွာတော့မည်ကဲ့သို့ လျှပ်စစ်
လျှပ်ရောင်များ တဝင်းဝင်း တလက်
လက်နှင့် မိုးထစ်ချုန်းနေပါသည်။

နေ့လယ်မွန်းတည့် ဆွမ်းစားချိန်၌
ကျွန်တော်တို့အားလုံး ထမင်းစားနေ
ကြချိန် အကောင်(၂၀)ခန့်မျှလောက်
ရှိသော သမင်အုပ်ကြီးတစ်အုပ်
ကျွန်တော်တို့စခန်းချရာ ပျဉ်းမပင်ကြီး
များရှေ့မှ ဖြတ်ပြေးသွားသည်ကို မြင်
လိုက်ရသည်။

ထို့ပြင် မကြာမီ ယင်မင်အုပ်

နောက်မှ တအင့်အင့်နှင့် ပြေးလိုက် သွားသော ဝက်အုပ်ကြီးကိုလည်း တွေ့ လိုက်ကြရပါ၏။ ထိုဝက်အုပ်ကြီးကို ကြည့်နေစဉ်မှာပဲ နောက်မှ ခွားခိုင်းအုပ် ကြီးတစ်အုပ်ကာ တရှူးရှူး တရှားရှား ဖြင့် ဟိုဝေ့ ဒီခတ်နှင့် တက်လာသည် ကို တွေ့လိုက်ရပြန်ပါ၏။

ဆရာတို့ ဘာမှ မကြောက်ကြန့် စိတ်ဆိုင် အောင်ထား၊ မေတ္တာသာယာနေကြ

ဆရာရဲဇော်က သတိပေးသဖြင့် မျက်စိစုံမှိတ်၍ မေတ္တာသုတ်ကို ရွတ်နေ မိပါသည်။ မှန်ရာကို ဝန်ခံရပါလျှင် ကျွန်တော် “ဘာ ဘယ်လိုဖြစ်မှာလဲ” ဟု တွေးရင်း စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့နေမိ သည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

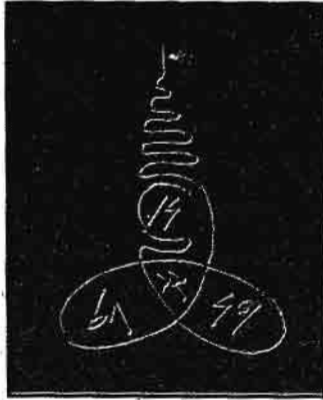
အဲဒါ တောခြောက်နေတာဗျ် ဟု ဆရာရဲဇော် ဆက်ပြောမှ စိတ် သက်သာရာ ရသွားပါသည်။

သို့သော် နေ့လယ်နေခင်းနှင့် ညနေ ဝိုင်း ရောက်သောအခါ၌ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့၌ ထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်ခုနှင့် တိုးပါ လေတော့သည်။ အကြောင်းမှာ ဦးတင်မြဆိုသူ တရားထိုင်နေရင်း ခေါ်မရ အော်မရနှင့် သတိလစ်မေ့မြော နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

အားလုံး ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ သိန် ဆရာရဲဇော်သည် လိုလိုမည်မည် အသင့်ယူဆောင်လာသည့် ကွမ်းရွက် ကို ညာဘက်လက်ညှိုးဖြင့် တစ်စုံ တစ်ရာရေး၊ ပါးစပ်ကလည်း တတွတ် တွတ် ရွတ်ဆိုပြီး အရေညစ်ကာ ဦးတင်မြ၏ မျက်စိကို အတင်းဖြင့် မျက်စဉ်းခတ်လိုက်ပါသည်။

သည်တော့မှ ဦးတင်မြလည်း သတိ ပြန်ရလာပြီး သူ၏အဖြစ်ကို အောက်ပါ အတိုင်း ပြောပြပါ၏။

နေ့လယ် ဆွမ်းစားပြီးကြသည်နှင့် ကျွန်တော်တို့အားလုံး တရားပြန်ထိုင်

ကြပါသည်။ [ကျွန်တော်တို့ တရား ထိုင်ကြသည်မှာ စုပေါင်း၍ ထိုင်ကြ ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သစ်ပင်တစ်ပင် တစ်ယောက်ကျ လှူခွဲ၍ ထိုင်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။] ထိုအခါ ဦးတင်မြလည်း တရားထိုင်ရာ သစ်ပင်ကြီးဆီ ပြန်သွား ပါသည်။

သို့သော် သူ တရားထိုင်ရာ သစ်ရာ ပင်ကြီးအောက်၌ သူ့အထက်အရင် ထိုင်သူတစ်ယောက်က ရောက်နေပါ ၏။ ခပ်ငယ်ငယ် အသက် (၁၉, ၂၀) ဝန်းကျင်ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါ သည်။

စ. တွေ့တွေ့ချင်းတော့ ဦးတင်မြက အမျိုးသမီးလေးကို တအံ့တဩ ငေးကြည့်နေမိသည်။ အမျိုးသမီးက လူကို နောက်ခိုင်းထိုင်နေသည်။ သူ ရောက်လာတာကိုလည်း သတိထားမိ ပုံမရ။

သို့အတွက် ဦးတင်မြက ချောင်း တစ်ချက်ဟန်၍ သူရောက်ကြောင်း အသိပေးလိုက်၏။ အမျိုးသမီးက လှည့်မကြည့်၊ မလှုပ်။ ဦးတင်မြ အမျိုး သမီးငယ်ကို ကြည့်နေရင်း အတွေး တစ်မျိုး ပေါက်သွားသည်။

ပြော... ဒီအနီအနာရွာတွေက ဒီလို တရားယာထိုင်ကြမှာ ဖြစ်မှာပဲလေ' ထိုသို့ တွေးပြီးသည်နှင့် တရားထိုင်

နေသူအတွက် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာ စိုးသဖြင့် အနီးရှိ ပိတောက်ပင်လေး အောက် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ သူ ထိုင် လိုက်မိသည်နှင့် အမျိုးသမီးငယ်က တရားထိုင်ရာမှ ထပြီး သူ့ဘက် လှည့် ကြည့်လိုက်၏။

ဦးတင်မြ အမျိုးသမီးကို မြင်လိုက် တော့ ကြက်သေ သေသွားသည်။ နှလုံးသွေးတွေပင် ရပ်ခမန်း ဖြစ်သွား ၏။ နောက်တော့ အသက်ရှူတွေကျပ် ပြီး သူ ဘာမှ မသိတော့ချေ။ သတိ လစ်သွားလေတော့၏။

'ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲဗျ... ကိုတင်မြ' ဦးဟန်ရှင်က မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဦးတင်မြက...

'ဟာ... ကိုဟန်ရှင်ရာ ဘယ်လိုဖြစ်လဲဆို ပြောရမှာတောင် သိလန့်လန့်ပဲ။ နောက်က ကြည့်တော့ ကောင်မလေးချောချောပဲ၊ ဖတ်တတ်ရပြီဗျဲ ကျွန်တော့်ဘက်လဲ လှည့် ရော လက်ဖက်ရည်ပန်းကျွန်းလုံးလောက်ရှိ ထဲ မျက်လုံးနက်ကြန့်စိလုံးနဲ့ အစွယ်တွေ ဝေါ့ထွက်နေတဲ့ သဲခဲကြီးဗျဲ' ဟု ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဆရာရဲဇော်က ရယ်၍... 'အေးဗျ... ဒီရွာထိန်ညစ်တစ်ဝိုက်က ကြမ်း မှန်း သိလိုက်သာနဲ့ ကျွန်တော်ကလဲ အတာအဆီး မလုပ်ပဲတူ။ ရုပ်တယ်ဗျာ... နောက် သူတို့ ကျွန်တော်တို့စည်းထဲ ဖတ် နိုင်စေရပါဗျာ'

ဟု ဆိုကာ သဲမန်းဆန်မန်းများ လုပ်ကာ ဒေသအပိုင်းအခြားဖြင့် ပက်လေ၏။

ထိုသို့ သဲမန်းဆန်မန်း ပက်ပြီးသည့် အချိန်ကစ၍ ကျွန်တော်တို့ ပြန်လာ ကြသည့်တိုင် နောက်ထပ် ဘာအခက် အခဲ ဘာအနှောင့်အယှက်မှ မတွေ့ကြ ရတော့ဘဲ အေးချမ်းစွာ အိမ်ဌာန်ဝင်

နိုင်ခဲ့ကြပါတော့၏။

သို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ဆရာလေးရဲ့ဇော်ကို ဘေးရန်အန္တရာယ်အပေါင်းမှ လွတ်ကင်းပြီး မိစ္ဆာများမနှောင့်ယှက်နိုင်အောင် မည်သည့်အစီအရင်များ လုပ်ဆောင်ပါသနည်းဟု မေးကြည့်ရာ ဆရာရဲ့ဇော်က သူ၏အစီအရင်ကို မခြွင်းမချန် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

မိမိတို့၏ နယ်မြေ၊ အိမ်၊ ခြံ၊ ကျောင်း၊ ယာကအစ အမှောင်ပယော၊ ရုပ်ထား၊ နာမ်ထား၊ အင်းတိုက်၊ ရုပ်တိုက်၊ နတ်တိုက်၊ ဓာတ်တိုက်၊ အစိမ်းတိုက်၊ အောက်လမ်းတိုက် စသည့်အတိုက်အမျိုးမျိုးနှင့် သဲရဲ၊ တစ္ဆေကဝေ၊ မြေဘုတ်၊ နတ်ယုတ်နတ်မာတို့ ဝင်ရောက်မနှောင့်ယှက်နိုင်ရန်...

အကာကြီးတန်ပြန်စမကို သဲဆန်တို့၌ အောက်ပါအတိုင်း ရေးပြီး ပက်ပါက မည်သည့်မိစ္ဆာ၊ မည်သည့်အတိုက်အခိုက်မျှ မရောက်မကပ်နိုင်ဘဲ ဘေးရန်အန္တရာယ်အပေါင်းမှ လုံးဝကင်းဝေးနိုင်၍ လိုရာဆန္ဒတို့နှင့် ပြည့်ဝစေနိုင်ကြောင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ယခု ဤဆောင်းပါးမှာ ဆရာရဲ့ဇော်ပြောပြခဲ့သည်များကို ပြန်လည်ဖောက်သည်ချ ပညာဒါန ပြုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

မြဲလုပ်ပုံ

လင်ဖန်တစ်ချပ်ချပ်တွင်ဖြစ်စေ လှေကြီးကြီးထဲတွင်ဖြစ်စေ သဲဖြစ်စေ ဆန်ဖြစ်စေ ထည့်ပြီး မျက်နှာပြင် ညီညာအောင်ပြု၍ ပုံအတိုင်း အကာကြီးတန်ပြန်စမကို လက်ညှိုးဖြင့် ရေးပါ။

* * *

ထိုသို့ ရေးပြီးပါက...

‘ဥ’ လှပဟု ညွှန်ရာ မှာတန္တ သံဃော’

၂၈၀ နက္ခတ္တရာဇ်မြဲစာပေဂုဏ်

ဟု ဆို၍ “ဥ” လိပ်စမကို တစ်ချက်ဆွဲ(တစ်ကြောင်း)အပြီးရေး၍ ၂၄၊ ၄၅၊ ၆၄၊ ၁၃ အင်းဆန်သွင်းရမည်။ ထိုသို့စမအင်းဆန်သွင်းစဉ်တွင်...

“ဥ ဘုရားဟူက မောက္ကလူ ၂၄”

ဟူ၍ ၂၄ ကိုရေး...

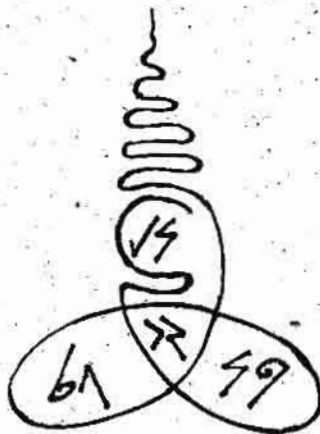
“ဥ တရားဟူက ဗာလီကျေး ၄၅”

ဟူ၍ ၄၅ ကိုရေး...

“ဥ သံဃာဟူက သံချပ်ဝတ် ၆၄” ဟူ၍ ၆၄ ကိုရေး...

“ဥ ဂူတင်တေရဿ(၁၃)ပါးကို ကျင့်ဆောင်တော်မူသော ရှင်မဟာကဿပ ကျိန်းစက်တော်မူသော အခါ ဂစ္ဆအနံ့မှို ကြွကာသေ တိဋ္ဌာဟိ၊ ဝေပေတံ ဓာရယျမိ သော ၂၃ ဟိ၊ ဥ အရှေ့ဘုရား၊ အနောက်တရား၊ ဥ တောင်က ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဥ မြောက်က ရဟန္တာ... ကာဆရာကာ၊ ကွယ်ဆရာကွယ်၊ ပြေးဆရာပြေး၊ လွင့်ဆရာလွင့်” ဆို၍ “၁၃” ကို ရေးပြီး ရွတ်ဆိုရမည်။

ထို့နောက် မိမိတို့ အလိုရှိရာ အရပ်၌ ယင်း သဲမန်း၊ ဆန်မန်းတို့ကို ပက်ရမည်။ ဤသို့ပြုလုပ်ပါက ဆိုခဲ့ပြီးသော ဘေးရန်အန္တရာယ်အပေါင်းမှ သေချာပေါက် လွတ်ကင်းမည် ဖြစ်ပါသည်။

သည်။ ထို့အပြင် ရေ၊ ဆီ၊ ဆား၊ ပျားရည်၊ ကွမ်းရွက်၊ မြွေအာချုပ်၊ လိပ်ပြာချုပ်တို့ကိုလည်း ယင်း ဂါထာမန္တန်စုတ်၍ ပေးနိုင်ပါသည်။

ဆရာရဲ့ဇော်က ယင်း အကာကြီးတန်ပြန်စမမှာ မိမိအား မလိုမုန်းထားသူများရှိလျှင် သူ့ဒဏ်သူ ခံရကြောင်းလည်း ပြောပြပါ၏။ ယင်း စမရေး၍ အဆောက်အအုံများ၌လည်း ဆွဲထားနိုင်ပါသည်။

ထို့နောက် ယင်းစမနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုရားဟူက မောက္ကလူ “၂၄” ဟု ဆိုရာ၌ ယင်းပေါဟာရသင်္ချာကို မှော်ပညာကျမ်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ သုတေသန သရုပ်ပြအဘိဓာန်ကျမ်း၌လည်းကောင်း၊ ဘုရင့်နောင် စသော စစ်ဘုရင်များ၊ စစ်သူကြီးများ ဆောင်းသည့် ဦးထုပ်ကို မောက္ကလူ “၂၄” ဟုခေါ်ကြောင်း၊ (၄၅)ပါ ကာလပတ်လုံး ဟောတော်မူသော တရားတော်များနှင့် ဗာလီကျေးသဗ္ဗယ် ကိုယ်၌ ဆင်မြန်းကာရံသည်ကို ဗာလီကျေး “၄၅” ဟု ခေါ်ကြောင်း...

ထို့အတူ ဗောဓိပက္ခိယ(၃၄)ပါးနှင့် ဝါရဇီ(၁၀) အပြား(၃၀)တို့သည် သံချပ်ဝတ်သဗ္ဗယ် ကိုယ်၌ လုံခြုံစေမှုကို သံချပ်ဝတ် “၆၄” ဟုခေါ်ကြောင်း၊ “၁၃” ဟုဆိုရာ၌ ရှင်မဟာကဿပ ရဟန္တာမြတ်ကြီးသည် ဂူတင်(၁၃)ပါး ဆောင်သည်ကို အစွဲပြု၍ ဂူတင်တေရဿဟုခေါ်ကြောင်းလည်း ဆက်လက်ရှင်းပြပါ၏။

နယုးစိတ်ဝမ်း၊ ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

မယ်လှူးချောင်းဘေးက ပရုလောကသား၏ ခေါ်ခံ

ဒုစိတ်

ကျွန်ုပ်ဦးစီးသော တပ်ခွဲတစ်ခွဲသည် နည်းဗျူဟာ အခြေပြုထားသော မောလောတပ်စခန်းတွင် ရိက္ခာများ ထုတ်ယူပြီးသောအခါ ဘောဂထရွာ ဘက်တွင်ရှိနေသော စင်ကြောင်း(၁) နှင့် သွားရောက် ပူးပေါင်းရန် ချီတက် ခဲ့ကြပါသည်။

အနည်းဆုံး သုံးညအိပ်ပြီး လေး ခက်လောက် ချီတက်ရမည့် တော ထမ်းခရီးစဉ်ကြီးသာ ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေကျင်ကျောက်ကြီး စစ်ဆင်ရေး ဒေသဖြစ်၍ လမ်းခရီးတစ်လျှောက်

တွင်ကား မည်သည့်ရွာမှ မရှိပါ။ စစ် သုံးမြေပုံပေါ်တွင် ပါရှိနေသော ကျေးရွာ များမှာ မြေပြင်ပေါ်တွင် လက်တွေ့အား ဖြင့် မရှိကြတော့ပါ။

ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် တွေ့ရှိရနိုင် သောအရာများမှာ အကြမ်းဖက် သောင်းကျန်းသူတို့၏ ရွာပုန်းများ၊ တောင်ယာများအပြင် သူတို့ ထောင် ထားသော နင်းမိုင်းများသာ ဖြစ်တော့ သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့က လမ်း ကြောင်းအဟောင်းများကို အသုံးမပြု

ရဲကြပါ။ တောတိုး တောင်တက်ဖြင့် ကိုယ့်လမ်းကို အသစ် ဖောက်ကာ ချီတက်နေကြရသည်။ ရန်သူ၏ အနေအထားကတော့ အင်နှင့် အားနှင့် ဟူ၍ မရှိ။ ချောင်းပစ်မြောင်းပစ် ထွက်ပြေး စစ်ကြောင်းများလိုက်လာ ပါက မိုင်းထောင် အစရှိသည့်ဖြင့်သာ ရှိသည်။

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်ခွဲက စစ်သုံး မြေပုံနှင့် သံလိုက်အိမ်မြှောင်တို့၏ အထောက်အကူဖြင့် ချီတက်လာခဲ့ကြ ရာ ထိုနေ့မှာပင် ရွှေကျင်ချောင်းဖျားကို စတင်ပြီး တွေ့ရပါတော့သည်။

ကျွန်ုပ်က ရွှေကျင်ချောင်း ညာဘက် အခြမ်းကို မူတည်ပြီး စုန်ဆင်းခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့ ညနေလောက်တွင် ရွှေကျင်ချောင်းကို မြောက်မှ တောင်သို့ ကန်လန်ဖြတ်ပြီး စီးဆင်းလာသော မယ်လဖူးချောင်းအနီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့ ကြပါတော့သည်။

ရွှေကျင်ချောင်း၏ ချောင်းလက်တက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ရှည်လျားပြီး ရေစီးကြမ်းသည့်ချောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့များသည် မယ်လဖူး ချောင်းထဲသို့ မဆင်းမီ တောင်ကုန်းပေါ် တွင် ခဏနားကြပါသည်။ နားပြီးသော အခါ မယ်လဖူးချောင်းအောက်သို့ ဆင်းခဲ့ကြရာ ချောင်းအနီး ရောက်သော အခါ တိုက်ပွဲငယ်တစ်ပွဲ ဖြစ်လိုက်ပါ သည်။

တိုက်ပွဲကတော့ ဆယ်မိနစ်လောက် သာ ကြာပါသည်။ ရန်သူများကတော့ မယ်လဖူးချောင်းဖျားဘက်ကို ထွက် ပြေး တိမ်းရှောင်သွားကြပါသည်။

ဖားနှင့် ငါးအချို့ ကျန်ခဲ့သဖြင့် အဆိုပါအဖွဲ့သည် မယ်လဖူးချောင်း ဖျားတွင် အခြေပြုထားပြီး အဖွဲ့အချို့ က ချောင်းအတိုင်း ငါးဖျားဖျား ဂျာဖွေရင်း စုန်ဆင်းခဲ့ကြဟန် တူပါ သည်။

ကျွန်ုပ်က ထွက်ပြေးသွားသော ရန်သူနောက်သို့ အနည်းငယ်မျှ လိုက် လံရှင်းလင်းစေရာ ဘာမှ ထူးခြားမှု မရှိပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်ကလည်း ထိခိုက် ဒဏ်ရာရရှိခြင်း မရှိပါ။ သို့ဖြစ်၍ ချောင်း ထဲမှ ရေများကို ပါလာသော ပလတ် စတစ်ဖုံးများဖြင့် ခပ်ယူစေကာ ချောင်း တစ်ဖက်ကမ်းရှိ တောင်ကုန်းတစ်ခု ပေါ်ဆီသို့ ချီတက်စေခဲ့ပါသည်။

ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့လိုက် နင်းတိုက်ကင်းရှည်၊ ကင်းပုန်းနေရာများ

ကို ရွေးချယ်ပြီး နေရာချပေးလိုက်ပါ သည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ချီတက် ခဲ့သောလမ်းကြောင်းကို အဓိကထား ပြီး ည(၉)နာရီအထိ ကင်းပုန်းတစ်ဖွဲ့ ထုတ်ထားပါသည်။

ဆောင်းရာသီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ က တံထိုးစရာမလိုပါ။ ပါလာသော ရိက္ခာများနှင့် တောလမ်းခရီး တစ်လျှောက် တွေ့ရှိခဲ့ရသော စား၍ ရသည့် အသီးအရွက်များဖြင့် ထမင်း ဟင်းများကို ချက်ပြုတ်ကာ စား သောက်နေပါသည်။

ထိုစဉ် ဆရာအုန်းကျော်ဦးစီးသော ကင်းပုန်းအဖွဲ့ထံက တိုက်ပွဲဖြစ်သံကို ကြားလိုက်ရပါတော့သည်။ ည(၈)နာရီ လောက်ရှိပြီဖြစ်သည်။

'ဒိုင်း...ဒိုင်း၊ ဒိုင်း...ဒိုင်း...ဒိုင်း' 'ပလောက်... ပလောက်... ပလောက်' 'ဖောင်း...ဂျိမ်း'

ပထမဆုံး ထွက်ပေါ်လာသော သေနတ်သံမှာ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်ဆီက ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်ဆီက လက်ဦးမှုရရှိခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ နောက်မှသာ ရန်သူ့ဆီက အမ်(၁၆)၏ သေနတ်သံများ "ပလောက်... ပလောက်" ဟု ထွက်လာသည်။

ပြီးလျှင် ရန်သူ့ဆီက ပစ်လိုက်သော (၄၀)မမ ဗုံးသီးမှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းချထားသောနေရာကို ကျော်လွန် ကာ ကျရောက် ပေါက်ကွဲသွား ပါသည်။

ကျွန်ုပ်က ပါလာသော (၆၀)မမ စိန်ပြောင်းဖြင့် ပစ်ခတ်ပေးလိုက်ရာ ရန်သူများက ဆယ်မိနစ် ကျော်ကျော်လောက် ပစ်ခတ်ပြီး ပြန်လည် ဆုတ်ခွာသွားကြပါတော့ သည်။

ကျွန်ုပ်ထံက စစ်ကူအဖြစ် စေလွှတ် လိုက်သော ထုတ်နုတ် တပ်စိတ် တစ်စိတ်က ကင်းပုန်းအဖွဲ့နှင့် သွား ရောက်ပြီး ပေါင်းမိသောအခါ တိုက်ပွဲ မှာ ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်က ကင်းပုန်းအဖွဲ့အား ပြန် ရုတ်ပြီး အခြေအနေအား မေးမြန်းကြည့် ရာ ရန်သူ လေး၊ ငါးယောက်က ကျွန်ုပ် တို့လာခဲ့သော လမ်းကြောင်းအတိုင်း တက်လာခဲ့ကြကြောင်း သူတို့အဖွဲ့က ဦးစွာ မြင်တွေ့ရပြီး ကောင်းစွာ ချိန် တွယ်ပြီး ပစ်ခတ်လိုက်ကြသဖြင့် ရန်သူ များ အထိနာသွားနိုင်ကြောင်း သိရပါ တော့သည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း အချိန်မရှိတော့ သဖြင့် နံနက်မိုးလင်းမှသာ ရန်သူ ဆုတ်ခွာသွားသောလမ်းကြောင်း တစ် လျှောက်လိုက်ပြီး ရှင်းလင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်က ကင်းများကို စနစ် ကျ စောင့်ကြည့်ရန် မှာကြားပြီး ညအိပ်ကြ သော်လည်း မည်သူမှ အိပ်ပျော်ကြ မည်ဟု မထင်ပါ။ အကြောင်းမူ လပြည့် ညဖြစ်၍ လမင်း၏ အလင်းရောင် ကလည်း တစ်စောလုံးဆိုသလို လင်း ထိန်လျက် ရှိနေပါသည်။

ထို့အပြင် မယ်လမ်း
ချောင်းဖျား တစ်လျှောက်
ကနေပြီး တိုက်ခတ်လာသော
လေစိမ်းများကလည်း
ကျွန်ုပ်တို့ အခြေပြု
ထားသော တောင်ကုန်းဆီသို့
ခပ်ကြမ်းကြမ်းကလေး တိုက်ခတ်
လျက်ရှိရာ အအေးဒဏ်တို့ကလည်း
ခံနေရ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ည(၁၂)နာရီလောက်တွင် ကင်းပုန်း
အဖွဲ့နှင့် ပစ်ခတ်မှုဖြစ်ခဲ့သော နေရာ၏
ဘယ်ဘက်က ချောက်ထဲတွင်...

'ဟေး... ဆင်းခဲကြလေကွာ၊ ဆင်းခဲကြ
ဟေး... ဆင်းခဲကြလေကွာ၊ ဆင်းခဲကြ'
လေတိုးသံများကြားကာ လူတစ်
ယောက်၏ ခေါ်နေသံကို ကျွန်ုပ်တို့
အားလုံး ကြားလိုက်ကြရတော့သည်။

ထိုအခါ စစ်သည်များက မိမိတို့အား
နေရာပေးထားသည့် နေရာများဆီသို့
လက်နက်အပြည့်အစုံဖြင့် ဝင်ရောက်
နေရာယူလိုက်ကြလေသည်။ တပ်
အသင့်နေရာ ယူလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်က တပ်စုမှူးနှင့် တပ်စု
တပ်ကြပ်ကြီးများအား ခေါ်ယူစေကာ
အမိန့်မရဘဲ ပစ်ခတ်ခြင်းမပြုလုပ်ရန်
သို့သော်လည်း အနီးကပ်ရောက်ရှိလာ
ပြီး ပိုင်ဦးဆိုလျှင်တော့ အမိန့်စောင့်မနေ
ဘဲ ပစ်ခတ်ကြရန် အမိန့်တစ်ခု ထုတ်
ပြန်လိုက်ပါသည်။

သူတို့လည်း မိမိတို့၏ တပ်စုရှိသည့်
နေရာများဆီသို့ ပြန်သွားကြသော
အခါ ဆရာကြီး တပ်ခွဲတပ်ကြပ်ကြီး
ဘဲဖြင့်ကွ...

'ပိုလ်ကြီရေ... အိအိအိအေတဲ အသံက
သွေးရိုးသားရိုးမဟုတ်ဘူး'
ဟု လေသံတိုးတိုးကလေးဖြင့် လာ
ပြောလေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်က...
'သွေးရိုးသားရိုးမဟုတ်လို့ ဘယ်လို

တွေများ ဆန်းဆန်းပြားပြား ဖြစ်နေရ
တာလဲ'
ဟု မေးလိုက်လျှင် ဆရာကြီးဘဲဖြင့်
က...

'ကျွန်တော်တို့အနီး ကပ်ရောက်လာ
ပြီး ပိုင်မှ ပစ်ကြရအောင်မှာ'
ဟု ပြောလေသည်။

အမှန်စင်စစ် ဆရာကြီးက သူ၏
ပြောဆိုလိုရင်း အကြောင်းအရာများကို
ဆက်ပြီး မပြောလိုတော့ဘဲ အခြား
စကားဖြင့် လင်းလွှဲပြီး ပြောနေခြင်းသာ
ဖြစ်မည်။ ကျွန်ုပ်က...

'အေးလေ အိအိဂိစွဲ၊ အခု တပ်စုမှူးနဲ့
တပ်စုတပ်ကြပ်ကြီးတွေကို ခေါ်လို့ ပြောပြီး
ပြီ။ နေစမ်းပါဦး ဆရာကြီးနဲ့... ဆရာကြီး
အခု အော်ခေါ်နေတဲ့အသံနဲ့ ယာယီထွက်ပြီး
တစ်ခုခု ပြောချင်နေရုံပဲတယ်။ ပြောချင်ရင်
ပြောပါ'

ဟု ပြောလိုက်သော်လည်း ဆရာ
ကြီးက...

'ဘယ်ရယ် မဟုတ်ပါဘူးများ၊ ဒါပေ
မယ့် မနက်မိုးလင်းလာရင်တော့
ကျွန်တော် ပြောချင်တဲ့စကားကို
အထောက်အထားတွေနဲ့ လက်တွေ့ပြု
ပြီး ပြောဆိုရနိုင်ကောင်းတယ်လို့ ထင်
ထားပါတယ်။ ကဲ... ကျွန်တော် ဟိုဘက်
တပ်စိတ်ကို ကင်းသွားစစ်လိုက်ဦးမယ်'
ဟု ပြောဆိုပြီး ထွက်ခွာသွားပါလေ
တော့သည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် စကားဆက်
မပြောလို၍ ရှောင်ထွက်သွားတာလည်း

ဖြစ်နိုင်သည်။
ချောက်ထဲက အော်ခေါ်နေသော
အသံမှာ တစ်ယောက်ထူညှင်းကပဲ ဖြစ်
သည်။ အော်ခေါ်နေသည်မှာလည်း
"ဟေး... ဆင်းခဲကြလေ၊
ဆင်းခဲကြ"။ ဒါကိုပဲ
ထပ်ခါတလဲလဲဖြင့် နား၊ နားပြီး
အော်ခေါ်နေသည်။

အခြားသော စကားလုံးများ မပါပါ။
နံနက်(၃)နာရီ ကျော်လာသော
အခါ အော်ခေါ်သံ မကြားရတော့ဘဲ
တစ်ခါတစ်ရံ "အိ... ဟီးဟီး အိ...
ဟီးဟီး" ဟု ငိုသံကို ကြားရပါသည်။

အကြာကြီးတော့မဟုတ်။ (၄)နာရီ
လောက် ထိုးသောအခါ မည်သည့်
အသံကိုမျှ မကြားကြရတော့ပါ။ ညဉ့်
သည် တိတ်ဆိတ်လျက်။

နံနက်မိုးလင်းလာသော တစ်စုတစ်
ကြပ်ကြီးအောင်မြိုင် ဦးစီးပြီး တပ်စိတ်
(၂)စိတ်ဖြင့် သွားရောက်ရင်းလင်းစေ
ရာ မကြာမီအချိန်အတွင်း "ဗိုလ်ကြီး
ရေ... ဒီမှာ တစ်လောင်းနဲ့ တစ်လက်
ကျန်ခဲ့တယ်" ဟု လှည်းပြီး အော်ပြော
သံကို ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာကြီးဘဲဖြင့်နှင့်
အတူ စစ်သည် လေး ငါးယောက်ကို
ခေါ်ကာ လိုက်သွားဖြစ်ပါသည်။

အလောင်း၏ ဘေးနားသို့ ရောက်
သွားပြီး ရရှိသွားသော ဒဏ်ရာအား
ကြည့်ရှုရာ ကျွန်ုပ်တို့ဆီက ပစ်ခတ်
လိုက်သော ကျည်ဆန်တစ်တောင့်က
ရန်သူ၏ လည်ပင်း အလယ်နေရာတွင်
ဖောက်ဝင်သွားခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

လည်တိုင်ရိုးအတွင်းရှိ အရိုးများ
ကတော့ ရစရာ မရှိလောက်အောင်
မွှာကြဲနေလေသည်။ စက္ကန့်ပိုင်း
အတွင်း အသက်ထွက်သွားမည့်
ဒဏ်ရာအနေအထားပါ။ နေရာ

ကတော့ ညက ကျွန်ုပ်တို့အား လှမ်းပြီး အော်ခေါ်နေသော ချောက်ထဲကပဲ ဖြစ်လေသည်။ လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် သေနတ်ထိမှန်ပြီး လမ်းဘေးရှိ ချောက်ထဲသို့ ပြုတ်ကျလာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဆုတ်ခွာသွားသော လမ်းကြောင်း တစ်လျှောက်တွင်လည်း သွေးစက်များကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ဒဏ်ရာရသူကို ဦးစားပေးပြီး ပြန်သယ် သွားခြင်းသာ ဖြစ်မည်။

သေဆုံးသွားသူကိုတော့ ဒီအတိုင်း ပစ်ထားခဲ့ဟန်ရှိသည်။ သေဆုံးသွားသူ သည် မသေခင်ကပင် စကားမေး၍ ရန်ခိုင်စရာအကြောင်းက မရှိပါ။ လည်ပင်းတစ်ချောင်းလုံးက ကျိုး ကြေလျက်ရှိနေပါသည်။

သို့ဆိုလျှင် ညက ကျွန်ုပ်တို့အား တောင်အောက်သို့ ဆင်းခဲ့ရန် လာပြီး ခေါ်နေသော သူမှာ မည်သူများဖြစ်နေ သနည်း။ ယခု သေဆုံးထားသူ ကတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကျန်ခဲ့သော သူတို့အဖွဲ့ထဲကလား ဒါလည်း မဖြစ် နိုင်ပါ။

ကျွန်ုပ်သည် ညက အော်ခေါ်နေ သော အသံပိုင်ရှင်မှာ မည်သူဖြစ်နိုင် သနည်းဟု နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဆက်စပ်ပြီး တွေးကြည့်နေမိသည်။ အဖြေကတော့ ပေါ်မလာခဲ့ပေ။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်နေစဉ် ဆရာကြီးဘမြင့်က...

'ညက အော်နေတဲ့ အသံကြီးကို ဝိုက်ကြီး ကအလေးအနက်ထားပြီး ထားတာတောင် တွေးနဲ့ လျှောက်ပြီး စဉ်းစားခန်းဝင်နေပြီနဲ့ တူတယ်။ အမှန်ကတော့ ခေါင်းအခြောက်ခံ ပြီး စဉ်းစားရမလို့ပါ။ အပြစ်က ရှိနေ ပြီးသားပါ။

ဒါပေမယ့် ဒါတွေက ဝိုက်ကြီး အယုံ

အကြည့်ရှိပုံ ဖြစ်ပျက်ကိစ္စပါ။ အယုံအကြည် မရှိရင်တော့ ရှင်းလေရှုပ်လေ ဖြစ်နိုင်တယ် ဟု ပြောလေသည်။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'အယုံအကြည် ရှိတာ၊ မရှိတာ အသာထားပါ။ လောလောဆယ် ဆရာကြီး သိရှိထားတဲ့အဖြေကိုပဲ ပြော ပြချာ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ဆရာကြီးဘမြင့် က...

'တကယ်တော့ လောကကြီးမှာ ဒါဟာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးလို့ ထင်ထားရတဲ့အရာတွေ ဟာ ထင်မှတ်တဲ့ ဖြစ်နေကြတာ။ ယုတ္တိ ဖက်ဖက်ပေပေ ဖြစ်ပျက်နေကြတာ သိပ္ပံနည်းနဲ့ တိုင်းတာတွက်ချက်ဆန်းစစ်လို့ မရနိုင်တဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေကလဲ အများကြီးပါ။

မပြန်ရပေမယ့် မရှိဘူးလို့လဲ မထင်ပါနဲ့။ ဒါကြောင့် ပြတ်စွာတရားက ဟောကြားခဲ့တာ ပေါ့။ လောကအကြောင်း ပျက်စည်ကောင်း လို့'

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က သူ၏စကားကို ဖြတ်ပြီး...

'ဆရာကြီးရေ...ညက လာပြီး အော်နေတဲ့ အသံဟာ ဘယ်သူလဲဆို တာ လိုရင်းတိုရှင်းပဲ ပြောချာ'

ဟု ပြောလိုက်လျှင်... 'လိုရင်းတိုရှင်း ပြောရရင် ဒီနေရာမှာ ဒီ အလောင်းပဲ ရှိနေတာဆိုတော့ ဒီအလောင်း ကြီးက မဒေသိဘဲ ဘယ်သူကလာပြီး အော် ပေးဦးမှာလဲ အော်နေတာ ဒီအလောင်းပဲ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...'

'ဟာ ဆရာကြီးရဲ့ အတွေးအခေါ်ကတော့ဗျာ အတော်ကိုပဲ ကလေးကလား ဆန်လွန်းလှပါတယ်ဗျာ။ သေပြီးဖြစ်နေတဲ့လူကပဲ ထပြီး အော်ခေါ်နေတယ်လို့ဗျာ။

မသေခင်မှာ ထအော်တယ်လို့ပဲ ပြောစေဦးတော့ သူရရှိထားတဲ့ ဒဏ်ရာ ကိုပဲ ကြည့်ပါဦး။ လည်ပင်းကြီး တစ်ခု လုံး ပြုတ်ထွက်မသွားရုံပါပဲဗျာ။

အဲဒါကိုတော့ ကျွန်တော် လက်မခံ ပါရစေနဲ့။ အခြား ဖြစ်နိုင်ခြေရှိတဲ့ နေရာတွေ မရှိတော့ဘူးလား' ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ဆရာ ကြီးက...

'အဲဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့ ဝိုက်ကြီး ရယ်...ဒါမျိုးဆိုတာက အယုံအကြည် ရှိသူတွေကိုပဲ ပြောဆို ရှင်းပြလို့ ကောင်းတာပါ။ ဒီဖြစ်စဉ်တွေ အားလုံး ကို ကျွန်တော် ညကတည်းက သိပြီး သားပါ။

ဒါပေမယ့် ဝိုက်ကြီးက လက်ခံနိုင် စရာအကြောင်းမရှိခဲ့လို့ ကျွန်တော် ညက ရှင်းမပြဘဲနေခဲ့တာပါ။ အယုံ အကြည်မဲ့တဲ့ ဝိုက်ကြီးကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုဆက်ပြီး ရှင်းပြရမလဲကို မသိ တော့ပါဘူး'

ဟု ပြောလေသည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

'အယုံအကြည် ရှိတာ၊ မရှိတာ အသာထားဗျာ။ ယုတ္တိအရှိဆုံးနဲ့ ဖြစ် နိုင်ခြေအရှိဆုံးကို ပြောပြပါ'

www.burmeseclassic.com

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ဆရာကြီးက...

‘လူတွေသေပြီးရင် သူ့ရဲ့ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံအရ နိဗ္ဗာန်ကို မရောက်မချင်း တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝပြောင်းသွားရတယ်ဆိုတာကို လက်ခံသလား’

‘ကျွန်တော်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပဲဗျာ၊ လက်ခံတယ်။ ကဲ... ဆက်ပြောဗျာ’

‘ဒါဆိုရင် အဲဒီရောက်တဲ့ဘဝဟာ အပါယ်လေးဆုံထဲက ပြိတ္တာဘုံကို အချို့သောသူများက စွဲလမ်းစိတ်ကြောင့် ခဏတာ နေကြရတာလဲ ရှိတယ်။ အချို့က မိမိပြုခဲ့တဲ့ ကံကြောင့် အကြာကြီးနေကြရတာမျိုးလဲ ရှိတယ်။ တချို့လဲ မနေရဘူးပေါ့ဗျာ။ ဒီအထိကော လက်ခံသလားဗျာ’

‘လက်ခံတယ် ဆက်ပြောပါဦး’

‘ကောင်းပြီ ဒါဆိုရင် သတ္တဝါတွေဟာ သေဆုံးလို့ နိဗ္ဗာန်မရခင် စုတိပဋိသန္ဓေဆိုပြီး ဘဝတစ်ခုခုကို ရရတယ်။ အဲဒီရောက်ရတဲ့ဘဝ လိုက်ပြီး သူတို့ရဲ့ ကံမ္မဒိဒ္ဓိအရ လူတွေကို တစ်နည်းနည်း တစ်ခုခုနဲ့ ပြုလုပ်တတ်ကြတယ်ဗျာ။

ဒါကြောင့် ညက ကြားခဲ့ကြရတဲ့ အသံဟာ အဲဒီအလောင်းကြီးဆီက ထွက်လာတဲ့အသံတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် သေဆုံးသွားတဲ့သူက ပရလောကသားထံက ထွက်လာတဲ့ အသံပါပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။
အခြားသော စစ်သည်များကလည်း...

‘ဟုတ်တယ် မိုလ်ကြီးရဲ့၊ ညက အော်ခေါ်နေတဲ့အသံဟာ အဲဒီအလောင်းကောင်ပိုင်ရှင် ပရလောကသားရဲ့ ခေါ်သံပါပဲ’

ဟု ဝိုင်းပြီး ပြောဆိုကြသည်။

ကျွန်ုပ်သည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်စဉ်းစားမိသောအခါ ယခုကဲ့သို့သော ဖြစ်စဉ်မျိုးသည် ယခုမှသာ ရှိနေသည်မဟုတ်။ ရှေးအခါကပင် ရှိခဲ့ဖူးသည်ကို ပြန်လည်ကာ အမှတ်ရလာစေခဲ့သည်။

ရှေးအခါက ရာဇဝင် ဇာတ်လမ်းများတွင် သေဆုံးသွားပြီး သူတို့၏ သီချင်း သီဆိုသံများ၊ တီးမှုတ်သံများကို လပြည့်လကွယ်လိုညများတွင် လူသား

တို့ အတိုင်းသား ကြားရတတ်သည်ဟု ဖတ်မှတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့အပြင် ယခု မျက်မှောက်ခေတ်တွင်လည်း ပရလောကသားတို့၏ ကိုယ်ထင်ပြုမှု၊ အသံပေးမှု၊ အနံ့ပေးနေမှုများက ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ညကဖြစ်ခဲ့သော ဖြစ်စဉ်သည် စစ်သည်များ ပြောပြသကဲ့သို့ ပရလောကသား၏ ခေါ်သံဆိုသည်မှာ လုံးဝဖြစ်နိုင်ချေရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်က ယုံကြည် လက်ခံမိခဲ့ပါတော့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ယခုတစ်ပြခဲ့သောဖြစ်စဉ်မှာ ကရင်ပြည်နယ်၊ ရွှေကျင်ကျောက်ကြီးဒေသအတွင်း ရှိမယ်လဖူးချောင်းဘေးတွင် ဖြစ်ခဲ့သည့် အတွက် ကျွန်ုပ်က “မယ်လဖူးချောင်းက ပရလောကသား၏ ခေါ်သံ” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာစီသမ္မုပြုပြီး ရေးသား တင်ပြလိုက်ရလေတော့သတည်း။

ညက
အော်ခေါ်
နေတဲ့
အသံဟာ
အဲဒီ
အလောင်းကောင်
ပိုင်ရှင်
ပရလောကသားရဲ့
ခေါ်သံ...
www.burmeseclassic.com

ရှင်လန်း၊ သုန်းမြကြွယ်စေ

အံ့ပွားနုဇွော၏

နောက်ဆုံးနေ့

ဇိုလင်းလွင်
(မြန်မာစာအုပ်)

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ(၂၉-နှစ်ပြည့်အထူးထုတ်) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူ မောင်စောတာ၏ “သေနတ်ပြီးတဲ့ အံ့ပွားခင်မောင်” ကို သေနတ်၊ လှံ၊ တုတ်၊ ဓားတွေနဲ့ သတ်သော်လည်းမရ ကြိုးနှင့်တုပ်ပြီး စအိုဝကို သစ်သားသစ်ကြီး ရိုက်သွင်း၍ အရှင်လတ်လတ် မြေမြှုပ်လိုက်ကြောင်းဖတ်ရပါသည်။

ဤဆောင်းပါးဖတ်ပြီး စာရေးသူ ငယ်ငယ်က တွေ့ကြုံခဲ့ရသော

၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အံ့ပွားနုဇွော” အကြောင်းကို သတိရပြီး ဤဝတ္ထုကို ရေးသားလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

လောကတွင် အင်းအိုင်၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ လက်ဖွဲ့၊ အဆောင်များဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ဂန္ထီရနည်းပညာများဖြင့်လည်းကောင်း သဘာဝအလျောက်လည်းကောင်း တုတ်ပြီး၊ ဓားပြီး၊ သေနတ်ပြီးသော သူများကို တွေ့ဖူး

ကြုံဖူးပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း(၄၀)လောက်က စာရေးသူတို့ ကျွန်ကြီးရွာကို ဦးမောင်မောင် (မြတ်စောညီနောင်) သိုင်းအဖွဲ့ ရောက်ရှိလာပါသည်။ လူတစ်ဦးလျှင် (၄၀)ကျပ်နှင့် သိုင်းသင်ပေး၏။

သစ်တန်းဆင်းပွဲနေ့တွင် သိုင်းသင်ဒုပုဖြစ်စေ၊ မသင်သူဖြစ်စေ စာဦး၊ တုတ်ပြီးဆေး ထိုးပေး၏။ နောက်ထပ်ပြီး

သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပေါင်ကိုလှန်၍
မြည့်နေအောင် သွေးထားသော ကိုင်း
ခတ်စားဖြင့် (၃၄)ချက် ခတ်ပြသည်။

သာမန်အချိန်ဆိုလျှင် ကိုင်းခတ်
စားဖြင့် ပေါင်ပြတ်သွားမည်မှာ အမှန်
ဖြစ်သည်။ ဆေးထိုးပြီး စားမခတ်ဝံ့၍
နောက်ဖေးပေါက်မှ ခုန်ချထွက်ပြေး
သွားသူများပင်ရှိသည်။

(သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင်စားပြီး၊
တုတ်ပြီး၊ ဆေးထိုးထားသူများ၊ စား
ခတ်ခံရပြီး၊ သေဆုံးသွားသူများရှိ၏။
တစ်ပွဲတိုးဆေးလော၊ စောင့်ထိန်း
နိုင်သောကံများ ဖောက်ဖျက်၍ သေ
ဆုံးရသလော ဟူသည်ကို မည်သူမှ
တိတိကျကျ မသိကြပေ။)

ပါတီကောင်စီခေတ်က ရေကင်း
(အလယ်)ရွာတွင် လူမိုက်ညွန့်ရွှေဟု
ကြားဖူးလိုက်၏။ တုတ်ပြီး၊ စားပြီး၊
သေနတ်ပြီး၍ သတ်မရကြောင်း၊ သူ
တွင် အံ့ပွားရှိ၍ အံ့ပွားအစွမ်းကြောင့်
သတ်မရကြောင်း သိရသည်။

ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါက ဦးချိုကို
အားကိုးသည် ဆိုသည်မှာ အမှန်ပင်
ဖြစ်သည်။

တုတ်ပြီး၊ စားပြီး၊ သေနတ်ပြီးသော
ကြောင့် မကောင်းမှုတွေ ထင်တိုင်း
လုပ်သဖြင့် ရာဇဝတ်ကောင် ဖြစ်သွား
သည်။ ရဲကလိုက်၊ သူကပြေးနှင့်
ညွန့်ရွှေကို တော်တော်နှင့် ဖမ်းမမိကြ
ပေ။

တစ်နေ့ ညွန့်ရွှေတစ်ယောက် အိမ်
သို့ တိတ်တဆိတ်ပြန်လာရာ စောင့်
ကြည့်နေသော ရဲများက မြင်တွေ့သွား
သဖြင့် အိမ်ကို ဝိုင်းလိုက်သည်။

ရဲများ ဝိုင်းထားပြီး ထွက်ပေါက်
မမြင်သဖြင့် (၅)တင်းဝင်ပုတ်ကို
မှောက်၍ ပုတ်အောက်တွင် ဝပ်နေ

လိုက်၏။ ရဲများ ဘယ်လိုပင် ရှာသော်
လည်း ရှာမတွေ့၍ လက်လျှော့ရမလို
ဖြစ်နေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ညွန့်ရွှေ၏ ခွေးက
ပုတ်အောက်တွင် သခင်ရှိသောကြောင့်
ပုတ်ဘေးတွင် အပြီးတန်နှင့် ဖြစ်နေ
သဖြင့် ရဲများက ပုတ်ကိုလှန်၍ ညွန့်ရွှေ
ကို ဖမ်းလိုက်သည်။

အမျိုးမျိုး ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်သော်
လည်း မရကြသဖြင့် လက်ပြန်ကြိုး
တုတ်၍ နွေခေါင်ခေါင်တွင် (၁၅)တောင်
ခန့်မြင့်သော ရေမရှိသည့် ရေကင်း
တံတားပေါ်မှ ကန်ချလိုက်သည်။

ထိုအခါမှ စာတုတ်ပြီး၊ စားပြီး၊
သေနတ်ပြီးသော အလယ်ရွာ ညွန့်ရွှေ
တစ်ယောက် အတွင်းကြေ ကြေကာ
မထနိုင်တော့ကြောင်း သိရသည်။ (သူ
သေသွားသောအခါ သူ့အံ့ပွားကို
ချိုးယူ(ဖိုယူ)သွားသည်။)

စာရေးသူတွေ့ဖူးသော အံ့ပွားနန္ဒော
က ဘုန်းကြီးလူထွက်ဖြစ်၏။ အရက်
တစ်ခါသောက်လျှင် (၄၅)လုံး(၄၅
ပုလင်း)ကုန်သည်။ ဘုန်းကြီးဘွဲ့က
ရှင်နန္ဒောဖြစ်၍ လူထွက်သော်လည်း
လူနာမည်ပျောက်၍ နန္ဒော၊ နန္ဒော
ဟူ၍သာ ခေါ်နေကြသည်။

လူနာမည်ကိုလည်း စာရေးသူ

မသိပါ။ အရပ်ပုပု အသားဖြူဖြူနှင့်
အံ့ပွားကြောင့်လောမသိ ပါးတစ်ဖက်
က ခပ်ဖောင်းဖောင်းလေး ဖြစ်၏။

ဘုန်းကြီးဘဝမှ ထွက်သည်နှင့်
အလုပ်မျိုးစုံလုပ်၏။ လူပေါင်းစုံနှင့်
တွဲ၏။ ရန်ကုန်တွင် ကြုံရာကျပန်းလုပ်
ခြင်း၊ သင်္ဘောလိုက်ခြင်း၊ ကိုင်းလုပ်
ခြင်း၊ ရွှေကျင်ခြင်း စသည်ဖြင့် စုံလှ
သည်။ စာရေးသူတို့နှင့် တွေ့သောအခါ
ရွှေကျင်သားဘဝ ဖြစ်၏။

ပါတီကောင်စီခေတ်က စာရေးသူတို့
နေခဲ့သော ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မိုးညှိ
မြို့နယ်သည် ရာဇဝတ်မှု ခဏခဏ
ဖြစ်၏။ လူမိုက်ပေါ၏။ ခိုးမှု၊ စားပြမှု၊
လူသတ်မှုတွေ မကြာမကြာ ဖြစ်နေ
သည်။

နန္ဒောက မိုက်ပေဆိုသည့် လူမိုက်
(လူသတ်သမား)တွေကို ပေါင်း၏။
အရက်အတူတူသောက်၏။ မူးလာ
လျှင် အရက်ကို လျောင်းကြေးနှင့်
သောက်တော့သည်။

'ဝိုက်၊ စားနဲ့ဝတ်ကွာ၊ တစ်ချက်ခုတ်ရင်
အရက်တစ်လုံးတိုက်၊ နှစ်ချက်ခုတ်ရင်
နှစ်လုံးတိုက်၊ သေရင် ဝိုက်နဲ့ဝိုက်၊ စားနဲ့ဝတ်လို့
ပျက်ရင် တချက်အေးတိုင်း၊ ပင်းတို့
အရက်တိုက်ရယ်'

ဤလိုနှင့် စားခုတ်ခံကာ လောင်း
ကြေးနိုင်၍ အရက်(၄၅)လုံးမှ (၁၀)
လုံးလောက် သောက်မိသောအခါ
နန္ဒောတစ်ယောက် မှု၍ အရက်ဆိုင်
မှာပင် အိမ်ခွဲရသည့်ညပေါင်း မနည်း
တော့ပေ။

လူကြီးမိဘ ခွေးမျိုးသားချင်းများက
ဤသို့မလုပ်ဖို့ တားကြ၏။ အမျိုးမျိုး
ဆုံးမကြ၏။

နန္ဒော မြို့အလယ်ပတ်ဝန်းကျင် ဤသို့
နှိပ်ပေးယုံ၊ တစ်နေ့ကျင် လွှဲကိုင်လို

သေရတာပဲ။ တာပြီး၊ တုတ်ပြီး၊ သေနတ်ပြီး တဲ့ လူဟာလဲ တစ်ညညယဟုတ် တစ်ညည သေရတာပဲကွ။ မင်း အဲဒီလို လောင်းကြေး စားကြေး စားဆုတ်ပဲပဲနဲ့ကွ။ တစ်နေ့ မင်းသေရလိမ့်မယ်'

ဟဲ့ ပြောကြသော်လည်း မရပေ။
“ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့” ဟုသာ ဆိုပြီး လုပ်ခြံတိုင်း လုပ်လေ့ရှိ၏။ သူ့တွင် အရက်သောက်ဖို့ ဝိုက်ဆံပြတ်လာလျှင် ဤကဲ့သို့သာ အရက်တိုက်တမ်း စားဆုတ်ခံလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့ ညနေစောင်းတွင် လေ့ (၄.၅)စင်း တောင်လေနှင့် ရွက်တိုက်၍ ဆန်တက်လာသည်။ ရွှေကျင်၊ မိုးညို၊ ဆင်ကျွန်း၊ သောင်များမှ ရွှေကျင်၍ ပြန်လာကြသော မြန်အောင်ရှားတော ရွာမှ လှေများဟုထင်ရသည်။ (ရွှေကျင် ၌ ပြန်လာသည်ဟု ထင်ရခြင်းမှာ ရွှေကျင်သော မျောခုံနှင့်ရွှေကျင်မန်း (ကျင်ခွက်)များ ပါလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။)

စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကိုတွေက လည်း မြစ်အိပ်တွင် ရေချိုးနေချိန်ဖြစ် ပါသည်။ လေ့သမားတစ်ဦးက...

‘အစ်ကိုတို့ရေ ဟိုအောက်ဘက် ကျွန်းဖျား မှာ လူတစ်ယောက်ကို လှ(၄.၅)ယောက် ပိုပြီး ရိုက်သတ်နေတဲ့ပုံရ အော်သံဟစ်သံ တွေနဲ့ လူတွေကလဲ ရုတ်ရုတ်သဲသဲနဲ့’

စာရေးသူတို့ ကိုင်းလုပ်သော ကိုင်းတဲနှင့် ကျွန်းဖျားက (၂)မိုင်နီးပါး ခန့် ဝေးသောကြောင့် ကျွန်းဖျားကို ကိစ္စရှိမှ ရောက်ပါသည်။ ကျွန်းဖျားက လည်း သဲသောင် သက်သက်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ကိုင်းလုပ်သူ မရှိပါ။

နောက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် သံပဲရာခုံကျေးရွာမှ ကိုင်းထဲသို့ ဆင်း လာကြသော သူများ၏ ပြောပြချက် အရ “နန္ဒောတစ်ယောက် ပါးရင်း

တုတ်ကိုချွန်၍ ဧဒိုသို့ ရိုက်သွင်း ကာ အသတ်ခံရပြီး သေဆုံးနေပါ ကြောင်း” သတင်း ကြားရပါတော့ သည်။ (သူ၏ အံပွားလည်း မရှိတော့ ကြောင်းနှင့် သတ်သူမှာ မည်သူ မည်ဝါ ဆိုသည်ကို မသိရကြောင်း ပြောနေကြသည်။)

နန္ဒောတစ်ယောက် အံပွားကို အကျိုးရှိမည့်ဘက်တွင် မသုံးဘဲ အရက်လောက် တန်ဖိုးမထားသော ကြောင့် တန်ဖိုးရှိ အသုံးဝင်သော အံပွားကို အရက်နှင့် လဲလိုက်သဖြင့် အသက်ပါ ဆုံးရှုံးရသည်ကို သင်ခန်း စာ ယူနိုင်ကြစေရန် တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တုတ်ပြီး၊ တားပြီး၊ သေနတ်ပြီး သောသူ(လူမိုက်)များလည်း နောက် ဆုံးတွင် ရဲ၏ ကျည်ဆန်ဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ လူမိုက်အချင်းချင်း တန်ပြန် လက်စားချေမှုကြောင့် လည်းကောင်း သေဆုံးကြတာ များပါ သည်။ အံပွားနန္ဒော၏ နောက်ဆုံး ဇန့်မှာ စာတ်သိမ်းမလှခဲ့ပါတကား။

ဝန်ခံချက်။ ။ တကယ့်အဖြစ် အပျက် ဖြစ်ပါ၍ ချွန်လှုပ်သင့်သည် ကို ချွန်လှုပ်ပြီး အဖြစ်မှန်အတိုင်း တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် နန္ဒောကိုသတ် သော လူမိုက်များက သူ့(နန္ဒော)ကို သေအောင် မသတ်လျှင် သူတို့ကို ပြန်သတ်မည် စိုးသောကြောင့် အဆုံးစီရင်လိုက်ရကြောင်း သိရ သည်။ ယခုတော့ ထိုလူမိုက်များ မရှိကြတော့ပါ။

သမ္မာသန္တ ပြည်ဝကြပါစေ။
[စိုးလင်းအောင်(မြန်အောင်)]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော
မည်သည့်ဒေသတွင်
နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို
လပေးဖတ်ရှုလိုပါက
စာဖတ်သူများလက်ဝယ်
အရောက်
ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။
စာအုပ်ရောက်
ရွေးယူစနစ်ဖြင့်
တစ်လလျှင် ၂၆၀ဝိ/ကျပ်
(နှစ်ထောင်ခြောက်ရာကျပ်နှုန်း)
ကျသင့်ပါသည်။
လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ
အောက်ပါလိပ်စာသို့
အကြောင်းကြား
မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၀၉-မြေညီ
၂၉-လမ်း(အထက်)
မန်းတဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
ဇွန်း-၀၁ ၂၄၂၂၀၄

ကုညီကယ်ချိန် အိမ်ပျက်ချိန်

ဒေါ်သုဗန်ဝိဇ္ဇာ
(B.Sc., H.G.P., Dip. Ed)

ကိုတူးကျာ ရာထူးတိုးပြီး မြစ်ကြီးနား
ဦးသို့ ပြောင်းရသည်။ စိုက်ပျိုးရေးဌာန
တေး/ကျာမှ မြို့/ကျာ ရာထူးတိုး၏။
ခရိုင်မန်နေဂျာကြီးထံ အစီရင်ခံရ၏။
လုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ ညွှန်ကြားခြင်းခံရ၏။
ဦးနယ်မန်နေဂျာကြီးက
လုပ်ငန်း တာဝန်ချပေး၏။

ကိုတူးကျာက လက်ထောက်
မန်နေဂျာပါ။ လုပ်ငန်းစားပွဲတွင်
ဆိုင်လိုက်စဉ်ပင် ကိုတင်က
မိတ်ဆက်လာ၏။ ရာထူး
တူကြ၏။ ဖော်ဖော်ရွေရွေ ရှိ၏။

ကိုတင်ကလည်း မြစ်ကြီးနားဦးသို့
အလုပ်ပြောင်းလာခဲ့ရသည်။ မြစ်ကြီး
နားမှာ (၁)နှစ်ခန့် အလုပ် လုပ်နေပြီး
ပါပြီ။ ကိုတင်က လူလွတ်ပါ။ မိမိ
စာလည်း လူလွတ်ပါ။

ကိုတင် ငှားနေသော အိမ်ခန်းမှာ
နေရန် သဘောတူမိ၏။ ရှမ်းတိုင်းရင်း
သားနှင့် ကချင်တိုင်းရင်းသား တွဲမိကြ
ပြီ။

ကိုတင်နှင့် ကိုတူးကျာ၊ အိမ်အောက်
ထပ်မှာနေ၏။ ဘေးအခန်း(၂)ခန်းမှာ
အိမ်ငှားတွေရှိကြ၏။ အပေါ်ထပ်တွင်
(၁)ခန်းငှားထားသည်။ အပေါ်ထပ်
ထစ်ခလုံး အိမ်ရှင်အတွားနေသည်။

အတွားက ဘာသာရေးသမားပါ။
သုတေသန၊ ပုတီးစိမ်း၊ ပရိတ်ရွတ်
အတ္ထာပို့ အလှူကြီးပေးသည် အပေး
အကမ်း ရက်ရောသည်။

အတွား၏ သားများက အရာရှိကြီး

တွေ့ပါ။ သားတွေ ထောက်ပံ့ငွေနှင့်
အတွား လုံလောက်သည်။ သားများ
အိမ်ကပို့သော ထမင်း၊ ဟင်းကို ဆွမ်း
တော်ကပ်၊ ဆွမ်းလောင်း။

စားသောက်ပိုနေလျှင် ကိုတင်နှင့်
ကိုတူးကျာကို ဝေငှတတ်၏။ အခြား
အိမ်ငှားများက မိသားစုလိုက်ပါ။ ဈေး
ရောင်းကြသူများ၊ တစ်နေကုန်ဈေး
မှာ...

ကိုတင်က ထမင်းဟင်း ချက်စား
သည်။ ကိုတူးကျာ ဆိုင်မှာ စားသည်။
အဆင်မပြေ။ ကိုတင်နှင့်ပေါင်းပြီး ချက်
စားလာ၏။

ညနေ ကိုတင်
ဈေးဝယ်၏။ ချက်ပြုတ်၏။

ရူးဆင်းတိုင်း လုပ်နေကျ။ ကိုတူးကျာ
ကတော့ ရူးမှ ဝါသနာတူများနှင့်
စားသောက်ဆိုင် ထိုင်နေကျ။ ကိုတူးကျာ
က ပုလင်းသမား။ သောက်သောက်
စားစားသမား။ မိုးချုပ်မှ ပြန်၏။

ကိုတင်က ဘာသာရေးသမား။
အတွားလို ဘာသာရေးလိုင်း။ အတွား
က ဇာတိကို ချစ်၏။ အတွား(ဝိဇ္ဇာ)
မော်လူးဆရာတော်၊ မင်းဘူးမယ်ဘေ
ကုန်းမှ ဝိဇ္ဇာများကို ယုံကြည်၏။

ဝိဇ္ဇာများကြွလာလျှင် ထိုင်ရန်
ကုလားထိုင်ကြီးများ ထား၏။ ကုလား
ထိုင်ပေါ် အခင်းများ ခင်းထား၏။
အတွားက ကိုတင်ကို အမြဲပြောပြသော
ဝိဇ္ဇာများအကြောင်း ' ကိုတူးကျာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၉

နားမလည်။ ဓာတ်ပုံထဲက ဝိဇ္ဇာဆိုသူ များ လူသားတွေပါပဲဟု သူ့မြင်၏။

ကိုတင် အံတော်ရှင်ဘုရားသို့ နေ့စဉ် သွား၏။ ည(၇းဝဝ)နာရီမှ (၉းဝဝ)နာရီ ဘုရား၌ ပုတီးစိပ်၏။ ကိုတူးကျာ ပြန် လာချိန် ကိုတင်မရှိ။ ဘုရားသွားချိန်။

သို့သော် ကိုတူးကျာ အဆင်သင့် စားနိုင်ရန် ထမင်းဟင်း ခူးခပ်ပေးထား ၏။ အရန်သင့် လက်ဆေးစား။ ပန်းကန် မဆေးနိုင်။ မူးမှူးနှင့် အိပ်ပြီ။ ညက ကိုတူးကျာ စားထားသော ပန်းကန်များ ကိုတင်(နံနက်တိုင်း) ဆေး၏။

နံနက် ကိုတူးကျာ အိပ်ရာထလျှင် နံနက်စာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ ကြာ တော့ ကိုတူးကျာ အားနာလာ၏။ အားနာယူရလောက်အောင် ကိုတင် ဂရုစိုက်၏။ အနစ်နာခံ၏။ သဘော ထားကောင်း၏။ ကိုတူးကျာ ကျေးဇူး တင်လှ၏။

ညနေ ရုံးဆင်းလျှင် ကိုတူးကျာ ဆိုင်မထိုင်တော့။ ညနေ ကိုတင်ကို ဈေးဝယ်ကူ၏။ ရေခဲ၊ ထင်းခွဲ၊ ပန်းကန်ဆေး၊ ရေချိုးပြီးတိုင်း ပုလင်း မော့၏။ ထမင်းအတူစား၏။ ပန်းကန် ဆေး တာဝန်ယူ၏။ တာဝန်ခွဲဝေယူ ခြင်းပါ။ ကိုတင် ဘုရားသို့ စိတ်အေး လက်အေး သွားပါစေတော့။

ကိုတူးကျာ တနင်္ဂနွေနေ့ ခရစ်ယာန် ဝတ်ပြုကျောင်းသွား၏။ ညနေ အိမ် များတွင် ဆုတောင်းဝတ်ပြုသွား၏။ နေ့လယ် ကိုတင် အဝတ်လျှော်လျှင် ကိုတူးကျာအဝတ်တွေပါ လျှော်ပေးထား တတ်၏။

ကိုတူးကျာက အလိုက်သိစွာ အဝတ် များရှင်သိမ်း။ မီးပူတိုက် တာဝန်ယူ တတ်၏။ ကိုတင်၏ ကျေးဇူးတွေကို အမြဲတမ်း ရင်ထဲမှာ ရှိ၏။

ဒီဇင်ဘာလ ရုံးပိတ်ရက်။ ကိုတင်

အိမ်ပြန်သည်။ ကိုတူးကျာ အိမ်ပြန် သည်။ ကိုတင် မိဘနှစ်ပါး၏ လယ် လုပ်ငန်း ကူညီ၏။ ကိုတူးကျာ ခရစ္စမတ် ပွဲနှင့်။ အသားမျိုးစုံနှင့် ပုလင်းကို မော့၏။ ခေါင်ရည် အိုးလိုက်ကုန် အောင် သောက်၏။ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ နှစ်လို့ အားမရ။

ရုံးဖွင့်တော့ ကိုတင်ပြန်လာ၏။ ရှမ်း ရိုးရာအစားအသောက်။ ကောက်ညင်း နှင့်ပြုလုပ်သော ခေါပုတ်၊ ပေါင်းလင်ချို အစုံ။ အဘွားနှင့် အိမ်ငှားများအတွက် လက်ဆောင်၊ ရုံးအတွက်လက်ဆောင်၊ များလှ၏။ ကိုတူးကျာကတော့ အသား ခြောက်များ၊ ပုလင်းများ။

ဇန်နဝါရီလ လယ်လောက်တွင် ကိုတူးကျာ ကျန်းမာရေး မကောင်း။ အစာမဝင် ရေပင်မဝင်၊ ဗိုက်နာ၊ အနံ့ ဆေးရုံတက်ရပြီ။ ကိုတူးကျာ မိဘနှင့် မောင်နှမများ မအားလပ်ကြ။ မလာ နိုင်။ ကိုတင် ဆေးရုံမှာစောင့် အိမ် ပြုစု၏။ ကိုတင်ဖိရင်ဖိ။

ကိုတင်၏ ကျေးဇူးက များလှပြီ။ ဆေးရုံမှ ဆင်းလာပြီး တည့်သော အစားအစား ကိုတင် ချက်ပြုတ်ပေး၏။ ဆေးတိုက်၏။ အိမ်အလုပ်၊ ရုံးအလုပ်၊ ကူညီ၏။

အဘွားက ဝိဇ္ဇာဆေးဆိုပြီး တိုက် ကျေး၏။ ကိုတူးကျာ အသောက်ဖြတ် ရပြီ။ ကိုတင်ကို တတ်နိုင်သလောက် ကူညီ၏။ ဘုရားသွားလျှင် ကိုတင် အဖော်ရအောင် ကိုတူးကျာလိုက်လေ့ ရှိ၏။

အံတော်ရှင်ဘုရား စေတီကြီး၏ အနီး ဗောဓိညောင်ပင်ကြီးရှိနေ၏။ ညောင်ပင်အောက် အာရုံခံ တိုက်ငယ် ရှိ၏။ ကိုတင် ပုတီးစိပ်နေကျ နေရာ။

ကိုတင် ဘုရားရှိခိုးလျှင်၊ ပရိတ်ရွတ် လျှင်၊ ပုတီးစိပ်လျှင် ကိုတူးကျာ

အနောက်မှာ ထိုင်သည်။ ဖယောင်း တိုင်မီးဖြင့် အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုများကို ဖတ် နေတတ်သည်။

ညတစ်ည သမုတလင်း အလင်း ပေါ် လဲလျောင်း၏။ ဖယောင်းတိုင်ကုန် သွားပြီ။ စာမဖတ်တော့။ ကိုတူးကျာ စိတ်ထဲ အတွေးတစ်ခုပေါ်လာ၏။

'ဝိဇ္ဇာဆိုတာ တကယ်ရှိသလား တွေ့ခွင် လိုက်တာ'

အာရုံခံထဲမှာ မှောင်နေ၏။ ဘုရား မီးကုန်သွားခဲ့ပါပြီ။ ကိုတင် ယူလာ သော ဖယောင်းတိုင်က ကုန်သွားပါပြီ။

လေတိုက်မှုကြောင့် ဖယောင်းတိုင် တွေ မြန်မြန် ကုန်လွယ်သွားခဲ့ပါပြီ။ ထိုစဉ် အလင်းရောင်၊ အာရုံခံတစ်ခု လုံး လင်းနေသည်။ လင်းလင်းကျင်း ကျင်း။ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို အလင်းရောင်တွင် တွေ့လိုက်ရ၏။

ကိုတူးကျာ လဲလျောင်းနေရာမှ ထ ထိုင်၏။ ဘုန်းတော်ကြီး မိမိကို လက်ညှိုးထိုးနေ၏။ သေချာကြည့်၏။ ဘုန်းတော်ကြီး ပျောက်ကွယ်သွား၏။

အာရုံခံတစ်ခုလုံး မှောင်နေ၏။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို စမ်းပြီး ယူ၏။ ထိုးကြည့်၏။ ဘာမှ မရှိ။ ကိုတင် ပုတီးစိပ်နေဆဲ တွေ့ရ၏။

ကိုတူးကျာ အာရုံခံအပြင်ဘက် ထွက် လာ၏။ လက်နှိပ်ဓာတ်မီးဖြင့် နေရာ အနံ့ ထိုးကြည့်၏။ ဘာမှ မတွေ့ရ။ ဘုန်းတော်ကြီး ဘယ်ရောက်သွား သလဲ။ မကျေနပ်၊ ရှာဖွေတုန်းပါ။

ကိုတင်မှ...

'ကိုတူးကျာ... ဘာလုပ်နေတာလဲ ဒီနေ့ ဖယောင်းတိုင်က ကုန်သွားလို့ မှောင်နေတာ ပဲ။ အပြင်မှာ ထွက်နေတာ လေပတ်ကလေး ကျန်းမာရေး ကောင်းလာပြီး ချို ဝေအေးမခံနဲ့ပဲ'

ကိုတူးကျာက ကိုတင်ကို မြင်လိုက်ရ

သော ဘုန်းကြီးအကြောင်း ပြောပြ၏။
ကိုတင်က ဘာမှ မသိလိုက်ပါ။
အမှောင်ထဲတွင် ပုတီးစိပ်နေကြောင်း
သာ မြန်ပြောရှာ၏။

အလင်းရောင်၊ အာရုံခံထဲတွင် လင်း
သည်ကို ကိုတင် မသိပါ။ ဘုန်းကြီးလာ
သည်ကို ကိုတင် မသိပါ။ ကိုတူးကျာက
တော့ စိတ်ထဲက အဖြေကို သိချင်နေ
၏။ အဖြေမပေါ်ပါ။

ဖေဖော်ဝါရီလဆန်းစ။ ရုံးဝန်ထမ်း
တစ်ဦး၏ 'ဖခင် ကွယ်လွန်သွား၏။
ကိုတင်နှင့်အတူ ကိုတူးကျာ အသုဘ
လိုက်ဖို့၏။ ဗမာသုသာန်သို့ ပို့ဆောင်
ရခြင်းပါ။

ကိုတင်တို့ ရေစိထဲတွင် သီလခံယူ
နေကြ၏။ ကိုတူးကျာကတော့ သစ်ပင်
ကြီးများ အရိပ်အောက်တွင် လမ်း
လျှောက်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာ
၏။

မထေးလှသော အရပ်တွင် တဲကလေး။
ရေတာနေပြီ။ ရေတောင်း သောက်
မည်။ ခြေလှမ်းခဲ့၏။ တဲအတွင်း
ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ထိုင်လျက် မှိတ်ထား
သော မျက်စိကို တွေ့ရ၏။ ငြိမ်ငြိမ်
သက်သက်။ ကျောက်ရုပ်လို့။

'ဟင်...
ကိုတူးကျာ အသံထွက်သွား၏။
'ဒါ... ဒါ... အာရုံခံယူ ပိတ္တဘုန်းကြီး
ပါ။ ဘာလုပ်နေတာလဲ'
ရပ်ပြီးကြည့်နေ၏။ သိမှာ မဟုတ်
နိုင်။

'ရော့က' ဟိုမှာ ရေသောက်ချင်
သောက်ပါ'
ဘုန်းကြီးထံက အသံထွက်လာ၏။
မျက်စိကို ဖွင့်လာ၏။ ကိုတူးကျာ အံ့ဩ
ချေ။ မျက်စိမှိတ်နေလျက်က မိမိ
ရောက်နေကြောင်း သိ၏။ မိမိ ရေ
သောက်လိုကြောင်းကိုပါ သိနေ၏။

ထူးလှချည်လာ။။
ကိုတူးကျာက...
'ဘုန်းကြီး... ကျွန်တော်ရောက်နေတာ
ဘယ်လိုသိတာလဲ ကျွန်တော် ရေသောက်
ချင်တာ ဘယ်လို သိတာလဲ'
အငမ်းမရ မေးနေ၏။ ဘုန်းကြီး
က...
'မင်း ပိတ္တမြစ်ဖို့ ကျွန်ုပ်ကျုပ်ပါ။ ဒီအဖြေကို
မင်း ရလိမ့်မယ်'
ပြတ်ပြတ်သားသား။
ကိုတူးကျာက...
'ကျွန်တော်က 'ပုဒ္ဓမဟုတ်ဘူး .....ပါ။
မကျင့်နိုင်ဘူးလေ။ ပိတ္တဆိုတာ ဘာလဲ
ဆိုတာပဲ သိချင်တာပါ'
ဘုန်းတော်ကြီးက...
'ပုဒ္ဓဘာသာ မြစ်လားလိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါ
မင်း ကျင့်လာမယ်'
အတိအကျကြီးပါ။
ကိုတူးကျာက...
'ကျွန်တော့်ဇနီးလောင်းက ကချင်
တိုင်းရင်းသူ၊ .....ပါ။ ဗမာ ဗုဒ္ဓ မဟုတ်
ဘူး။ ဗုဒ္ဓဖြစ်ဖို့ ဝေးပါသေး'
မယ်ကြည့်နိုင်။ ဘုန်းတော်ကြီးက...
'ငါပြောသလို မြစ်လာမယ်။ ရေ
သောက်ပြီး သွားတော့။ ငါ အလုပ်ပျက်

တယ်'
နှင့်လွှတ်ပြီ။
ကိုတင်အား ကိုတူးကျာက ဘုန်းကြီး
အကြောင်းပြော၏။ ကိုတင်က ရယ်
မောပြီး...
'ဘိုးပေါက်ဆိန်ပါပျား၊ လူတိုင်းက ပိတ္တကြီး
ဆိုပြီး လက်ခံကြပါတယ်။ လူတွေရဲ့ ဒုက္ခတွေ
ကယ်တင်ပေးနိုင်တဲ့ ဘိုးပေါက်ဆိန်ပါပျား၊
အတ္တားကို မေးပါ။ အကြောင်းစုံ ပြောပြ
လိမ့်မယ်'
ရှင်းပြ၏။

ကိုတူးကျာ ခွင့်တင်ခဲ့ပြီ။ ဖေဖော်ဝါရီ
လ(၁၂)ရက် ပြည်ထောင်စုနေ့တွင်
လက်ထပ်ပွဲ နှစ်ဖွဲ့ပါ။ ရုံးအဖွဲ့ကို ဒီတဲ
ကြား၏။ ကိုတင်နှင့်အဖွဲ့ လာရန်
ကတိပေးကြ၏။

ကိုတူးကျာဇနီးလောင်းက ခေါ်နိဒင့်
ပါ။ ချောချောမောမော။ သွက်သွက်
လက်လက်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ကပင်
လက်ထပ်ပွဲနှစ်ဖွဲ့ စီစဉ်ခဲ့ကြခြင်းပါ။

ဖေဖော်ဝါရီ(၉)ရက် နံနက်မီးရထား
ဖြင့် ခေါ်နိဒင့်နှင့် သူငယ်ချင်းများ
မြစ်ကြီးနားမြို့သို့ သွားကြ၏။ အလှ
ပြင်ပစ္စည်းများ လိုအပ်သောပစ္စည်း
များဝယ်ရန်ဖြစ်သည်။ ညနေ မီးရထား
ဖြင့် ပြန်လာမည်ဖြစ်၏။

ထိုနေ့ ညနေမီးရထားအထွက်
နောက်ကျ၏။ ညနေစောင်းနေပြီ။
မြစ်ကြီးနားမြို့မှ ထွက်ခွာခဲ့ပါပြီ။
မြို့အလွန် နန်းကျွတ်တားအနီး
မီးရထားကြီး မိုင်းပုံးမိခဲ့၏။ သောင်း
ကျန်းသူများ မိုင်းပုံးထောင်ထားခြင်းပါ။
မီးရထားတွဲများ တိမ်းမှောက်၊ ပျက်စီးခဲ့
၏။ လူများအထိရာရ။ သေကျေကြ
၏။

ခေါ်နိဒင့်နှင့် သူငယ်ချင်း(၂)ဦး
သေဆုံးခဲ့၏။ အံ့ချို ဒဏ်ရာကြောင့်
ခေါ်နိဒင့်မိဘများ ရူးမတတ် ခံလာရ၏။
*ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အားဖြင့် ၂၉၁

ကိုတူးကျာ ကြေကွဲလှ၏။ ဖြေဆည်၍ မရ၊ မအိပ်နိုင်။ မစားနိုင်။ ဂူငူပေါင်ပေါင်

မိဘများ၊ မောင်နှမများက ကိုတူးကျာကို နှစ်သိမ့်ပေးကြ၏။ ကိုတူးကျာလုံးဝ သောက မပြောနိုင်။ မင်္ဂလာပွဲခွဲရန် လာသူက အသုဘပွဲခွဲခဲ့ရပါသည်။

ကိုတင်နှင့်အဖွဲ့ အသုဘသို့ ရောက်လာခဲ့ကြ၏။ သနားကြင်နာမှုတွေ ပြခဲ့၏။ ကိုတူးကျာ၏ ကံဆိုးမှုကို ကရုဏာ ပိုခဲ့ကြ၏။

ခွင့်ရက်စေ့ပြီ။ ကိုတူးကျာ ရုံးပြန်တက်ပြီ။ ကိုတင်က အိမ်မှာ ရုံးမှာပင် ပို၍ ဂရုစိုက်ပေး၏။ ကြင်နာမှုပေး၏။ ရုံးအဖွဲ့များက ပိုင်း၍ သနားကြ၏။ သက်ညှာကြ၏။ အိမ်မှာ အဘွားကလည်း ပို၍ ဂရုစိုက်လာ၏။

ကိုတူးကျာက... 'အဘွားရယ် အသက်ရှည်အောင် နေနိုင်တဲ့နည်း မရှိဘူးလား' ညည်းညည်းညူညူ အဘွားက...

'ဖိစွာတွေ့ထိုတာ အသက်ရှည်အောင် ကျုပ်ကြံကြတ်သွားတယ်' အဘွားက ဝိစွာတွေ့အကြောင်း ပြောပြ၏။

ကိုတူးကျာ စိတ်ဝင်စားမိပြီ။ အဘွားက...

'မင်း ပထမဆုံး စိတ်ငြိမ်ဖို့လိုတယ် တူးကျာရေ၊ ပုတီးစိပ်ပါ။ ဒီလို မင်း စိတ်သောကတွေ ပျောက်လာမှာ နည်းပေး၏။

ကိုတူးကျာ ပုတီးစိပ်ကြည့်၏။ အတွေးတွေ ပြေပျောက်၏။ သဘောကျပြီ။ ကိုတင်နှင့်အတူ ကိုတူးကျာ ဘုရားသွား၏။ ပုတီးစိပ်၏။ ဘုရားတော့ မရှိမိုးပါ။

ပုတီးစိပ်နေခြင်းက စိတ်ငြိမ်ဖို့

သောကပျောက်ဖို့ အတွေးတွေ ပြေပျောက်ဖို့ပါ။ အသက်ရှည်စေသော နည်းလမ်းကိုတော့ မစဉ်းစားသေးပါ။

စနေနေ့ နေ့တစ်ဝက် ရှုံးတက်ရ၏။ ကိုတင်နှင့် ကိုတူးကျာ ရုံးက ပြန်လာကြပြီ။ စားသောက်ကြ၊ အနားယူကြ၏။ အဘွား၏ အော်ခေါ်သံကြားရ၏။ (၂) ဦးစလုံး အိပ်ပေါ်ထပ်တက်သွား၏။

ဟိုအမတ်က ဘုရားပွဲပြင်သူ (ကန်တော့ပွဲပြင်သူ)နှင့် မိတ်ဆွေများ ရှိနေကြသည်။ အနီးသီးတွင် ဝ,လုံးပေါ်နေခြင်းကို အဘွားက ပြသပါသည်။ ထုံးအဖြူရောင် ဝ,လုံးကြီးပါ။ ရေဖြင့်ဆွတ်ထားသော တဘက်စိုကို အဘွားက ကိုတူးကျာအား ပေး၏။ ဝ,လုံးကို ဖျက်ရန်ပါ။ အဘွားက...

'တူးကျာ ဝ,လုံးကို ဖျက်ပါ' ခိုင်း၏။

ကိုတူးကျာက တဘက်စိုဖြင့် ဝ,လုံးကို ပွတ်၏။ ဝ,လုံး ပျက်သွား၏။ သို့သော် ဝ,လုံးပြန်ပေါ်လာပြန်၏။ အဝါရောင် ဝ,လုံးကြီးပါ။

တဘက်စိုဖြင့် ပြန်ဖျက်၏။ ပျက်သွားပြီ။ ဝ,လုံး(၂)လုံး ပြန်ပေါ်လာ၏။ အဖြူရောင် ဝ,လုံး၊ အဝါရောင် ဝ,လုံး။ တစ်စုံစီစိပ်ယောက်က ရေးနေသလိုပါ။

ကိုတူးကျာ အံ့သြလှပါပြီ။ အဘွားက... 'ဘယ်လိုဖျက်ဖျက် ပျက်နိုင်ဘူး၊ ဖိစွာတွေ နားထား၊ ဘုရားပွဲအကာက ဖိစွာတွေ မပျက်ပါ တဲ့၊ ဆေးကတဲ ပညာနဲ့ အကျိုးပေးမှာ' အဘွားက ရှင်းပြ၏။

(ဘုရားပွဲအကာ ဆေးဆရာသည် ယခုအခါ ရန်ကုန်မြို့တွင် နေထိုင်ပါသည်။ ဆေးကုသနေပါသည်။ ဆေးဖော်စပ်နေပါသည်။ စာရေးဆရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ နာမည်ကျော်ကြားပါသည်။)

တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ကိုတူးကျာ ဝတ်ပြု

မသွားတော့ပါ။ အဝတ်လျှော်၊ ရေချိုးပြီး အခန်းထဲတွင် ပုတီးစိပ်နေတတ်၏။ ပုတီးစိပ်ရခြင်းကို ကျေနပ်လာ၏။

စိတ်နှစ်ပြီး လူပျိုရသော အလုပ်ပါ။ စိတ်ငြိမ်နေ၏။ မတုတ္တားတော့မိ။ ကြာလျှင်တော့ စိတ်ဆင်းရဲတာ ပျောက်မည်။ စိတ်ပျော်လာမည်ဟု ထင်မိသည်။

ကိုတင်က အလုပ်မှန်သမျှ ကျွန်ုပ်လုပ်သည်။ ကိုတူးကျာ စိတ်ငြိမ်ငြိမ်ထားနိုင်ဖို့ သောကကင်းသွားဖို့သာ အလိုရှိသူပါ။ အနစ်နာခံရှာသည်။ မိတ်ဆွေကောင်းပါ။

သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ နံနက်ဆွမ်းခံကြွလာသော ဘုန်းတော်ကြီးထံ အဘွားနှင့် ကိုတင် သီလခံယူသည်။ နံနက်စာ စားသောက်ပြီး ကိုတင် အံ့တော်ရှင်ဘုရား သွားဖူးမည်။ စိတ်ပုတီးစိပ်မည်။ ကိုတူးကျာ လိုက်သွားရန် ပြင်ဆင်၏။

ဘုရား၏ အံ့တော်ရှင်ကို ဖူးတွေ့ရတော့ ကိုတူးကျာ အံ့သြလှ၏။ လူသာမန် အံ့သွားထက် ကြီးလို့ပါ။

ကိုတင် အာရုံခံငယ်မှာ ပုတီးစိပ်၏။ အခြားသူများလည်း ပုတီးစိပ်နေကြ၏။ ကိုတူးကျာက ညောင်ပင်အောက်မှာ ထိုင်နေ၏။ ဘုရားတွင် ဘုရားဖူးသူများ၊ ဥပုသ်စောင့်သူများ ပြည့်နေ၏။ ကိုတူးကျာက အထူးအဆန်းသဖွယ် ကြည့်နေ၏။ မိမိ၏အနီး လူရိပ်တိုးလာ၏။ မော့ကြည့်၏။ သုသာန်ဘုန်းတော်ကြီး ဘိုးပေါက်ဆိန်ပါ။

ကိုတူးကျာ ဝမ်းသာလှ၏။ နှုတ်ဆက်လို၏။ ဖျတ်ခနဲ ပျောက်သွားပြီ။ ကိုတူးကျာ စိတ်မကျေနပ်နိုင်။ ဘုရားစင်းအင်္ဂုလိက်ရှာ၏။ မတွေ့ရ။

'ကိုတူးကျာ ကိုတင်နဲ့ လိုက်လာတာလား'

ပန်းပုတံပြီး နှုတ်ဆက်လာသူ ကိုအေးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မိသားစု လိုက်ပါ။ ကိုတူးဂျာက...

'ကိုအေးတို့ပိုသားစု တုရားပူလာတာလား၊ ဖာသုသန်က ဘုန်းကြီးကို ရှာနေတာပျာ ဖာပိပ်အောက် ထိုင်နေတုန်း တွေ့လိုက် လို့ပါ'

ရှာပုံတော်အကြောင်း ပြောပြ၏။ ကိုအေးက...

'ကျွန်တော်တို့ ရောက်တာကြာပြီပျာ အံတော်ရှင်မှာ အကြာကြီး ဖူးကြတာ။ အာရုံခံကိုဖြတ်ပြီး စောင်းတန်းတစ် လျှောက် ဖြတ်သွားတဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး မှ မတွေ့မိဘူး။ ဘုန်းတော်ကြီး ဘိုးပေါက်ဆိန်ကို မတွေ့မိပါလား၊ ကိုတူးဂျာက မြင်လို့လား'

မေးလာ၏။ ကိုတူးဂျာက...

'ကိုဝင်း အဖေဖေတုန်းက သုသာန် မှာ တွေ့ခဲ့တာပါပျာ၊ ကျွန်တော် မှတ်မိပါတယ်'

အတိအကျပြော၏။

လွန်ခဲ့သော (၁၀)လကျော်က အာရုံခံငယ်တွင် ညအချိန် မြင်ဖူးခဲ့ခြင်း ကို ကိုတူးဂျာ မဖွင့်ပြောပါ။

ကိုတင်နှင့်အတူ အိမ်သို့ ပြန်လာရင်း ဘုန်းတော်ကြီးအကြောင်း တဖွဖွနှင့် ပြောနေ၏။ ကိုတင်က နားထောင် သမား။

(၁၁)နာရီ နေ့လယ်စာ။ ဟင်းက စုံလှ၏။ အဘွား၏ သားများက ပိုသော စားစရာ၊ အဘွား၏ မေ့မိတ်ဆွေများ ကပိုသော စားစရာ အဘွားထံ ပိုလျှံ နေပြီ။

အဘွားက ကိုတင်နှင့် ကိုတူးဂျာကို ဝေငှလိုက်ပါပြီ။ ထမင်း၊ ဟင်း၊ မုန့်၊ သစ်သီးတွေ အောတိုက်။ ကိုတင်က ဥပုသ်သည်။ ညနေစာ မစား။ ပိုတာ ကိုတူးဂျာ၊ ညနေစာအတွက် လုံလုံ

လောက်လောက် ရှိနေသည်။

ထမင်းပွဲတွင်...

'ကိုတင် ဖာသုသန် သွားရအောင်ပျာ၊ ဘုန်းကြီးကို ကျွန်တော် ပြောစရာ အများကြီး ရှိနေတယ်'

ကိုတူးဂျာ မအောင့်နိုင်၊ ကိုတင်က မငြင်းပါ။

'သွားကြတာပေါ့ပျာ၊ အချို့ပွဲစားပါ ဦးလေ၊ ပန်းကန်အိုးခွက်တွေ ဆေးပြီး သွားကြတာပေါ့နော်'

ကိုတူးဂျာက...

'ကိုတင် အချို့ပွဲ ဝအောင် စားပါ။ ညစာ မစားရတော့ အဝကြိတ်ပါ။ ကျွန်တော် ညစာမှပဲ ကျန်တဲ့ ထမင်း၊ ဟင်း၊ အချို့ပွဲ အဝကြိတ်မယ်။ အချို့တော် ပန်းကန်တွေ ဆေးလိုက်ပါ မယ်'

သွက်လက်စွာ ထသွား၏။ ပန်းကန် ဆေးကြောနေ၏။ တက်ကြွနေ၏။ ပြောလိုသော စကားများ ဘုန်းကြီးကို ပြောရတော့မည်။ ကျော့ကျော့နပ်နပ်ကြီး။

ကိုတူးဂျာ စက်ဘီးကို အမြန်နှင်း၏။ နောက်မှ ကိုတင်က စက်ဘီးကို မှန်မှန် နှင်း၏။ ဗမာသုသာန်ထဲက ကျောင်း ရှေ့ ရောက်ပါပြီ။ ကျောင်းအတွင်းမှ မုန့်စုံဆိုင် ဦးလေးမိသားစု ထွက်လာ ၏။

အိုးများ၊ ချိုင့်များ၊ လင်ပန်းများ

ကိုင်ဆောင်လာကြ၏။ ဆွမ်းလာကပ် ကြသည်ပဲ ဖြစ်ပါမည်။

ကိုတင်က...

'ဦးလေးလောပန်း ဆွမ်းလာကပ် ကြသလားခင်ဗျာ'

ဦးလေးက...

'မန်နေဂျာတို့ အခုမှ လာတာ ကောင်းတာပေါ့။ လူမရှိဘူးလေ။ ကျွန်တော်တို့မိသားစု မနက်အစော ကြီးကတည်းက ရောက်တာပါ။ သီလ ခံယူနေကြတုန်း လူတွေ ရောက်လာ လိုက်ကြတာ တစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ် ဘုန်းတော်ကြီးကို လာကန်တော့ကြ တာ။

ဆွမ်းကပ်ချိန်မှပဲ လူက ရှင်းသွား တော့တာ။ ဘုန်းတော်ကြီးက နှင် လွှတ်လို့သာ လူတွေပြန်သွားကြတာ။ လူက များလိုက်တာပျာ။ ထိုင်စရာကို မရှိဘူး'

ပြောပြောဆိုဆို ကားပေါ်တက်သွား ၏။

ကိုတင်နှင့် ကိုတူးဂျာ တံကျောင်း အတွင်းဝင်လာကြ၏။ ဘုန်းတော်ကြီး က ထိုင်လျက်၊ မျက်စိမှိတ်လျက်။ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် ကိုတင်က ကိုတူး ဂျာကို လက်တို့၏။ ပြန်ထွက်ကြရန် လက်ဖြင့် ပြ၏။

ကိုတူးဂျာက ခေါင်းခါပြ၏။ မပြန်လို့ ဟူသော သဘောပါ။ (၂)ယောက်သား ဘုန်းတော်ကြီး၏ ရှေ့တစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် ထိုင်ကြ၏။ ကိုတင်က ဦးချ ရှိမိ၏။ စိတ်ထဲက...

'မိတပျားနေသော စွာနှင့် နိဿော ဖြစ်ပျာ အလုပ်ပြောင်းရပါစေတုရား'

ဆုတောင်း၏။ ဘုန်းတော်ကြီး မွတ် စိဖွင့်လာ၏။

ဘုန်းတော်ကြီးက...

'နိဗ္ဗိက ပကောပပါပု သောဏ်နန္ဒာ

တွေ ပျာပါဘိသနဲ့၊ မြစ်ကြီးနားက နှင်နဲ့ သွယ်တယ်ကွ၊ နှင် ရာထူးတက်ကြီးများ ရန်ကုန် ပြို့ပွာပဲ နှင်အခြေချမှားပါ။ နှင်ပိတောက်က သားသမီးတွေအများကြီး၊ လူတိုင်းက ထောက်ပံ့နိုင်ကြ ကူညီနိုင်ကြတယ်။ နှင် စိတ်ယူနဲ့

အဖြေပေး၏။

ကိုတင်က...

'ဘုန်းတော်ကြီးကို

ကျေးဇူးတင်လှပါတယ်ဘုရား'

ဦးချ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးက (ကိုတူး ရာကို လက်ညှိုးထိုး၍)...

'ငါ့ဆီလာတဲ့သူတွေက များလွန်းတော့ တယ်ပု ပြောအားဟု။ အံ့တော်ရှင်ဘုရား သွားလိုတဲ့ ဆန္ဒကတော့ ရှိပါတယ်။ ယူတွေ က ပိစ္စာကို မြင်ဖူးပေမယ့် ပိစ္စာမှန်း မယိုင် ကြဘူး။

ပိစ္စာဆိုတာ ဘာလဲဆိုတာမေးနဲ့။ ကျုပ်တို့ ကျုပ်လို တရားပေါက်မှ ပိစ္စာဖြစ်တာ။ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်ဖြစ်သေးတဲ့ မင်းကို ငါက ဘာမှ မဖြေချင်ဘူး။ ဘာမှ မမေးနဲ့' လေသံက မာမာ။

ကိုတူးက...

'ကျွန်တော်ကို ဗုဒ္ဓဖြစ်အောင် ဘုန်းကြီးလုပ်ပေးပါ။ ကျွန်တော် ကျင့်စဉ် ကျင့်ကြည့်ချင်ပါတယ်'

စိတ်အား ထက်ထက်သန်သန်။

ဘုန်းတော်ကြီးက...

'ဟောဒီမန်နေဂျာနဲ့ မင်းအဘွား ဆီမှာ မေးမြန်းပါ။ စိတ်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုံးဖြတ်နိုင်မှ ငါ့ဆီပြန်လာခဲ့ ပြန်တော့။ ငါ့အလုပ်ပျက်တယ်' နှင်လွှတ်ပြီ။

အဘွားထံ ကိုတူးက အမျိုးမျိုး မေးမြန်း၏။ အဘွားသိသော ပိစ္စာ တွေက စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှ သည်။ ကိုတင်ထံ ကိုတူးက ဗုဒ္ဓ ဘာသာအကြောင်း လေ့လာ၏။

၂၉၄ နဂါးရောင်မြေညီမဂ္ဂဇင်း

ကိုတင်၏ ဘုန်းတော်က ကျောင်း ထိုင်ဘုန်းကြီးပါ။ ကိုတင်၏ ဖခင်က ငယ်စဉ်က သာမဏေဝတ်ခဲ့သည်။ ရဟန်းဘဝ ဦးပဉ္စင်း(၃)ဝါ ရခဲ့၏။

ကိုတင်က ကျောင်းပိတ်တိုင်း သာမဏေဝတ်ခဲ့၏။ အလုပ်ခွင်တွင် ရှိစဉ်ပင် ဒုလ္လဘရဟန်း (၃)ကြိမ် ကိုတင် ဝတ်ခဲ့၏။ ဗုဒ္ဓစာပေများ လေ့လာခဲ့ဖူး၏။

ကိုတင်က ကိုတူးက ကျေနပ် လောက်အောင် ဗုဒ္ဓဘာသာ အကြောင်း ကောင်းမွန်စွာ ပြောနိုင် သူပါ။

ကိုတူးက အားရကျေနပ်မိ၏။ ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်ခိုင်မာမာချပါပြီ။ ဗုဒ္ဓ ဘာသာဝင်ဖြစ်ရမည်ဟု ကိုတူးက သေချာစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့၏။

ရိုးရိုးဦးချသော နည်းကစပြီး ကိုတင် ထံမှ သင်ယူခဲ့ပါသည်။ တစ်လမျှ ကြာသောအခါ ဘုန်းတော်ကြီး ဘိုးပေါက်ဆိန်ထံ ကိုတင်နှင့်အတူ သွား၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်အောင် ဘုန်းတော်ကြီးထံ လာကြောင်း ရိုသေ စွာ လျှောက်ကြား၏။

ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာကြောင်း သိလျှင် ဘုန်းတော်ကြီးက သရဏဂုံ ပေး၏။ သီလပေး၏။ ကျင့်စဉ်ကို အခြေခံမှ စပြီး သင်ပေး၏။

ညနေတိုင်း (၅:၀၀ နာရီမှ ၆:၀၀ နာရီ) ဘုန်းတော်ကြီးထံ ကိုတူးက သွား၏။ ည(၇:၀၀နာရီမှ ၉:၀၀နာရီ) အံတော်ရှင် ဘုရားသွား၏။

နေ့စဉ် ကျင့်စဉ်များ ကျင့်နေရ၍ စိတ်ချမ်းသာပါသည်။ (၃)နှစ်မျှကြာ အောင် ကျင့်ကြသည်။ အားမရ၊ မိဘ(၂)ပါး မောင်နှမများ အသိုင်း အဝန်းများနှင့်ဝေးရာသို့ ကိုတူးက သွားခဲ့သည်။

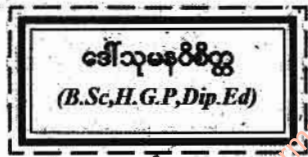
စစ်ကိုင်းမြို့၌ ရဟန်းဘောင်ဝင်ခဲ့ သည်။ ဘုန်းတော်ကြီး ဘိုးပေါက်ဆိန် ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ပါသည်။ ဦးပဉ္စင်းဦးတူးက ကျင့်စဉ်များ ဆက်လက်ခံယူ ခဲ့ပါသည်။ သူတစ်ပါး၏ ဒုက္ခများ ကူညီနိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ဦးပဉ္စင်းဦးတူးက ရဟန်းဘဝမှာပင် ရှိနေပါသေးသည်။ သူတစ်ပါး၏ ဒုက္ခ များ ကူညီကယ်တင်နေခဲ့ပါသည်။ ...ဘာသာဝင်များအား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်အောင် ကူညီခဲ့၏။ နာမည်ကြီး လှပါသည်။ ယခု အိုမင်းနေပါပြီ။ ကူညီနေဆဲပါ။ ဦးပဉ္စင်းက...

'ဘုန်းတော်ကြီးက ကျုပ်ကျေးဇူးသစ်ပါ။ ကျုပ်အခုလို ကူညီပေးလို့ ကျုပ်ကို ကျေးဇူး တင်နေကြပါတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီး ဘိုးပေါက်ဆိန်ကဲ့ပဲ ကျေးဇူးတင်ကြရမှာပါ'

[ပြောပြသူ သီလရှင်လေး (ဦးပဉ္စင်း၏ ထမည်မ)ကို ကျေးဇူး တင်ပါသည်]

ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ မျှော်သာကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ဇွဲရာဇာ
ဖြစ်ရပ်သန်း

မိကျောင်းကန်မှ

ကိုလိုနီခေတ်နှောင်းပိုင်း ကာလဖြစ်သည်။

အာယသွ (ခေါ်) ယက္ကန်းသည် မကျေးရွာတောင်ပိုင်း ခြံကျယ်ကြီးတစ်ခုတွင် ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ရှိသည်။

ပင်လယ်ပြင်လာစဉ်က မိကျောင်းများ လာရောက်ခိုအောင်းဖူး၍ မိကျောင်းကန်ဟု ခေါ်တွင်သည်။ ကန်မှာ ကောနေပြီဖြစ်သည်။ မရန်းပင်ကြီးများ၊ သစ်တိုပင်ကြီးများ အုပ်ဆိုင်းထား၏။

သပြေကန်ကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီးက "သုဝဏ္ဏဘူမိသာသနာ ထွန်းကားစဉ်က ဘိက္ခုနီမများ ရေချိုးရာ ရေကန်" ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားဖူးပါသည်။

ကောလာသတောင်ခြေအနီး တောင်လေး၊ ပိုင်ဒန်၊ အာယသွ၊ ဝင်းက၊ ကင်းရွာ စသော ကျေးရွာကြီးများသည် တစ်ချိန်က သုဝဏ္ဏဘူမိမြို့တော်ကြီး ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် သမိုင်းဝင်ဒေသကြီးဖြစ်သည်။ ခြံတိုင်းရွှေလိုတွင် ဘုရားငုတ်တို့ကြီးများရှိ၏။

ဒေသခံတို့သည် ဥစ္စာစောင့်သိုက်၊ သရဲ ဘီလူး စသည်တို့ ထူပြောကြောင်း

ယုံကြည်တတ်ကြသည်။ မိကျောင်းကန် ဥစ္စာစောင့်သိုက်မှာလည်း နာမည်ကြီးလှ၏။

မိကျောင်းကန်ခြံကြီးအတွင်း ကန်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ကိုရွှေဖောင်နှင့် မမြတင်တို့လှမ်းမယား နေထိုင်ကြသည်။ တောင်ယာပဲခင်း လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြ၏။

သားကလေး(၃)ယောက်၊ သမီးကလေး(၂)ယောက် ထွန်းကားပြီး နောက်ထပ် (၁)ယောက်ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားသည်။

အငယ်ဆုံး တာတောကလေးပင် ရှင်ပြုပေးရမည့်အရွယ် ရောက်နေချေပြီ။ ထို့ကြောင့် ကိုရွှေဖောင်မှာ လုံ့လစိုက်၍ အလုပ် လုပ်နေရှာသည်။

တကယ်လည်း သားကလေး သက်န်းဆီးဖို့ ငွေလိုနေရှာ၏။ တစ်နေ့ညနေစောင်းတွင် ကိုရွှေဖောင်သည် မိကျောင်းကန်အနီးတွင် ခြံပေါက်နေသည်။ ငွေရှာဖို့ကိုလည်း ဝေးတောနေ

မိသည်။
'ကိုရွှေဖောင် ဘာလုပ်နေတာလဲဟင် သားကလေး သက်န်းဆီးဖို့ ငွေလိုတယ်ဆို ငွေလာယူလေ'

'ထိုအသံကို ကြားရသောကြောင့် ကိုရွှေဖောင်သည် အံ့အားသင့်သွားရ၏။ အနောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ဆံတောက်ကြီးတဖားဖား၊ နားဆွဲကြီးတကားကားနှင့် လွန်စွာ ချောမောလှပသော မိန်းမပျိုကလေး (၂)ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

'ရာ...ကိုရွှေဖောင် ခါးပိုက်ပြန်ခဲ့ပြီ။ ကိုရွှေဖောင်သည် လုံ့လကို ပြင်ဝတ်ပြီး ခါးပိုက်လုပ်လိုက်သည်။ မိန်းမပျိုကလေးတစ်ယောက်က ကိုရွှေဖောင်၏ လုံ့လကို ခါးပိုက်အတွင်းသို့ ရွှေဒင်္ဂါးလေးငါးပြား လောင်းထည့်လိုက်သည်။

'အိန္ဒိယဒင်္ဂါးတွေ ရောင်းချပြီး သားကလေးကို ရှိပြုပေးပါ။ ဒါ့ကိုရွှေဖောင် ဘုန်းပုထိုးဘယ်တော့ပြန်လာမလဲဟင်'

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရလျှင် ကိုရွှေဖောင်သည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ် သွားပြီး ခါးပိုက်ထဲမှ ရွှေဒဂါးတွေ ပြန်လည်ကာ ခါချပေးလိုက်ကာ...

‘နင်တို့ရွှေလဲ ငါယူတူ။ နင်တို့ဆီလဲ ငါ ယူတူ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။ ကိုရွှေဖောင်၏ အဖြစ်အပျက်ကို အမျိုးသမီးကလေး နှစ်ယောက်က ကြည့်၍ ရယ်ပြုံးနေကြ သည်။

ကိုရွှေဖောင်လည်း ကြောက် ကြောက်နှင့် ဤနေရာမှ တချိုးတည်း လစ်၍ အိမ်ပေါ်ပြေးတက်သွားသည်။ အမျိုးသမီးကလေး (၂)ယောက်လည်း မိကျောင်းကန်ဘက် ထွက်သွားရာက ဖျောက်ကွယ်သွားကြသည်။

ဤအချိန်ကစပြီး ကိုရွှေဖောင် တစ်ယောက် လန့်ဖျား ဖျားလေသည်။ ဇနီးသည်ကိုလည်း အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်လေ၏။ ဆေးဝါးကုသပါ သော်လည်း ကိုရွှေဖောင်တစ်ယောက် အဖျားရောဂါနှင့်ပင် ကွယ်လွန်သွား ရတော့၏။

မကြာလှပေ သားကလေး မောင်တာတေမှာလည်း အပျင်းဖျား ကာ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရသည်။

လူတွေက ကိုရွှေဖောင်တို့ သားအဖ ဘိုးဦးကျောင်းကန်သိုက်က လာခေါ် ခွင့်ပေးခြင်း ပြောဆိုကြ၏။

ဒေါ်မြတင်သည် ယူကျုံးမရဖြစ်ကာ ကလေးမွေးပြီး သားသမီးတစ်စုံကို ရုန်းကန်လှုပ်ကျွေးရရှာ၏။ ကလေးမှာ ယောက်ျားကလေးဖြစ်ရာ ဆွေမျိုးများ က “မောင်ဖဝေ” ဟု ခေါ်ကြ၏။

ဤအချိန်ကစပြီး မိကျောင်းကန်မှာ နှာမည်ကြီးသွားရကာ လူတိုင်း ကြောက်ရွံ့ကြလေသည်။ ထိုနေရာတွင် အိုးတုတ်လောက်ခေါင်းရှိသော သရဲ ၂၆၆ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မည်းမည်းကြီး တစ်ကောင်ကိုလည်း မကြာခဏ တွေ့တတ်ကြောင်း ဆိုကြ ၏။ ညနေစောင်းအချိန်များတွင် ဤ မိကျောင်းကန်နား မသွားကြနှင့်ဟု လူကြီးများက သားသမီးများကို ဆုံးမ တတ်ကြ၏။

* * *

၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်လောက်က ဖြစ်သည်။

ရောင်စုံသူပုန်၊ သူခိုး၊ ဓားပြတို့ သောင်းကျန်းလွန်းသောကြောင့် တိုက် ကုလားနယ် ကျွေ့လက်တောရွာများ ပျက်စီးသွားခဲ့ရသည်။

အာယသွတစ်ရွာလုံး အိမ်ကြီးရရှိင် များ တစ်လုံးချင်းပျက်၍ နီးစပ်ရာမြို့များ သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားကြပြီဖြစ်သည်။

တောင်ပိုင်းတွင် ဒေါ်မြတင်နှင့် ခြံနီးချင်းသုံးအိမ်လောက်သာ ကျန် တော့၏။ အဆိုပါ ပိုင်ရှင်တို့မှာလည်း တောင်ပေါ်ခြံအုန်းမြို့ လယ်နှင့် ကွဲနွား များကို မက်၍ ကုတ်ကပ်နေကြခြင်းဖြစ် သည်။

မကြာလှပါ။ အားလုံး ပြောင်းရွှေ့ကြ ရမည်ဖြစ်၍ အိမ်များကို ဖျက်ကြရ သည်။

တစ်ခြံကျော်မှ လူပျိုကြီးကိုဘရှင် ဦးဆောင်၍ ဒေါ်မြတင်အိမ်ကို ဖျက်ကြ ၏။ (၁၂)တောင်အမြင့် ထုပ်လျောက် များသာ ကျန်တော့သည်။ ထုပ်လျောက် ကျပြီးလျှင် တိုင်များကို တစ်တိုင်ချင်း လှဲယူမည်ဖြစ်၏။

ညနေစောင်းတွင် တိုင်ပေါ်တက်၍ ထုပ်လျောက်များကို တက်ဖြုတ်ကြ သည်။ မကြာလှပေ။ လူပျိုကြီးကိုဘရှင် တစ်ယောက် တိုင်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျ၍ လူကြီး(၂)ယောက်က သူ့အိမ်သို့ မလာကြသည်။

‘ဘကြီး ဘာဖြစ်သွားလဲ’ ‘အစ်ကိုလေး ဘာဖြစ်သွားလဲ’ ဟု ညီမနှင့် တူများက ပျာပျာသလဲ ဝိုင်းမေးကြသည်။

‘ခါးလေးနည်းနည်း နာရုံကလျှင် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ထိုဝိုက်ကုတာ၊ ဝါကလဲ သတိ ကောင်းလို့ပေါ့။ နိမ့်ဟုတ်ရင် ပယွယ်တူကွ’ ‘ဘာမပယွယ်တာလဲ ဘကြီးရ’ ဟု တူတွေက ဝိုင်းမေးကြသည်။

‘အေး... ငါပြောပြမယ်။ မင်းတို့လဲ မကြောက်ကြနဲ့၊ ငါလဲ မကြောက်ဘူး သိလား’

ဟု စကားပလ္လင်ခံကာ သူ့အတွေ့

မိုးနဲမြို့ကလေးမှာ ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်းတွင်ရှိပြီး ထိုင်းနိုင်ငံနှင့် နီးကပ်စွာ တည်ရှိနေပါသည်။ ရပ်ကွက် ကြီး(၅)ခုပေါင်း အိမ်ခြေ တစ်ထောင် ခန့် ရှိပါသည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလကစ၍ မိုးနဲမြို့သို့ စာရင်းစစ်တာဝန်ဖြင့် စတင် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ မိသားစု(၃) ယောက်စလုံး ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါသည်။

မိုးနဲသို့ရောက်ပြီး တစ်နှစ်ကြာ ၁၉၉၆ ခုနှစ် မိုးတွင်းပိုင်းတွင် မိုးနဲမြို့ သင်္ချိုင်းကုန်းသို့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ရောက်နေသည်ဟု ကြားသိရပါသည်။

အသက်(၆၀)ကျော်ရှိ ထိုင်းနိုင်ငံသား ဟု သိရပါသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တွင် စကားတစ်ရပ်ရှိပါသည်။ ထိုစကား မှာ...

'တရားရလိုလျှင် ရှမ်းပြည်နယ်သွား (ပြန်လာ နိုင်သွား) တွာရလိုလျှင် ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံ သွား'

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှမ်း ပြည်နယ်သို့ လာရောက်၍ တရားထိုင် တရားအားထုတ်ကြသော ထိုင်း သံဃာတော်များ အတော်များများ တွေ့ရပါသည်။

ယခုဆရာတော်ကြီးမှာလည်း မိုးနဲ သင်္ချိုင်းကုန်းသို့ မည်သည့်ရက်က ရောက်လာသည် မသိကြပါ။ သို့သော် သင်္ချိုင်းအနီး နေထိုင်ကြသူများမှ တစ်ဆင့် တစ်စတစ်စ သတင်းပျံ့လာ တာ မိုးနဲ တစ်မြို့လုံး သိရှိသွားပါတော့ သည်။

ဆရာတော်ကို ကြည့်ပါဦး... ထိုင်း (ယိုးဒယား)သပိတ်က တစ်လုံး၊ (သပိတ်ခြေနှင့်)ယိုးဒယားခေါက်ထိန်ကြီး တစ်လက် သက်နှင်းသုံးထည်၊ (အတော် ညစ်နွမ်းနေပါပြီ)နှင့် ရေခွေးကျီ သောက်ရန် မြေအိုးတစ်လုံး၊ မြေ

ပိုးသန်စို (ချောင်းနက်)

ပိုးသန်စို တစ်ရာ သရုပ်ဖော်

ပိုးသန်စိုအတွေးအကြံ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ပန်းကန်တစ်ခုသာ ရှိပါသည်။ အခြား အဆောင်အယောင် ဘာမျှ မပါချေ။ ဆွမ်းခံ မထွက်ရတော့ပါ။ အနီး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများမှ လာရောက် ကပ်လှူသော ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းများကို အားလုံးစုပေါင်းပြီး နေ့မွန်းလတ် ဆွမ်းတစ်နပ်သာ ဘုဉ်း ပေးပါသည်။

ရေခွေးအိုးကတော့ အပြင်ကျီထားပါ သည်။ ဧည့်သည်လာလျှင် စကား အနည်းငယ်သာ ပြောပါသည်။ "အလုပ် လုပ်ရဦးမည်၊ ပြန်တော့" ဟု အမိန့်ရှိတတ်ပါသည်။ ရဟန်းဘွဲ့အမည် မသိကြရပါ။ သင်္ချိုင်း သုသာန်ပေါင်း(၈၈)ကျော်ခဲ့ပြီ။ သုသာန်တစ်ရာပြည့်အောင် လှည့် လည် တရားအားထုတ်သွားမည်ဟု တစ်ခါတစ်ရံ အမိန့်ရှိဖူးပါသည်။ သင်္ချိုင်းအနီး ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရှမ်း တိုင်းရင်းသားများက ဝါးကျောင်း ကလေး ဆောက်လုပ်ပေးထားပါ သည်။ နံနက်ပိုင်း နေ့လယ်၊ ညနေပိုင်း များတွင် ဝါးကျောင်းကလေးပေါ်တွင် တရားထိုင်နေပါသည်။

ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန် ခေတ္တနားကာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးလျက် ဧည့်သည်များနှင့် ခေတ္တစကားစမြည် ပြောပါသည်။ ညပိုင်းတွင် ကျယ်ပြန့်သောအမိုးရှိ ဂူပေါ်တွင် ထိုင်ကာ ယိုးဒယား(ထိုင်း) စကားဖြင့် တရားဟောပါသည်။

ယိုးဒယား(ထိုင်း)စကားမှာ ရှမ်းစကားနှင့် အလွန်ဆင်တူ၍ ရှမ်းတိုင်းရင်းများနားလည်ပါသည်။

ညအချိန် ဂူပေါ်မှ ထိုင်ကာ တရားဟောသော်လည်း တရားနာပရိသတ် တစ်ဦးတလေမျှ မတွေ့ရပေ။

နံနက်လင်းပြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန်ကျမှ ဆရာတော်ကြီးက ဆွမ်းလာကပ်သူ ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ၊ တိုင်းရင်းသားများအား ညက တရားဟောရာတွင် **“ဤသင်္ချိုင်းရှိ မကျွတ်မလွတ်သေးသော တစ္ဆေများစွာ လာရောက် တရားနာကြောင်း”** အမိန့်ရှိပါသည်။

ဆရာတော်၏ အမိန့်ရှိပုံကို ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့က မယုံတယုံ ရှိကြပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ညစဉ်ညတိုင်း တရားဟောလာရာ တစ်နေ့သောအခါ ဆရာတော်ကြီးအမိန့်ရှိပုံက... ညက တရားပွဲမှာ ထူးထူးခြားခြား အဘွားအိုတစ်ယောက် တရားနာပါလာကြောင်း...

ထိုအဘွားအိုမှာ ဆရာတော်ဘက် လှည့်မထိုင် နောက်ပြန် လှည့်ထိုင်နေကြောင်း၊ တရားပြီးဆုံး၍ အမျှဝေသာဝါခေါ်ရာတွင်လည်း သာဝမခေါ်၊ ခြေဆောင်နင်း၍ ထွက်သွားတတ်ကြောင်း အဘွားကြီး၏ ဟန်ပန်ပုံသဏ္ဍာန်ကို အမိန့်ရှိပါသည်။

ထိုအခါကျမှ ဆရာတော်ကြီး၏ အမိန့်ရှိပုံကို အကဲခတ်မိကြပါသည်။ မှန်ပါသည်။ ဆရာတော်အမိန့်ရှိသော အဘွားကြီးမှာ မိုးနဲမြို့မှ မကြာသေးမီကမှ သေဆုံးသွားရရှာသော စိတ်

ဝေဒနာရှင် **“ကွမ်းယောင်”** ဖြစ်နေပုံ သိကြရပါသည်။

ဒေါ်ကွမ်းယောင်ကား တစ်ချိန်က မိုးနဲမြို့မှ လူချမ်းသာ၊ ရှမ်းတိုင်းရင်းသူကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ရှမ်းတိုင်းရင်းသူပုံနှင့် မတူပါ။ အရပ်ရှည်ရှည် တောင်မောင်းမောင်း အသားမည်းမည်း ဖြစ်ပါသည်။ အလွန် ချမ်းသာကြွယ်ဝ၏။ ရွှေငွေအတော်များများ ရှိပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ဒေါ်ကွမ်းယောင်၏ **“မတ်”**(ခင်ပွန်း၏ ညီအရင်း)က ရွှေငွေပစ္စည်းများ လှယူ၍ သတ်မည်ပြုပါသည်။

ဒေါ်ကွမ်းယောင် မသေသော်လည်း သွေးလန့်၍ စိတ်ကြောင်သွားပါသည်။ အမှုပေါ်၍ ပိစ္စည်းများ ပြန်ရသော်လည်း ဒေါ်ကွမ်းယောင်ကတော့ စိတ်ပြန်မကောင်းလာတော့ပါ။

ဒေါ်ကွမ်းယောင် စိတ္တဝေဒနာရှင် ၁၈၀ နှင့် မိုးနဲတစ်မြို့လုံးလှည့် တောင်းရမ်းစားရပါသည်။ ဒေါ်ကွမ်းယောင်မှာ စိတ်ဝေဒနာ ခံစားနေသော်လည်း ပရိတ်ကြီး အသုတ်ပေါင်းများစွာကို အလွတ်ရွတ်နိုင်ပါသေးသည်။

ထို့ကြောင့် ဒေါ်ကွမ်းယောင်အား သနားစာ ကျွေးမွေးကြပါသည်။ ဒေါ်ကွမ်းယောင် အစားအသောက်များကို စားသောက်၏။ ဝ၍ ပိုသော အစားအစာများကို သူ့အင်္ကျီ ရင်ဘတ်

ထဲထည့်ကာ ယူဆောင်တတ်ပါသည်။ တွေ့သူတိုင်းအား **“ဒါ ငါ့ရွှေတွေဟဲ့”** ဟုလည်း အစားအစာများကို ပုတ်ပြကာ ပြောသေး၏။ သနားစရာ ဒေါ်ကွမ်းယောင်ပါ။

ဒေါ်ကွမ်းယောင်ကား စိတ်ဝေဒနာရှင်ဟု ဆိုသော်လည်း မည်သူ့ကိုမှ ရန်မရွာတတ်ပါ။ သနပ်ခါး ပကြားနကြား လိမ်း၍ ပါးစပ် နှုတ်ခမ်းပတ်လည်တစ်ပြင်လုံး နှုတ်ခမ်းနီတွေ ဆိုးတတ်ပါသည်။ ဒါကြောင့် ကလေးများက ကြောက်ကြပါသည်။

ခုထိ မိုးနဲတစ်မြို့လုံးရှိ လူကြီးများက ကလေးများ ငိုနေလျှင် စိတ်ကောက်နေလျှင် **“ဟဲ့ ဟိုမှာ ဒေါ်ကွမ်းယောင်လာပြီ”** ဟု ပြောကာ ခြောက်ကြသေး၏။

ဆရာတော်ကြီး အမိန့်ရှိသော အဘွားအိုမှာ ဒေါ်ကွမ်းယောင် တစ္ဆေဖြစ်သည်ဟု အားလုံးက ယုံကြည်ကြပါတော့သည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ဆရာတော်ကြီး အမိန့်ရှိပုံမှာ **“မိုးနဲမြို့ထဲတွင် အသက်(၁၇)နှစ်ခန့်ရှိ ကလေးတစ်ယောက် နေမကောင်း ဖျားနာတာ ရှိသလားတဲ့။**

အဲဒီကလေး ညက ဒီသုသာန်မှာ နေဖို့ နေရာလာရှာတယ်။ သူပြန်သွားတော့ ဒီသုသာန်က တစ္ဆေလူငယ်အချို့ ထိုကလေးကို **“အကြို”** ဟု ဟေးလားဝါးလား ပျော်ပျော်ပါးပါးနဲ့ လိုက်သွားကြလေရဲ့။ အဲဒီ မကျန်းမာသောကလေး မနက်ဖြန်သေဆုံးလိမ့်မည်” ဟု အမိန့်ရှိပြန်ပါသည်။

မိုးနဲမြို့တွင်းသို့ လေ့လာရှာဖွေသောအခါ နေထိုင်မကောင်းသူ မောင်ခင် အသက်(၁၇)နှစ်ကို တွေ့ကြရပါသည်။ သူ့အဖေ ဦးမြနှင့် အပြိုင် နေမကောင်း ဖြစ်နေပါသည်။

ဖခင်က အလွန်ဆိုးဝါးနေပါသည်။
ဖခင်မိမြက အရင်သေဆုံးနိုင်သည်ဟု
ခန့်မှန်းကြပါသည်။

သို့သော် နံနက်လင်းသောအခါ
မောင်ခင် သေဆုံးပြီဟု ကြားသိရပါ
တော့သည်။ ယိုးဒယား(ထိုင်း)ဆရာ
တော်ကြီး အမိန့်ရှိသည်မှာ မှန်လိုက်
လေခြင်းဟု ပြောစမှတ်ပြုကြပါသည်။

မောင်ခင်သေဆုံးကာ တစ္ဆေအဖြစ်
နှင့် ဆရာတော်ကြီးအနီးမှာ နေရပါ
သည်တဲ့။ တစ်နေ့ ဆရာတော်ကြီး
အမိန့်ရှိပြန်ပုံကတော့...

‘အိီ ဖောင်ခင်တစ္ဆေက သူ့ဖခင်ပြီပြန်
ဆိုပါရစေ’

လို့ ဆရာတော်ထံ ခွင့်တောင်း
သတဲ့။ ဆရာတော်က ခွင့်မပြုဘူးတဲ့။

‘လူ့က ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် နေပါ
စေဦး’

လို့ ပြန်ပြီး မိန့်သတဲ့။

ဒါနဲ့လဲ မောင်ခင်က မနေ။

‘သူတစ်ယောက်တည်းနေရတာ ပျင်းလို့
အဖေပါ ခေါ်မယ်’

ဟု တားမရ ဇွတ်ခေါ်ပြန်သတဲ့။

ဒါနဲ့ ဦးမြလည်း သားမောင်ခင်ဆုံး
ပြီး (၇)ရက်ပြည့်တဲ့နေ့ သေဆုံးရပါ
တော့သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်မြှောက်ချက်များ
ကား အားလုံးမှန်ကန်၍ နေပါသည်။
ဤအကြောင်း မိုးနဲတစ်မြို့လုံး သိနေ

ကြပါပြီ။
ဆရာတော်ကြီးအား ဆွမ်းကွမ်း လှူ
သူများ ပိုမိုများပြားလာပါတော့သည်။
ဆရာတော်ကြီးကတော့ သူ့အလုပ်
သူ့ လုပ်မြဲပါ။

နေ့စဉ်တရားအားထုတ်၏။ ညစဉ်
တရားနာ တစ္ဆေပရိသတ်အား တရား
ဟော၏။ သာသနာ ကျွတ်လွတ်သွား
ကြသောတစ္ဆေများလည်း မနည်းတော့
ပြီဟု မိန့်ကြား၏။

တစ်နေ့တွင် ဆရာတော်ကြီး အမိန့်
ရှိပြန်ပါသည်။

‘ဦး...နံနက်ဖြန်သေမယ်’

ဟု အမိန့်ရှိပါသည်။ မိုးနဲမြို့ ဦး...
ကား ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိပါသည်။
အသက်ကြီးပြီဖြစ်၍ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်
ပြောင်းမိန့် ကျပြီးဖြစ်ပါသည်။

အဝတ်အစားသေတ္တာ၊ ပစ္စည်း
ပစ္စယများ သိမ်းဆည်းပြီး နောက်(၂)
ရက်၊ (၃)ရက်ဆိုလျှင် ရန်ကုန် ဆင်းပါ
တော့မည်။

ဆရာတော်ကြီးအမိန့်ရှိသော ညမှာ
ပင်လျှင် ကွမ်းစားရင်း အိပ်ရာဝင်ခဲ့
သော ဦး...မေ့မြောကာ အသက်ဆုံး
ဆုံးခဲ့ပါတော့သည်။

ဆရာတော်ကြီး အမိန့်ရှိသော
အကြောင်းအရာများမှာ အမှန်ပင် ဖြစ်
လိုက်လာပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး
ကား သင်္ချိုင်းကုန်းတိုင်းတွင် သရဲတစ္ဆေ

များကို တရားဟော ခြေထောက်ပေးခဲ့ရ
ပေါင်း များနေပါပြီ။

သင်္ချိုင်းနှင့် ပတ်သက်သော
အကြောင်းအရာ ပေါင်းများစွာကို
လည်း များစွာစင် ကြိုတင်ဟောကိန်း
ထုတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ယခုလည်း မိုးနဲမြို့၏ သင်္ချိုင်းနှင့်
ပတ်သက်သော သေမှု ရှင်မှုနှင့် တစ္ဆေ
သရဲများအကြောင်း အမိန့်ရှိသည်
များမှာလုံးဝမှန်နေကြောင်းသိရပါသည်။

အကယ်၍ ဆရာတော်ကြီးသည်
သင်္ချိုင်းမှာ သီတင်းသုံးခြင်း မဟုတ်ဘဲ
မြို့ရွာ လူနေရပ်ကွက်တွင် သီတင်းသုံး
ပါကလည်း လူတို့၏ စီးပွားရေး
ကျန်းမာရေး၊ ဘေးအန္တရာယ်ကျပျောက်
မှု အစရှိသည် လူမှုကိစ္စများကို ကြိုတင်
ဟောကိန်းထုတ် အမိန့်ရှိမှာ သေချာပါ
သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ သမထလုပ်ငန်း
အောင်မြင် ပြီးမြောက်နေပြီ ဖြစ်
ကြောင်း မိုးနဲတစ်မြို့လုံးရှိ မြို့သူမြို့
သားအားလုံး သိနေပါပြီ။

သို့သော် ဆရာတော်ကြီးကား မိုးနဲ
သင်္ချိုင်းတွင် အဓိဋ္ဌာန်ရက်ပြည့်သွား၍
(သုံးလခန့်ထင်ပါသည်) တခြား တစ်မြို့
တစ်ရွာ သင်္ချိုင်းသို့ ကူးပြောင်းသွား
ခဲ့ပါပြီ။

တစ်ခြား တစ်မြို့တစ်ရွာ သင်္ချိုင်း
တွင်လည်း အကြောင်းကိစ္စအချို့ကို
ကြိုတင်ဟောကိန်းချား အမိန့်ရှိသွား
ဦးမှာဖြစ်ကြောင်း...

[အကြောင်းအရာဖြစ်စဉ် အားလုံး
ပြောပြသော မိုးနဲမြို့မှ စာရင်းစစ်မှန်
ဦးကျော်သူအား အထူးကျေးဇူးတင်
ပါကြောင်း...]

အားလုံး ကျန်းမာချစ်သာကြပါစေ။

ဦးသန်းစိုး(ချောင်းဖတ်)

၂၀၁၆

ပိုလ်း (တနင်္သာရီ)

ခွဲမိသားစုများ

လည်းမိမိတို့အပေါ်တွင်အချိန်အခါနှင့်နေရာအဖွဲ့မရွေးကြုံကြိုက်သလို အကျိုးပေးတတ်သည်။ သို့သော် ဗုတုဇဉ်လူသားအများစုမှာ သားသမီး လင်သားနှင့် မယားဥစ္စာများအပေါ်တွင်သာ အားကိုးနေကြသည်။ တကယ်ရော အားကိုးစရာ ဟုတ်ပါ၏လော။ ဤရုပ်တရားများအပေါ် ခွဲလမ်းမှုများပါက သေတွင်းသေဝအရောက်တွင် မခိုင်မြဲသော တရားများကပင် အပါယ်သို့ ဆွဲချသွားမည် မဟုတ်ပါလော။

အားကိုးရာအစစ်အမှန် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်နှင့်

မနီးသေးသော်လည်း အပါယ်မှ စိတ်ချရပေမည်။ ခံယူမှု တရားကလည်းများ၊ ချင့်ချိန်မှုပညာလည်းနည်းပါးသဖြင့်ပညာတတ်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အသေဆိုးဘေးနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး ပြိတ္တာဘဝသို့ ရောက်သွားခဲ့ရသော ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူမ၏ အယူများ၊ အမှတ်များမှုတို့ကြောင့် နောက်ဆုံးဘဝမှာ အားကိုးရာ ရှာမရဘဲ အပါယ်တုံ့ ပေတဘဝရောက်ခဲ့ခြင်းအကြောင်းများမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော်ကာလ (...) ဗြူးနယ်၊ (...)ရွာ အလယ်တန်းကျောင်းလေးသို့ လူမျိုးခြား(...)ဆရာမကြီး

ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်တရားတို့သည် “နွား၏ခြေရာခွက်နောက်မှ လှည်းဘီးသည် ထပ်ချပ်မကွာလိုက်ဘိသကဲ့သို့” မိမိတို့၏ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံနှင့် မကောင်းမှုကုသိုလ်ကံတို့သည်

၃၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်ယောက် တာဝန်ဆောင်ဆောင်ရန်
ရောက်ရှိခဲ့သည်။

သူမသည် ပျော်ပျော်နေတတ်သူ
ဖြစ်ပြီး ဘုရားတရားကိုလည်း ကြည်ညို
လေးစား ကိုးကွယ်ခဲ့သူတစ်ယောက်
လည်း မဟုတ်ခဲ့ပေ။

ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ကျေးရွာ
များသို့ ဆရာမများကို အဖော်ပြုကာ
ပျော်ပွဲစား ထွက်လေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့...
'ဆရာမကြီး၊ ယုန်ဖန် ကျောင်းပိတ်ရက်
လေ၊ ရွာအနားကတောင်ကို ပျော်ပွဲစား
ထွက်ကြစို့'

ဆရာမ မမြင့်ကြူက စပ်လိုက်
သည်။

ဆရာမကြီးမှ...

'ဟာ ကြာသလားလို့ သွားရမှာပေါ့။
လို့အပ်တဲ့ စားသောက်ဖွယ်တွေ
အတွက် ဆရာမကြီးက တာဝန်ယူ
မယ်။ ဝက်သားတစ်ပိဿာ ကြိုဝယ်
ထားဟေ့။ ဝက်သားနီချက် ကောင်း
ကောင်းချက်ပြီး ယူသွားရမယ်။ ဘွား
ဇွီသာ လှေစိစဉ်လိုက်ပေတော့'

ဟု ဆရာမ မမြင့်ကြူအား မှာလိုက်
သည်။

နောက်တစ်ရက်...

ငါးဖမ်းခိုက်လှေတစ်စီး ငှားရမ်းပြီး
နောက် ဆရာမကြီးနှင့်တကွ ဆရာမ
များသည် (...)တောင်သို့ ပျော်ပွဲစား
ချီတက်ကြတော့သည်။

ထိုတောင်အရောက် ဆရာမ
ကြီးနှင့် ဆရာမများ ကျွန်းပတ်လည်
ထွဋ်ပတ်လည်ပြီသည့်နောက်ဆာဆာ
နှင့်ထမင်းဟင်းများကို မြန်ရှက်စွာဖြင့်
စားသောက်ကြသည်။

စားသောက်ရာမှ ဆရာမကြီးက...

'ဒီထောင်က သာယာလှပလိုက်တာ၊
ထိုတော့ ပြန်တောင် မပြန်ရင်တော့ဟေ့။

အပြုသာ နေချင်တော့တာပဲ
ဟု နှုတ်မှ "လွတ်ခနဲ" ပြောလိုက်
သည်။

ဆရာမ မမြင့်ကြူမှ...

'ဆရာမကြီး မပြောကောင်မဆိုကောင်
ဖွား၊ လွှဲပါစေ... ပယ်ပါစေ ဒီထောင်က
နယ်ကြိတယ်၊ ပေါက်ကရ စည်ယို ပြောလို့
နေလို့မရတာ ဆရာမကြီး'

ဆရာမကြီးမှ...

"တဟား...ဟား" ရယ်ရင်း...

'ဆရာမရယ် ကြောက်စရာမဟုတ်
တာ ကြံကြောက်နေပြန်ပါပြီ။ ဒါတွေကို
အယုံအကြည်မရှိပါဘူး။ လူသေရင်
လူဖြစ်တာပေါ့ဟယ်'

ဟု ပြန်လည်ချေပလိုက်သည်။

ဆရာမ မမြင့်ကြူလည်း ဘာမျှ
ပြန်မပြောသဘဲ နှုတ်ပိတ်သွားတော့
သည်။ ဆရာမကြီးမှ...

'ငါ သေးဝင်းနာ (သေးပေါက်ချင်)လို့
ဟိုဘက်နားက ကျောက်ပုံနောက်သွား
ပြီး ပိတ်လျှော့ဦးမယ်'

ဟု ပြောပြီး ကျောက်ပုံနောက်သို့
ဝင်၍ အပေါ့စွာလိုက်သည်။ (ထင်း
ကျောက်တုံးမှာ ရွေးယခင်က ဒေသ
အခေါ် မကန်နတ်တိုးကွယ်ရာ
ကျောက်တုံးကြီးဖြစ်သည်။)

မွန်းတည့် ဒီရေကန်ချိန်လောက်တွင်
ဆရာမကြီးနှင့် ဆရာမများသည်
ပင်လယ်ထဲသို့ ရေဆင်းကျကြသည်။
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တဖျော်
တပါး ရေပက်ကစားကြရင်းမှ ဆရာမ
ကြီးမှာ ရေငုပ်ချလိုက်သည်။ ပြန်၍
ခေါင်းပြူးမလာတော့ပေ။

ဆရာမများသည်လည်း ဆရာမကြီး
ရေငုပ်ကစားနေသည်ထင်ပြီး အမှမဲ့
အမှတ်မဲ့ နေ့နေကြသည်။ မိနစ်(၂၀)
ခန့်အကြာ ဆရာမကြီး ရေအောက်မှ
ပြန်မပေါ်လာတော့ဖြင့် ထိတ်လန့်တုန်
လှုပ်သွားကြပြီး...

'အောင်မလေး... လာကြပါဦး ဒီမှာ
ဆရာမကြီး ရေနစ်နေပါပြီ'

ဟု ဆရာမများ ကြောက်လန့်
တကြား ဝိုင်းအော်ကြမှ အနီးအနားရှိ
ပိုက်လှေများမှလူများ ခုန်ဆင်းလာ
ကြပြီးနောက် ရေအောက်မှ ဆရာမကြီး
ကို လိုက်လံ ရှာဖွေကြသည်။

နေသာဝင်သွားပြီ ဆရာမကြီး၏
အခိုင်အရောင်ကိုမျှ မတွေ့ကြရတော့
ပေ။ "ပွဲသွားကျော့ကျော့၊ ပွဲပြန်မော့
မော့" ဆိုသကဲ့သို့ ဆရာမများသည်
လည်း ငိုယိုကာ ရွာသို့ ပြန်လာကြပြီး
နောက် ကျေးရွာရှိလူကြီးများအား
အကျိုးအကြောင်းသတင်းကို ပေးကြ
ရတော့သည်။

နောက်တစ်နေ့...

ရွာရှိလှေများဖြင့် ဆရာမကြီး၏
အလောင်းကို ပိုက်စိတ်တိုက် ရှာဖွေ
ရာမှ ထိုတောင်ရှိ နတ်ကွန်အနီး
ရေပြင်တွင် ဆရာမကြီး၏အလောင်း

အား တွေ့ကြရသည်။

အလောင်းအား ဆယ်ယူပြီးနောက် ရွာ၏သုသာန်တွင် မိသားစုဟုပြီး နောက် ဆရာမကြီး၏ တစ်ဘဝမှာ လည်း ဇာတ်သိမ်းမလှ ဖြစ်ခဲ့ရပေ သည်။

ဆရာမကြီး သေဆုံးပြီးနောက် သုံးရက်မျှအကြာတွင်...

ကျောင်းအလံတိုင်ရှေ့ အုတ်ခုံမှာ ဆရာမကြီးထိုင်နေတာ တွေ့ခဲ့ရတယ် ဟေ့'

အေး... ဟုတ်တယ်၊ ငါလဲ ညက ပွဲကြည့်ပြီးအပြန် ကျောင်းရုံးခန်း ပြုတင်းပေါက်မှာ ရပ်နေတာ တွေ့ခဲ့ရ တယ်'

ဟု ရွာသားများ သူတို့ မြင်ခဲ့ရုံကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုရာမှ ကျောင်းရှေ့သို့ မည်သူမျှ မဖြတ်ရ အောင် ဖြစ်ခဲ့တော့သည်။

ထို့ကြောင့် ရပ်ရွာမှ လူကြီးများမှ ဆရာမကြီး ပြိတ္တာဘဝမှ ကျွတ်နိုင်ရေး အတွက် သံဃာတော်များအား ကျောင်းသို့ပင့်ဖိတ်၍ ပရိတ်ပဋ္ဌာန်း တို့ကို ရွတ်ဖတ်၍ ကမ္မဝါညှပ်ကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများပြုလုပ်၍ အမျှ အတန်းပေးဝေခဲ့သည်။

သို့သော် ဆရာမကြီး၏ အကုသိုလ် ကံနှင့် အစွဲအလမ်းအားကြီးမှု ဖြစ်ဟန် တူသည်။ အမျှအတန်း ပေးဝေမှုကို "သာဓု" မခေါ်ဆိုဘဲ...

"ကျောင်းမှာနေတာ မှတ်တယ် ကျောင်း ကို ငါ့ဆရာမကြီးပေးဦးမယ်၊ ဝိုက် ပန်န ကြပိန်"

ဟု ဆရာမတစ်ဦးအား ဝင်ပူးပြော ဆိုခဲ့ပေသည်။

စာရေးသူသည် ဤ အ-ဇာ-က ကျောင်းခွဲသို့ ၂၀၀၈ခုနှစ်၊ စတင်တာဝန် ထမ်းဆောင်ချိန်အထိ ဆရာမကြီး

၃၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည် ပေတဘဝဖြင့် ကျောင်းတွင် စောင့်ခဲ့ရသည်မှာ နှစ်ပေါင်း (၂၀)ကျော် ပင် ရှိပေပြီ။

ကျွတ်လွတ်ဖို့အချိန် ရောက်လာပါ ပြီ။

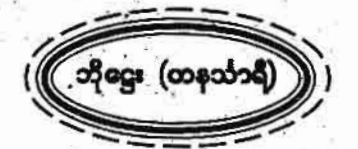
ဆရာမကြီးသည် ပေတဘဝတွင် ကျင့်လည်နေရချိန်တွင် အစား အသောက် အငတ်ဝတ်အပြတ်ပြတ် ဖြစ်နေပြီး ကျောင်းသားငယ်နှင့် ဆရာမများအား မကြာခဏပူးကပ်ပြီး အစာရေစာအား မကြာခဏ တောင်း နေပါသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူလည်း နောက် ဆုံးအခွင့်အရေးအနေဖြင့် ကျွတ်လို ကျွတ်ငြားဆိုပြီး သံဃာတော်များ ပင့်ဖိတ်၍ ပရိတ်တရားများ နာကြား စေပြီး သူမအတွက် အလှူဒါနပြု အမျှအတန်းပေးဝေစေရာမှ သာဓု ခေါ်ဆိုနိုင်ပြီး ဤကျောင်းမှ လွတ်ကျွတ် သွားခဲ့ရသည်။

ဤဖြစ်စဉ်ပါ အကြောင်းအရာများ ကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ဆရာမကြီးမှာ ပညာ တတ်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အယူမှားခြင်း၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ မပြုတ်ခဲ့ ခြင်းတို့ကြောင့် သေသည်နှင့် အခြားမဲ့၌ အပါယ်ဘုံတွင် ပေတဘဝဖြင့် ဆင်းရဲ ဒုက္ခကို ပျော်ပျော်ကြီးခံနေရပြီး လူသား တိုင်း အစွဲအယူ မမှားမိစေရန်အတွက် သင်ခန်းစာပေး ရေးသားအပ်ပါသည်။

[ဖြစ်ရပ်မှန်အား ရေးသားပါသည်။]

ကျန်းမာ၍ ဘေးရန်ကြောင့်ကြ ကင်းကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၂၉၆)မှ အဆက်

အကြံကို ဆက်ပြောပြလေသည်။

ငါလဲ မြေကြီးပေါ်ကို ထိုင်ရက် ဇာတ်ခနဲ ကျအလာ ပါပဲ၊ ကျောင်းကန်ဘက်က အံ့ တတ်လောက်ခေါ်ချိန်မှာ သူမည်မျှတတ် တတ်ကြိုက် ငါ့မိ ပြောစင်လာတော့တာပဲ ငါလဲ ဘာရမယ်... ခုနကမှာ ခုကတော့ သံတူရှင်ကို လုပ်ဆွဲလိုက်တယ်။ လာလေ ပါပဲ၊ သတ္တိရှိရင် လာလေ၊ ပင်ကို ယောဒီ သံတူရှင်နဲ့ သတ်မိမယ်'လို့ ပြောပြီး သံတူရှင်နဲ့ ချိန်ထားလိုက်တယ်။

ငါ့အကောင်ကိုလဲ သံတူရှင်ကို ကြောက်လို့ တချိန်တည်း ပြန်ပြောတော့တာပဲ တာတို့ သံတိုလိုတာ ဆက်လာတာနဲ့ ဖြစ်တီးတာတို ပစ္စည်းတွေဖြစ်လို့ သရဲတူတွေ အဖွဲ့နဲ့ ကြောက်ကြောက်လို့ ရှေးလူကြီးတွေပြောဖူး တယ်၊ ပင်ကိုလဲ မှတ်ထားကြ ကြာလား လူပျိုကြီး ကိုဘရင်သည် အိမ်ပေါ်မှ ကျသည့်အထက်နှင့် ခါးနာရောဂါကို ခံစား လိုက်ရသည်။

ဤအချိန်ကစပြီး ရွာများ ပျက်စီး သွားလေရာ ခြံတွေမှာ တောဖြစ်သွား တော့သည်။ ဥရောင် ခုနစ်လောက်မှစ၍ တဖြည်းဖြည်းပြန်စည်ကာလာလေသည်။

ယခု မျက်မှောက်ကာလဝယ် အာယသွာ၊ ဝင်းက၊ ဟိုက်ကလားနယ်၊ ကော်လာသတောင်ခြေ တစ်ကြော ကျေးရွာကြီးများ ပြန်လည် စည်ကား လာပြီဖြစ်သည်။ လယ်တွေကကောင်၊ ခြံတွေက ကောင်းလာ၏။

ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော် ဦးဆောင် ဖောက်လုပ်ပေးခဲ့သော ရွှေဝါရောင် ကတ္တရာလမ်းမကြီးကား ဘီးလင်း၊ ဇုတ်သုတ်၊ တောင်ခွန်၊ ပေါက်တော၊ ကင်းရွာ၊ ဝင်းက၊ အာသွာ(ခေါ်)ယက္ခန်းသည်မ၊ သိမ်ငှ ကျိုက်ပိ၊ ကျိုက်ထိုမှတစ်ဆင့် ရန်ကုန် ထိ ခရီးဆက်နိုင်သည်။ အာယသွာတောင်ပိုင်ရှင်ကြီး သစ်နားတောစပ်မှ ကားလမ်း ဖောက်ထွက်ပြီး ကျိုက်ထိုသို့ ပေါက်ရောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ လမ်းမကြီး ချဲ့ထွင်ဖောက်လုပ်လေရာ မိကျောင်းကန် ပျက်ကြီးမှာ ကားလမ်းနားကပ်နေ ဖြစ်သည်။ ရွာသားတို့သည် ယခုအထိ ကျိုက်ကျောင်းကန်ကို ကြောက်ကြောက် ဖြစ်ပါ၏။

စိုးရာစာ

www.burmeseclassic.com

မြန်အောင်မြို့ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် မိဂိုက်က

မာတ်ကြီးကိုင်စေတီတော်

ခင်-စာသင်
(စာပေ)

မာတ်ကြီးကိုင်စေတီတော်အကြောင်း မပြောမီ မြန်အောင်မြို့အကြောင်း ဦးစွာ ပြောပါရစေ။ မွန်စကားဖြင့် “ကျိုက် ခုံနုံထော” ဟု ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။

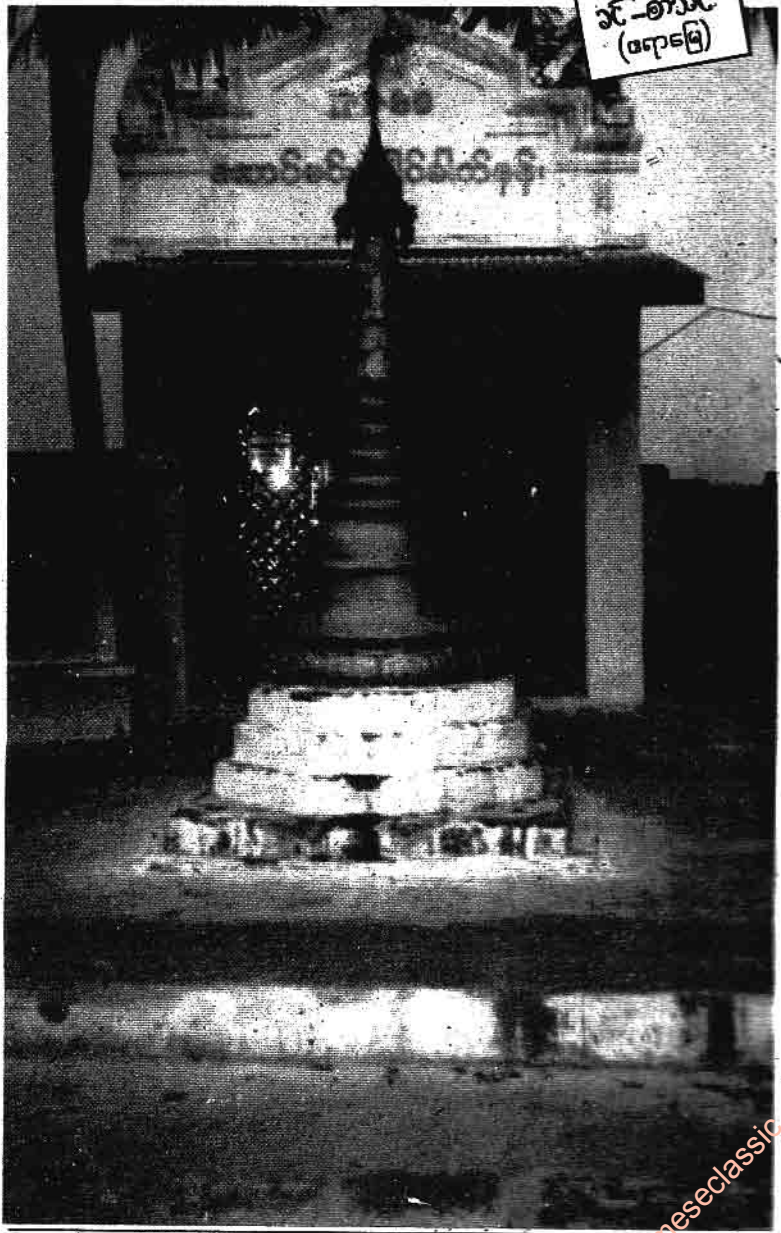
မာဓိဗျာယ်မှာ ထွားထွား မြင်းခြာပျား ထားသော ဘုရားရှိခင်းကြီးပင် ခြံမိ တယ်။

ကျိုက်	⇒	ဘုရား
ခုံ	⇒	မြို့
နုံ	⇒	အိုး
ထော	⇒	ရွှေ

ဒါကတော့ ဗဟုသုတအလိုမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး မြန်အောင်မြို့မှာ အလောင်းဘုရားကိုယ်တိုင် တည်တဲ့ ရန်အောင်ဘုံသာစေတီ (ယခု ရွှေဘုံသာစေတီ) ရှင်ပင်နရစ်ဘုရားနဲ့ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားများ ရှိပါတယ်။

ဆုတောင်းပြည့်စေတီကို တည်ရခြင်းကတော့ အလောင်းမင်းတရားဟာ တည်(သန်လျင်)ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ မြန်အောင်ကို ဖောင်တော်နဲ့ စုန်ဆင်းလာခဲ့ပါတယ်။ ဖောင်တော်ဖြတ်စဉ် ထန်းပင်တစ်ပင်လဲကျရာ နိမိတ်မကောင်ဆူးလို့ ယူဆပြီး ဘုရားတည်ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားတည်ခဲ့ကြောင်း ဘုရားပေါ်က ခေါင်းလောင်းကြီးမှာ တမ္မည်းစာ ရေးထိုးထားပါတယ်။

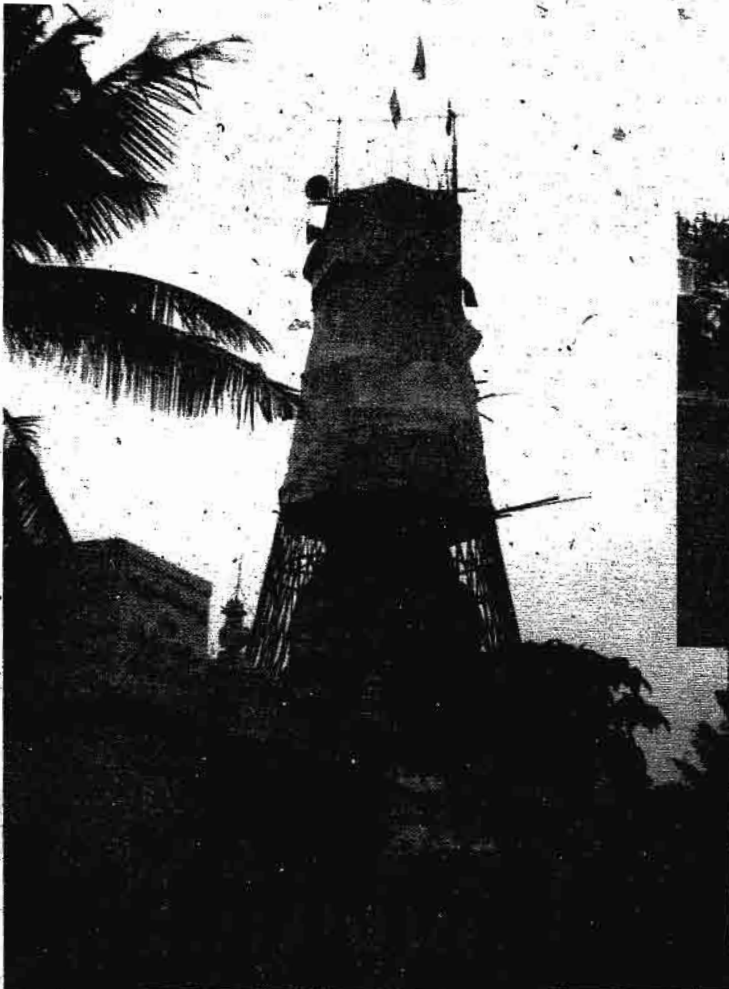
ခေါင်းလောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မေးကြည့်ရာ ကယနဏ မသိခဲ့ရပါ။ ဒါကတော့ ဆက်စပ်နေတဲ့အကြောင်းကို

◆ အာသင်ကိုယ်တိုင်တည်ထား ထူမြားသော မာတ်ကြီးကိုင်စေတီတော်

www.burmeseclassic.com

ဆုတောင်းပြည့်စေခံရမည့်အတွက် ထွေ့ရှုရန်
အလောင်းမင်္ဂလာရမ်းကောင်းမှုတော်
ဆုတောင်းပြည့်စေတီ

ရှာဖွေတင်ပြတာ ဖြစ်ပါတယ်။
ပြီးတဲ့အခါ ဓာတ်ကြိုးကိုင်စေတီ
အကြောင်းကို ဂေါပကလူကြီးတစ်ဦး
အား မေးမြန်းလိုက်ပါတယ်။
.. ဓာတ်ကြိုးကိုင်စေတီကို ၁၃၁၂
ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော်
(၉)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ မွန်းတည့်
(၁၂)နာရီမှာ အပြီးတည်ခဲ့ပါတယ်။
ကုန်ကျငွေ(၉)မူး ဖြစ်ပါတယ်။ အဘ
ခေါင်ကိုယ်တိုင်တည်တဲ့ဓာတ်ပန္နက်
စေတီအစစ် ဖြစ်ပါတယ်။
နှစ်ကာလကြာတော့ ဒီနေရာမှာ
ငှက်ပျောတောများနဲ့ ရှုပ်ထွေးနေ
ပါတယ်။ နောက်ပြီး ဒီနေရာမှာစေတီ
၃၀၄ နက္ခတ္တဗေဒမြေဩဇာရမ်း

ရှိမုန်းလဲ မသိခဲ့ကြပါဘူး။
ကိုက်ဆိုင်ချင်တော့ တရုတ်ပေါက် ရေနံ
အရာရှိတွေက ဒီနေရာမှာ အောင်မြေကယ်
ဆိုပြီး လာရှာရင်းနဲ့ ဓာတ်ကြိုးကိုင်စေတီကို
တွေ့တာပါ။
ဒီနဲ့ပဲ ငှက်ပျောတောကို ရှင်း အောင်မြေ
အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး (၉)ပတ်လည်က
အောင်မြေနှင့်ကြတယ်။
ပြီးတော့ ဒီစေတီကို အဘခေါင်က
ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်၊ သံ၊ ပတ္တမြား
တွေနဲ့ မဆင်လှာခဲ့ရောမွေ့ပြီး နံနက်
(၆)နာရီမှ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီ
အတွင်း အပြီးတည်ခဲ့ပါတယ်။
ဓာတ်နန်းနဲ့ အဘခေါင်ရုပ်တုကိုတော့

ဦးဌေးဝင်းက လှူထားတာဖြစ်ပါတယ်။
ယခု စေတီက မူလစေတီကို ငုံ့ပြီး
တည်ထားတာ။ မူလစေတီက
ဓာတ်နန်းထဲက ဓာတ်ပုံထဲကအတိုင်း
ကျောက်ထီးလေးနဲ့ပါ။ အဲဒီပုံအတိုင်း
ဒီစေတီအတွင်းမှာ ရှိပါတယ်။
'ဘာတွေ ထူးခြားမှု ရှိသလဲ'
လို့ မေးတော့ ဂေါပကလူကြီးက...
'အနယ်နယ်ကလာပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ
တွေ ဆုတောင်းပြည့်ကြ အောင်မြင်ကြ
တာကို ကြားလိမ့်ပါတယ်'
လို့ ပြောပြပါတယ်။
ကဲ...အဘခေါင်ကိုယ်တိုင်တည်တဲ့
ဓာတ်ပန္နက်စေတီဖြစ်တဲ့ ဓာတ်ကြိုးကိုင်
စေတီကို လာရောက်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု
ဆုတောင်းချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့်မြန်အောင်
မြို့ကို ရောက်အောင်သာ လာခဲ့ပါလို့
ဖိတ်ခေါ်လမ်းညွှန်လိုက်ပါတယ်။
၎င်း-စာသင် (စရမ်းမိ)
www.burmeseclassic.com

အဇ္ဇမေဒ ခေါ် သက်ရောက်ဆိတ်ပေဒင်

တွက်နည်းဟောနည်း

မြန်မာ့ရိုးရာ ဗေဒင်တွက်နည်း အမျိုးမျိုးတွင် သက်ရောက်တွက်နည်း အဖြစ်ဖြာရှိသည့် အနက်မှ ယခုတင်ပြမည့် "အဇ္ဇမေဒ" ခေါ် သက်ရောက်တွက်နည်းတစ်မျိုးသည် မိမိ၏ မူလ မွေးသက္ကရာဇ်နှင့် ရောက်ရှိဆဲ ကောစာပဝတ္ထိသက္ကရာဇ်နှစ်ခုကို အခြေခံ၍ တွက်ယူရသော သက်ရောက် တွက်နည်းတစ်မျိုးပင်ဖြစ်၏။

ဆိတ်ပုံရေးဆွဲကာ ဂဏန်းကျရောက်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ကြည့်ပြီး ဟောရသော အဟောဖြစ်သဖြင့်လည်း "အဇ္ဇမေဒ" ဆိတ်ပေဒင် ဟောကိန်း ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်။

တွက်ကြည့်ရာတွင် လွယ်ကူသော နည်းတစ်နည်းဖြစ်သဖြင့် စာရေးသူ အနေနှင့် ရှေးဗေဒင်တွက်နည်း စာအုပ် တွေထဲမှ ရှာဖွေ၍ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

တွက်နည်းမှာ...

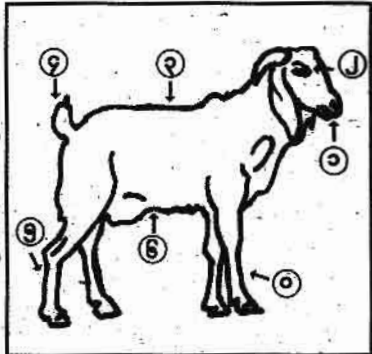
တွက်လိုသူ၏ မွေးသက္ကရာဇ်ကို တည်ပြီး တွက်လိုသည့်ရောက်ဆဲ ကောစာသက္ကရာဇ် နှင့်ပေါင်းပါ။ ထိုပေါင်းပြီးကို (၁) ဖြင့် စားပါ။ ထိုစားကြွင်းကို တစ်ဖန် (၇) ဖြင့် ထပ်ပြီး စားပါ။ ရလဒ်အလို စားကြွင်းကို ကြည့်ပြီး ကျရောက်ရာ နေရာအဟောကို ဟောရမည် ဖြစ်၏။

- ၀ ခု ကြွင်းလျှင် ဆိတ်၏ နှုတ်ခမ်း။
- ၁ ခု ကြွင်းလျှင် ဆိတ်၏ မျက်စိ။
- ၂ ခု ကြွင်းလျှင် ဆိတ်၏ ကျောကုန်း။
- ၃ ခု ကြွင်းလျှင် ဆိတ်၏ အမြီး။
- ၄ ခု ကြွင်းလျှင် ဆိတ်၏ နောက်ခြေထောက်။
- ၅ ခု ကြွင်းလျှင် ဆိတ်၏ ဝမ်းခိုက်။
- ၆ ခု ကြွင်းလျှင် ဆိတ်၏ ရှေ့ခြေထောက်။
- ၇ ခု ကြွင်းလျှင် ဆိတ်၏ အကြွင်းအတိုင်း ကျရောက်ရာ အထက်ပါ ဌာနအဟောတို့ကို ကြည့်ပြီး ဟောရမည်ဖြစ်ပါသည်။ အဟောတို့ကို

ကောစာ (သက္ကရာဇ်) ဝက်လက်

နောက်မှ ရေးပြီး ယခု နမူနာ တွက်နည်းကို တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ။ ။ ၁၃၄၂ ခုနှစ် မွေးသူကို တွက်ကြည့်မည်ဆိုပါစို့ တွက်လိုသည့် ခုနှစ်သည် ၁၃၇၈ ခုနှစ်။
***

မွေးသူခုနှစ်	၁၃၄၂	ထပ်စားကိန်း	၇ ÷ ၈ ၁
တွက်လိုသည့်နှစ်	+ ၁၃၇၈		
စားကိန်း	၁၂ = ၂၇၂၀ ၂၂၆		၇ ၁ အကြွင်းကို ယူပါ။
	၂၄		
	၃၂		
	၂၄		
	၈၀		
	၇		
	၈ အကြွင်း		

၁၃၄၂ ခုနှစ် မွေးသူကို ၁၃၇၈ ခုနှစ်အတွက် နမူနာအဖြစ် တွက်ကြည့်ရာ (၁) ခုကြွင်းကိုရ၏။

အကြွင်းအတိုင်း အောက်ပါ အဟောတို့ကို ကြည့်ပါ။

၁ ခုကြွင်း ဆိတ်၏ နှုတ်ခမ်း အဟော...

ထိပေါက်ကိန်းရှိသည်။ ထိပေါက် သကဲ့သို့ ငွေအစုအပုံလိုက်ဝင်မည်။ ရွှေငွေ ကျောက်မျက်ရတနာဝင်ကိန်း ရှိသည်။ အကြံအစည်အောင်မည်။ စီးပွားရေး အကောင်အထည်ဆုံးရှုံးနိုင်ခြင်းဖြစ်

သည်။

၂ ခုကြွင်း ဆိတ်မျက်စိအဟော... ရာထူးတိုးတက်မည်။ အကြီးအကဲ ဖြစ်မည်။ အထက်လူကြီးတို့၏ ချီးကျူးခြင်းကို ရမည်။ နေရာအပြောင်းအရွှေ့ ရှိမည်။

၃ ခုကြွင်း ဆိတ်ကျောကုန်း အဟော...

ကြားလူ သွေးထိုးမှုကြောင့် အရင်း နှီးဆုံး လူ၏ အထင်လွဲမှားမှုကို ခံရ တတ်၏။ စကားအများကြီး ပြောဆိုရ သော်လည်း မိမိဘက်မှ ကံကောင်းပါ

ချောင်းသို့ရင်ကျပ် အတွက်

ဆေးဖခင်

‘ဟယ်လို... ကြေးမြေကြီး... ဂိုဏ်း
ပေါင်ပေါင်နဲ့ပါလား နေမကောင်းဘူး
ထင်တယ်’

‘ဪ... ဦးရဲ ဟုတ်တယ်ဗျာ။
နေမကောင်းချင်သလိုကြီးပဲ တစ်နေ့မှ
လဲ မအိပ်ရသေးဘူး’

ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း
ထိုင်နေကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ချောင်းကျကျစားပွဲတွင် ထိုင်နေစဉ်
ကျွန်တော်၏ ဆရာလည်းဟုတ်၊
မိတ်ဆွေလည်းဟုတ်၊ ဦးရဲတင့် ရောက်
လာကာ ကျွန်တော့်အား နှုတ်ဆက်
မေးမြန်းသည်ကို မြေကြားလိုက်သည်။
‘ဘာလို့ တစ်နေ့မှ မအိပ်ရသေးတာ
လဲ၊ ကြေးမြေကြီးရဲ့ စာတွေများ
ရေးနေလို့လား’

‘မဟုတ်ဘူးခင်ဗျာ။ အိမ်က မြေးငယ်
လေးပေါ့။ ချောင်းဆိုးတာလေ တစ်ည
လုံးပဲ။ တစ်ခါတစ်ခါဆိုးရင် အကြာကြီး
ပဲ။ မျောများသွားမတတ်အောင်ဘဲ
သနားစရာပါဗျာ။ အိမ်သားအားလုံးလဲ
မအိပ်ကြရဘူး’

‘ဆေးခန်းတွေဘာတွေ မပြဘူး
လား’

‘ပြပါတယ် အထူးကုဆေးခန်း
(၂)ခါရှိပြီ မသက်သာပါဘူးဗျာ’

‘ကလေးက အသက်ဘယ်လောက်
ရှိလို့လဲ’

‘(၈)လသားလေးပါဗျာ’

‘ဒီလိုဆို ဒီတိုင်းချင်းဆေးနည်းလေး
စမ်းကြည့်ပါလား။ ဒါ ကျုပ် မြေး(၁)နှစ်
သားတုန်းကတော့ သက်သာဖူးတယ်’

‘ပြောပါ ဦးရဲ ကျွန်တော် စမ်းကြည့်
ပါမယ်’

‘နည်းက ထွေထွေထူးထူး မဟုတ်
ဘူးနော်’

ပါဘူး။ ရှောက်သီးရည် (ရှောက်ရည်)
လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ထဲ ဆား
အနည်းငယ်ထည့်ပြီးတော့ ရေခဲခဲ
ကျက်ကျက် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်
စားနဲ့ ရောတိုက်ရုံပါပဲ။ သက်သာမှာပါ’
‘ဒါဆို အခုပဲ ဈေးကရှောက်သီးဝယ်
ပြီး တစ်ခါတည်း တိုက်လိုက်တော့မယ်’
ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော် ဈေးထဲ
သွား ရှောက်သီးရှာဝယ်ကာ ရေခဲခဲ
တည့် ချက်ချင်း ကလေးကို တိုက်ပါ
တော့သည်။

နာရီဝက်ခန့်တွင် ချောင်းတစ်ခါ
ဆိုပါသည်။ ထူးခြားသည်က ချွဲ
သလိပ်များ ထွက်ကျလာသည်။
မကြာပါ ကလေးအိပ်ပျော်သွားသည်။
အိပ်သည်မှာ နံနက်(၈)နာရီခန့်မှ
နေ့လည်(၂)နာရီအထိ အိပ်တော့
သည်။

ကလေး အိပ်ရာနီးသည်နှင့်
ကျွန်တော် တစ်ခွက်ထပ်တိုက်သည်။
အရင်တစ်ခါအတိုင်း ချောင်းဆိုးစဉ်
ချွဲသလိပ်များ ထွက်ကျလာပြန်သည်။

ည(၇)နာရီခန့်တွင် ရှောက်ရည်တစ်
ခွက် ထပ်တိုက်ပြန်သည်။ ထိုညတွင်
တော့ တစ်ခါနှစ်ခါပဲ ချောင်းဆိုးတော့
သည်။

ချောင်းဆိုးတိုင်းလည်း ချွဲများထွက်
ကျသည်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ နောက်
နေ့ နောက်ညများတွင် ရှောက်ရည်
ဆက်တိုက်ခါ လုံးဝ ချောင်းမဆိုးတော့
ပါကြောင်း ကိုယ်တွေ့နည်းလေးအား
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

‘ဆေးနည်း ပြောပြပေးသော
ဦးရဲတင့် (ငွေသော်တာဆန်စက်)
အား အထူးကျေးဇူးတင်ပါသည်။

သတ္တဝါများ ကျန်းမာကြပါစေ

သတင်းဝင်း (ကြေး/မြေ)

စာမျက်နှာ (၃၀၅)မှ အဆက်

မည်။ တောင်အရပ်၊ မြောက်အရပ်
ခရီးသွား ရှောင်ပါ။

၉) ရကြွင်း ဆိတ်အမြဲအဟော...

မိမိလုပ်ငန်းတွင် အနှောင့်အယှက်
အပျက်အဆီးရှိ၏။ အစွပ်အစွဲခံရတတ်
ခြင်း။ အထင်လွှဲခံရတတ်ခြင်းတို့နှင့်
ကြုံရတတ်သော နှစ်ပိုင်းဖြစ်ပါသည်။
ငွေကုန်ကြေးကျများမည်။

၅) ရကြွင်း ဆိတ်၏ နောက်ခြေ ထောက်အဟော...

အမှုအခင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရတတ်ခြင်း
နေနံ့တူသု၏ အနှောင့်အယှက်ကို ခံ
ရတတ်ခြင်း။ စိတ်ဆင်းရဲရတတ်ခြင်း။
ယဉ်းပျောက်တတ်ခြင်း အခိုးခံရတတ်
၍ ဒီနှစ်အတွင်း သတိပြုပါ။

၆) ရကြွင်းလျှင် ဆိတ်၏ ဝမ်းမိုက် အဟော...

နီးကပ်သော အလုပ်မှ အကျိုး
အမြတ် ရရှိမည်။ လောဘမကြီးဘဲ
စိတ်ကိုထိန်းပြီး စဉ်းစားလုပ်ပါက
စီးပွားရေးတောင်ပါမည်။ မိမိ၏ နေရာ
ထက် အခြားနေရာမှ ပို၍ အကျိုးပေး
မည်။ ရပ်ဝေးမှ ညွှန်သည်ရောက်လျှင်
အကျိုးပြုမည်။

၇) သူညကြွင်း ဆိတ်၏ ရွေ့ခြေ ထောက်အဟော...

ဒေါသကြီး၍ ပြောများဆိုများရိတ်တတ်
သဖြင့် မိမိစိတ်ကို ထိန်းပါ။ ထိပေါက်
ကိန်းရှိသည်။ ငွေအစုအပုံလိုက် ဝင်
ကိန်းရှိသောနှစ် ဖြစ်ပါသည်။

သူနက္ခတ္တံ ကောင်းသောနက္ခတ်နှင့်
ကြုံ၍ ကောင်းကျိုးသုစ ရရှိကြပါစေ
ကောင်းခန့် (သစ္စတံမြေ)
ဂင်္ဂလက်

ပြဒါးသေ ရွှေ ရသာယနအားဆေးကြီး

ရောဂါဝေဒနာဖြစ်စေသော လိုမီးလွန်မီးများကို ပြဒါးသေရွှေ၏ သတ္တိဖြင့် လူသား၏ ကျန်းမာမှုကိုပေးစွမ်းနိုင်သော ဥသွားအနှေးတတ် ရရှိစေကာ သမဝမ်းမီးအဖြစ် ပြောင်းလဲပေးနိုင်သဖြင့် အစာကြေ အစာကျက်၊ ခံတွင်းလိုက် အရသာပေါ် စားကောင်းမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးအား၊ သားအား၊ သုက်အား၊ ဓာတ်အား၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား၊ ကာမအားများ ထူးခြားစွာ တိုးတက်ခြင်း၊ အရွယ်နုပျိုရပ်ရည်လှပ စိုပြည်လာခြင်း၊ ကိုယ်တွင်ဖြစ်သောရောဂါ၊ စိတ်တွင်ဖြစ်သောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေခြင်း၊ သတ်မှတ်ဉာဏ်၊ ပညာဉာဏ် အတွေးအခေါ် အရည်အသွေးတိုးတက်လာခြင်း မသန်သောဓာတ်များကြောင့် ရရှိလာသော ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများကို ရှင်းပေးခြင်း မျက်စိအမြင် စွမ်းအား တိုးတက်ခြင်းစသော ကောင်းကျိုးတရားများကို ရရှိနိုင်သည်။

ပြဒါးသေ၏ အကျိုးတရားများနှင့် ရသာယနအားဆေးကို မစားမီ လိုက်နာရန်လိုအပ်ချက်များကို မြန်မာ့အာယုဗေဒ သိမ်ဖြူဆရာတော် အရှင်နာဂသေနာဘိဝံသ၏ ဓာတ်သမုဒ္ဒရာကျမ်းကြီးနှင့် ဆရာအောင်၏ ဓာတ်လေးပါးအဖွင့် ဆေးကျမ်းကြီးများမှ ကောက်နုတ်ပြီး **Shwe Pyar Thati Reinforcing Foundation** နှင့် **Myaw Myint Fb** များမှ ဖော်ပြထားပါသည်။

[နေ့စဉ် စားသုံးမှုပြုနေပါက (၃)လတွင် ပြောရမည်ဖြစ်ပြီး တစ်နှစ်ပြည့်ပါက သိသာထူးခြားစွာ ပြောင်းလဲနေမည်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့ရပါမည်။]

ထွက်ရပ်ပေါက်ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည၏ ရွှေဓာတ်လုံးကို လိုထဲထည့်ပါသည်။ ဓာတ်လုံးပေါ်တွင် ပြဒါးရည်တစ်မတ်သားတင်ပြီး ဇော်မံကာ ဖွဲ့မီးဖြင့် ကိုယ်တိုင်မီးပေးခဲ့သည်။ ညနေ(၆)နာရီတွင် မီးပေး၊ နံနက်(၇)နာရီတွင် ထုတ်ယူလိုက်တဲ့အခါ ရာဇမတ်ကွက်ပုံ ရွှေတစ်မတ်သား ကျလာပါတယ်။ ပြဒါးရည်ထဲ ထည့်တော့ ပြဒါးရည်မှာ ငုတ်သွားပါသည်။ နောက်ပြဒါးရည် တစ်မတ်သား ထပ်မံတင်ပြီး ဒုတိယအကြိမ် မီးပေးပါသည်။ နောက်ထပ် တစ်မတ်သား ကျလာပါသည်။ ရာဇမတ်ကွက်ပုံ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုံထဲမှာ အောက်က ပြဒါးဓာတ်လုံးဖြစ်ပါသည်။ ပြဒါးနီရွှေဓာတ်လုံး၊ အပေါ်ကကြေးကနေ ဖြစ်လာတဲ့ ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေဓာတ်လုံးဖြစ်ပါသည်။

(ဆေးစားနေသောသူများ သွေးအားပြည့်အောင် စောင့်ရှောက်နေထိုင်နည်းစာအုပ် လက်ဆောင်ပေးသည်။) **အိမ်အရောက် ပို့ပေးသည်။**

တစ်လစာ ၂၀၀၀၀/ကျပ်

(မြန်မာ့အာယုဗေဒ သိမ်ဖြူဆရာတော် အရှင်နာဂသေနာဘိဝံသ၏ တံပည့်) ရွှေပြာသတ္တိ စစ်ဦးကျော်မြင့်(တ/ဆ ၂၈၉၂၊ B.A၊ C.T.M.P) စစ်တိုင်းရင်းအထူးကုဆေးခန်း အမှတ် - ၅၂၄၊ မေတဝီလမ်း၊ (၇)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့၊ ဖုန်း - ၀၉ ၅၁၅၆၁၃၆၊ ၀၉ ၂၅၄၀၇၅၀၃၅၊ ၀၁ ၉၆၉၉၇၇၉